

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

15 februari 2018

Innehållsförteckning

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2016–2017

Sammanträdena den 11–14 april 2016

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 181, 8.6.2017.

ANTAGNA TEXTER

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

Tisdagen den 12 april 2016

2018/C 058/01	Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om fiskeriaspekter i samband med det internationella avtalet om marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion, Förenta nationernas havsrättskonvention (2015/2109(INI))	2
2018/C 058/02	Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om situationen i Medelhavet och behovet av ett helhetsgrepp på migration i EU (2015/2095(INI))	9
2018/C 058/03	Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om årsrapporterna om subsidiaritet och proportionalitet 2012–2013 (2014/2252(INI))	33
2018/C 058/04	Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit): lägesrapport och framtidsutsikter (2014/2150(INI))	39
2018/C 058/05	Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om Mot en bättre reglering av den inre marknaden (2015/2089(INI))	48
2018/C 058/06	Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om EU-kunskap i skolan (2015/2138(INI)) . . .	57

2018/C 058/07	Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 Erasmus+ och andra verktyg för att främja rörligheten inom yrkesutbildningen – ett upplägg för livslångt lärande (2015/2257(INI))	65
2018/C 058/08	Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om EU:s roll inom ramen för internationella finansiella, monetära och tillsynsmässiga institutioner och organ (2015/2060(INI))	76
2018/C 058/09	Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om innovation och diversifiering av det småskaliga kustfisket i de regioner som är beroende av fiske (2015/2090(INI))	82
2018/C 058/10	Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om gemensamma regler för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension, inbegripet fiskeavtalen (2015/2091(INI)) . . .	93

Onsdagen den 13 april 2016

2018/C 058/11	Europaparlamentets resolution av den 13 april 2016 om utkastet till kommissionens genomförandeförordning om förnyelse av godkännandet av det verksamma ämnet glyfosat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (D044281-01 – 2016/2624(RSP))	102
2018/C 058/12	Europaparlamentets resolution av den 13 april 2016 om EU i en föränderlig global miljö – en mer sammankopplad, omtvistad och komplex värld (2015/2272(INI))	109
2018/C 058/13	Europaparlamentets resolution av den 13 april 2016 om genomförande och översyn av EU-strategin för Centralasien (2015/2220(INI))	119
2018/C 058/14	Europaparlamentets resolution av den 13 april 2016 om utbrottet av zikaviruset (2016/2584(RSP))	142
2018/C 058/15	Europaparlamentets resolution av den 13 april 2016 om situationen i Polen (2015/3031(RSP)) . . .	148

Torsdagen den 14 april 2016

2018/C 058/16	Europaparlamentets resolution av den 14 april 2016 om Pakistan, särskilt attacken i Lahore (2016/2644(RSP))	151
2018/C 058/17	Europaparlamentets resolution av den 14 april 2016 om situationen för människorättsförsvarare i Honduras (2016/2648(RSP))	155
2018/C 058/18	Europaparlamentets resolution av den 14 april 2016 om Nigeria (2016/2649(RSP))	159
2018/C 058/19	Europaparlamentets resolution av den 14 april 2016 om 2015 års rapport om Turkiet (2015/2898(RSP))	164
2018/C 058/20	Europaparlamentets resolution av den 14 april 2016 om 2015 års rapport om Albanien (2015/2896(RSP))	175
2018/C 058/21	Europaparlamentets resolution av den 14 april 2016 om 2015 års rapport om Bosnien och Hercegovina (2015/2897(RSP))	182
2018/C 058/22	Europaparlamentets resolution av den 14 april 2016 om att uppnå målet för fattigdomsbekämpning mot bakgrund av hushållens ökande kostnader (2015/2223(INI))	192

2018/C 058/23	Europaparlamentets resolution av den 14 april 2016 om den privata sektorn och utveckling (2014/2205(INI))	209
---------------	---	-----

II *Meddelanden*

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europaparlamentet

Tisdagen den 12 april 2016

2018/C 058/24	Europaparlamentets beslut av den 12 april 2016 om begäran om upphävande av Hermann Winklers immunitet (2016/2000(IMM))	223
---------------	--	-----

III *Förberedande akter*

EUROPAPARLAMENTET

Tisdagen den 12 april 2016

2018/C 058/25	P8_TA(2016)0094 Produkter med ursprung i vissa AVS-stater ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 april 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om tillämpning av de ordningar som ska tillämpas på produkter med ursprung i vissa stater som ingår i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) enligt avtal om att sluta ekonomiska partnerskapsavtal eller som leder till att sådana partnerskapsavtal sluts (omarbetning) (COM(2015)0282 – C8-0154/2015 – 2015/0128(COD)) P8_TC1-COD(2015)0128 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 april 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om tillämpning av de ordningar som ska tillämpas på produkter med ursprung i vissa stater som ingår i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) enligt avtal om att sluta ekonomiska partnerskapsavtal eller som leder till att sådana partnerskapsavtal sluts (omarbetning)	225
2018/C 058/26	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 april 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av det protokoll om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Danmarks regering och Grönlands lokala regering, å andra sidan (11634/2015 – C8-0377/2015 – 2015/0152(NLE))	227
2018/C 058/27	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 april 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Folkrepubliken Kinas speciella administrativa region Macaos regering om vissa luftfartsaspekter (05255/2014 – C8-0040/2015 – 2012/0015(NLE))	228
2018/C 058/28	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 april 2016 om förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller varaktigheten för skyldigheten att efterleva den lägsta normalskattesatsen (COM(2015)0646 – C8-0009/2016 – 2015/0296(CNS))	229

2018/C 058/29	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 april 2016 om utkastet till rådets genomförandebeslut om godkännande av Europeiska polisbyråns (Europol) ingående av avtalet om strategiskt samarbete mellan Förbundsrepubliken Brasilien och Europol (13980/2015 – C8-0010/2016 – 2016/0801(CNS))	230
2018/C 058/30	P8_TA(2016)0101 Avelsdjur och avelsmaterial från dem ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 april 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om avelstekniska och genealogiska villkor för handel med och import till unionen av avelsdjur och avelsmaterial från dem (COM(2014)0005 – C7-0032/2014 – 2014/0032(COD)) P8_TC1-COD(2014)0032 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 april 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om avelstekniska och genealogiska villkor för avel, handel med och införsel till unionen av renrasiga avelsdjur, hybridavelssvin och avelsmaterial från dem och om ändring av förordning (EU) nr 652/2014, rådets direktiv 89/608/EEG och 90/425/EEG och upphävande av vissa akter med avseende på djuravel (förordningen om djuravel) .	231
Onsdagen den 13 april 2016		
2018/C 058/31	Europaparlamentets resolution av den 13 april 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (ansökan från Sverige – EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks) (COM(2016)0061 – C8-0033/2016 – 2016/2022(BUD))	232
2018/C 058/32	Europaparlamentets resolution av den 13 april 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EGF/2016/000 TA 2016 – tekniskt stöd på kommissionens initiativ) (COM(2016)0078 – C8-0095/2016 – 2016/2025(BUD))	237
2018/C 058/33	Europaparlamentets resolution av den 13 april 2016 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 1/2016 till 2016 års allmänna budget – Nytt instrument för tillhandahållande av krisstöd inom unionen (07068/2016 – C8-0122/2016 – 2016/2037(BUD)) . . .	242
2018/C 058/34	Europaparlamentets beslut av den 13 april 2016 om nomineringen av Samo Jereb till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C8-0025/2016 – 2016/0804(NLE))	245
2018/C 058/35	Europaparlamentets beslut av den 13 april 2016 om nomineringen av Mihails Kozlovs till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C8-0411/2015 – 2015/0814(NLE))	246
2018/C 058/36	Europaparlamentets beslut av den 13 april 2016 om nomineringen av Jan Gregor till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C8-0412/2015 – 2015/0815(NLE))	247
2018/C 058/37	Europaparlamentets beslut av den 13 april 2016 om nomineringen av Ladislav Balko till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C8-0413/2015 – 2015/0816(NLE))	248
2018/C 058/38	Europaparlamentets beslut av den 13 april 2016 om nomineringen av Janusz Wojciechowski till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C8-0414/2015 – 2015/0817(NLE))	249

Torsdagen den 14 april 2016

2018/C 058/39	Europaparlamentets beslut att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 5 april 2016 om rättelse av delegerad förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex (C(2016)01934 – 2016/2639(DEA))	250
2018/C 058/40	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 april 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän uppgiftsskyddsförordning) (05419/1/2016 – C8-0140/2016 – 2012/0011(COD))	252
2018/C 058/41	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 april 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om skydd för enskilda personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter, och om ersättande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (05418/1/2016 – C8-0139/2016 – 2012/0010(COD))	253
2018/C 058/42	P8_TA(2016)0127 Användning av PNR-uppgifter ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 april 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om användning av PNR-uppgifter för att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra terroristbrott och grov brottslighet (COM(2011)0032 – C7-0039/2011 – 2011/0023(COD)) P8_TC1-COD(2011)0023 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 april 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/... om användning av passageraruppgiftssamlingar (PNR) för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda och lagföra terroristbrott och grov brottslighet	254
2018/C 058/43	P8_TA(2016)0131 Skydd av företagshemligheter från att olagligen anskaffas, utnyttjas och röjas ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 april 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om att skydda know-how och företagsinformation (företagshemligheter) som inte har röjts från att olagligen anskaffas, utnyttjas och röjas (COM(2013)0813 – C7-0431/2013 – 2013/0402(COD)) P8_TC1-COD(2013)0402 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 april 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/... om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs	256
2018/C 058/44	Europaparlamentets resolution av den 14 april 2016 om beräkning av Europaparlamentets inkomster och utgifter för budgetåret 2017 (2016/2019(BUD))	257

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Parlamentets ändringsförslag:

Ny text markeras med **fetkursiv stil**. Textdelar som utgår markeras med symbolen **■** eller med genomstrykning. Textdelar som ersätts anges genom att ny text markeras med **fetkursiv stil** och text som utgår stryks eller markeras med genomstrykning.

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2016–2017

Sammanträdena den 11–14 april 2016

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 181, 8.6.2017.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 12 april 2016

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2016)0100

Förenta nationernas havsrättskonvention: fiskeriaspekter

Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om fiskeriaspekter i samband med det internationella avtalet om marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion, Förenta nationernas havsrättskonvention (2015/2109(INI))

(2018/C 058/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s havsrättskonvention (Unclos) och dess två genomförandeavtal: avtalet om genomförande av del XI till konventionen samt FN:s avtal om fiskbestånd (Unfsa),
- med beaktande av FN:s generalforsamlings resolution om utformandet av ett internationellt rättsligt bindande instrument enligt FN:s havsrättskonvention om bevarande och hållbart utnyttjande av marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion,
- med beaktande av slutdokumentet från FN:s konferens för hållbar utveckling, som hölls i Rio de Janeiro 2012, med titeln *Den framtid vi vill ha*,
- med beaktande av rapporterna från FN:s tillfälliga öppna informella arbetsgrupp,
- med beaktande av konventionen om biologisk mångfald och Aichimålen för biologisk mångfald som antogs av parterna i konventionen om biologisk mångfald, särskilt målen 6, 10 och 11,
- med beaktande av Azorernas vetenskapliga kriterier och vägledning från 2009 för fastställande av ekologiskt eller biologiskt betydelsefulla marina områden (Ebsa) och för utarbetande av representativa nätverk av skyddade marina områden i öppna hav och djuphavslivsmiljöer i konventionen om biologisk mångfald,
- med beaktande av arbetet med att beskriva ekologiskt eller biologiskt betydelsefulla marina områden inom ramen för konventionen om biologisk mångfald, som redan har lett fram till en beskrivning av 204 områden som uppfyller kriterierna och varav många ligger i områden utanför nationell jurisdiktion,
- med beaktande av att det finns beskrivningar av ekologiskt eller biologiskt betydelsefulla marina områden i södra Indiska oceanen, tropiska och tempererade Stilla havet, norra Stilla havet, sydöstra Atlanten, Arktis, nordvästra Atlanten, Medelhavet, sydvästra Stilla havet, karibiska regionen och västra mellersta Atlanten medan andra regioner ännu inte har undersökts,

Tisdagen den 12 april 2016

- med beaktande av Riodeklarationen om miljö och utveckling, Agenda 21, programmet för vidare genomförande av Agenda 21, genomförandeplanen som antogs vid världstoppmötet om hållbar utveckling (Johannesburgdeklarationen om hållbar utveckling och genomförandeplanen),
- med beaktande av uppförandekoden för ansvarsfullt fiske från FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) som antogs av FAO-konferensen i oktober 1995 och de instrument som ingår i koden, särskilt avtalet från 1995 om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet,
- med beaktande av FN:s 2030-agenda för hållbar utveckling (FN:s generalförsamlings resolution A/RES/70/1 som antogs 2015) och agendans mål nummer 14, som handlar om att bevara och hållbart nyttja hav, sjöar och marina resurser för hållbar utveckling,
- med beaktande av mål 14 i FN:s agenda för hållbar utveckling,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A8-0042/2016), och av följande skäl:
 - A. Haven täcker 71 % av jordens yta och innehåller 97 % av jordens vatten. I haven finns en betydande del av den biologiska mångfald i världen som till stor del fortfarande är outforskad.
 - B. Uppskattningsvis 64 % av haven, särskilt öppna hav och djuphavsområden, är områden som står utanför staters nationella jurisdiktion och regleras av internationell rätt.
 - C. Havet spelar en avgörande roll i många av jordens system, inklusive klimatet och vädret, och människan utnyttjar det för verksamhet inom en rad olika områden som fiske, energi, transport och handel.
 - D. Mindre än 1 % av områdena utanför nationell jurisdiktion är skyddade som en följd av inrättandet av skyddade marina områden, och i de absolut flesta havsområden finns inget förvaltningsramverk med rättsligt mandat att upprätta skyddade marina områden.
 - E. Skyddandet och bevarandet av marin biologisk mångfald är i hela mänsklighetens gemensamma intresse.
 - F. Bevarandet av friska marina livsmiljöer och hållbara fiskbestånd är av väsentlig betydelse för fiskets långsiktiga hållbarhet.
 - G. År 2014 var 15,2 % av jordens landmassor skyddade ekosystem, men endast 8,4 % av haven.
 - H. Klimatförändringarna och försurningen förvärrar de negativa effekterna av överfisket, föroreningarna, det marina avfallet och förstörelsen av marina livsmiljöer och ekosystem.
 - I. I slutdokumentet från FN:s konferens för hållbar utveckling (Rio de Janeiro, 2012) med titeln ”Den framtid vi vill ha” betonades det att skydd och förvaltning av den naturliga resursbasen för ekonomisk och social utveckling är de övergripande målen och grundläggande kraven för hållbar utveckling.
 - J. Haven och oceanerna har en potential för blå tillväxt som ännu i stor utsträckning är outnyttjad, exempelvis inom områdena för förnybar energi och farmaceutiska produkter, vilket också kan ses som ett bra utvecklingsväg för dagens utvecklingsländer att följa. Den havsrelaterade utvecklingen och dess potential för blå tillväxt är beroende av ökade kunskaper om marina arter och havsmiljön, dess batymetri och kartografin för känsliga marina ekosystem.

Tisdagen den 12 april 2016

- K. Bevarandet av marin biologisk mångfald, och det hållbara utnyttjandet av denna mångfald, är direkt kopplat till långsiktig hållbar utveckling och är därför en socialt, ekonomiskt och miljömässigt viktig fråga för alla länder och territorier.
- L. Den befintliga relevanta rättsliga ramen för områden utanför nationell jurisdiktion, som utarbetades för mer än 30 år sedan och som grundar sig på doktrinen om havens frihet, behöver utvecklas för att ge resultat när det gäller bevarande och hållbart utnyttjande av den marina biologiska mångfalden i områden utanför nationell jurisdiktion.
- M. Verksamheten i marina miljöer har ökat de senaste decennierna, och vi är medvetna om att det finns en dynamik mellan de olika typerna av verksamhet som utförs på öppet hav och hur de påverkar den marina biologiska mångfalden.
- N. Olika typerna av verksamhet som pågår på öppet hav påverkar varandra och har kumulativa effekter, och påverkar den marina biologiska mångfalden.
- O. År 2004 inrättade FN:s generalförsamling den tillfälliga öppna informella arbetsgruppen i syfte att utreda och analysera bevarandet och det hållbara utnyttjandet av den marina biologiska mångfalden i områden utanför nationell jurisdiktion.
- P. År 2011 rekommenderade arbetsgruppen att man skulle inleda ett arbete för att försöka hitta brister och lösningar, eventuellt även att man skulle utveckla ett multilateralt avtal inom ramen för FN:s havsrättskonvention. Arbetet skulle som helhet innefatta frågor om marina genetiska resurser (inklusive frågor om fördelningen av avkastningen från de marina genetiska resurserna) och sådant som områdesbaserade förvaltningsverktyg (till exempel skyddade marina områden). Dessutom skulle arbetet innefatta processer för miljökonsekvensbedömningar, kapacitetsuppbyggnad och överföring av marinteknik.
- Q. I ordförandenas sammanfattning av arbetsgruppens arbete 2011 erkänns klyftan mellan de vetenskapliga processerna för beskrivning av ekologiskt och biologiskt betydelsefulla områden och det verkliga fastställandet av sådana områden. Klyftan finns eftersom inget globalt forum vid den tidpunkten hade något formellt mandat för att fastställa sådana områden och eftersom det rådde tveksamheter kring huruvida existerande regionala och sektorsspecifika forum hade legitimitet att göra det.
- R. I ordförandenas sammanfattning av arbetsgruppens arbete 2011 erkände man allmänt den nuvarande situationens begränsningar och brister.
- S. I slutdokumentet från Rio+20, i juni 2012, åtog sig stats- och regeringscheferna att på grundval av arbetsgruppens arbete snarast, och före slutet av 69:e generalförsamlingen, ta itu med frågan om bevarande och hållbart utnyttjande av den marina biologiska mångfalden i områden utanför nationell jurisdiktion. Man fattade bland annat beslut om att skapa ett internationellt instrument inom ramen för havsrättskonventionen.
- T. Fiske, i sig och tillsammans med klimatförändringar, havsföroreningar och annan mänsklig havsrelaterad verksamhet, har stor inverkan på den marina biomassan och den marina biologiska mångfalden, och i alla havsrelaterade bevarande- och förvaltningsåtgärder bör därför full hänsyn tas till fiskets inverkan på den marina biologiska mångfalden i områden utanför nationell jurisdiktion, i syfte att förhindra eller minimera denna inverkan. Dessutom är fisket inte den enda antropogena dödlighetsfaktorn när det gäller oceanernas resurser, och det bör inte vara det enda området för internationella insatser.
- U. Andra nuvarande dödlighetsfaktorer när det gäller fiskeresurserna är mineralutvinning, borrhning efter energi och utnyttjande av en del av havsbotten för stadsplattformar, och den framtida havsrelaterade utvecklingen skulle kunna leda till nya, oförutsedda dödlighetsfaktorer som man måste vara uppmärksam på.

Tisdagen den 12 april 2016

- V. Den marina biologiska mångfalden har redan minskat betydligt. Det finns en nära koppling mellan att bevara fiskemöjligheterna för framtida generationer och att skydda den marina biologiska mångfalden och bevara de marina ekosystemen.
- W. Hållbart och selektivt fiske är nödvändiga verktyg för en hållbar förvaltning av fiskeresurserna och för att minimera oavsiktlig fångst och därigenom bevara den marina biologiska mångfalden.
- X. Samordning och samråd mellan samtliga berörda aktörer inom havsrelaterad verksamhet är det bästa sättet att uppnå bevarandet av den marina biologiska mångfalden och ett hållbart utnyttjande av resurserna.
- Y. EU:s yttersta randområden har till sin natur ett särskilt geografiskt och ibland geopolitiskt läge, som för med sig särskilda mekanismer för regionalt samarbete.
- Z. Fiske är en mycket viktig verksamhet som utförs i områden både inom och utom nationell jurisdiktion.
- AA. EU spelar en viktig roll i den globala förvaltningen av hav och oceaner och har stort inflytande på den internationella arenan när det gäller fiske, bland annat genom sitt deltagande i 17 regionala fiskeriförvaltningsorganisationer. Denna nyckelroll innebär att EU har ett ansvar att föra en proaktiv politik när det gäller att skydda den marina biologiska mångfalden på global nivå.
- AB. FN:s avtal om fiskbestånd, där man fastställer konventionsstaternas rättigheter och skyldigheter när det gäller bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd, är ett övergripande och framtidsinriktat dokument som inte bör ändras, undermineras eller urvattnas, och dess totala genomförande måste garanteras genom de förbättrade samarbetsrutiner som ska ingå det nya internationella instrumentet.
- AC. Man bör dra lärdom av den senaste tidens oenighet med Färöarna och Island för att möjliggöra en hållbar förvaltning av de globala fiskbestånden.
- AD. Varje land har rätt att dra nytta av bevarandet och det hållbara utnyttjandet av sina resurser i enlighet med FN:s havsrättskonvention.
- AE. Vi erkänner staters skyldighet att skydda och bevara havsmiljön, vilket även omfattar skyddandet av sällsynta och känsliga ekosystem samt livsmiljöer för arter och andra marina organismer som är känsliga, på tillbakagång, hotade eller utrotningshotade.
- AF. FN:s avtal om fiskbestånd ger ett ramverk för tillämpningen av försiktighetsansatsen och ekosystemansatser gällande fiskeriförvaltning, för bevarande- och förvaltningsåtgärderna för gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd samt för internationellt samarbete genom de regionala och subregionala fiskeriförvaltningsorganisationernas arbete och arrangemang. Dess effektiva genomförande bör förbättras.
- AG. I FN:s generalförsamlings resolutioner 61/105 och 64/72 uppmanas konventionsstaterna och de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna att vidta åtgärder som ska garantera ett fungerande bevarande av djuphavsresurserna och förhindra det demersala fiskets avsevärda negativa inverkan på känsliga marina ekosystem i områden utanför nationell jurisdiktion.
- AH. Vi erkänner och stöder utvecklingsländers rättigheter och särskilda krav när det gäller kapacitetsuppbyggnad så att dessa ska kunna dra nytta av bevarandet och det hållbara utnyttjandet av resurserna och av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd.

Tisdagen den 12 april 2016

- AI. I tillvägagångssättet för den så kallade Kobeprocessen erkänns redan gjorda insatser från de regionala fiskeriförvaltningsorganisationer som förvaltar tonfiskbestånden och som genomfört oberoende resultatöversyner, och uppmanas alla dessa regionala fiskeriförvaltningsorganisationer att regelbundet genomföra sådana översyner, offentliggöra resultaten och till fullo genomföra rekommendationerna i dem. Instanser såsom FN:s generalförsamling och FAO:s fiskerikommitté har också uppmanat övriga regionala fiskeriförvaltningsorganisationer att göra detsamma, och dessa översyner har genomförts.
- AJ. Regionala fiskeriförvaltningsorganisationer har skapats, och vissa har börjat arbeta för att upprätta skyddade marina områden som ska bevara och återställa fiskbeståndet till en hållbar nivå.
- AK. Konventionen om biologisk mångfald har lett till en rad workshoppar som syftat till att beskriva ekologiskt eller biologiskt betydelsefulla marina områden i områden inom och utanför nationell jurisdiktion, och resultaten av dessa workshoppar finns nu allmänt tillgängliga på konventionens webbplats.
- AL. Att man samlar in och delar med sig av vetenskapliga data och kunskap på området är av yttersta vikt för att man ska kunna fatta beslut i god tro och utifrån bästa tillgängliga vetenskapliga rön.
- AM. Miljöproblemet med plastavfall i havet utgör ett omedelbart hot mot den marina biologiska mångfalden, omfattningen och motåtgärderna är hittills otillräckligt utforskade och hanteringen av det kan visa sig vara en ekonomisk möjlighet.
- AN. I arbetsgruppens dokument av den 23 januari 2015 betonas att den övergripande globala ordningen på ett bättre sätt måste behandla bevarandet och förvaltningen av den marina biologiska mångfalden i områden utanför nationell jurisdiktion.
- AO. EU arbetar aktivt med att ta fram och uppmuntra bästa praxis för att uppnå ett hållbart utnyttjande av fiskbestånd, och genom program som Horisont 2020 uppmuntras och finansieras datainsamling, forskning och hållbar utveckling.
- AP. Den 23 januari 2015 uttryckte arbetsgruppen sitt stöd för en rekommendation att utveckla ett internationellt rättsligt bindande instrument inom ramen för konventionen.
- AQ. Den 19 juni 2015 antog FN:s generalförsamling en resolution om utformandet, inom ramen för FN:s havsrättskonvention, av ett internationellt rättsligt bindande instrument om bevarande och hållbart utnyttjande av marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion.
1. Europaparlamentet välkomnar beslutet av FN:s generalförsamling att ta fram ett internationellt juridiskt bindande instrument inom ramen för FN:s havsrättskonvention avseende bevarande och hållbart utnyttjande av marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion, i syfte att bland annat ta itu med de nuvarande bristerna. Parlamentet betonar att detta arbete inte får undergräva befintliga relevanta instrument och ramverk eller relevanta globala, regionala och sektorsansvariga organ (exempelvis regionala fiskeriförvaltningsorganisationer). Parlamentet betonar vikten av att det nya instrumentet utarbetas snabbt men samtidigt med omsorg, och att det uppsatta målet om att slutföra arbetet i slutet av 2017 respekteras.
 2. Europaparlamentet framhåller visionen av, möjligheten till och följderna av ett gott förhållande mellan staterna och ett hållbart utnyttjande av resurserna inom ramen för FN:s havsrättskonvention, samtidigt som det är tydligt att nya påfrestningar och möjligheter leder till att justeringar måste göras.

Tisdagen den 12 april 2016

3. Europaparlamentet betonar vikten av att bevara och hållbart utnyttja oceanerna och haven och deras resurser. Parlamentet uppmanar EU och det internationella samfundet att främja bevarandet och det hållbara utnyttjandet av marin biologisk mångfald genom att bl.a. genomföra moderna och hållbara koncept avseende förvaltningen av marina ekosystem samt principer för förvaltningen av oceaner, förvalta utnyttjandet av marina resurser (vare sig det gäller mineralutvinning, borrhning efter energi eller annat) och fisket, inbegripa forskningsbaserad havsförvaltning, återställa och bevara bestånden över nivåer som säkerställer en maximal hållbar avkastning, tillämpa ekosystembaserad förvaltning och bevara marin biologisk mångfald, verkställa befintlig lagstiftning samt tillämpa försiktighetsansatsen.
4. Europaparlamentet betonar att man för att senast 2020 kunna ta itu med påfrestningarna på den marina biologiska mångfalden, bör lägga fram initiativ i medlemsstaterna om att verkställa förvaltningsplanerna, övervaka tillämpningen av bestämmelserna, fördjupa kunskapsbasen och förstärka forskningsnätverken och informationssamordningen för den marina biologiska mångfalden.
5. Europaparlamentet erkänner och stöder EU:s och kommissionens positiva och ledande roll mot bakgrund av den centrala ställning som innehas av fiskeindustrin och marknaden för fiskeriprodukter i EU, och att EU:s fiskeripolitik är inriktad på hållbarhet.
6. Europaparlamentet erkänner den viktiga roll EU spelat när det gäller att säkerställa hållbar förvaltning av de levande marina resurserna, särskilt med avseende på kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske). Parlamentet understryker att IUU-fiske hotar genom själva sin natur den marina biologiska mångfalden och i hög grad äventyrar bevarandet av marina ekosystem. Parlamentet påminner om att EU har gjort kampen mot IUU-fiske till en prioriterad fråga och att internationellt samarbete är av största betydelse för att vinna denna kamp. Parlamentet uppmanar FAO och regionala fiskeriförvaltningsorganisationer att utöka sina ansträngningar för att förbättra det multilaterala samarbetet.
7. Europaparlamentet betonar att miljömärkning spelar en positiv roll inom havsproduktsektorn och gör det möjligt för konsumenterna att bidra till ett hållbart utnyttjande av resurser och bevarandet av den marina biologiska mångfalden genom att fatta ett informerat beslut.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare främja, samordna och se till så att man i detta nya internationella avtal på ett ändamålsenligt sätt tar upp frågan om den inverkan som de olika typer av verksamhet som utförs av människan, inklusive fiske och alla sorters nyttjande av havsbotten och oceanerna, har på den biologiska mångfalden i områden utanför internationell jurisdiktion. Parlamentet konstaterar därför behovet av att ytterligare främja verkställandet av befintlig lagstiftning och utveckla de nödvändiga förvaltningsverktygen för att säkra samstämmigheten.
9. Europaparlamentet uppmanar regionala fiskeriförvaltningsorganisationer att se till att deras rekommendationer till fullo genomförs, att fortsätta med regelbundna oberoende bedömningar och att säkerställa ett korrekt genomförande av dessa bedömningar.
10. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att fortsätta stödja och främja en helhetssyn och en övergripande strategi när det gäller skyddade marina områden, eftersom ingen verklig samordning av och inget egentligt samarbete kring bevarandeinsatser är möjliga utan att så många olika aktörer som möjligt deltar i en övergripande blandning av havsrelaterade verksamheter som utförs av människan i oceaner och hav.
11. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsländerna att arbeta för att ekologiskt eller biologiskt betydelsefulla marina områden i områden utanför nationell jurisdiktion fastställs och upprätthålls.
12. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att, i arbetet med det nya internationella avtalet inom ramen för FN:s havsrättskonvention, arbeta tillsammans med alla relevanta aktörer och att fortsätta stödja och främja framtagandet av en institutionell mekanism för fastställandet, förvaltningen och inrättandet av nödvändiga bestämmelser för övervakning och genomförande av sammankopplade, sammanhängande, praktiskt möjliga och representativa nätverk av skyddade marina områden, eftersom dessa nätverk är synnerligen viktiga verktyg för att garantera ekologisk och biologisk konnektivitet.

Tisdagen den 12 april 2016

13. Europaparlamentet begär att kommissionen tar fram uttömmande uppgifter om den marina biologiska mångfalden i regionala europeiska vatten. Parlamentet anser att insamlingen av dessa uppgifter utgör en nödvändig utmaning, med tanke på att 80 % av de arter och de livsmiljöer som nämns i rambdirektivet om strategin för havsmiljön är klassificerade som okända.
 14. Europaparlamentet begär att EU intar en ledande roll i bekämpningen av plastavfall i havet och i samband med detta främjar forskning inom blå ekonomi.
 15. Europaparlamentet betonar att detta nya internationella avtal bör garantera lika villkor för alla aktörer. Parlamentet anser att det nya internationella avtalet dessutom bör ta hänsyn till utvecklingsländernas särskilda behov, särskilt små östater, när det gäller förstärkning av den nödvändiga kapaciteten för att i praktiken genomföra det internationella samfundets mål om bland annat skyddade marina områden.
 16. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att främja ökat samarbete, ökad samordning och öppenhet samt stärkt ansvarsutkrävande mellan alla berörda intressenter, inbegripet mellan de nya instrument som man förhandlat fram, befintliga instrument inom ramen för FN:s avtal om fiskbestånd, FAO:s instrument, liksom mellan regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och andra organ inom sektorn, till exempel Internationella havsbottenmyndigheten och Internationella sjöfartsorganisationen.
 17. Europaparlamentet uppmanar FN att samarbeta med stater för att på ett mer effektivt sätt genomföra befintliga regler och, om så är nödvändigt, införa ytterligare bestämmelser som indirekt skulle kunna bidra till att skydda den biologiska mångfalden på öppet hav och förbättra de sociala, säkerhetsmässiga och kontrollrelaterade villkoren såsom inrättandet av globala förvaltningsverktyg, dvs. ett centraliserat instrument för fartygsregistrering, som det globala registret över fiskefartyg som FAO håller på att ta fram. Samtidigt bör man dock undvika att öka yrkesfiskarnas byråkratiska börda.
 18. Europaparlamentet betonar att den inverkan som fiske har på den marina biologiska mångfalden i områden utanför nationell jurisdiktion måste ligga under de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas ansvarsområde.
 19. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att inom mandatet för det nya internationella avtalet inom ramen för FN:s havsrättskonvention, stödja och främja framtagandet av en institutionell mekanism för tillämpning av den tidigare bestämmelsen i artikel 206 i FN:s havsrättskonvention om miljökonsekvensbedömning av verksamheter med potentiellt betydande inverkan på den marina miljön, i vilket även utnyttjandet av marina resurser ingår. Miljökonsekvensbedömningen ska i den mån det är möjligt grunda sig på solida vetenskapliga fakta, och dessa verksamheter ska åtföljas av en detaljerad miljöövervakning och en socioekonomisk övervakning.
 20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för det nya internationella avtalet verka för ett erkännande av skador på havets ekologi och för ett fastställande av ansvarskedjan för dessa skador.
 21. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att uppmana de medlemsstater som ännu inte ratificerat eller anslutit sig till FN:s havsrättskonvention att göra det.
 22. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till FN:s generalförsamling och till den förberedande kommitté som ansvarar för utarbetandet av texten för det framtida internationella avtalet.
-

Tisdagen den 12 april 2016

P8_TA(2016)0102

Situationen i Medelhavet och behovet av ett helhetsgrepp på migration i EU**Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om situationen i Medelhavet och behovet av ett helhetsgrepp på migration i EU (2015/2095(INI))**

(2018/C 058/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Genèvekonventionen från 1951 och tilläggsprotokollet till denna, särskilt rätten till non-refoulement,
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av 1989 års konvention om barnets rättigheter och sin resolution av den 27 november 2014 om 25:e årsdagen av FN:s konvention om barnets rättigheter ⁽¹⁾,
- med beaktande av Förenta nationernas havsrättskonvention från 1982, den internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss från 1974 och den internationella sjöräddningskonventionen från 1979, i dess ändrade lydelse,
- med beaktande av den internationella konvention om skydd för alla migrerande arbetare och deras familjemedlemmar från 1990,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Handlingsplan för underåriga utan medföljande vuxen* (2010–2014) (COM(2010)0213) och sin resolution av den 12 september 2013 om situationen för ensamkommande minderåriga i EU ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 29 april 2015 om de senaste tragedierna i Medelhavet och EU:s migrations- och asylpolitik ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 september 2015 om migration och flyktingar i Europa ⁽⁴⁾,
- med beaktande av de diskussioner i Europaparlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor som hållits den 14 april 2015 i närvaro av kommissionsledamot Avramopoulos; den 6 maj 2015 om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, inklusive sök- och räddningsskyldigheter; den 26 maj om strategin för samarbete med tredjeländer; den 4 juni 2015 om utveckling av säkra och lagliga vägar för asylsökande och flyktingar in i EU och om genomförandet av det gemensamma europeiska asylsystemet; den 25 juni 2015 om bekämpning av människosmuggling, människohandel och exploatering av irreguljära migranter som arbetskraft och om utveckling av adekvata kanaler för laglig ekonomisk migration samt om gränsförvaltning och viseringspolitik; den 2 juli 2015 om hur

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0070.⁽²⁾ EUT C 93, 9.3.2016, s. 165.⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0176.⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0317.

Tisdagen den 12 april 2016

medlen för inrikespolitiken används inom migration och utveckling; den 6 juli 2015 om det första paketet med kommissionsförslag till följd av migrationsagendan och om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, inklusive sök- och räddningsskyldigheter och utveckling av säkra och lagliga vägar för asylsökande och flyktingar in i EU; den 16 juli 2015 – i närvaro av experter på EU:s medel till migrationspolitiken – om strategier, praxis och uppgifter om ensamkommande barn i EU-medlemsstaterna och Norge och om EU:s samarbete med tredjeländer på migrationsområdet samt om utforskning av nya lagstiftningsmöjligheter avseende ekonomisk migration; den 22 september 2015 om det andra paketet med kommissionsförslag till följd av migrationsagendan; den 23 september 2015 med nationella parlament om "hotspot"-systemet och om hantering av migration på nationell och lokal nivå; den 19 oktober 2015 om bekämpning av människosmuggling, människohandel och exploatering av irreguljära migranter som arbetskraft; den 10 november 2015 om kommissionens meddelande *Hanteringen av flyktingkrisen: lägesrapport om genomförandet av de prioriterade åtgärderna i den europeiska migrationsagendan* (COM(2015)0510); den 19 november 2015 om intern och extern EU-finansiering som har samband med EU:s migrations- och asylpolitik; den 10 december 2015 om EU:s samarbete med tredjeländer på migrationsområdet; den 21 december 2015 om gränsförvaltning och viseringpolitik, ett effektivt genomförande av det gemensamma europeiska asylsystemet (Ceas) och utveckling av adekvata kanaler för laglig ekonomisk migration,

- med beaktande av diskussionerna vid det gemensamma sammanträdet den 1 april 2015 mellan utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för utveckling och migration och vid det gemensamma sammanträdet den 15 september 2015 mellan utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, utskottet för utrikesfrågor och underutskottet för mänskliga rättigheter om respekten för de mänskliga rättigheterna i samband med migrationsströmmarna i Medelhavsområdet,
- med beaktande av rapporterna från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor om dess delegationers resor till Lampedusa i september 2015 (där man studerade sök- och räddningsinsatserna) och till Tunisien i oktober 2015 (där man studerade samarbetet med tredjeländer i fråga om migration, asyl och gränskontroller), och med beaktande av rapporten från budgetutskottet och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor om deras gemensamma delegations besök på Sicilien i juli 2015, varvid man undersökte hur man skulle kunna ta itu med det migrationstryck som regionen utsätts för, särskilt ur ett budgetperspektiv,
- med beaktande av kommissionens migrationsrelaterade handlingsplan i tio punkter, vilken lades fram vid utrikes- och inrikesministrarnas gemensamma möte i Luxemburg den 20 april 2015,
- med beaktande av kommissionens meddelande *En europeisk migrationsagenda* (COM(2015)0240),
- med beaktande av rådets beslut (Gusp) 2015/778 av den 18 maj 2015 om Europeiska unionens militära insats i södra centrala Medelhavsområdet,
- med beaktande av det beslut att inleda den andra fasen av insatsen Eunavfor MED (numera omdöpt till Sophia-insatsen) som fattats av EU-ambassadörerna inom kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik⁽¹⁾, och med beaktande av de Natoleda insatserna i Egeiska havet,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 2240 (2015) av den 9 oktober 2015,
- med beaktande av kommissionens meddelande *EU:s åtgärdsplan mot smuggling av migranter (2015–2020)* (COM(2015)0285),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om genomförandet av Eurodacförordningen vad gäller skyldigheten att ta fingeravtryck (SWD(2015)0150),

⁽¹⁾ <http://www.consilium.europa.eu/sv/press/press-releases/2015/09/28-eunavfor/>.

Tisdagen den 12 april 2016

- med beaktande av kommissionens rekommendation om ett europeiskt vidarebosättningsystem (C(2015)3560) och av de slutsatser som företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, lade fram vid RIF-rådets möte den 20 juli 2015 om vidarebosättning av 20 000 personer med behov av internationellt skydd genom multilaterala och nationella system,
- med beaktande av kommissionens förklarande anmärkningar om "hotspot"-systemet och av lägesrapporterna om Grekland och Italien av den 10 februari 2016 samt lägesrapporten om Grekland av den 4 mars 2016,
- med beaktande av rådets beslut (EU) 2015/1523 av den 14 september 2015 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland,
- med beaktande av rådets beslut (EU) 2015/1601 av den 22 september 2015 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland,
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en omplaceringsmekanism vid kriser och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (COM(2015)0450),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av EU:s gemensamma förteckning över säkra ursprungsländer enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU och om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd och om ändring av direktiv 2013/32/EU (COM(2015)0452),
- med beaktande av kommissionens meddelande EU:s handlingsplan för återvändande (COM(2015)0453),
- med beaktande av kommissionens rekommendation om inrättande av en gemensam handbok om återvändande som medlemsstaternas behöriga myndigheter ska använda när de utför uppgifter som rör återvändande (C(2015)6250), och den tillhörande bilagan,
- med beaktande av kommissionens meddelande om reglerna för offentlig upphandling i samband med den aktuella asylkrisen (COM(2015)0454),
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från Europeiska kommissionen och den höga representanten *Åtgärder mot flyktingkrisen i Europa: den roll som EU:s yttre åtgärder spelar* (JOIN(2015)0040),
- med beaktande av kommissionens beslut om inrättande av Europeiska unionens förvaltningsfond för nödatgärder i Afrika inriktade på stabilitet och insatser mot de bakomliggande orsakerna till irreguljär migration och fördrivna personer (C(2015)7293),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Åtgärder mot flyktingkrisen i Europa: omedelbara operativa, budgetära och rättsliga åtgärder enligt den europeiska migrationsagendan* (COM(2015)0490) och de tillhörande bilagorna,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Åtgärder mot flyktingkrisen i Europa: lägesrapport om genomförandet av de prioriterade åtgärderna i den europeiska migrationsagendan* (COM(2015)0510) och de tillhörande bilagorna,
- med beaktande av kommissionens meddelande *En europeisk gräns- och kustbevakning och effektiv förvaltning av Europas yttre gränser* (COM(2015)0673), förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om en europeisk gräns- och kustbevakning och om upphävande av förordning (EG) nr 2007/2004, förordning (EG) nr 863/2007 och rådets beslut 2005/267/EG (COM(2015)0671), förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om en europeisk resehandling för återsändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (COM(2015)0668), förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 562/2006 vad gäller stärkandet av kontrollerna mot relevanta databaser vid de yttre gränserna (COM(2015)0670), kommissionens förslag till rådets beslut om fastställande av provisoriska åtgärder på området för internationellt skydd till förmån för Sverige i enlighet med

Tisdagen den 12 april 2016

artikel 9 i rådets beslut (EU) 2015/1523 och artikel 9 i rådets beslut (EU) 2015/1601 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland (COM(2015)0677) samt kommissionens rekommendation om ett frivilligt humanitärt mottagandesystem tillsammans med Turkiet (C(2015)9490),

- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om lägesrapporten om genomförandet av de prioriterade åtgärderna i den europeiska migrationsagendan (COM(2016)0085),
- med beaktande av kommissionens rekommendation riktad till Republiken Grekland om brådskande åtgärder som Grekland ska vidta så att överföringar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 kan återupptas (C(2016)0871),
- med beaktande av förslaget till rådets genomförandebeslut om tillfälligt upphävande av omplaceringen av 30 % av sökande som tilldelats Österrike enligt rådets beslut (EU) 2015/1601 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland (COM(2016)0080),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, Europeiska rådet och rådet *Att återvända till Schengen – En färdplan* (COM(2016)0120),
- med beaktande av kommissionens rapport till Europaparlamentet och rådet *Andra rapporten om Turkiets framsteg med uppfyllandet av kraven i färdplanen för viseringsliberalisering* (COM(2016)0140) och det tillhörande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar (SWD(2016)0097),
- med beaktande av förslaget till rådets förordning om tillhandahållande av krisstöd inom unionen (COM(2016)0115) och den kommande ändringsbudgeten nr 1/2016 för att inrätta en budgetpost för detta instrument,
- med beaktande av de slutsatser som antogs av Europeiska rådet vid dess särskilda möte den 23 april 2015, vid mötet den 25 och 26 juni 2015, vid EU:s stats- och regeringschefers informella migrationsmöte den 23 september 2015, vid mötet den 15 oktober 2015 och vid mötet den 17 och 18 december 2015 och vid mötet den 18 och 19 februari 2016,
- med beaktande av rådets slutsatser om säkra ursprungsländer vid mötet den 20 juli 2015, om migration vid mötet den 20 juli 2015, om framtiden för återvändandepolitiken vid mötet den 8 oktober 2015, om migration vid mötet den 12 oktober 2015, om åtgärder för att hantera flykting- och migrationskrisen vid mötet den 9 november 2015 och om statslöshet vid mötet den 4 december 2015 samt om smuggling av migranter vid mötet den 10 mars 2016,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser av den 14 september 2015,
- med beaktande av slutsatserna av den 20 juli 2015 från företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om vidarebosättning av 20 000 personer med ett klart behov av internationellt skydd genom multilaterala och nationella system,
- med beaktande av EU:s och Turkiets gemensamma handlingsplan av den 15 oktober 2015 och dess genomföranderapporter av den 10 februari och 4 mars 2016,
- med beaktande av uttalandet från stats- och regeringscheferna av den 7 mars 2016,
- med beaktande av den förklaring från högnivåkonferensen om östra Medelhavsrutten och västra Balkanrutten som antogs den 8 oktober 2015 och av ledarnas uttalande om flyktingströmmarna längs västra Balkanrutten, vilket antogs vid mötet den 25 oktober 2015, samt av lägesrapporten av den 10 februari 2016,

Tisdagen den 12 april 2016

- med beaktande av den handlingsplan och politiska förklaring som antogs vid migrationstoppmötet mellan EU och Afrika i Valletta den 11 och 12 november 2015,
- med beaktande av verksamheten vid och rapporterna från Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo), särskilt årsrapporten om asylsituationen i Europeiska unionen 2014 och de månatliga redogörelserna för asyltendenserna,
- med beaktande av Frontex verksamhet och rapporter, särskilt dess årliga riskanalys 2015 och kvartalsrapporterna från byråns nätverk för riskanalys,
- med beaktande av Europols verksamhet och rapporter, särskilt den gemensamma operativa gruppen Mare, och av Europols inrättande av Europeiska centrumet för bekämpning av människosmuggling (EMCS),
- med beaktande av Eurojusts verksamhet och rapporter, särskilt dess rapporter om människohandel,
- med beaktande av verksamheten vid och de årliga rapporterna och studierna från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, särskilt dess studier om olika former av grovt utnyttjande av arbetskraft och om kriminalisering av migranter som befinner sig i en irreguljär situation och av personer som har kontakt med dem,
- med beaktande av studierna vid utredningsavdelning C om genomförandet av artikel 80 i EUF-fördraget, om nya strategier, alternativa vägar och sätt att få tillgång till asylförfaranden för personer som söker internationellt skydd, om utforskning av nya lagstiftningsmöjligheter avseende arbetskraftsmigration till EU, om förstärkning av det gemensamma europeiska asylsystemet och alternativ till Dublin, om EU:s samarbete med tredjeländer på migrationsområdet och om mottagandet av kvinnliga flyktingar och asylsökande i EU samt med beaktande av studien från utredningsavdelning D om EU:s medel till migrationspolitiken och en analys av effektiviteten och bästa praxis i framtiden samt av studien från utredningsavdelning EXPO om migranter i Medelhavet: skydd av mänskliga rättigheter,
- med beaktande av de studier som genomförts av det europeiska migrationsnätverket, särskilt dess studier om politik, praxis och data om ensamkommande barn,
- med beaktande av FN:s flyktingkommissaries arbete och rapporter,
- med beaktande av det arbete som utförts av FN:s särskilda rapportör om migranternas mänskliga rättigheter och de rapporter som denne utarbetat,
- med beaktande av Europarådets arbete, rapporter och resolutioner,
- med beaktande av verksamheten vid och rapporterna från Internationella organisationen för migration,
- med beaktande av verksamheten vid och rapporterna från FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå,
- med beaktande av Europeiska regionkommitténs yttrande om en europeisk migrationsagenda, vilket antogs vid kommitténs 115:e plenarsammanträde den 3–4 december 2015,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttranden om den europeiska migrationsagendan och om EU:s åtgärdsplan mot smuggling av migranter,
- med beaktande av sin resolution av den 17 december 2014 om situationen i Medelhavsområdet och behovet av ett helhetsgrepp på migration i EU ⁽¹⁾,
- med beaktande av arbetsdokumentet om artikel 80 – Solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, inklusive sök- och räddningsskyldigheter,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0105.

Tisdagen den 12 april 2016

- med beaktande av arbetsdokumentet om bekämpning av människosmuggling, människohandel och exploatering av irreguljära migranter som arbetskraft,
 - med beaktande av arbetsdokumentet om gränsförvaltning och viseringspolitik, i vilket den roll som spelas av Frontex och andra relevanta byråer tas upp,
 - med beaktande av arbetsdokumentet om utveckling av säkra och lagliga vägar för asylsökande och flyktingar in i EU, inbegripet unionens vidarebosättningspolitik och motsvarande integrationspolitik,
 - med beaktande av arbetsdokumentet om utveckling av adekvata kanaler för laglig ekonomisk migration,
 - med beaktande av arbetsdokumentet om intern och extern EU-finansiering som har samband med EU:s migrations- och asylpolitik,
 - med beaktande av arbetsdokumentet om effektivt genomförande av det gemensamma europeiska asylsystemet (Ceas), inklusive Easos roll,
 - med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, utskottet för utveckling, budgetutskottet, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för transport och turism, utskottet för regional utveckling, utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och utskottet för framställningar (A8-0066/2016), och av följande skäl:
- A. I resolutionen av den 17 december 2014 gav parlamentet utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor i uppdrag att utvärdera de olika relevanta strategierna, utarbeta rekommendationer och lägga fram ett strategiskt initiativbetänkande i kammaren.
- B. Enligt uppgifter från Frontex ⁽¹⁾ upptäcktes 1,83 miljoner irreguljära gränsövergångar vid EU:s yttre gränser under 2015. Denna siffra har aldrig tidigare varit lika hög. Som en jämförelse kan nämnas att 282 500 migranter anlände till EU under hela 2014. Enligt uppgifter från IOM/Unicef är ungefär 20 procent av alla migranter som anländer sjövägen barn ⁽²⁾.
- C. Under 2015 inlämnades, enligt uppgifter från Easo ⁽³⁾, över 1,4 miljon ansökningar om internationellt skydd i EU+ ⁽⁴⁾. Antalet ansökningar har stigit stadigt sedan april medan andelen upprepade ansökningar har minskat. Runt 6 procent av de sökande hävdade att de var ensamkommande barn. I februari 2016 var 22 procent av dem som kom sjövägen till Grekland kvinnor och 40 procent barn ⁽⁵⁾.
- D. Enligt FN:s konvention om barnets rättigheter är alla människor under 18 år barn.

⁽¹⁾ Frontex news, <http://frontex.europa.eu/news/number-of-migrants-arriving-in-greece-dropped-by-half-in-november-cITv3V>.

⁽²⁾ IOM och Unicef, Data Brief: Migration of Children to Europe, http://www.iom.int/sites/default/files/press_release/file/IOM-UNICEF-Data-Brief-Refugee-and-Migrant-Crisis-in-Europe-30.11.15.pdf.

⁽³⁾ Easos nyhetsbrev, november–december 2015, https://easo.europa.eu/wp-content/uploads/EASO-Newsletter-NOV-DEC_-20151.pdf.

⁽⁴⁾ EU+ består av EU-28 plus Norge och Schweiz.

⁽⁵⁾ UNHCR – Greece data snapshot – 7 mars 2016.

Tisdagen den 12 april 2016

- E. Över 3 771 personer rapporterades döda eller saknade i Medelhavet under 2015, enligt Internationella organisationen för migration ⁽¹⁾. Fram till den 8 mars 2016 hade 444 personer rapporterats drunknade i Medelhavet. Under de första nio veckorna av 2016 dog 77 barn – i genomsnitt över ett barn om dagen. Enligt färska Europoluppgifter har minst 10 000 ensamkommande barn försvunnit efter ankomsten till Europa.
- F. Den 3 oktober bör utses till minnesdag för alla de män, kvinnor och barn som omkommer när de försöker fly från sina länder på grund av förföljelse, konflikter och krig, såväl som alla de män och kvinnor som riskerar sina liv varje dag för att rädda dem.
- G. Några delar av världen är drabbade av krig och våld och lider av kombinationen av extrem fattigdom, miljöförstöring och brist på möjligheter för ungdomar, vilket kan spä på våldet och osäkerheten och leda till nya befolkningsflyttningar.

Artikel 80 i EUF-fördraget – Solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, inklusive sök- och räddningskyldigheter

- H. Artikel 80 i EUF-fördraget sätter principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning i centrum för hela unionssystemet och utgör en rättslig grund för genomförandet av dessa principer i unionens politik i fråga om asyl, migration och gränskontroll.
- I. Solidaritet kan vara både intern och extern solidaritet. Omplacering, ömsesidigt erkännande av asylbeslut, operativa stödåtgärder, en proaktiv tolkning av den nuvarande Dublinförordningen och direktivet om tillfälligt skydd utgör alla verktyg för intern solidaritet, medan omplacering, inresetillstånd av humanitära skäl och sök- och räddningsinsatser till sjöss främjar extern solidaritet. Civilskyddsmekanismen kan vara inriktad på såväl intern som extern solidaritet.
- J. Den 3 mars 2016 hade bara 338 av de 39 600 asylsökande i italienska förvarsenheter som skulle omfördelas till övriga medlemsstater verkligen omplacerats, medan 322 omplaceringar av 66 400 planerade hade verkställts i Grekland.

Bekämpning av människosmuggling, människohandel och exploatering av irreguljära migranter som arbetskraft

- K. Människosmuggling, människohandel och arbetskraftsexploatering är tydligt avgränsade rättsliga företeelser som hanteras genom särskilda rättsliga ramar på EU-nivå och internationell nivå. Företeelserna kräver välriktade svar även om de i praktiken ofta överlappar varandra. Nätverken för människosmuggling och människohandel kan ändra sina tillvägagångssätt mycket snabbt, och därför krävs snabbt anpassade svar som baserar sig på de senaste och mest tillförlitliga uppgifterna. Insatserna för att motverka människosmuggling bör inte påverka insatserna för att utdela humanitärt bistånd till irreguljära migranter.
- L. För att förhindra att migranter utsätts för människosmuggling, människohandel och arbetskraftsexploatering krävs svar på både kort, medellång och lång sikt, inklusive åtgärder för att störa kriminella nätverk och ställa brottslingar inför rätta, insamling och analys av uppgifter, åtgärder för att skydda offer och återsända migranter utan uppehållsrätt samt samarbete med tredjeländer och mer långsiktiga strategier för att ta itu med efterfrågan på människor som blivit föremål för smuggling eller handel och de bakomliggande orsaker till migration som tvingar människor i händerna på människosmugglare.

⁽¹⁾ IOM, Missing Migrants Project, <http://missingmigrants.iom.int/>.

Tisdagen den 12 april 2016

Gränsförvaltning och viseringspolitik, inklusive rollen för gränsbevakningsbyrå och andra relevanta byråer

- M. Det ordinarie lagstiftningsförfarandet tillämpas för närvarande på en rad kommissionsförslag som rör gräns- och viseringspolitiken, särskilt förslaget till förordning om unionskodexen om viseringar (omarbetning) (2014/0094(COD)), förslaget till förordning om införande av en rundresevisering (2014/0095(COD)) och förslaget till förordning om en enhetlig utformning av visumhandlingar: säkerhet (2015/0134(COD)). Kommissionen har nyligen lagt fram nya förslag på detta område. Dessa kommer att behandlas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.
- N. Avskaffandet av de inre gränskontrollerna måste gå hand i hand med en effektiv förvaltning av de yttre gränserna, höga gemensamma standarder, ett ändamålsenligt informationsutbyte mellan medlemsstaterna och full respekt för varje människas grundläggande rättigheter.
- O. Europaparlamentet har begärt att EU:s gränsbevakningsbyrå ska stärka sin förmåga att hantera möjliga människorättskränkningar, bland annat inom ramen för dess samarbetsavtal med tredjeländernas behöriga myndigheter, och kommissionens förslag om en ny gränsbevakningsbyrå inom unionen innehåller en mekanism för klagomål.
- P. Den nuvarande viseringskodexen gör det möjligt för medlemsstaterna att "av humanitära skäl" (artiklarna 19 och 25) avvika från de normala kriterierna för när en viseringsansökan kan tas upp till prövning.

Utveckling av säkra och lagliga vägar för asylsökande och flyktingar in i EU, inbegripet unionens vidarebosättningspolitik och motsvarande integrationspolitik

- Q. 86 procent av världens flyktingar finns i icke-industrialiserade länder. Kriminella nätverk och smugglare utnyttjar desperationen hos de människor som försöker ta sig in i EU för att undkomma förföljelse eller krig.
- R. Det finns ett begränsat antal säkra och lagliga vägar för flyktingar in i EU, och många tar fortfarande risken att välja farliga vägar. Om man utifrån befintlig lagstiftning och praxis skapar nya säkra och lagliga vägar för asylsökande och flyktingar in i EU gör man det möjligt för EU och medlemsstaterna att få en bättre överblick över skyddsbehoven och inflödet i EU samtidigt som man slår undan benen för smugglarnas affärsmodell.

Strategin för samarbete med tredjeländer, särskilt när det gäller program för regionalt skydd, vidarebosättning, återvändande och motverkande av de bakomliggande orsakerna till migration

- S. Samarbetet mellan EU och tredjeländer utvecklas genom politiska instrument såsom regionala dialoger, bilaterala dialoger, gemensamma agendor för migration och rörlighet och partnerskap för rörlighet, genom rättsliga instrument såsom migrationsklausuler i "globala överenskommelser", återtagandeavtal, avtal om förenklade viseringsförfaranden och avtal om undantag för viseringsskyldighet, samt genom operationella instrument såsom regionala skyddsprogram, regionala utvecklings- och skyddsprogram och Frontex samarbetsavtal och Easos samarbete med tredjeländer.
- T. Enskilda medlemsstater utvecklar alltjämt omfattande externa migrationsåtgärder på bilateral nivå.
- U. EU har utökat sitt externa samarbete med tredjeländer på migrations- och asylområdet för att på lämpligt sätt möta den aktuella flyktingkrisen. Dessutom har EU inlett nya samarbetsinitiativ, till exempel den gemensamma handlingsplanen mellan EU och Turkiet, de åtaganden som gjorts beträffande de västra Balkanrutterna och den handlingsplan som antogs vid toppmötet i Valletta.

Tisdagen den 12 april 2016

Utveckling av adekvata kanaler för laglig ekonomisk migration

- V. Den arbetsföra befolkningen i EU beräknas minska med 7,5 miljoner till 2020. Prognoserna för utvecklingen av arbetsmarknadens behov i EU pekar på nya och kommande brister inom specifika områden. Tredjelandsmedborgare har många svårigheter med att få sina utländska kvalifikationer erkända och tenderar därför att vara överkvalificerade för sina jobb.
- W. EU:s nuvarande strategi för arbetskraftsmigration är splittrad, med många direktiv som fokuserar på specifika kategorier av arbetstagare och tredjelandsmedborgare som tillåts arbeta på vissa villkor. Denna strategi kan bara tillgodose kortsiktiga, specifika behov.

Analys av hur medel för inrikespolitiken används inom migration och utveckling, inklusive medel för nödåtgärder

- X. EU har flera finansieringsinstrument som har till syfte att finansiera medlemsstaternas och tredjeländernas åtgärder i fråga om migration, asyl och gränsförvaltning. Medlen till medlemsstaterna tilldelas i huvudsak genom Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif) och Fonden för inre säkerhet, men många andra program och fonder kan användas för migrationsrelaterad verksamhet. Medlen till tredjeländer, som tilldelas i första hand genom finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, förvaltas av en rad olika generaldirektorat vid kommissionen och Europeiska utrikestjänsten.
- Y. Den nuvarande fragmenteringen av budgetposter och ansvarsområden kan göra det svårt att ge en samlad bild av hur medlen används, och att kvantifiera exakt hur mycket EU lägger ut på migration.

Effektivt genomförande av det gemensamma europeiska asylsystemet, inklusive rollen för Europeiska stödkontoret för asylfrågor

- Z. Det gemensamma europeiska asylsystemet (Ceas) omfattar en uppsättning gemensamma bestämmelser om en gemensam asylpolitik, en enhetlig asylstatus och gemensamma asylförfaranden som gäller i hela unionen. Det finns dock många varningssignaler, bland annat de överträdelsebeslut som antagits av kommissionen, som visar att Ceas inte har genomförts fullt ut i många medlemsstater. Genomförandet är nödvändigt för att harmonisera de nationella lagarna och främja solidaritet mellan medlemsstaterna, och medlemsstaterna kan begära stöd av Easo för att uppfylla de standarder som krävs enligt Ceas. Genom att harmonisera mottagningsvillkoren och asylförfarandena kan man förhindra att de länder som erbjuder bättre villkor utsätts för alltför stort tryck. Detta är också nödvändigt för ansvarsfördelningen.
- AA. De nuvarande mekanismerna i Dublinsystemet har misslyckats med att vara objektiva, fastställa rättvisa kriterier för fördelning av ansvar för ansökningar om internationellt skydd och snabbt ge tillgång till skydd. Systemet tillämpas inte i praktiken, och det har införts uttryckliga undantag genom rådets två beslut om tillfällig omplacering. Kommissionen har flaggat för att den senast i mars 2016 kommer att lägga fram ett förslag om en verklig översyn av Dublin III-förordningen.
- AB. Enligt artikel 3 i Genève-konventionen från 1951 får medlemsstaterna inte diskriminera flyktingar på grundval av deras ras, religion eller ursprungsland.

Tisdagen den 12 april 2016

Om solidaritet

1. Europaparlamentet påpekar att solidaritet måste vara den princip som ligger till grund för unionens insatser i fråga om migration. Solidaritetsprincipen i artikel 80 i EUF-fördraget gäller även för asyl-, invandrings- och gränskontrollpolitiken. Enligt parlamentet utgör artikel 80, tillsammans med artiklarna 77–79 i EUF-fördraget, den rättsliga grunden för att genomföra solidaritetsprincipen på dessa områden.

Om sök- och räddningsinsatser

2. Europaparlamentet anser att det ska ha högsta prioritet att rädda liv och att det är av central betydelse med en lämplig finansiering, på unions- och medlemsstatsnivå, av sök- och räddningsinsatser. Det har skett en ökning av antalet irreguljära inresor via sjövägen och en alarmerande ökning av antalet dödsfall till sjöss, och det krävs alltså en bättre reaktion från EU:s sida.

3. Europaparlamentet påpekar att räddandet av liv är en solidarisk handling mot dem som är i fara men också en rättslig skyldighet enligt internationell rätt, eftersom artikel 98 i FN:s havsrättskonvention – som alla medlemsstater och EU självt ratificerat – föreskriver att alla personer i sjönöd ska undsättas.

4. Europaparlamentet anser att unionen måste vidta permanenta, kraftfulla och effektiva åtgärder när det gäller sök- och räddningsinsatser till sjöss för att förhindra de stigande dödstalen bland migranter som försöker ta sig över Medelhavet.

5. Europaparlamentet anser att sök- och räddningskapaciteten måste stärkas och att medlemsstaternas regeringar måste sätta in mer resurser – i fråga om ekonomiskt stöd och tillgångar – inom ramen för en EU-omfattande humanitär insats som ska ha som mål att hitta, rädda och undsätta migranter i fara och föra dem till närmast säkra plats.

6. Europaparlamentet påpekar att privata fartygsbefälhavare eller icke-statliga organisationer som verkligen undsätter personer i sjönöd inte bör riskera att bestraffas för sina insatser. Den kommersiella sjöfarten får inte bli en lösning som innebär att medlemsstaterna och unionen kan undandra sig sina skyldigheter i fråga om sök- och räddningsinsatser.

Om bekämpning av människohandel och människosmuggling

7. Europaparlamentet efterlyser en tydlig åtskillnad mellan de människor som smugglas in i unionen och de som kommer in i unionen genom människohandel. De politiska åtgärderna måste inte bara införlivas korrekt; de måste även vara välriktade. I allmänna termer innebär människosmuggling av migranter att man underlättar en persons irreguljära inresa i en medlemsstat. Människohandel däremot innebär att man rekryterar, transporterar eller tar emot en person genom tvång, vilseledande eller missbruk av personens utsatta belägenhet i utnyttjandesyfte.

8. Europaparlamentet anser att varje helhetsstrategi på migrationsområdet måste bestå av åtgärder som syftar till att störa verksamheten för de kriminella nätverk som är inblandade i människohandel och människosmuggling.

9. Europaparlamentet välkomnar den positiva roll som militärfartyg hittills har haft i arbetet med att rädda liv till sjöss och att störa de kriminella nätverken. Parlamentet stöder syftena med marina insatser såsom Sophia-insatsen, och betonar att människoliv måste skyddas samt framhåller att alla aspekter av insatsen bör säkerställa att migranternas liv skyddas.

10. Europaparlamentet understryker att militära insatser inte bör vara ett dominerande inslag i helhetsstrategin på migrationsområdet och uppberor att Sophia-insatsen inte får medföra en minskning av de resurser som redan används i Medelhavet för att rädda liv till sjöss.

Tisdagen den 12 april 2016

Om den roll som unionens byråer spelar i kampen mot människosmugglingen

11. Eftersom de kriminella kan ändra sina tillvägagångssätt mycket snabbt, och också gör det, anser Europaparlamentet att de politiska åtgärderna måste anpassas till de allra senaste och mest korrekta uppgifterna. Parlamentet ser det som ett steg i rätt riktning att kommissionen den 27 maj 2015 antog en EU-handlingsplan mot smuggling av migranter ("handlingsplanen mot smuggling") enligt vilken det ska inrättas en kontaktgrupp för de unionsbyråer som hanterar frågor som rör smuggling av migranter, med syftet att stärka dessa byråers operativa samarbete och informationsutbyte.

12. Europaparlamentet framhåller att de befintliga instrumenten, t.ex. byråernas riskanalyser, måste användas fullt ut. Unionens byråer bör samarbeta fullt ut, men måste även öka samarbetet med medlemsstaterna. En bättre samordning av insatserna borde möjliggöra uppgiftsinsamling på nationell nivå och vidarebefordran av uppgifterna till de olika byråerna.

Om omplacering

13. Europaparlamentet påminner om att omplacering – dvs. överflyttning av en sökande av internationellt skydd, eller en person som beviljats internationellt skydd, från en medlemsstat till en annan – är ett praktiskt exempel på solidaritet inom unionen. Parlamentet påminner även om att det sedan 2009 har efterlyst en bindande mekanism för fördelning av asylsökande mellan samtliga medlemsstater.

14. Europaparlamentet konstaterar att rådet i fjol antog två beslut om tillfälliga omplaceringsåtgärder i unionen ("omplaceringsbesluten")⁽¹⁾ och att de innebär överföring av personer som ansöker om internationellt skydd från Grekland och Italien till andra medlemsstater. Även om omplaceringsbesluten inte upphäver de nuvarande Dublinreglerna om ansvarsfördelning, utgör de ett "tillfälligt undantag" från dessa regler.

15. Europaparlamentet anser att införandet av brådskande omplaceringsåtgärder är ett steg i rätt riktning och uppmanar medlemsstaterna att så snart som möjligt uppfylla sina skyldigheter i fråga om dessa åtgärder.

16. När det gäller omplaceringsbesluten kommer omplaceringar att tillämpas endast på de nationaliteter för vilka andelen positiva beslut om beviljande av internationellt skydd i unionen har uppgått till minst 75 procent under de senaste tre månaderna, baserat på uppgifter från Eurostat. Europaparlamentet konstaterar att omplaceringsbesluten kommer att beröra förhållandevis få människor och inte omfatta många sökande från andra tredjeländer som inte kan omplaceras i överensstämmelse med dessa beslut.

17. Europaparlamentet är bekymrat över att det i de nuvarande omplaceringsbesluten fastställs att de medlemsstater dit migranterna först ankommit allttjämt måste handlägga de mer komplicerade ansökningarna om internationellt skydd (och överklagandena), anordna längre mottagningsperioder och samordna återsändanden av dem som i slutänden nekas rätt till internationellt skydd. Parlamentet vidhåller att alla nya system för hantering av det gemensamma europeiska asylsystemet måste bygga på solidaritet och en rättvis ansvarsfördelning.

18. Utöver de kriterier som ingår i omplaceringsbesluten – dvs. medlemsstatens BNP, medlemsstatens folkmängd, arbetslösheten i medlemsstaten och det tidigare antalet asylsökande i medlemsstaten – bör man enligt Europaparlamentet överväga att införa två andra kriterier, nämligen storleken på medlemsstatens territorium och medlemsstatens befolkningstäthet.

19. Europaparlamentet anser att man i så stor utsträckning som möjligt bör ta hänsyn till den sökandes preferenser vid omplacering. Detta är ett sätt att undvika sekundära förflyttningar och uppmuntra sökandena att acceptera omplaceringsbesluten, men det får inte stoppa omplaceringsprocessen.

⁽¹⁾ Rådets beslut (EU) 2015/1523 och rådets beslut (EU) 2015/1601.

Tisdagen den 12 april 2016

Om vidarebosättning

20. Europaparlamentet anser att vidarebosättning är ett av de bästa alternativen för att bevilja säker och laglig inresa i unionen för flyktingar och för dem som är i behov av internationellt skydd, om flyktingarna varken kan återvända till sina hemländer eller få ändamålsenligt skydd eller integreras i värdlandet.

21. Europaparlamentet konstaterar vidare att vidarebosättning under överinseende av FN:s flyktingkommissarie (UNHCR) är ett väletablerat humanitärt program och ett användbart verktyg för att hantera ordnade inresor i medlemsstaterna av personer som är i behov av internationellt skydd.

22. Med tanke på att ett aldrig tidigare skådat flöde av migranter har nått och fortsätter att nå unionens yttre gränser och att antalet personer som söker internationellt skydd stadigt ökar behöver unionen en bindande och obligatorisk lagstiftningsstrategi om vidarebosättning, som fastställs i kommissionens migrationsagenda. Europaparlamentet anser att en sådan lagstiftningsstrategi för att få effekt måste föreskriva vidarebosättning av en betydande andel av det totala antalet flyktingar som söker internationellt skydd i unionen, med hänsyn till de sammantagna vidarebosättningsbehov som årligen offentliggörs av UNHCR.

23. Europaparlamentet understryker att det behövs ett permanent EU-omfattande vidarebosättningsprogram som medlemsstaterna måste delta i och som erbjuder vidarebosättning för en betydande andel av det totala antalet flyktingar som söker skydd i EU.

Om humanitär inresa

24. Europaparlamentet påpekar att humanitär inresa vid behov kan användas som ett komplement till vidarebosättning för att ge akut skydd, ofta av tillfällig natur, till dem som är mest sårbara, till exempel ensamkommande barn eller flyktingar med funktionsnedsättning eller personer som är i behov av omedelbar medicinsk evakuering.

25. Europaparlamentet understryker att om vidarebosättning inte kan komma i fråga för tredjelandsmedborgare bör alla medlemsstater uppmuntras att inrätta och genomföra humanitära inreseprogram.

Om humanitära visum

26. Europaparlamentet påpekar att humanitära visum ger personer i behov av internationellt skydd möjlighet att resa in i ett tredjeland för att söka asyl. Medlemsstaterna uppmanas att tillvarata alla befintliga möjligheter att utfärda humanitära visum, särskilt för sårbara personer, vid unionens ambassader och konsulat i ursprungs- eller transitländer.

27. Europaparlamentet anser att personer som söker internationellt skydd bör kunna ansöka om ett europeiskt humanitärt visum direkt vid medlemsstaternas konsulat eller ambassad. Om ett sådant visum beviljas efter en prövning skulle det tillåta dess innehavare att resa in i den medlemsstat som utfärdade visumet enbart för att söka internationellt skydd där. Parlamentet anser således det vara nödvändigt att ändra unionens viseringskodex genom att ta med mer specifika bestämmelser om humanitära visum.

Om det gemensamma europeiska asylsystemet (Ceas)

28. Europaparlamentet påpekar att fler åtgärder behövs för att se till att det gemensamma europeiska asylsystemet blir helt enhetligt.

Tisdagen den 12 april 2016

29. Europaparlamentet påminner om att det för att förbättra harmoniseringen är helt nödvändigt med en övergripande bedömning (i form av kommissionens utvärderingsrapporter) av genomförandet av detta paket, följt av en snabb uppföljning om genomförandet är otillfredsställande i vissa medlemsstater.

30. Europaparlamentet konstaterar till exempel att ansökningar som inte kan tas upp till prövning, efterföljande ansökningar, påskyndande förfaranden och gränsförfaranden sammantaget utgör specialfall där man vid omarbetningen av direktivet om asylförfaranden försökte finna en väl avvägd balans mellan systemets effektivitet och rättigheterna för de sökande, i synnerhet för sårbara personer. Parlamentet understryker att en sådan balans kan uppnås endast om lagstiftningen genomförs fullständigt och på rätt sätt.

31. Europaparlamentet understryker vikten av rättslig kontroll av alla former av frihetsberövande i enlighet med asyl- och invandringslagarna. Parlamentet påminner om att både internationell rätt och EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna kräver att medlemsstaterna undersöker alternativ till frihetsberövande. Medlemsstaterna uppmanas att korrekt tillämpa direktiven om asylförfaranden och mottagningsvillkor när det gäller tillträdet till försvarsheten.

32. Europaparlamentet påminner om hur viktigt det är att minska antalet statslösa personer, och uppmanar medlemsstaterna att införa förfaranden för fastställande av statslöshet och dela bästa praxis sinsemellan när det gäller insamling av tillförlitliga uppgifter om statslösa personer och om förfaranden för fastställande av statslöshet.

Om översynen av Dublin III-förordningen

33. Europaparlamentet konstaterar att tillämpningen av Dublin III-förordningen ⁽¹⁾ väckt många frågor kopplade till rättvisa och solidaritet när det gäller hur den medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd utses. Det nuvarande systemet tar inte tillräcklig hänsyn till det särskilt hårda migrationstryck som drabbar de medlemsstater som ligger vid EU:s yttre gränser. Parlamentet anser att medlemsstaterna måste acceptera de fortsatta svårigheterna med tanken bakom Dublinsystemet och att EU bör ta fram alternativ för solidaritet mellan både medlemsstaterna och de berörda migranterna.

34. Europaparlamentet påpekar att trycket på det system som inrättats genom Dublinförordningen – i och med det ökande antalet migranter som kommer till EU – har visat att systemet, i den form det genomförts, i stor utsträckning har misslyckats med att uppnå sina två främsta mål, nämligen att fastställa objektiva och rättvisa kriterier för ansvarsfördelning och snabbt ge tillgång till internationellt skydd. Parlamentet står fast vid sina invändningar mot det aktuella kriteriet om att det är den medlemsstat som utgör första ankomstland som ska vara ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd, och anser att detta kriterium bör ses över.

35. Europaparlamentet påpekar vidare att det samtidigt fortsätter att ske många sekundära förflyttningar inom EU. Parlamentet ser det som självklart att Dublinsystemet när det skapades inte utformades för att fördela ansvaret mellan medlemsstaterna, utan att dess huvudsyfte var att snabbt tilldela ansvaret för behandlingen av en asylansökan till en enda medlemsstat.

36. Europaparlamentet rekommenderar att de kriterier som ligger till grund för omplaceringsbesluten bör bygga direkt på EU:s standardregler för fördelningen av ansvaret för att pröva ansökningar om internationellt skydd. Parlamentet betonar att man i samband med översynen av Dublinförordningen behöver se över vad som menas med "sökande i tydligt behov av internationellt skydd", eftersom de migranter och flyktingar som inte faller inom den kategorin ändå måste hanteras av den medlemsstat som utgör första ankomstland.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 29.6.2013, s. 31).

Tisdagen den 12 april 2016

37. Europaparlamentet anser att EU bör stödja de medlemsstater som tar emot flest asylansökningar med proportionerligt och tillräckligt ekonomiskt och tekniskt stöd. Parlamentet menar att argumentet för solidaritets- och ansvarsfördelningsåtgärder är att dessa förbättrar det gemensamma europeiska asylsystemets kvalitet och funktionssätt.

38. Europaparlamentet påpekar att ett alternativ till en grundlig översyn av Dublinsystemet vore att införa en central insamling av ansökningar på unionsnivå – där varje asylsökande ses som en person som söker asyl i unionen som helhet och inte i en enskild medlemsstat – och att inrätta ett centralt system för fördelning av ansvaret för personer som söker asyl i EU. Parlamentet anser att ett sådant system skulle medföra vissa gränser per medlemsstat när det gäller antalet ankommande, vilket skulle kunna tänkas bidra till att avskräcka från sekundära förflyttningar, eftersom alla medlemsstaterna skulle vara helt delaktiga i det centraliserade systemet och inte längre ha individuellt ansvar för att fördela sökande till andra medlemsstater. Parlamentet anser att ett sådant system skulle kunna bygga på ett antal "hotspots" inom unionen varifrån fördelningen på unionsnivå bör äga rum. Parlamentet understryker att ett eventuellt nytt system för fördelning av ansvar måste införliva nyckelprinciperna om sammanhållning av familjer och hänsyn till barnets bästa.

Om ömsesidigt erkännande

39. Europaparlamentet konstaterar att medlemsstaterna för närvarande erkänner andra medlemsstaters asylbeslut endast när de är negativa. Parlamentet upprepar att medlemsstaternas ömsesidiga erkännande av positiva asylbeslut är ett logiskt steg mot en korrekt tillämpning av artikel 78.2 a i EUF-fördraget, som kräver "en enhetlig asylstatus [...] som ska gälla i hela unionen".

Om direktivet om tillfälligt skydd

40. Europaparlamentet påpekar att kommissionen vid massiv tillströmning kan föreslå, på eget initiativ eller efter att ha granskat en begäran från en medlemsstat, att rådets direktiv 2001/55/EG om tillfälligt skydd ska aktiveras⁽¹⁾. Själva aktiveringen kräver ett rådsbeslut som antas med kvalificerad majoritet. Direktivet bör aktiveras när det finns en risk att unionens asylsystem inte skulle klara den massiva tillströmningen eller en omedelbart förestående massiv tillströmning av fördrivna personer. Parlamentet framhåller dock att direktivet om tillfälligt skydd aldrig aktiverats sedan det antogs 2001.

41. Europaparlamentet konstaterar att direktivet om tillfälligt skydd också erbjuder en möjlighet att evakuera fördrivna personer från tredjeländer och att en sådan evakuering skulle möjliggöra humanitära korridorer, i samarbete med UNHCR, med en skyldighet för medlemsstaterna – när det är nödvändigt – att ställa till förfogande alla resurser som behövs för att utfärda visum.

42. Europaparlamentet anser att asylsystemen i vissa medlemsstater i främsta linjen redan är klart överbelastade och att direktivet om tillfälligt skydd – enligt sin egen logik – borde ha aktiverats. Hur som helst efterlyser parlamentet en tydlig definition av "massiv tillströmning" vid översynen av detta direktiv. Enligt parlamentet kan översynen av direktivet om tillfälligt skydd ingå i översynen av Dublinsystemet.

Om integration

43. Europaparlamentet konstaterar att delaktighet från alla aktörer som är involverade i samhället är avgörande och föreslår därför att utbytet av bästa praxis på integrationsområdet stärks samtidigt som man respekterar medlemsstaternas befogenheter när det gäller integrationsåtgärder. Parlamentet understryker att integrationsåtgärder för alla tredjelandsmedborgare med laglig uppehållsrätt bör främja inkludering snarare än isolering. Lokala och regionala myndigheter, inklusive städer, har en nyckelroll i integrationsprocesserna.

⁽¹⁾ Direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta (EGT L 212, 7.8.2001, s. 12).

Tisdagen den 12 april 2016

44. Europaparlamentet betonar att värdmedlemsstaterna måste erbjuda flyktingar stöd och möjligheter till integration och ett nytt liv i det nya samhället. Detta bör nödvändigtvis omfatta bostad, alfabetisering och språkkurser, interkulturell dialog, utbildning och yrkesutbildning samt verklig tillgång till demokratiska strukturer i samhället – såsom föreskrivs i skyddsdirektivet⁽¹⁾. Precis som unionsmedborgare har flyktingar både rättigheter och skyldigheter i värdmedlemsstaterna. Parlamentet framhåller därför att integration är en dubbelriktad process och att respekten för de värderingar som ligger till grund för EU måste vara en integrerande del av integrationsprocessen, liksom även respekt för flyktingarnas grundläggande rättigheter.

45. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna enligt artikel 15 i direktivet om mottagningsvillkor ska fastställa villkoren för beviljande av tillträde till arbetsmarknaden för personer som söker internationellt skydd, förutsatt att tillträdet är verkligt och i enlighet med den tidsfrist som anges i punkt 1 i denna artikel. Enligt artikel 15.2 får medlemsstaterna av arbetsmarknadspolitiska skäl prioritera unionsmedborgare och medborgare från stater som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och sådana tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta.

46. Europaparlamentet anser att personer som har beviljats internationellt skydd i unionen och får ett erbjudande om anställning i en annan medlemsstat än den där de har beviljats internationellt skydd bör kunna tacka ja till detta erbjudande.

47. Europaparlamentet bekräftar att ett bättre erkännande av utländska kvalifikationer är ett praktiskt sätt att garantera att de tredjelandsmedborgare som redan befinner sig i unionen kan integreras bättre, och uppmanar kommissionen att lägga fram lämpliga förslag i detta avseende.

48. Europaparlamentet uppmanar privata och lokala integrationsprogram för de personer som godtas för vidarebosättning, i samarbete med medlemsstaterna och de lokala myndigheterna och på grundval av deras bästa praxis.

Om sammanhållning av familjer

49. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att sträva efter att hålla ihop familjer, vilket kommer att förbättra integrationsutsikterna på lång sikt, eftersom fokus då kan ligga på att skapa ett nytt liv i stället för oro för familjemedlemmar som fortfarande befinner sig i otrygghet.

50. Europaparlamentet understryker att medlemsstaterna bör övervinna alla rättsliga och praktiska hinder för att åstadkomma snabbare beslut om familjeåterförening.

51. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstaterna, fram till dess att Dublinförordningen har genomgått en grundlig översyn, bättre utnyttjar klausulerna om frivilligt ansvar för att respektera principen om sammanhållning av familjer.

Om barn

52. Europaparlamentet framhåller det utsatta läget för de barn som anländer till EU, och uppmanar att varje barn har rätt att först och främst behandlas som ett barn. Medlemsstaterna uppmanas att fullt ut tillämpa de specifika bestämmelserna i det gemensamma europeiska asylsystemet avseende ensamkommande barn, inbegripet tillgång till rättsligt bistånd, förmyndarskap, tillgång till hälso- och sjukvård, bostad och utbildning, rätten att tilltalas på ett språk som de förstår och att intervjuas av vederbörligen utbildade tjänstemän. Parlamentet vidhåller att medlemsstaterna inte bör frihetsberöva barn med motiveringen att de är migranter.

53. Europaparlamentet påminner om att stöd, information och skydd bör utvidgas till ensamkommande barn och barn som skilts från sina föräldrar, i linje med deras bästa intresse, och att ansökningar om familjeåterförening som lämnas in av ensamkommande barn och barn som skilts från sina föräldrar bör påskyndas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).

Tisdagen den 12 april 2016

54. Europaparlamentet noterar att ett effektivt vårdnads- och barnrelaterat skyddssystem är avgörande för att förhindra övergrepp, försummelse och utnyttjande av barn som berövats föräldravård. Parlamentet betonar vikten av att utarbeta riktlinjer inom EU för ett vårdnadssystem som syftar till att tillhandahålla adekvat stöd och skydd och garantera att utländska och nationella barn behandlas lika.

55. Europaparlamentet anser att åldersbedömningar bör utföras på ett sätt som är så skonsamt som möjligt och som är tvärvetenskapligt, säkert och respekterar barnets fysiska integritet och mänskliga värdighet, med särskild uppmärksamhet på flickor. Åldersbedömningarna bör utföras av oberoende, behöriga praktiserande läkare och experter.

56. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att samla uppdelade data om situationen för flyktingbarn och invandrarbarn i syfte att öka förmågan hos system att integrera flyktingbarn och invandrarbarn.

Om återvändande

57. Europaparlamentet förstår att personer som efter en enskild bedömning av sin asylansökan inte bedöms uppfylla kraven för skydd i unionen måste återvända på ett säkert sätt, som en del av en korrekt tillämpning av det gemensamma europeiska asylsystemet.

58. Europaparlamentet inser att det faktum att 36 procent av de tredjelandsmedborgare som beordrades att lämna EU under 2014 i själva verket åkte tillbaka visar att det finns ett behov att förbättra effektiviteten i unionens system för återvändande.

59. Europaparlamentet anser att det kommer att bli nödvändigt, för att öka effektiviteten inom återtaganden, och för att säkerställa att återsändanden sker på ett enhetligt sätt på EU-nivå, att anta nya EU-avtal om återtaganden, vilka bör ha företräde framför bilaterala avtal mellan medlemsstater och tredjeländer.

60. Europaparlamentet anser att migranter bör återbördas endast om det är säkert, sker i full överensstämmelse med deras grundläggande och processuella rättigheter och om det land dit de återvänder är säkert för dem. Parlamentet upprepar i detta avseende att frivilligt återvändande bör prioriteras framför ofrivilligt.

61. Europaparlamentet anser att alla försök från medlemsstaternas sida att mota bort migranter som inte har getts möjlighet att lämna in asylansökningar strider mot unionsrätten och internationell rätt och att kommissionen bör vidta lämpliga åtgärder mot varje medlemsstat som försöker sig på detta.

Om en förteckning över säkra ursprungsländer

62. Europaparlamentet har tagit del av kommissionens nyligen framlagda förslag till en unionsförteckning över säkra ursprungsländer, genom vilket direktivet om asylförfaranden ändras⁽¹⁾. Parlamentet konstaterar att en sådan unionsförteckning, om den blir obligatorisk för medlemsstaterna, i princip skulle kunna bli ett viktigt verktyg för att underlätta asylprocessen, inklusive återvändanden.

63. Europaparlamentet beklagar den nuvarande situationen, där medlemsstaterna tillämpar olika förteckningar med olika säkra länder, vilket hindrar en enhetlig tillämpning och skapar incitament till sekundära förflyttningar.

64. Europaparlamentet understryker emellertid att ingen förteckning över säkra ursprungsländer får åsidosätta principen att varje människa måste få en lämplig enskild prövning av sin ansökan om internationellt skydd.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).

Tisdagen den 12 april 2016

Om överträdelseförfaranden

65. Europaparlamentet noterar att kommissionen i september 2015 blev tvungen att anta 40 beslut i överträdelseärenden med anknytning till genomförandet av det gemensamma europeiska asylsystemet mot 19 medlemsstater, utöver 34 ärenden som redan pågick. Parlamentet upprepar att det bör hållas fullständigt underrättat om förfaranden som kommissionen inleder mot medlemsstater som inte har genomfört unionslagstiftningen på detta område eller inte har genomfört den på ett korrekt sätt.

66. Europaparlamentet betonar åter hur viktigt det är att medlemsstaterna, när unionslagstiftning väl har överenskommit och antagits, håller sin del av överenskommelsen och genomför denna lagstiftning.

67. Europaparlamentet konstaterar vidare att det är omöjligt att korrekt utvärdera fördelarna och nackdelarna med vissa delar av det gemensamma europeiska asylsystemet på grund av att många medlemsstater ännu inte har genomfört lagstiftningen fullt ut.

Om Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo)

68. Europaparlamentet rekommenderar att Easo på lång sikt utvecklas till en huvudsamordnare för det gemensamma europeiska asylsystemet i syfte att säkerställa enhetlig tillämpning av reglerna för systemet. Allteftersom det gemensamma europeiska asylsystemet blir verkligt europeiskt måste Easo utvecklas från en samling experter från medlemsstaterna till en fullvärdig EU-byrå som ger operativt stöd till medlemsstaterna och vid de yttre gränserna. Parlamentet betonar i detta sammanhang att Easo måste få nödvändig finansiering och personal på kort, medellång och lång sikt.

69. Easos budget för 2015 för omplacering, vidarebosättning och den yttre dimensionen uppgick till endast 30 000 euro. Europaparlamentet upprepar att denna mycket ringa budget inte kan tas på allvar mot bakgrund av händelserna nyligen på Medelhavet och de många hänvisningarna till Easo i omplaceringsbesluten. Parlamentet påminner om att avsevärda ökningarna av Easos budget, personal och de belopp som kontoret fördelar för omplacering och vidarebosättning kommer att behövas på kort, medellång och lång sikt.

Om Frontex och den föreslagna nya europeiska gräns- och kustbevakningen

70. Europaparlamentet noterar Frontex nya roll att bistå varje fartyg eller person i sjönöd och erkänner att byrån tack vare de gemensamma operationerna Triton och Poseidon har bidragit till att undsätta och rädda många liv i Medelhavet.

71. Europaparlamentet förstår att den nyligen föreslagna europeiska gräns- och kustbevakningen är avsedd att ersätta Frontex och är tänkt att garantera en europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna i syfte att hantera migrationen på ett effektivt sätt och säkerställa en hög inre säkerhet inom EU, samtidigt som den fria rörligheten för personer i unionen bevaras. Parlamentet konstaterar, i överensstämmelse med fördragen och deras protokoll, att de medlemsstater som är parter i Schengenavtalen men som ännu inte ingår i Schengenområdet utan gränskontroller, kan delta i och/eller dra fördel av alla åtgärder inom ramen för det nya förslaget.

72. Europaparlamentet ser fram emot förhandlingarna om förslaget inom och mellan medlagstiftarna inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet, i enlighet med artikel 294 i EUF-fördraget.

Om Schengen och förvaltningen av och säkerheten vid de yttre gränserna

73. Europaparlamentet påminner om att EU efter inrättandet av Schengenområdet är ett område utan inre gränser, att Schengenmedlemsstaterna gradvis har utvecklat en gemensam politik för Schengenområdets yttre gränser och att den inneboende logiken i systemet alltid har varit att avskaffandet av de inre gränskontrollerna måste gå hand i hand med kompensationsåtgärder som stärker Schengenområdets yttre gränser samt utbyte av information via Schengens informationssystem (SIS).

74. Europaparlamentet erkänner att Schengenområdets integritet och avskaffandet av de inre gränskontrollerna är beroende av en effektiv förvaltning av de yttre gränserna, med höga gemensamma standarder som tillämpas av alla medlemsstater vid de yttre gränserna och ett ändamålsenligt utbyte av uppgifter dem emellan.

Tisdagen den 12 april 2016

75. Europaparlamentet accepterar att EU måste stärka sitt yttre gränsskydd och vidareutveckla det gemensamma europeiska asylsystemet, och att åtgärder krävs för att öka Schengenområdets förmåga att möta de nya utmaningar som Europa står inför och värna de grundläggande principerna om säkerhet och fri rörlighet för personer.

76. Europaparlamentet påpekar att tillträdet till Schengenområdets territorium i allmänhet kontrolleras vid de yttre gränserna i enlighet med kodexen om Schengengränserna och att medborgare i många tredjeländer dessutom behöver visum för att resa in i Schengenområdet.

77. Europaparlamentet upprepar UNHCR:s budskap om att respekten för de grundläggande rättigheterna och internationella skyldigheterna kan säkerställas endast om de operativa förfarandena och planerna återspeglar dessa skyldigheter i praktiska, tydliga riktlinjer för gränsbevakningspersonalen vid land-, sjö- och luftgränserna. Parlamentet påpekar att det finns ett behov av att ytterligare stärka unionens civilskyddsmekanism i syfte att svara på händelser med omfattande följder för ett stort antal medlemsstater.

78. Europaparlamentet framhåller återigen att det är viktigt att åtgärder som överenskommit på unionsnivå genomförs korrekt av medlemsstaterna, precis som när det gäller lagstiftning specifikt på området asyl och migration, för att lagstiftningen om de inre och yttre gränserna ska fungera effektivt. Parlamentet understryker att det är väsentligt att medlemsstaterna genomför åtgärderna bättre vid de yttre gränserna efter det ökade trycket och att detta i viss mån kommer att dämpa allmänhetens farhågor för säkerheten.

79. Europaparlamentet noterar att kommissionen den 15 december 2015 lade fram ett förslag till en riktad översyn av kodexen om Schengengränserna och då föreslog att systematiska kontroller av alla unionsmedborgare (och inte bara tredjelandsmedborgare) mot relevanta databaser skulle införas vid Schengenområdets yttre gränser.

80. Europaparlamentet anser att Schengenområdet är ett av de främsta resultaten av den europeiska integrationen. Konflikten i Syrien och på andra ställen i regionen har fått rekordmånga flyktingar och migranter att ta sig till EU, vilket i sin tur har belyst brister vid vissa av unionens yttre gränser. Parlamentet är bekymrat över att några medlemsstater som ett svar på detta har ansett sig behöva stänga sina inre gränser eller införa tillfälliga gränskontroller, vilket inneburit att Schengenområdets själva funktion har ifrågasatts.

Om "hotspots"

81. Europaparlamentet påminner om att gränsbevakningsbyrån, Easo, Europol och Eurojust inom det hotspot-system som kommissionen föreslagit i den europeiska migrationsagendan ska tillhandahålla medlemsstaterna operativt stöd i enlighet med sina respektive mandat.

82. Europaparlamentet påpekar i detta avseende att unionens byråer behöver de resurser som krävs för att göra det möjligt för dem att fullgöra sina uppgifter. Parlamentet insisterar på att EU-byråerna och medlemsstaterna måste hålla parlamentet fullständigt underrättat om arbetet vid dessa hotspots.

83. Europaparlamentet noterar att båda omplaceringsbesluten garanterar operativt stöd på hotspot-platserna till Italien och Grekland för kontroller av migranterna när de anländer, registrering av deras ansökan om internationellt skydd, tillhandahållande av information till sökande om omplacering, organisering av återsändande av personer som inte ansökt om internationellt skydd och som inte har någon annan rätt att stanna kvar eller personer som fått avslag på sin ansökan samt ett underlättande av alla skedena i själva omplaceringsförfarandet.

84. Europaparlamentet vill att hotspot-platserna inrättas så snart som möjligt, så att dessa medlemsstater får konkret operativt stöd. Parlamentet ser gärna att de första ankomstländerna, såsom Italien och Grekland, ska få resurser och stöd i både tekniskt och ekonomiskt hänseende, så att man underlättar snabba och effektiva registreringar och hänvisningar till de behöriga myndigheterna av alla migranter som ankommer till unionen, varvid full respekt ska visa för deras grundläggande rättigheter. Ett snabbt och effektivt stöd från EU till medlemsstaterna och godtagande av detta stöd är viktigt för det ömsesidiga förtroendet.

Tisdagen den 12 april 2016

85. Europaparlamentet är medvetet om att ett av huvudsyftena med dessa hotspots är att göra det möjligt för EU att snabbt bevilja skydd och ge humanitärt bistånd åt behövande. Parlamentet betonar att stor omsorg måste iakttas för att se till att kategoriseringen av migranter på dessa platser genomförs med full respekt för samtliga migranternas rättigheter. Parlamentet medger dock att en korrekt identifiering av personer som ansöker om internationellt skydd på platsen för första ankomst till unionen bör bidra till att underlätta det övergripande funktionssättet för ett reformerat gemensamt europeiskt asylsystem.

Om straffrätt med anknytning till migration

86. Europaparlamentet noterar att kommissionen i sin handlingsplan mot smuggling uppger att den överväger en översyn av rådets direktiv 2004/81/EG om uppehållstillstånd till tredjelandsmedborgare som har fallit offer för människohandel eller som har fått hjälp till olaglig invandring och vilka samarbetar med de behöriga myndigheterna.

87. Europaparlamentet anser att en sådan översyn är nödvändig och att man bör överväga att införa ett system som gör att offer för människohandel och människosmuggling kan träda fram och bidra till att en människohandlare eller människosmugglare verkligen åtalas, utan fruktan för att själva bli åtalade.

88. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen överväger en översyn av rådets direktiv 2002/90/EG om definition av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse. Parlamentet anser att den som tillhandahåller människor i nöd olika former av humanitärt stöd inte bör kriminaliseras och att unionsrätten bör avspegla denna princip.

89. Europaparlamentet understryker att ett annat avgörande steg för att upplösa kriminella nätverk som sysslar med människosmuggling och människohandel är att prioritera ekonomiska utredningar, eftersom det är väsentligt att spåra och beslagta de kriminella nätverkens vinster om de ska kunna försvagas och så småningom upplösas. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang medlemsstaterna att snabbt och effektivt genomföra det fjärde direktivet mot penningtvätt.

90. För att brottsutredningar ska genomföras på ett effektivt sätt är det enligt Europaparlamentet mycket viktigt med fortbildning av rättstillämpare, så att dessa fullt ut förstår de fenomen de försöker bekämpa och vet hur man känner igen dem på ett tidigt stadium.

Om samarbete med tredjeländer

91. Europaparlamentet påpekar att pelaren om asyl och internationellt skydd inom den övergripande strategin för migration och rörlighet bör vidareutvecklas, under större medverkan av tredjeländer. Parlamentet konstaterar att de nuvarande åtgärderna på detta område, inom de regionala skyddsprogrammen och de regionala utvecklings- och skyddsprogrammen, inriktas på kapacitetsuppbyggnad för att bekämpa nätverk för människosmuggling och människohandel i tredjeländer som utgör ursprungs- och transitländer. Parlamentet konstaterar samtidigt att vidarebosättningsdelen i dessa program är fortsatt svag. Parlamentet anser att insatserna för kapacitetsuppbyggnad och vidarebosättningsverksamheten bör intensifieras och utföras i samarbete med tredjeländer som tagit emot många flyktingar.

92. Europaparlamentet erkänner att det grundläggande verktyget för att fastställa målen för unionens externa politik om migration, asyl och gränser är den övergripande strategin för migration och rörlighet. Det finns olika verktyg under detta paraply, bland annat regionala dialoger, bilaterala dialoger, partnerskap för rörlighet, gemensamma agendor för migration och rörlighet, återtagandavtal, avtal om viseringslättnader, avtal om undantag från viseringskravet, regionala skyddsprogram samt regionala utvecklings- och skyddsprogram.

Tisdagen den 12 april 2016

93. Europaparlamentet förstår att den yttre dimensionen bör inriktas på samarbete med tredjeländer för att ta itu med de bakomliggande orsakerna till irreguljära migrationsströmmar till Europa och hantera dessa. Partnerskap och samarbete med viktiga ursprungs-, transit- och destinationsländer bör även fortsättningsvis stå i fokus, till exempel inom ramen för Khartoum- och Rabatprocesserna, dialogen om migration och rörlighet mellan EU och Afrika, Budapestprocessen samt Pragprocessen.

94. Europaparlamentet påpekar att EU och dess medlemsstater måste vara selektiva när de stöder tredjeländers brottsbekämpande myndigheter och beakta uppgifter om kränkningar av migranternas mänskliga rättigheter av dessa myndigheter.

95. Europaparlamentet rekommenderar att man vid samarbete med tredjeländer bedömer dessa länders asylsystem, deras stöd till flyktingar och deras förmåga och vilja att bekämpa människohandel och människosmuggling in i och genom dessa länder.

96. Europaparlamentet uppmanar EU att hjälpa tredjeländer att bygga upp sina asylsystem och integrationsstrategier för att ge tredjelandsmedborgare som är i behov av internationellt skydd möjlighet att söka skydd där. Parlamentet anser att EU måste anta en strategi för samarbete med tredjeländer som alla parter vinner på, dvs. en strategi som gynnar unionen, det berörda tredjelandet samt flyktingarna och migranterna i detta tredjeland.

97. Europaparlamentet påminner om att unionen har intensifierat sitt externa samarbete med tredjeländer på migrations- och asylområdet för att reagera på den pågående flyktingkrisen på ett lämpligt sätt, och har inlett nya samarbetsinitiativ, såsom den gemensamma handlingsplanen mellan EU och Turkiet. I detta avseende betonar parlamentet att alla parter måste uppfylla sina åtaganden enligt den gemensamma handlingsplanen, bland annat att ta itu med de bakomliggande orsakerna till den massiva tillströmningen av syrier och fördjupa samarbetet till stöd för syrier som omfattas av tillfälligt skydd och deras vårdssamhällen i Turkiet, och Turkiet måste uppfylla sitt åtagande att förhindra irreguljära migrationsströmmar från sitt territorium till EU.

Om informationskampanjer

98. Europaparlamentet påpekar att många av de smugglade personerna till viss del är medvetna om de risker de kommer att utsättas för under en potentiellt livsfarlig resa till Europa men ändå väljer att påbörja resan, eftersom de bedömer att dessa risker är lägre än de som de skulle utsättas för om de inte gav sig av.

99. Det är positivt att handlingsplanen mot smuggling kopplar lanseringen av nya informationskampanjer till bedömningen av befintliga kampanjer. Europaparlamentet rekommenderar att sådana kampanjer innehåller information om vilka kriterier som ska användas för att fastställa skyddsstatus i EU, eftersom sådan information kan förmå vissa migranter – som riskerar att ge sig ut på en riskfylld resa bara för att skickas tillbaka om de inte beviljas skydd – att inte företa resan.

Om att ta itu med de bakomliggande orsakerna

100. Europaparlamentet bekräftar att EU måste anta en långsiktig strategi för att hjälpa till att motverka pådrivande faktorer (pushfaktorer) i tredjeländer (konflikter, förföljelse, etnisk rensning, allmänt våld eller andra faktorer såsom extrem fattigdom, klimatförändringar eller naturkatastrofer) som driver människor i armarna på nätverk för människosmuggling, som de ser som sin enda chans att nå unionen.

101. Europaparlamentet påminner om att FN:s särskilda rapportör om migranternas mänskliga rättigheter också har uppmanat EU att öppna vägar för reguljär migration, så att migranterna har möjlighet att använda formella inrese- och utresesystem i stället för att behöva anlita nätverk för människosmuggling.

102. Europaparlamentet betonar att den senaste ökningen av antalet flyktingar som kommer till EU har visat att enbart förebyggande åtgärder inte i sig är tillräckliga för att hantera den pågående migrationen.

Tisdagen den 12 april 2016

103. På lång sikt krävs större insatser för att lösa de geopolitiska problem som påverkar migrationens bakomliggande orsaker, eftersom krig, fattigdom, korruption, svält och brist på möjligheter gör att människor fortfarande kommer att känna sig tvungna att fly till Europa, såvida EU inte undersöker hur man kan bidra till att återuppbygga dessa länder. Europaparlamentet påpekar att detta innebär att kommissionen och medlemsstaterna måste bidra med pengar till kapacitetsuppbyggnaden i tredjeländer, till exempel genom att underlätta investeringar och utbildning, stärka asylsystemen och se till att de efterlevs, hjälpa till att förvalta gränser bättre samt stärka ländernas rättsliga och juridiska system.

Om finansiering till tredjeländer

104. Europaparlamentet konstaterar att det viktigaste finansieringsinstrumentet för finansiering till tredjeländer är finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, som omfattar EU:s enda övergripande tematiska finansiering för migration inom ramen för programmet Globala kollektiva nyttigheter och utmaningar, som leds av generaldirektoratet för internationellt samarbete och utveckling (GD DEVCO). Precis som när det gäller medel som anslås direkt till medlemsstaterna deltar andra generaldirektorat inom kommissionen och andra unionsorgan i förvaltningen av finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, så att EU-stöd till grannländer tillhandahålls av generaldirektoratet för grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar genom instrumentet för stöd inför anslutningen; humanitärt bistånd tillhandahålls av generaldirektoratet för humanitärt bistånd och civilskydd (Echo); Europeiska utrikestjänsten förvaltar instrumentet som bidrar till stabilitet och fred. Eftersom de två fonder som förvaltas av generaldirektoratet för migration och inrikes frågor (HOME) – Amif och Fonden för inre säkerhet – även föreskriver en extern dimension, skapar detta en ny aktör på arenan för extern finansiering.

105. Europaparlamentet välkomnar den nyligen inrättade förvaltningsfonden för nödåtgärder i Afrika och de 1,8 miljarder euro som utlovats till fonden, vilket har tillfört ytterligare ett verktyg för finansiering till tredjeländer. Medlemsstaterna uppmanas att fortsätta att bidra till fonden.

106. Europaparlamentet rekommenderar, i linje med den övergripande strategin för migration och rörlighet, att de fyra tematiska pelare som behandlar i) laglig migration och rörlighet, ii) irreguljär migration och människohandel, iii) internationellt skydd samt iv) migrationens effekter på utvecklingen bör väga lika tungt i unionens externa politik och finansiering.

Om öppenhet i finansieringen

107. Europaparlamentet konstaterar att EU:s migrationspolitik genomförs genom olika politiska instrument, vart och ett med sina egna mål som inte nödvändigtvis är sammanlänkade, och att det inte finns tillräcklig samordning av finansieringen mellan de olika deltagande aktörerna. Parlamentet påpekar att fragmenteringen av budgetposter och ansvarsområden skapar en förvaltningsstruktur som kan göra det svårt att ge en samlad överblick över hur de olika tillgängliga medlen fördelas och används i slutändan. Parlamentet påpekar vidare att denna fragmentering gör det svårare att kvantifiera hur mycket EU sammantaget lägger ut på migrationspolitiken.

108. Europaparlamentet anser att en sådan samlad överblick över EU-finansiering med anknytning till migration, både inom och utanför unionen, måste finnas, eftersom en brist på en sådan överblick är ett uppenbart hinder för öppenhet och en sund politik. Parlamentet konstaterar i detta sammanhang att ett möjligt alternativ skulle kunna vara en webbplats med en databas över alla EU-finansierade projekt med anknytning till migrationspolitiken. Parlamentet understryker att behovet av öppenhet även omfattar budgetposter, i syfte att säkerställa tillräckliga anslag för samtliga mål i EU:s migrationspolitik.

109. Europaparlamentet påminner om att de positiva effekterna av EU:s migrationsfond är baserade på processer på nationell nivå och EU-nivå som kan säkerställa insyn och effektiv övervakning samt möjligheter att utkräva ansvar. Parlamentet anser att man bör fundera över hur man kan göra övervakningen och utvärderingen till löpande processer och inte bara efterföljande processer, och att revisionsrättens roll bör stärkas i detta avseende. Parlamentet konstaterar att jämförbara kvalitativa och kvantitativa indikatorer bör införas för att mäta EU-finansieringens inverkan och bidra till en bedömning av huruvida de medlen har fyllt sitt syfte.

Tisdagen den 12 april 2016

Om ytterligare finansiering till migration

110. Europaparlamentet välkomnar den ytterligare finansiering som gjorts tillgänglig i unionens budget för 2016 i syfte att börja hantera den pågående migrationen. Parlamentet påpekar att den största delen av denna nya finansiering utgör finansiering inom den fleråriga budgetramen 2014–2020 som har tidigare lagts, vilket innebär att EU nu använder medel som var avsedda för framtiden.

111. Europaparlamentet instämmer i att de senaste budgetförslagen och de ytterligare medel som avsatts i unionens budget för 2016, inbegripet användningen av flexibilitetsmekanismen, bör välkomnas, men att den medellångsiktiga och långsiktiga finansieringen fortfarande är ett problem. Det är bekymmersamt att ökningen av de föreslagna beloppen för budgetposter inom Amif för 2016 inte har åtföljts av en föreslagen översyn av de samlade resurserna i fonden för finansieringsperioden 2014–2020. Som det ser ut nu kommer därför medlen i Amif att ha tagit slut långt före 2020.

112. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att till fullo utnyttja de möjligheter som erbjuds av medel som inte är direkt kopplade till migrationspolitiken, men som kan användas för att finansiera åtgärder på området (exempelvis integrationsåtgärder), till exempel de som är tillgängliga inom Europeiska socialfonden, Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt, Horisont 2020, Europeiska regionala utvecklingsfonden och programmet Rättigheter och medborgarskap.

113. Europaparlamentet rekommenderar, inom ramen för den översyn av den fleråriga budgetramen som planeras till slutet av 2016, att betydande extra resurser skjuts till i unionens budget under rubrik 3, Medborgarskap, frihet, säkerhet och rättvisa, så att tillräckliga medel görs tillgängliga på grundval av migrationstrender och de ekonomiska krav på EU:s och medlemsstaternas asyl-, migrations- och integrationspolitik som dessa medför.

Om det civila samhällets medverkan

114. Europaparlamentet påpekar att det är en stor utmaning för icke-statliga organisationer att säkra finansieringen av driften, eftersom de flesta medel är projektrelaterade. Initiativ från frivilligorganisationer och det civila samhället för att ge bistånd till migranter bör främjas och där så är lämpligt finansieras av kommissionen och medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att, där så är lämpligt och möjligt, finansiera projekt som drivs av organisationer i det civila samhället som arbetar med migrations-, integrations- och asylfrågor.

115. Europaparlamentet upprepar att det civila samhällets delaktighet i utformningen av EU-åtgärder och nationella program måste garanteras, i enlighet med partnerskapsprincipen så som denna fastställs i Amif. Parlamentet föreslår att man på EU-nivå överväger regelbundna samråd mellan kommissionen och relevanta organisationer i det civila samhället som arbetar med frågor som rör migration, asyl och integration.

Om befolkningsutvecklingen

116. Europaparlamentet konstaterar att den arbetsföra befolkningen (15–64 år) i EU enligt en studie av OECD och kommissionen från 2014 kommer att minska med 7,5 miljoner mellan 2013 och 2020, och att minskningen blir än mer påtaglig om nettomigrationen undantas från dessa prognoser, eftersom det då skulle innebära en minskning av den arbetsföra befolkningen med 11,7 miljoner.

117. Europaparlamentet påpekar emellertid att ungdomsarbetslösheten i november 2015 för alla medlemsstater uppgick till 20 procent.

118. Europaparlamentet konstaterar vidare att andelen personer i åldern 65 år eller äldre i förhållande till åldersgruppen 15–64 år enligt Eurostats senaste prognoser kommer att öka från 27,5 procent i början av 2013 till nästan 50 procent år 2050. Detta skulle innebära en ändring från det nuvarande förhållandet med fyra personer i arbetsför ålder för varje person som är 65 år eller äldre till endast två personer i arbetsför ålder för alla som är 65 år eller äldre.

Tisdagen den 12 april 2016

Om laglig arbetskraftsmigration

119. Europaparlamentet fastslår att den rättsliga grunden för hantering av den lagliga invandringen på unionsnivå anges i artikel 79 i EUF-fördraget.

120. Europaparlamentet konstaterar att det i artikel 79.5 uttryckligen slås fast att medlemsstaterna behåller rätten att bestämma hur många tredjelandsmedborgare som får beviljas inresa från ett tredjeland till deras territorium för att där söka sysselsättning.

121. Europaparlamentet påpekar att det i Europa 2020-strategin fastställdes ett behov av en övergripande politik för arbetskraftsmigration och bättre integration av migranter i syfte att uppnå unionens mål om smart och hållbar tillväxt för alla.

122. Europaparlamentet konstaterar att EU:s befintliga rättsliga ramar för tredjelandsmedborgares tillträde till arbetsmarknaden i unionen är ganska splittrade, eftersom de är inriktade på särskilda kategorier av arbetstagare i stället för migrerande arbetstagare i allmänhet.

123. Europaparlamentet anser att EU på längre sikt kommer att behöva fastställa mer allmänna regler för inresa och vistelse för de tredjelandsmedborgare som söker anställning i EU, i syfte att fylla de luckor som identifierats på unionens arbetsmarknad.

Om behovet av bättre data

124. Europaparlamentet efterlyser en övergripande syn på arbetsmarknaden i EU som en nödvändig förutsättning för utvecklingen av arbetsmarknadspolitiken. Parlamentet påpekar att det är nödvändigt att utarbeta verktyg för att kartlägga och förutse nuvarande och framtida arbetsmarknadsbehov i unionen på ett bättre sätt. Parlamentet föreslår i detta avseende att befintliga verktyg – såsom de som utarbetats av Europeiska centrumet för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop) eller OECD – skulle kunna förbättras och rentav slås ihop med internationell statistik om den potentiella tillgången på arbetskraft från tredjeländer i syfte att ge en exaktare bild av situationen.

125. Europaparlamentet anser att bättre data och förbättrade verktyg för att analysera sådana data bara kan hjälpa beslutsfattare att bestämma den framtida politiken för arbetskraftsmigration och att EU och medlemsstaterna bör identifiera luckor på sina arbetsmarknader, vilket skulle hjälpa dem att tillsätta lediga tjänster som annars skulle förbli vakanta.

Om arbetskraftsexploatering

126. Europaparlamentet konstaterar att arbetskraftsexploatering kan ske till följd av människohandel och människosmuggling, eller också utan att något av detta förekommit, och resultera i straffrihet för dem som exploaterar irreguljära migranter i de medlemsstater där detta inte är straffbart i sig.

127. Europaparlamentet beklagar djupt att den låga risken att bli upptäckt och/eller åtalad som arbetsgivare som utnyttjar irreguljära migranter som arbetskraft har konstaterats vara en viktig faktor i arbetskraftsexploatering, särskilt i de sektorer som är mest utsatta (jordbruk, bygg och anläggning, hotell och restaurang, hushållsarbete och omsorg). Parlamentet rekommenderar att man för att ta itu med denna straffrihet för det första ser till att alla fall av grov exploatering av arbetskraft straffbeläggs och på lämpligt sätt bestraffas i enlighet med nationell rätt, och för det andra utökar yrkesinspektionerna i utsatta sektorer.

128. Europaparlamentet noterar att många medlemsstater i nuläget straffbelägger arbetskraftsexploatering endast om den sker som en form av människohandel, vilket skapar en stor lucka i samtliga fall där exploatörerna av arbetskraften inte varit inblandade i människohandeln eller deras inblandning inte kan styrkas.

Tisdagen den 12 april 2016

129. Europaparlamentet upprepar att de särskilda förfarandena för att säkerställa förenklade klagomålsförfaranden som föreskrivs i direktiv 2009/52/EG om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (direktivet om sanktioner mot arbetsgivare) bör genomföras till fullo och tillämpas korrekt i praktiken. Parlamentet anser att ett ökat skydd är nödvändigt för personer som fallit offer för människohandel och personer som smugglas in i EU och samarbetar och underlättar åtal av människohandlare och/eller människosmugglare. Dessutom föreslår parlamentet att stöd ges till inrättandet av en europeisk företagssammanslutning mot människohandel (som nämns i 2014 års strategi mot människohandel) med syftet att utveckla leveranskedjor som inte inbegriper människohandel.

130. Europaparlamentet anser att alla ansträngningar för att utrota arbetskraftsexploatering måste följa det dubbla tillvägagångssättet att effektivt åtala arbetsgivare som exploaterar sina anställda samtidigt som man skyddar offren för denna exploatering.

Om översyn av blåkortet

131. Europaparlamentet påminner om att kommissionen i migrationsagendan flaggade för sin avsikt att se över direktivet om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (blåkortsdirektivet) och då särskilt titta på frågorna om tillämpningsområdet (som eventuellt skulle omfatta entreprenörer som är villiga att investera i Europa) och bättre regler för rörlighet inom EU.

132. Europaparlamentet upprepar att kommissionens genomföranderapport om det nuvarande blåkortsdirektivet understryker dess brister, bland annat den mycket begränsade harmoniseringen till följd av medlemsstaternas omfattande handlingsfrihet i genomförandet, särskilt deras rätt att behålla parallella nationella system.

133. Europaparlamentet anser vidare att det är uppenbart att direktivet bör fokusera inte bara på de högkvalificerade, utan också på specifika yrken som kräver höga kvalifikationer och där det finns en bevisad brist på arbetskraft. Parlamentet anser dessutom att översynen av blåkortet bör vara både ambitiös och målinriktad och syfta till att undanröja inkonsekvenser i det nuvarande direktivet, särskilt när det gäller parallella nationella system. Parlamentet rekommenderar att man överväger att se över tillämpningsområdet så att detta omfattar tredjelandsmedborgare som kan hjälpa till att fylla de identifierade luckorna på EU:s arbetsmarknader.

o

o o

134. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen, medlemsstaternas parlament och regeringar samt Easo, Frontex, Europol, Eurojust, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, eu-LISA, Europarådet, Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Tisdagen den 12 april 2016

P8_TA(2016)0103

Årsrapporterna om subsidiaritet och proportionalitet 2012–2013**Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om årsrapporterna om subsidiaritet och proportionalitet 2012–2013 (2014/2252(INI))**

(2018/C 058/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽¹⁾,
- med beaktande av de praktiska bestämmelser som avtalades den 22 juli 2011 mellan Europaparlamentets och rådets behöriga tjänsteavdelningar för genomförande av artikel 294.4 i EUF-fördraget i händelse av överenskommelser vid första behandlingen,
- med beaktande av sin resolution av den 4 februari 2014 om EU-lagstiftningens ändamålsenlighet, subsidiaritet och proportionalitet – 19:e rapporten om bättre lagstiftning avseende 2011 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 september 2012 om den 18:e rapporten om bättre lagstiftning – Tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna (2010) ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 september 2011 om bättre lagstiftning, subsidiaritet och proportionalitet samt smart lagstiftning ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens årsrapport 2012 om subsidiaritet och proportionalitet (COM(2013)0566) och kommissionens årliga rapport 2013 om subsidiaritet och proportionalitet (COM(2014)0506),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 4 december 2014 om smart lagstiftning,
- med beaktande av slutsatserna från konferensen för talmän i EU-ländernas parlament av den 21 april 2015,
- med beaktande av Cosacs halvårsrapporter om utvecklingen för Europeiska unionens förfaranden och praxis med relevans för parlamentarisk granskning av den 27 september 2012, 17 maj 2013, 4 oktober 2013, 19 juni 2014 och 14 november 2014,
- med beaktande av slutrapporten av den 14 oktober 2014 från högnivågruppen av oberoende intressenter för administrativa bördor i EU: *Cutting Red Tape in Europe – Legacy and Outlook* ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artiklarna 52 och 132 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för internationell handel, budgetkontrollutskottet, utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för konstitutionella frågor (A8-0301/2015), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0061.

⁽³⁾ EUT C 353 E, 3.12.2013, s. 117.

⁽⁴⁾ EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 87.

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/refit/admin_burden/docs/08-10web_ce-brocuttingredtape_en.pdf

Tisdagen den 12 april 2016

- A. 2012 tog kommissionen emot motiverade yttranden som rörde 83 lagstiftningsförslag. Det totala antal inlagor som inkom under 2012 var 292, inbegripet sådana som inte uppfyllde kriterierna för motiverade yttranden.
- B. 2013 tog kommissionen emot motiverade yttranden som rörde 99 lagstiftningsförslag. Det totala antal inlagor som inkom under 2013 var 313, inbegripet sådana som inte uppfyllde kriterierna för motiverade yttranden.
- C. 2012 avgav de nationella parlamenten 12 motiverade yttranden över Monti II-förslaget ⁽¹⁾, motsvarande 19 röster (träskelvärdet är 18), och utlöste därmed för första gången ett så kallat gult kort, ett förfarande som innebär att den institution som lagt fram förslaget ska se över det och motivera sitt beslut huruvida förslaget ska dras tillbaka, ändras eller behållas.
- D. Kommissionen drog tillbaka Monti II-förslaget, men förklarade att den ansåg att förslaget var förenligt med subsidiaritetsprincipen och att förslaget drogs tillbaka på grund av otillräckligt stöd för det i Europaparlamentet och ministerrådet ⁽²⁾.
- E. 2013 avgav de nationella parlamenten 13 motiverade yttranden över förslaget om inrättande av en europeisk åklagarmyndighet ⁽³⁾, motsvarande 18 röster, och utlöste därigenom det andra gula kortet.
- F. Kommissionen kom fram till att förslaget var förenligt med subsidiaritetsprincipen och att det inte behövde dras tillbaka eller ändras. Kommissionen förklarade att den i lagstiftningsprocessen skulle ta vederbörlig hänsyn till de motiverade yttrandena ⁽⁴⁾.
- G. Flera nationella parlament har uttryckt betänkligheter över kommissionens tillvägagångssätt och ser de motiveringar och argument som kommissionen framfört som otillräckliga. I Europaparlamentets utskott för rättsliga frågor och utskott för medborgarligen fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor har det hållits debatter i detta ämne.
- H. I de efterföljande förhandlingarna med rådet om Europeiska åklagarmyndigheten krymptes tillämpningsområdet och arbetsmetoderna jämfört med det ursprungliga förslag som var föremål för de motiverade yttrandena.
- I. Eftersom kommissionen har initiativrätt har den ett ansvar för att se till att rätt beslut fattas när det gäller om och på vilket sätt åtgärder ska föreslås på EU-nivå redan tidigt i utformningen av politiken.
- J. Kommissionen gör för närvarande en översyn av de riktlinjer som gäller för konsekvensanalysen, som även omfattar ett beaktande av subsidiaritet och proportionalitet.
- K. Europaparlamentet har inrättat en egen enhet för förhandsbedömningar, som utarbetade 50 inledande utvärderingar och två detaljerade utvärderingar av kommissionens konsekvensbedömningar under 2013.
- L. De nationella parlamenten har anmärkt att de betydande och talrika delegerade befogenheter som införts gör det svårt att på ett bra sätt bedöma om slutbestämmelserna skulle vara förenliga med subsidiaritetsprincipen.

⁽¹⁾ Förslag till rådets förordning om utövandet av rätten att vidta kollektiva åtgärder i samband med etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster – COM(2012)0130.

⁽²⁾ Skrivelse av den 12 september 2012 från vice ordförande Šefčovič till de nationella parlamenten.

⁽³⁾ Kommissionens förslag om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (COM(2013)0534).

⁽⁴⁾ Meddelande av den 27 november 2013 till Europaparlamentet, rådet och de nationella parlamenten om översynen av förslaget till rådets förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten med beaktande av subsidiaritetsprincipen, i enlighet med protokoll nr 2, (COM(2013)0851).

Tisdagen den 12 april 2016

M. Subsidiaritets- och proportionalitetsprövningen, liksom en konsekvensbedömning, görs bara i början av lagstiftningsprocessen.

1. Europaparlamentet konstaterar att principerna om subsidiaritet och proportionalitet är grundläggande vägledande principer för EU.
2. Europaparlamentet betonar att utövandet av EU:s befogenheter bör styras av principerna om subsidiaritet och proportionalitet i enlighet med artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. Det är positivt att EU:s institutioner och de nationella parlamenten under 2012 och 2013 ingående granskade iakttagandet av dessa båda principer.
3. Europaparlamentet välkomnar det aktivare deltagandet och starkare engagemanget från de nationella parlamentens sida i EU:s lagstiftningsprocess under de senaste åren, något som har lett till en ökad medvetenhet om de principer som EU bygger på, bland annat subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i det interinstitutionella sammanhanget. Parlamentet konstaterar dock att mycket fortfarande återstår att göra i detta sammanhang, och föreslår som ett första steg att kommissionen för en årlig debatt med vart och ett av de nationella parlamenten för att stärka dialogen mellan kommissionen och de nationella parlamenten.
4. Europaparlamentet anser vidare att subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna innebär utgångspunkten för utformningen av politiken. Parlamentet betonar därför vikten av att bedöma i början av lagstiftningsprocessen om de politiska målen kan uppnås bättre på EU-nivå än genom nationella eller regionala initiativ.
5. Europaparlamentet konstaterar vikten av parlament och deras territoriella inverkan och närhet till medborgarna, och efterlyser där så är lämpligt ett ökat deltagande av dem i systemet för tidig varning.
6. Europaparlamentet konstaterar emellertid att bara ett fåtal nationella parlament står för en majoritet av de yttranden som avges, och uppmanar övriga parlament att engagera sig mer i den europeiska debatten.
7. Europaparlamentet betonar att EU-institutionerna måste iaktta subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, som fastslås i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen och protokoll nr 2 till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och som är allmänna och bindande för institutionerna i deras utövande av unionens befogenheter, med undantag för de områden där unionen har exklusiv befogenhet, på vilka subsidiaritetsprincipen inte tillämpas.
8. Europaparlamentet anser att mekanismen för kontroll av subsidiaritetsprincipen har stor betydelse för samarbetet mellan EU-institutionerna och de nationella institutionerna.
9. Europaparlamentet noterar att de årliga rapporter som utarbetas av kommissionen är något summariska och uppmanar den att överväga utarbetande av mer utförliga rapporter om hur subsidiariteten och i synnerhet proportionaliteten iakttas i EU:s politik.
10. Europaparlamentet noterar kommissionens metodik i årsrapporterna för 2012 och 2013, där motiverade yttranden från nationella parlament över ett helt paket med förslag statistiskt klassificeras som endast ett yttrande, och inte som ett motiverat yttrande över vart och ett av de enskilda förslagen.
11. Andelen motiverade yttranden, när de ses som en helhet, har ökat räknat i procent av det totala antalet inlagor jämfört med 2010 och 2011, och under 2012 utgjorde de motiverade yttrandena 25 procent av alla inlagor, medan de under 2013 stod för 30 procent av inlagorna från de nationella parlamenten inom ramen för protokoll nr 2-processen. Europaparlamentet noterar i detta hänseende samrådet med de nationella parlamenten i lagstiftningsprocessen.

Tisdagen den 12 april 2016

12. Europaparlamentet påpekar att de nationella parlamenten 2012 använde förfarandet med det så kallade gula kortet i samband med subsidiaritetsprincipen för första gången. Det avsåg kommissionens förslag till förordning om utövandet av rätten att vidta kollektiva åtgärder i samband med etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster (Monti II). Även om kommissionen kom fram till att subsidiaritetsprincipen inte hade kränkts drog den tillbaka sitt förslag på grund av bristande politiskt stöd. Ett andra så kallat gult kort utlöstes 2013 avseende kommissionens förslag till rådets förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten. Kommissionen kom fram till att förslaget var förenligt med subsidiaritetsprincipen och beslutade att behålla det.

13. Europaparlamentet konstaterar att de nationella parlamentens motiverade yttranden visar att det förekommer olika tolkningar av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. I detta sammanhang påminner parlamentet om att subsidiaritetsprincipen – såsom den lyder i fördragen – gör det möjligt för unionen, på de områden där den inte har exklusiv befogenhet, att vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, vare sig på central nivå eller på regional och lokal nivå, och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå. Vidare ska enligt proportionalitetsprincipen unionens åtgärder till innehåll och form inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen. Parlamentet uppmanar de nationella parlamenten att vara trogna ordalydelsen i EU-fördraget när de bedömer förenligheten med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. De nationella parlamenten och EU:s institutioner rekommenderas eftertryckligen att delta i diskussioner och utbyten av praxis i fråga om subsidiaritets- och proportionalitetsgranskning.

14. De motiverade yttrandena från de nationella parlamenten varierar avsevärt i fråga om vilka typer av argument som tas upp och formen för dessa. Europaparlamentet beklagar bristen på gemensamma mönster, som gör det svårare att bedöma på vilken grund de nationella parlamenten ingriper.

15. Europaparlamentet påminner om de farhågor som tagits upp i parlamentets tidigare betänkanden beträffande fall där subsidiariteten inte hade behandlats på ett tillfredsställande sätt i konsekvensbedömningar som utarbetats av kommissionen. Parlamentet påminner vidare om att denna fråga har tagits upp i konsekvensbedömningsnämndens årliga rapporter. Konsekvensbedömningsnämnden ansåg att mer än 30 procent av de konsekvensbedömningar som den granskade under 2012 och 2013 innehöll en otillfredsställande analys av subsidiaritetsprincipen. Det är en källa till oro att denna andel ökade till 50 procent 2014, och parlamentet uppmanar kraftfullt kommissionen att i sin översyn av riktlinjerna för konsekvensbedömningar ta itu med denna fråga och vända trenden.

16. Europaparlamentet påpekar konsekvensbedömningarnas betydelse för att stödja beslutsfattandet i lagstiftningsprocessen och betonar i detta sammanhang att frågor som har att göra med subsidiaritet och proportionalitet måste beaktas på vederbörligt sätt.

17. Europaparlamentet betonar att noggranna konsekvensbedömningar där man grundligt utvärderar förenligheten med subsidiaritetsprincipen är väsentliga för att öka förtroendet från medborgarna, som ofta anser att subsidiaritetsprincipen är en nyckelaspekt i den demokratiska processen. Parlamentet framhåller därför att förstärkta subsidiaritetsprövningar kan ses som ett viktigt verktyg för att minska det så kallade demokratiska underskottet.

18. Europaparlamentet upprepar sin begäran i den ovannämnda resolutionen av den 14 september 2011 om att nationella konsekvensbedömningar ska användas som komplement till dem som kommissionen genomför – och som man diskuterar att reformera – till stöd för föreslagen lagstiftning. Parlamentets nyligen inrättade konsekvensbedömningsenheter kommer att erbjuda ett positivt komplement till kommissionens arbete.

19. Europaparlamentet uttrycker sin besvikelse över kommissionens svar till de nationella parlamenten i fall där gula kort har utfärdats. Parlamentet anser att det är nödvändigt att kommissionen ingående bemöter alla farhågor som framförts av nationella parlament, och individuellt som en del av en dialog utöver ett eventuellt offentligt yttrande. Parlamentet anser också att det är nödvändigt för kommissionen att besöka det eller de ansvariga utskotten i parlamentet för att i detalj förklara sin ståndpunkt.

Tisdagen den 12 april 2016

20. Europaparlamentet betonar att förfarandet med gult kort, som är ett verktyg avsett att påverka EU:s beslutsprocess, effektivt kan stärkas av ett tidigare informationsutbyte om de nationella parlamentens ståndpunkter, och uppmuntrar därför de nationella parlamenten att diskutera räckvidden för och de utvärderingsmetoder som tillämpas för att bedöma förenligheten med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

21. Europaparlamentet anser att den politiska dialogen blir allt viktigare för att se till att subsidiaritetsprincipen iakttas och att denna dialog bör förbättras inte bara i fall av ett gult eller orange kort, utan som en allmän regel. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang Junckerkommissionens utfästelse att besöka fler nationella parlament, och parlamentet uppmanas att överväga att genomföra liknande initiativ. Parlamentet anser att föredragandena kan uppmuntras att oftare samarbeta med de nationella parlamenten, i synnerhet som videokonferenser och andra metoder för elektronisk kommunikation blir allt enklare och effektivare.

22. Europaparlamentet betonar att EU-institutionerna och de nationella parlamenten måste fortsätta att verka för att främja en "subsidiaritetskultur" över hela EU. Parlamentet rekommenderar två särskilda initiativ som kommer att bidra till ett bättre beaktande av subsidiaritetsprincipen i lagstiftningsprocessen i nuläget, nämligen att man underlättar ett större inkluderande av ståndpunkter, synpunkter eller andra förslag från de nationella parlamenten i den politiska dialogen, särskilt i samband med förberedande arbeten såsom grönböcker eller vitböcker som utarbetas av kommissionen, och att man överväger att förlänga perioden för samråd med de nationella parlamenten inom ramen för subsidiaritetsprövningen om de nationella parlamenten begär detta på grund av tidsbrist som motiveras med objektiva skäl, såsom naturkatastrofer och uppehållsperioder, enligt överenskommelse mellan de nationella parlamenten och kommissionen. Parlamentet anser att detta bäst kan åstadkommas genom ett politiskt åtagande som institutionerna och de nationella parlamenten kommer överens om i första hand, utan att fördröja antagandet av relevant lagstiftning.

23. Om medlemsstaterna enas om att förlänga den tid som de nationella parlamenten har på sig för att lämna ett motiverat yttrande i enlighet med artikel 6 i protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, anser Europaparlamentet att detta bör införas i nästa fördragsöversyn. En sådan förlängning skulle då också kunna fastställas i sekundärrätten.

24. Europaparlamentet anser att det är viktigt att förfarandet med det gula kortet lätt kan genomföras av parlamenten, samtidigt som subsidiaritetsprincipen erkänns i enlighet med fördragen.

25. Europaparlamentet konstaterar att flera nationella parlament i Cosac har uttryckt intresse för att föreslå införandet av ett grönt kort som ett verktyg för att förbättra den politiska dialogen, vilket skulle ge de nationella parlamenten, efter att först ha fått Europaparlamentets stöd, möjlighet att lägga fram konstruktiva förslag för kommissionens övervägande och med vederbörlig hänsyn till kommissionens initiativrätt.

26. Lagstiftningsförslag kan förändras dramatiskt under upploppet inför institutionernas antagande. Europaparlamentet påminner om att en kontroll av förenligheten med subsidiaritetsprincipen görs endast i början och inte under slutförandet av lagstiftningsprocessen. Parlamentet påminner vidare om att konsekvensbedömningar mer allmänt bara utarbetas för de första och inte de sista etapperna av lagstiftningsprocessen. Det behövs en halvtidsutvärdering efter det att antagningsförfarandet inletts samt i slutet av lagstiftningsprocessen, vilket skulle göra det möjligt att i vissa fall utfärda en varning till de medlemsstater som åsidosätter subsidiaritetsprincipen.

27. Europaparlamentet efterlyser därför en ytterligare subsidiaritetsprövning och en fullständig konsekvensbedömning som görs vid slutförandet av lagstiftningsförhandlingarna och före antagandet av en slutlig text, så att förenligheten med subsidiaritetsprincipen kan garanteras och bedömningar som omfattar proportionalitetsprincipen kan göras. En sådan "avkylningsperiod" skulle hjälpa beslutsfattare vid bedömningen av huruvida lagstiftningen är förenlig med unionens principer och samtidigt öka öppenheten kring resultaten av perioder som ofta präglas av ganska intensiva förhandlingar.

28. Europaparlamentet noterar den nya kommissionens politiska mål i fråga om initiativ och förslag till EU-lagstiftning, nämligen lägsta kostnad, fördelar för medborgare, företag och arbetstagare samt undvikande av onödiga regleringsbördor.

Tisdagen den 12 april 2016

29. Europaparlamentet anser att programmen inom den fleråriga budgetramen bör bedöma och belägga förenlighet med subsidiaritetsprincipen i fråga om påvisbart mervärde i de mottagande medlemsstaterna.
 30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i överensstämmelse med proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna förenkla förfarandet för ansökningar om EU-medel i syfte att göra det effektivare och mer resultatinkriktat.
 31. Europaparlamentet understryker sitt åtagande att garantera förenligheten med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna genom att göra bedömningar av sina egna betänkanden som avser lagstiftningsinitiativ, förhandsgranska kommissionens konsekvensbedömningar och fortlöpande bedöma det potentiella europeiska mervärdet och kostnaderna för uteblivna åtgärder på EU-nivå.
 32. Europaparlamentet noterar den senaste tidens diskussioner om tvistlösning mellan investerare och stater och kommissionens förslag om att ersätta den nuvarande modellen. Parlamentet påminner om att unionen enligt artikel 3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska ha exklusiv befogenhet på området för den gemensamma handelspolitiken, som ska grunda sig på enhetliga principer. Därmed är subsidiaritetsprincipen inte tillämplig på den gemensamma handelspolitiken.
 33. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att häva blockeringen av Uncitrals konvention om öppenhet i avtalsbaserade skiljeförfaranden mellan investerare och stater så att kommissionen kan skriva under konventionen på hela unionens vägnar. Parlamentet beklagar djupt den nuvarande situationen, där några medlemsstater är parter i konventionen medan andra inte är det. Detta exempel understryker behovet av bättre klarhet i alla avseenden kring räckvidden för unionens exklusiva befogenhet när det gäller utländska direktinvesteringar. Parlamentet påminner om att det faktum att medlemsstaternas politik för investeringskydd skiljer sig åt har lett till den nuvarande situationen, där medlemsstaterna är parter i ungefär 1 400 bilaterala investeringsavtal med i vissa fall olika bestämmelser, vilket skulle kunna leda till olika slags behandling av investerare från EU i tredjeländer, beroende på varifrån den berörda investeringen härrör.
 34. Med avseende på EU:s ekonomiska stöd till andra länder, mer specifikt det makroekonomiska stödet, efterlyser Europaparlamentet grundligare förhands- och efterhandsbedömningar av de föreslagna åtgärdernas proportionalitet, så att stödet till våra hjälpbehövande partner blir effektivt och verkligen kommer till nytta. Det är nödvändigt att säkerställa villkorlighet för utbetalningen av stödet, och det behövs ordentliga kontroller av hur medlen används, bland annat åtgärder för att förhindra och bekämpa bedrägerier och korruption samt ingående granskning från parlamentets sida. Parlamentet efterlyser en kraftfull integrering av EU:s externa instrument som kombinerar handels-, utvecklings- och utrikes- och säkerhetspolitiken. Parlamentet betonar att medlemsstaterna måste visa mer engagemang i detta avseende.
 35. Europaparlamentet framhåller hur ytterst viktigt det är med riktiga samråd och dialoger med samt medverkan av allmänheten, företagen (särskilt små och medelstora företag) och det civila samhället i EU:s beslutsprocess för handelspolitiken.
 36. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-

Tisdagen den 12 april 2016

P8_TA(2016)0104

Programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat**Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit): lägesrapport och framtidsutsikter (2014/2150(INI))**

(2018/C 058/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av de interinstitutionella avtalen om bättre lagstiftning ⁽¹⁾,
- med beaktande av de praktiska bestämmelser som avtalades den 22 juli 2011 mellan Europaparlamentets och rådets behöriga tjänsteavdelningar för genomförande av artikel 294.4 i EUF-fördraget i händelse av överenskommelser vid första behandlingen,
- med beaktande av sin resolution av den 4 februari 2014 om EU-lagstiftningens ändamålsenlighet, subsidiaritet och proportionalitet – 19:e rapporten om bättre lagstiftning avseende 2011 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 27 november 2014 om översynen av kommissionens riktlinjer för konsekvensbedömningar och SMF-testets roll ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2014 om uppföljning av delegeringen av lagstiftningsbefogenheter samt medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 september 2012 om den 18:e rapporten om bättre lagstiftning – Tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna (2010) ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 september 2011 om bättre lagstiftning, subsidiaritet och proportionalitet samt smart lagstiftning ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juni 2011 om garanti för oberoende konsekvensbedömningar ⁽⁷⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 4 december 2014 om smart lagstiftning,
- med beaktande av kommissionens meddelande om programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit): lägesrapport och framtidsutsikter (COM(2014)0368),
- med beaktande av kommissionens tidigare meddelanden om EU-lagstiftningens ändamålsenlighet (COM(2012)0746 och COM(2013)0685),
- med beaktande av kommissionens rapport om subsidiaritet och proportionalitet (19:e rapporten om bättre lagstiftning avseende 2011) (COM(2012)0373),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Smart lagstiftning – tillgodose de små och medelstora företagens behov* (COM(2013)0122),

⁽¹⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1. Antagna texter av den 9 mars 2016, P8_TA(2016)0081.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0061.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0069.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0127.

⁽⁵⁾ EUT C 353 E, 3.12.2013, s. 117.

⁽⁶⁾ EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 87.

⁽⁷⁾ EUT C 380 E, 11.12.2012, s. 31.

Tisdagen den 12 april 2016

- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om övervakning och samråd om smart lagstiftning för små och medelstora företag (SWD(2013)0060),
 - med beaktande av kommissionens meddelande om smart lagstiftning i Europeiska unionen (COM(2010)0543),
 - med beaktande av kommissionens riktlinjer för samråd med berörda parter från 2014,
 - med beaktande av slutrapporten av den 24 juli 2014 från högnivågruppen av oberoende intressenter för administrativa bördor i EU, *Cutting Red Tape in Europe – Legacy and Outlook*, och i synnerhet den i bilaga 12 införda avvikande meningen från fyra medlemmar av högnivågruppen, vilka har en bakgrund som företrädare för arbetstagare, folkhälsosektorn, miljösektorn och konsumenterna,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 10 december 2014 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén *Bättre lagstiftning för bättre resultat – en EU-agenda* (COM(2015)0215),
 - med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet *Förslag till interinstitutionellt avtal om bättre lagstiftning* (COM(2015)0216),
 - med beaktande av kommissionens beslut om inrättande av Refit-plattformen (C(2015)3261) och kommissionens meddelande om Refit-plattformens struktur och funktionssätt (C(2015)3260),
 - med beaktande av beslutet av kommissionens ordförande om inrättande av en oberoende nämnd för lagstiftningskontroll (C(2015)3263), kommissionens meddelande om lagstiftningskontrollnämndens uppdrag, uppgifter och personal (C(2015)3262) och kommissionens meddelande om en mall för motiveringar (C(2015)3264/2),
 - med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om riktlinjer för bättre lagstiftning (SWD(2015)0111),
 - med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A8-0208/2015), och av följande skäl:
- A. Refit-programmet är kärnan i kommissionens nya strategi för bättre lagstiftning.
- B. Refit-programmet syftar till att befästa förfaranden för bättre lagstiftning, förenkla EU:s rättsakter, minska administrativa eller lagstiftningsmässiga bördor samt verka för goda styrelseformer utgående från faktabaserat beslutsfattande, där konsekvensbedömningar och efterhandsutvärderingar spelar en viktig roll utan att ersätta politiska beslut.
- C. Kommissionen har inrättat en ny Refit-plattform som stöd för sin verksamhet inom Refit-programmet. Plattformen är indelad i följande två grupper: regeringsföreträdare, som består av sakkunniga på hög nivå från den offentliga förvaltningen i varje medlemsstat, och intressenter, som består av upp till 20 sakkunniga, varav två sakkunniga från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén och övriga sakkunniga från näringslivet, bland annat små och medelstora företag, arbetsmarknadens parter och det civila samhällets organisationer.

⁽¹⁾ EESK:s dokument INT/750.

Tisdagen den 12 april 2016

- D. Den årliga Refit-resultattavlan möjliggör en bedömning av framstegen inom alla politikområden och för varje initiativ som beslutats av kommissionen, inbegripet åtgärder som vidtagits av parlamentet och rådet.
- E. Det interinstitutionella avtalet *Bättre lagstiftning* från 2003 har blivit inaktuellt i och med den nuvarande lagstiftningsmiljön, som inrättades genom Lissabonfördraget.
- F. Under de senaste åren har agendan för bättre lagstiftning dock ändå bidragit till att förbättra lagstiftningspraxis. Kommissionen har infört många olika namn och program på området, t.ex. "bättre regelverk", "bättre lagstiftning", "smart lagstiftning", "ändamålsenlig lagstiftning", "tänk småskaligt först", "kontroller av ändamålsenligheten" och "ABR +". Detta ger inte tillräcklig klarhet och öppenhet, särskilt inte för medborgarna, om vad man vill uppnå med åtgärderna och bör därför sammanfattas och konsolideras bättre.
- G. Kommissionen har i sitt meddelande *Bättre lagstiftning för bättre resultat – en EU-agenda* av den 19 maj 2015 föreslagit en mer samstämd och heltäckande strategi för bättre lagstiftning, som tar hänsyn till hela den politiska lagstiftningsprocessen och kräver målinriktat samarbete mellan alla institutioner. Meddelandet granskas därför noggrant av parlamentet för att kunna ge bästa möjliga resultat för EU-medborgarna.
- H. Unionens syften och målsättningar enligt artikel 3 i EU-fördraget väger alla lika tungt. Kommissionen understryker att Refit varken ruckar på etablerade politiska mål eller bör genomföras på bekostnad av enskildas, konsumenters eller arbetstagares hälsa och säkerhet eller på miljöns bekostnad.
- I. Under andra halvåret 2014 genomförde kommissionen offentliga samråd om översynen av sina riktlinjer om konsekvensbedömningar och sina riktlinjer för samråd med berörda parter.
- J. När kommissionen upprättade sitt arbetsprogram för 2015 tillämpade den för första gången den s.k. principen om en politisk nystart som motivering för att dra tillbaka ett stort antal lagstiftningsförslag under behandling.
- K. Kommissionen hade enligt arbetsprogrammet för 2015 för avsikt att koncentrera sitt arbete på de stora ekonomiska och sociala utmaningarna, och den nya strukturen syftar till att garantera ett mer samstämt politiskt tillvägagångssätt och därigenom öka insynen i EU och därmed acceptansen hos medborgarna.

Bättre lagstiftning

1. Europaparlamentet noterar kommissionsordförande Junckers beslut att anförtro kommissionens förste vice ordförande portföljen bättre lagstiftning, vilket motsvarar de krav som parlamentet framfört och understryker detta ämnets stora politiska betydelse. Parlamentet förväntar sig att denna utnämning kommer att leda till en unionslagstiftning som är av högsta möjliga kvalitet, motsvarar medborgarnas och andra intressenters förväntningar och ser till att offentligpolitiska mål, såsom standarderna för konsumentskydd, miljöskydd, sociala förhållanden och arbetsmiljö, inte äventyras.

2. Europaparlamentet betonar att bättre lagstiftning bör omfatta en "kultur" av offentlig förvaltning på alla nivåer i Europeiska unionen, med hänsyn till den överdrivna byråkratin i EU och behovet av att förenkla lagstiftningen, och bör inbegripa genomförande och tillämpning av unionsrättsakter på både EU-nivå och nationell, regional och lokal nivå, för att man ska kunna säkerställa korrekt förvaltning och "Europavänligt uppförande" på samtliga nivåer.

Tisdagen den 12 april 2016

3. Europaparlamentet understryker att kommissionen bör prioritera utvecklandet av vissa åtgärder och bör fokusera på lagstiftningens kvalitet och en bättre efterlevnad av den befintliga lagstiftningen, snarare än på antalet rättsakter. Parlamentet understryker att kostnaden inte bör vara den avgörande faktorn utan att lagstiftningens kvalitet är det enda lämpliga kriteriet, samt att Refit-programmet inte får utnyttjas för att sänka standarden i fråga om hållbarhet eller socialt skydd samt anställnings-, miljö- och konsumentskydd.
4. Europaparlamentet föreslår att kommissionen överväger införandet av "tidsfristklausuler" i tidsbegränsade lagstiftningsinitiativ, på villkor att detta inte leder till osäkerhet om rättsläget, och att man där det är lämpligt inför "översynsklausuler" i lagstiftningsåtgärder för att regelbundet på nytt bedöma om lagstiftningsåtgärder på EU-nivå fortsatt är relevanta.
5. Europaparlamentet betonar att en europeisk standard i regel ersätter 28 nationella standarder, vilket stärker unionens inre marknad och minskar byråkratin.
6. Europaparlamentet välkomnar åtgärds paketet av den 19 maj 2015, som syftar till bättre lagstiftning. Parlamentet stöder kommissionens fortsatta engagemang för att förbättra lagstiftningen. Parlamentet understryker att det arbete som förutses i meddelandet om Refit bör ses som en fortlöpande process som säkerställer att gällande lagstiftning på EU-nivå är ändamålsenlig, när lagstiftarnas gemensamma mål och motsvarar medborgarnas förväntningar, särskilt bland anställda, företag och andra intressenter.
7. Europaparlamentet noterar kommissionens åtagande följa det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning som tar hänsyn till de förändringar som uppstått genom Lissabonfördraget och ramavtalet mellan parlamentet och kommissionen, vilka konsoliderar bästa praxis på områden som planering av lagstiftning, konsekvensbedömningar, systematiska efterhandsutvärderingar av unionslagstiftningen och genomförande och hantering av delegerade akter och genomförandeakter och noterar att förhandlingarna avslutats.
8. Europaparlamentet välkomnar kommissionens utfästelse att strategin för bättre lagstiftning inte syftar till att avreglera vissa politikområden eller ifrågasätta de värden som är viktiga för oss, såsom socialt skydd, miljöskydd och grundläggande rättigheter, bland annat rätten till hälsa.
9. Europaparlamentet erkänner det långvariga och intensiva arbetet i högnivågruppen av oberoende intressenter, som har lagt fram förslag för kommissionen om minskning av administrativa bördor och identifierat bästa praxis när det gäller hur unionslagstiftningen kan genomföras så obyråkratiskt som möjligt i medlemsstaterna. Parlamentet noterar att fyra medlemmar av högnivågruppen av oberoende intressenter har motsatt sig flera av slutsatserna i gruppens slutrapport om administrativa bördor och har ingivit en reservation. Parlamentet förväntar sig att kommissionen ska ta hänsyn till bekymren hos alla de parter som deltar i processen.
10. Europaparlamentet understryker betydelsen av dialog mellan arbetsmarknadens parter och respekt för deras självständighet. Särskilt med tanke på artikel 9 i EUF-fördraget understryker parlamentet att arbetsmarknadens parter, i enlighet med artikel 155 i EUF-fördraget, kan ingå avtal som kan leda till unionslagstiftning på gemensam begäran av de undertecknande parterna. Parlamentet förväntar sig att kommissionen ska respektera parternas och deras framförhandlade avtals oberoende ställning samt ta deras oro på allvar. Parlamentet betonar att agendan för bättre lagstiftning inte bör utnyttjas som en förevändning för att bortse från eller kringgå avtal som uppnåtts mellan arbetsmarknadens parter, och skulle därför avvisa alla konsekvensbedömningar av avtal mellan arbetsmarknadens parter.
11. Europaparlamentet påminner om att valet mellan genomförandeakter och delegerade akter skapade ett antal interinstitutionella tvister under föregående valperiod och anser därför att det är viktigt att fastställa särskilda riktlinjer, vilket parlamentet krävde i den resolution som antogs den 25 februari 2014.
12. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att förenkla förvaltningen av stödet inom den gemensamma jordbrukspolitik, de europeiska struktur- och investeringsfonderna och Horisont 2020.

Tisdagen den 12 april 2016

Insyn och samråd med intressenter

13. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen erkänner samrådsprocessens viktiga roll i Refit-programmet. Parlamentet påpekar att alla EU-institutioner enligt artikel 11.2 i EU-fördraget är skyldiga att föra en öppen, tydlig och regelbunden dialog med de representativa sammanslutningarna och det civila samhället. Institutionerna uppmanas att ta särskild hänsyn till den obligatoriska och regelbundna dialogen med de representativa sammanslutningarna och det civila samhället.

14. Europaparlamentet noterar att genom ökad öppenhet kan EU:s funktionssätt bli mer ändamålsenligt och att detta också kan öka det civila samhällets förtroende för EU.

15. I detta sammanhang välkomnar Europaparlamentet att kommissionen betonar att dialogen med medborgare, arbetsmarknadens parter och andra berörda parter i näringslivet och det civila samhället bidrar till att hålla EU:s lagstiftning öppen, målinriktad och enhetlig. Parlamentet stöder kommissionens avsikt att mer exakt ange hur den kommer fram till sina förslag, till exempel i form av lagstiftningstext eller meddelanden från kommissionen.

16. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen inom ramen för sin strategi för bättre lagstiftning lägger betydligt större vikt vid offentliga samråd. Parlamentet noterar att kommissionen i framtiden kommer att genomföra ett tolv veckor långt offentligt samråd a) inför utarbetandet av nya lagstiftningsförslag, b) vid bedömning av befintlig lagstiftning och dess lämplighet och c) om färdplaner och konsekvensbedömningar på förhand. Kommissionen kommer dessutom att ge medborgare och intressenter möjlighet att inom åtta veckor yttra sig över de förslag som antagits av kommissionen och översända dessa yttranden till rådet och parlamentet.

17. Mot denna bakgrund uppmanar därför Europaparlamentet kommissionen att göra en välvägd och öppen bedömning av yttranden och synpunkter från alla berörda parter i samrådet, och att särskilt se till att intresseorganisationer med goda ekonomiska och organisatoriska förutsättningar inte kan missbruka de offentliga samråden för egna ändamål. Parlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra sina slutsatser från samråden.

18. Europaparlamentet konstaterar att konsekvensbedömningarna inte bör offentliggöras förrän kommissionen har antagit det berörda politiska initiativet. Med hänsyn till insynen i kommissionens beslut bör den offentliggöra konsekvensbedömningar även när den har beslutat att inte utarbeta något lagstiftningsförslag.

19. Europaparlamentet konstaterar att Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, som har rådgivande status, är ett viktigt språkrör för det civila samhället och att Regionkommittén, som också har rådgivande status, har en nyckelroll när det gäller att representera regionala och lokala myndigheter i EU och bedöma unionslagstiftningens genomförande. Parlamentet påpekar att båda rådgivande organ enligt gällande lagstiftning får höras i förväg av parlamentet, rådet och kommissionen i samtliga fall då parlamentet och rådet finner det lämpligt. Om ett korrekt samråd med dem hålls om särskilda frågor i tillräckligt god tid, och om man utnyttjar deras särskilda sakkunskapsområden, kan detta bidra till syftena med bättre lagstiftning.

20. Europaparlamentet anser att de regionala och lokala myndigheterna bör göras mer delaktiga i EU:s beslutsfattande, särskilt genom att man involverar den expertis och erfarenhet som finns i medlemsstaterna på regional och lokal nivå i ett tidigt skede av det förberedande lagstiftningsarbetet. Alla institutioner måste följa subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i sitt lagstiftningsarbete.

21. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att öka insynen i lagstiftningsarbetet och öka medborgarnas och intressenternas deltagande i hela processen.

22. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut att i framtiden också genomföra fyra veckor långa offentliga samråd om förslag till delegerade akter och viktiga genomförandeakter, innan medlemsstaterna röstar om sin hållning i den ansvariga kommittén.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över riktlinjerna för utvärderingar genom att utöka deltagandet av och samråden med intressenter och använda det mest direkta sättet för unionsmedborgarna att delta i beslutsfattandet.

Tisdagen den 12 april 2016

24. Europaparlamentet noterar den nya rubriken "Lätta arbetsbördan – tyck till" ("Lighten the Load – Have your Say") på kommissionens webbplats för bättre lagstiftning och begär att de synpunkter som lämnas där granskas på ett välavvägt och öppet sätt av kommissionen och den nya Refit-plattformen. Parlamentet anser dock att Refit-panelen inte bör vara alltför tungrodd i sina förfaranden och överläggningar, utan bör vara ett organ som kan reagera snabbt och också kan utföra mer detaljerat arbete i EU:s lagstiftningsprocess. Parlamentet anser att samråd via denna sida på kommissionens webbplats inte kan ersätta offentliga samråd med intressenterna.

Konsekvensbedömningar och europeiskt mervärde

25. Europaparlamentet konstaterar att konsekvensbedömningar är viktiga verktyg för att stödja beslutsfattandet inom alla EU-institutioner och spelar en central roll för bättre lagstiftning. I detta avseende uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att vara noggrannare när de fullgör sina åtaganden och när de bedömer konsekvenserna av framtida och befintlig lagstiftning. Parlamentet understryker dock att sådana bedömningar inte kan ersätta politiska bedömningar och beslut och att parlamentsledamöternas frihet att utföra sitt politiska arbete på intet sätt får inskränkas.

26. Europaparlamentet anser att en bedömning av konsekvenserna för konkurrenskraften bör utgöra en väsentlig del av konsekvensbedömningsprocessen. Förslaget till reviderade riktlinjer bör innehålla vägledning om hur konsekvenser för konkurrenskraften bör bedömas och vägas in i den slutliga analysen. Parlamentet stöder en genomgående presumtion om att förslag med negativa konsekvenser för konkurrenskraften inte bör antas av kommissionen, såvida det inte läggs fram bevis för betydande, inte kvantifierbara fördelar.

27. Europaparlamentet anser att principerna om bättre lagstiftning bör tillämpas på både sekundärrättsliga och primärrättsliga bestämmelser. Parlamentet uppmanar kommissionen att där så är lämpligt se till att delegerade akter och genomförandakter åtföljs av en konsekvensbedömning, inklusive samråd med berörda parter och intressenter.

28. Europaparlamentet anser att det krävs omfattande konsekvensbedömningar, särskilt en väl avvägd bedömning av de ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenserna, och att man måste bedöma inverkan på medborgarnas grundläggande rättigheter och jämställdheten mellan kvinnor och män. Parlamentet betonar att kostnads-nytoanalysen bara är ett av många kriterier.

29. Europaparlamentet påpekar att det i många medlemsstater, exempelvis Sverige, Tjeckien, Nederländerna, Storbritannien och Tyskland, finns oberoende organ som ger regeringarna konstruktiva råd i lagstiftningsarbetet, i syfte att minska byråkratin för företag och medborgare och minska kostnaderna i samband med informationsskyldigheten på ett sätt som kan mätas och verifieras. Bästa praxis och erfarenheter hos befintliga organ för bättre lagstiftning skulle kunna beaktas. Parlamentet noterar att kommissionens konsekvensbedömningsnämnd har omvandlats till en oberoende "nämnd för lagstiftningskontroll" och förväntar sig att involveringen av oberoende experter kommer att ha gynnsam effekt på konsekvensbedömningsprocessen inom kommissionen. Parlamentet insisterar på att nämnden för lagstiftningskontroll ska ha en utslutande rådgivande funktion och inte får avge några bindande yttranden. Parlamentet insisterar på att konsekvensbedömningar måste vara samstämda och beakta alla ändringar som införts i faser för samråd mellan tjänsteenheter, och att de bland annat bör utgå från en uppskattning av de ytterligare kostnader som skulle uppstå för medlemsstaterna utan lösning på unionsnivå. Yttrandet från nämnden för lagstiftningskontroll bör åtfölja det slutliga lagstiftningsförslaget. Parlamentet föreslår att man under de kommande förhandlingarna om det interinstitutionella avtalet ska diskutera idén huruvida ett råd för lagstiftningskontroll kan vara av gemensamt intresse för institutionerna som ett rent rådgivande organ.

30. Europaparlamentet välkomnar att rådets arbetsgrupper nu, i ett tidigt stadium av diskussionen om särskilda lagstiftningsförslag, ska behandla kommissionens relevanta konsekvensbedömningar utgående från en riktgivande checklista. Parlamentet beklagar däremot att rådets generalsekretariat ännu inte har någon egen enhet för konsekvensbedömningar och anser att den ovannämnda lösningen skulle kunna bidra till att rådet uppfyller sina skyldigheter att granska alla betydande förslag till ändring av kommissionens förslag.

Tisdagen den 12 april 2016

31. Europaparlamentet påpekar att det har inrättat ett eget direktorat för konsekvensbedömningar och europeiskt mervärde, som erbjuder utskotten ett antal tjänster för konsekvensbedömning på förhand och i efterhand, bedömer mervärdet av EU:s framtida eller nuvarande politik och bedömer politiska alternativ på områdena vetenskap och teknik. Enligt uppgifter från kommissionen har det genomförts ett tjugotal parlamentsinterna konsekvensbedömningar i samband med ändringar av kommissionens förslag. Parlamentet påminner sina specialiserade utskott om att mer konsekvent utnyttja det redan tillgängliga instrument som parlamentets egna konsekvensbedömningar utgör, särskilt när omfattande ändringar av kommissionens ursprungliga förslag övervägs. Detta får dock inte leda till en minskning av manöverutrymmet för ledamöterna av Europaparlamentet.

32. Europaparlamentet påminner om behovet av att beakta samtliga de principer som unionen vilar på, inklusive subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Parlamentet uppmanar alla EU-institutioner att alltid ta hänsyn till lagstiftningens effekter på kort och lång sikt.

33. Europaparlamentet konstaterar att karenstiden efter det att förhandlingarna har slutförts men före slutomröstningen – en period som för närvarande används för juridisk och språklig granskning – även skulle kunna användas för att göra en konsekvensbedömnings- och subsidiaritetskontroll.

34. Europaparlamentet anser att alla EU-institutioner bör utveckla en gemensam metodologisk strategi för konsekvensbedömningar. Parlamentet betonar att parlamentets och rådets legislativa befogenheter att ändra ett kommissionsförslag inte får kringskäras.

35. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att utöka sina samråd – både offentliga och privata – med alla berörda parter, däribland konsumenter, när den utarbetar delegerade akter och genomförandeakter, för att undersöka hur man bättre kan öka medvetenheten om preliminära förslag.

Små och medelstora företag och "tänk småskaligt först"-principen

36. Europaparlamentet noterar kommissionens åtagande att ytterligare förbättra SMF-testet, särskilt med tanke på att det i EU finns fler än 20 miljoner små och medelstora företag (SMF), som utgör 99 procent av alla företag i EU och därmed bildar stommen i ekonomisk verksamhet, tillväxt och sysselsättning. Parlamentet stöder tanken på anpassade lösningar och enklare förfaranden för små och medelstora företag i konsekvensbedömningen om det kan påvisas att detta inte undergräver lagstiftningens ändamålsenlighet och att undantag eller flexibla förfaranden inte leder till fragmentering av den inre marknaden eller hindrar tillträdet till denna. Parlamentet välkomnar därför kommissionens utfästelse att överväga flexibla regler för små och medelstora företag, bland annat ett förbehållslöst undantag för mikroföretag, under förutsättning att det är befogat och möjligt och inte riskerar att stå i vägen för ett effektivt uppnående av de sociala, miljömässiga och ekonomiska målen med den föreslagna lagstiftningen.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte ge avkall på sina ambitioner att etablera en grundval för skapandet av arbetstillfällen med kvalitet genom att minska de administrativa bördorna för små och medelstora företag. Parlamentet kräver åtgärder för att se till att de allmännyttiga målen, bl.a. konsumentvänliga, miljömässiga, sociala, hälso- och säkerhetsrelaterade normer samt jämställdhetsnormer, inte får äventyras. Parlamentet understryker att minskningen av den administrativa bördan inte får leda till sänkta anställningsnormer eller en ökning av osäkra anställningskontrakt, och att de anställda i små och medelstora företag samt mikroföretag måste behandlas på samma sätt och omfattas av samma goda skydd som de anställda i större företag.

38. Europaparlamentet påpekar att utvärderingen av nya föreskrifters konsekvenser för små och medelstora företag inte får leda till att arbetstagarnas rättigheter påverkas negativt.

39. Europaparlamentet understryker behovet av tydligare formulerade bestämmelser som enkelt kan genomföras och kan hjälpa alla aktörer att verka enligt gällande lagar. Parlamentet betonar att enklare och smartare lagstiftning kan underlätta ett konsekvent införlivande och en effektivare och enhetligare tillämpning från medlemsstaternas sida.

Tisdagen den 12 april 2016

Efterhandsutvärderingar

40. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen integrerar efterhandsutvärderingar i bättre lagstiftning. Parlamentet betonar att sådana utvärderingar, för medborgarnas och företagens rättssäkerhets skull, bör genomföras inom en lämplig tidsram, helst flera år efter fristen för införlivandet med den nationella lagstiftningen. Parlamentet påminner emellertid om att efterhandsutvärderingar aldrig bör ersätta kommissionens skyldighet som fördragets väktare att effektivt och i god tid övervaka medlemsstaternas tillämpning av unionslagstiftningen och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkra att den tillämpas väl.

41. Europaparlamentet framhåller betydelsen av efterhandsutvärdering och utvärdering av de politiska resultaten för att utvärdera om EU:s lagstiftning och politik genomförs ändamålsenligt i ljuset av de resultat som den lagstiftande myndigheten avsett.

42. Europaparlamentet anser att de nationella parlamenten bör involveras i efterhandsutvärdering av ny lagstiftning, eftersom detta även skulle vara till fördel för kommissionens rapporter och bidra till analysen av de olika nationella utmaningar som enskilda lagar och föreskrifter medför.

Medlemsstaternas genomförande av EU-lagstiftning

43. Europaparlamentet konstaterar att en tredjedel av de lagstiftningsmässiga och administrativa bördor som hänger samman med unionslagstiftningen enligt kommissionen är en följd av medlemsstaternas införlivandeåtgärder.

44. Europaparlamentet erkänner att det i fråga om direktiv är en uppgift för medlemsstaterna att besluta huruvida man ska anta striktare sociala normer och miljö- och konsumentskyddsnormer på nationell nivå än de miniminormer som överenskommit på EU-nivå, och välkomnar varje beslut att göra detta. Parlamentet understryker att sådana striktare normer inte får betraktas som överreglering. Parlamentet uppmanar dock de behöriga nationella myndigheterna att vara medvetna om de eventuella följderna av så kallad nationell överreglering, vilket innebär att onödiga byråkratiska hinder läggs till unionslagstiftningen, eftersom detta kan leda till en felaktig uppfattning av EU:s lagstiftningsarbete, vilket i sin tur kan främja EU-skepsis. För användarvänlighetens skull uppmanas medlemsstaterna att avstå från onödiga administrativa bestämmelser på plats när de genomför direktiv och förordningar.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka utbytet av bästa praxis för genomförande och tillämpning av EU:s direktiv. Detta skulle uppmantra intressenter och lokala och regionala myndigheter att delta i att ringa in svårigheter som uppstår när EU-politiken genomförs på lokal, regional och nationell nivå.

46. Europaparlamentet understryker att det i egenskap av medlagstiftare vill veta vilka verkliga effekter unionslagstiftningen får när den har genomförts. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att ge det fullständiga tillgång till utvärderingarna i detta sammanhang, bland annat insamlade källdata och förberedelsedokument.

47. Med tanke på de allvarliga och ihållande problemen vid tillämpning av förordning (EG) nr 1924/2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel, bland annat problem som gäller snedvridning av konkurrensen, uppmanas kommissionen att granska förordningens vetenskapliga grund och frågan hur nyttig och realistisk den är, samt att, om det är lämpligt, avskaffa begreppet näringsprofiler. Europaparlamentet anser att målen med förordning (EG) nr 1924/2006, exempelvis att se till att påståenden om livsmedel ska vara sanna och målet om särskilda uppgifter om fett-, socker- och saltinnehåll, nu har uppnåtts genom förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna.

48. Europaparlamentet hänvisar till medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument, samt till Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 27 oktober 2011 om förklarande dokument, och uppmanar kommissionen att se till att parlamentet får tillgång till förklarande dokument.

Tisdagen den 12 april 2016

Kommissionens tillbakadragande av lagstiftningsförslag under behandling

49. Europaparlamentet noterar att den nyvalda kommissionen i sitt arbetsprogram för 2015 för första gången har sett över alla lagstiftningsinitiativ som är under behandling, med hänvisning till principen om en politisk nystart.

50. EU-domstolen bekräftade i sin dom av den 14 april 2015 ⁽¹⁾ att kommissionen när som helst under antagandet av en unionsakt enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet får dra tillbaka ett lagstiftningsförslag, så länge rådet ännu inte har agerat. För den interinstitutionella balansens skull uppmanar därför Europaparlamentet kommissionen att i fall av tillbakadragande först samråda med parlamentet, särskilt efter första behandlingen, och att ta vederbörlig hänsyn till parlamentets ståndpunkt. I detta sammanhang hänvisas särskilt till Europaparlamentets resolutioner av den 15 januari 2015.

51. Europaparlamentet påpekar vidare att EU-domstolen i samma dom följer rådets argument för att kommissionen, i fall av tillbakadragande av ett lagstiftningsförslag, måste följa principen om tilldelade befogenheter, principen om interinstitutionell balans och principen om lojalt samarbete, som fastställs i artikel 13.2 i EU-fördraget, samt demokratiprincipen enligt artikel 10.1 och 10.2 i EU-fördraget.

52. Europaparlamentet lyfter fram vikten av att undvika överlappning inom lagstiftningen.

o

o o

53. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 14 april 2015, *Europeiska unionens råd/Europeiska kommissionen*, C-409/13, ECLI:EU:C:2015:217.

Tisdagen den 12 april 2016

P8_TA(2016)0105

Mot en bättre reglering av den inre marknaden

Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om Mot en bättre reglering av den inre marknaden (2015/2089(INI))

(2018/C 058/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 november 2014 Årlig tillväxtöversikt för 2015 (COM(2014)0902),
- med beaktande av sin resolution av den 7 februari 2013 med rekommendationer till kommissionen om styrningen av den inre marknaden ⁽¹⁾ och av kommissionens uppföljningssvar, som antogs den 8 maj 2013,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 juni 2012 Bättre styrning av den inre marknaden (COM(2012)0259),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 juni 2014 Programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit): lägesrapport och framtidsutsikter (COM(2014)0368),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 mars 2013 Smart lagstiftning – tillgodose de små och medelstora företagens behov (COM(2013)0122),
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 26–27 juni 2014,
- med beaktande av rådets (konkurrenskraft) slutsatser av den 4 december 2014 om smart lagstiftning,
- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2015 om styrning av den inre marknaden inom den europeiska planeringsterminen 2015 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 27 februari 2014 om Solvit ⁽³⁾ och kommissionens uppföljningssvar, som antogs den 28 maj 2014,
- med beaktande av den förberedande studie som utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd beställt om en smart reglering av den inre marknaden,
- med beaktande av utgåvan från april 2015 av den nätbaserade resultattavlan för den inre marknaden,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A8-0278/2015), och av följande skäl:
 - A. Den inre marknaden är ett centralt verktyg för att åter få fart på den ekonomiska tillväxten och skapa sysselsättning i EU.
 - B. Mer än 20 år efter det att den inre marknaden officiellt upprättades är dess ramverk fortfarande splittrat, särskilt till följd av att medlemsstaterna inte fullständigt har införlivat eller korrekt genomfört EU-lagstiftningen.

⁽¹⁾ EUT C 24, 22.1.2016, s. 75.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0069.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0164.

Tisdagen den 12 april 2016

- C. Det finns ett behov att stärka styrningen av den inre marknaden genom att se över hela den politiska cykeln.
- D. Den kommande strategin för den inre marknaden bör syfta till att förbättra regleringen av den inre marknaden genom att försöka dra lärdom av tidigare erfarenheter inom områdena fri rörlighet för varor och tjänster, den digitala inre marknaden, yrkeskvalifikationer och offentlig upphandling.
- E. Begreppet delat ansvar bör tjäna som ram för hur EU försöker förbättra regleringen av den inre marknaden.
- F. Det är inte bara kommissionen, rådet och parlamentet som ansvarar för att subsidiaritetsprincipen efterlevs, utan nationella och – där så är lämpligt – regionala parlament spelar även en roll i detta arbete. Subsidiaritetsprincipen innebär att politiska beslut bör fattas på den lämpligaste institutionella nivån – vare sig detta är den lokala, den regionala, den nationella eller den europeiska.
- G. Vi har en inre marknad för varor, men inte en inre marknad för tjänster.
- H. Särskilda verktyg bör stärkas, ses över eller främjas mer i syfte att på ett positivt sätt bidra till att erbjuda en konkurrenskraftig regleringsmiljö för våra företag, stödja tillväxt och sysselsättningskapande och öka konsumenternas förtroende för unionslagstiftningen.
- I. Medborgarna och företagen har begränsad kännedom och medvetenhet om olika stödtjänster som t.ex. Ditt Europa och Solvit.
- J. Det saknas tillräckliga indikatorer och uppgifter för att mäta huruvida genomförandet av lagstiftningen är framgångsrikt på olika områden som rör den inre marknaden.
- K. Sådana indikatorer och uppgifter skulle kunna tydliggöra målet och syftet med lagstiftningen i fråga.
- L. Den digitala innovationen är snabbare än politiken, och entreprenörer driver på den digitala dagordningen. Det är av central betydelse att tillhandahålla regler som fungerar också i framtiden och som i normalfallet gäller det digitala området.
- M. Korrekt införlivande, genomförande och efterlevnad av konsumenträttigheter och konsumentlagstiftning är av central betydelse för att nå en hög nivå på konsumentskyddet i EU.
- N. En av huvudprioriteringarna för Europeiska konsumentkonferensen 2015, som är ett årligt evenemang som samlar centrala europeiska och internationella beslutsfattare och intressenter, var att genomföra lagstiftningen bättre och säkra dess efterlevnad.

I. Inledning och allmänna principer

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta rekommendationerna i denna resolution vid genomförandet av sin senaste strategi för den inre marknaden.
2. Europaparlamentet anser att en bättre reglering av den inre marknaden både bör prioriteras av och ses som ett delat ansvar för EU:s institutioner. Parlamentet anser att en bra lagstiftning ska gynna medborgarna och bör bidra till att stimulera konkurrenskraft, arbetstillfällen och tillväxt och utveckla små och medelstora företag samtidigt som den tillhandahåller en hög konsumentskyddsnivå, samt att den måste utformas på ett sätt som stimulerar snarare än skadar den europeiska ekonomin.
3. Europaparlamentet betraktar begreppet "bättre reglering" som relevant inom ramen för hela det politiska arbetet, där alla delar bidrar till en effektiv och ändamålsenlig reglering. Parlamentet anser därför att specifika indikatorer för att mäta huruvida lagstiftningen är framgångsrik bör införlivas redan i den inledande konsekvensbedömningen och användas genom hela den politiska cykeln, inklusive vid genomförandet av lagstiftningen när den träder i kraft.

Tisdagen den 12 april 2016

4. Europaparlamentet påminner i detta sammanhang om vikten av insynsvänlig och tillgänglig information. Samtidigt som parlamentets handlingar är tillgängliga för allmänheten är rådets handlingar inte det, utan i stället är tillgången till dem begränsad, vilket är beklagligt.
5. Europaparlamentet anser att subsidiaritetsprincipen måste utgöra utgångspunkten för utformningen av politiken för att understryka det europeiska mervärdet i styrningen av den inre marknaden.
6. Europaparlamentet noterar att de tidsfrister som gäller för subsidiaritetsmekanismen inte alltid ger parlamentet tillräckligt mycket tid för att ingående kunna hinna med att undersöka aspekter som rör genomförande, samstämmighet med befintlig lagstiftning och andra praktiska frågor. Parlamentet anser därför att parlamenten själva bör spela en mer aktiv roll, särskilt i samrådsprocesserna.
7. Europaparlamentet anser att institutionerna bör arbeta tillsammans för att se till att proportionalitetsprincipen återspeglas i utarbetandet av den relevanta lagstiftningen. Vidare anser parlamentet att processen bör leva upp till målen om enkelhet, öppenhet, samstämmighet och respekt för de grundläggande rättigheterna.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att tillsammans med parlamentet reflektera över hur man på bästa sätt kan se till att förenkling blir en fortlöpande process, eftersom insatser på dessa områden gynnar konsumenterna och de små och medelstora företagen.
9. Europaparlamentet anser att lagstiftningen om den inre marknaden bör ta hänsyn till de nya möjligheter som ges genom den digitala revolutionen och vara helt förenliga med e-förvaltningens dimensioner.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka den inre marknads roll som en separat pelare inom processen med den europeiska planeringsterminen med stöd av en årlig rapport om den inre marknads integration som ett bidrag till den årliga tillväxtöversikten.

II. Verktyg för att förbättra regleringen av den inre marknaden

Konsekvensbedömning

11. Europaparlamentet anser att lagstiftningen om den inre marknaden bör ha som mål att den inre marknaden ska fungera bättre, att den ska utvecklas i enlighet med artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och tjäna till att främja konkurrenskraften, innovationen, tillväxten och sysselsättningskapandet. Parlamentet ser effektiva konsekvensbedömningar som ett viktigt verktyg för att informera beslutsfattare om hur man kan utforma lagstiftningen på bästa sätt för att uppnå dessa mål och deras mål för den inre marknaden samt om vilka möjliga konsekvenser dess samspel med gällande lagstiftning kan ha.
12. Europaparlamentet beklagar att ungefär 40 procent av de utkast till konsekvensbedömningar som undersökts av kommissionens konsekvensbedömningsnämnd under perioden 2010–2014 ansågs hålla otillräcklig kvalitet och skickades tillbaka för förbättringar.
13. Europaparlamentet anser att konsekvensbedömningar, för att de ska vara effektiva verktyg, bör grundas på övergripande, objektiva och fullständiga upplysningar och fakta och bör omfatta alla alternativ som har en betydande inverkan eller är politiskt viktiga. När konsekvensbedömningarna görs bör man även ta hänsyn till de utvärderingar som gjorts av befintlig lagstiftning inom samma sektor, och beakta hur väl ett nytt lagstiftningsinitiativ överensstämmer med annan politik och med EU:s allmänna mål.
14. Europaparlamentet beklagar att konsekvensbedömningar som åtföljer ett förslag som översänds till parlamentet fortfarande innehåller brister, vilket till exempel parlamentets enhet för förhandsbedömningar påpekat i sin analys av den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget om att tillhandahålla radioutrustning på marknaden.

Tisdagen den 12 april 2016

15. Europaparlamentet anser att vetenskapliga utlåtanden bör övervägas noga och utgöra en del av konsekvensbedömningsprocessen samt i synnerhet ligga till grund för hur och varför politiska val har gjorts under de förberedande faserna, något som kommer att stödja den politiska processen. Parlamentet anser även att konsekvensbedömningar måste beakta den digitala innovations- och utvecklingstakten samt behovet av en lagstiftning som är så teknikneutral och framtidssäkrad som möjligt.

16. Europaparlamentet påpekar att det inte tydligt anges huruvida de eventuella effekter som Refit-förslag kan få bör kvantifieras eller inte. Parlamentet understryker att Refit-förslagen måste vara mer riktade genom att varje förslags eventuella positiva effekter och kostnadsbesparingar kvantifieras.

17. Europaparlamentet pekar på att den konsekvensbedömning som åtföljer ett förslag bör kompletteras med konsekvensbedömningar av de omfattande ändringar som antagits av medlagstiftarna. Parlamentet betonar att det bör fastställas tydliga och insynsvänliga bestämmelser för de villkor enligt vilka sådana extra konsekvensbedömningar bör göras. Parlamentet påminner till exempel om att parlamentet har gjort en noggrann bedömning av den eventuella påverkan som några av dess ändringar till de två direktiven om offentlig upphandling har på små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar därför med eftertryck rådet – som inte har genomfört någon konsekvensbedömning för sina egna ändringar sedan 2007 – att engagera sig mer.

18. Europaparlamentet påminner om att det inte bara är kommissionen, rådet och parlamentet, utan även de nationella parlamenten, som ansvarar för att subsidiaritetsprincipen efterlevs.

19. Europaparlamentet noterar att den studie om en smart reglering av den inre marknaden som utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd beställt ger vid handen att parlamentet och rådet kan ha värdefulla insikter att dela med sig av i samband med kommissionens konsekvensbedömningar. Kommissionen uppmanas att undersöka olika sätt på vilka den kan involvera parlamentet och rådet i den process som rör konsekvensbedömningarna.

Samrådsprocessen

20. Europaparlamentet påminner om att alla EU-institutioner enligt artikel 11.2 i EU-fördraget är skyldiga att föra en öppen, tydlig och regelbunden dialog med de representativa sammanslutningarna, det civila samhället och arbetsmarknadens parter.

21. Europaparlamentet anser att samrådsfasen alltid bör inbegripa ett "digitalt som standard"-avsnitt där kommissionen försöker förstå användarnas behov på ett djupare plan och vad "digitalt som standard" innebär för tjänstens utformning.

22. Europaparlamentet upprepar sin ståndpunkt att samrådsprocesser bör vara öppna, insynsvänliga och inkluderande och även utvidgas till att omfatta framlagda utkast till konsekvensbedömningar från många olika intressenters sida. Parlamentet anser att detta är lika viktigt för sekundärrätten, som har stor betydelse för genomförandet av regleringen av den inre marknaden och därför kräver större öppenhet och granskning. Tullkodexen för unionen är ett område där regelbundna samråd med intressenter skulle kunna förbättra genomförandet av sekundärrätten.

23. Europaparlamentet noterar förslagen till en utökad strategisk programplaneringsetapp i paketet för bättre lagstiftning, som till exempel omfattar inledande konsekvensbedömningar. Parlamentet anser dock att kommissionens arbetsprocess fortfarande inte är tillräckligt översiktlig. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta färdplaner där politiska initiativ inom särskilda områden fastställs tydligare samt att underlätta användningen av dem.

24. Europaparlamentet anser att bidrag från medborgare och företag till många olika stödtjänster som Ditt Europa och Solvit är av stor betydelse för lagstiftningsprocessen, och kommissionen uppmanas därför att utvärdera de uppgifter som dessa tjänster tillhandahållit och att beakta dem när den relevanta lagstiftningen ses över.

Tisdagen den 12 april 2016

25. Europaparlamentet anser att ett brett, ändamålsenligt och välbalanserat samråd är en mycket viktig del av lagstiftningsprocessen. Parlamentet anser att handlingar och faktaunderlag bör offentliggöras och att alla berörda parter bör bjudas in så att de kan bidra till den politiska utvecklingen på detta område på ett effektivt sätt och vara en viktig drivkraft för innovation och stärkande av den inre marknaden, i synnerhet när det gäller agendan för den digitala inre marknaden.
26. Europaparlamentet betonar att småföretag ofta saknar tid och resurser för att delta i regelbundna samråd. Kommissionen bör hitta användarvänliga och innovativa sätt att nå ut till små och medelstora företag samt nystartade företag.
27. Europaparlamentet anser att man bör anlägga ett helhetsperspektiv på samråd med intressenter, som bör vara en fortlöpande process under hela lagstiftningscykeln och inte en punktinsats. Parlamentet uppmanar i detta avseende sin uppmaning till kommissionen att överväga att inrätta ett europeiskt forum för berörda parter om bättre lagstiftning och mindre byråkrati.
28. Europaparlamentet betonar att sådana samråd med berörda parter bör vara så inkluderande som möjligt, och att de i synnerhet bör involvera små och medelstora företag, mikroföretag och organisationer från det civila samhället.
29. Europaparlamentet anser att man genom att göra offentliga samråd tillgängliga på alla officiella språk och förbättra deras tillgänglighet och begriplighet kommer att på motsvarande sätt åstadkomma ökad delaktighet och insynsvänligare tillgång till samrådsprocessen.

Genomförande

30. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att lagstiftningen om den inre marknaden genomförs på ett fullständigt och korrekt sätt och att tydliga, heltäckande och flerdimensionella indikatorer bidrar till att fördelarna med den inre marknaden verkligen blir fullt kännbara. Parlamentet uttrycker sin oro över att målen för genomförandet inte alltid uppfylls. Parlamentet efterlyser i synnerhet ett fullständigt och korrekt genomförande av tjänstedirektivet. Parlamentet påminner om att det fortsatt finns stora variationer mellan medlemsstater och sektorer.
31. Med tanke på att kommissionen strävar efter att minska antalet lagstiftningsärenden anser Europaparlamentet att detta kommer att möjliggöra ökad koncentration på politiska initiativ och ge mer tid åt fördjupad reflektion, något som kan användas för att förbättra berörda intressenters delaktighet.
32. Europaparlamentet betonar att jämförelsetabeller är viktiga för övervakning av att genomförandet sker korrekt. Medlemsstaterna uppmanas att upprätta och offentliggöra sina egna jämförelsetabeller.
33. Europaparlamentet beklagar att vissa medlemsstater, trots kommissionens föreslagna mål på 0,5 procent i inre marknadsakten, fortfarande släpar efter. Parlamentet betonar att det inte bara är de formella målen för införlivande och genomförande som är viktiga, utan också kvaliteten i införlivandet, det praktiska genomförandet på plats och de problem eller utmaningar som dessa kan innebära i realiteten för de berörda intressenterna.
34. Europaparlamentet anser att kommissionen och parlamenten, för att man ska kunna förverkliga de fördelar som en fullt ut fungerande inre marknad kan erbjuda, bör samarbeta för att dra lärdom av bästa praxis och erfarenheter av genomförandet av EU-lagstiftningen, för att se till att syften och mål med den specifika lagstiftningen inte går till spillo till följd av ett dåligt eller inkonsekvent genomförande i medlemsstaterna.
35. Europaparlamentet anser att man bör klargöra vad överreglering innebär och att kraftigare åtgärder behövs för att identifiera fall av överreglering, som medför utmaningar och extra kostnader som privatpersoner och företag ställs inför när de försöker förstå och tillämpa lagstiftning som stiftats på EU-nivå. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i genomförandedokumenterna klargöra och identifiera vad som är resultatet av EU-lagstiftning och vad som är nationella krav. Parlamentet vill påminna om att medlemsstaterna kan tillämpa strängare normer i de fall då EU-lagstiftningen endast föreskriver en minsta harmonisering.

Tisdagen den 12 april 2016

Övervakning och problemlösning

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta med sitt arbete och att regelbundet uppdatera riktlinjer för regleringarna. Parlamentet efterlyser i synnerhet en snabb uppdatering – i nära samarbete med Europaparlamentet – av 2009 års vägledning om genomförandet respektive tillämpningen av direktiv 2005/29/EG om otillbörliga affärsmetoder för att säkerställa en anpassning till den digitala tidsåldern. Det är beklagligt att kvaliteten på dessa tjänster varierar i mycket hög grad mellan medlemsstaterna på grund av brist på prioritering och resurser. Därför efterlyser parlamentet ett förstärkt ramverk för styrning på EU-nivå för att förbättra dessa verktygs och tjänsters funktionssätt.

37. Europaparlamentet anser att alternativ tvistlösning och tvistlösning online är nyckelverktyg för att förbättra den inre marknaden för varor och tjänster. De kommer att göra det möjligt för konsumenter och handlare att lösa sina tvister på ett kostnadseffektivt och enkelt sätt utan att gå till domstol. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka medvetenheten om dessa viktiga verktyg.

38. Europaparlamentet understryker att de gemensamma kontaktpunkterna för tvistlösningsstöd, såsom Solvit, ECC-Net eller FIN-Net, är tjänster som gör att den inre marknaden fungerar bättre. Parlamentet uppmanar kommissionen att avsätta resurser för att göra dessa verktyg mer kända och utveckla deras kompletterande karaktär.

39. Europaparlamentet berömmar projekten Solvit och EU Pilot, som är utformade för att avvärja behovet för kommissionen att inleda överträdelseförfaranden mot medlemsstater. Dock anser parlamentet att de tjänster som EU Pilot erbjuder bör förbättras när det gäller svarstiden efter det att en varning tagits emot.

40. Europaparlamentet anser att informationssystemet för den inre marknaden (IMI) bör fortsätta att utvidgas till andra verktyg för den inre marknaden så att det kan bli ett centralt informationsnav. Parlamentet understryker att detta skulle vara förenligt med engångsprincipen i enlighet med kommissionens senare initiativ.

41. Europaparlamentet anser att digitala plattformar som de gemensamma kontaktpunkterna, IMI och lösningar för att uppnå interoperabilitet mellan offentliga förvaltningar i EU (ISA 2) är viktiga för att förbättra den inre marknads funktionssätt genom att underlätta gränsöverskridande informationsutbyte mellan myndigheterna i medlemsstaterna.

42. Europaparlamentet framhåller sin oro över att de europeiska medborgarna har så begränsad medvetenhet och kännedom om de tjänster som finns tillgängliga som t.ex. Ditt Europa, Ditt Europa – Rådgivning, Europeiska nätverket för arbetsförmedlingar, nätverket för konsumentskyddssamarbete, de gemensamma kontaktpunkterna, Solvit samt alternativ tvistlösning och tvistlösning online.

43. Europaparlamentet anser att tjänster som Ditt Europa, Ditt Europa – Rådgivning, Europeiska nätverket för arbetsförmedlingar, nätverket för konsumentskyddssamarbete, de gemensamma kontaktpunkterna, Solvit, Solvit Plus samt alternativ tvistlösning och tvistlösning online är användbara lågkostnadsalternativ till rättsliga åtgärder. Parlamentet noterar att endast 4 procent av konsumenterna och företagen känner till sådana verktyg och att sådana tjänster utnyttjas mycket sällan i dagsläget. För att lösa detta problem uppmanar parlamentet därför kommissionen och medlemsstaterna att öka medvetenheten om sådana verktyg ytterligare när man undersöker huruvida de resultat eller svar som dessa verktyg genererar är användbara för användarna. Kommissionen uppmanas vidare att arbeta för bättre samarbete mellan de olika stödtjänsterna som t.ex. Ditt Europa och Solvit för att öka användartillfredsställelsen.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ingående reflektera över hur dessa tjänster interagerar och att utforska möjligheten att ersätta dem med en enda gemensam kontaktpunkt för konsumenter vilken i lämpliga fall skulle leda konsumenten vidare till andra verktyg.

45. Europaparlamentet anser att man i detta reflektionsarbete bör säkerställa att de berörda tjänsterna definieras bättre för att bättre skilja verksamheterna åt och på så sätt undvika överlappning.

Tisdagen den 12 april 2016

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla en kommunikations- och utbildningsstrategi för att öka medvetenheten om stödtjänster bland medborgare och företag i alla storleksordningar. Parlamentet rekommenderar i detta sammanhang att en enda portal för tillgång till samtliga stödtjänster tas fram.
47. Europaparlamentet anser att den kommande översynen av förordningen om konsumentskyddssamarbete till fullo bör beakta behovet att förbättra informationslödet mellan de många olika verktygen för den inre marknaden.
48. Europaparlamentet understryker den betydelsefulla rollen hos kommissionens övervakningsverktyg "gemensamma marknadskontroller" ("EU Sweeps"), särskilt när det gäller en välfungerande digital inre marknad.
49. Europaparlamentet erkänner att åtgärderna för gemensamma marknadskontroller spelar en positiv roll. Dessa inleds av kommissionen för att förbättra efterlevnaden genom samordnade kontrollåtgärder i onlinemiljön. De gemensamma marknadskontrollerna skulle också kunna utvidgas till att omfatta även området utanför internet.
50. Europaparlamentet noterar med oro att det, enligt rapporter från "Ditt Europa", finns områden som konsekvent är föremål för förfrågningar från människor som försöker utöva sina rättigheter inom ramen för t.ex. e-handel och erkännande av kvalifikationer. Parlamentet anser att kommissionen, tillsammans med nationella och regionala organ, bör ta itu med detta för att främja förståelsen av dessa rättigheter.
51. Europaparlamentet anser att en såväl kvalitativ som kvantitativ bedömning av genomförandet är lämplig – och inte bara av de nakna siffrorna för om direktiv formellt införlivats eller inte – för att nå en övergripande förståelse av hur inre marknadslagstiftningen verkligen fungerar för konsumenterna och näringslivet.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga huruvida ett system för tidig varning skulle kunna införas som indikerar när det finns problem med genomförandet eller tillämpningen av EU-lagstiftningen.
53. Europaparlamentet anser att man med en systematisk genomgång av konsumentmarknaderna på EU-nivå snabbare skulle upptäcka nya tendenser och hot mot konsumenter och näringsliv. I detta sammanhang understryker parlamentet den positiva roll som alla berörda intressenter spelat, däribland konsumentorganisationerna.
54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera resultaten hos de kontaktpunkter för produkter som föreskrivs i förordningen om ömsesidigt erkännande från 2009 och förordningen om byggprodukter från 2011.

Verkställighet och marknads kontroll

55. Europaparlamentet understryker behovet av ett närmare samarbete mellan de verktyg för styrningen av den inre marknaden som tar emot klagomål från konsumenter i fall då näringsidkare gjort sig skyldiga till överträdelse av EU-lagstiftningen å ena sidan, och nationella tillsynsmyndigheter å andra sidan, genom formella förfaranden och förbättrat utbyte av uppgifter.
56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en noggrann bedömning av överensstämmelsen och effektiviteten i samband med genomförande och – i sista hand – överträdelseförfaranden, i synnerhet då de rör lagstiftning om den inre marknaden.
57. Det är beklagligt att parlamentets tillgång till relevant information är begränsad i samband med både sådana fall där inget överträdelseförfarande ännu har inletts och överträdelseförfaranden. Europaparlamentet efterlyser på detta område förbättrad öppenhet, med tillbörlig respekt för sekretessbestämmelser.
58. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att i rätt tid och snabbare inleda överträdelseförfaranden i de fall då det finns belägg för att det finns brister i genomförandet och då rimliga insatser för att lösa problem med hjälp av verktyg som medling i form av alternativ tvistlösning, tvistlösning online, EU Pilot och Solvit eller andra mekanismer för att undvika överträdelseförfaranden inte varit framgångsrika. Medlemsstaterna har ett motsvarande ansvar för att upprätthålla EU-lagstiftningen, och de bör garantera en effektiv och ändamålsenlig efterlevnad för att upprätthålla konsumenternas intressen och skapa likvärdiga förutsättningar för företagen i hela EU.

Tisdagen den 12 april 2016

59. Europaparlamentet åtar sig att fylla sin parlamentariska funktion i upprätthållandet av EU-lagstiftningen, bland annat genom att kontrollera genomförandet av lagstiftningen och granska kommissionen, i synnerhet när parlamentet engageras i samband med en årlig, eller åtminstone en mer detaljerad, rapport från kommissionen om arbetsprogram som särskilt rör upprätthållande.

60. Europaparlamentet påminner om att det i sin resolution av den 4 februari 2014 om genomförandet av direktiv 2005/29/EG⁽¹⁾ om otillbörliga affärsmetoder uppmanade kommissionen att sammanställa och analysera uppgifter om påföljder som tillämpas av medlemsstaterna och om effektiviteten hos efterlevnadssystemen, särskilt med tanke på efterlevnadsförfarandenas komplexitet och varaktighet. Parlamentet har vid flera tillfällen upprepat sin uppmaning till kommissionen att förse det med resultaten av dessa analyser.

61. Europaparlamentet anser att verktygen för marknads kontroll bör användas tillsammans med verktyg för den inre marknaden för att förstärka upprätthållandet av EU-lagstiftningen.

62. Europaparlamentet pekar i detta sammanhang på att de nationella myndigheterna inte alltid använder sig av informations- och kommunikationssystemet för marknads kontroll (ICSMS) på korrekt sätt eller att de underlåter att i god tid vidta de åtgärder som krävs. Parlamentet understryker i synnerhet behovet att förbättra arbetet med att hänskjuta ärenden mellan olika offentliga myndigheter.

63. Europaparlamentet oroar sig över att det enligt en provanalys som kommissionen gjorde år 2014 inte angavs något ursprungsland för 60 procent av de undersökta produkterna, att 32 procent av de undersökta maskinprodukterna inte åtföljdes av en riskklassificering och att 5 procent av posterna inte hänvisade till den EU-förordning eller det EU-direktiv som överträtts. Parlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att allvarligt överväga detta problem och att meddela parlamentet vilka uppföljningsåtgärder som vidtagits i samband med detta.

Efterhandsbedömning och översyn

64. Europaparlamentet välkomnar den regelbundna översynsperioden och införandet av sektorsspecifika analyser genom Refit-programmet, vars slutmål bör vara att förbättra kvaliteten på och förenkla EU:s lagstiftning, så att lagstiftningen bättre motsvarar medborgarnas och företagens behov, med särskild inriktning på mikroföretag och små och medelstora företag.

65. Europaparlamentet anser dock att en bättre analys bör göras av huruvida de lagstiftande åtgärder som hittills vidtagits har bidragit till att målet med dem uppnåtts på ett effektivt sätt och huruvida de är förenliga med aktuella politiska mål. Öppenheten i Refit-processen är också viktig. Parlamentet anser i detta avseende att ett rörligt mål för att minska den administrativa bördan och regelbördan kan utgöra ett positivt bidrag för att garantera att mål uppfylls på det mest effektiva sättet och till minsta möjliga kostnad för enskilda och företag.

66. Europaparlamentet noterar att lagstiftningens sammanlagda kostnader ofta utgör ett hinder för att i synnerhet små och medelstora företag ska kunna delta på den inre marknaden. Parlamentet välkomnar därför kommissionens åtagande att utreda denna fråga, men betonar att en sådan analys bör syfta till att avlägsna hinder för tillträde till marknaden och garantera alla aktörer en rättvis konkurrens.

67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra sin förståelse av faktorer som inverkar på hur politiska mål uppnås, som t.ex. betydelsen av kompletterande eller kolliderande politiska åtgärder som antagits av EU eller på nationell nivå, men också följderna av och kostnaderna för uteblivet agerande, för att förbättra beslutsfattandet och för att slutligen bidra till en bättre reglering av den inre marknaden.

68. Europaparlamentet anser att tidsfristklausuler eller klausuler om förstärkt granskning kan övervägas i undantagsfall, i synnerhet vid övergående företeelser, och att institutionerna skulle kunna bidra med att uppdatera och upprätthålla lagstiftningen enbart på de områden där detta behövs. Parlamentet ser skyddsåtgärder som nödvändiga åtgärder för att säkerställa att viktig lagstiftning inte upphör att gälla.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0063.

Tisdagen den 12 april 2016

III. *Slutsats*

69. Europaparlamentet betonar att en bättre reglering av den inre marknaden inte innebär att all reglering tas bort eller att man sänker ambitionsnivån för regleringen av exempelvis miljöskydd, säkerhet, konsumentskydd och sociala standarder, utan snarare innebär den att onödig reglering, byråkrati och negativa konsekvenser tas bort samtidigt som politiska mål uppnås och en konkurrenskraftig regleringsmiljö skapas som främjar sysselsättningen och företagandet i Europa.

70. Europaparlamentet betonar att en inre marknad som inte överbelastar eller undergräver produktionen, innovationen och handeln är ett verktyg som kommer att göra att de jobb och den tillväxt som tidigare förlagts någon annanstans nu återförs till Europa.

71. Europaparlamentet understryker därför att delat ansvar för en bättre reglering av den inre marknaden kommer att leda till att gemensamma fördelar kan förverkligas: en stark och livskraftig inre marknad som bidrar till den långsiktiga tillväxten i Europa och därigenom gynnar unionens medborgare.

o

o o

72. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet och Europeiska rådet samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Tisdagen den 12 april 2016

P8_TA(2016)0106

EU-kunskap i skolan

Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om EU-kunskap i skolan (2015/2138(INI))

(2018/C 058/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av artikel 165 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1093/2012/EU av den 21 november 2012 om Europaåret för medborgarna (2013) ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EU) nr 390/2014 av den 14 april 2014 om inrättande av programmet "Ett Europa för medborgarna" för perioden 2014–2020 ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 december 2006 om nyckelkompetenser för livslångt lärande ⁽⁴⁾,
- med beaktande av förklaringen om att främja medborgarskap och de gemensamma värdena frihet, tolerans och icke-diskriminering genom utbildning (Parisförklaringen) från det informella mötet med EU:s utbildningsministrar den 17 mars 2015,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete ("Utbildning 2020") ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 augusti 2015 *Utkast till 2015 års gemensamma rapport från rådet och kommissionen om genomförandet av den strategiska ramen för ett europeiskt utbildningssamarbete (Utbildning 2020)* (COM(2015)0408),
- med beaktande av kommissionens genomförandebeslut av den 14 september 2015 om antagande av 2016 års arbetsprogram för genomförandet av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott" (C(2015)6151),
- beaktande av rådets slutsatser av den 28 och 29 november 2011 om ett riktmärke för rörlighet i utbildningssyfte ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 september 2015 *Utkast till rådets och kommissionens gemensamma rapport 2015 om genomförandet av de förnyade ramarna för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet (2010–2018)* (COM(2015)0429),

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 50.

⁽²⁾ EUT L 325, 23.11.2012, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 115, 17.4.2014, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 394, 30.12.2006, s. 10.

⁽⁵⁾ EUT C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽⁶⁾ EUT C 372, 20.12.2011, s. 31.

Tisdagen den 12 april 2016

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 april 2009 *En EU-strategi för ungdomar: Satsa på ungdomars egna möjligheter – En förnyad öppen samordning för ungdomsfrågor* (COM(2009)0200),
- med beaktande av rådets resolution av den 27 november 2009 om förnyade ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet (2010–2018) ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets rekommendation av den 20 december 2012 om validering av icke-formellt och informellt lärande ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 maj 1992 om undervisning och utbildning inför 1993 ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 september 2006 om initiativ för att komplettera läroplaner genom lämpliga stödåtgärder för att införliva den europeiska dimensionen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 september 2008 om bättre utbildning för lärare ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning (A8-0021/2016), och av följande skäl:
 - A. Utbildning är en grundläggande mänsklig rättighet och något som kommer hela samhället till del. Således bör alla ha lika tillgång till utbildning.
 - B. Utbildning handlar framför allt om att fostra fullt upplysta medborgare. Utbildningens roll är alltså mer långtgående än att bara uppfylla de ekonomiska målen för EU och de nationella strategierna.
 - C. Ett annat av syftena med utbildning är att rusta enskilda individer för livet och för ett aktivt medborgarskap i alltmer komplexa, krävande, mångkulturella och integrerade samhällen.
 - D. Enligt en Eurobarometerundersökning från 2014 anser sig 44 procent av unionsmedborgarna ha en begränsad förståelse av hur EU fungerar. Av undersökningen framgår också att 52 procent av européerna anser att deras röst inte räknas i EU ⁽⁶⁾.
 - E. Bara 42,61 procent av unionsmedborgarna och 27,8 procent av personerna i åldersgruppen 18–24 år röstade i det senaste valet till Europaparlamentet. Valdeltagandet var därmed det lägsta sedan 1979 ⁽⁷⁾.
 - F. Otillräckliga kunskaper om EU och dålig förståelse för dess konkreta mervärde kan bidra till uppfattningen att det finns ett demokratiskt underskott och leda till en utbredd EU-skepsis i medlemsstaterna och kandidatländerna. De demokratiska underskotten måste avhjälpas för att överbrygga den växande klyftan mellan unionsmedborgarnas röst och EU-institutionerna.

⁽¹⁾ EUT C 311, 19.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 398, 22.12.2012, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 150, 15.6.1992, s. 366.

⁽⁴⁾ EUT C 306 E, 15.12.2006, s. 100.

⁽⁵⁾ EUT C 8 E, 14.1.2010, s. 12.

⁽⁶⁾ Ordinarie Eurobarometer 81, våren 2014: *Public opinion in the European Union* (http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/eb/eb81/eb81_publ_en.pdf), s. 117 och 131.

⁽⁷⁾ http://www.eprs.sso.ep.parl.union.eu/lis/lisrep/13-EPRS-publications/2015/COMM_STUD_558351_UpdateReview-EN.pdf, s. 43–45.

Tisdagen den 12 april 2016

- G. Enligt Särskild Eurobarometer 437 håller en överväldigande majoritet av européerna med om att skolundervisningen och skolmaterialet bör innehålla information om mångfald när det gäller religion eller övertygelse, etniskt ursprung, sexuell läggning och könsidentitet ⁽¹⁾.
- H. Ökad medvetenhet om fördelarna med EU-politiken, till exempel den fria rörligheten för personer och tjänster inom unionen och EU:s rörlighetsprogram, kan bidra till att skapa en känsla av samhörighet i EU och öka sammanhållningen och acceptansen för mångkulturella och mångnationella samhällen.
- I. Genom att satsa på framgångsrika utbildningssystem och läroplaner och öka européernas inflytande och deltagande i EU:s politiska beslutsprocesser skulle man kunna skapa ett större intresse för EU-frågor och en känsla av förståelse och samhörighet. Dessutom skulle man härigenom kunna bidra till att bekämpa sociala motsättningar, kulturell segregering och känslor av utestängning.
- J. De flesta medlemsstaterna har i sina läroplaner och lärarutbildningsprogram tagit med undervisning om EU. Det finns dock fortfarande skillnader mellan och inom medlemsstaterna.
- K. Även om undervisningen i EU-frågor generellt bedrivs på olika utbildningsnivåer och i flera olika ämnen under den obligatoriska skolgången, utgör den bara en liten del av den läroplan som en viss lärare måste följa.
- L. Det är angeläget att via grundutbildningen och löpande fortbildning vidareutveckla och uppdatera de kunskaper och den kompetens som lärare och annan undervisande personal har när det gäller EU. I detta hänseende kräver utbildningsinstitutionerna och lärarna effektivt stöd som är skraddarsytt och relevant för deras särskilda behov.
- M. Enligt "Learning Europe at school", en studie som den privata konsultbyrån ICF GHK utfört för GD Utbildning och kultur ⁽²⁾, är det i första hand institutioner och organisationer utanför den högre utbildningen som är inblandade i arbetet med utbildade lärare i EU-frågor.
- N. En undersökning av konsekvenserna av Erasmus-programmet, vilken lades fram av kommissionen 2014, visar att utbildningsrelaterad mobilitet och internationalisering av studier har positiv inverkan inte bara på läroplaner och anställningsbarhet, utan också på kunskaperna om Europa och på utvecklingen av en känsla av ett europeiskt medborgarskap och en positiv inställning till Europa samt på deltagandet i valet till Europaparlamentet.

En europeisk dimension på utbildningsområdet

1. Europaparlamentet understryker den ökande betydelsen av en europeisk dimension på utbildningsområdet inom olika ämnen och olika utbildningsnivåer och undervisningsformer. Parlamentet betonar hur viktigt det är med en bred och djupgående förståelse av begreppet som tar hänsyn till dess komplexa, dynamiska och sammansatta natur. Det är också mycket viktigt att det undervisas om EU i skolan.
2. Europaparlamentet betonar att en EU-dimension på utbildningsområdet är avgörande för att hjälpa medborgarna att bättre förstå EU och återupprätta förbindelsen mellan dem och EU. En sådan dimension kan också fördjupa rollen för de värden som anges i artikel 2 i EU-fördraget och stärka unionens röst i en ömsesidigt beroende värld.
3. Europaparlamentet framhåller behovet av att förstå EU:s grundläggande värden och främja uppslutningen bakom dem. Parlamentet påpekar att kunskaper om och förståelse av EU:s och medlemsstaternas gemensamma historia och värden är en förutsättning för ömsesidig förståelse, fredlig sammanlevnad, tolerans och solidaritet och även för förståelsen av EU:s grundprinciper.

⁽¹⁾ Särskild Eurobarometer 437, 2015: *Discrimination in the EU in 2015* (<http://ec.europa.eu/COMMFrontOffice/PublicOpinion/index.cfm/ResultDoc/download/DocumentKy/68004>), s. 100.

⁽²⁾ <http://www.eupika.mfdfs.si/Files/Learning%20Europe%20at%20School%20final%20report.pdf>.

Tisdagen den 12 april 2016

4. Europaparlamentet påpekar att EU har stort inflytande på medborgarnas dagliga liv och därför bör bli mer synligt och bättre integrerat i läromedlen och i icke schemalagd verksamhet. Innehåll som direkt handlar om EU kan tillföra ett avsevärt mervärde till skolornas läroplaner och till elevernas personliga utveckling och mognad.
5. Europaparlamentet framhåller hur viktigt det är att använda aktiva och deltagarorienterade undervisningsmetoder som är avpassade efter elevernas ålder, nivåer, behov och intressen och att fullt ut tillvarata de möjligheter som erbjuds av informations- och kommunikationstekniken och medierna, inklusive de sociala medierna.
6. Europaparlamentet understryker att en EU-dimension på utbildningsområdet bör göra det möjligt för eleverna att inte bara tillägna sig kunskap och utveckla en samhörighetskänsla och kompetens som unionsmedborgare, utan även kritiskt reflektera över EU – bland annat genom att de studerar EU:s grundläggande värden, som baserar sig på rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna – och över EU:s styrning och beslutsprocesser och hur dessa påverkar deras medlemsstater och deras demokratiska deltagande. Parlamentet uppmanar till användning av Europeiska ungdomsparlamentets rollspel för att hjälpa barn och studenter att förstå de europeiska processerna och höja deras medvetenhet om Europafrågor.
7. Europaparlamentet påpekar att EU har formats av sina medlemsstater med deras unika historiska och kulturella utgångspunkter och att unionens utveckling alltså är oupplösligt förbunden med dess medlemsstater. Samtidigt poängterar parlamentet att de olika kulturerna har bidragit till de europeiska samhällena och det europeiska kulturarvet.
8. Europaparlamentet konstaterar att EU har stort inflytande på medlemsstaterna och att skolundervisningen om EU bör avspegla dels medlemsstaternas roll i utvecklingen av EU, dels EU:s inflytande på den nationella utvecklingen.
9. Europaparlamentet påpekar att medlemsstaterna och EU måste föregå med gott exempel för alla aktörer som är inblandade i undervisning eller lärande om EU i skolorna genom att praktiskt tillämpa grundläggande europeiska värden såsom social inkludering och europeisk och internationell solidaritet.
10. Europaparlamentet påminner om behovet av att säkerställa, förbättra och utöka lärarnas och utbildarnas grundutbildning och livslånga fortbildningsmöjligheter och ge dem lämpligt stöd och lämpliga resurser så att de kan införa en EU-dimension i sin undervisning, särskilt i samband med undervisning i historia och samhällskunskap. Det är också angeläget att de arbetar med elevcentrerade strategier och anpassa undervisningsmetoderna till elevernas behov.
11. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att främja och uppmanra flerspråkig och interkulturell kompetens bland utbildarna samt möjligheter till rörlighet, icke-hierarkiskt lärande och utbyte av bästa praxis bland pedagogisk personal, till exempel genom anordnande av seminarier på europeisk nivå.
12. Europaparlamentet lyfter fram universitetens roll när det gäller att förbereda och utbilda högt kvalificerade och motiverade lärare och utbildare. Parlamentet begär att man uppmanar och stöder medlemsstaterna i deras ansträngningar för att skapa möjligheter till specialiserade behörighetskurser på universiteten. Dessa kurser bör vara öppna och tillgängliga för inskrivna studenter och för undervisande lärare och utbildare.
13. Europaparlamentet betonar vikten av och potentialen i en europeisk strategi inom historieundervisningen. Samtidigt påminner parlamentet om medlemsstaternas kompetens på detta område, eftersom några historiska händelser var avgörande för framkomsten av de europeiska idealen och värdena. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att stödja historiska sällskap och centrum för historisk forskning för att förbättra deras vetenskapliga bidrag till den europeiska historien och deras roll i fortbildningen av skollärare.
14. Europaparlamentet ser gärna att Europeiska historiens hus tar fram – särskilt för studenter och lärare på alla utbildningsnivåer – specifika program, instrument och aktiviteter som bygger upp en stark berättelse om den europeiska integrationen och dess grundvärden.

Tisdagen den 12 april 2016

15. Europaparlamentet begär att undervisningen om unionsmedborgarskapet och medborgarutbildningen snarast förnyas och stärks i såväl befintliga som framtida medlemsstater. Syftet bör vara att på ett sätt som lämpar sig för elevernas ålder förse eleverna med relevanta kunskaper, värden och färdigheter och relevant kompetens så att det blir möjligt för dem att tänka kritiskt och bilda sig välunderbyggda och balanserade åsikter, utöva sina demokratiska rättigheter och skyldigheter, inklusive rösträtten, värdesätta mångfald, uppmuntra dialog mellan kulturer och religioner och bli aktiva och ansvarsfulla medborgare.

16. Europaparlamentet påpekar att ett ökat deltagande av elever och föräldrar i skolans förvaltning kan bidra till att bekämpa diskriminering och stärka en demokrati och ett medborgarskap som präglas av hållbarhet och deltagande och därmed till att främja tillit och samarbete mellan olika aktörer. Utbildningsinstitutionerna uppmanas att införa, och utöka omfattningen av, en demokratisk förvaltning, även genom att tillmäta elevorganisationerna större betydelse, eftersom demokrati är någonting som man måste lära sig och uppleva i praktiken.

17. Europaparlamentet betonar vikten av att öka lärarnas och elevernas motivation och möjligheter att lära sig mer om EU genom förstahandserfarenheter, till exempel genom skolresor till andra länder, besök vid EU-institutionerna, kontakter med EU-tjänstemän, praktikmöjligheter för studerande inom EU-institutionerna och genom medieutbildning, såsom Europeiska ungdomsportalen. Det är också viktigt att fullt ut utnyttja den nya informations- och kommunikationstekniken och de öppna lärresurserna.

18. Europaparlamentet begär att man fullt ut utnyttjar den digitala teknikens möjligheter till att vidareutveckla gränsöverskridande undervisning genom digitala kurser och videokonferenser i syfte att ge de studerande möjlighet att lättare upptäcka andra synpunkter och strategier när det gäller deras ämnen.

19. Europaparlamentet understryker att lärande av ett främmande språk kan spela en central roll när det gäller att öka den interkulturella medvetenheten och ge medborgarna den kompetens de behöver för att kunna leva och arbeta i en alltmer komplex och globaliserad värld.

20. Europaparlamentet framhäver den mycket viktiga roll som icke-formellt och informellt lärande – bland annat ungdomsarbete, volontärverksamhet, generationsövergripande lärande, lärande i familjen och vuxenutbildning samt idrott som ett pedagogiskt instrument – har när det gäller att utveckla social och medborgerlig kompetens och vandel och forma ansvarsfulla och aktiva unionsmedborgare. Parlamentet understryker att man behöver erkänna och validera denna kompetens inom det formella lärandet och skapa starkare kopplingar mellan formellt, icke-formellt och informellt lärande.

21. Europaparlamentet begär att det inom utbildningspolitiken tillämpas en interkulturell strategi som kan möjliggöra en verklig skolintegrering av studerande med invandrarbakgrund, utifrån ömsesidig kunskap om olika kulturer och uppbyggnad av delade gemensamma värderingar.

Unionens roll

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att stödja insatserna för att utveckla och främja en EU-dimension på utbildningsområdet samt rörlighet för utbildningsaktörer och att aktivt förmedla information – bland annat om relevanta finansieringsmöjligheter och om tillgängliga studier och rapporter – till de viktigaste berörda parterna och allmänheten. Parlamentet efterlyser här en bättre användning av ny kommunikationsteknik och nya medier, däribland sociala medier.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en gemensam ram, och riktlinjer med konkreta exempel, för lärandet om EU, så att man främjar ett objektiva och kritiskt tänkande om de fördelar som EU medför för medborgarna. Samtidigt bör dock kommissionen respektera medlemsstaternas behörighet i fråga om allmän och yrkesinriktad utbildning.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmanera till mer forskning för att utröna hur EU-undervisningen för närvarande bedrivs i Europa och hur EU-frågorna syns i läroplaner och prov. Mer forskning behövs också för att man ska kunna fastslå huruvida a) lärare och utbildare har tillräcklig tillgång till relevanta EU-program och EU-åtgärder i samband med fortbildning, livslångt lärande och plattformar för utbyte av bästa praxis, och b) de finansierade åtgärderna för att integrera en effektiv skolundervisning i EU-frågor leder till konkreta resultat på skolan.

Tisdagen den 12 april 2016

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra, stödja och göra det lättare för nätverk som främjar, och är delaktiga i, undervisning om EU på nationell, regional och lokal nivå samt utbyten av bästa praxis mellan dessa nätverk på EU-nivå. Vidare uppmanas kommissionen att kartlägga områden där det kan behövas förbättringar.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att underlätta ett utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna och kandidatländerna när det gäller EU-dimensionen i undervisningen och bekämpning av diskriminering och fördomar på utbildningsområdet, bland annat genom att utvärdera undervisningsmaterial och policyer mot mobbning och diskriminering.

27. Europaparlamentet understryker att programmen Erasmus+, "Ett Europa för medborgarna" och Kreativa Europa har en viktig roll för att främja allmän och yrkesinriktad utbildning, språkkunskaper, ett aktivt medborgarskap, kulturell medvetenhet, interkulturell förståelse och annan värdefull, central och övergripande kompetens. Parlamentet betonar att dessa program är viktiga för att stärka unionsmedborgarskapet och framhåller behovet av ökat och adekvat ekonomiskt stöd för dessa program, större fokus på deras kvalitativa resultat och bredare tillgång till rörlighet, varvid särskild tonvikt bör läggas på lärare och andra utbildare, ungdomar med andra socioekonomiska bakgrunder samt utsatta och missgynnade grupper och personer med särskilda behov.

28. Europaparlamentet påminner om den breda uppsättning åtgärder som erbjuds genom Erasmus+-programmet och påpekar att det programmet är populärt och erkänt av allmänheten, särskilt när det gäller studenternas möjligheter till mobilitet under sina studier. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att höja medvetenheten om de delar av Erasmus+-programmet som är mindre välkända, såsom den europeiska volontärtjänsten.

29. Europaparlamentet välkomnar kommissionens arbetsprogram för 2016 för genomförandet av Erasmus +-programmet och dess utfästelse om konkreta åtgärder som uppföljning av Parisförklaringen, särskilt åtgärder i syfte att öka Erasmus +-programmets effekter när det gäller att främja ett aktivt och demokratiskt medborgarskap, interkulturell dialog, social integration och solidaritet, inklusive starkare stöd för det civila samhällets organisationer i deras viktiga roll att undervisa i medborgarskap.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka de pedagogiska aspekterna och lyhördheten för skolornas behov när det gäller projekt som finansieras via Jean Monnet-projekten, genom att se till att skolorna kan ansöka direkt och att projekten kan motta ekonomiskt stöd under en längre tidsperiod, till exempel tre år, i linje med det sätt på vilket Jean Monnet-moduler finansieras. Kommissionen uppmanas att göra Jean Monnet-moduler tillgängliga för lärarutbildningsinstitutionerna och att uppmuntra sådana institutioner att införliva dem i sina program.

31. Europaparlamentet konstaterar att unionen för närvarande går igenom en kris när det gäller dess demokratiska legitimitet, inte bara eftersom européerna har otillräckliga kunskaper om EU-mekanismerna, utan också eftersom de inte längre har något att säga till om i beslutsprocesserna. För att återfå sin legitimitet måste unionen stoppa urholkningen av sina demokratiska strukturer och återupprätta förbindelserna med medborgarna.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att effektivt genomföra programmet "Ett Europa för medborgarna" för att uppfylla målen med ett demokratiskt och mer inkluderande samhälle och därigenom stärka allmänhetens delaktighet i beslutsfattandet.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noga övervaka alla EU-programmens genomslagskraft när det gäller att utveckla deltagarnas medborgarskapskänsla och samhällsengagemang.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidareutveckla och i möjligaste mån främja de virtuella plattformarna eTwinning (e-vänskolekontakter), Epale och School Education Gateway och att fortsätta att stödja och utveckla andra digitala plattformar som Lärarrummet, i syfte att underlätta tillgången till högkvalitativt, användarvänligt och uppdaterat undervisningsmaterial som är relevant för EU-undervisningen och tillgängligt på samtliga EU-språk.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra det möjligt för undervisande utbildare och akademiker med specialkunskaper om EU att kritiskt gå igenom det material som för närvarande är tillgängligt på plattformen Lärarrummet, i syfte att säkerställa dess kvalitet och ändamålsenlighet.

Tisdagen den 12 april 2016

36. Europaparlamentet framhåller den roll som spelas av EU-institutionernas informationskontor och välkomnar deras engagemang i insatserna för att främja förbindelserna med medlemsstaterna och med nationella, regionala och lokala utbildningsinstitutioner samt med ungdomsorganisationer och medier, med syftet att få dem att närma sig varandra och se till att ungdomar förstår vilken roll institutionerna kan spela i deras vardag.
37. Europaparlamentet efterlyser en öppen och gemensam debatt mellan kommissionen och städerna och de lokala och regionala myndigheterna om kopplingen mellan skolsystem och urbana modeller som ett sätt att förstå effekterna av olika strategier för interkulturella förbindelser i Europa i dag.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt främja EU-undervisning i skolorna som en rekommendation i förhandlingsprocesserna med kandidatländer för anslutning till EU.

Medlemsstaternas roll

39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja, se över och uppdatera sina utbildningssystem – och alla former av EU-relaterat läroplansinnehåll på alla utbildningsnivåer, även inom yrkesutbildningen – i syfte att stärka EU-dimensionen i nära samarbete med alla relevanta aktörer på EU-nivå och nationell nivå och att samtidigt starkt uppmanar regioner och lokala myndigheter att göra detsamma, särskilt när dessa har direkta befogenheter inom utbildningssystemen.
40. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja alla möjligheter att förmedla mer information om EU till elever och till lärare och andra utbildare genom formellt, icke-formellt och informellt lärande och att fullt ut utnyttja och komplettera EU:s finansiella instrument, program och initiativ i detta hänseende.
41. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta ytterligare åtgärder för att främja en interkulturell, icke-diskriminerande och inkluderande undervisning samt medborgarskapsvärden i skolornas och universitetens läroplaner.
42. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att satsa mer på utbildning av hög kvalitet, också genom mer omfattande partnerskap med den privata sektorn, och att främja lika möjligheter för alla och förse alla utbildningsinstitutioner och lärare och andra utbildare med allt det stöd de behöver för att göra det möjligt för dem att införa och löpande utveckla en EU-dimension på utbildningsområdet från en tidig ålder både inom och utanför klassrummet.
43. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa lika tillgång för alla till innovativ formell och icke-formell utbildning av hög kvalitet samt möjligheter till livslångt lärande. I detta sammanhang uppmanas medlemsstaterna att anta 2008 års förslag till direktiv om genomförande av principen om likabehandling av personer oavsett religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning, vilket skulle skydda mot diskriminering på utbildningsområdet.
44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att involvera migranter, flyktingar och trossamfund i respektfulla medborgarskapsbyggande processer som ger dem egenmakt och säkerställer deras deltagande i samhälls- och kulturlivet.
45. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmanar och förenkla den högkvalitativa utbildningen i EU-frågor för lärare, annan undervisningspersonal, ungdomsledare och ungdomsinstruktörer, även genom att göra det möjligt för dem att tillbringa en del av sin utbildning i en annan medlemsstat, och genom att säkerställa ett erkännande av deras kompetens att undervisa om EU, till exempel genom att skapa och främja en utmärkelse som "EU-lärare".
46. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna, i dialog och samarbete med utbildningsaktörerna, bör försöka hitta möjligheter att utbyta idéer och exempel på god praxis när det gäller införandet av en EU-dimension i utbildningsprogrammen, bland annat för att öka ungdomarnas kunskaper om och förståelse för uppbyggnaden av unionsmedborgarskapet och EU-institutionerna, och därigenom göra det möjligt för dem att se unionen som en integrerad del av sina liv som de kan och bör sätta sin prägel på.

Tisdagen den 12 april 2016

47. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att erkänna och stödja det arbete som arbetsmarknadens parter och det civila samhällets organisationer, särskilt ungdomsorganisationerna, utför för att överbrygga klyftan mellan EU-institutionerna och unionsmedborgarna på ett strukturerat och hållbart sätt och för att främja och stärka deltagandebaserade och direktdemokratiska verktyg.

o

o o

48. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Tisdagen den 12 april 2016

P8_TA(2016)0107

Erasmus+ och andra verktyg för att främja rörligheten inom yrkesutbildningen**Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 Erasmus+ och andra verktyg för att främja rörligheten inom yrkesutbildningen – ett upplägg för livslångt lärande (2015/2257(INI))**

(2018/C 058/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 165 och 166,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 14,
- med beaktande av Köpenhamnsdeklarationen av den 30 november 2002 om ökat EU-samarbete i fråga om yrkesutbildning,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009 om inrättandet av en europeisk referensram för kvalitetssäkring av yrkesutbildning ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete (Utbildning 2020) ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets resolution av den 27 november 2009 om förnyade ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet (2010–2018) ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av "Erasmus+": unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets rekommendation av den 20 december 2012 om validering av icke-formellt och informellt lärande (2012/C 398/01) ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 2241/2004/EG om en enhetlig gemenskapsram för tydlighet i kvalifikationer och meriter (Europass) ⁽⁶⁾,
- med beaktande av rådets rekommendation av den 28 juni 2011 *Unga på väg – att främja ungdomars rörlighet i utbildningssyfte* ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets rekommendation 2006/962/EG av den 18 december 2006 om nyckelkompetenser för livslångt lärande ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2010 om att främja ungdomens tillträde till arbetsmarknaden och stärka den rättsliga ställningen för praktikanter och lärlingar ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 155, 8.7.2009, s. 1.⁽²⁾ EUT C 119, 28.5.2009, s. 2.⁽³⁾ EUT C 311, 19.12.2009, s. 1.⁽⁴⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 50.⁽⁵⁾ EUT C 398, 22.12.2012, s. 1.⁽⁶⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 6.⁽⁷⁾ EUT C 199, 7.7.2011, s. 1.⁽⁸⁾ EUT L 394, 30.12.2006, s. 10.⁽⁹⁾ EUT C 351 E, 2.12.2011, s. 29.

Tisdagen den 12 april 2016

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande ⁽¹⁾,
- med beaktande av de olika instrumenten för erkännande av kvalifikationer, t.ex. den europeiska referensramen för kvalifikationer, det europeiska systemet för överföring av studiemeriter (ECTS), det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen (Ecvet) och projektet Europeiska färdigheter/kompetenser, kvalifikationer och yrken (Esco),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 november 2012 *En syn på utbildning: att investera i färdigheter för att uppnå bättre socioekonomiska resultat* (COM(2012)0669),
- med beaktande av rapporten av den 28 januari 2014 från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009 om inrättande av en europeisk referensram för kvalitetssäkring av yrkesutbildning (COM(2014)0030),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 20 maj 2014 om kvalitetssäkring inom utbildningen,
- med beaktande av förklaringen av den 22 juni 2015 från ministrarna med ansvar för yrkesutbildning om en ny uppsättning resultatmål för yrkesutbildning på medellång sikt för 2015–2020,
- med beaktande av Parisförklaringen om att främja medborgarskap och de gemensamma värdena frihet, tolerans och icke-diskriminering genom utbildning, antagen under det informella mötet med EU:s utbildningsministrar den 17 mars 2015 i Paris (8496/15),
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A8-0049/2016), och av följande skäl:
 - A. Rörlighet i utbildningssyfte är viktigt för den personliga utvecklingen, ungdomars sociala delaktighet, den mångkulturella dialogen, toleransen, förmågan att arbeta i en mångkulturell miljö och för ett aktivt medborgarskap, och har visat sig kunna bidra väsentligt till utbildning av hög kvalitet och anställbarhet.
 - B. Rörlighet i utbildningssyfte bör stärkas ytterligare inom ramen för både befintliga och kommande EU-program på områdena utbildning, sysselsättning och sammanhållningspolitik.
 - C. EU:s ministrar med ansvar för yrkesutbildning inledde 2002 Köpenhamnsprocessen i syfte att öka EU-samarbetet på detta område med målet att förbättra yrkesutbildningens resultat, kvalitet och attraktionskraft i Europa.
 - D. Köpenhamnsprocessen bygger på gemensamt överenskomna prioriteringar som regelbundet ses över, för att bland annat underlätta rörligheten och öka tillvaratagandet av olika utbildningsmöjligheter inom ramen för livslångt lärande.
 - E. Enligt Eurostat fortsatte arbetslösheten i EU att vara så hög som 10,2 procent under 2014 trots att en långsam återhämtning skett. I EU uppgår ungdomsarbetslösheten till 22,1 procent, medan bara 51 procent av arbetstagarna i åldersgruppen 55–64 år arbetar, och könsklyftan vad gäller sysselsättningsgraden bland äldre arbetstagare uppgår till 13,6 procentenheter.

⁽¹⁾ EUT C 111, 6.5.2008, s. 1.

Tisdagen den 12 april 2016

- F. Icke-formellt och informellt lärande samt yrkesutbildning bidrar på ett avgörande sätt till en lösning på de nuvarande problemen med livslångt lärande, t.ex. tidiga avhopp från skolan, alltför många unga som varken studerar eller arbetar, kompetensbrist och kompetensglapp.
- G. Kompetensglappet på arbetsmarknaden kvarstår och syns tydligt i den höga vakansgrad som anges i kommissionens ekonomiska höstprognos 2015.
- H. Språkkunskaperna är sämre inom yrkesutbildningen och behöver främjas.
- I. Det är viktigt att upprepa det politiska stödet för EU-åtgärder på områdena livslångt lärande och yrkesutbildning, särskilt genom åtgärder för rörlighet med fokus på att utveckla övergripande färdigheter såsom anpassningsförmåga, nyfikenhet, läran att lära samt social och medborgerlig kompetens.
- J. Den senaste tidens socioekonomiska utveckling har tydligt visat att systemen för livslångt lärande och yrkesutbildning inte bara måste bli mer effektiva utan även mer tillgängliga och inkluderande med avseende på utsatta grupper och personer med särskilda behov. Ökad tillgång till utbildning bör inte genomföras på bekostnad av utbildningens kvalitet.
- K. Det fortsatta ekonomiska stödet till åtgärder och verksamheter för rörlighet inom livslångt lärande är avgörande, särskilt i dessa ekonomiska kristider.
- L. Det är viktigt att på regional och lokal nivå stödja initiativ som undersöker nya vägar för rörlighet för att åstadkomma effektivitet, transparens och kvalitet i de medel och program som är avsedda för yrkesutbildning. Den rörlighet för ungdomar och lärlingar inom yrkesutbildning som främjas på regional och lokal nivå bör samordnas i en bred process för deltagandedemokrati och delaktighetsbaserad styrning vars syfte är att hantera de mest relevanta socioekonomiska frågorna, där mikroföretag, små och medelstora företag, nystartade företag, lokalsamhällen och arbetsmarknadens parter ingår.
- M. Entreprenörer, handelskamrar och näringslivet samt motsvarande yrkesorganisationer för hantverkare och lantbrukare liksom fackföreningar och andra relevanta arbetsmarknadsparter, bör delta aktivt i utformningen, organisationen, tillhandahållandet och finansieringen av yrkesutbildning, inklusive rörlighet. När det gäller utformningen av yrkesutbildning bör det finnas en social dimension som inkluderar områden som rättvis handel, socialt företagande och alternativa affärsmodeller, exempelvis kooperativ, och utformningen bör ske i samarbete med berörda parter på dessa områden.
- N. Ungdomars rörlighet måste uppmuntras för att öka anställbarheten, men det får inte bli den enda tänkbara lösningen på ungdomsarbetslösheten.

Utvärdera resultaten och identifiera de främsta utmaningarna

1. Europaparlamentet anser att utbildning är en grundläggande mänsklig rättighet och något som kommer hela samhället till del. Således bör alla ha lika tillgång till utbildning. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att göra något åt de socioekonomiska begränsningar som gör att inte alla har samma möjligheter till yrkesutbildning, inklusive rörlighet. Parlamentet konstaterar att befintliga program och initiativ för rörlighet bör spela en viktigare roll och uppnå bättre resultat i fråga om tillgänglighet, öppenhet och deltagande för att främja ett individanpassat utbildningsupplägg, minska andelen avhopp från skolan och garantera lika tillgång till åtgärder för rörlighet inom ramen för Erasmus+ för missgynnade grupper och personer med särskilda behov. Parlamentet betonar därför betydelsen av flexibla, diversifierade och anpassade möjligheter till rörlighet i utbildningssyfte, med bibehållet genusperspektiv, för personer med invandrarbakgrund eller från ekonomiskt svaga familjer, studerande från avlägsna regioner, personer med funktionsnedsättning och personer med andra särskilda behov.

Tisdagen den 12 april 2016

2. Europaparlamentet bekräftar behovet av att ha ett genusperspektiv när frågan om rörlighet och utbildning behandlas, och att ta hänsyn till behoven hos människor som utsätts för olika former av diskriminering, däribland personer med funktionsnedsättning, hbtqi-personer och personer från marginaliserade befolkningsgrupper. Parlamentet uppmuntrar i detta avseende ytterligare åtgärder för att underlätta tillgången för missgynnade grupper eller för personer med särskilda behov till åtgärder för rörlighet inom ramen för Erasmus+.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och de viktigaste berörda parterna att göra yrkesutbildningsprogrammen mer synliga i syfte att undanröja kulturella hinder och bekämpa fenomenet med bristande motivation, avsaknad av en aktiv inställning och brist på språkkunskaper, särskilt i de områden med högst ungdomsarbetslöshet. Parlamentet anser att tillgång till dessa program måste garanteras samtliga medborgare utan diskriminering. Parlamentet efterlyser fokus på grupper som riskerar arbetslöshet, såsom personer med funktionsnedsättning. Parlamentet begär att tillgången till yrkesutbildning och kvalifikationer förenklas genom att man främjar anpassade utbildningsvägar för lärlingar och möjligheter att justera systemen, liksom utbildningsmöjligheter för grupper som saknar tillräckliga grundläggande färdigheter samt arbetstagare med låga eller medelhöga kvalifikationer. Parlamentet påminner om att könsfördelningen vid tillgång till sådana erfarenheter måste beaktas vid ett effektivt främjande bland kvinnor av program för rörlighet inom yrkesutbildningen. Parlamentet anser att det bör fastställas ambitiösa mål i detta hänseende och att det bör ske en övervakning av framstegen.
4. Europaparlamentet uppmärksammar könsklyftan när det gäller utbildning, kompetens och sysselsättning inom områdena vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik över hela EU, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att till fullo engagera sig i Erasmus+ och utnyttja denna mekanism som en viktig möjlighet för att utveckla utbildningen inom vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik i syfte att förbättra kvinnors karriärmöjligheter inom dessa branscher, och därmed minska den befintliga kompetensklyftan på detta område.
5. Europaparlamentet poängterar vikten av ett gemensamt europeiskt utbildningsområde, förankrat i en stark rörlighetskomponent – inte bara inom högre utbildning, utan även inom yrkesutbildningen –, som kommer att bidra till skapandet och utvecklingen av en starkare europeisk identitet och ett stärkt medborgarskap.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra allt för att uppnå målen i den europeiska utbildningsstrategin för 2020. Parlamentet anser att rörligheten även bör ta hänsyn till yrkesfortbildningen, eftersom den spelar en nyckelroll för att förbättra och uppdatera färdigheter och kompetenser. Parlamentet betonar att livslångt lärande och yrkesutbildning är avgörande för att förbättra långtidsarbetslösas möjligheter till sysselsättning.
7. Parlamentet anser att detta samarbete bör leda till en översyn av kraven i syfte att garantera deras varaktighet, innehåll, kvalifikationer och läranderesultat, samtidigt som rörlighet både på utbildningscentrum och arbetsplatser kombineras, och också prioritera långvariga utbytesperioder (exempelvis på sex månader) framför kortare perioder.
8. Europaparlamentet konstaterar att de europeiska anslagen till Erasmus+ och yrkesutbildningsprogrammen inte står i proportion till antalet personer som är potentiella mottagare av den rörlighet som erbjuds inom ramen för dessa program och inte heller till dessa personers behov, och uppmanar följaktligen medlemsstaterna att främja bilaterala avtal som kompletterar den verksamhet som bedrivs genom Erasmus+ och de europeiska yrkesutbildningsprogrammen, och att därigenom öka de europeiska ungdomarnas rörlighet.
9. Europaparlamentet noterar att de befintliga programmen och initiativen för rörlighet är viktiga och ger betydelsefulla resultat, såsom nyckelåtgärd 1 i Erasmus+, Europass, det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen (Ecvet) och den europeiska referensramen för kvalifikationer (EQF). Parlamentet uppmanar kommissionen att skapa ett ekort för europeiska studenter som skulle ge dem status som EU-studenter i samband med rörlighet och erbjuda tillgång till andra tjänster.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna samt EU-byråer såsom Cedefop att vidta åtgärder för att förbättra programmen för rörlighet inom yrkesutbildningen, så att de kan ge ett mervärde för alla deltagare sett till kvalifikationer, erkännande och innehåll, samt att sörja för att det införs kvalitetsstandarder för lärlingsutbildningar.

Tisdagen den 12 april 2016

11. Europaparlamentet påpekar att initiativen för rörlighet bidrar till att förbättra inte bara de studerandes medborgerliga värderingar och känsla av att vara en del av Europa, utan även deras akademiska kunskaper och möjligheter till arbete, och närmare bestämt förmåga att lösa problem, planera och strukturera, förmåga att agera och anpassa sig i nya situationer, entreprenörskap, ledarskap och beslutsfattande, socialt ansvarstagande, kunskaper i främmande språk, förmåga att kommunicera och arbeta i grupp, liksom personliga färdigheter som påverkar anställbarheten såsom självförtroende, motivation, nyfikenhet, kritiskt och kreativt tänkande, initiativtagande samt beslutsamhet.

12. Europaparlamentet insisterar på behovet av att underlätta genomförande av rörlighet inom Erasmus+ genom åtgärder för att öka antalet framgångsrika ansökningar, förenkla utformningen och användningen av elektroniska verktyg för att administrera rörlighet, öka medvetenheten om värdet av rörlighetsprogram i alla allmänna utbildningsinstitut och yrkesutbildningsinstitut i unionen, och ge bättre riktad information och utbildning till programmets och åtgärdernas mottagare och mellanhänder, inklusive personal vid skolor och högskolor. Parlamentet betonar i detta sammanhang betydelsen av bidraget från EuropeanSchoolNet. Parlamentet uppmanar kommissionen att minska de nuvarande alltför tunga och komplicerade administrativa bördorna, både för de sökande och för de företag och institutioner som skickar ut och tar emot personer och som deltar i Erasmus+-projekt, för att underlätta och förenkla ansöknings-, registrerings- och rapporteringsförfarandet, och själva projekten. Parlamentet påpekar dessutom att överdriven byråkrati på de berörda skolorna och högskolorna utgör ett hinder för ett enkelt genomförande av programmet.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta system för att minska språkliga och kulturella hinder för en organisation av rörlighetsprogram. Parlamentet anser att sådana system bör kunna bedöma framstegen i genomförandet. Parlamentet betonar att systemen framför allt bör omfatta inlärning av grunderna i värdlandets språk. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna samt regionala och lokala myndigheter att undersöka yrkeslärares och utbildarnas särskilda språkbehov, och att uppmanra och stödja utbyte av bästa praxis, och att ge dem fler möjligheter till yrkesmässig kompetensutveckling. Parlamentet framhåller betydelsen av att utforma en modell för grundläggande utbildning som kan informera om vad som är viktigast i företags- och arbetskulturen i destinationslandet, och att främja och tillhandahålla särskilda program för undervisning av lärarna inom ramen för utbildningscentrumens administration för rörlighet.

14. Europaparlamentet framhåller att yrken med koppling till yrkesutbildning har den flexibilitet som krävs för att kunna utövas överallt, och att rörligheten inom yrkesutbildningen därför är ett viktigt verktyg för att bekämpa arbetslöshet, eftersom den förbättrar anställbarheten, bidrar till att minska kompetensklyftan och underlättar jobbmatchning, särskilt för ungdomar, vilket ger färdigheter och unika erfarenheter av det slag som de behöver för att kunna konkurrera på dagens arbetsmarknad runt om i EU. Parlamentet anser att Erasmus+ bidrar till att utveckla specifika yrkesfärdigheter och övergripande och överförbar kompetens, såsom entreprenörskap, samtidigt som det utökar möjligheterna till delaktighet från tillverkningssektorns sida, och att programmet därför utgör ett effektivt verktyg för arbetsmarknaden.

15. Europaparlamentet betonar vikten och betydelsen av att känna igen varumärkesnamn och logotyper som hänger samman med Erasmus+ och dess delprogram. Parlamentet anser att dessa varumärkesnamn framför allt bör användas för Erasmus+-publikationer och broschyrer.

16. Europaparlamentet befarar att ungdomar uppfattar Erasmus+ som ett program för i första hand studerande i högre utbildning. Parlamentet rekommenderar därför att större vikt läggs vid att höja profilen på europeisk, nationell och regional nivå på de olika områdena och de tillhörande delprogrammen, bl.a. skolutbildning (Comenius), högre utbildning (Erasmus), internationell högre utbildning (Erasmus Mundus), yrkesutbildning (Leonardo da Vinci), vuxenutbildning (Grundtvig) samt på ungdomar (Aktiv ungdom) och idrott.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och de offentliga arbetsförmedlingarna att sprida information och öka medvetenheten om Erasmus+-programmet och andra instrument för rörlighet inom yrkesutbildningen, särskilt bland små och medelstora företag. Parlamentet anser att genom att maximera effektiviteten av dessa verktyg kommer fler att kunna dra nytta av dessa möjligheter, så att rörlighetsmålet kan uppnås.

Tisdagen den 12 april 2016

18. Europaparlamentet betonar det akuta behovet av att industrin och tjänstenäringen inom både den privata och offentliga sektorn, inbegripet tillverkningssektorn (särskilt små och medelstora företag samt mikroföretag), rådfrågas och/eller deltar i utformningen, utarbetandet, genomförandet av och stödet till högkvalitativa program för rörlighet inom yrkesutbildningen. Parlamentet anser att man vid urvalet av program bör ta hänsyn till sysselsättningsmöjligheterna vid de mottagande företagen och organisationerna. Parlamentet anser att ett smidigt och konstruktivt partnerskap som grundar sig på dialog, samarbete och bästa praxis med alla berörda parter är en garanti för framgångsrika yrkesutbildningar och för deras mervärde. Parlamentet anser att ett utbyte av kunskaper och bästa praxis mellan utbildningscentrum och företag också behövs. Parlamentet uppmanar kommissionen att hålla sig uppdaterad om utbudet och efterfrågan på arbetsmarknaden i EU och om den geografiska och yrkesmässiga rörligheten, i syfte att matcha arbetsmarknadens behov. Parlamentet anser att detta skulle minska glappet mellan å ena sidan utbildningsutbudet och vad som verkligen erbjuds ungdomarna i näringslivet, och, å andra sidan, marknadens behov inom sektorer med ett högt mervärde (exempelvis inom den digitala och gröna ekonomin, energi-, försvars och vårdsektorn samt inom byggnadsvård).

19. Europaparlamentet understryker att följande aspekter är viktiga när man planerar åtgärder för rörlighet och bedömer resultatet av deras genomförande: de studerandes ekonomiska förmåga att delta i rörlighet, länders ömsesidiga erkännande av studier, kompetens och kvalifikationer samt utbildningsinnehåll, antingen genom poäng eller intyg, nivån på språkkunskaper och organisationen av kursplaner eller studier, det praktiska värdet av studenternas poäng och examen när de har återvänt till sina ursprungliga universitet, rättsliga aspekter, information om eller motivation att avsluta studierna, vägledning och rådgivning under hela utbytesperioden och de studerandes personliga situation. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att förbättra indikatorerna och bedömningskriterierna så att EU-programmens ändamålsenlighet kan övervakas mer regelbundet och nödvändiga förbättringar kan göras.

20. Europaparlamentet påpekar att det för närvarande endast är 1 procent av de unga i arbetsrelaterade utbildningssystem, inklusive lärlingar, som deltar i ett rörlighetsprogram under sin utbildning. Parlamentet framhåller behovet av att skapa förutsättningar för mer rörlighet för lärlingar inom EU så att lärlingar får samma möjligheter som studerande i högre utbildning. Parlamentet uppmanar därför EU att definiera en europeisk lärlingsstadga. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att se till att både lärlings- och praktikplatser fortsätter att vara en utbildningsmöjlighet som inte används för att skapa osäkra anställningar, som inte ersätter heltidstjänster för utbildad personal, och som garanterar värdiga arbetsförhållanden och rättigheter för de studerande, bl.a. ekonomiska och ersättningsrelaterade rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att dessutom analysera konsekvenserna av ovannämnda stadga, övervaka genomförandet av relaterade åtgärder, att få alla berörda aktörer, inklusive europeiska alliansen för lärlingsutbildning, att följa dess rekommendationer för att förbättra villkoren inom, kvaliteten i och tillgängligheten till lärlingsutbildningar i EU, och att se denna fråga som en strategisk prioritering.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram, och medlemsstaterna att ställa sig bakom, ett förslag till ett EU-omfattande lärlingsystem, som skulle garantera en uppsättning rättigheter för lärlingar och studerande inom yrkesutbildning. Parlamentet framhåller den positiva funktion som "seniorer" kan fylla inom utbildning och yrkesutbildning för ungdomar, med målet att maximera utbytet mellan generationer genom praktikplatser och mentorskap samt underlätta erfarenhetsbaserat lärande inom generationsöverskridande team. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att anta konkreta åtgärder för att se till att lärlingsutbildningar och praktikplatser inom Erasmus+ inte missbrukas genom att de görs till ett verktyg för att sänka kostnaden för arbetskraft.

22. Europaparlamentet ser positivt på de pilotprojekt som inletts och på den nyligen antagna "europeiska ramen för lärlingars rörlighet", som utgångspunkt för förbättringar av Erasmus+-programmet med målet att skapa mer och bättre rörlighet med längre varaktighet inom yrkesutbildningen. Parlamentet kräver att en ram för initiativ med lång varaktighet skapas istället för uteslutande projektorienterade insatser, så att det upprättas ett permanent och hållbart system som är fullt operationellt, förutsägbart och uppmanar den fria rörligheten av kvalifikationer i hela Europa.

23. Europaparlamentet noterar att tidiga avhopp från skolan är ett av de tydligaste problemen i målgrupperna för rörlighet och att bättre yrkesutbildningsalternativ leder till färre avhopp från utbildningar. Parlamentet betonar därför hur viktiga utbildningssystemens resultat kan vara för att minska tidiga avhopp från skolan och för att ge de studerande bättre övergripande färdigheter som i slutändan kommer att hjälpa dem att matcha sin kompetens med arbetsmarknadens behov.

Tisdagen den 12 april 2016

24. Europaparlamentet betonar behovet av att hjälpa unga i yrkesutbildning att övervinna sina svårigheter genom vissa kompletterande och åtföljande åtgärder, såsom ett starkt gruppinslag i rörlighetsprogrammen, bättre handledning och vägledning från hemma- och värdinstitutionerna före och under utbytet, bättre tillgång till bra information om möjligheter till yrkesutbildning, särskilda verksamheter och verktyg för vägledning och rådgivning samt finansiering av språkligt stöd för samtliga deltagande utan språkliga restriktioner.

25. Europaparlamentet påpekar att man kan urskilja ett antal faktorer som påverkar förväntningarna hos ungdomar i yrkesutbildningssystem, särskilt socioekonomiska faktorer, familjetyp och brist på verktyg för vägledning och handledning när den obligatoriska sekundärutbildningen är avslutad eller under yrkesutbildningen.

26. Europaparlamentet betonar den viktiga roll som rörlighet i utbildningssyfte spelar för att hantera sociala och kulturella problem i syfte att maximera möjligheterna för unga att utveckla sin egen "handlingsplan" i samhället. Parlamentet påminner om att EU har fokuserat sina insatser, särskilt genom Europa 2020-strategin, på att öka sin ekonomiska konkurrenskraft, skapa sysselsättning och slutligen på att stärka sin förmåga att konkurrera globalt under århundradets tredje decennium. Parlamentet betonar i detta sammanhang hur viktigt det är med forskning, innovation, ett digitalt samhälle och hållbar energi för att skapa ett större mervärde.

27. Europaparlamentet betonar den roll som EU och medlemsstaterna spelar för att utveckla och uppmuntra ett högkvalitativt och välorganiserat yrkesutbildningssystem genom en heltäckande strategi som balanserar en teoretisk utbildning med fokus på det berörda yrket, med praktik och allmän, formell, informell och icke-formell utbildning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa en strategi med varvad utbildning i sina sekundära skolorsystem, eller att stärka befintliga system med praktikplatser och arbetspraktik för att studerande i yrkesutbildning lättare och på ett hållbart sätt ska kunna integreras på arbetsmarknaden, och för att öka deras delaktighet i rörlighetsprogram över gränserna. Parlamentet påminner om att rent allmän är förbättrad kvalitet i yrkesutbildningen i samarbete med arbetsmarknadens parter ett sätt att komma till rätta med social delaktighet, öka deltagandet i högre utbildning, få de studerande att lyckas och integreras på arbetsmarknaden vilket bör underlätta rörligheten under livslångt lärande.

28. Europaparlamentet vill att problem i samband med tjänsten för europeiskt volontärarbete, avseende försäkring av deltagare, godkännande, förvaltning av databaser liksom stöd till volontärer, ska åtgärdas på ett målinriktat sätt för att förhindra att antalet deltagare minskar.

29. Europaparlamentet beklagar att icke-formellt lärande har blivit mindre synligt och förlorat budgetandelar inom ramen för det pågående Erasmus+-programmet. Parlamentet framhåller vikten av icke-formellt lärande på europeisk nivå, särskilt genom ungdomsarbete och volontärarbete för seniorer. Parlamentet vill att icke-formellt och informellt lärande ska få en tydlig och synlig plats i Erasmus+-programmet. Dessutom anser parlamentet att det borde vara möjligt att lämna in ansökningar om vuxenutbildningsprojekt i stor skala som skulle styras av samma principer som sektoriella kvalifikationsallianser eller kunskapsallianser.

30. Europaparlamentet stöder utvecklingen av moderna tekniker och infrastrukturer för att stärka och modernisera nationella utbildningssystem så att tillgången till och kvaliteten på rörlighet förbättras. Parlamentet anser att för att hantera kompetensglappet bör större tonvikt läggas vid innovation och utveckling av nya akademiska och yrkesmässiga färdigheter, digitalt lärande och undervisningsplattformar, livstekniker, innovativa tekniker för främjande av kulturarvet samt informations- och kommunikationstekniker. Parlamentet är starkt övertygat om att EU och medlemsstaterna bör utarbeta en effektiv strategi för att anpassa nuvarande och framtida arbetstillfällen i den cirkulära ekonomin till yrkesutbildningssystemen.

31. Europaparlamentet konstaterar att det nu under övergången till en mer digital ekonomi pågår en omdefiniering av yrken och kvalifikationer. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna och kommissionen att samarbeta med den privata sektorn och ta fram kvalifikationsstrategier och yrkesutbildningsprogram för omskolning av arbetstagare.

Tisdagen den 12 april 2016

Tillträde: att förbättra rörlighetsalternativen för ungdomar i yrkesutbildning

32. Europaparlamentet efterlyser en så tydlig och precis ram som möjligt, i linje med det tidigare Leonardo da Vinci-programmet, som det ska refereras till i de riktade ansökningsomgångarna inom Erasmus +, för de rörlighetsalternativ som finns för ungdomar i yrkesutbildning, framför allt genom plattformsovergripande kampanjer som lanseras av myndigheterna under samordnat deltagande av alla berörda parter som har en aktiv funktion inom eller inflytande över yrkesutbildningen.

33. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen och medlemsstaterna att tillhandahålla tillräckliga ekonomiska resurser för att stödja program för rörlighet, med beaktande av eventuella ekonomiska hinder. Parlamentet förespråkar en granskning av den ökade synligheten vad gäller hur företag kompletterar de tilldelade bidragen eller möjligheten att tillhandahålla andra typer av stöd. Parlamentet anser att komplementariteten mellan Europeiska socialfonden (ESF) och Erasmus+ bör garanteras och övervakas i syfte att nå positiva resultat.

34. Europaparlamentet efterlyser bättre synergieffekter mellan strategier och instrument på EU-nivå som inverkar på rörlighet och utbildning, och särskilt kompletterande åtgärder mellan ESF och Erasmus+ samt större samordning av alla åtgärder på samtliga nivåer (nationell, regional och lokal planering).

35. Europaparlamentet upprepar behovet av åtgärder för att säkerställa samordning, komplementaritet och konsekvens mellan strukturfonderna, däribland ESF och program såsom Erasmus+, på nationella, regional och lokal nivå.

36. Europaparlamentet understryker behovet av att kompensera för de hinder som beror på att studerande i yrkesutbildningar har lägre socioekonomisk status, genom att t.ex. öka de individuella bidragsbeloppen från kommissionen eller öka bidragen från medlemsstaterna och de regionala och lokala förvaltningarna, förmedlande institutioner eller icke-statliga organisationer, oavsett om bidragen finansieras genom deras egen budget eller genom partnerskapsprogram med företag, stiftelser och organisationer som samarbetar i systemet för kvalifikationer och yrkesutbildning i respektive region eller territorium.

Från rörlighet till anställbarhet: validering och erkännande av läranderesultat, färdigheter och kompetens

37. Europaparlamentet understryker att nya, annorlunda och kreativa idéer som införskaffats utomlands kan motivera och främja entreprenörskap och kreativitet. Parlamentet betonar att de möjligheter som rörlighet i utbildningssyfte erbjuder, såsom att bygga internationella nätverk, också kan ha positiva effekter på anställbarhet, gränsöverskridande samarbete och Europas konkurrenskraft.

38. Europaparlamentet anser att nuvarande och framtida åtgärder för att komma till rätta med kompetensglapp bör göra det enklare för arbetsgivare, företag och lokalsamhällen att delta, och bör vara mer knutna till prognoserna för arbetsmarknadens utveckling och framtida kompetensbehov.

39. Europaparlamentet framhåller att det finns ett positivt samband mellan rörlighet i utbildningssyfte och framtida rörlighet och inkomster, eftersom EU och internationella rörlighetsprogram ökar deltagarnas anställbarhet utomlands, vilket kommissionens gemensamma forskningscentrum konstaterade 2013. Parlamentet betonar att deltagarnas språkkunskaper (vilket sker i 79 % av fallen enligt Eurobarometern 2013) förbättras av lärlingsutbildning och praktiktjänstgöring utomlands)⁽¹⁾.

40. Europaparlamentet understryker vikten av rörlighet inom omskolningsprogram för arbetslösa personer i alla åldrar och för människor som hotas av omstruktureringsåtgärder.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_378_en.pdf

Tisdagen den 12 april 2016

41. Europaparlamentet framhåller att systemen för validering och erkännande skiljer sig åt mellan medlemsstaterna och inte utvecklas i samma takt i medlemsstaterna, trots de senaste tio årens ökade konvergens. Parlamentet betonar behovet av att förbättra kompatibiliteten mellan olika yrkesutbildningssystem och underlätta validering och erkännande av färdigheter och kompetenser som förvärvats i företag eller vid utbildningscentrum i olika medlemsstater, och att också göra Erasmus +-programmet mer attraktivt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra genomförandet av den europeiska referensramen för kvalifikationer⁽¹⁾ och att undanröja hinder. Parlamentet efterlyser en definition av en europeisk standard som kan accepteras och genomföras på alla nivåer (nationella, regionala och lokala).

42. Europaparlamentet efterlyser ytterligare åtgärder för att främja erkännande och validering av läranderesultat, bl.a. dem som utvecklats via icke-formellt och informellt lärande, särskilt genom bättre användning av befintliga verktyg, såsom Europass och Ecvet.

43. Europaparlamentet påminner om att det tack vare den europeiska referensramen för kvalifikationer gjorts stora förbättringar när det gäller erkännande av examensbevis, utbildningspoäng, kompetensbevis, godkännande av kompetens och förvärvad sakkunskap inom yrkesutbildningen. Parlamentet efterlyser inrättandet av specifika mål, däribland genomförandet av ett fullständigt operationellt system för poängöverföring och erkännande, som grundar sig på Ecvet. Parlamentet uppmanar utvecklingen av gemensamma kvalifikationer inom yrkesutbildningen som kan garantera ett internationellt erkännande av kvalifikationer.

44. Europaparlamentet förespråkar att en grönbok utarbetas om yrkesutbildning och rörlighet samt erkännande av färdigheter och kompetenser i Europa, i nära samarbete med alla viktiga berörda parter. Parlamentet påminner om att det behövs ett fullständigt genomförande av de nuvarande rekommendationerna om yrkesutbildningen. Parlamentet framhåller att fall då kompetens inte erkänns inverkar negativt på Europa 2020-strategins sysselsättningsmål och hämmar den fria rörlighet som fastställs i fördragen.

45. Europaparlamentet är positivt inställt till ökad rörlighet inom sysselsättning, utbildning, lärlingsutbildning och praktiktjänstgöring inom ramen för nationella system för EU:s ungdomsgaranti i syfte att förbättra ungdomars kompetens och minska det geografiska kompetensglappet i EU.

46. Europaparlamentet framhåller vikten av ungdomsgarantin och sysselsättningsinitiativet för unga när det gäller att stödja lärlingsutbildning, praktiktjänstgöring, yrkesutbildning, arbetsförmedling och vidareutbildning som leder till en kvalifikation. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att sörja för att tillräckliga medel anslås till dessa program för hela programperioden 2014–2020.

47. Europaparlamentet efterlyser en översättning till unionens alla officiella språk av webbplatsen för EU:s kompetenskartan så att den blir till en informationskälla, tillgänglig för alla, om de kompetenser som behövs i Europa.

48. Europaparlamentet noterar de framsteg som gjorts i flera medlemsstater för att åstadkomma yrkesutbildningar av högre kvalitet, med stöd av den europeiska referensramen för kvalitetssäkring av yrkesutbildning (Eqavet), och stödjer de medlemsstater som för närvarande håller på att utveckla en nationell strategi för kvalitetssäkring i linje med Eqavet. Parlamentet betonar att medlemsstaterna bör anstränga sig mer för att se till att läranderesultat i ökad utsträckning beaktas i kvalitetssäkringsmetoderna och att de värdesätter och stöder icke-formellt lärande och lärande på arbetsplatsen i antingen formella eller icke-formella miljöer, beroende på vad som är lämpligt i det nationella sammanhanget.

49. Europaparlamentet understryker att lärlingsprogram bör drivas under vägledning av en tillsynsmyndighet.

Vägen till mer effektiva och tillgängliga rörlighetsprogram för alla

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, även i samarbete med Cedefop, se till att de förmedlande institutioner som medverkar i förberedelsen, förvaltningen och uppföljningen av rörlighet får en tydligt angiven och stärkt roll, såväl territoriellt som sektoriellt, och att samtidigt kräva största möjliga öppenhet av dem, och att på nationell, regional och lokal nivå hjälpa till att inrätta sådana institutioner.

⁽¹⁾ Se: Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande.

Tisdagen den 12 april 2016

51. Europaparlamentet understryker att dessa förmedlande institutioner måste få tillräckliga finansiella och personella resurser för att kunna organisera rörligheten, förvaltningsstrukturer som garanterar att nätverket av yrkesskolor deltar samt de befogenheter och den kapacitet som behövs för att upprätta operativa allianser och avtal med potentiella partner både i hemlandet och i de medlemsstater som deltar i rörlighetsprogrammen.
52. Europaparlamentet betonar att minderåriga behöver rättsligt skydd utomlands.
53. Europaparlamentet betonar att rörlighetsåtgärder och/eller -tjänster som anpassas till utbildares, handledares och entreprenörers behov bör uppmuntras och belystas inom Erasmus+.
54. Europaparlamentet framhåller att sammanhängande, kompletterande och väl samordnade samfinansieringssystem på europeisk, nationell, regional och lokal nivå behövs för att utbildningscentrum ska kunna täcka samtliga kostnader samt planera och genomföra permanenta åtgärder.
55. Europaparlamentet välkomnar att Erasmus+ har ökat antalet deltagare i yrkesutbildningsprogrammen väsentligt bland de unga som varken går på universitet eller högskola.
56. Europaparlamentet stöder alla nödvändiga åtföljande åtgärder, först och främst för att hjälpa och uppmuntra lärlingar som vill delta i rörlighetsprogram, och senare för att hjälpa dem att bli bättre på att framhålla de färdigheter som de förvärvat genom rörlighet och på att hävda sig själva, för att synliggöra och dra nytta av sin know-how och gedigna erfarenhet.
57. Europaparlamentet anser att studiemålen i en lärlingsutbildning bör utformas och diskuteras med lärlingen i linje med Ecvet:s principer innan lärlingen påbörjar sin utbildning, och att de uppnådda målen bör tas upp i tillägget till utbildningsbeviset efter att utbildningen avslutats.
58. Europaparlamentet framhåller vikten av kvalitativa lärarutbildningar och av övervakning, utvärdering och kvalitetssäkring på området samt behovet av att eftersträva rörlighetsprogram präglade av delaktighet och tolerans.
59. Europaparlamentet understryker behovet av bättre praktikplatser som kan ge de studerande avsedda yrkeskunskaper, men också vikten av att man på alla nivåer har god kontakt med entreprenörer för att få dem att i större utsträckning erkänna den erfarenhet som unga förvärvat när de utnyttjar rörlighetsprogrammen
60. Europaparlamentet stöder alla åtgärder som entreprenörer, icke-statliga organisationer eller det civila samhället vidtar i linje med målen för Erasmus+ i syfte att utveckla rörlighetsprogrammen för unga anställda eller lärlingar, antingen inom respektive bransch eller i samråd med de organ som företräder branschen, såsom industri- och handelskammare, vid sidan av europeiska nätverk såsom *Eurochambres* och relevanta fackförbund. Parlamentet efterlyser ett erkännande av den roll som *Skilled Craft Chambers* och deras utbildningscentrum spelar när det gäller att stödja rörlighet och mycket små företag. Parlamentet anser att samtliga åtgärder som vidtas för att förbättra yrkesutbildningssystem också bör fokusera på områden som främjar koldioxidfri energi och hållbar rörlighet.
61. Europaparlamentet rekommenderar att alla viktiga berörda parter utarbetar gemensamma strategier för att öka antingen återvändandet av praktikanter och lärlingar eller rörligheten eller deras rörlighet till andra delar av Europa, samtidigt som deras önskemål respekteras, i syfte att tillvarata de kunskaper och erfarenheter som de förvärvat utomlands för att minska obalanser och stärka sammanhållningen i deras egna "kompetensutarmade" ursprungsområden eller på andra håll i Europa.
62. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inrätta och effektivt genomföra ett europeiskt nätverk för workshoppar och företagskuvöser eftersom de är nödvändiga för att uppmuntra kunskapsallianser mellan skolor, universitet och företag och för att främja tillgång till utbildningar, erfarenheter, repetitionskurser för lärare och föreläsare, lärlingsutbildningar och nystartade företag.

Tisdagen den 12 april 2016

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja och stärka *European Network of Science Centres (ECSITE)*, som sammanför forskningscentrum som platser där en forskningskultur erbjuds.
64. Europaparlamentet begär att det inrättas en mekanism med en enda kontaktpunkt för samkörning av data och kommunikationsverktyg i syfte att tillhandahålla en smidig och ändamålsenlig tjänst för dem som söker information om och hjälp med de olika rörlighetsprogram som finns på europeisk, nationell, regional och lokal nivå.
65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla aktuell statistik och genomföra utvärderingar och/eller studier om Erasmus+ och andra program för rörlighet inom yrkesutbildningen där så är möjligt, i syfte att mäta deras effekt när det gäller matchning mellan arbetslivserfarenhet och arbetstillfällen sett till den andel som anställs, och att även utreda varför vissa medlemsstater genererar fler ansökningar om arbetslivs- och utbildningserfarenhet utomlands inom yrkesutbildningen, samt utarbeta en plan för hur man ska kunna öka deras medverkan. Parlamentet anser att den resulterande statistiken och utvärderingen bör tas med och beaktas i halvtidsöversynen av Erasmus+.
66. Europaparlamentet välkomnar de slutsatser som ministrarna med ansvar för yrkesinriktad utbildning enades om i Riga den 22 juni 2015, med förslag på en ny uppsättning resultatmål för yrkesutbildning på medellång sikt för 2015–2020, och vill se ett lämpligt och grundligt genomförande av dessa.
67. Europaparlamentet betonar betydelsen av att lyfta fram de vinster som rörlighet genererar i fråga om anställbarhet och förvärvade färdigheter för att visa den verkliga nyttan med rörlighet och för att minska föreställningen om att det är bortkastad tid på en utbildning som ändå endast kräver nationella kompetenser.
68. Europaparlamentet vill se att sådana plattformar som Drop'pin@EURES främjas och synliggörs på ett bättre sätt för unga och företag med målet att underlätta rörligheten för ungdomar vad gäller lärlingsutbildningar, praktikprogram, utbildningsprogram och språkkurser via e-lärande.
69. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja alla de olika möjligheter som det nya programmet Erasmus+ erbjuder, såsom att ge ungdomar möjlighet till inte bara studier utomlands utan även till lärlingsutbildning och praktiktjänstgöring utomlands.
70. Europaparlamentet uppmuntrar ett införande av miniminivåer för bidrag, anpassade till variationer i levnadsförhållanden, priser och kostnader mellan medlemsstaterna. Parlamentet stöder uppfattningen att medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att möjliggöra nödvändigt och lämpligt stöd vid behov, exempelvis för boende och transport, med särskild uppmärksamhet på de minderårigas behov, samt förbereda de studerande innan de åker utomlands, exempelvis genom yrkesvägledning, språkundervisning och kurser i interkulturell kommunikation.
71. Europaparlamentet efterlyser en översyn/revidering av den fleråriga budgetramen utifrån kriterier som bland annat ska omfatta en förhandsutvärdering av hur effektiva åtgärderna för att bekämpa arbetslösheten är, med minskade anslag till mindre effektiva delar. Parlamentet anser att en sådan strategi är särskilt viktig i kristider, som de som vi nu upplever och som kännetecknas av oacceptabla obalanser.

o

o o

72. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaterna.
-

Tisdagen den 12 april 2016

P8_TA(2016)0108

EU:s roll inom ramen för internationella finansiella, monetära och tillsynsmässiga institutioner och organ

Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om EU:s roll inom ramen för internationella finansiella, monetära och tillsynsmässiga institutioner och organ (2015/2060(INI))

(2018/C 058/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av principen om lojalt samarbete mellan unionen och medlemsstaterna enligt artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av artiklarna 121 och 138 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av protokoll nr 14 i EUF-fördraget om Eurogruppen,
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 med rekommendationer till kommissionen om förbättring av ramarna för ekonomisk styrning och stabilitet i unionen, särskilt inom euroområdet ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 maj 2011 om EU som global aktör: dess roll i multilaterala organisationer ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2011 om global ekonomisk styrning ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 juni 2015 om översynen av ramen för ekonomisk styrning: lägesbeskrivning och utmaningar ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juli 2015 om att bygga en kapitalmarknadsunion ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rapporten av den 25 februari 2009 från högnivågruppen för finansiell tillsyn i EU (Jacques de Larosièrere-rapporten),
- med beaktande av de fem ordförandenas rapport från juni 2015 med en uppmaning till konsolidering av eurons externa representation,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för konstitutionella frågor (A8-0027/2016), och av följande skäl:
 - A. Det finansiella systemets stabilitet, som är en förutsättning för en god resursallokering till stöd för tillväxt och sysselsättning, är en global kollektiv nytthet.
 - B. Världens ekonomier blir alltmer beroende av varandra, och styrelseformerna måste därför bli mer globala.

⁽¹⁾ EUT C 70 E, 8.3.2012, s. 41.

⁽²⁾ EUT C 377 E, 7.12.2012, s. 66.

⁽³⁾ EUT C 131 E, 8.5.2013, s. 51.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0238.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0268.

Tisdagen den 12 april 2016

- C. Om EU inte kan visa en enad front i internationella institutioner och organ, bör alla europeiska representanter stämma av med varandra för att anpassa den globala styrningen till EU-fördragets mål och värderingar.
- D. EU bör bidra till att skapa en demokratisk ram för att hantera de globala utmaningarna.
- E. Samarbetet på global nivå kan leda till en urholkning av ansvaret och ansvarsskyldigheten på bekostnad av demokratin. De nationella parlamenten och Europaparlamentet får inte reduceras till en formellt godkännande roll, utan de måste aktivt och i full utsträckning delta i hela beslutsprocessen.
- F. Befintliga internationella institutioner och organ med egna tydliga styrstrukturer och ansvarsområden har historiskt sett vuxit fram som ett svar på konkreta situationer. Detta har lett till komplexitet och i vissa fall dubbelarbete, samt till ett system som är otydligt och saknar en övergripande samordning.
- G. Artikel 42 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och förordning (EG) nr 1049/2001⁽¹⁾, som ger Europeiska unionens medborgare rätt till tillgång till handlingar, bör gälla för unionens institutioner och organ som deltar i internationella organisationer och organ.
- H. Enligt fördragen har varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller etablerad i en medlemsstat rätt till tillgång till unionens institutioners, organs och byråers handlingar, oberoende av medium (artikel 42 i stadgan om de grundläggande rättigheterna). Lika stor transparens bör präglade institutioner och organ inom EU som deltar i internationella organisationer och forum, särskilt när regler som påverkar EU-medborgare fastställs.
- I. De många olika juridiska strukturerna, finansieringssystemen och reglerna för internationella ekonomiska organisationer och organ⁽²⁾ försvårar en övergripande uppföljning, trots att enhetliga finansiella och operativa förfaranden är av avgörande betydelse för att säkra lika villkor på det globala planet. Internationella valutafonden (IMF) och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) är genuina internationella organisationer, inrättade genom konventioner, med bred inriktning och sammansättning, medan G20, kommittén för finansiell stabilitet och Baselkommittén, till exempel, är informella offentliga forum som ett begränsat antal stater deltar i och som i vissa fall har fått större betydelse på grund av krisen, och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco), Internationella organisationen för försäkringstillsynsmyndigheter (IAIS), International Organisation of Pension Supervisors (IOPS) och International Accounting Standards Board (IASB) är privata fack- och branschsammanlutningar som i olika grad involverar de berörda sektorerna.
- J. Informella diskussioner förekommer redan mellan Europaparlamentet och vissa av dessa organisationer och organ, men de är inte systematiska.
- K. Transparens är viktigt för demokratin, men samtidigt måste känslig marknadsinformation ges ett korrekt skydd.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EUT L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Banken för internationell betalningsutjämning, arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF) och Världshandelsorganisationen (WTO) utfärdar också bestämmelser. FN:s konferens för handel och utveckling (Unctad) har en central roll i den globala ekonomiska styrningen. Afrikanska utvecklingsbanken (AfDB), Asiatiska utvecklingsbanken (AsDB), Karibiska utvecklingsbanken (CDB), Västafrikanska utvecklingsbanken (WADB), Interamerikanska utvecklingsbanken (IDB), Interamerikanska investeringsbolaget (IIC), Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD), Europarådets utvecklingsbank (CEB), Världsbanksgruppen, Internationella banken för återuppbyggnad och utveckling (IBRD), Internationella utvecklingsfonden (IDA), Internationella finansieringsbolaget (IFC) och Organisationen för multilaterala investeringsgarantier (MIGA) bidrar till finansieringen av utvecklingsarbetet.

Tisdagen den 12 april 2016

- L. Till följd av krisen har G20 utarbetat en global agenda som främst fokuserar på en rad effektiva specifika reformer, men en genuin multilateral och demokratisk ram är på lång sikt en förutsättning för dess legitimitet.
- M. Bankernas och marknadernas respektive roller i finansieringen av ekonomin varierar från ett land till ett annat.
- N. Den ekonomiska och finansiella kris som bröt ut 2008 har klart påvisat en slående brist på ekonomisk och finansiell styrning i världen. Många frågor på det makroekonomiska området kräver en större samordning, särskilt på skatteområdet. Det gemensamma målet för alla berörda parter bör därför vara att utforma en övergripande ram som ger finansiell stabilitet och att säkra samstämmighet mellan den globala och den lokala nivån.
- O. Inrättandet av nya EU-tillsynsorgan bör inte automatiskt innebära att EU:s representanter blir fler, vilket kan få odemokratiska effekter, till exempel en större risk för blockerande minoriteter, och skapa oro hos EU:s partner.
- P. IMF har beslutat att inkludera renminbin i den valutakorg som ligger till grund för IMF:s särskilda dragningsrätt. Detta har lett till en försvagning av både eurons och det brittiska pundets vikt, men inte påverkat US-dollarns vikt. Detta betonar behovet av större enighet inom EU.
1. Europaparlamentet betonar att det krävs ett bättre regleringssamarbete på global nivå, med intensivt deltagande av Europaparlamentet.
 2. Europaparlamentet är bekymrat över den bristande konsekvensen till följd av fragmenteringen och mångfalden av organisationer och organ och över förseningarna i genomförandet av regler och riktlinjer som man enats om på global nivå.
 3. Europaparlamentet kräver ett klagörande av varje organisations och organs behörighetsområde och av hur de arbetar och finansieras, även med avseende på frivilliga bidrag, gåvor och donationer, för att garantera att det inte föreligger särintressen och säkerställa beslutens giltighet.
 4. Europaparlamentet kräver bättre politisk samstämmighet och samordning inom de globala institutionerna med hjälp av omfattande standarder för demokratisk legitimitet, transparens, ansvarsskyldighet och integritet. Parlamentet anser att detta bl.a. bör gälla
 - förbindelserna med allmänheten (t.ex. allmänhetens tillgång till handlingar, en öppen dialog med olika intressenter, inrättandet av obligatoriska transparensregister och bestämmelser om transparens i lobbymöten,
 - interna regler (t.ex. mänskliga resurser baserade på kvalifikationer, sund ekonomisk förvaltning och förebyggande av intressekonflikter).
 5. Europaparlamentet anser att underrepresentationen av de minst utvecklade länderna i de flesta internationella finansiella, monetära och tillsynsmässiga institutioner och organ skapar obalans, vilket medför en risk för att problemen med orättvisor eller finansieringen för de fattigaste länderna inte behandlas på ett effektivt sätt.
 6. Europaparlamentet anser att det utöver skillnader i den geografiska representationen också finns vissa sektorer, särskilt det civila samhället, små och medelstora företag och företrädare för konsumenter och arbetstagare, som i högre grad kan delta i samrådet i förbindelse med internationella diskussioner om finansiella, monetära och tillsynsmässiga organ. Parlamentet anser att det är dessa organs och sektorer skyldighet att verka för att förbättra situationen.

Tisdagen den 12 april 2016

7. Europaparlamentet anser att EU bör samordna och kodifiera sin representation i multilaterala organisationer och organ, för att öka transparensen, integriteten och ansvarsskyldigheten när det gäller unionens delaktighet i dessa organ liksom dess inflytande och för att främja den lagstiftning som antagits på demokratisk väg. Parlamentet anser dessutom att EU bör bli en mer proaktiv global aktör för att säkra genomförandet av framtida G20-åtaganden, till exempel reglera skuggbanksystemet, genomföra reformer av OTC-derivatmarknaden, hantera systemriskerna och se till att nya hot mot den globala ekonomin förs upp på den berörda globala institutionens dagordning.
8. Europaparlamentet uppmanar de europeiska aktörerna att i högre grad fokusera på den globala konkurrenskraften för EU:s finansiella sektorer vid utformningen av politiken på europeiskt och internationellt plan..
9. Europaparlamentet påminner om att EU bör söka fullvärdigt medlemskap i de internationella ekonomiska och finansiella institutioner där detta ännu inte har beviljats och där det är lämpligt (exempelvis OECD och IMF). Parlamentet uppmanar de berörda internationella ekonomiska och finansiella institutionerna att göra alla rättsliga ändringar så att EU får fullt medlemskap.
10. Europaparlamentet anser att det skadar unionen när en företrädare för en medlemsstat eller en nationell myndighet intar ståndpunkter i globala organisationer och organ som strider mot europeiska lagstiftnings- eller regleringsbeslut som har fattats demokratiskt av en majoritet av EU-länderna. Parlamentet efterlyser därför en bättre och mer effektiv samordning mellan dessa företrädare, till exempel genom fler bindande mekanismer.
11. Europaparlamentet understryker att kommissionen, när den företräder unionen i ett internationellt organ eller en internationell organisation eller granskar ett privat specialistorgan, måste hållas mer direkt ansvarig inför medborgarna. Parlamentet understryker sin egen viktiga roll i denna process.
12. Europaparlamentet anser att fastställandet av organisationernas och de berörda arbetsgruppernas prioriteringar bör klargöras och formaliseras. Parlamentet anser vidare att en systematisk tillämpning av principen om samförstånd inte bara riskerar att hämma överläggningarna, utan också att urholka innehållet i rekommendationerna, och menar att organisationernas sammansättning måste avspeglar deras mångfald i finansiellt, ekonomiskt och tillsynsmässigt hänseende.
13. Europaparlamentet understryker att förhandsbedömningar måste göras när åtgärder som rör reglering, tillsyn eller finanssektorn i övrigt utformas på global nivå. Parlamentet anser att sådana bedömningar inte påverkar medlagstiftarnas politiska befogenheter.
14. Europaparlamentet anser att de olika deltagande staternas genomförande av rekommendationerna fortfarande inte räcker till för att skapa likvärdiga förutsättningar på global nivå.
15. Europaparlamentet noterar att FSB nu har inlett arbetet med att utveckla standarder inom försäkringssektorn. Parlamentet medger att IAIS spelar en viktig roll i den globala försäkringspolitiken, men betonar att involveringen av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) skulle ha fördelen att stärka bidraget från den europeiska expertisen på försäkringsområdet och skulle säkerställa att de standarder som utvecklas på global nivå inte strider mot den logik som EU har varit först med att utforma.
16. Europaparlamentet välkomnar det arbete som har utförts av OECD i skattefrågor, särskilt OECD/G20-projektet rörande urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS). Parlamentet anser att övervakningen av genomförandet är den nya utmaning vi står inför. Parlamentet betonar att samordningen mellan kommissionen och de medlemsstater som ingår i arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF) bör förbättras så att EU kan göra sin röst hörd.
17. Europaparlamentet välkomnar ECB:s ordförandes vilja att ytterligare samarbeta med parlamentet i fråga om ECB:s roll i bankfrågor, i synnerhet inom ramen för globala standardiseringsorgan, såsom FSB.
18. Europaparlamentet gläder sig över att de länder i euroområdet som är medlemmar i Asiatiska banken för infrastrukturinvesteringar har enats om organisatoriska arrangemang som innebär att de har en gemensam företrädare i bankens styrelse som representerar dessa länder i euroområdet.

Tisdagen den 12 april 2016

19. Europaparlamentet föreslår därför följande:

- Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på grundval av bästa befintlig praxis på europeisk och nationell nivå utarbeta en europeisk uppförandekod för transparens, integritet och ansvarsskyldighet, som vägledning för EU:s företrädare inom internationella organisationer och organ. Parlamentet kräver att aktivt engageras i utarbetandet.
- Europaparlamentet betonar i synnerhet sina farhågor när det gäller dessa organisationers och organs status, finansiering och verksamhet, deras kontakter med myndigheter, intressenter och allmänheten samt deras kommunikationspolitik och tillgången till deras dokument. Parlamentet framhäver behovet av att säkerställa en rättvis balans mellan olika intressen, inbegripet för icke-statliga organisationer med tillräckliga tekniska kunskaper och finansiella resurser, i syfte att stärka det civila samhällets inflytande.
- Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner och byråer samt medlemsstaterna att framhålla varje enskild EU-företrädarens ansvarsskyldighet gentemot demokratiskt valda organ.
- Europaparlamentet kräver att ett interinstitutionellt avtal antas för att formalisera en "finansiell dialog", som ska anordnas tillsammans med Europaparlamentet i syfte att utarbeta riktlinjer för antagandet av samstämda europeiska ståndpunkter inför viktiga internationella förhandlingar, varvid det ska säkerställas att dessa ståndpunkter diskuteras och är kända på förhand, samt att en uppföljning görs dels i form av regelbundna rapporter från kommissionen om tillämpningen av dessa riktlinjer, dels genom kontroller. Parlamentet föreslår att EU-institutionerna, medlemsstaterna och när detta är lämpligt ledarna för de berörda internationella organisationerna bjuds in att delta. Parlamentet anser att dialogens form (offentlig eller inom stängda dörrar) och frekvens skulle avgöras av de praktiska kraven. Parlamentet anser vidare att de nationella parlamenten också aktivt måste delta på sina respektive nivåer, genom att kontrollera de ståndpunkter som intas av företrädarna för de berörda medlemsstaterna.
- Europaparlamentet anser att dessa mer detaljerade riktlinjer kan kompletteras av proaktiva vägledande resolutioner, som med lämpliga intervall ska antas av parlamentet för att uttrycka parlamentets synpunkter på den allmänna inriktningen av politiken.
- Europaparlamentet konstaterar att på de områden där Europaparlamentet och rådet är medlagstiftare, skulle denna dialog bidra till att fastställa deras förhandlingsmandat och därmed säkra enhetliga europeiska ståndpunkter till lagstiftning som har antagits med majoritetsbeslut eller undvika bristande överensstämmelse med lagstiftning som håller på att antas.
- Europaparlamentet uppmanar de europeiska företrädarna att i samband med internationella förhandlingar särskilt uppmärksamma samstämdhet och konsekvens mellan internationella krav eller standarder och bindande antagen europeisk lagstiftning, och se till att de är förenliga med varandra i syfte att skapa lika villkor på internationell nivå.
- Europaparlamentet kräver att kommissionens ansvarsskyldighet gentemot parlamentet stärks genom att man rationaliserar processen för fastställande av EU:s ståndpunkter vid G20-mötena inom de politikområden som rör sysselsättning, energi, handel, utveckling och korruptionsbekämpning.
- Europaparlamentet uppmanar bestämt medlemsstaterna att utan dröjsmål efterleva bestämmelserna om lojalt samarbete.
- Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att acceptera att bankunionen representeras i Baselkommittén för banktillsyn genom den gemensamma tillsynsmekanismen.
- Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sitt arbetsprogram inbegripa den externa dimensionen av den ekonomiska och finansiella regleringen, det vill säga det arbete som förväntas ske i internationella finansiella institutioner, och att inrätta en arbetsgrupp för global ekonomisk styrning och finansiella institutioner, i syfte att stärka den interna politiska samstämmigheten.

Tisdagen den 12 april 2016

- Europaparlamentet noterar kommissionens initiativ att gå framåt mot en gemensam representation för euroområdet inom IMF, och anser att detta initiativ måste genomföras utan hinder för möjligheten att på sikt skapa ett globalt medlemskap för hela Europeiska unionen.
 - Europaparlamentet påpekar att i enlighet med protokoll nr 14 i fördraget ligger ansvaret för den närmare samordningen mellan medlemsstaterna i euroområdet på Eurogruppen, som är ett provisoriskt och informellt organ tills euron blir den gemensamma valutan för samtliga EU-medlemsstater. Parlamentet anser att transparensen i Eurogruppen och dess ansvarsskyldighet kan förbättras. Parlamentet anser att i linje med Europaparlamentets resolution av den 20 november 2012 ⁽¹⁾, som omfattar rekommendationer för de kommande stegen för inrättandet av en bankunion, en ekonomisk union, en finanspolitisk union och en politisk union, bör en mer formell och bestående lösning tas fram. Parlamentet påminner om att den oberoende roll som innehas av kommissionsledamoten med ansvar för ekonomiska och monetära frågor måste förstärkas och åtföljas av starka mekanismer för ansvarighet gentemot både Europaparlamentet och rådet.
 - Europaparlamentet anser att man med IMF som enda undantag bör genomföra en successiv rationalisering av EU:s representation under de kommande åren, först genom förstärkt samordning och därefter, med stöd av en utvärdering, genom enad representation. Parlamentet anser att medlemskap i dessa organisationer och organ bör fastställas i enlighet med EU-institutionernas och de europeiska tillsynsmyndigheternas (ESA-myndigheterna), rådets/Eurogruppens och de nationella myndigheternas respektive behörigheter. Parlamentet menar att EU parallellt bör arbeta med att ändra dessa organisationers och organs funktionssätt från ett beslutsfattande baserat på samförstånd till ett omröstningssystem med viktad majoritet.
 - Europaparlamentet betonar att det åligger kommissionen, rådet eller, när detta är lämpligt, Eurogruppen att förbättra samordningen genom förberedande möten. Parlamentet anser att nya tillfälliga arbetsgrupper vid behov bör inrättas, i linje med ekonomiska och finansiella kommittén (EFC), arbetsgruppen för IMF-frågor (SCIMF), Eurogruppens arbetsgrupp (EWG) och kommittén för ekonomisk politik (EPC).
 - Europaparlamentet begär att en ingående utvärdering görs av den nuvarande dubbla representationen i G20, i form av både Europeiska rådets och kommissionens ordförande, i syfte att fastställa i vilken utsträckning detta arrangemang försvagar EU:s externa trovärdighet, i synnerhet när en inre marknad för finansiella tjänster har inrättats. Parlamentet anser att det finns olika möjligheter att främja konvergens mellan de medlemsstater som har en enskild representation, vilket skulle bidra till att uppnå en effektiv samordning före mötena och främja en stark EU-röst under dessa möten.
 - Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna och medlemsstaterna att främja utarbetandet av en färdplan för inrättandet av en global fördragsbaserad finansiell organisation, i enlighet med de linjer som föreslås i Larosièrereporterna, med breda befogenheter att utfärda rekommendationer och förhandla om bindande minimistandarder, samt med multilaterala tvistlösningsmekanismer och i förekommande fall sanktioner. Parlamentet anser att de erfarenheter man har, i synnerhet på handelsområdet via WTO, kan utnyttjas för att inrätta ovannämnda multilaterala tvistlösningsmekanismer. Parlamentet betonar att den föreslagna organisationen bör omfattas av högsta möjliga standarder för transparens och ansvarsskyldighet.
 - Europaparlamentet anser att kommissionen bör få ett uttryckligt mandat att främja nya insatser för ökad multilateralism inom ramen för det finansiella, monetära och tillsynsmässiga internationella samarbetet.
 - Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att alla EU-lagstiftningsförslag på det finansiella området och åtgärder på global nivå ska komplettera varandra.
20. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets resolution av den 20 november 2012 med rekommendationer till kommissionen om rapporten från ordförandena för Europeiska rådet, Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken och Eurogruppen med titeln "Mot en verklig ekonomisk och monetär union" (EUT C 419, 16.12.2015, s. 48).

Tisdagen den 12 april 2016

P8_TA(2016)0109

Småskaligt kustfiske i regioner som är beroende av fiske

Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om innovation och diversifiering av det småskaliga kustfisket i de regioner som är beroende av fiske (2015/2090(INI))

(2018/C 058/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011,
- med beaktande av artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) om åtgärder som, när de vidtas, måste ta hänsyn till de särskilda egenskaper och begränsningar som finns i de yttersta randområdena,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2012 om småskaligt och icke-industriellt fiske samt reformen av den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2013 om kunskap i havsfrågor 2020: kartläggning av havsbottnarna för att främja ett hållbart fiske ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 maj 2014 *Innovation i den blå ekonomin: Utnyttjande av havens potential för sysselsättning och tillväxt* (COM(2014)0254),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2010 *Flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin – Innovationsunionen* (COM(2010)0546),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 15 oktober 2014 om meddelandet *Innovation i den blå ekonomin: Utnyttjande av havens potential för sysselsättning och tillväxt* (2015/C 012/15),
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 21 januari 2015 om meddelandet *Innovation i den blå ekonomin: Utnyttjande av havens potential för sysselsättning och tillväxt* (2015/C 019/05),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 september 2012 *Blå tillväxt – möjligheter till hållbar tillväxt inom havs- och sjöfartssektorn* (COM(2012)0494),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ EUT C 419, 16.12.2015, s. 167.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0438.

Tisdagen den 12 april 2016

- med beaktande av sin resolution av den 8 september 2015 om att tillvarata potentialen för forskning och innovation inom den blå ekonomin för att skapa sysselsättning och tillväxt ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 maj 2013 *Handlingsplan för en marin strategi för Atlantområdet – Uppnå smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2013)0279),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 29 augusti 2012 *Kunskap i havsfrågor 2020 – från kartläggning av havsbotten till havsprognoser* (COM(2012)0473),
- med beaktande av sin resolution av den 2 juli 2013 *Blå tillväxt – Att stärka en hållbar tillväxt i den marina sektorn, sektorn för sjötransporter och turismsektorn i EU* ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 februari 2014 *En europeisk strategi för ökad tillväxt och sysselsättning inom kust- och havsturism* (COM(2014)0086),
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A8-0044/2016), och av följande skäl:
 - A. Kustfisket sysselsätter cirka 80 % av den europeiska fiskeflottan och säkerställer tillsammans med skaldjursfisket en hög sysselsättningsgrad i kust- och ömråden och i de yttersta randområdena. Generellt sett utgör det en socialt och miljömässigt hållbar form av fiske med stor potential. Dess påverkan på den sociala och kulturella karaktären samt tillgångar i kust- och ömråden är exceptionell och mångsidig.
 - B. Större delen av fisket vid kuster och öar är ett traditionellt, kommersiellt fiske, dvs. en livsstil och den största försörjningskällan inom fisket samt en källa till direkt och indirekt sysselsättning, i synnerhet i områden som är beroende av kustfisket och behöver särskilda åtgärder och stöd för att underlätta tillväxt och sysselsättning.
 - C. Det finns betydande variationer i kustfisket mellan enskilda medlemsstater och mellan olika kustregioner inom en och samma medlemsstat när det gäller grundläggande definition och karaktär, något som måste åtgärdas och harmoniseras i den gemensamma fiskeripolitiken i framtiden. Det finns stora geografiska, klimatmässiga, ekosystemrelaterade och socioekonomiska skillnader mellan medlemsstaterna.
 - D. Det finns skillnader i karaktären på kustfisket i Europeiska unionens olika hav, såsom Adriatiska havet och Medelhavet som helhet, vilket i sin tur skiljer sig från fisket på det öppna havet i Atlanten, inbegripet vid kusten i Franska Guyana, och i Indiska oceanen.
 - E. I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden definieras småskaligt kustfiske som fiske som bedrivs av fiskefartyg med en total längd på under tolv meter och som inte använder släpredskap för fiske, vilket är den enda definitionen av kustfiske i EU-lagstiftningen.
 - F. Den reformerade gemensamma fiskeripolitiken har regionalisering som en av sina grundvalar eftersom en centraliserad förvaltning inte är lämplig mot bakgrund av den stora mångfalden inom fisket i Europa. Med tanke på själva karaktären hos fisket i kustområden och ömråden är regionalisering och en icke-centraliserad strategi av särskild vikt inom denna sektor och i de samhällen som den tjänar.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0291.

⁽²⁾ EUT C 75, 26.2.2016, s. 24.

Tisdagen den 12 april 2016

- G. Stödnivån för den verksamhet som finansieras av Europeiska havs- och fiskerifonden kan höjas med 30 procentenheter när det gäller småskaligt kustfiske.
- H. I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden fastställs att de medlemsstater där fler än 1 000 fartyg kan betraktas som fartyg inom småskaligt kustfiske, ska ta fram en handlingsplan för utveckling, konkurrenskraft och hållbarhet inom småskaligt kustfiske.
- I. Kustfisket bör förvaltas enligt förordning (EU) nr 1380/2013, med hänsyn till mångfalden bland flottornas redskap, geografiska och klimatbaserade begränsningar, metoder och fiskbestånd i enskilda medlemsstater och i varje enskild fiskezon för att på så sätt bidra till bevarandet av lokala traditioner och verksamheter som har samband med fisket.
- J. Trots att varje fiskezon har olika särdrag kan utbyte av information och god praxis mellan olika zoner möjliggöra stora förbättringar när det gäller fiskets inverkan på miljön och de marina ekosystemen, samt leda till bättre samverkan mellan all mänsklig och ekonomisk verksamhet i kust- och strandområden.
- K. Inkomsterna från det småskaliga fisket har minskat betydligt till följd av ökade driftskostnader, i synnerhet på grund av höjda bränslepriser, och på grund av att priserna vid direktförsäljning av fisk har sjunkit, vilket ofta medför att fiskevolymerna ökar.
- L. Förvaltningen av olika bestånd av vissa arter som betraktas som huvudsakliga målarter har i många regioner lett till allvarliga begränsningar för fisket och för de små fiskesamhällena.
- M. Vid kustfisket används huvudsakligen traditionell fiskeutrustning och fisketeknik, såsom fiskfällor för "almadrabafiske", som på grund av sina specifika egenskaper skapar en identitet för livet i kustregionerna. Det är mycket viktigt att värna om användningen av dessa och skydda dem som en del av det kulturella, historiska och traditionella arvet.
- N. Det småskaliga fisket bidrar till livskraften i kust- och ösamhällena genom att bromsa den växande avfolkningen, bekämpa föråldringen inom fiskebranschen och motverka arbetslösheten. Utveckling och innovation kan spela en avgörande roll för att skapa arbetstillfällen i dessa samhällen. Det småskaliga fisket använder sig dessutom i vissa zoner av uråldriga redskap och metoder som är mer miljövänliga och har mindre inverkan på hotade bestånd.
- O. Småskaligt fiske, kustfiske och traditionellt fiske är miljövänligt och utgör den viktigaste ekonomiska basen för att kunna upprätthålla och utveckla kust- och ösamhällena samt skapa sysselsättning.
- P. Enligt Medelhavsförordningen klassificeras även trålnät och not som släpredskap, trots att andra klassificeringar, såsom klassificering från FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation, betecknar not som en separat typ av fiskeredskap. Bestämmelser rörande trålnät bör inte tillämpas på traditionell not vid kusterna eftersom dessa används för att fånga arter som inte är hotade.
- Q. Trots att det talas om innovation och diversifiering av fiskesektorn måste man vara uppmärksam på att en mycket stor del av denna sektor är extremt beroende av äldre och traditionella fiskemetoder.

Tisdagen den 12 april 2016

- R. I den nya gemensamma fiskeripolitiken erkänns betydelsen av de kust- och öregioner som är beroende av fisket. Den roll som medlemsstaterna spelar för att säkra en rimlig levnadsstandard för dem som är beroende av fisket, för att bidra till att nå en sådan standard i samband med kustfisket och mångfalden av fiskeaktiviteter och invånarnas inkomster i dessa kustområden samt för att främja ett hållbart kustfiske samtidigt som man tar hänsyn till socioekonomiska och miljömässiga faktorer, bör också omfatta att säkerställa utbildning och säkerhet för fiskare till havs, i enlighet med det särskilda skydd som anges i artikel 174 i EUF-fördraget.
- S. Den nya förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken ger förmånstillträde till fiskare som bedriver småskaligt fiske, kustfiske och traditionellt fiske upp till 12 sjömil från kusten, dvs. inom den känsligaste delen av EU:s vatten. Kommissionen fann i sin utvärdering av den gamla förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken att zonerna på 12 sjömil var en av de få framgångarna med det tidigare förvaltningssystemet, som var föremål för många konflikter om utnyttjandet av utrymmet och resurserna med annan mänsklig verksamhet utefter kusten.
- T. I artikel 349 i EUF-fördraget fastställs att när man vidtar åtgärder – i synnerhet åtgärder inom fiskeribranschen – ska de specifika egenskaper och begränsningar som finns i de yttersta randområdena beaktas, och då i synnerhet deras geografiska isolering, avlägsna belägenhet och havsförhållanden som medför mycket speciella regionala villkor och innebär att det måste finnas en självständighet för livsmedelsförsörjningen.
- U. Kustfisket i de yttersta randområdena är på grund av deras geografiska särdrag och det stora avståndet från Europa en grundläggande del av dessa regioners ekonomiska utveckling.
- V. Kustfisket i de yttersta randområdena konkurrerar också med fartyg från tredjeländer som fiskar samma arter i samma fiskezoner och säljer fångsten på samma marknader, samt med importen från tredjeländer vars driftskostnader och lag-, hälso- och miljövillkor inte är jämförbara. Därför skulle alla ansträngningar för inhemsk utveckling och självständig livsmedelsförsörjning omintetgöras utan särskilt politiskt stöd från EU till dessa regioner.
- W. Det marina vattenbruket och kustfisket bidrar till den ekonomiska utvecklingen och den lokala tillgången till färskvaror i de yttersta randområdena.
- X. Större delen av kustregionerna, särskilt i länderna i södra Europa och öregionerna, har drabbats av en betydande ekonomisk nedgång som leder till avfolkning och utflyttning när invånarna söker sig till områden som erbjuder bättre sysselsättnings- och utbildningsmöjligheter.
- Y. Krisen i EU har visat att EU måste diversifiera sin ekonomiska verksamhet, och att det är viktigt att analysera nya innovations- och kunskapsmodeller som kan generera nya arbetstillfällen på lokal nivå.
- Z. En del kustfiskeregioner ligger nära ekonomiskt utvecklade regioner och turistmål men lyckas ändå inte nå tillräcklig ekonomisk tillväxt. Påtryckningar för att kunna utnyttja havets resurser växer redan nu i sådana regioner, och fiskeribranschen marginaliseras till förmån för turismen, när de båda sektorerna i själva verket är förenliga och kompletterar varandra.
- AA. Fiskeloggboken är ofta en administrativ börda för små kustfiskeföretag och därför är större flexibilitet önskvärd.
- AB. Dessa påtryckningar från turismen på kustområdena gäller i synnerhet vissa specifika aktiviteter, såsom det obegränsade fritidsfisket, som i vissa regioner påverkar havets resurser och befolkningens möjligheter i de traditionella fiskeområdena att bedriva sin näring.

Tisdagen den 12 april 2016

- AC. Det är mycket viktigt att lokala aktionsgrupper för fiske inrättas i områden där fisket är betydelsefullt, eftersom sådana grupper anses utgöra ett användbart verktyg som ger möjlighet att diversifiera fiskeverksamheten, vilket i sin tur leder till en allmän utveckling av kust- och öregionerna och deras sociala sammanhållning. Det är nödvändigt att öka de ekonomiska resurserna så att sådana aktionsgrupper ska kunna inrättas och verka i dessa områden.
- AD. De kvinnliga skaldjursfiskarna är inte synliga och kvinnor är i allmänhet underrepresenterade i fiskeverksamheten.
- AE. Kvinnor som arbetar i fiskeribranschen, med bland annat nätreparationer, proviantleveranser till fiskebåtar och förpackning, är inte synliga.
- AF. Den ekonomiska krisen känns av även inom fiskeribranschen, i synnerhet bland de befolkningsgrupper som är mest drabbade av arbetslösheten, dvs. ungdomar och kvinnor. Det behövs därför diversifiering och innovation för att öka sysselsättningen, dra nytta av nya möjligheter såsom blå och grön utveckling samt förhindra att fisket marginaliseras i utvecklingsregioner och randområden. Särskild vikt bör fästas vid yrkesutbildningen.
- AG. Diversifieringen i kust- och öregioner kan ske genom marknadsföring och försäljning av fiskprodukter, gastronomi, turism, kulturellt och historiskt arv, traditioner, miljö och grön tillväxt.
- AH. Begreppet blå ekonomi utvecklas och kan i hög grad bidra till tillväxt och ekonomisk utveckling och även skapa sysselsättning, särskilt i kustregioner, kustländer och öregioner samt i de yttersta randområdena.
- AI. Kust- och ösamhällena är en fundamentalt involverad part vid förverkligandet av begreppet blå ekonomi.
- AJ. Genom EU:s innovationsunion upptäcktes och identifierades tillkortakommanden som hämmar och förhindrar utvecklingen inom forskning och innovation, såsom otillräcklig investering i forskning, avsaknad av lämplig statistik om hav och oceaner, otillräcklig finansiering och bristande samarbete mellan privata och offentliga aktörer.
- AK. Utvecklingen av den blå ekonomin skulle kunna bidra till ekonomisk tillväxt i allmänhet, och tillväxt i kust- och öregioner samt de yttersta randområdena i synnerhet, och det är just de regioner som är beroende av fisket som spelar en nyckelroll i utvecklingen av innovationer och som bör engageras i varje fas av utvecklingen av den blå ekonomin.
- AL. I fiskerisektorn, liksom inom andra sektorer, går miljön och ekonomin hand i hand. Utvecklingen av den blå ekonomin bör därför fokusera på hållbara och miljövänliga projekt och verksamheter som syftar till att utveckla kustverksamhet och bevara den marina miljön och den biologiska mångfalden som helhet genom att bland annat stödja traditionell fiskeriverksamhet som skonar miljön och den biologiska mångfalden. Dessa projekt och aktiviteter måste också vara hållbara ur ett socialt och ekonomiskt perspektiv så att det småskaliga fiskets fortsatta livskraft kan säkerställas.
- AM. Den blå ekonomin kan också bidra till säkrare fiskefartyg samt bättre arbetsvillkor och större bekvämlighet för yrkesfiskarna.
- AN. Miljö- och urvalsmålen tillämpas lika för alla aktörer, men det kommer att bli svårt för små fartyg att följa reglerna om att landa utkast.

Tisdagen den 12 april 2016

- AO. Människans miljöpåverkan i kustområden har underskattats. De sammanlagda effekterna av olika aktiviteter i kustregioner har inte erkänts eller utvärderats i tillräcklig utsträckning. Verksamhet som pågår i vissa områden, såsom transporter till sjöss och turism, obegränsat och uttömmande fritidsfiske, saluföring av arter från denna verksamhet, tjuvfiske och utsläppsvatten från industrier och avlopp på fastlandet osv. påverkar i synnerhet fiskerisektorn.
- AP. Kunskap om den marina miljön, i synnerhet tillståndet i det marina ekosystemet, är av avgörande betydelse för att kunna bedöma vilka effekter olika verksamheter har på miljön, liksom fastställande av lämpliga skyddsåtgärder och övervakningsprogram i syfte att främja fiskbeståndens återhämtning, hållbar resursanvändning och utveckling av innovationer. De statistiska uppgifterna om den marina miljön är otillräckliga och inte tillräckligt systematiska.
- AQ. I vissa regioner är olagligt fiske ett stort hot mot det småskaliga kustfisket och mot bevarandet av fiskeresurser och biologisk mångfald.
- AR. Den integrerade havspolitikerna ska svara upp mot de nya utmaningar som haven, industrin och fisket står inför i hela Europa, alltifrån skyddet av miljön och utvecklingen av kustområdena till vattenodling, havsturism eller annan ekonomisk verksamhet i samband med den blå ekonomin.
1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anpassa definitionen av kustfiske, småskaligt kustfiske och traditionellt fiske till socioekonomiska och specifika egenskaper i olika regioner och inte uteslutande till fiskefartygens storlek och styrka, eftersom de nuvarande EU-förordningarna är otillräckliga. Regionalisering bör användas för att anpassa definitionen av kustfiske från fall till fall enligt olika fiskerisektors särdrag. Parlamentet föreslår att man använder ett flertal indikativa kriterier såsom fartygens storlek, vilka redskap som används, fiskemetodernas selektivitet, fiskeresornas varaktighet eller huruvida fartygsägaren finns ombord, traditionella företagsmetoder och tillgångs- och företagsstrukturer som traditionellt används i dessa områden, fångstsektorns medverkan i berednings- och saluföringsverksamhet, fångstverksamhetens verkliga karaktär och dimension och andra faktorer knutna till den traditionella verksamheten och företagarnas stöd till eller påverkan på det lokala samhällslivet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga möjligheten till småskaligt kustfiske i ösamhällen som är traditionellt beroende av fiske för sitt eget uppehälle, och som ägnar sig åt fiskeverksamhet året runt.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att gradvis utöka de småskaliga fiskarnas kvoter, för att främja denna socialt och miljömässigt hållbara form av fiske.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja innovativa projekt och rättsliga bestämmelser som underlättar utvecklingen av kust- och öregioner och de yttersta randområdena, med hänsyn till mångfalden av socioekonomisk verksamhet, som en åtgärd för att driva på positiva externa effekter för det småskaliga fisket, både ur ett socialt och ekonomiskt sammanhållningsperspektiv och ett miljöskyddsperspektiv, genom nya typer av stöd inom ramen för de befintliga europeiska medlen. Parlamentet betonar att prioriteterna bör ligga på projekt som fokuserar på skapande och bibehållande av hållbara arbetstillfällen, ökning av fångstsektorns medverkan i berednings- och saluföringsverksamhet, främjande av företagsmetoder knutna till social sammanhållning, främjande av korta saluföringskedjor, införande av ny teknik för marknadsföring och försäljning av fiskeprodukter och fisketjänster, innovation i utvecklingen av nya produkter och tjänster samt underhåll och skydd av traditionella yrken.
 5. Europaparlamentet anser att översynen av den tekniska åtgärdsramen bör göras med hänsyn till kustfiskets särdrag och tillåta vissa vederbörligen motiverade undantag inom ramen för regionaliseringen.

Tisdagen den 12 april 2016

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att organisera en undersökning på EU-nivå om fritidsfiskets effekter för kustområdenas traditionella fiskeverksamhet, och att även fastställa parametrar för att begränsa detta i vissa områden. Parlamentet efterlyser en kraftigare begränsning av denna verksamhet för att undvika störningar mellan fångstsektorn och fritidsfisket, då fritidsfisket redan nu kan vara problematiskt i yttersta randområden med en stor turismsektor.
7. Europaparlamentet ber medlemsstaterna att prioritera det småskaliga kustfisket vid beviljandet av stöd från Europeiska havs- och fiskerifonden och att förenkla förfarandena för aktörerna inom denna sorts fiske.
8. Europaparlamentet uppmanar de myndigheter som främjar denna verksamhet att i innovationsprocesserna ta med alla lokala aktörer, företagargrupper, forskningsinstitut för fiske och havsforskning, universitet, tekniska center och lokala och regionala institutioner för att se till att projekten innehåller planer för övergripande åtgärder, att förbättra deras finansieringsmöjligheter och att förse dem med tillräckligt stöd för att uppfylla de krav som anges i Europeiska fiskerifonden.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att underrätta parlamentet om de handlingsplaner för det småskaliga kustfiskets utveckling, konkurrenskraft och hållbarhet som medlemsstaterna ska utarbeta i samband med Europeiska havs- och fiskerifonden.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att stödja de olika grupper av kvinnor som arbetar i fiskerinäringen, och stärka deras deltagande och representation inom alla områden, i både beslutsfattandet och fiskeverksamheten.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta särskilda åtgärder för att erkänna och förbättra arbetsvillkoren för dem som arbetar med nätreparationer, proviantleveranser, avlastning och förpackning.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i nära samarbete med medlemsstaterna utvidga den roll som nätverket för europeiska fiskeområden spelar, eftersom detta nätverk ger ett betydande stöd till lokala aktionsgrupper för fiske.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genom ökade ekonomiska resurser, främja och driva på grundandet av och verksamheten i lokala aktionsgrupper för fiske. Genom ett kontinuerligt och direkt stödande och rådgivande arbete till fiskerisektorn främjar dessa grupper en hållbar och socialt inkluderande utvecklingsmodell i fiskeområdena. Detta leder till ett ökat deltagande från ungdomars och kvinnors sida i nya företagsprojekt och bidrar till en moderniserad innovationsinfrastruktur, ekonomiska investeringar, diversifiering och lokala förvaltningsplaner från fiskebranschen själv. Parlamentet uppmanar kommissionen att förstärka de behöriga myndigheternas roll och befogenheter för att driva fram nya innovativa verksamheter och ha ett nära samarbete med sektorns olika aktörer.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bidra till att stärka fiskesamhällets roll i den lokala utvecklingen och förvaltningen av lokala fiskeresurser och maritima verksamheter.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till den speciella roll som kvinnorna spelar i kustområdenas ekonomier och att agera i enlighet med denna, vilket redan sker på jordbruksområdet. Parlamentet uppmanar kommissionen att lyfta fram det bidrag till BNP som kvinnors arbete i assisterande arbeten utgör, och att se till att den stora betydelsen av deras bidrag till hemmen, där den traditionella könsuppdelningen i arbetet lägger fångstarbetet i händerna på männen, erkänns. Parlamentet kräver att de traditionella kvinnoyrkena i sektorn ska erkännas på alla nivåer, och uppmanar till framtagande av särskilda program för att stödja kvinnors företagande på dessa områden.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja och stödja investeringar i diversifiering av fiskerisektorn genom utveckling av kompletterande verksamhet och mångsidighet hos fiskeriyrkena, däribland investeringar i fartyg, säkerhetsutrustning, utbildning och miljötjänster inom fiskerisektorn samt i kultur- och utbildningsverksamhet med särskild betoning på att skydda miljön och säkerställa hållbar tillväxt. Det centrala målet måste vara att finansiera verksamhet som är socialt, miljömässigt och ekonomiskt genomförbar och som kan skapa sysselsättning, särskilt bland ungdomar och kvinnor. Parlamentet påpekar att marint vattenbruk kompletterar kustfisket i de yttersta randområdena och uppmanar kommissionen att främja utvecklingen av uppfödning- och arturvalstekniker i de varma vattnen i tropiska eller subtropiska zoner. Parlamentet uppmanar kommissionen att uppvärdera kvinnornas roll inom det småskaliga kustfisket och de verksamheter som genereras av detta.

Tisdagen den 12 april 2016

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja skapandet och utvecklingen av en fisketurism för att tillämpa en differentierad handelsstrategi som är anpassad efter branschens potential, som på ett effektivare sätt möter behoven och som är inriktad på en ny form av turism där kvalitet, flexibilitet och innovation är förhärskande tillsammans med bland annat viljan att skydda det historiska och kulturella arvet, miljön och hälsan i fiskeregionerna. Parlamentet uppmanar också kommissionen att främja och stödja investeringar som rör fiske som turismverksamhet, för att skapa ett differentierat turismutbud, och främja gastronomin runt produkter från småskaligt fiske, sportfiske, undervattens- och dykturism osv. och på sätt utnyttja fiskearvet och en specifik fiskeregions igenkänningsgrad.

18. Europaparlamentet framhåller den växande betydelse som havssportverksamheten får för stimulansen av lokalsamhällena, framför allt under lågsäsong, med hjälp av nya undervattenssporter, dykning eller andra havssporter som surfing eller bodyboard.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i syfte att bidra till skapandet och utvecklingen av en fisketurism, främja och stödja investeringar i diversifieringen av fisket inom kultur- och konstområdet, som en del av det traditionella arvet (hantverk, musik och dans) samt att stödja investeringar för att främja tradition, historia och fiskearv i allmänhet (fiskeredskap, fiskemetoder, historiska dokument osv.) genom att öppna museer och organisera utställningar som har ett nära samband med kustfisket.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att tillåta en blandad verksamhet för fångstfartygen, så att de, utöver kärnverksamheten, även kan bedriva annan verksamhet med anknytning till fritids- och turismsektorn. Detta kan till exempel vara sjöfartsdagar eller aktiviteter inom beredning, utbildning och gastronomi, i linje med det system som inom landsbygdssektorn används på jordbruksskolor och inom agroturism.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaternas förvaltningsorgan att se till att det småskaliga kustfisket får en rättvis tillgång till stöd från Europeiska havs- och fiskerifonden, särskilt med tanke på dess administrativa begränsningar.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder som underlättar och främjar rörlighet mellan yrken med anknytning till havet.

23. Europaparlamentet vill att resultat av forskning och projekt som finansieras genom den offentliga budgeten på vissa villkor ska göras offentligt tillgängliga för att säkerställa en effektivare spridning av och tillgång till befintlig statistik om haven och oceanerna, samt att de nuvarande administrativa hindren för tillväxt och innovation ska avlägsnas.

24. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att förbättra lagstiftningen genom aktsamhetsbestämmelser om en rättvis fördelning av kvoter till det småskaliga fisket av delade arter.

25. Europaparlamentet understryker att den främsta fiskeprodukten är själva fångsten och att det är av grundläggande vikt att stärka de olika formerna för utnyttjandet av fisken, bland annat när det gäller konservering eller tillvaratagande av biprodukter från fisket. Parlamentet uppmanar kommissionen att aktivt främja och stödja investeringar i diversifieringen av fisket när det gäller marknadsföring och beredning av lokala fiskeprodukter, att främja utvecklingen av lokala distributionskanaler, att främja dessa produkter genom att skapa lokala, distinkta märkningar och/eller varumärken för produkter samt att stödja skapandet av lokala företagsprojekt som syftar till att genomföra denna verksamhet. Dessa innovationsfrämjande åtgärder bör främst inriktas på utveckling av märkningar och etiketter som garanterar lokala fiskprodukters kvalitet.

26. Europaparlamentet efterlyser större flexibilitet för fartyg med en längd på under tolv meter när det gäller fiskeloggboken, särskilt i fråga om kravet på att skicka in dokument inom 48 timmar, vilket medför en stor administrativ börda. Parlamentet föreslår i detta hänseende ett undantag från detta krav för fartyg som säljer hela sin fångst på auktion, vilket skulle göra det möjligt att samla in alla önskade upplysningar utan att skapa en onödig administrativ börda.

27. Europaparlamentet uppmanar införande av skyddade marina områden, vilka kommer att främja hållbara fiskeresurser och underlätta kontroll och bekämpning av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. Parlamentet betonar att EU måste förse medlemsstaterna med lämplig rådgivning, samordningshjälp och stöd i detta avseende.

Tisdagen den 12 april 2016

28. Europaparlamentet ger sitt helhjärtade stöd till kvinnors arbete eftersom detta spelar en viktig roll för det småskaliga fisket. Parlamentet framhåller särskilt de nyckeluppgifter som kvinnor har i förädlingskedjan och deras avgörande roll inom skaldjursfisket.
29. Europaparlamentet påpekar att det finns ett ersättningssystem för kustfisket i de yttersta randområdena som är godkänt inom ramen för Europeiska havs- och fiskerifonden, på grund av att detta fiske är behäftat med omfattande extrakostnader. Parlamentet uppmanar kommissionen att komplettera detta system med en särskild bestämmelse för de yttersta randområdena, vilken ska ha en liknande utformning som Posei-programmet för jordbruket.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja införandet av färska produkter från småskaligt kustfiske, skaldjursfiske och småskaligt, extensivt och hållbart vattenbruk i offentliga matsalar (skolor, sjukhus, restauranger osv.).
31. Europaparlamentet framhåller de yttersta randområdenas särdrag, som har att göra med deras avlägsna läge och ökaraktär. Parlamentet påminner om att dessa särdrag leder till extrakostnader för kustfisket i dessa regioner och att dessa extrakostnader bör kompenseras till fullo av Europeiska havs- och fiskerifonden.
32. Europaparlamentet noterar att kustfiskeflottorna i de yttersta randområdena ofta är gamla, vilket leder till säkerhetsproblem ombord på fartygen. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en översyn av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden för att tillåta stöd till förnyelse av fartyg som används för småskaligt kustfiske i de yttersta randområdena, på villkor att kapaciteten inte utökas.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillhandahålla havs- och miljöstatistik i syfte att främja insyn, innovation och utveckling, samt att säkerställa att alla intresserade parter ges tillgång till vetenskaplig information som har tagits fram med hjälp av offentlig medfinansiering.
34. Europaparlamentet betonar att haven och strand- och kustområdena fortfarande bär på en till största delen utforskad potential för utveckling, sysselsättning, energiautonomi, innovation och hållbar utveckling. Parlamentet anser att EU:s erkännande av denna roll och potential skulle öka kustområdenas, öarnas och de yttersta randområdenas dragningskraft och utveckling.
35. Europaparlamentet uttrycker sin oro över tillämpningen av Horisont 2020-programmet inom den blå ekonomins område, eftersom det är det viktigaste programmet för forskning och innovation på europeisk nivå. Parlamentet förespråkar inrättandet av en kunskaps- och innovationsgemenskap (KIC) för den blå ekonomin som integreras i Horisont 2020 och som ska bidra till att stimulera verksamheten i kustregionerna med hjälp av transnationella offentlig-privata partnerskap.
36. Europaparlamentet förespråkar utnyttjande av örönmärkta medel för innovation och blå tillväxt för att finansiera grundforskning, forskning och utveckling, utbildning, nya företag, miljöskydd och utsläppande på marknaden av innovativa produkter och processer.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla stöd som en del av initiativen för direktförvaltning av projektfinansiering, med tonvikt på kustfiske och utvecklingen av kustregionerna.
38. Europaparlamentet understryker betydelsen av miljöskyddsverktyg, såsom miljökonsekvensbedömningar för enskilda projekt och strategiska miljökonsekvensbedömningar för strategier, planer och program som bidrar till ett hållbart fiske.
39. Europaparlamentet understryker vikten av att den integrerade havspolitikerna för framtiden i de regioner som är beroende av fisket och inser att satsningen på strategin för blå tillväxt måste öka. Målet är att ge ett långsiktigt stöd till hållbar utveckling inom alla havs- och sjöfartssektorer, där man erkänner havens och oceanernas betydelse som motorer för att generera sysselsättning och skapa arbetstillfällen i kustregionerna.

Tisdagen den 12 april 2016

40. Europaparlamentet betonar att kust- och öregioner samt de yttersta randområdena utgör de viktigaste aktörerna för innovation och att de måste engageras i varje steg av utvecklingen av den blå ekonomin.

41. Europaparlamentet understryker betydelsen av Europeiska havs- och fiskerifonden, som har särskilt fokus på diversifiering och innovation inom fiskerisektorn, för att stödja ett socioekonomiskt och miljömässigt hållbart, innovativt, konkurrenskraftigt, effektivt och kunskapsbaserat fiske. Parlamentet framhåller nödvändigheten av att förstärka finansieringen av avdelning 4 i Europeiska havs- och fiskerifonden i syfte att hjälpa befolkningen i fiskesamhällena att förbättra sina levnadsförhållanden genom att utveckla nya verksamheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att snarast möjligt erkänna de regionala versionerna av Europeiska havs- och fiskerifonden.

42. Europaparlamentet understryker vikten av att fördjupa relationen mellan lokalsamhällen och universitet/tekniska högskolor. Detta kan ge ett avgörande bidrag till skapandet av nya företagsinkubatorer för att stimulera tillkomsten av nya affärsidéer inom det marina området.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att aktivt främja projekt som erbjuder stöd för att stärka innovationen och den tekniska utvecklingen, med målet att utveckla eller införa nya produkter, redskap och metoder, samt nya eller förbättrade system för förvaltning och organisation. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja och uppmuntra utbyte av information och god praxis mellan olika fiskezoner för att stimulera utvecklingen av innovativa och hållbara fiskemetoder. Det är i detta sammanhang nödvändigt att integrera kurser i företagande och diversifiering i sjöfarts- och fiskeutbildningar.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja tillkomsten av nya innovativa affärsmöjligheter i regioner som är beroende av fisket, genom att stimulera företagsamheten och skapa startmöjligheter med stor framgångspotential inom havsområdet som kan bidra till diversifiering av den traditionella kustfiskeverksamheten, skapa arbetstillfällen och dra till sig befolkning eller få den att stanna.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, när den utarbetar lagstiftningsförslag om användningen av redskap och metoder, tillämpa ett selektivt synsätt för att ta hänsyn till de verkliga effekterna av dessa redskap och metoder på de småskaliga fiskeresurserna i vart och ett av de berörda områdena. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att alla lagstiftningsinitiativ föregås av en genomarbetad konsekvensbedömning som tar hänsyn till särdragen i varje fiskeområde. Parlamentet anser att ett icke-selektivt synsätt för användningen av redskap och metoder har en stor effekt på vitaliteten i redan marginaliserade kust- och ösamhällen, vilket leder till ytterligare avfolkning och hindrar utveckling och innovation. Parlamentet anser att en positiv diskriminering bör införas när det gäller det hantverksmässiga kustfisket. Parlamentets uppfattning är att detta tillvägagångssätt, liksom även förslaget om förbud mot drivgarn, tyder på att kommissionen ännu anpassar sig till den decentraliserade och reformerade gemensamma fiskeripolitik som medlagstiftarna har valt att anta. Kommissionen påminns om sin skyldighet att verka inom ramen för den regionalisering som framställs i den nya förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.

46. Europaparlamentet noterar att marina ekosystem vid kusterna är känsliga och uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att, i enlighet med försiktighetsprincipen, utvärdera miljökonsekvenserna av alla verksamheter som skulle kunna påverka fiskbeståndens hållbarhet, såsom sjötransporter, avfall, transport, förorening av akviferer, borrhavsverksamhet eller uppförande av nya turistanläggningar längs med kusten.

47. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen med största uppmärksamhet överväger det hantverksmässiga kustfiskets och det småskaliga fiskets socioekonomiska relevans inom EU, användningen av alternativ metodik för att klarlägga flottsegmenten samt vikten av att diversifiera verksamheten i de kustregioner som är starkt beroende av fisket. Parlamentet påpekar vikten av att samla in en mängd vetenskaplig information för att förbättra hanteringen av det hantverksmässiga fisket, så att det kan göras hållbart ur biologisk, social, ekonomisk och miljömässig synvinkel.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att påskynda processen med att införliva överenskommelsen mellan arbetsmarknadens parter om genomförandet av Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete inom fisket från 2007 i en lämplig EU-rättsakt.

Tisdagen den 12 april 2016

49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i enlighet med den klassificering av fiskeredskap som experter har gjort i Medelhavsförordningen, beakta skillnaderna mellan trålnät och not, för att utifrån de senaste vetenskapliga rekommendationerna skapa bästa möjliga villkor för mer hållbar användning av respektive redskap.
50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att en översyn av bedömningen av de fiskbestånd som är relevanta för kustfisket genomförs, och betonar behovet av en analys av det småskaliga fiskets effekter på fiskbestånden, utan att ignorera kraftfullare metoder såsom tonfiskfisket, eftersom de arter som fiskas inom kustfisket oftast har enorm socioekonomisk betydelse. Trots att de endast står för en liten del av de totala fångsterna är de mycket viktiga för att de fiskare som har sin dagliga inkomst från dem ska kunna överleva.
51. Europaparlamentet uttrycker sin oro över förlusten av traditionella tekniker och färdigheter inom fisket på grund av ofördelaktiga regler som påverkar kustsamhällen.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra bestämmelsen om tekniska specifikationer för fiskenät, såsom minsta maskstorlek, nätets höjd, avståndet från kusten och det djup där nät får användas, för att uppnå ett mer balanserat uttag av fiskbestånd och för att bevara den biologiska mångfalden.
53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra de bestämmelser i den befintliga förordningen som föreskriver vilket avstånd från kusten och på vilket djup fiskeredskap får användas, för att ta hänsyn till de geografiska särdragen i medlemsstaters gränsområden.
54. Europaparlamentet understryker behovet av en ändring av förordningen rörande förvaltningsstrukturer för ett hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, även känd som Medelhavsförordningen, som antogs 2006 och som innehåller bestämmelser om redskapens tekniska egenskaper och hur de ska användas. Parlamentet anser att denna förordning måste anpassas till den nya gemensamma fiskeripolitiken och då i synnerhet målet om ett maximalt hållbart uttag, samtidigt som man måste ta hänsyn till att förvaltningen av Medelhavet delas med tredjeländer.
55. Europaparlamentet framhåller behovet av en effektiv samordning mellan medlemsstaterna för att se till att fiskare ges utförlig information i rätt tid om genomförandet av befintliga föreskrifter och eventuella ändringar av dessa.
56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja projekt inom ramen för sammanhållningspolitiken som kommer att bidra till att skydda kust- och ömrådena som traditionella, kulturella och historiska fiskerelaterade och maritima arvsområden.
57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att använda EU-medel för att subventionera hållbarhetscertifiering för fällor av typen "almadraba", för att främja erkännandet av denna fiskemetod och dess bidrag.
58. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-

Tisdagen den 12 april 2016

P8_TA(2016)0110

Den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension, inbegripet fiskeavtalen**Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om gemensamma regler för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension, inbegripet fiskeavtalen (2015/2091(INI))**

(2018/C 058/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 ⁽²⁾,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982,
- med beaktande av 1995 års avtal om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd,
- med beaktande av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations (FAO) uppförandekod för ansvarsfullt fiske, som antogs i oktober 1995 och därmed förknippade instrument och riktlinjer,
- med beaktande av konceptet med det sårbara marina ekosystemet som uppkom efter diskussionen vid FN:s generalförsamling och fick genomslagskraft efter antagandet av generalförsamlingens resolution 61/105 från 2006 och det faktum att sårbara marina ekosystem utgör områden som kan vara sårbara för effekter av fiskeverksamhet,
- med beaktande av Azorernas vetenskapliga kriterier och riktlinjer 2009 för identifiering av "ekologiskt eller biologiskt viktiga marina områden" och utformandet av representativa nätverk av skyddade marina områden i öppna havsvatten och djuphavshabitat enligt mångfaldskonventionen,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2012 om den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension ⁽³⁾,
- med beaktande av slutsatserna från den konferens som anordnades av den rådgivande nämnden för långvandrande arter den 16 och 17 september 2015,
- med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport nr 11/2015 av den 20 oktober 2015 med titeln "Förvaltas partnerskapsavtalen om fiske väl av kommissionen?",
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet och yttrandet från utskottet för utveckling (A8-0052/2016), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.⁽²⁾ EUT L 149, 20.5.2014, s. 1.⁽³⁾ EUT C 419, 16.12.2015, s. 175.

Tisdagen den 12 april 2016

- A. Enligt FAO:s rapport om situationen för världens fiske och vattenbruk fortsatte de överexploaterade fiskbestånden att öka fram till 2008, men minskade en aning 2011.
- B. EU är en av de viktigaste fiskeaktörerna i världen, med en stark närvaro historiskt sett och omfattande verksamhet i alla världens oceaner genom en kombination av fiskeflottans verksamhet, EU-medborgares privata investeringar, sitt nätverk av bilaterala fiskeavtal och sitt deltagande i alla de viktigaste regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna, samtidigt som EU uppmuntrar goda metoder och respekt för mänskliga rättigheter.
- C. En hållbar förvaltning av världens fiskeresurser kräver multilateralism och internationellt samarbete, även på bilateral nivå. EU kan spela en nyckelroll i den globala förvaltningen av hav och oceaner, och den gemensamma fiskeripolitiken måste därför grundas på en ambitiös vision som är förenlig med den inre dimensionen enligt grundförordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.
- D. FAO har nyligen offentliggjort frivilliga riktlinjer för att säkra ett hållbart småskaligt fiske med mål för det småskaliga fisket, framför allt i utvecklingsländerna.
- E. EU är en viktig marknad för fiskeriprodukter (såväl fisk som fångas av EU-flottor som import) och den största importören av sådana produkter. EU konsumerar 11 procent av världens fiskproduktion räknat i volym och importerar 24 procent av fiskeriprodukterna räknat i värde, trots att EU bara står för 8 procent av världens fångster. EU förfogar över en omfattande fiskförädlingsindustri som har en viktig social dimension som bör bevaras.
- F. Den nya gemensamma fiskeripolitikens yttre dimension omfattar internationella avtal och fiske i områden utanför nationell jurisdiktion. Konventionen om biologisk mångfald och FAO förespråkar fastställandet av ekologiskt eller biologiskt betydande marina områden och av sårbara marina ekosystem. Skyddade marina områden är viktiga verktyg för ekosystembaserad förvaltning, vilket erkänns av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer.
- G. Kvoterna inom de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna har huvudsakligen grundat sig på historiska fångster, vilket gjort det möjligt för industriländerna att få förmånstillträde till de globala fiskbestånden. Nu måste man tillämpa de fördelningskriterier som fastställts av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och därmed ta hänsyn till fiske som bedrivs av utvecklingsländer i kustområden, vilka i generationer har varit beroende av närliggande fiskeresurser, ett faktum som EU måste fortsätta att respektera.
- H. En viktig åtskillnad behöver göras mellan de nordiska avtalen med Norge, Island och Färöarna och de partnerskapsavtal om hållbart fiske som berör andra länder.
- I. EU måste i sin politik eftersträva samstämmighet med utvecklingspolitiken på grundval av artikel 201.1 i EUF-fördraget, där det fastställs att "unionen ska ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet vid genomförande av politik som kan påverka utvecklingsländerna".
- J. Uppgifterna om de fiskbestånd som EU fiskar i tredjeländers vatten, eller som är avsedda för EU:s marknad, är ibland otillräckliga vad gäller fiskbeståndens tillstånd och de totala fångster som tas upp av lokala flottor och flottor från tredjeländer, vilket gör det svårt att utvärdera mängden överskott i flera blandade avtal enligt FN:s havsrättskonvention (Unclos). Det vore önskvärt med fler tillgängliga och transparenta uppgifter på detta område.
- K. EU bör göra allt den kan för att se till att de avtal om hållbart fiske som ingås med tredjeländer gagnar både EU och berörda tredjeländer, även deras lokalbefolkning och fiskerinäring.

Tisdagen den 12 april 2016

L. Sjöroveriet har också en negativ inverkan på regioner där fiskeverksamhet regleras inom ramen för bilaterala och multilaterala fiskeavtal.

1. Europaparlamentet välkomnar att man för första gången i grundförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken har inkluderat ett kapitel som behandlar den externa dimensionen, inbegripet minimikrav för bilaterala avtal, en skyldighet att utveckla samarbetet mellan regionala fiskerierorganisationer och förenligheten mellan de åtgärder de vidtar, en explicit hänvisning till gemensamma normer både inom och utanför EU:s vatten samt ett uttalande om att åtgärderna måste grunda sig på bästa tillgängliga vetenskapliga råd.

2. Europaparlamentet betonar vikten av att säkra samstämmighet mellan fiskeri-, miljö-, handels- och utvecklingspolitiken.

3. Europaparlamentet erkänner vikten av att upprätthålla och utöka den befintliga rättsliga ramens samstämmighet och förenlighet.

4. Europaparlamentet anmodar om ett ökat samarbete mellan Europeiska kommissionens tjänstegrenar som är relevanta för fiskeri, nämligen GD Havsfrågor och fiske, GD Internationellt samarbete och utveckling och GD Handel.

5. Europaparlamentet betonar att EU:s och dess partners – de partner EU har ingått bilaterala och andra avtal med – främjande av miljömässigt, socialt och ekonomiskt hållbart fiske grundat på öppenhet och insyn och icke-statliga aktörers deltagande, särskilt de yrkespersoner som är beroende av fisket för sin utkomst, är ett viktigt sätt att säkra framtiden för fiskesamhällen vid kusterna, den marina miljön, utvecklingen av lokal industri, de arbetstillfällen som genereras av fiske, förädling och handel samt fiskets bidrag till tryggad livsmedelsförsörjning.

6. Europaparlamentet understryker betydelsen av att skydda ekosystemen och hålla fiskbestånden över maximalt hållbart uttag, eftersom större fiskbestånd är viktiga för utvecklingen av fiskesamhällen vid kusterna i tredjeländer, i enlighet med FAO:s frivilliga riktlinjer för att säkra ett hållbart småskaligt fiske.

7. Europaparlamentet understryker behovet av att stödja lokalsamhällen vars levebröd huvudsakligen kommer från fiske och fiskerelaterad verksamhet. Parlamentet understryker behovet av stödåtgärder som syftar till att främja tekniköverföring, kunskapsöverföring, kapacitetsförvaltning, partnerskap mellan flera intressenter samt andra investeringar som gynnar fiskeribranschen.

8. Europaparlamentet påminner om att de miljömässiga normer som också måste tillämpas på EU:s externa fiske omfattar genomförandet av ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen tillsammans med försiktighetsansatsen, för att återuppbygga och upprätthålla exploaterade bestånd över de nivåer som kan producera högsta avkastning till 2015, där så är möjligt, och till 2020 allra senast för alla bestånd.

9. Europaparlamentet understryker att alla aspekter av den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension måste bygga på rättvisa och ömsesidigt fördelaktiga förbindelser mellan EU, dess medlemsstater och dess partner på det globala planet, oberoende av om dessa är bilaterala (partnerskapsavtal om hållbart fiske) eller multilaterala (regionala fiskeriförvaltningsorganisationer), i syfte att främja en hållbar utveckling av den lokala fiskerinäringen. Parlamentet betonar att en sådan rättvisa också måste återspeglas i EU:s handelsavtal med tredjeländer, i överensstämmelse med kravet på konsekvens i utvecklingspolitiken.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i den externa dimensionen av den gemensamma fiskeripolitiken beakta de yttre randområdena, inbegripet bilaterala avtal med tredjeländer, i syfte att garantera att den lokala fiskerinäringen i de yttre randområdena gynnas.

11. Europaparlamentet erkänner det arbete som den rådgivande nämnden för långvandrande arter utfört när det gäller utarbetandet av sin ståndpunkt om den reviderade gemensamma fiskeripolitikens externa dimension och genomförandet av denna, tillsammans med aktörer från tredjeländer.

12. Europaparlamentet insisterar på att EU i sin externa fiskerelaterade verksamhet (fångst, förädling och saluföring) måste främja sina striktaste miljömässiga och sociala normer och genomföra strikta och effektiva kontroll- och inspektionsåtgärder, men samtidigt garantera öppenhet i all sin verksamhet för att säkerställa rättvisa konkurrensvillkor på EU:s marknad.

Tisdagen den 12 april 2016

13. Europaparlamentet erkänner den roll som innehas av den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension när det gäller att skapa arbetstillfällen (både inom och utanför EU) och leverera fisk till EU:s marknader (och under vissa omständigheter till lokala marknader); den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension fungerar också som en drivkraft med hjälp av vilken EU kan ge teknisk, finansiell och vetenskaplig hjälp till tredjeländer, i synnerhet genom främjande av bättre vetenskaplig forskning, kontroll- och övervakningssystem och utveckling av hamninfrastruktur.
14. Europaparlamentet välkomnar de avsevärda förbättringarna i det sätt på vilket EU under de senaste åren har förvaltat den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension, avseende både partnerskapsavtalen om hållbart fiske och deras genomförande, vilket har resulterat i att EU:s flottor i allmänhet är bland de mest progressiva fjärrfiskeflottorna när det gäller att uppfylla strikta sociala och miljömässiga normer. Parlamentet anser att EU i ett internationellt sammanhang bör främja sådana miljömässiga och sociala normer inom ramen för regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och sitt nätverk av partnerskapsavtal om hållbart fiske.
15. Europaparlamentet erkänner att när EU:s flotta upphör att verka inom ett fiske kan dess fiskerätter fördelas mellan andra flottor som har mycket lägre standarder för bevarande, förvaltning och hållbarhet än dem som förespråkas och försvaras av EU.
16. Europaparlamentet anser att beviljandet av sektorsuppdelat stöd till fiskerinäringen i de partnerländer som undertecknat partnerskapsavtal om hållbart fiske är synnerligen viktigt med tanke på dessa länders ökande behov avseende fiskeriförvaltning, vetenskaplig forskningkapacitet, uppbyggnad och underhåll av infrastruktur, utbildning av fiskeriinspektörer och besättning samt förbättring av utbudet av och tillgängligheten till fisk i syfte att trygga livsmedelsförsörjningen för befolkningen i de partnerländer som undertecknat partnerskapsavtal om hållbart fiske genom att stödja det arbete som utförs av kvinnor inom fiskerinäringen.
17. Europaparlamentet betonar därför att det behövs en bättre koppling mellan det sektorsuppdelade stöd som ges inom ramen för fiskeavtalet och de instrument som är tillgängliga inom utvecklingssamarbetet, särskilt Europeiska utvecklingsfonden. Parlamentet insisterar också på full insyn i finansieringen av fiskeprojekt och användningen av sektorsuppdelat stöd för att på så sätt garantera ett korrekt utnyttjande av EU-medel.
18. Europaparlamentet upprepar behovet av bättre vetenskaplig information om resursernas tillstånd och bättre data om fångst/fiskeansträngning för fiske utanför EU:s vatten, särskilt i vatten som tillhör vissa utvecklingsländer i kustområden. För detta ändamål kan befintliga medel ur Europeiska havs- och fiskerifonden och Europeiska utvecklingsfonden användas.
19. Europaparlamentet noterar att man i revisionsrättens färsk rapport om partnerskapsavtal om hållbart fiske konstaterar att ett av huvudmålen med partnerskapsavtalen om hållbart fiske är att endast fiska överskottsbestånd, och att detta har visat sig var mycket svårt att genomföra i praktiken på grund av att det saknas tillförlitlig information om fiskbestånd och inhemska fiskeflottors fiskeansträngning eller om fiskeansträngningen för andra utländska fiskeflottor som också har beviljats tillträde av partnerländerna. Parlamentet betonar i detta avseende betydelsen av tillförlitliga vetenskapliga uppgifter och oberoende efterhandsutvärderingar av ändamålsenligheten med partnerskapsavtalen om hållbart fiske.
20. Europaparlamentet understryker att EU, genom sina partnerskapsavtal om hållbart fiske och sitt arbete med regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, bör främja harmoniseringen av villkoren för alla utländska fartygs tillträde till afrikanska vatten för fiske av tonfisk, små pelagiska och bottenlevande arter i syfte att upprätta gynnsamma villkor för fiskare som arbetar på ett hållbart och ansvarstagande sätt.
21. Europaparlamentet begär att oberoende observatörsprogram som bidrar till övervakningen av fiske och insamlingen av vetenskapliga data utvidgas.
22. Europaparlamentet är övertygat om att man endast genom regional fiskeriförvaltning, även inrättandet av regionala observatörsprogram, regionala inspektioner (vid hamnar och till havs) och kontrollsystem på regional nivå, kan utveckla ett hållbart och rättvist utnyttjande när det gäller långvandrande fiskbestånd samt gränsöverskridande och gemensamma fiskbestånd i enlighet med de krav som ställs av Unclos och i FN:s avtal om fiskbestånd.

Tisdagen den 12 april 2016

23. Europaparlamentet konstaterar att det finns en rättslig ram för regional förvaltning av långvandrande fiskbestånd, och för många andra fiskbestånd, genom den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen för tonfisk och andra regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, trots att vissa fisken förblir utanför nätverket för regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, och uppmanar med kraft kommissionen att se till att samtliga relevanta fisken så fort som möjligt förvaltas av en regional fiskeriförvaltningsorganisation.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka bidragen till regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, eftersom dessa spelar en avgörande roll i kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske).

25. Europaparlamentet uttrycker sin oro över att vissa andra fisken, särskilt efter gemensamma bestånd som inte finns på öppet hav, inte ännu har ett effektivt forum för regionalt samarbete och regional förvaltning. Parlamentet anser att detta är ett allvarligt problem, i synnerhet för bestånd av små pelagiska arter i Västafrika, med tanke på deras strategiska betydelse för livsmedelsförsörjningen, vilket konstaterades i Internationella havsrättsdomstolens nyligen offentliggjorda rådgivande yttrande ⁽¹⁾.

26. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU att använda sitt inflytande för att garantera att allt fiske med en regional dimension förvaltas av en regional fiskeriförvaltningsorganisation. Parlamentet uppmanar EU att särskilt arbeta för att fiskerikommittén för östra Centralatlanten (Cecaf) ska bli en fullfjädrad regional fiskeriförvaltningsorganisation med rätt att fatta beslut, i stället för en rådgivande regional fiskerikommitté inom FAO.

27. Europaparlamentet är övertygat om att så länge EU-flottor har tillträde till annat fiske (t.ex. efter bottenlevande arter) så behöver EU främja åtgärder som är tillämpliga på alla för att garantera harmonin mellan de industriella och småskaliga fiskeflottorna, vilket kan kräva ett zonindelningssystem som tillåter att den lokala, småskaliga fiskenäringen skyddas.

28. Europaparlamentet efterlyser fler studier och ökat skydd av djuphavsarter och djuphavshabitat, främst av de som är särskilt känsliga eller viktiga för ekosystemets långsiktiga hållbarhet.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja en balanserad fördelning av tilldelningen av tillträde inom regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och samtidigt beakta både den miljömässiga och sociala inverkan, behov i fråga om livsmedelsförsörjning samt utvecklingsländernas strävan att utveckla sina egna fisken. Parlamentet konstaterar att all omfördelning behöver omfatta alla flottor, både fjärrfiskeflottor och nationella, och grunda sig på lämpliga fördelningskriterier som utarbetats av den relevanta regionala fiskeriförvaltningsorganisationen.

30. Europaparlamentet välkomnar kravet i grundförordningen enligt vilket alla utländska flottor som bedriver fiske i ett land med vilket EU har ett partnerskapsavtal om hållbart fiske måste omfattas av liknande villkor för tillträde, vilka främjar ett hållbart fiske. Detta är en viktig åtgärd som garanterar att andra fjärrfiskeflottor verkar enligt samma normer som EU i stället för att underminera dessa normer. Parlamentet uppmanar kommissionen att kraftfullt arbeta för detta krav.

31. Europaparlamentet begär att EU utnyttjar sitt nätverk av partnerskapsavtal om hållbart fiske och sina förhandlingar inom regionala fiskeriförvaltningsorganisationer för att garantera att partnerländerna begränsar tillträdet för alla fjärrfiskeflottor till överskott, enligt Unclos krav och kraven i den gemensamma fiskeripolitiken, och som EU gör, och ger förmånstillträde till flottor som tillämpar de mest miljövänliga och socialt hållbara fiskemetoderna för den berörda zonen och de berörda bestånden.

32. Europaparlamentet ser med oro på ett eventuellt avbrott i fisket mellan två protokoll när förhandlingarna om ett nytt protokoll drar ut på tiden. Parlamentet uppmanar kommissionen att garantera aktörernas rättsliga och ekonomiska säkerhet genom att se till att fisket kan fortsätta mellan två protokoll.

⁽¹⁾ Internationella havsrättsdomstolens rådgivande yttrande av den 2 april 2015, som svar på den subregionala fiskerikommissionens begäran om ett yttrande: https://www.itlos.org/fileadmin/itlos/documents/cases/case_no.21/advisory_opinion/C21_AdvOp_02.04.pdf

Tisdagen den 12 april 2016

33. Europaparlamentet erkänner betydelsen av inrättandet av en större ram med utvecklingsländer som inte bara omfattar fiske, utan även tidigare och efterföljande områden i försörjningskedjan.
34. Europaparlamentet uppmanar EU att undvika att förhandla om partnerskapsavtal om hållbart fiske med länder där korruption accepteras.
35. Europaparlamentet erkänner betydelsen av inrättandet av en större ram med utvecklingsländer som omfattar fiske som en integrerad del av andra utvecklingsrelaterade ämnen.
36. Europaparlamentet tror på betydelsen av att erkänna fisketillstånd via de diplomatiska kanalerna.
37. Europaparlamentet inser betydelsen av fiske för utvecklingsländer, särskilt småskaligt fiske, i anledning av fiskets bidrag till tryggad livsmedelsförsörjning, den lokala ekonomin och sysselsättningen för både män och kvinnor, utan att det påverkar den roll som innehas av den industriella fiskeverksamhet som sker inom en ansvarsfull och öppen ram och som garanterar den socioekonomiska utvecklingen för kustområden och försörjningen med fiskeriprodukter.
38. Europaparlamentet understryker att EU måste respektera sitt åtagande om att främja ett miljömässigt och socialt hållbart fiske i utvecklingsländerna i all EU-politik som påverkar fisket i utvecklingsländer (bistånd, handel, fiske).
39. Europaparlamentet betonar vikten av att kvinnor deltar i hela värdekedjan, från finansiering till förädling och/eller saluföring av fiskprodukter. Parlamentet anser att om kvinnors tillträde till dessa aktiviteter främjas skulle deras ekonomiska och sociala medinflytande förstärkas, vilket skulle spela en viktig roll när det gäller att undanröja klyftorna mellan könen. Parlamentet insisterar på att större uppmärksamhet ska ägnas prioriteringar avseende jämställdhet i EU:s förbindelser med utvecklingsländer.
40. Europaparlamentet betonar vikten av att med hjälp av sektorsuppdelat stöd främja lokal utveckling genom ökad självständighet för partnerländernas fiske, i synnerhet genom förstärkning av hållbart vattenbruk, samt utveckling och bevarande av det småskaliga fisket, förbättring av de vetenskapliga kunskaperna om beståndens tillstånd och förstärkning av privata initiativ som tas av lokala aktörer. Parlamentet uppmanar EU att genom partnerskapsavtalen om hållbart fiske främja en god förvaltning, framför allt av de offentliga intäkterna från fiskerinäringen och den ekonomiska ersättningen.
41. Europaparlamentet anser att EU bör uppmuntra tredjeländer, och börja med dem som EU förhandlar om partnerskapsavtal om hållbart fiske med, att inrätta ett regelverk för samriskföretag bestående av EU-företag och andra intressen för sektorerna för fångst, förädling och saluföring. Parlamentet anser att en sådan ram är det bästa sättet att garantera att samriskföretag inrättas och verkar i linje med höga standarder vad gäller hållbarhet och öppenhet, så som den reformerade gemensamma fiskeripolitiken förespråkar, varvid den rättsliga stabiliteten för EU:s intressen också stärks när det gäller att stödja en hållbar utveckling av fisket i tredjeländer.
42. Europaparlamentet kräver att transparens, ansvarighet och intressenters deltagande ska betraktas som centrala i EU:s fiskeförordningar med tredjeländer.
43. Europaparlamentet betonar att europeiska investeringar genom samriskföretag i fisket i tredjeländer måste omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken. Parlamentet betonar att EU bör, genom sina partnerskapsavtal om hållbart fiske, främja en dialog med partnerländer om upprättandet av en regleringsram för att säkerställa att gemensamma företag med partner från EU eller andra länder inom fångst-, förädlings- och saluföringssektorerna verkar på ett öppet sätt, inte konkurrerar med den lokala, småskaliga branschen och bidrar till utvecklingsmålen för det berörda landet.
44. Europaparlamentet hör samman revisionsrättens rapport, som betonar att underutnyttjandet av det referenstonnage som anges i vissa nya protokoll medför höga kostnader. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att i möjligaste mån undvika onödiga kostnader för EU:s budget inom detta område.

Tisdagen den 12 april 2016

45. Europaparlamentet anser sig behöva ha en mer aktiv roll än det nuvarande godkännandeförfarandet och insisterar på att omedelbart och fullständigt informeras i alla faser av förfaranden som rör ingående eller förnyelse av partnerskapsavtal om hållbart fiske, i syfte att öka insynen och det demokratiska ansvarsutkrävandet när det gäller protokollen.

46. Europaparlamentet erkänner vikten av den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension när det gäller att skapa arbetstillfällen både inom EU och i partnerländerna, inbegripet genom anställning av lokal besättning i samband med partnerskapsavtal om hållbart fiske. Parlamentet uppmanar EU-fartyg att i den mån det är möjligt landa sina fångster i partnerländerna för den första bearbetningen. Parlamentet efterlyser instrument för att skydda arbetstagare och för att anständiga arbetsförhållanden ska ingå i EU:s förordningar om fiskerifrågor (särskilt ILO:s konvention nr 188) liksom i partnerskapsavtal om hållbart fiske för att garantera samma arbetsvillkor, samma lön, samma skydd för arbetstagarnas rättigheter och samma utbildningsnivåer för EU- och icke-EU-medborgare.

47. Europaparlamentet välkomnar varmt bestämmelserna om öppenhet i det allra senaste protokollet med Mauretanien, enligt vilka Mauretanien förbinder sig att offentliggöra alla avtal med stater eller privata aktörer om tillträde för utländska fartyg att fiska i Mauretaniens exklusiva ekonomiska zon, och begär att sådana bestämmelserna om insyn inkluderas i alla partnerskapsavtal om hållbart fiske.

48. Europaparlamentet välkomnar även varmt att protokollet med Mauretanien innebär att EU:s flotta prioriteras tillträde till detta lands fiskeöverskott och uppmanar kommissionen att framhålla detta exempel i protokollförhandlingar med andra tredjeländer och samtidigt beakta de höga krav på hållbarhet som EU:s flotta måste uppfylla.

49. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att se till att liknande bestämmelser om insyn inkluderas i andra framtida protokoll, eftersom detta skulle medföra mycket större öppenhet när det gäller den totala fiskeansträngningen och villkoren för tillträde. Parlamentet begär att man offentliggör uppgifter om de sammanlagda fångsterna för fartyg som tillåts fiska i mauretanska vatten, och om därmed förbundna villkor för tillträde.

50. Europaparlamentet begär att kommissionen inom de internationella organ där den deltar ska uppmuntra övriga tredjeländer att också offentliggöra villkoren i andra avtal som de ingått med andra stater eller privata aktörer, inbegripet uppgifter om fartyg som tillåts bedriva fiske och om dessa fartygs verksamhet och fångster. Parlamentet uppmanar också tredjeländer att följa de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas resolutioner, vilka främjar öppenhet i fiskeavtalen.

51. Europaparlamentet uppmanar andra tredjeländer att överväga regionala fiskeriorganisationers rekommendationer, resolutioner och beslut som främjar öppenheten och insynen i fiskeavtal inom deras exklusiva ekonomiska zoner.

52. Europaparlamentet anser att kommissionen så fort som möjligt bör förbättra öppenheten och insynen genom att upprätta en databas som omfattar alla de privata avtal mellan europeiska fartygsägare och lokala eller regionala organ eller myndigheter eller tredjeländer, eller avtal med nämnda parter som ingåtts för europeiska fartygsägare, som gäller tillträde till tredjeländers fiskevatten, inbegripet villkor för tillträde, tillåten flottkapacitet och uppgifter om fartygen och deras fiskeverksamhet, samt att denna databas bör vara offentlig, förutom de delar som innehåller kommersiell känslig information.

53. Europaparlamentet konstaterar att fartygsägare tecknar privata avtal, som ligger utanför den gemensamma fiskeripolitiken, med myndigheterna i tredjeländer. Parlamentet är oroat över att kommissionen inte systematiskt underrättas om sådana lösningar och oroas över att detta i vissa fall kan leda till orättvis konkurrens med utvecklingsländernas lokala fiskesamhällen, samt med EU:s fartygsägare som verkar under bilaterala avtal.

54. Europaparlamentet anser att de fartyg som bedriver fiske enligt bestämmelserna i ett partnerskapsavtal om hållbart fiske, men som inte fullgör sina skyldigheter, t.ex. när det gäller att ge sin medlemsstat de data som krävs enligt villkoren i deras fisketillstånd, bör beläggas med de påföljder som fastställs i kontrollförordningen och i IUU-förordningen, inbegripet, i förekommande fall, att inte beviljas fisketillstånd.

Tisdagen den 12 april 2016

55. Europaparlamentet beklagar att man vid tidigare uppskattningar av storleken på den "externa flottan" har använt sig av olika definitioner för de fartygstyper som skulle inkluderas med den följd att befintliga uppskattningar inte kan jämföras, vilket gör det omöjligt att genomföra en analys av flottans storlek och dess utveckling över tid och därmed allvarligt begränsar öppenheten och insynen. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa en definition av den externa flottan, vilken omfattar alla fartyg som bedriver fiske utanför EU:s vatten, och samtidigt ta vederbörlig hänsyn till de relevanta särdragen i de nordliga avtalen, för att på så sätt möjliggöra en historisk jämförelse.

56. Europaparlamentet konstaterar att ett stort problem som upplevs av EU:s yrkesfiskare är de olika reglerna för olika fiskeflottor, hemmahörande i och utanför EU, som är verksamma i samma fiskezoner; detta problem kvarstår trots den roll Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet (AKFM) spelat. Parlamentet anser det nödvändigt för EU att öka sina ansträngningar i Medelhavsområdet genom ett närmare samarbete med lokala organ, regionala organisationer, vetenskapliga institutioner, observationscentrum och landsbaserade fiskekluster. Parlamentet anser att EU har en roll att spela i lösningen av konflikter mellan fartyg i Medelhavet och begär att kommissionen överväger att stödja och bistå fiskare som ofta drabbar samman med fartyg från tredjeländer, och att inrätta närmare samarbete med länder i det södra Medelhavsområdet.

57. Europaparlamentet välkomnar offentliggörandet nyligen av namnen på de EU-flaggade fartyg som beviljats tillstånd att bedriva fiske utanför EU:s vatten, och insisterar på att kommissionen systematiskt offentliggör sådana uppgifter, inbegripet uppgifter om fartygens verksamhet och fångster.

58. Europaparlamentet noterar att öppenhet och insyn är en förutsättning för samråd och ett informerat deltagande från fiskeaktörers sida, särskilt yrkespersoner vars utkomst är beroende av fiske. Parlamentet anser att sådant samråd och deltagande bör främjas i partnerskapsavtalen om hållbart fiske, även förhandlingar om avtal och protokoll och genomförandet av dessa, fördelningen och användandet av sektorsuppdelat stöd, arbete som utförs i de regionala fiskeriorganisationerna samt tillämpningen av utvecklings-samarbetsprojekt.

59. Europaparlamentet konstaterar att grundförordningen omfattar en bestämmelse i vilken det krävs att fartyg som lämnar och senare återvänder till EU-registret tillhandahåller information om sin verksamhet före återvändandet. Parlamentet anser att detta krav ytterligare bör stärkas på så sätt att man fastställer att fartygets hela flaggningshistoria måste lämnas till kommissionen och föras in i databasen för registret över unionens fiskeflotta innan fartyget kan upptas i registret.

60. Europaparlamentet erkänner det arbete som utförs av EU i kampen mot IUU-fiske, som utgör ett hot mot fiskbestånden och medför illojal konkurrens gentemot legitima fiskare. Parlamentet erkänner IUU-förordningens bidrag till att hållbart fiske i världen främjas. Parlamentet anser att EU i sin centrala roll som världens ledande marknad för fisk har kapacitet att säkra stödet från andra stater, inbegripet de stater med vilka EU ingått partnerskapsavtal om hållbart fiske, och internationella aktörer, i syfte att garantera ett gemensamt förhållningssätt och en effektiv global strategi för att bekämpa IUU-fiske.

61. Europaparlamentet förordar utvecklingen av ett unikt internationellt system för att registrera alla fartyg på internationella vatten.

62. Europaparlamentet insisterar på att IUU-förordningen ska tillämpas på ett strikt, objektiva, öppet, icke-diskriminerande och enhetligt sätt, i syfte att främja lika villkor bland flottor och länder, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra det. Parlamentet anser vidare att för att förordningen ska bli framgångsrik får den inte vara föremål för kortsiktiga behov inom ramen för EU:s handelspolitik eller användas av EU:s fiskeintressen som ett verktyg att illojalt förbättra konkurrenskraften.

63. Europaparlamentet begär att kommissionen undersöker möjligheten att i IUU-förordningen ta med bestämmelser om arbetsförhållanden.

64. Europaparlamentet betonar att även inom ramen för partnerskapsavtal för hållbart fiske bör fullständig spårbarhet för marina fiskeprodukter säkerställas.

Tisdagen den 12 april 2016

65. Europaparlamentet anser att bilaterala och multilaterala handelsavtal som förhandlats fram av EU bör främja miljömässigt hållbara och socialt rättvisa villkor för tillverkning av fiskeriprodukter i berörda tredjeländer, genom användning av lämpliga kvantitativa och kvalitativa begränsningar avseende tillträde till EU:s marknad för att inte undergräva de framsteg som uppnåtts mot IUU-fiske genom denna förordning. Parlamentet anser dessutom att dessa villkor ska gälla för alla fiskeriprodukter eller produkter som framställts av fisk som saluförs på EU:s marknad och att alla fiskeriprodukter eller produkter som framställts av fisk för vilka efterlevnaden av dessa villkor inte kan garanteras, eller för vilka överensstämmelsen med kraven i konsumentskyddet inte kan garanteras, ska hindras från att införas på EU:s marknad.
66. Europaparlamentet anser att de ekonomiska, sociala och miljömässiga villkor som råder vid insamling och bearbetning av fisk bör vara tydliga för konsumenterna.
67. Europaparlamentet föreslår att bestämmelserna i bilaterala och multilaterala handelsavtal bör omfatta en explicit hänvisning till IUU-förordningen, inbegripet de normer som anges i förordningen. Parlamentet råder kommissionen att föreslå ett avbrott i handelsförbindelserna med ett tredjeland som identifierats enligt artikel 31 i IUU-förordningen.
68. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att i IUU-förordningen införa ett system liknande Traces-systemet, i syfte att möjliggöra bekräftelse och utbyte av uppgifter avseende fångst- och fartygscertifikat eller fastställa en minimiprocentsats för kontroll av importerna av förädlingsprodukter.
69. Europaparlamentet anser det viktigt att utfärda detaljerade riktlinjer och övervaka ansträngningar som görs av länder som har fått gula eller röda kort.
70. Europaparlamentet välkomnar att fiskefartyg betraktas som sårbara inom ramen för Operation Atalantas verksamhet och anser att unionsflottan bör ges fortsatt stöd och skydd.
71. Europaparlamentet anser att förhandlingarna i FN om ett nytt system för internationell förvaltning av världshaven i områden utanför nationell jurisdiktion måste ha som mål att ta fram en ordning som gör det möjligt att studera och på ett rättvist, hållbart och varsamt sätt utnyttja resurserna i de internationella världshaven, inbegripet det fortsatta arbetet att fastställa ekologiskt eller biologiskt viktiga marina områden i syfte att upprätta ett sammanhängande nätverk av skyddade marina områden.
72. Europaparlamentet påminner om kommissionens skyldighet att som fördragets väktare se till att medlemsstaterna fullgör sina skyldigheter rörande tillbörlig aktsamhet när det gäller deras medborgares och flottors externa verksamhet, och uppmanar EU att ta hänsyn till den internationella havsrättsdomstolens färskva yttrande om identifiering av EU som flaggstat i samband med bilaterala fiskeriavtal.
73. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-

Onsdagen den 13 april 2016

P8_TA(2016)0119

Förnyat godkännande av det verksamma ämnet glyfosat

Europaparlamentets resolution av den 13 april 2016 om utkastet till kommissionens genomförandeförordning om förnyelse av godkännandet av det verksamma ämnet glyfosat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (D044281-01 – 2016/2624(RSP))

(2018/C 058/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till kommissionens genomförandeförordning om förnyelse av godkännandet av det verksamma ämnet glyfosat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (D044281-01),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG ⁽¹⁾, särskilt artikel 20.1,
- med beaktande av artiklarna 11 och 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽²⁾,
- med beaktande av artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedels-säkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ⁽³⁾,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) angående sakkunniggranskningen av riskbedömningen av växtskyddsmedel med glyfosat som verksamt ämne ⁽⁴⁾,
- med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet,
- med beaktande av artikel 106.2 och 106.3 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den systemiska herbiciden glyfosat har för närvarande den största globala produktionsvolymen av alla herbicider. Dess användning globalt har ökat dramatiskt och blivit 260 gånger större under de senaste 40 åren (från 3 200 ton 1974 till 825 000 ton 2014) ⁽⁵⁾.
 - B. Glyfosat är en icke-selektiv herbicid som dödar allt gräs. Den verkar genom att interferera med den så kallade shikimisyravägen, en väg som även finns i alger, bakterier och svampar. Subletala exponeringar för kommersiella sammansättningar av glyfosat i *Escherichia coli* och *Salmonella enterica* serovar *Typhimurium* har visat sig föranleda förändrad reaktion på antibiotika.

⁽¹⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ EGT L 031, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4302>.

⁽⁵⁾ <http://enveurope.springeropen.com/articles/10.1186/s12302-016-0070-0>

Onsdagen den 13 april 2016

- C. 76 % av användningen av glyfosat i världen förekommer inom jordbruket. Även inom skogsbruk och i urbana tillämpningar och trädgårdstillämpningar används det flitigt.
- D. Glyfosat och/eller dess rester har upptäckts i vatten, mark, mat och dryck och icke ätbara varor, liksom även i människokroppen (exempelvis i urin och modersmjölk).
- E. Allmänheten utsätts främst genom boende i närheten av besprutade områden, genom användning i hemmet och genom kostintag. Exponeringen för glyfosat är på uppåtgående på grund av en ökning av den totala användningen av glyfosat och dess vanligaste tillsatssämnen för människors hälsa måste regelbundet övervakas.
- F. Enligt förordning (EG) nr 1107/2009 får ett verksamt ämne godkännas endast om det inte klassificeras eller inte ska klassificeras som cancerogent ämne i kategori 1A eller 1B i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1272/2008, utom om människors exponering för detta verksamma ämne är försumbar eller om det föreligger en allvarlig fara för växtskyddet som inte kan avvärras med andra medel.
- G. I mars 2015 klassade Internationella centret för cancerforskning (IARC) glyfosat som "troligtvis cancerframkallande för människor" (grupp 2A) på grundval av "begränsade belägg" för cancer hos människor (från fall av verklig exponering under verkliga förhållanden), "tillräckliga belägg" för cancer hos laboratoriedjur (från studier av "ren" glyfosat) och "starka belägg" för mekanistisk information om cancerogenitet (gentoxicitet och oxidativ stress) hos både "ren" glyfosat och glyfosatsammansättningar.
- H. De kriterier IARC använder för grupp 2A är jämförbara med dem i kategori 1B i förordning (EG) nr 1272/2008.
- I. I november 2015 slutförde emellertid Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) en sakkunnigbedömning av glyfosat där man kom fram till att "glyfosat sannolikt inte utgör en cancerrisk för människor, och beläggen ger inte stöd för en klassificering med avseende på dess cancerframkallande potential i enlighet med förordning (EG) nr 1272/2008".
- J. Kommissionens genomförandeförordning (EU) .../... av den XXX om förnyelse av godkännandet av det verksamma ämnet glyfosat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (nedan kallad utkast till genomförandeförordning), utgående från vetenskaplig utvärdering som gjorts både av BfR och av Efsa innehåller ett förslag om att glyfosat ska godkännas till och med den 30 juni 2031 – dvs. under den längsta tillåtna perioden – för alla användningar med en begränsning för ett av dess tillsatssämnen, samt om att medlemsstaterna ska upprätta en förteckning över tillsatssämnen som inte är godkända för att användas i växtskyddsprodukter; det ställs inte upp några rättsligt bindande villkor för dess användning och det enda kravet består i bekräftande information om hormonstörande egenskaper.
- K. Det uttalade syftet med förordning (EG) nr 1107/2009 är att "säkerställa en hög skyddsnivå både för människors och djurs hälsa och för miljön samt att förbättra den inre marknads funktionssätt genom att harmonisera reglerna för utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel och samtidigt förbättra jordbruksproduktionen".
- L. I samma förordning (EG) nr 1107/2009 står det att dess bestämmelser "baserar sig på försiktighetsprincipen i syfte att säkerställa att verksamma ämnen eller produkter som släpps ut på marknaden inte har någon negativ inverkan på människors eller djurs hälsa eller på miljön". Vidare heter det att "medlemsstaterna [...] i synnerhet inte [ska] hindras från att tillämpa försiktighetsprincipen om det råder vetenskaplig osäkerhet kring de risker för människors eller djurs hälsa eller miljön som det växtskyddsmedel som ska produktgodkännas på deras territorium medför".

Onsdagen den 13 april 2016

- M. Enligt artikel 13.2 i förordning (EG) nr 1107/2009 ska alla beslut om godkännande/icke-godkännande/villkorat godkännande av ett verksamt ämne basera sig på kommissionens granskningsrapport och på "andra faktorer av betydelse för den aktuella frågan och försiktighetsprincipen, där villkoren i artikel 7.1 i förordning (EG) nr 178/2002 gäller".
- N. I artikel 7.1 i förordning (EG) nr 178/2002 slås följande fast: "När man i särskilda fall efter en bedömning av tillgänglig information identifierar möjligheten av skadliga effekter på hälsan, men när det fortfarande föreligger vetenskaplig osäkerhet, får sådana provisoriska åtgärder för riskhantering vidtas som är nödvändiga för att säkerställa den höga hälsoskyddsnivå som valts i gemenskapen, i avvaktan på ytterligare vetenskapliga uppgifter för en mer omfattande riskbedömning."
- O. Villkoren för att tillgripa försiktighetsprincipen i enlighet med förordning (EG) nr 178/2002 är uppenbart uppfyllda mot bakgrund av den pågående kontroversen om de cancerframkallande egenskaperna hos glyfosat.
- P. Enligt artikel 14.2 i förordning (EG) nr 1107/2009 kan ett förnyat godkännande av verksamma ämnen gälla i högst 15 år. Med hänsyn till säkerheten bör godkännandeperioden stå i proportion till de eventuella risker som är förenade med användningen av sådana ämnen, och erfarenheterna från den faktiska användningen av växtskyddsmedel som innehåller de berörda ämnena och den vetenskapliga och tekniska utvecklingen bör beaktas då beslut fattas om förnyelse av ett godkännande.
- Q. I sitt beslut i ärende 12/2013/MDC av den 18 februari 2016 om Europeiska kommissionens praxis vid godkännande och utsläppande på marknaden av växtskyddsprodukter (pesticider) uppmanade Europeiska ombudsmannen kommissionen att se över sitt tillvägagångssätt vid fastställande och genomförande av riskreducerande åtgärder (villkor och begränsningar) för att inbegripa ytterligare krav så att kommissionen inte undandrar sig sin skyldighet att säkerställa ett verksamt skydd för människors och djurs hälsa och för miljön genom att tillerkänna medlemsstaterna nära nog fullständig handlingsfrihet vid fastställande av riskreducerande åtgärder för eventuellt osäkra ämnen, med tanke på att standardformuleringar är väldigt öppna och det är tveksamt om de rättsligt kan anses kräva riskreducerande åtgärder över huvud taget.
- R. Utkastet till genomförandeförordning innehåller emellertid inga rättsligt bindande riskreducerande åtgärder, trots att en hög långsiktig risk påträffats för nästan alla användningar av glyfosat hos landlevande ryggradsdjur som inte är målarter. Användningen av den icke-selektiva herbiciden glyfosat dödar inte bara oönskat ogräs utan alla växter samt alger, växter och svampar, och har därmed en oacceptabel inverkan på den biologiska mångfalden och ekosystemet. På så vis strider glyfosat mot artikel 4.3 e iii i förordning (EG) nr 1107/2009.
- S. Flera medlemsstater har redan vidtagit försiktighetsåtgärder till skydd för folkhälsan och miljön. För att uppnå samma skyddsnivå i alla medlemsstater bör, vid godkännande av ett verksamt ämne, tydliga och rättsligt bindande villkor för dess användning fastställas på unionsnivå.
- T. På begäran av kommissionen tog Efsa i sin bedömning hänsyn till den rapport som IARC offentliggjort och i vilken glyfosat klassificerades som "troligtvis cancerframkallande för människor". Efsas utvärdering baserades på en stor mängd belegg, bland annat ett antal studier som inte bedömts av IARC, och enligt Efsa är detta en av anledningarna till att man kom fram till olika slutsatser.

Onsdagen den 13 april 2016

- U. Efsas enhet för pesticider, som ansvarade för bedömningen, beskrev vissa av de studier som inte bedömts av IARC som "centrala" och "avgörande". Efsa har hittills vägrat att göra dessa studier allmänt tillgängliga, eftersom sökandena hävdade att ett utlämnande skulle skada deras affärsintressen. Underlåtenhet att offentliggöra studier omöjliggör en oberoende vetenskaplig granskning. Efsa har inte tillhandahållit verifierbara bevis för att ett utlämnande skulle skada industrin, vilket man har en rättslig skyldighet att göra enligt artikel 63 i förordning (EG) nr 1107/2009.
- V. Enligt artikel 4.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾ ska institutionerna vägra att ge tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för affärsintressena, såvida det inte föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnandet. Mot bakgrund av den pågående kontroversen mellan IARC och Efsa i en för allmänheten så pass viktig fråga som cancer, och med tanke på den globala betydelsen av ett beslut om förnyat godkännande/villkorat godkännande/icke-godkännande av glyfosat, föreligger alldeles uppenbart ett övervägande allmänintresse av att dessa studier lämnas ut.
- W. Det föreligger inte bara allvarliga farhågor om cancerogeniteten hos glyfosat utan även tvivelsmål vad gäller en möjlig verkningsmekanism med avseende på dess hormonstörande egenskaper. Glyfosatbaserade sammansättningar har visat sig vara hormonstörande i människors cellinjer, och i avsaknad av ordentliga vetenskapliga, övergripande kriterier kan en endokrin verkningsmekanism inte uteslutas. Kommissionen kommer senast i augusti 2016 att tillhandahålla standarder för definition av hormonstörande ämnen.
- X. Efsa uttryckte oro över att hormonstörande verkan inte kunde uteslutas, eftersom bedömningen inte kunnat slutföras på grund av luckor i uppgifterna. I punkt 2.2 i bilaga II till förordning (EG) nr 1107/2009 får ett verksamt ämne godkännas endast om ett fullständigt underlag lämnats in. Detta är så mycket viktigare som det i förordning (EG) nr 1107/2009 föreskrivs att ett verksamt ämne får godkännas endast om det inte anses ha hormonstörande egenskaper som kan orsaka skada på människor, om inte människors exponering för ämnet är försumbar eller om det föreligger en allvarlig risk för växters hälsa som inte kan bemästras på något annat sätt.
- Y. Det är inte lämpligt att kommissionen hanterar denna avsevärda brist med hjälp av uppgifter av bekräftande natur som ska inlämnas efter beslutet om förnyat godkännande, eftersom förfarandet med sådana uppgifter bör gälla endast i vissa undantagsfall, såsom det stadgas i punkt 2 i bilaga II till förordning (EG) nr 1107/2009 och inte bör beröra uppgiftskrav som fanns redan vid den tidpunkt då ansökan inlämnades.
- Z. Under de gångna två årtionden har man fått ytterligare belegg för skadeverkningar, framför allt att ryggradsdjur på ett flertal olika sätt påverkas av glyfosat, också i form av skador på lever och njurar och inverkan på balansen mellan näringsämnen genom glyfosatets keleringseffekt ⁽²⁾.
- AA. I juli 2015 tillkännagav den rapporterande medlemsstaten sin avsikt att lämna in dokumentation om harmoniserad klassificering av glyfosat inom ramen för förordning (EG) nr 1272/2008 till Europeiska kemikaliemyndigheten, som är den behöriga vetenskapliga myndigheten för harmoniserad klassificering av kemiska ämnen. Ansökan väntades inkomma i slutet av mars 2016. Beslutsprocessen förväntas pågå i 18 månader.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ <http://ehjournal.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12940-016-0117-0>

Onsdagen den 13 april 2016

- AB. Ett viktigt användningsändamål för glyfosat är "avdödning", alltså att den gröda som odlas dödas innan den skördas, för att den ska mogna fortare och gå lättare att skörda. Det här blir inte bara till skada för den biologiska mångfalden, utan får också som ett typiskt resultat att resthalterna i de slutliga produkter som skördas blir åtskilligt högre, vilket alltså leder till att människor blir alltmer exponerade via kosten ⁽¹⁾. En annan följd blir att halmen från den behandlade grödan förorenas, så att den inte går att använda som foder. Det är oacceptabelt, både ur synvinkel av folkhälsan och miljön, att en icke-selektiv herbicid används för sådana ändamål.
- AC. Det stora flertalet genetiskt modifierade grödor är resistent mot glyfosat ⁽²⁾. Av allt glyfosat i världen användes under 2012 56 procent på glyfosatresistent genetiskt modifierade grödor ⁽³⁾.
- AD. Under 2015 och 2016 invände Europaparlamentet mot fyra olika utkast till kommissionens genomföranderättsakter om utsläppande på marknaden av produkter som innehöll, bestod av eller producerats från genetiskt modifierade grödor ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾. Alla dessa grödor var genetiskt modifierade för att bli resistent mot glyfosat. Tre av dessa grödor var också genetiskt modifierade för att bli resistent mot en annan herbicid, så att de kombinerade multipel resistens.
- AE. Det är känt att den utbredda användningen av glyfosat på glyfosatresistent grödor under de senaste 20 åren lett till att det utvecklats resistent ogräs, eftersom den upprepade användningen av glyfosat utan insatser däremellan av ogräsdödande medel eller ogrärensning i hög grad har gynnat utvecklingen av resistent ogräs. Företagen inom jordbruksindustrin och biotekniken tillägger ytterligare herbicidåliga egenskaper till grödorna, vilket framgår av tre av de fyra genetiskt modifierade grödor som Europaparlamentet motsatt sig. Detta är ett ekorrhjul som kan ge oss flera multiresistenta ogräs ⁽⁸⁾. En sådan giftkarusell är inte hållbar.
- AF. Olika studier har visat att integrerat växtskydd, baserat på diversifiering av grödor, jordbearbetning, datum för sådd och mekanisk ogrärensning kan minska användningen av herbicider och samtidigt bevara grödornas avkastning och vara hållbarare och miljövänligare, till stor nytta för den biologiska mångfalden ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ <http://ehjournal.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12940-016-0117-0>

⁽²⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4302>

⁽³⁾ <http://enveurope.springeropen.com/articles/10.1186/s12302-016-0070-0>

⁽⁴⁾ Europaparlamentets resolution av den 16 december 2015 om kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/2279 av den 4 december 2015 om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen NK603 × T25 (MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2) enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (Antagna texter, P8_TA(2015)0456).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets resolution av den 3 februari 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande av utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan MON 87705 x MON 89788 (MON-877Ø5-6 × MON-89788-1) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (Antagna texter, P8_TA(2016)0040).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets resolution av den 3 februari 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan FG72 (MST-FGØ72-2) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (Antagna texter, P8_TA(2016)0038).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets resolution av den 3 februari 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande av utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan MON 87708 x MON 89788 (MON-877Ø5-9 × MON-89788-1) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (Antagna texter, P8_TA(2016)0039).

⁽⁸⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4302>

⁽⁹⁾ http://ec.europa.eu/environment/integration/research/newsalert/pdf/herbicide_reduction_can_preserve_crop_yields_as_well_as_biodiversity_benefits_of_weeds_445na2_en.pdf

Onsdagen den 13 april 2016

AG. Efsa kom 2015 fram till att antalet gånger som maximalt tillåten restmängd fastställts för vissa bekämpningsmedel, bland dem också glyfosat, var avgjort lägre än det antal som krävdes för dragandet av statistiskt väl underbyggda slutsatser. Enligt Efsa bör de rapporterade länderna utvidga tillämpningsområdet för de analytiska metoder som används för att verkställa bestämmelserna om maximalt tillåten restmängd, för att vi inte ska få en missvisande bild av antalet upptäckta fall eller av den utsträckning i vilken maximalt tillåten restmängd överskrids, till följd av att endast några få fall konstaterats eller att uppgifter från vissa länder saknas ⁽¹⁾.

AH. I mars 2016 sköt den ständiga kommittén för fitofarmaceutiska produkter upp sin omröstning om utkastet till genomförandeförordning om förnyelse av godkännandet av det verksamma ämnet glyfosat.

AI. USA:s revisionsmyndighet (US Government Accountability Office) utfärdade nyligen en rekommendation till landets livsmedelsverk (United States Food and Drug Administration) att utvärdera riskerna med och lämna ut information om glyfosatrester med avseende på folkhälsan.

1. Europaparlamentet anser att kommissionens utkast till genomförandeförordning inte säkerställer en hög skyddsnivå för både människors och djurs hälsa och för miljön, att den inte tillämpar försiktighetsprincipen och att den överskrider de genomförandebefogenheter som föreskrivs i förordning (EG) nr 1107/2009.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett nytt utkast till genomförandeförordning för att bättre åtgärda frågan om hållbar användning av herbicider som innehåller glyfosat. Parlamentet uppmanar kommissionen att rekommendera att medlemsstaterna framför allt begränsar eller förbjuder försäljning av glyfosat till icke-yrkesmässiga användare, och ber kommissionen att, tillsammans med experter från medlemsstaterna, utvärdera användningen av växtskyddsprodukter för icke-yrkesmässiga användare samt att lägga fram förslag, att utveckla yrkesutbildningen och användargodkännandet för yrkesfolk, att ge bättre information om användningen av glyfosat och att strikt begränsa användningen före skörd av produkter som innehåller det verksamma ämnet glyfosat.

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förnya godkännandet av glyfosat för en period på sju år. Parlamentet erinrar om att förordning (EG) nr 1107/2009 ger kommissionen möjlighet att dra tillbaka godkännandet för ett verksamt ämne under den period det blivit godkänt för, på grundval av att nya vetenskapliga bevis kan visa att ämnet inte längre uppfyller kriterierna för sitt godkännande. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att påskynda sitt arbete med upprättandet av en förteckning över tillsatser som inte accepteras i växtskyddsprodukter. Parlamentet välkomnar att POEA (polyetoxilerad talgamin) utesluts från användning i växtskyddsprodukter som innehåller glyfosat.

4. Europaparlamentet uppmanar framför allt kommissionen att inte godkänna annat än yrkesmässig användning av glyfosat.

5. Europaparlamentet uppmanar framför allt kommissionen att inte godkänna att glyfosat används i eller nära offentliga parker, offentliga lekplatser och offentliga trädgårdar.

6. Europaparlamentet uppmanar framför allt kommissionen att inte godkänna att glyfosat används inom jordbruket, om det räcker med system för integrerat växtskydd för den ogräsbekämpning som behövs.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ompröva sitt godkännande mot bakgrund av att man håller på att lägga fram ett ärende för Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) om harmoniserad klassificering av glyfosat enligt förordning (EG) nr 1272/2008.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skyndsamt se till att det görs en oberoende översyn av den övergripande toxiciteten hos glyfosat, och av klassificeringen av glyfosat baserad på alla tillgängliga vetenskapliga belägg, också de som hänför sig till cancerogeniteten hos glyfosat, samt de möjliga hormonstörande egenskaperna enligt de förväntade vetenskapliga övergripande kriterierna för hormonstörande ämnen.

⁽¹⁾ http://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/scientific_output/files/main_documents/4038.pdf

Onsdagen den 13 april 2016

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Efsa att omedelbart lämna ut alla vetenskapliga belägg som legat till grund för den positiva klassificeringen av glyfosat och det föreslagna förnyade godkännandet, med tanke på det övervägande allmänintresset av ett utlämnande. Parlamentet uppmanar ytterligare kommissionen att göra allt som behövs för att de vetenskapliga belägg som använts vid EU:s utvärderingsprocess ska bli fullständigt tillgängliga.
 10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge sitt kontor för livsmedels- och veterinärfrågor i uppdrag att testa och övervaka glyfosatrester i mat och dryck som producerats i unionen samt i importerade produkter.
 11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att finansiera forskning och innovation kring alternativa, hållbara och kostnadseffektiva lösningar för produkter för bekämpning av skadedjur, för att säkerställa en hög nivå av skydd för människors och djurs hälsa och för miljön.
 12. Europaparlamentet anser att det är viktigt med en lämplig uppföljning av denna resolution från kommissionens sida, med tanke på tilliten till och mellan Europeiska unionens institutioner.
 13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Onsdagen den 13 april 2016

P8_TA(2016)0120

EU i en föränderlig global miljö – en mer sammankopplad, omtvistad och komplex värld**Europaparlamentets resolution av den 13 april 2016 om EU i en föränderlig global miljö – en mer sammankopplad, omtvistad och komplex värld (2015/2272(INI))**

(2018/C 058/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 3.1, 3.2, 3.5, 21, särskilt punkterna 21.1, 21.2 h och 21.3 andra stycket, och artiklarna 8, 22, 24, 25, 26, 42, särskilt 42.7 och 46 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av artikel 222 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,
- med beaktande av 2003 års europeiska säkerhetsstrategi (ESS) och 2008 års rapport om genomförandet av ESS,
- med beaktande av vice ordförandens/den höga representantens rapport *EU i en föränderlig global miljö – En mer sammankopplad, omtvistad och komplex värld*,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och den höga representanten *EU:s övergripande strategi för externa konflikter och kriser* (JOIN(2013)0030),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Europeiska säkerhetsagendan* (COM(2015)0185),
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och den höga representanten *Översyn av den europeiska grannskapspolitiken* (JOIN(2015)0050),
- med beaktande av sin resolution av den 21 maj 2015 om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (baserat på årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken) ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 januari 2016 om klausulen om ömsesidigt försvar (artikel 42.7 i EU-fördraget) ⁽²⁾,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 19 och 20 december 2013 (EUCO 217/13) och den 25 och 26 juni 2015 (EUCO 22/15) samt rådets slutsatser om GSFP av den 18 maj 2015 (8971/15),
- med beaktande av rådets beslut (Gusp) 2015/1835 av den 12 oktober 2015 om Europeiska försvarsbyråns stadga, säte och verksamhetsregler ⁽³⁾,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och den höga representanten *EU:s strategi för cybersäkerhet: En öppen, säker och trygg cyberrymd* (JOIN(2013)0001),
- med beaktande av Europeiska unionens strategi för sjöfartsskydd, som antogs av Europeiska unionens råd den 24 juni 2014,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0213.⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0019.⁽³⁾ EUT L 266, 13.10.2015, s. 55.

Onsdagen den 13 april 2016

- med beaktande av Natos strategiska koncept från 2010 och förklaringen från Natos toppmöte i Wales 2014,
- med beaktande av sin resolution av den 17 december 2015 om årsrapporten om mänskliga rättigheter och demokrati i världen 2014 och Europeiska unionens politik på området ⁽¹⁾,
- med beaktande av EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati, som antogs av rådet (utrikes frågor) den 25 juni 2012,
- med beaktande av sin resolution av den 17 december 2015 om vapenexport: genomförande av den gemensamma ståndpunkten 2008/944/Gusp ⁽²⁾,
- med beaktande av 2030-agendan för hållbar utveckling som antogs av FN:s generalförsamling i september 2015, och Parisavtalet om klimatförändringar,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för internationell handel,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från utskottet för utveckling (A8-0069/2016), och av följande skäl:
 - A. Många av de nuvarande och framtida utmaningarna och hoten mot EU är komplexa och sammankopplade, kommer från statliga och icke-statliga aktörer och har sitt ursprung lika mycket innanför som utanför de yttre gränserna. Det finns ett behov att koppla samman lokala, regionala och globala sammanhang. Det krävs en stark politisk vilja och ett ledarskap för beslutsamma gemensamma insatser från EU:s och dess medlemsstaters sida för att proaktivt, kollektivt och med framgång möta dessa utmaningar, slå vakt om EU:s värderingar och samhällsmodell och göra EU till en effektiv och mer strategisk aktör samt bidra till global säkerhet. EU:s globala strategi för utrikes- och säkerhetspolitiken måste bana väg för denna utveckling genom att definiera en politisk ambitionsnivå för EU som internationell aktör.
 - B. EU måste erkänna försämringen i sin omedelbara strategiska miljö och dess långsiktiga konsekvenser i sin helhet. Fler och samtidiga kriser får allt mer direkta konsekvenser inom EU, vilket innebär att ingen medlemsstat kan reagera på egen hand och att vi européer måste ta ett gemensamt ansvar för att trygga säkerheten.
 - C. De hot som kartläggs i den europeiska säkerhetsstrategin från 2003 – terrorism, massförstörelsevapen, regionala konflikter, stater i upplösning och organiserad brottslighet – är till största delen fortfarande relevanta. I dag står EU inför en rad allvarliga och oförutsedda ytterligare utmaningar, såsom försöken från revisionistiska stormakter att med våld rita om gränser genom att kränka internationell rätt och att utmana en regelbaserad världsordning, klimatförändringarna, långsam ekonomisk tillväxt, stora migrations- och flyktingströmmar och den största flyktingkrisen sedan andra världskriget, förutom den tekniska utvecklingen inom rymd och cybernetik, ekonomisk brottslighet, kärnvapenspridning och kapprustning samt hybridkrigföring och asymmetrisk krigföring och hybridhot och asymmetriska hot.
 - D. Europas säkerhetsstruktur har grundats på Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE), och EU är en nyckelaktör inom OSSE.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0470.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0472.

Onsdagen den 13 april 2016

- E. Mot bakgrund av den försämrade regionala säkerheten måste EU prioritera en stabilisering av sitt närmaste grannskap, men utan att åsidosätta sina internationella åtaganden. Säkerhetskriserna nära EU:s gränser försvåras och formas av globala trender, och omvänt är en effektiv hantering av den regionala säkerheten en grundförutsättning för EU:s förmåga att agera globalt.
- F. Europeiska rådet gav den 26 juni 2015 den höga representanten i uppdrag att fortsätta processen för en strategisk reflektion i syfte att i nära samarbete med medlemsstaterna utarbeta en global EU-strategi för utrikes- och säkerhetspolitiken som ska överlämnas till Europeiska rådet senast i juni 2016.
- G. Ett snabbt och effektivt gensvar på hot från EU:s sida kräver att det finns en stark solidaritet mellan medlemsstaterna, att hinder övervinns och att silotänkandet upphör inom institutionerna, liksom vid Europeiska utrikesjämsens och medlemsstaternas utländska representationer, samt att tillräckliga och flexibla budgetmedel anslås för att stödja förverkligandet av EU:s intressen. En effektiv europeisk strategi kräver först och främst en stark politisk vilja och att medlemsstaterna delar samma mål att utveckla och använda verkliga europeiska instrument.
- H. Hot av olika slag mot enskilda medlemsstater måste betraktas som hot mot unionen som helhet, vilket kräver stark sammanhållning och solidaritet mellan medlemsstaterna och en konsekvent gemensam utrikes- och säkerhetspolitik.
- I. Den övergripande strategin och en konsekvent och samordnad användning av EU:s externa och interna politiska instrument bör stå i centrum för den nya strategin. EU:s vapenexport kan inte anses främja EU:s direkta säkerhetsintressen, och hänsyn bör tas till den gemensamma ståndpunkten 2008/944/Gusp vid utvecklingen av en global strategi för EU. EU:s främsta mål är att främja sina värden och därmed bidra till fred, säkerhet och en hållbar utveckling av världen, förutom solidaritet och ömsesidig respekt mellan folken. Dessa grundläggande mål får inte förbises när EU vidtar åtgärder för att genomföra sin egen inrikes- och utrikespolitik. Även när EU agerar för att främja sina egna ekonomiska intressen måste unionen alltid vinnlägga sig om att se till att det man gör är förenligt med målet att upprätthålla freden och skydda de mänskliga rättigheterna.
- J. I en så flyktig och osäker internationell miljö måste EU förfoga över strategiskt oberoende för att kunna garantera sin säkerhet och främja sina intressen och värden.
- K. Människors säkerhet måste stå i centrum för EU:s globala strategi, och fullständig hänsyn måste tas till könsperspektivet i samband med säkerhet och FN:s säkerhetsråds resolution 1325.
- L. Sedan EU antog den europeiska säkerhetsstrategin 2003 är målet att fastställa en internationell ordning som bygger på effektiv multilateralism och bestämmelserna i folkrätten.
- M. Den nya strategin måste vara förenlig med 2030-agendan för hållbar utveckling.
- N. Den framtida strategin bör följas upp genom årliga genomföranderapporter och omfatta följande mål, som bör beskrivas utförligare i "understrategier" som innehåller särskilda krav för olika insatsområden:

Onsdagen den 13 april 2016

Försvara Europeiska unionen

1. Europaparlamentet konstaterar att Europeiska unionen har som mål att främja freden, sina värden och folkens välfärd, samtidigt som dess medborgares och dess territoriums säkerhet garanteras. Parlamentet betonar att unionens externa åtgärder vägleds av de principer som stadgas i artikel 21 i EU-fördraget. EU måste därför säkerställa både sin interna och sin externa resiliens, sin förmåga att förutse, förekomma och lösa förutsägbara utmaningar och hot och vara redo att ingripa snabbt mot oförutsedda kriser samt sin förmåga att återhämta sig från olika typer av angrepp, liksom att trygga försörjningen på energi och råvaror med hänsyn till effekterna av klimatförändringarna, som måste hanteras akut genom att EU intar en ledande roll i globala klimatåtgärder och för att främja en hållbar utveckling.

2. Europaparlamentet anser att EU:s strategi för att klara en föränderlig global miljö måste bygga på följande:

a) Identifiering och prioritering av hot och utmaningar.

b) Definition av de åtgärder som måste vidtas.

c) Fastställande av vilka resurser som krävs.

3. Europaparlamentet betonar att varje medlemsstats gränser är unionens gränser och måste försvaras som sådana.

4. Europaparlamentet anser att EU är en global aktör och som sådan har en nyckelroll för att upprätthålla de principer som anges i internationell människorättslagstiftning, i synnerhet principerna om de mänskliga rättigheternas allmängiltighet och odelbarhet. Parlamentet anser därför att mänskliga rättigheter måste integreras på ett meningsfullt sätt i den nya globala strategin, för att fullständigt genomföra EU:s strategiska ram, EU:s riktlinjer om mänskliga rättigheter och handlingsplanen för mänskliga rättigheter och demokrati. Parlamentet betonar i detta avseende behovet att alltid samråda med det civila samhället i EU, medlemsstaterna och tredjeländer för att de yrkesverksamma och människorättsförsvararna genom sin erfarenhet och sakkunskap ska kunna informera och skärpa EU:s utrikes- och säkerhetspolitik. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att se till att EU:s utrikespolitik innehåller en strategi för mänskliga rättigheter som betonar konkreta åtgärder och resultat samt visar samstämmighet i EU:s engagemang för mänskliga rättigheter i olika länder och regioner, oavsett säkerhet, utrikespolitik, handel, energi, bistånd eller andra frågor.

5. Europaparlamentet anser det vara avgörande att de verkliga gemensamma utrikespolitiska intressena för alla 28 EU-medlemsstater identifieras, i varje region av världen och på varje relevant politikområde. Parlamentet betonar dessutom att bara det faktum att dessa gemensamma intressen synliggörs skulle göra EU till en starkare aktör på det utrikespolitiska området. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att ge utrikestjänsten i uppgift att kartlägga dessa specifika intressen och hjälpa till att definiera strategiska och operativa mål som direkt kan leda till konkreta resultat.

6. Europaparlamentet anser att USA är EU:s viktigaste strategiska partner. Parlamentet konstaterar att EU och dess medlemsstater måste bli mer enade och beredda att ta ett större ansvar för sin kollektiva säkerhet och sitt kollektiva territoriella försvar och förlita sig mindre på USA, särskilt i Europas grannskap. Parlamentet betonar att den transatlantiska alliansen måste förbli en grundpelare för ett globalt regelbaserat system. Därför uppmanar parlamentet EU och medlemsstaterna att öka sin försvarskapacitet för att vara redo att reagera på det breda spektrumet av civila, militära och kombinerade hot och risker, i synergi med Nato, och att fullt ut utnyttja Lissabonfördragets bestämmelser om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP).

7. Följaktligen uppmanar Europaparlamentet EU kraftfullt att stärka ett konsekvent och strukturerat samarbete om försvarsforskning, den industriella basen och it-försvar genom sammanslagning och gemensamt utnyttjande och andra samarbetsprojekt, i syfte att utnyttja de nationella försvarsbudgetarna på ett effektivare sätt för att uppnå det gemensamma målet att 2 procent av försvarsutgifterna ska gå till forskning, liksom att lansera ett EU-finansierat program för försvarsforskning och försvarsteknik i nästa fleråriga budgetram. Rollen för Europeiska försvarsbyrån (EDA) behöver stärkas

Onsdagen den 13 april 2016

och dess resurser ökas, så att den kan agera mer slagkraftigt. Parlamentet anser också att medlemsstaterna bör ta mer ansvar för att bygga upp den akut behövda europeiska kapaciteten och bidra till EU:s strategiska oberoende, öka sina militära forskningsutgifter genom EDA och stärka den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen och den europeiska försvarsmarknaden. Parlamentet efterlyser en mer transparent och ansvarsfull användning av säkerhets- och försvarsbudgetarna i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna att se till att lämplig kapacitet för att utföra uppgifterna enligt artikel 43 i EU-fördraget tillgängliggörs, även för relevanta fredsbevarande FN-uppdrag. Parlamentet anser dessutom att det europeiska utbytet av underrättelser bör förbättras och en verklig europeisk underrättelse- och prognoskapacitet utvecklas, med lämpliga tillsynsmekanismer på plats.

8. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att ta itu med avsaknaden av klarhet i den ömsesidiga försvarsklausulen i artikel 42.7 i EU-fördraget och att fastställa riktlinjerna och villkoren för dess genomförande så att medlemsstaterna kan reagera effektivt när denna återopnas.

9. Europaparlamentet riktar skarp kritik mot kommissionen för att den inte i tid har slutfört de uppgifter den fick av Europeiska rådet 2013 beträffande en planerad färdplan för en övergripande, EU-omfattande ordning för försörjningstrygghet, en planerad grönbok om kontroll av industriell kapacitet för försvar och känslig säkerhet, övervakning av försvars- och säkerhetsupphandlingar samt "affärer regeringar emellan" inom försvarssektorn.

10. Europaparlamentet noterar rådets beslut (Gusp) 2015/1835 av den 12 oktober 2015. Parlamentet uppmanar EDA:s chef och vice ordföranden/den höga representanten att informera parlamentet om hur detta rådsbeslut återspeglar parlamentets upprepade begäran om en förstärkning av EDA genom att finansiera byråns personal- och driftskostnader ur unionens budget.

11. Europaparlamentet anser att ett huvudmål bör vara att gå mot permanent sammanslagna multinationella militära enheter, gemensamma försvarsstyrkor och en utformning av en gemensam försvarspolitik som i slutänden bör leda till en europeisk försvarsunion. Parlamentet begär i detta avseende inrättandet av ett permanent militärt EU-högkvarter för att förbättra den militära krishanteringskapaciteten och säkra beredskapsplaneringen samt styrkornas samverkansförmåga och utrustningens driftskompatibilitet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka försvarssamarbetet kollektivt, bilateralt och i regionala kluster. Parlamentet stöder antagandet av en vitbok om EU:s försvar som bygger på EU:s globala strategi.

12. Europaparlamentet anser att det aktuella återopandet av artikel 42.7 i EU-fördraget bör fungera som en katalysator för att frigöra potentialen hos alla säkerhets- och försvarsrelaterade fördragsbestämmelser.

13. Europaparlamentet betonar vikten av att förstärka samarbetet mellan EU och Nato, vilket bör garantera en samordning mellan insatser, och stöder inrättandet av europeiska resurser som förstärker Natos i territorialförsvaret och kan genomföra ingripanden på egen hand utanför EU:s gränser. Parlamentet betonar att GSFP bör stärka den europeiska pelaren inom Nato och se till att de europeiska Natomedlemmarna faktiskt lever upp till sina Natoåtaganden. Parlamentet föreslår att man kombinerar koncepten EU:s stridsgrupper och Natos snabbinsatsstyrkor. Parlamentet påminner om att militära bidrag bör grundas på principen om solidaritet mellan EU-medlemsstaterna.

14. Europaparlamentet betonar att vapenexportkontroll är en integrerande del av EU:s utrikes- och säkerhetspolitik och måste vägledas av de principer som stadgas i artikel 21 i EU-fördraget, särskilt främjande av demokrati och rättstaten, bevarande av freden, förebyggande av konflikter och stärkande av internationell säkerhet. Parlamentet påminner om att det är avgörande att säkerställa konsekvens mellan vapenexporten och EU:s trovärdighet som global människorättsförsvare. Parlamentet är fast övertygat om att ett effektivare genomförande av den gemensamma ståndpunktens åtta kriterier skulle utgöra ett viktigt bidrag till utvecklingen av EU:s globala strategi.

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att respektera den gemensamma ståndpunkten om vapenexport och att upphöra med vapenhandel med tredjeländer som inte uppfyller de fastställda kriterierna.

Onsdagen den 13 april 2016

16. Europaparlamentet stöder en ytterligare fördjupning av en effektiv styrning på globala gemensamma områden såsom havet, luften, rymden och cyberrymden.

17. Europaparlamentet noterar att teknikens roll i våra samhällen håller på att växa och att EU:s politik måste svara på de snabba förändringarna i den tekniska utvecklingen. Parlamentet betonar i detta hänseende den viktiga befrämjande roll som internet och teknik kan spela för människors utveckling, demokratiska medvetenhet och frigörelse över hela världen, och understryker därför vikten av att EU arbetar för att främja och skydda ett fritt och öppet internet och för att skydda de digitala rättigheterna.

18. Europaparlamentet betonar att teknikens effekter bör återspeglas också i den globala strategin och i it-säkerhetsinitiativ, samtidigt som förstärkningen av de mänskliga rättigheterna bör utgöra en integrerande del av och införlivas i all EU-politik och alla EU-program, i tillämpliga fall, för att främja skyddet av de mänskliga rättigheterna och verka för demokratin, rättsstaten och goda styrelseformer samt fredlig konfliktlösning.

Stabilisera Europas större grannskap

19. Europaparlamentet anser att EU för att få större tyngd och trovärdighet som global aktör bör ta ett större ansvar och fokusera på att fylla säkerhetsvakuumet i sitt närområde och sitt större grannskap och på att skapa förutsättningar för stabilitet och välstånd grundat på rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, vilket med nödvändighet inbegriper att ta itu med de bakomliggande orsakerna till de pågående krigen och konflikterna, migrationsströmmarna och flyktingkrisen.

20. Europaparlamentet är övertygat om att EU bör satsa mer på diplomati för att trappa ner konflikter, särskilt i det södra grannskapet. Parlamentet anser att den nya strategin bör omfatta sätt på vilka EU kan bygga vidare på det nyligen ingångna kärnenergiavtalet med Iran och främja ytterligare förtroendeskapande och andra säkerhetsrelaterade regionala överenskommelser, som också kan bygga vidare på Europas egna erfarenheter av regionala säkerhetsarrangemang såsom Konferensen om säkerhet och samarbete i Europa (ESK) och överenskommelser såsom Helsingforslutakten.

21. Europaparlamentet anser att EU, för att skapa stabilitet och fred och främja människors säkerhet, rättsstaten, respekten för mänskliga rättigheter och demokratisering, bör stå fast vid sina utvidnings- och integrationsåtaganden, som grundar sig på politik som främjar ekonomisk tillväxt och inkluderande samhällen, och fortsätta samarbetet med mycket nära associerade länder inom ramen för den nyligen omarbetade europeiska grannskapspolitiken (EGP). Parlamentet påminner om att varje europeisk stat enligt artikel 49 i EU-fördraget kan ansöka om medlemskap i Europeiska unionen, förutsatt att landet ansluter sig till Köpenhamnskriterierna – som är fastställda och inte förhandlingsbara – och demokratins principer, respekterar grundläggande friheter, mänskliga rättigheter och minoriteternas rättigheter samt garanterar rättsstaten. Parlamentet anser att EU vid varje tidpunkt bör vara delaktigt i samordnade och konsekventa insatser både i sitt östra och sitt södra grannskap.

22. Europaparlamentet anser att den aktuella flyktingkrisen kräver ett europeiskt helhetsgrepp och akuta samordnade åtgärder, med såväl interna som externa instrument. Parlamentet efterlyser en långsiktig strategi och hållbar hantering av asyl-, migrations- och återtagandepolitiken på grundval av gemensamma principer och solidaritet och med tillbörlig hänsyn till mänskliga rättigheter och människors säkerhet. Parlamentet efterlyser en förstärkning av Schengensystemet, den europeiska gräns- och kustbevakningen samt Frontex. I detta sammanhang uppmanas kommissionen att föreslå verkningfulla och hållbara lösningar. Parlamentet anser att EU i detta avseende bör verka för en mer praktisk och övergripande strategi för att bistå Afrika, Mellanöstern och sköra och krigsbenägna länder och regioner.

23. Europaparlamentet anser att en inkluderande multilateral diplomati under samordning och ledning av vice ordföranden/den höga representanten är avgörande för att lösa konflikter och hantera kriser, både i grannskapet och i världen. Parlamentet betonar att en mer strategisk inriktning, konsekvens och positiva synergieffekter behöver utvecklas mellan politiken för yttre åtgärder och den interna politiken – på EU-nivå, inom medlemsstaterna samt mellan utrikestjänsten och kommissionen – som blir allt mer sammankopplade.

Onsdagen den 13 april 2016

Stärka ett multilateralt globalt styre

24. Europaparlamentet anser att EU bör vara en konstruktiv och motståndskraftig global aktör med regionalt fokus, utrustad med nödvändiga civila och militära medel, och sträva efter att bli en regelgivare som bidrar till och stärker en effektiv multilateral global styrning i syfte att stärka demokratin, goda styrelseformer, rättsstaten och mänskliga rättigheter. Parlamentet betonar att GSFP är ett nyckelinstrument för krisförebyggande och krislösning.

25. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna och medlemsstaterna att följa den övergripande/sammanlänkade/integrerade strategin i sina yttre åtgärder och att ta hänsyn till det oupplösliga sambandet mellan inre och yttre säkerhet. I detta avseende uppmanas EU att utveckla synergier mellan säkerhet, utveckling, handel, mänskliga rättigheter, verksamhet för att främja demokrati och EU:s yttre åtgärder och att infoga denna politik i sin globala strategi. Det är nödvändigt att se till att EU:s åtgärder på handelsområdet också bidrar till uppnåendet av de mål som avser icke-spridning, främjande av fred och skydd för mänskliga rättigheter.

26. Europaparlamentet påminner om den viktiga och växande roll som energitrygghet kommer att spela i EU:s interna utveckling och dess förbindelser med lokala, regionala och internationella partner. Parlamentet efterlyser ett snabbt och fullständigt genomförande av de fem pelarna i energiunionen. Parlamentet anser att det ligger i EU:s strategiska intresse att förse kommissionen med företrädesrätt att förhandla och underteckna alla avtal om energileveranser från och produktion i tredjeländer.

27. Europaparlamentet framhåller behovet av en politisk vilja i medlemsstaterna att uppvisa större flexibilitet i GFSP-frågor för att skapa verklig dynamik på detta område. Parlamentet stöder inrättandet av rådets försvarsministerformat, liksom regelbundna möten i Europeiska rådet om försvarsfrågor. Parlamentet uppmanar intresserade medlemsstater att inrätta ett permanent strukturerat samarbete på försvarsområdet. Parlamentet betonar i detta avseende behovet att övervinna strukturella begränsningar som är relaterade till i synnerhet behovsbedömning, kapacitet (civil och militär) och gemensam finansiering. Parlamentet anser att användningen av ett permanent strukturerat samarbete på försvarsområdet och av artikel 44 i EU-fördraget utgör de bäst lämpade institutionella metoderna för att utveckla denna gemensamma politik på ett realistiskt sätt.

28. Europaparlamentet stöder principen att EU:s medlemsstater bör åta sig att använda minst 2 procent av BNP till försvarsutgifter senast 2024 i syfte att uppnå nödvändig och tillräcklig civil och militär kapacitet för att genomföra målen för Gusp/GSFP, samtidigt som man stärker stordriftsfördelarna genom gemensam utveckling och samarbete och minskar skillnaderna mellan medlemsstaterna.

29. Europaparlamentet betonar att ett förstärkt samarbete med globala och regionala aktörer kring globala hot och utmaningar är nödvändigt för att uppnå en global regelbaserad ordning. Genom att gå ihop om specifika sektorsfrågor med intresserade regionala aktörer kan man sprida europeiska värderingar och bidra till tillväxt och utveckling. Parlamentet påminner om att globala hot ofta har lokala orsaker och att en lösning av dem därför kräver lokala aktörers engagemang. Parlamentet konstaterar att upprättandet av närmare förbindelser med icke-statliga aktörer, lokala och regionala myndigheter och det civila samhället också är avgörande för att säkerställa ett helhetsgrepp på globala utmaningar som klimatförändringar och terrorism, och att det sätt som EU bygger upp och definierar partnerskap på behöver ses över för att öka partnerländernas känsla av egenansvar och ytterligare integrera ett fleraktörsperspektiv.

30. Europaparlamentet anser att samarbetet med viktiga globala och regionala aktörer – stater, organisationer och institutioner – måste bygga på unionens grundläggande principer och strategiska intressen, respekt för folkrätten samt identifierade gemensamma mål och intressen, med hänsyn till deras strategiska betydelse och deras potentiella bidrag till att bemöta globala hot och utmaningar. Parlamentet anser att strategiska anslutningsprojekt kan spela en viktig roll för att bygga upp starka och stabila förbindelser med EU:s nyckelpartner.

31. Europaparlamentet efterlyser ett ökat samarbete med regionala stormakter och ramverk i syfte att uppnå hållbar samverkan för fred, säkerhet, konfliktförebyggande och krishantering, liksom ett ökat stöd till länder som befinner sig under hårt tryck från regionala kriser, bland annat genom deltagande i uppbyggnaden av motståndskraftiga och stabila institutioner och ett inkluderande samhälle för att genom handel och sektorsavtal skapa hävstångseffekter för att främja säkerhet, stabilitet och välbefinnande och genomföra övergripande regionala strategier.

Onsdagen den 13 april 2016

32. Europaparlamentet beklagar djupt att enväldiga och repressiva regimer blir alltmer framgångsrika beträffande deras förmåga att undergräva eller ominnetgöra mänskliga rättigheter, utveckling, demokrati och utvecklingen av ett aktivt civilt samhälle. Den vice ordföranden/höga representanten uppmanas kraftfullt att ta itu med denna negativa globala trend inom ramen för den globala strategin.

33. Europaparlamentet konstaterar att unionens välstånd avgörs av dess förmåga att förbli innovativ, behålla sin konkurrenskraft och dra nytta av en global ekonomi som utvecklas i snabb takt. EU måste utnyttja alla sina politiska instrument på ett enhetligt sätt för att skapa gynnsamma yttre förutsättningar för hållbar tillväxt i den europeiska ekonomin. EU måste vara en engagerad och aktiv aktör som främjar fri och rättvis handel och investeringar, säkra handelsvägar och ökat marknadstillträde i hela världen samt värnar stabiliteten i det globala finansiella systemet genom att främja höga standarder för reglering och styrning.

34. Europaparlamentet konstaterar att EU för att uppnå dessa mål måste stärka sitt samarbete med ett reformerat FN och inrikta sig på att påverka och styra verksamheten i de globala forumen om styrningen av de områden där EU:s strategiska intressen och säkerhet utvecklas, och fördjupa sitt partnerskap med andra globala och regionala aktörer samt blåsa nytt liv i sina strategiska partnerskap och omvandla dem till effektiva politiska verktyg, inbegripet sina partnerskap med icke-statliga aktörer. Parlamentet anser att EU också måste stärka europeisk diplomati, förbättra dess operativa kapacitet att förebygga konflikter, stödja demokrati och fred, hantera kriser och bygga upp allianser genom medling och dialog samt främja och stärka det civila samhället. Parlamentet uppmanar ett fördjupat samarbete mellan EU och FN och mellan EU och AU i fredsfrämjande insatser. Parlamentet betonar att metoderna för konfliktlösning i så hög grad som möjligt bör integreras i multilaterala överenskomna lösningar, med vederbörlig hänsyn till de många olika dimensioner som sådana insatser måste omfatta på områdena fredsbevarande och fredsframtvängande insatser, hållbar utveckling, hantering av de bakomliggande orsakerna till migration och respekt för de mänskliga rättigheterna.

35. Europaparlamentet påminner om den viktiga roll som unionen spelar när det gäller utvecklingsbistånd, och uppmanar medlemsstaterna att uppfylla sina åtaganden om att avsätta 0,7 procent av BNP till offentligt utvecklingsbistånd. Parlamentet uppmanar EU att främja en pragmatisk strategi för bistånd genom att underlätta användningen av budgetstöd. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra allt för att uppnå målen för hållbar utveckling.

36. Europaparlamentet betonar att utveckling inte är möjlig utan säkerhet och att säkerhet inte är möjlig utan utveckling. EU:s utvecklingspolitik måste därför vara en väsentlig del av den globala EU-strategin för utrikes- och säkerhetspolitiken.

37. Europaparlamentet välkomnar det syfte med den nya globala EU-strategin för utrikes- och säkerhetspolitiken som innebär att man arbetar på ett heltäckande sätt, stärker samstämmigheten mellan intern och extern politik samt förbättrar samordningen mellan institutionerna och med medlemsstaterna. Parlamentet påminner i detta sammanhang om skyldigheten enligt fördraget att respektera principen om en konsekvent utvecklingspolitik och undvika inkonsekvenser mellan utvecklingspolitiken och annan politik vilka får följder för utvecklingsländer. Medlemsstaterna och kommissionen uppmanas därför att inrätta och befästa system för samordning mellan sina ministerier respektive i kommissionskollegiet som helhet och i ytterligare grad involvera de nationella parlamenten i dagordningen för en konsekvent utvecklingspolitik. EU uppmanas att verka för en samordningsmekanism för fastställande av den förda politikens potentiella konsekvenser för utvecklingsmålen, så att man redan från början integrerar utvecklingsaspekter i de politiska initiativen och inför en mer systematisk mätning av verkan och framsteg i fråga om en konsekvent utvecklingspolitik. Parlamentet efterlyser i detta avseende införande av ändamålsenliga rättsmedel för offer i fall där det klart framgår att det inhemska rättsväsendet inte har möjlighet att ta itu med tillvägagångssätt som tillämpas av utländska aktörer.

38. Europaparlamentet gläds åt att kopplingen mellan fred och utveckling återspeglas i vederbörlig ordning i den nya 2030-agendan och att mål nr 16 om fred och rättvisa i målen för hållbar utveckling införts som en följd av det. EU och medlemsstaterna uppmanas att prioritera bland annat verksamhet med anknytning till arbetet med att uppnå mål nr 16 i målen för hållbar utveckling (mänskliga rättigheter, goda styrelseformer, fred och demokratifrämjande åtgärder), och att se till att dessa ingår i fokusområdena för nationella vägledande program inom ramen för program för utvecklingssamarbete.

Onsdagen den 13 april 2016

39. Europaparlamentet efterlyser en översyn av det europeiska samförståndet om utveckling som ett viktigt bidrag till en uppdaterad och konsekvent global EU-strategi. Parlamentet understryker att man inom ramen för en sådan översyn bör ta hänsyn till nya globala utmaningar, förhålla sig till EU:s genomförande av målen för hållbar utveckling och på nytt ge uttryck för underliggande värderingar såsom respekten för de mänskliga rättigheterna – med särskild inriktning på rättigheterna för utsatta grupper som flickor, kvinnor och personer med funktionsnedsättning –, demokrati och rättsstatsprincipen, men även grundläggande principer för effektivitet i utvecklingsarbetet, såsom partnerländernas egenansvar för utvecklingsstrategier, ökad ansvarsskyldighet vad gäller partnerländernas nationella system samt differentiering baserat på såväl behov som resultatorienterade kriterier som i sin tur bygger på mål för hållbar utveckling. Parlamentet betonar att Europeiska unionen bör göra sitt yttersta för att få till stånd en situation där alla utvecklingsaktörer i högre grad kompletterar varandra så att den europeiska utvecklingspolitikens fulla potential utnyttjas och genomförandet av 2030-agendan för hållbar utveckling därmed påskyndas.

40. Europaparlamentet noterar med oro ökningen i ohållbar skuldsättning i både utvecklade länder och utvecklingsländer. Kommissionen uppmanas att inom alla sina politiska områden framhålla principen om gemensamt ansvar för låntagare och långivare och de facto följa och främja de principer från FN:s konferens för handel och utveckling (Unctad) som rör ansvarsfullt låntagande och ansvarsfull utlåning. I detta avseende uppmanas EU och dess medlemsstater att delta konstruktivt i FN:s arbete för en internationell mekanism som en lösning på statsskuldproblem.

41. Europaparlamentet beklagar att det fortfarande saknas lagstiftningsmässiga ramar för hur företagen ska respektera mänskliga rättigheter samt skyldigheter vad gäller sociala och miljömässiga normer, vilket innebär att vissa stater och företag kan kringgå dem ostraffat. EU och medlemsstaterna uppmanas att aktivt delta i det arbete inom FN:s råd för mänskliga rättigheter och FN:s miljöprogram som bedrivs för att man ska få till stånd en internationell konvention i syfte att hålla transnationella företag ansvariga för människorättsbrott och överträdelse av miljönormer.

42. Europaparlamentet ställer sig bakom tanken om att omdefiniera EU:s förbindelser med AVS-länderna inte bara genom att i högre grad behandla respektive partner som likvärdig – med respekt för det politiska handlingsutrymme som innebär att regeringar i självständiga länder har möjlighet att inom demokratiska ramar fatta politiska beslut till gagn för sina befolkningar –, utan även genom att uppgradera principen om goda styrelseformer och mänskliga rättigheter som väsentliga inslag under perioden efter det att Cotonouavtalet löpt ut och genom att i praktiken stärka kopplingarna mellan EU:s utvecklingsmål för politiska åtgärder på områdena handel, säkerhet, klimatförändringar och migration, så att dessa ömsesidigt förstärker varandra. Parlamentet efterlyser ett införande av formella kontrollbefogenheter med avseende på Europeiska utvecklingsfonden, eventuellt genom ett bindande interinstitutionellt avtal enligt artikel 295 i Lissabonfördraget. Parlamentet efterlyser även ett rättvist och ambitiöst AVS–EU-partnerskap för perioden efter 2020 som bygger på principerna om egenansvar och ömsesidig respekt mellan partner med lika rättigheter och skyldigheter och som dessutom i högre grad är inriktat på gemensamma utmaningar och intressen och är bättre anpassat för att åstadkomma verkliga förändringar när det gäller de båda parternas ambitioner och utmaningar. Europeiska unionen uppmanas att främja instrument för handel med AVS-länderna, i synnerhet avtal om ekonomiskt partnerskap, för att man ska kunna åstadkomma verkliga förändringar vad avser säkerhet och välbefinnande för båda parter.

43. Europaparlamentet betonar att EU måste fortsätta och öka sina ansträngningar för att främja den ekonomiska utvecklingen och resiliensen i sitt grannskap och i regioner som är kritiska för EU:s intressen. Parlamentet påminner om att det är främst små och medelstora företag som tillhandahåller jobb samt att det är mycket viktigt att underlätta deras arbete för att främja ekonomisk utveckling.

44. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, kommissionen och medlemsstaterna att upprätta en tydlig koppling mellan EU:s globala strategi och strukturen och prioriteringarna i EU:s budget, inklusive utökade egna medel, för att anslå tillräckliga medel för dess genomförande och på bästa sätt använda befintliga budgetar genom bättre samarbete och samordnade åtgärder på områdena diplomati, handel, utveckling, energi och försvar.

Engagera – EU, de nationella parlamenten och EU-medborgarna

45. Europaparlamentet betonar att den övergripande strategin bör ses över vart femte år, samtidigt som det nya Europaparlamentet och den nya kommissionen svärs in, vilket skulle göra det möjligt att kontrollera om målsättningarna och prioriteringarna verkligen motsvarade hoten och säkerhetssituationen och låta den nya vice ordföranden/höga representanten inleda en översyn.

Onsdagen den 13 april 2016

46. Europaparlamentet betonar att det tillsammans med de nationella parlamenten utövar tillsyn över EU:s åtgärder och att det spelar en nyckelroll i den regelbundna och utförliga övervakningen av EU-institutionernas yttre åtgärder. Parlamentet anser att de nationella parlamenten bör vara mer delaktiga i denna övervakning. Parlamentet påminner om att det är en nyckelpartner till vice ordföranden/den höga representanten i att utforma EU:s yttre förbindelser och möta aktuella utmaningar, bland annat genom att övervaka EU:s utrikespolitiska åtgärder. Parlamentet efterlyser årliga genomföranderapporter om strategin.

47. Europaparlamentet anser att parlamentet bör delta fullt ut i EU:s ansträngningar för att förebygga konflikter.

48. Europaparlamentet understryker vikten av att aktivt engagera de nationella parlamenten i processen genom noggrannare gemensam kontroll tillsammans med Europaparlamentet under sessionerna i den interparlamentariska konferensen om Gusp/GSFP.

49. Europaparlamentet uppmanar kraftfullt de europeiska beslutsfattarna att engagera medborgarna, det civila samhället, näringslivet och lokala och regionala myndigheter kring nödvändigheten och fördelarna med starkare ramar för Europas säkerhet.

o

o o

50. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten.

Onsdagen den 13 april 2016

P8_TA(2016)0121

Genomförande och översyn av EU-strategin för Centralasien**Europaparlamentets resolution av den 13 april 2016 om genomförande och översyn av EU-strategin för Centralasien (2015/2220(INI))**

(2018/C 058/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den fjärde lägesrapporten av den 13 januari 2015 om genomförandet av EU-strategin för Centralasien, som antogs 2007,
- med beaktande av rådets slutsatser om EU:s strategi för Centralasien såsom dessa antogs av rådet (utrikes frågor) den 22 juni 2015,
- med beaktande av de utfästelser som tillkännagavs vid ministermötet EU–Centralasien i Bryssel den 20 november 2013,
- med beaktande av den gemensamma kommunikén från den femte högnivåkonferensen om energi- och vattensamarbete mellan EU och Centralasien, som hölls i Milano den 12–13 oktober 2015,
- med beaktande av resultaten från OSSE:s möte för genomförande av den mänskliga dimensionen, som hölls i Warszawa från den 21 september till den 2 oktober 2015,
- med beaktande av Istanbulprocessen om regional säkerhet och regionalt samarbete för ett säkert och stabilt Afghanistan, som inleddes i Turkiet 2011, samt ministerkonferensen "Heart of Asia", som hölls i Kabul den 14 juni 2012 för dess genomförande,
- med beaktande av utrikesutskottet stöd till och positiva bedömning av EU:s nyligen utnämnda särskilda representant för Centralasien, Peter Burian, vid dess utfrågning den 1 juni 2015,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om regionen, särskilt av den 20 februari 2008 om en EU-strategi för Centralasien ⁽¹⁾ och av den 15 december 2011 om hur genomförandet av EU:s strategi för Centralasien framskrider ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 29 april 2015 om revisionsrättens särskilda rapporter i samband med ansvarsfriheten för kommissionen för 2013 ⁽³⁾, särskilt del II av revisionsrättens särskilda rapport nr 13/2013 *EU:s utvecklingsbistånd till Centralasien*,
- med beaktande av sin resolution av den 29 april 2015 där iakttagelser utgör en del av beslutet om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2013, avsnitt III – kommissionen och genomförandeorgan ⁽⁴⁾, särskilt punkt 240 i detta,
- med beaktande av sin resolution av den 12 juni 2012 om inledandet av ett energipolitiskt samarbete med partner utanför våra gränser: En strategisk metod för en trygg, hållbar och konkurrenskraftig energiförsörjning ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT C 184 E, 6.8.2009, s. 49.

⁽²⁾ EUT C 168 E, 14.6.2013, s. 91.

⁽³⁾ EUT L 255, 30.9.2015, s. 68.

⁽⁴⁾ EUT L 255, 30.9.2015, s. 27.

⁽⁵⁾ EUT C 332 E, 15.11.2013, s. 28.

Onsdagen den 13 april 2016

- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2012 om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens roll vid klimatstyrda kriser och naturkatastrofer ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2014 om EU:s prioriteringar inför det 25:e mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 december 2012 om översynen av EU:s strategi för mänskliga rättigheter ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 december 2012 om årsrapporten om mänskliga rättigheter och demokrati i världen 2011 och Europeiska unionens politik på området ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 juni 2010 om Europeiska unionens politik till förmån för människorättsförsvarare ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 september 2015 om mänskliga rättigheter och teknik: effekterna för de mänskliga rättigheterna i tredjeländer av system för intrång och övervakning ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 december 2012 om en strategi för digital frihet i EU:s utrikespolitik ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 november 2010 om stärkandet av OSSE: en roll för EU ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2012 med Europaparlamentets rekommendationer till rådet, kommissionen och Europeiska utrikesjämbudet om förhandlingarna om det nya utvidgade partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Kazakstan ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 mars 2012 om Kazakstan ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 18 april 2013 om situationen för de mänskliga rättigheterna i Kazakstan ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2015 om Kirgizistan: lag mot homosexuell propaganda ⁽¹²⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 22 oktober 2013 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut om makroekonomiskt bistånd till Kirgizistan ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 419, 16.12.2015, s. 153.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0252.

⁽³⁾ EUT C 434, 23.12.2015, s. 111.

⁽⁴⁾ EUT C 434, 23.12.2015, s. 87.

⁽⁵⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 69.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0288.

⁽⁷⁾ EUT C 434, 23.12.2015, s. 24.

⁽⁸⁾ EUT C 74 E, 13.3.2012, s. 12.

⁽⁹⁾ EUT C 419, 16.12.2015, s. 159.

⁽¹⁰⁾ EUT C 251 E, 31.8.2013, s. 93.

⁽¹¹⁾ EUT C 45, 5.2.2016, s. 85.

⁽¹²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0008.

⁽¹³⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0426.

Onsdagen den 13 april 2016

- med beaktande av sin resolution av den 8 juli 2010 om situationen i Kirgizistan ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 maj 2010 om situationen i Kirgizistan ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 september 2009 om ingående av ett avtal om partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Tadzjikistan, å andra sidan ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2014 om mänskliga rättigheter i Uzbekistan ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 december 2011 om förslaget till rådets beslut om ingående av ett protokoll till avtalet om partnerskap och samarbete som upprättar ett partnerskap mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Uzbekistan, å andra sidan, vilket utvidgar bestämmelserna i partnerskaps- och samarbetsavtalet till att omfatta bilateral handel med textilprodukter, med hänsyn till att det bilaterala avtalet om handel med textilprodukter löper ut ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2013 om förbindelserna mellan EU och Kina ⁽⁶⁾,
- med beaktande av EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati 2015–2019, som antogs av rådet den 20 juli 2015,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om mänskliga rättigheter vad gäller yttrandefrihet online och offline, vilka antogs av rådet (utrikes frågor) den 12 maj 2014,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings förklaring A/RES/53/144 om de rättigheter och skyldigheter som samhällets medborgare, grupper och organisationer har att främja och skydda allmänt erkända mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, mer känd som förklaringen om människorättsförsvarare,
- med beaktande av de pågående översynerna av EU:s globala strategi för utrikes- och säkerhetspolitiken och av den europeiska grannskapspolitiken,
- med beaktande av artikel 21 i EU-fördraget,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från utskottet för utveckling, utskottet för internationell handel och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0051/2016), och av följande skäl:
 - A. EU-strategin för Centralasien antogs mot bakgrund av regionens växande betydelse och EU:s ökade engagemang i det närliggande Afghanistan, utvidgningen av den europeiska grannskapspolitiken till den kaspiska regionen, det fortlöpande EU-stödet till reform och modernisering av postsovjettiska samhällen samt EU:s intressen av en trygg energiförsörjning. Det finns också säkerhetshot och säkerhetsutmaningar som kräver större samarbete mellan Centralasien och EU samt mellan dess medlemsstater. Strategin har genomförts under nästan åtta år.
 - B. Trots sin gemensamma historia utgör Centralasien en heterogen region med en mångfald av etniska grupper och konfessioner. Bristen på ömsesidigt förtroende och den bestående spänningen kring användningen och delandet av naturresurser har hittills motverkat ett verkligt regionalt samarbete.

⁽¹⁾ EUT C 351 E, 2.12.2011, s. 92.

⁽²⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 80.

⁽³⁾ EUT C 224 E, 19.8.2010, s. 12.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0040.

⁽⁵⁾ EUT C 168 E, 14.6.2013, s. 195.

⁽⁶⁾ EUT C 36, 29.1.2016, s. 126.

Onsdagen den 13 april 2016

- C. Respekt för demokratin, rättsstaten och de mänskliga rättigheterna är en förutsättning för ett fördjupat samarbete mellan EU och de fem länderna i Centralasien på områden av ömsesidigt intresse, såsom framgår av själva innebörden av begreppet "partnerskap" i enlighet med partnerskaps- och samarbetsavtalen. Den övergripande situationen för demokrati och mänskliga rättigheter i regionen förblir i varierande grad negativ och oroande.
- D. Allvarliga brister i fråga om rättsstaten och respekten för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna lägger hinder i vägen för de centralasiatiska ländernas möjligheter till hållbar utveckling och god samhällsstyrning, till skada för deras samhällen.
- E. Genom handels- och energikontakter stärks förbindelserna mellan EU och Centralasien, och gemensamma värden såsom rättsstaten, god samhällsstyrning och respekten för de mänskliga rättigheterna främjas. Det allmänna preferenssystemet syftar till diversifiering av de centralasiatiska ekonomierna.
- F. Vissa medlemsstater har utvecklat och fördjupat bilaterala förbindelser med vissa länder i Centralasien. EU behöver en sammanhållen och konsekvent strategi gentemot regionen, så att man undviker överlappningar och inte sänder ut motstridiga och förvirrande signaler.
- G. EU:s utvecklingsbistånd till Centralasien, huvudsakligen inom ramen för finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, har utökats till en miljard euro för 2014–2020, det vill säga med 56 procent jämfört med programperioden 2007–2013.
- H. Det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDMR) utgör ett viktigt finansieringsverktyg för stöd till organisationer i det civila samhället och demokratisering.
- I. Regionen har i allt högre grad konfronterats med religiös fanatism, som yttrar sig i stöd för IS/Daish, al-Qaida i Afghanistan och Hizb ut-Tahrir, och ett stort antal människor har rest därifrån för att ansluta sig till IS/Daish i Syrien och Irak.
- J. Regionen utgör en viktig transitväg för narkotika från Afghanistan till Ryssland, och vissa lokala klaner ägnar sig åt denna lukrativa handel som ger dem möjlighet att få ett stort politiskt inflytande genom korrupktion och intressekonflikter.
- K. Utbildning har en viktig roll att spela för att främja en stabil, säker och hållbar utveckling i regionen.
- L. I juni 2015 upprepade utrikesrådet sitt åtagande att främja kvinnors rättigheter och drog slutsatsen att kvinnors egenmakt i regionen är en väsentlig beståndsdel för långtidsstabilitet och god samhällsstyrning.
- M. Länderna i Centralasien måste förbättra det rättsliga och administrativa regelverket för sin asylpolitik, och regionala samråd, såsom Almatyprocessen under samordning av UNHCR och IOM, kan bidra till detta.
- N. Effekterna på Centralasien av den globala uppvärmningen är fortfarande till stor del okända, men det är redan nu tydligt att de kommer att förvärra vattenförsörjningsproblemen i lågländerna ännu mer.
- O. Ryssland och Kina har starka band till och stort inflytande i regionen, men det finns fortfarande ett stort utrymme för EU att öka sina insatser i och sitt samarbete med länder i Centralasien.

Onsdagen den 13 april 2016

- P. Det finns olika regionala samarbeten, såsom Organisationen för det kollektiva säkerhetsavtalet, Shanghai Cooperation Organisation och Eurasiska ekonomiska unionen (EAEU), som har flera centralasiatiska länder som medlemmar och som domineras av Ryssland och/eller Kina.
- Q. Regionen har integrerats genom initiativet "Ett bälte, en väg", och särskilt den nya sidenvägens ekonomiska bälte, varigenom dess strategiska betydelse har ökat.
- R. Regionen Centralasien omfattar de centralasiatiska republikerna i före detta Sovjetunionen, men står också under betydligt inflytande från Ryssland, Kina, Mongoliet, Iran och Afghanistan.

Allmänna bestämmelser om EU:s åtaganden

1. Europaparlamentet betonar EU:s starka strategiska, politiska och ekonomiska intresse av att stärka sina bi- och multilaterala förbindelser med alla de centralasiatiska länderna på grundval av gemensamma värderingar, såsom anges i de befintliga partnerskaps- och samarbetsavtalen mellan EU och Kazakstan, Kirgizistan, Tadzjikistan och Uzbekistan samt i avtalet med Turkmenistan, som visserligen ännu inte trätt i kraft.
2. Europaparlamentet upprepar att EU har ett starkt intresse av Centralasien som en välmående, fredlig, demokratisk, stabil och inkluderande samt ekonomiskt och miljömässigt hållbar region, såsom anges i strategin från 2007.
3. Europaparlamentet påpekar att det strategiska förhållningssätt som hittills intagits för att strukturera förbindelserna med de centralasiatiska länderna endast i begränsad omfattning har visat sig vara hållbart och framgångsrikt. De ekonomiska förbindelserna mellan EU och mälländerna för strategin för Centralasien har inte stärkts på något relevant sätt. Det eftersträlvade främjandet av regionalt samarbete och integration för de centralasiatiska länderna genom utbyte av erfarenheter och överföring av normer från EU:s sida har stagnerat.
4. Europaparlamentet anser att några avsevärda framsteg på de områden som anges i denna resolution ännu inte har uppnåtts, men hoppas att de berörda parterna, alltså såväl EU och dess medlemsstater som de fem centralasiatiska länderna, kommer att göra kraftfulla insatser för att uppnå de syften och mål som fastställts i de officiella handlingar och avtal som utgör den rättsliga grunden för unionens bilaterala och multilaterala förbindelser med Kazakstan, Kirgizistan, Tadzjikistan, Turkmenistan respektive Uzbekistan.
5. Europaparlamentet välkomnar den översyn av EU-strategin för Centralasien som utfördes av utrikestjänsten, kommissionen och rådet 2015. Parlamentet anser dock att prioriteringarna och målen bör avpassas mer specifikt efter de centralasiatiska partnerländernas intressen, krav och ramvillkor, med hänsyn till de skillnader som finns mellan länderna i regionen och de unika särdragen hos vart och ett av dem, och därför bör definieras exaktare genom individuella, skraddarsyddna handlingsplaner för länderna och åtföljas av riktmärken och indikatorer med en rimlig tidsram för slutförande, så att dessa handlingsplaner så snart som möjligt kan anpassas på ett mer flexibelt sätt till ramvillkoren i regionen.
6. Europaparlamentet instämmer i att den strategi som antogs 2007 och de långsiktiga prioriterade områden som anges i denna (respekt för de mänskliga rättigheterna och rättsstaten, god samhällsstyrning och demokratisering, ungdoms- och utbildningsfrågor, ekonomisk utveckling, handel och investeringar, energi och transport, miljömässig hållbarhet och vatten, gemensamma säkerhetsshot och säkerhetsutmaningar samt interkulturell dialog) fortfarande är relevanta och nödvändiga för ett konkret europeiskt engagemang i regionen, i linje med målen i EU-strategin. Parlamentet välkomnar emellertid det mer målinriktade synsättet i översynen av strategin.
7. Europaparlamentet konstaterar med tillfredsställelse att översynen av strategin är relativt ambitiös. Parlamentet instämmer i rådets bedömning att regionen är strategiskt viktig och samtycker därför till att stärka det praktiska samarbetet kring politiska, diplomatiska och handelsrelaterade förbindelser och att stödja en verklig demokratisk övergång. I detta sammanhang välkomnar parlamentet ökningen på 56 procent av och den mer specifika inriktningen för EU:s utvecklingsbistånd till regionen för perioden 2014–2020 jämfört med den föregående perioden.

Onsdagen den 13 april 2016

8. Europaparlamentet välkomnar det faktum att översynen diskuterades vid ministermötet EU–Centralasien, som hölls den 21 december 2015 i Astana. Parlamentet stöder anordnandet av ett toppmöte mellan EU och Centralasien för att främja EU:s mål i regionen och ta itu med problem och samarbetsfrågor.

9. Europaparlamentet delar uppfattningen att en differentierad strategi, villkorad och baserad på incitament, bör tillämpas i syfte att uppnå bättre resultat både bilateralt och regionalt. Parlamentet anser att regionala program, såsom program för gränsförvaltning, för bekämpning av narkotika och olaglig handel samt för transport och energi, bör skraddarsys så att de når ut till de berörda parterna, inbegripet länder i den vidare regionen såsom Afghanistan, Iran, Mongoliet och Azerbajdzjan.

10. Europaparlamentet uppmanar EU att samarbeta mer intensivt på ad hoc-basis med de centralasiatiska länder som önskar gå längre än EU-strategin för Centralasien.

11. Europaparlamentet betonar att ett ökat regionalt samarbete skulle förbättra den ekonomiska och säkerhetsmässiga situationen i regionen. Mot bakgrund av att de interregionala förbindelserna är svaga i Centralasien uppmanar parlamentet utrikestjänsten och kommissionen att utveckla projekt som skulle främja ett sådant samarbete för de länder som är intresserade av att stärka dessa förbindelser.

12. Europaparlamentet understryker att utbetalningen av EU-medel tydligt bör grundas på incitament och prestationer, med utgångspunkt i resultat i förhållande till ett antal riktmärken som ska fastställas för varje land utifrån mätbara framsteg med avseende på i synnerhet områdena demokratisering, förebyggande och bekämpning av korruption, fria och rättvisa val, mänskliga rättigheter, upphörande av narkotikasmuggling, respekt för arbetsrättsliga regler, goda styrelseformer, rättsstaten, utveckling, människors säkerhet och goda grannförbindelser.

13. Europaparlamentet instämmer i att konkret och konstruktivt engagemang och antagandet av demokratiska reformer och statliga program kan betraktas som bidragande indikationer på resultat inom många områden. Parlamentet uppmanar emellertid kommissionen och utrikestjänsten att grunda sina bedömningar på fakta som fastställts på plats.

14. Europaparlamentet upprepar behovet av en större politisk synlighet för EU i den centralasiatiska regionen. EU och dess medlemsstater uppmanas kraftfullt att tala med en röst, utan bilaterala förhandlingar som ofta försvagar krav på mänskliga rättigheter, och att främja utrikespolitikens samstämdhet och samordning i regionen samt tillsammans med medlemsstaterna införa gemensam programplanering för bistånd och projekt i syfte att uppnå fullt genomslag och synergier. Parlamentet uppmanar rådet/utrikestjänsten/kommissionen att anta en konkret handlingsplan med mätbara riktmärken utifrån vilka det går att på ett korrekt sätt bedöma de framsteg som görs i framtiden. Parlamentet välkomnar närmare engagemang och delaktighet från medlemsstaternas sida i fråga om genomförandet av strategin.

15. Europaparlamentet välkomnar återinrättandet av EU:s särskilda representant för Centralasien efter ett årslångt uppehåll, och förväntar sig att den nyutnämnda representanten på ett betydelsefullt sätt kommer att bidra till genomförandet av strategin för och att utforma förbindelserna med de centralasiatiska länderna genom att säkerställa samstämdhet mellan unionens yttre åtgärder i regionen och kommunicera EU:s ståndpunkter till de politiska ledarna och samhällena i Centralasien.

16. Europaparlamentet kräver att EU:s särskilda representant riktar in sig på att stärka demokratin, rättsstaten, god samhällsstyrning samt respekt för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna, genom att främja regionalt samarbete och underlätta dialog och fredlig lösning av olösta tvister och utveckla kontakter med inte bara regeringar och parlament utan också med det civila samhället och medierna, för att därigenom bidra till förebyggande av konflikter och främjande av regional säkerhet samt sund förvaltning av miljön och hantering av klimatförändringar, i synnerhet beträffande vatten och kolväteurser. Parlamentet ber EU:s särskilda representant att rapportera muntligen och skriftligen till parlamentet om större utmaningar, i enlighet med artikel 36 i fördraget om Europeiska unionen och den särskilda representantens mandat.

17. Europaparlamentet kräver att utrikestjänsten, kommissionen och EU:s särskilda representant gör EU:s närvaro mer framträdande i Centralasien och ser till att EU:s synlighet ökar gentemot befolkningen, det civila samhället, lokala medier, näringslivet och universitetsmiljöer. Utrikestjänsten uppmanas kraftfullt att balansera den tysta diplomatin med ökad offentlig diplomati.

Onsdagen den 13 april 2016

18. Europaparlamentet kräver att utrikestjänsten regelbundet tillhandahåller analyser avseende Centralasien, med beaktande av regionens olikartade närområde, inbegripet frågor som berör integration av Afghanistan och Iran, och erbjuder en övergripande strategi beträffande Kaspiska havet.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa synergier, konsekvens och samstämdhet mellan de åtgärder som vidtas av sådana internationella organisationer som OSSE, FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå (UNODC), FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) och Internationella organisationen för migration (IOM) samt mellan EU:s olika externa finansieringsinstrument som används i regionen, såsom finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, instrumentet som bidrar till stabilitet och fred, EIDMR och partnerskapsinstrumentet, liksom att öka samordningen med EBRD och EIB.

20. Europaparlamentet uppmanar EU att samarbeta med USA:s stöd- och utvecklingsprojekt på områdena miljö, utbildning och klimatpolitik i syfte att förbättra genomslagskraften och gemensamt nå ut till en bredare publik.

21. Europaparlamentet efterlyser ett närmare samarbete mellan EU och OSSE avseende Centralasien, särskilt på områdena mänskliga rättigheter, demokratisering och säkerhet, med målet att i lämpliga fall förena och komplettera varandras insatser i regionen.

22. Europaparlamentet uppmanar EU:s delegationer i Centralasien att med största möjliga effekt använda sin potential till att bidra till genomförandet av EU:s strategi, i synnerhet avseende stöd till och deltagande från det civila samhället.

23. Europaparlamentet stöder fortsatt interparlamentariskt samarbete och framhåller betydelsen av sin ständiga delegation för förbindelserna med regionen för att övervaka genomförandet av partnerskaps- och samarbetsavtal med regionens länder.

Demokratisering, mänskliga rättigheter och rättsstaten

24. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen rådet, utrikestjänsten och kommissionen att fästa stor vikt vid och aktivt engagera sig i främjandet och stärkandet av demokratin, verkställandet av medborgerliga, politiska och mänskliga rättigheter, inbegripet de sociala rättigheter som fastställs i FN:s konvention om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, samt upprättandet av rättsstaten och god samhällsstyrning och administrativ verksamhet i de centralasiatiska länderna, och därigenom lägga grunden för säkerhet och stabilitet, för öppna samhällen i länderna i fråga och därmed för delande av bästa praxis för att hantera externa och interna politiska, säkerhetsmässiga och ekonomiska påtryckningar och utmaningar.

25. Europaparlamentet betonar att respekten för mänskliga rättigheter och demokrati måste stå i centrum för EU:s strategi i förhållande till räckvidden för samarbetet enligt partnerskaps- och samarbetsavtalen, vilket medför tillämpning av klausulen om mänskliga rättigheter och demokrati. Parlamentet beklagar att de rättsliga skyldigheterna i partnerskaps- och samarbetsavtalen att upprätthålla demokrati och rättsstaten inte har fullgjorts korrekt, med undantag för vissa framsteg som gjorts i Kirgizistan.

26. Europaparlamentet beklagar att den allmänna respekten för demokratiska normer, mänskliga rättigheter och grundläggande friheter ännu inte har nått en acceptabel nivå. Parlamentet beklagar att situationen för de mänskliga rättigheterna överlag fortfarande är oroande, men understryker ändå att en begränsad positiv utveckling har skett i vissa länder i regionen, bland annat lagstiftningsreformer, ökade ansträngningar för att förhindra tortyr samt åtgärder för utrotande av barnarbete och tvångsarbete.

27. Europaparlamentet framhåller rättsstatsplattformens mervärde och ytterligare potential. Denna plattform samordnas av Tyskland och Frankrike med aktivt stöd från Finland och Lettland, genom anordnande av flera arrangemang som rör författnings- och förvaltningsrätt och utbildning av domare. Parlamentet uppmanar andra medlemsstater att ta på sig en mer proaktiv roll i detta avseende. Parlamentet insisterar emellertid på att plattformen kan förbättras så att den omfattar faktisk demokratisering och frågor avseende mänskliga rättigheter. Parlamentet efterlyser fullt deltagande från och närmare samarbete med det civila samhället i förhållande till denna plattform. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaternas ambassader att stödja genuint oberoende icke-statliga partner.

Onsdagen den 13 april 2016

28. Europaparlamentet uppmärksammar de avvikelser som finns mellan antagandet av lagar och deras praktiska genomförande, vilket leder till en felaktig bedömning av framsteg. Parlamentet uppmanar eftertryckligen utrikesjänssten/kommissionen att utvärdera framsteg på grundval av verkliga praktiska resultat snarare än på bedömningar som bygger på lagstiftning och utfästelser.
29. Europaparlamentet rekommenderar EU att skraddarsy sin politik för mänskliga rättigheter och sina externa finansieringsinstrument bättre, där en konsekvent långsiktig demokratisk reform bör vara ledstjärnan.
30. Europaparlamentet fördömer starkt de fortsatta förföljelserna av människorättsförsvarare, oppositionspolitiker och journalister i Turkmenistan, Uzbekistan, Tadzjikistan, Kazakstan och Kirgizistan, och uppmanar utrikesjänssten att ingripa med alla till buds stående medel för att snabbt agera till deras försvar.
31. Europaparlamentet fördömer förföljelsen av vissa företrädare för oppositionen i exil från vissa centralasiatiska regimers sida, inbegripet mord och missbruk av utlämningsförfaranden via Interpol. Medlemsstaterna uppmanas kraftfullt att ge dem bättre skydd och att låta bli att utvisa dem, i linje med principen om non-refoulement, i enlighet med vilken det är förbjudet att lämna ut ett verkligt offer för förföljelse till den som utövar förföljelsen.
32. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang eftertryckligen utrikesjänssten att rättframt fördöma de repressiva åtgärder som vidtagits av centralasiatiska regimer under förevändning av att skydda den allmänna ordningen, samtidigt som man erkänner legitima farhågor gällande säkerheten.
33. Europaparlamentet uppmanar rådet, utrikesjänssten och kommissionen att under den fortsatta utformningen av förbindelserna kräva att de centralasiatiska partnerna ratificerar Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen så snart som möjligt och godkänner och genomför återstående grundläggande normer och andra regler från ILO.
34. Europaparlamentet inser säkerhetsriskerna i samband med återvändande utländska stridande som har stridit tillsammans med Daish, men uttrycker sin djupa oro över den ökande tendensen mot skärpt kontroll över det civila samhället och oppositionspartier under förevändningen att bevara säkerhet och stabilitet – vilket parlamentet under alla förhållanden inte anser vara ett lämpligt svar på detta hot – bland annat genom tvivelaktiga beskyllningar om terroristverksamhet eller vaga anklagelser om uppvigling till socialt hat, antagandet av lagar om "utländska agenter", som stigmatiserar och begränsar verksamheten för legitima icke-statliga organisationer som tar emot utländsk finansiering, samt den ökade användningen av teknik för övervakning, censur och filtrering. Parlamentet påminner partnerländerna om att en fullt ut fungerande demokrati måste respektera yttrandefrihet och mediemångfald. Parlamentet betonar i detta sammanhang att undertryckandet av yttrandefriheten inte på något sätt bidrar till att bevara den inre stabiliteten. Parlamentet betonar att de relevanta EU-verktygen, såsom genomförandet av regelbundna seminarier med allmänheten och det ökade utbytet, bör bidra till att stärka allmänhetens ställning, och att många av de berörda folkgrupperna i dag är mer benägna att förlita sig på förhållanden mellan grupper och klaner eller nätverk som kontrolleras av den styrande eliten.
35. Europaparlamentet uppmanar länderna i regionen att inte betrakta internationella, icke-statliga organisationers närvaro som ett hot, utan som en berikning av samhället, och att ge dem fullständigt tillträde till fängelser för att förbättra insynen i de straffrättsliga påföljderna, i synnerhet när det gäller samarbetet med alla FN-organ och den internationella rödakorsrörelsen.
36. Europaparlamentet är bekymrat över den ökande mängden lagar i länderna i regionen som begränsar mediernas frihet, yttrandefriheten samt mötes- och föreningsfriheten och riktas mot finansiering till det civila samhället (lagar om "utländska agenter") och hbt-personer (lagar mot "hbt-propaganda"). Parlamentet anser att EU bland sina prioriteringar, förutom nämnda friheter, också bör inkludera religions- och trosfriheten samt kvinnors, minoriteters och barns rättigheter.
37. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna att göra ytterligare ansträngningar för att skydda etniska och religiösa minoriteter och hbt-personer i centralasiatiska samhällen, få ett slut på diskrimineringen mot dem och verkställa utsatta personers rättigheter, särskilt vad gäller personer med funktionsnedsättning.

Onsdagen den 13 april 2016

38. Europaparlamentet påminner om att skydd och främjande av barns rättigheter tillhör EU:s viktigaste mål, och uppmanar myndigheterna att stödja genomförandet av dessa i enlighet med internationell rätt och internationella normer, i synnerhet FN:s konvention om barnets rättigheter.

39. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av människorättsdialoger med alla de fem länderna i Centralasien. Parlamentet påpekar dock bristen på insyn i processen, och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att se över rollen, uppdraget och målsättningarna för samt uppföljningen av människorättsdialogerna med länderna i regionen och i synnerhet involvera alla berörda parter, inbegripet islamiska reformistiska politiska rörelser som motsätter sig extremism, och införa systematiska mekanismer för övervakning av de mänskliga rättigheterna, liksom alternativa planer för att förbättra dessa mekanismers effektivitet om de skulle uppvisa allvarliga brister. Parlamentet konstaterar att människorättsdialogerna är viktiga verktyg för EU:s engagemang i de centralasiatiska länderna, genom att de gör det möjligt att genomföra smarta strategier, och därför bör användas på lämpligt sätt. Parlamentet begär att dessa dialoger ska ingå i ett övergripande engagemang för mänskliga rättigheter i regionen. Parlamentet efterlyser i detta avseende att frågor om mänskliga rättigheter tas upp och framförs på alla nivåer, också på statschefs- och regeringschefs nivå. EU uppmanas kraftfullt att ta upp enskilda konkreta fall samstämmt och offentligt.

40. Europaparlamentet betonar betydelsen av mekanismen för allmänna återkommande utvärderingar inom FN:s råd för mänskliga rättigheter för att praktiskt genomföra skydd för de mänskliga rättigheterna, demokratiseringsprocessen och rättsstaten i Turkmenistan, Uzbekistan, Tadzjikistan, Kazakstan och Kirgizistan.

41. Europaparlamentet påminner de centralasiatiska regeringarna om deras åtaganden inom ramen för OSSE:s mänskliga dimension.

42. Europaparlamentet välkomnar de uttalanden från FN:s generalsekreterare, Ban Ki-moon, där han varnade för ett krympande demokratiskt utrymme under sitt besök i regionen i juli 2015.

43. Europaparlamentet konstaterar att det praktiskt taget saknas samordning mellan EU:s och USA:s åtgärder i Centralasien. Parlamentet uppmanar till upprättandet av fler praktiska samarbetskontakter. Parlamentet anser att gemensamt agerande kan vara till nytta, framför allt på områden som människors säkerhet och främjande av mänskliga rättigheter.

Kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män

44. Europaparlamentet erkänner att Uzbekistan, Kazakstan, Kirgizistan, Tadzjikistan och Turkmenistan står inför olika utmaningar i främjandet av de mänskliga rättigheterna, men det finns gemensamma utmaningar för regionen när det gäller att lyfta fram och främja kvinnors rättigheter och jämställdhetsfrågor.

45. Trots att alla fem centralasiatiska länder ratificerat FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor konstaterar Europaparlamentet att det fortfarande råder en patriarkal och mansdominerad kultur i länderna, att det fortfarande finns stora brister i jämställdheten mellan kvinnor och män på många områden – bland annat när det gäller tillgång till högre utbildning, delar av arbetsmarknaden samt rättsskydd och lagstadgade rättigheter – och att våldet mot kvinnor fortfarande är utbrett i många delar av Centralasien och tar sig många former, såsom våld i hemmet, brudrov, människohandel, tidiga äktenskap och fysiska övergrepp. Parlamentet uppmanar de fem länderna att tillämpa konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor fullt ut. Parlamentet utrepar att EU:s stöd måste omfatta specifika åtgärder för att få bort diskrimineringen av kvinnor.

46. Europaparlamentet konstaterar att kvinnor spelar en stor och avgörande roll inom jordbruksproduktion och lantbruk i alla de centralasiatiska länderna, då i genomsnitt 58 procent av de anställda i jordbrukssektorn är kvinnor ⁽¹⁾. Alla de centralasiatiska länderna uppmanas att uppmantra anställning av kvinnor och kvinnligt företagande, särskilt på landsbygden. Parlamentet vill att flickors och kvinnors ekonomiska och sociala rättigheter och makt över sina liv ska främjas och bevakas som en nyckelprioritering för EU:s förbindelser med regionen.

⁽¹⁾ Världsbankens statistik 2012.

Onsdagen den 13 april 2016

47. Europaparlamentet erkänner de steg som tagits av enskilda centralasiatiska länder för att förbättra jämställdheten, såsom de ändringar av artiklarna 154 och 155 i Kirgizistans strafflag som trädde i kraft i februari 2014 och skärpte straffet för den vida utövade seden brudrov. Parlamentet konstaterar dock att skyddet av kvinnors rättigheter och främjandet av jämställdhet runt om i regionen fortfarande innebär en utmaning. Kommissionen uppmanas att stödja de centralasiatiska länderna ytterligare i utarbetandet av deras agendor för kvinnors rättigheter, i syfte att utveckla och uppnå jämställdhet och garantera att alla, även de mest utsatta samhällsmedborgarna, kan åtnjuta sina mänskliga rättigheter fullt ut.

48. Europaparlamentet välkomnar Kazakstans jämställdhetsstrategi med dess 45 politiska, sociala och ekonomiska åtgärder. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja de centralasiatiska länderna ytterligare i utarbetandet av deras agendor för kvinnors rättigheter, och efterlyser en mer verkningfull tillämpning av denna strategi. Parlamentet beklagar bristen på kvinnliga företrädare i Kazakstans offentliga beslutsfattande organ, trots att en kvot på 30 procent enligt lagen krävs i politiska institutioner.

49. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten att, inom översynen av sin strategi för Centralasien och i linje med sina prioriteringar för 2016–2020 och de framsteg som redan gjorts av centralasiatiska länder, upprätta en övergripande handlingsplan för jämställdhet med konkreta åtgärder för att förbättra kvinnors rättigheter och levnadsförhållanden. Alla de centralasiatiska länderna bör uppmanas att anta lagstiftning som uttryckligen förbjuder alla former av våld och diskriminering mot kvinnor, däribland sexuella, fysiska, psykiska och ekonomiska övergrepp som hindrar dem från att arbeta eller få tillgång till bankkonton, kreditkort eller transporter, bland andra isolerande taktiker. Parlamentet påpekar att ekonomisk trygghet är den viktigaste indikatorn för huruvida ett offer för våld i hemmet kommer att frigöra sig och undgå framtida övergrepp eller inte. De centralasiatiska länderna uppmanas att behandla våld mot kvinnor som ett brott, att ordentligt utreda alla rapporterade fall och att genomföra åtgärder som garanterar skydd, stöd och tillgång till rättvisa för offren, tillsammans med mekanismer som säkerställer efterlevnad av lagen. Parlamentet noterar att äktenskapsförmedlingar är en förhållandevis betydelsefull industri i Centralasien, och vill att länderna i regionen överväger reglering av dessa förmedlingar för att på bästa sätt skydda utsatta kvinnor från exploatering. Parlamentet uppmanar de centralasiatiska länderna att anordna utbildningskampanjer om rätten att leva fritt från våld, liksom initiativ för att öka medvetenheten i hela samhället, särskilt bland religiösa ledare, om det absoluta kravet att båda parter måste ge sitt samtycke till ingående av äktenskap.

50. Europaparlamentet konstaterar att det finns ett glapp mellan lag och verklighet och att vissa länder har en lagstiftning som garanterar lika rättigheter när det gäller fördelning av tillgångar, trots att det fortfarande finns en diskriminering som gynnar manliga arvtagare. Parlamentet är oroat över att avsaknaden av laglig registrering av äktenskap i Tadzjikistan gör att kvinnor hamnar i en särskilt utsatt position efter en skilsmässa, eftersom OSSE:s undersökningar visar att 80 procent av kvinnorna i skilsmässofallen på grund av detta nekas rättigheter avseende tillgångar och underhåll till barnen.

51. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja organisationer i det civila samhället som arbetar för att försvara mänskliga rättigheter och främja jämställdhet i de centralasiatiska länderna och att aktivt samarbeta med internationella organisationer som verkar på jämställdhetsområdet, till exempel ILO, OECD och FN, i syfte att skapa synergier som kan öka kvinnors makt över sina liv.

52. Europaparlamentet konstaterar att kvinnorna är svagt representerade på ministerposterna, med 15 procent av ministerposterna i Kirgizistan respektive 5,7 procent i Turkmenistan för 2015⁽¹⁾. Parlamentet uppmanar de centralasiatiska länderna och kommissionen att fokusera också på kvinnors medverkan i beslutsfattandet, i synnerhet i den politiska sfären, och rekommenderar införandet av ett kvotsystem för att främja kvinnors deltagande, först och främst som kandidater.

53. Europaparlamentet uppmanar de centralasiatiska länderna att främja jämställd tillgång till informations- och kommunikationsteknik för att säkerställa kvinnors potential att stimulera tillväxt i lokala och globala ekonomier.

⁽¹⁾ Världsbankens statistik för femårsperioden 2011–2015.

Onsdagen den 13 april 2016

54. Europaparlamentet rekommenderar att de som arbetar inom rättsväsendet görs medvetna om och utbildas i jämställdhetsfrågor, och betonar att personer som begår könsrelaterade våldsbrott måste straffas.

55. Europaparlamentet betonar behovet att anordna fortbildningskurser om våld mot kvinnor och människohandel för personal inom brottsbekämpande myndigheter, åklagare och personal inom rättsväsendet, och att inrätta lättillgängliga centrum och jourhem som erbjuder offren psykologiskt och rättsligt stöd.

56. Europaparlamentet betonar vikten av att ge tillräcklig finansiering till de institutioner och organ som ansvarar för att genomföra jämställdhetspolitiken och garantera självständighet och finansiering åt civilsamhällesorganisationer som arbetar för kvinnors rättigheter.

Utbildning och ungdomar – utbyten mellan människor

57. Europaparlamentet betonar att utbildning utgör ett av de nyckelområden på vilka EU bör rikta in sina långsiktiga insatser i Centralasien. Parlamentet anser att utbildning är en avgörande grundpelare för integration och en faktor som möjliggör demokratisk, ekonomisk och social utveckling för alla länder i Centralasien. Parlamentet stöder det arbete som utbildningsplattformen för Centralasien uttrar genom utbildningsprogram och institutionella program som tillhandahåller tekniskt stöd och dialog genom seminarier (t.ex. i Bisjkek 2014). I detta avseende välkomnar parlamentet Lettlands initiativ att anordna det första ministermötet EU–Centralasien om utbildning samt Lettlands och Polens åtagande att leda det regionala programmet för utbildning, efter en långdragen och nedslående ovilja från somliga medlemsstater att göra detta. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att aktivt bidra till genomförandet av de respektive mål som framfördes under det lettiska ordförandeskapet första halvåret 2015. Parlamentet ser investering i inkluderande utbildning av god kvalitet som det bästa sättet att gradvis förbättra den socioekonomiska situationen i regionen.

58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med de brister som upptäckts i utbildningsplattformen för Centralasien, såsom orättvis tillgång till utbildning, problem med kompetensflykt samt bristfällig utbildning för missgynnade och utsatta grupper, såsom flickor, barn med funktionsnedsättningar och barn som tillhör minoriteter.

59. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen EU att ägna mer uppmärksamhet åt att främja högkvalitativ utbildning bland ungdomar i de centralasiatiska länderna, med tanke på de positiva effekterna i fråga om social integration, social sammanhållning och stabilitet, och att bygga upp hållbara demokratiska samhällen som den bästa formen av förebyggande av våldsbejakande extremism och radikalisering bland unga i regionen. Parlamentet betraktar detta som en prioritet på grund av den demografiska utmaningen med "ungdomspuckeln", eller barn som är 14 år eller yngre och som utgör 25–35 procent av befolkningen. Parlamentet anser att det bör läggas större uppmärksamhet vid gränsöverskridande projekt för interkulturell försoning och utveckling i Ferghanadalen.

60. Europaparlamentet välkomnar det ökande antalet elever på grundskole- och gymnasienivå, och anser att det är viktigt att fortsätta på den inslagna vägen. Parlamentet gläds över att nästan lika många flickor som pojkar fullföljer sin grundskole- och gymnasieutbildning. Parlamentet betonar vikten av kvinnors tillgång till yrkesutbildning och universitetsstudier, särskilt i Uzbekistan och Tadzjikistan, där stora skillnader kvarstår mellan det antal kvinnor och män som deltar i högre studier.

61. Europaparlamentet påpekar betydelsen av att kvinnor får tillträde till yrkes- och universitetsutbildning, inklusive ett ökat deltagande inom områden som vetenskap och teknik. EU:s särskilda representant uppmanas eftertryckligen att uppmuntra incitament på detta område. EU bör intensifiera sina insatser på detta område, till exempel genom att anordna fortbildningskurser för lärare och tillhandahålla läromedel. Parlamentet efterlyser åtgärder för att modernisera den offentliga utbildningssektorn, främja internationella akademiska utbyten och ge kvinnor möjlighet att medverka på lika villkor. Utbildningsprogram i jämställdhetsfrågor bör utarbetas för dem som arbetar med utbildning.

62. Europaparlamentet anser att EU:s positiva roll i regionen bör främjas genom utbildning och kontakter mellan människor. Europaparlamentet påminner om vikten av EU:s internationella utbytesprogram, såsom Erasmus +, Erasmus Mundus och Erasmus Tempus, i syfte att främja positiv rörlighet och interkulturell dialog mellan EU och Centralasien och ge

Onsdagen den 13 april 2016

möjlighet till självbestämmande för studerande som omfattas av programmen, så att de båda kulturerna förs närmare varandra. Parlamentet lovordar det faktum att EU har avsatt 115 miljoner euro av sin budget för programmet för utbildningssamarbete inom Erasmus+ i regionen. Parlamentet uppmanar alla berörda parter, såväl på EU-nivå som i medlemsstaterna, att utvärdera och förstärka de befintliga mekanismerna inom studie- och stipendieprogrammen och utbytena för unga yrkesverksamma mellan EU och den centralasiatiska regionen, särskilt i teknik och tillämpad forskning.

63. Europaparlamentet välkomnar det faktum att alla de fem centralasiatiska länderna har följt Bolognaprocessen på nära håll och genomfört många nationella reformer på senare år.

64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja deltagande av centralasiatiska vetenskapsmän, institut och företag i samsamarbetsinriktade forsknings- och innovationsprojekt som finansieras inom ramen för Horisont 2020-programmet.

Ekonomisk integration, handel och hållbar utveckling

65. Europaparlamentet noterar de gemensamma särdragen, som kan härledas till äldre historiska skeenden, bland annat Sidenvägen, kolonialiseringen av turkfolken och islams ankomst. De fem länderna i regionen befinner sig i olika utvecklingskedor: Kazakstan håller på att utvecklas till en nyckelaktör i regionen, och EU:s förbindelser med landet utvecklas stadigt. Kirgizistan och Tadzjikistan är mycket fattigare, men länderna är relativt öppna och präglas av en viss delaktighet från det civila samhällets sida. EU:s relation till Uzbekistan utvecklas också, men Turkmenistan är fortfarande det mest slutna landet i regionen och saknar i praktiken ett oberoende civilt samhälle.

66. Europaparlamentet påpekar att det också finns stora skillnader i regionen, inte minst när det gäller tillgången på naturresurser, såsom fossila bränslen och åkermark. Den ojämna tillgången på resurser är i viss mån en förklaring till skillnaderna i de berörda ländernas aktuella nivåer i fråga om mänsklig och ekonomisk utveckling. Parlamentet framhåller att det är viktigt att ta hänsyn till å ena sidan de kulturella skillnaderna i regionen och å andra sidan det ömsesidiga beroendet mellan länderna.

67. Europaparlamentet medger möjligheten till en positiv effekt av en ny stimulans till ekonomiskt samarbete mellan EU och Centralasien avseende modernisering och demokratisering i regionen.

68. Europaparlamentet anser att den ekonomiska diversifieringen av regionen ger ett mervärde i form av regional utveckling, stabilitet och säkerhet, med samtidigt beaktande av en balans mellan sociala, ekonomiska och miljörelaterade faktorer. Det är mycket viktigt att det sker en modernisering och utveckling av det inhemska transportsystemet och energiinfrastrukturen så att man uppnår hållbarhet, särskilt i landsbygdsområdena, och att man förbättrar tillgången till höghastighetsinternet och underlättar en utveckling av förbindelserna mellan de olika regionerna. Parlamentet anser att miljösanering och hållbar utveckling bör ha lika hög prioritet när det gäller regionens utveckling, och betonar att handel är av stor betydelse i arbetet med att främja dessa båda områden. Parlamentet ställer sig bakom ett ökat EU-stöd till resursförvaltning i de centralasiatiska länderna och uppmanar gränsöverskridande samarbete mellan länderna emellan.

69. Europaparlamentet är oroat över bristen på socioekonomisk utveckling, som är avstannad och ojämn, bristen på statlig öppenhet och den därpå följande korruptionen, dålig samhällsstyrning, svaga institutionella ramar, bristen på respekt för rättsstaten och lågt deltagande av det civila samhället, vilket uppmanar till klientelism och förvärrar problemen med korruption och bristande statlig effektivitet.

70. Europaparlamentet understryker den växande betydelsen av handelsförbindelser mellan EU och Centralasien, där EU numera är den främsta handelspartnern i regionen. Parlamentet betonar behovet att EU ytterligare utökar handels- och investeringsförbindelserna med de centralasiatiska länderna. Parlamentet framhåller i detta avseende att de centralasiatiska länderna behöver stärka sina insatser mot korruption och främja ett stabilt klimat för att kunna locka till sig utländska investeringar.

Onsdagen den 13 april 2016

71. Europaparlamentet anser att de ekonomiska och handelsrelaterade förbindelserna med länderna i Centralasien måste utvecklas hand i hand med, och aldrig på bekostnad av, rättsstaten, demokratin, mänskliga rättigheter och grundläggande friheter. Parlamentet påpekar i detta sammanhang vikten av att aktivera bestämmelserna i de relevanta klausulerna i de handelsavtal som har ingåtts med EU, om den andra avtalsparten bryter mot de mänskliga rättigheterna.

72. Europaparlamentet framhåller att inkluderande och hållbar ekonomisk utveckling utgör en av strategins centrala prioriteringar. Parlamentet betonar att de centralasiatiska länderna behöver främja en aktiv politik för att minska fattigdom och bekämpa social utslagning. Parlamentet noterar de starkt negativa effekterna för regionen av Rysslands och Kinas ekonomiska inbromsning samt de pågående geopolitiska spänningarna och konflikten i Ukraina. Parlamentet understryker i detta avseende att de negativa ekonomiska tendenserna till följd av sjunkande råvarupriser, rubelns devalvering och minskande penningförsändelser från migranter i Ryssland, av vilka många nu återvänder hem på grund av arbetslöshet, ställer regionen inför allvarliga socioekonomiska utmaningar. Mot denna bakgrund väntas tillväxttakten i regionen efter 2014 bli ungefär hälften av genomsnittet för de föregående tio åren.

73. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla program för att främja återintegrering i samhället och sysselsättning för dem som återvänder från utlandet och en starkare dialog om migration och rörlighet.

74. Europaparlamentet understryker att det behövs en EU-strategi för Centralasien som inte bygger på geostrategiska intressen, utan som är utformad för att utveckla ett deltagarbaserat och demokratiskt samhälle som präglas av föreningsfrihet för fackföreningar och ett aktivt civilt samhälle samt för att främja jämställdhet och kvinnors egenmakt, särskilt på landsbygden.

75. Trots de senaste årens snabba ekonomiska tillväxt brottas regionen med höga fattigdomsnivåer, stora inkomstskillnader och minskad förväntad livslängd, särskilt på landsbygden, där 80–90 procent av befolkningen bor. Europaparlamentet framhåller att privatiseringsprocessen under den ekonomiska övergången i hög grad har inneburit att bergsområdena hamnat på efterkälken. Kvinnorna i de regionerna är särskilt hårt drabbade, eftersom många män flyttar till städerna på jakt efter jobb och lämnar kvinnorna med hela ansvaret för jordbruks- och familjearbetet.

76. Europaparlamentet framhåller betydelsen av att se till att strategin blir förenlig med de globala åtagandena, framför allt agendan för hållbar utveckling till 2030 såsom denna antogs den 25 september 2015 vid FN:s toppmöte om hållbar utveckling.

77. Europaparlamentet uppmanar till integrering av målen för hållbar utveckling i EU:s agenda för utveckling i regionen. Parlamentet upprepar att inbegripandet av målen för hållbar utveckling kommer att leda till en mer omfattande hållbar utveckling i den centralasiatiska regionen.

78. Europaparlamentet framhåller vikten av att EU utnyttjar möjligheten till utvecklings-samarbete för att främja respekten för de mänskliga rättigheterna och uppnå målen för hållbar utveckling, så att man ökar handeln och investeringarna i alla länder i regionen och stärker arbetsmarknadens parters roll och delaktighet i det civila samhället.

79. Europaparlamentet anser att utvecklingsbistånd bör betalas ut endast i länder som visar ett verkligt engagemang för att minska fattigdomen, för jämlika och hållbara socioekonomiska framsteg och för att respektera de mänskliga rättigheterna, och att dessa länder måste visa att de bedriver en effektiv politik mot korruption och gör det möjligt för EU att övervaka genomförandet av de motsvarande insatserna. Parlamentet ifrågasätter i detta avseende den logiska grunden och kostnadseffektiviteten för biståndet till Turkmenistan och Uzbekistan. Parlamentet begär att politiken ses över om förbättringar skulle inträffa, och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att bidra till att främja framsteg på detta område. Parlamentet beklagar att den omfattande korruptionen och ineffektiva byråkratin gör att upptagningskapaciteten för biståndet är mycket låg och att dess positiva effekter är mycket begränsade.

Onsdagen den 13 april 2016

80. Europaparlamentet noterar att den aktuella översynen avsiktligt kopplades bort från den programplanering för 2014–2020 avseende finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete för Centralasien som slutfördes 2014 i syfte att undvika eventuell förvirring eller dubblering, utan att förlora samstämmigheten i fråga om EU:s insatser i regionen.
81. Europaparlamentet kräver en inriktning av utvecklingsbiståndet på landsbygdsutveckling och hållbart jordbruk, i synnerhet för att åstadkomma avväjning från monokulturer såsom bomullsodling.
82. Europaparlamentet uppmanar EU att övervaka effektiviteten avseende sitt tekniska och finansiella bistånd till reformen av den offentliga sektorn i länderna i Centralasien.
83. Europaparlamentet vill att EU:s utvecklingspolitik ska samordnas med medlemsstaternas verksamhet i regionen. Parlamentet efterlyser ett närmare utvecklingspolitiskt samarbete med USA inom ramen för vårt partnerskap för hållbar utveckling. Även Kina och Ryssland bör vara en del av samarbetet för att utveckla den centralasiatiska regionen.
84. Europaparlamentet beaktar Kinas beslutsamhet i regionen och landets skiftande roll från extern handelspartner till medlare i fråga om regional ekonomisk styrning, inklusive att tillhandahålla regionen kollektiva nyttigheter.
85. Europaparlamentet anser att synergier mellan Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) och Kinas initiativ "Ett bälte, en väg" kommer att bli ett viktigt redskap för att åstadkomma ekonomisk och social utveckling i regionen.
86. Europaparlamentet noterar även att två länder, närmare bestämt Kazakstan och Kirgizistan, har anslutit sig till den nya eurasiska ekonomiska union som Ryssland tagit initiativet till.
87. Europaparlamentet efterlyser ett nära EU-samarbete med FN:s fonder och organ och med Världsbanken.
88. Europaparlamentet noterar det fortsatta sektoriella budgetstödet till Kirgizistan och Tadzjikistan, och uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att fastställa och tillämpa robusta och objektivt kontrollerbara villkor i synnerhet för att fortsätta med varje budgetstödsprogram. Parlamentet betonar dock att detta måste åtföljas av stramare kriterier, inbegripet en stark reformagenda och effektiva åtgärder mot korruption. Parlamentet framhåller att EU:s budgetstöd inte bör användas för direkt finansiering av grundläggande offentliga tjänster (såsom grundskole- och gymnasieutbildning, grundläggande hälsovård och grundläggande infrastruktur), som är myndigheternas primära ansvar. EU:s bistånd bör snarare knytas till myndigheternas prestationer i detta avseende, och EU:s budgetstöd bör uppmuntra till utveckling av avancerade offentliga tjänster såsom forskning, innovation, universitetsutbildning, innovativ infrastruktur och så vidare.
89. Europaparlamentet välkomnar det utökade makroekonomiska biståndet och begär att det berörda instrumentet ska fungera på grundval av strikta kostnadseffektivitetskriterier och tydliga konsekvensbedömningar som är lyhörda för spridningseffekterna. Med beaktande av huvudpunkterna i rapporterna om strategiska framsteg betonar parlamentet vikten av att medlemsstaterna involveras i genomförandet av EU:s bistånd, så att man uppnår större verkan och bättre resultat.
90. Europaparlamentet välkomnar Kirgizistans begäran om tillämpning av GSP+ och hoppas att Tadzjikistan och Uzbekistan kommer att följa detta exempel.
91. Europaparlamentet anser att det är viktigt att alla centralasiatiska länder följer Världshandelsorganisationens (WTO) regler och ansluter sig till WTO.

Onsdagen den 13 april 2016

92. Europaparlamentet erkänner, i linje med OECD:s rön, den särskilda vikten av program för sammankoppling av företag med inriktning på utländska direktinvesteringar i små och medelstora företag som ett verktyg för diversifiering och maximering av investeringarnas spridningseffekt. Detta verktyg gör det möjligt för de centralasiatiska länderna att föra utländska direktinvesteringar närmare sina inhemska ekonomier, så att konkurrenskraften stärks samtidigt som man får tillträde till internationella marknader och tillgång till kompetens på områdena finans, teknik och ledarskap. I detta avseende uppmanas regeringarna i de centralasiatiska staterna att inleda sådana program och i högre grad involvera berörda parter i redan befintliga program för sammankoppling av företag. För att se till att den lokala produktionen uppfyller internationell kvalitetsstandard måste det vidtas kompletterande åtgärder, såsom tillhandahållande av utbildningsprogram som hjälper små och medelstora företag att uppgradera personalens kompetens eller stöd till små och medelstora företag i deras arbete med att nå upp till internationellt erkänd kvalitetsstandard.

93. Europaparlamentet betonar att det för en hållbar ekonomisk utveckling i regionen är avgörande att fördjupa den regionala integrationen, öka handeln mellan regionerna, fokusera på transportnätverk och logistikjänster och att förbättra näringslivsklimatet samt lagstiftningen och regelverket, särskilt för små och medelstora företag.

94. Europaparlamentet påminner om de många fallen av smittsam tuberkulos i den centralasiatiska regionen. Parlamentet understryker hur viktigt det är med kontinuitet i genomförandet av behandlingen av tuberkulos i de tillväxtekonomier som inte längre får något bilateralt EU-bistånd, med tanke på att det uppkommit läkemedelsresistens i några tuberkulosstammar.

Energi, miljö, vatten och transporter

95. Europaparlamentet betonar behovet av en utökad dialog om infrastrukturutveckling, inbegripet energi- och transportnätverk samt internetförbindelser med hög kapacitet.

96. Europaparlamentet erkänner att energisamarbete är en nyckelfråga i förbindelserna mellan EU och Centralasien. Parlamentet betraktar regionen som en ytterligare potentiell källa till energitrygghet för EU, i synnerhet när det gäller potentialen till ökat samarbete med Kazakstan och Turkmenistan. Parlamentet påminner om vikten för EU att ha en säker och stabil energiförsörjning till överkomligt pris i linje med energiunionen, inte minst mot bakgrund av den betydelse detta har för unionens allmänna säkerhet. Parlamentet betonar att energiförsörjning och energidiversifiering följaktligen måste bli ett centralt inslag i EU-strategin för Centralasien, och uppmanar EU att öka arbetet med att integrera energimarknaden, vilket är av intresse för alla parter då det kommer att bidra till energidiversifieringen. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang ökade insatser för att förverkliga målet att förlänga den södra korridoren till Centralasien och den transkaspiska ledningen. Parlamentet betonar emellertid att avtalen och dialogerna på energiområdet måste kopplas till starka människorättsförbehåll.

97. Europaparlamentet noterar EU:s stöd till energiprojekt som kan leda till en förlängning av den södra gaskorridoren, bland annat genom den transkaspiska respektive eventuellt den iranska korridoren. Parlamentet uppmanar dock EU att utföra fullständiga genomförbarhetsstudier för sådana projekt, inklusive bedömningar av de miljömässiga och sociala konsekvenserna.

98. Europaparlamentet stöder EU:s främjande av förnybar energi, energieffektivitet och integrering av energimarknaderna i Centralasien med grannländernas, liksom EU:s.

99. Europaparlamentet upprepar sin uppfattning att återinvestering av inkomster från naturresurser är avgörande för socioekonomisk utveckling.

100. Europaparlamentet uppmanar till bättre samordning och förnyade ansträngningar inom den viktiga regionala plattformen för vatten och miljö, som leds av Italien och Rumänien.

101. Europaparlamentet förespråkar en utökad proaktiv roll för EU i fråga om miljömässigt hållbar utveckling. Parlamentet betonar i detta sammanhang betydelsen av de principer om miljömässig hållbarhet under loppet av utvinning eller bearbetning av naturresurser i regionen som framförs i utvinningsindustrins initiativ för ökad öppenhet (EITI). Parlamentet noterar att det i regionen enbart är Kazakstan och Kirgizistan som följer EITI, medan Tadzjikistans ställning som kandidatland upphävdes tillfälligt 2015.

Onsdagen den 13 april 2016

102. Europaparlamentet konstaterar med oro att många alarmerande miljöproblem som ärvts från den sovjetiska tiden kvarstår, utöver de tilltagande effekterna av klimatförändringarna. Exempel på sådana problem är oövervakad och pågående radioaktiv kontamination sedan föregående årtionden och det brådskande behovet av åtgärder för sanering av platser för kärnvapenprov, industriverksamhet och gruvdrift, ohållbart utnyttjande av naturresurser, mark- och ekosystemförstörelse, luftföroreningar, ökenspridning och, framför allt, en fortsatt katastrofal vattenförvaltning. Kommissionen uppmanas i detta avseende kraftfullt att intensifiera det tekniska biståndet, bistå med resursmobilisering och tillhandahålla europeisk kunskap och bästa praxis om hur man ska hantera dessa problem.

103. Europaparlamentet uppmanar EU att fortsätta att tillhandahålla finansiellt och tekniskt bistånd för hanteringen av de hälsofrågor, humanitära frågor, miljöfrågor, ekonomiska frågor samt medvetanderelaterade frågor som har anknytning till konsekvenserna av Sovjetunionens kärnvapenprov vid kärnvapenprovsanläggningen Semipalatinsk i nordöstra Kazakstan, i närheten av staden Semej (som tidigare gick under namnet Semipalatinsk).

104. Europaparlamentet välkomnar och uppmuntrar till ytterligare insatser för anpassning till och motståndskraft mot klimatförändringar, och uppmanar de centralasiatiska länderna att bidra konstruktivt till en framgångsrik klimatkonferens i Paris 2015.

105. Europaparlamentet uppmanar EU att ytterligare intensifiera sina program för katastrofriskreducering och uppbyggnad av motståndskraft i Centralasien, som är en region som är särskilt utsatt för naturkatastrofer med allvarliga hot i samband med miljökatastrofer och klimatförändringar.

106. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över massdöden bland flockar av saigaantiloper i Kazakstan i maj 2015. Parlamentet uppmanar EU att bidra med forsknings- och miljöåtgärder för att förebygga risken för liknande fall i framtiden.

107. Europaparlamentet uppmanar EU att främja sina insatser för att utveckla samarbetet mellan de centralasiatiska länderna kring vattenförvaltning.

108. Europaparlamentet uppmuntrar EU att prioritera och utveckla sin "vattendiplomati" ytterligare, i syfte att underlätta en förbättrad gränsöverskridande vattenförvaltning och medla i tvister, inbegripet främjandet av en öppen och lämplig ram, i synnerhet i fallet med Rogun-dammen. I detta sammanhang uppmanas EU kraftfullt att stimulera till och påskynda ytterligare anslutning till internationella konventioner och rättsliga principer beträffande delade vattenresurser.

109. Europaparlamentet uppmanar länderna i regionen att underteckna och ratificera FN:s Esbokonvention och Århuskonvention om vattenkonflikter, om de inte redan har gjort det, och att involvera det civila samhället i genomförandet av konventionerna.

110. Europaparlamentet efterlyser förnyade insatser för att hantera och ta itu med de dramatiska konsekvenserna av den miljökatastrof som Aralsjöns uttorkning innebär. Kommissionen uppmanas kraftfullt att öka sitt stöd till den internationella fonden för Aralsjön, och utrikestjänsten uppmanas att ta med denna fråga som en prioritet i sina regelbundna kontakter med Uzbekistan.

111. Europaparlamentet påpekar att anläggandet av en strategisk, modern och driftskompatibel väg- och järnvägsinfrastruktur utmed Sidenvägen är av centralt intresse för Kina, EU och Ryssland. Om man framgångsrikt integrerar regionen genom en modern och tillförlitlig infrastruktur skulle man skapa goda möjligheter inte bara för större regional ekonomisk integration, utan även för främjande av rörlighet för personer och ett mångkulturellt utbyte. Detta skulle i sin tur skapa bättre förutsättningar för att främja rättsstaten och demokratin.

112. Europaparlamentet upprepar att EU är redo att dela med sig av sina erfarenheter och av sin kunskap för att främja antagandet och tillämpningen av säkerhets- och miljönormer för alla transportslag och för att främja förbindelser längs transportkorridoren mellan Europa, Kaukasus och Centralasien. Parlamentet stöder i synnerhet EU:s fortsatta insatser för att utveckla trygga och säkra luft- och vattentransporter i Centralasien.

Onsdagen den 13 april 2016

113. Europaparlamentet uppmuntrar till ytterligare samordning från EU:s sida med Kinas transportpolitik i regionen.

Regionalt samarbete, säkerhetsutmaningar och gränsförvaltning

114. Europaparlamentet uppmuntrar EU att utöka sin dialog om Centralasien med relevanta regionala och internationella organisationer samt med de centralasiatiska ländernas grannar och andra stater som är aktiva i regionen.

115. Europaparlamentet uppmuntrar EU att förbättra förbindelsemöjligheterna genom att tillsammans med länderna i Centralasien fastställa områden för utökat samarbete, särskilt avseende transport och energi. Parlamentet betonar att man bör prioritera integrationen av länderna i Centralasien inbördes och med internationella marknader och korridorer.

116. Europaparlamentet anser att EU, i samarbete med medlemsstaterna, bör fortsätta att främja en specifik politik för regional integration och förtroendeskapande, samtidigt som man även belönar positiva steg som tas av enskilda centralasiatiska länder eller av grupper av länder genom ökat samarbete. EU:s åtgärder bör vara anpassade efter varje enskilt lands behov och specifika särdrag. Parlamentet betonar behovet att fördjupa den politiska dialogen och främja förtroendeskapande åtgärder mellan de olika länderna i regionen.

117. Europaparlamentet betraktar fördjupandet av den regionala ekonomiska integrationen som en viktig faktor för regional stabilitet och fredsuppbyggnad.

118. Europaparlamentet betonar betydelsen av samarbete med OSSE och FN inom alla politiska områden.

119. Europaparlamentet uppmanar EU att även involvera Mongoliet på ad hoc-basis i vissa aspekter av EU-strategin för Centralasien.

120. Europaparlamentet erkänner att de främsta hot och utmaningar som identifierats i strategin för Centralasien förblir relevanta.

121. Europaparlamentet anser att EU bör uppmuntra till regionalt samarbete, i synnerhet beträffande gemensamma frågor och utmaningar, och att det gemensamma intresset bör ges företräde framför olikheterna mellan de berörda länderna.

122. Europaparlamentet konstaterar att olösta etniska frågor, bristen på utsikter till ordnade maktöverlämnanden och icke-inkluderande samhällsstyrning i länderna i Centralasien är källor till potentiell instabilitet och extremism, och att ett framgångsrikt förverkligande av EU:s centrala intressen, med utgångspunkt i strategin för Centralasien, allvarligt äventyras som en konsekvens av detta.

123. Europaparlamentet stöder EU:s långsiktiga mål att omvandla den begynnande högnivådialogen om säkerhet mellan EU och Centralasien till ett verkligt forum för samarbete för att hantera gemensamma säkerhetsutmaningar i regionen och utanför dess gränser, såsom spridningseffekterna av kriget i Afghanistan, inbegripet hotet från Islamiska staten, narkotikahandel, människohandel, våldsbejakande extremism och terrorism samt kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära risker (CBRN-risker). Parlamentet framhåller betydelsen och den positiva inverkan av regionala samarbetsprogram, bland annat sådana som stärker det gränsöverskridande samarbetet och gränssäkerheten, såsom gränsförvaltningsprogrammet för Centralasien och narkotikahandlingsplanen för Centralasien (Cadap). Parlamentet anser att en inriktning på människors säkerhet snarare än statens säkerhet i strikt bemärkelse måste införlivas i dialogen. Parlamentet upprepar EU:s beslutsamhet i fråga om att ytterligare utveckla både regionala och bilaterala säkerhetsdialoger med länderna i Centralasien i syfte att säkerställa ett mer omfattande engagemang från Afghanistans sida i samarbetet med de berörda regionala parterna, med särskilt avseende på FN:s regionala centrum för förebyggande diplomati för Centralasien (UNRCCA).

124. Europaparlamentet noterar antagandet av Cadap för 2014–2020. Parlamentet är dock ytterst oroat över den rekordstora opiumodlingen och över den tillhörande smugglingen från Afghanistan genom Centralasien. Parlamentet begär att utrikestjänsten/kommissionen ska ta itu med frågan om såväl den organiserade brottslighetens som samhällselitens inblandning i smuggling och de negativa folkhälsoeffekterna i regionen.

Onsdagen den 13 april 2016

125. Europaparlamentet rekommenderar på nytt att gränsförvaltningsprogrammet för Centralasien och Cadap inlemmas i instrumentet som bidrar till stabilitet och fred snarare än i finansieringsinstrument för utvecklingsamarbete.

126. Europaparlamentet uppmanar EU att fortsätta med de regionala stödprogram som syftar till att förebygga konflikter och bygga upp fred, inbegripet främjande av försoning mellan olika samhällsgrupper och olika etniciteter samt utstakning av gränser i Centralasien, med finansiering från instrumentet som bidrar till stabilitet och fred.

127. Europaparlamentet välkomnar projektet "Cross-border Cooperation for Sustainable Peace and Development" (gränsöverskridande samarbete för hållbar fred och utveckling), som bekostas av Schweiz och FN:s utvecklingsprogram i syfte att åstadkomma en miljö som är mer gynnsam för hållbar fred och utveckling i gränsområdena mellan Kirgizistan och Tadzjikistan.

128. Europaparlamentet framhåller den roll som spelas av UNRCCA, som har varit baserat i Asjchabad sedan 2007, och av OSSE för att förebygga konflikter i regionen.

129. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja initiativen från UNRCCA och att under dess tillsyn uppmärksamma vattenfrågan och få till stånd en dialog mellan de fem länderna om hantering av gränsöverskridande miljöföreningar.

130. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmärksamma de negativa följder som problem med tillgången till vattenresurser kan få för stabiliteten och säkerheten i Centralasien och att noggrant övervaka händelseutvecklingen.

131. Europaparlamentet konstaterar med oro att årsrapporten om människohandel för 2015 ⁽¹⁾ har satt Turkmenistan och Uzbekistan på "bevakningslistan", vilket betyder att antalet offer för människohandel ökar. Parlamentet uppmanar EU:s samordnare för kampen mot människohandel att hjälpa Turkmenistan och Uzbekistan att bekämpa människohandel, som utgör en skyrm för den mänskliga värdigheten och ofta omfattar psykisk terror och fysiskt våld och därför måste utrotas. Medlemsstaterna uppmanas att lyfta fram denna viktiga fråga i sina kontakter med dessa länder.

132. Europaparlamentet framhåller vikten av samarbete mellan EU och länderna i Centralasien för att förebygga och bekämpa terrorism. Parlamentet är djupt oroat över att extremistorganisationen Islamiska staten (IS) håller på med att locka ett växande antal centralasiatiska medborgare till Mellanöstern för att strida eller på annat sätt stödja IS, al Nusra-fronten och andra terrorist- och extremistorganisationer, delvis till följd av politisk marginalisering och dystra ekonomiska utsikter. Parlamentet inser att det skulle innebära ett hot mot säkerheten och stabiliteten i hela Centralasien, Afghanistan, Iran, Ryssland, Kina och Indien om en betydande andel av de radikaliserade centralasiatiska medborgarna skulle återvända till sina hemländer.

133. Europaparlamentet uppmanar EU att tillsammans med de centralasiatiska regeringarna ta itu med de gemensamma utmaningar som IS rekrytering av stridande och anhängare innebär genom att rikta in sig på politiska och administrativa tillkortakommanden. Det handlar bland annat om att främja religionsfrihet samtidigt som man skyddar sekulära författningar och ser över diskriminerande lagar och politik, genomföra uppsökande program för både män och kvinnor, rikta in sig på sysselsättning för missgynnade ungdomar, prioritera reformer av polisväsendet samt säkerställa bättre samordning av säkerhetstjänster, liksom att dra lärdom av erfarenheter från Europa och Asien när det gäller att återanpassa och återintegrera radikaliserade islamister.

134. Europaparlamentet anser att internationellt samarbete, också med Ryssland och Kina, är av avgörande betydelse för att ta itu med det växande hotet från islamistisk radikalisering i Centralasien. Parlamentet uppmanar alla internationella parter som har inflytande i regionen att uppmanra de centralasiatiska staterna att göra en gemensam insats för att samordna samarbetet mellan sina säkerhetstjänster bättre, också i fråga om att dela med sig av underrättelser. Parlamentet betonar att sådant samarbete ska vara förenligt med deras internationella åtaganden avseende mänskliga rättigheter.

⁽¹⁾ Sammanställt av USA:s utrikesdepartement.

Onsdagen den 13 april 2016

135. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över det försämrade säkerhetsläget i norra Afghanistan och riskerna för återverkningar på regionens militära och politiska stabilitet. Parlamentet välkomnar den förbättrade samstämmigheten mellan EU:s strategier för Afghanistan respektive Centralasien. Parlamentet framhåller dock behovet att närmare koppla samman EU:s strategi för Centralasien med Afghanistan och att anpassa den befintliga politiken till strategin för Afghanistan efter 2014. Parlamentet uppmuntrar Afghanistan att delta i program för stabilitet och säkerhet i regionen och regeringarna i de centralasiatiska staterna att åta sig en mer proaktiv roll och engagera sig i ett mer omfattande samarbete till förmån för stabilitet i Afghanistan. Parlamentet betonar behovet att regionalt samordna strategierna för människors säkerhet, terrorismbekämpning, invandring och mot narkotikahandel.

136. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och utrikestjänsten att i sina förbindelser med de centralasiatiska staterna prioritera reformen av säkerhetssektorn, inbegripet bättre finansiering och utbildning, religionsfrihet inom ramen för de sekulära författningarna, förebyggande aspekter av att motverka terrorism samt insatser för att återanpassa tidigare jihadister, som delar av en övergripande strategi för att hantera den utmaning som islamistisk extremism utgör. Parlamentet beklagar att EU inte har lyckats få med reformen av säkerhetssektorn i länderna i Centralasien i sin strategi, trots det akuta behovet av denna reform. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang de framsteg som har gjorts i Kazakstan som utgångspunkt för regional reform. Parlamentet uppmanar EU att utarbeta särskilda program för reform av säkerhetssektorn i Kirgizistan och eventuellt Tadzjikistan, med inriktning på normer avseende rättsstaten och mänskliga rättigheter inom straffrätten samt civilt polisarbete.

137. Europaparlamentet erkänner de fem centralasiatiska ländernas fortsatta genomförande av den kärnvapenfria zonen i Centralasien.

138. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att visa mer enhetlighet i tolkningen och genomförandet samt den strikta respekten för de åtta kriterierna i EU:s gemensamma ståndpunkt från 2008 om vapenexportkontroll. I detta avseende är parlamentet oroat över vissa europeiska företags kringgående av denna gemensamma ståndpunkt till följd av vissa medlemsstaters bilaterala avtal.

139. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stoppa exporten av användningsklara inkräktande övervakningssystem till länder i regionen om det finns tillräckliga skäl att tro att dessa system kommer att användas mot journalister, politiker eller människorättsförsvare. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över det europeiska exportkontrollsystemet för att förhindra att sådana inkräktande system hamnar i fel händer.

Landsspecifika frågor

140. Europaparlamentet understryker att de följande landsspecifika punkterna bara behandlar prioriterade frågor och därför inte är heltäckande.

Kazakstan

141. Europaparlamentet betonar att fördjupade politiska och ekonomiska förbindelser bör grunda sig på gemensamma värderingar. Parlamentet noterar att Kazakstan är den första centralasiatiska partner med vilken EU har förhandlat fram och undertecknat ett utvidgat partnerskaps- och samarbetsavtal. Parlamentet förväntar sig, i samband med slutförandet av avtalet, ett aktivt och konkret engagemang från Kazakstans sida för politiska och demokratiska reformer, utgående från landets internationella skyldigheter och åtaganden. Parlamentet erkänner "100-stegsprogrammet" som ett försök att ta itu med brådskande reformer i landet.

142. Europaparlamentet betonar i detta avseende sina rekommendationer avseende förhandlingarna om det utvidgade partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Kazakstan av den 22 november 2012, som är avgörande för att parlamentet ska godkänna ingåendet av det nya utvidgade partnerskaps- och samarbetsavtalet och för framtida samarbete mellan EU och Kazakstan.

Onsdagen den 13 april 2016

143. Europaparlamentet är djupt oroat över den allt sämre situationen för mediefriheten, yttrandefriheten samt förenings- och mötesfriheten. Parlamentet upprepar och betonar att konkreta och påtagliga framsteg i fråga om politiska reformer har kopplats till framsteg i förhandlingarna om det nya utvidgade partnerskaps- och samarbetsavtalet. Parlamentet uppmanar Kazakstan att göra sitt yttersta för att se till att landets lagstiftning överensstämmer med Europarådets normer och att landet garanterar ett fullständigt genomförande av de grundläggande friheterna utan egna inskränkningar. Parlamentet uppmanar de kazakstanska myndigheterna att vidta konkreta och verkningsfulla åtgärder för att genomföra rekommendationerna från FN:s särskilda rapportör om mötes- och föreningsfrihet i resultatrapporten från hans uppdrag till Kazakstan i januari 2015. Parlamentet uppmanar Kazakstan att i detta avseende se över och ändra sin nya strafflag med avseende på straffbeläggandet av förtal, eftersom detta urholkar de grundläggande friheterna. Parlamentet uttrycker sin djupa oro över lagen om ideella organisationer, eftersom den undergräver oberoendet för och rentav hotar själva förekomsten av icke-statliga organisationer i Kazakstan, och kräver att den ska ses över.

144. Europaparlamentet påminner Kazakstan om dess åtaganden inom ramen för OSSE. Landet uppmanas kraftfullt att – i egenskap av medlem av FN:s råd för mänskliga rättigheter 2013–2015, värd för den internationella utställningen 2017 och kandidat till en icke-permanent plats i FN:s säkerhetsråd 2017–2018 – komplettera sina utrikespolitiska ambitioner med betydande politiska reformer på hemmaplan.

145. Europaparlamentet understryker att Kazakstan enligt de preliminära slutsatserna från OSSE/ODIHR:s internationella observatörsuppdrag i valet den 20 mars 2016 fortfarande inte på långa vägar uppfyller sina åtaganden inom ramen för OSSE för demokratiska val, även om vissa framsteg kunde konstateras. Parlamentet uppmanar de kazakstanska myndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra samtliga rekommendationer från OSSE/ODIHR i sin helhet.

146. Europaparlamentet kräver att alla politiska fångar ska släppas, inbegripet ledaren för oppositionspartiet Alga!, Vladimir Kozlov.

147. Europaparlamentet erkänner den positiva roll som Kazakstan spelade genom sitt värdskap för och främjande av förhandlingarna 2013 mellan EU, USA, Kina och Ryssland (E3+3-länderna) och Iran om Irans kärntekniska program, landets bidrag till initiativ för global kärnsäkerhet, bland annat genom att vara värdland för den nya internationella kärnbränslebank som ska drivas av IAEA och som ska inleda sin verksamhet under 2017, försöket att inta en medlarroll avseende krisen mellan Ryssland och Ukraina samt den förmedling som tillhandahållits för samråd med den syriska oppositionen.

148. Europaparlamentet välkomnar det faktum att Kazakstan 2015 nådde fram till det sista steget i sin anslutningsprocess till WTO.

Kirgizistan

149. Europaparlamentet beklagar tillbakagången i Kirgizistan, som är det land i regionen som EU hade störst förhoppningar på i fråga om fullföljandet av demokratiska ambitioner.

150. Europaparlamentet lovordar Kirgizistan för de framsteg som det nyligen genomförda parlamentsvalet var ett prov på. Parlamentet erkänner det fredliga genomförandet av valet och den betydligt bättre öppenheten. Parlamentet välkomnar rönen från OSSE:s valövervakningsuppdrag vid parlamentsvalet i Kirgizistan den 4 oktober 2015, i vilka det framhålls att väljarna kunde välja bland ett brett spektrum av alternativ och att valrörelsen varit konkurrenspräglad. Parlamentet uttrycker emellertid sin oro över den obligatoriska registreringen av biometriska data som ett förhandsvillkor för att få rösta, vilket ledde till betydande problem i fråga om inkludering i röstlängden. Parlamentet påpekar att fortsatta insatser behövs för att utveckla en fullt fungerande parlamentarisk demokrati, trots de första uppmuntrande tecken som Kirgizistan – ett av pilotländerna för EU:s demokratistöd – visat när det gäller demokratiska reformer och en övergång till ett verkligt flerpartisystem.

151. Europaparlamentet välkomnar det faktum att Kirgizistan har dragit tillbaka sitt förslag till restriktiv lagstiftning om "utländska agenter" och hbt-personer, och uppmanar landet att förkasta all lagstiftning med stöd av vilken hbt-personer diskrimineras och det civila samhället görs till måltavla.

Onsdagen den 13 april 2016

152. Europaparlamentet välkomnar Kirgizistans inval i FN:s råd för mänskliga rättigheter 2016–2018 och uppmanar landet att använda sitt kommande medlemskap för att på ett konstruktivt sätt ta upp frågor om de mänskliga rättigheterna.

153. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att stödja Kirgizistan när det gäller att skipa rättvisa för de personer som drabbades av de etniska motsättningarna 2010.

Tadzjikistan

154. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen Tadzjikistan att fullgöra sina internationella åtaganden avseende mänskliga rättigheter och att skydda mötesfriheten och juristkårens oberoende. Parlamentet uppmärksammar mediernas problematiska situation efter presidentens undertecknande av en ny förordning enligt vilken all information om officiella arrangemang kommer att kanaliseras genom den statliga informationsbyrån, vilket innebär att tillträdet för övriga medier begränsas. Parlamentet uppmanar Tadzjikistan att avstå från otillbörlig inblandning i icke-statliga organisationers arbete och att inte genomföra den nyligen antagna lagstiftningen om finansiering av icke-statliga organisationer.

155. Europaparlamentet uttrycker sin oro över beslutet att förbjuda Tadzjikistans parti för islamisk pånyttfödelse, ett beslut som följer en oroande trend att undertrycka legitima politiska krafter och tysta kritiska röster av hänsyn till säkerhetsskäl. Parlamentet uppmanar de tadzjikistanska myndigheterna att följa åtagandena i fredsavtalet från 1997 och vidta nödvändiga åtgärder för att garantera yttrandefrihet, mångfald och ett fritt och öppet politiskt klimat.

156. Europaparlamentet noterar slutsatserna från OSSE:s/ODIHR:s valövervakningsuppdrag vid parlamentsvalet i Tadzjikistan den 1 mars 2015 om att valet "ägte rum i ett begränsat politiskt utrymme och var bristfälligt i fråga om att tillhandahålla kandidaterna lika villkor".

157. Europaparlamentet fortsätter att uttrycka sin oro över den bristande effektiviteten vad gäller EU:s utvecklingsbistånd i landet. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten och kommissionen att prioritera program som syftar till att förebygga tortyr vid förvarsheter samt till mediefrihet i Tadzjikistan.

158. Europaparlamentet välkomnar Tadzjikistans anslutning till WTO i mars 2013.

Turkmenistan

159. Europaparlamentet betonar att Turkmenistan är part i de flesta viktiga internationella avtal och därför är skyldigt att respektera och skydda de mänskliga rättigheterna under alla omständigheter. Parlamentet förklarar sig berett att öka EU:s stöd på området demokratiska principer och mänskliga rättigheter, särskilt genom att till fullo utnyttja EIDMR och andra instrument för att stödja reformprocessen i landet.

160. Europaparlamentet beklagar att situationen inom området rättsstaten, mänskliga rättigheter och grundläggande friheter praktiskt taget inte genomgick några förändringar alls under rapporteringsperioden, trots vissa lagstiftningsmässiga insatser inom de politiska, rättsliga, sociala och utbildningsrelaterade områdena. Parlamentet anser att den nya lagstiftningen bör granskas av internationella experter mot bakgrund av internationella skyldigheter avseende de mänskliga rättigheterna.

161. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att arbeta med de turkmenistanska myndigheterna och kräva konkreta åtgärder för att förbättra situationen för de mänskliga rättigheterna och rättsstaten, i enlighet med artikel 21 i EU-fördraget. Parlamentet begär vidare att människorättsfrågor ska fortsätta att tas upp på alla nivåer, utöver den pågående människorättsdialogen. Parlamentet upprepar sin uppmaning till utrikestjänsten att så fort som möjligt uppgradera sambandskontoret i Asjchabad till en komplett EU-delegation i Turkmenistan, bland annat för att samverka med det civila samhället och övervaka människorättsituationen.

162. Europaparlamentet betonar betydelsen av en fortsatt dialog om mänskliga rättigheter, särskilt för att hålla uppe trycket för att få personer som anhållits av politiska skäl frisläppta och få reda på vad som hänt med dem som försvunnit i fångelser.

Onsdagen den 13 april 2016

163. Europaparlamentet inser att det skulle vara till hjälp för att frigöra hela potentialen hos de upprättade förbindelserna om partnerskaps- och samarbetsavtalet med Turkmenistan trädde i kraft.

164. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att infria den överenskommelse som ingicks med hennes föregångare avseende en övervakningsmekanism där parlamentet skulle bli vederbörligen underrättat av utrikestjänsten om genomförandet av partnerskaps- och samarbetsavtalet när detta väl har trätt i kraft.

165. Europaparlamentet gläds åt att Turkmenistan på sistone har ökat sitt engagemang tillsammans med EU inom områden av gemensamt intresse. Parlamentet noterar landets närvaro vid OSSE:s möte för genomförande av den mänskliga dimensionen 2015 och deltagandet av högt uppsatta företrädare för Turkmenistan vid det femtonde årliga gemensamma utskottssammanträdet inom ramen för interimsavtalet om handel i oktober 2015.

166. Europaparlamentet uppmanar Turkmenistan att stoppa den pågående kampanjen för att avlägsna parabolantennor och blockera tillträdet till vissa webbplatser, och att sluta hota och trakassera oberoende journalister och aktivister inom det civila samhället.

Uzbekistan

167. Europaparlamentet beklagar EU:s misslyckade strävan efter demokratisering i Uzbekistan och upprepar sina förväntningar på att EU aktivt ska sträva efter detta mål i landet. Parlamentet noterar regeringens vägran att företa signifikativa reformer och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att utveckla en politik för ett kritiskt, konstruktivt, villkorat och sammanhållet europeiskt engagemang i Uzbekistan.

168. Europaparlamentet beklagar djupt de systematiska och rutinmässiga kränkningarna av de grundläggande fri- och rättigheterna trots antagandet av förbättrade lagar inom området och ratificeringen av internationella instrument avseende de mänskliga rättigheterna. De uzbekistanska myndigheterna uppmanas kraftfullt att vidta meningsfulla åtgärder för att ta itu med problemen och verkningfullt genomföra samtliga rekommendationer från FN:s särskilda rapportör om tortyr, kommittén mot tortyr och kommittén för de mänskliga rättigheterna.

169. Europaparlamentet insisterar på att de uzbekistanska myndigheterna måste släppa alla som fängslats som en vedergällning för sitt fredliga utövande av yttrande-, förenings- och mötesfriheten, och framhåller behovet att förebygga och utreda fall av tortyr i fängelserna. Parlamentet uttrycker sin oro över de godtyckliga förlängningarna av fängelsestraffen. Parlamentet uppmanar de uzbekistanska myndigheterna att tillåta oberoende icke-statliga organisationer att arbeta obehindrat.

170. Europaparlamentet gläds åt att landet har gjort vissa framsteg i fråga om att få stopp på barnarbete och i synnerhet regeringens förbud i denna riktning. Parlamentet erinrar om betydelsen av att övervaka genomförandet av förbudet oberoende och objektivt. Parlamentet upprepar att användningen av tvångsarbetskraft under den årliga bomullsskörden måste upphöra, och uppmanar ytterligare åtaganden från regeringens sida att fortsätta med konkreta insatser, exempelvis i form av en handlingsplan för att utrota tvångsarbete i enlighet med ILO:s och Världsbankens rekommendationer.

171. Europaparlamentet påminner om att parlamentet beslutat att inte överväga ett godkännande av det protokoll till partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Uzbekistan som utvidgar avtalets bestämmelser till att omfatta bilateral handel med textilprodukter, förrän det bekräftats att det genomförts konkreta reformer som gett påtagliga resultat på ett sådant sätt att även praxis med tvångsarbete för barn och annat tvångsarbete i praktiken är på väg att avskaffas i Uzbekistan.

172. Europaparlamentet anser i detta avseende att en del av EU:s tidigare utvecklingsbistånd till Uzbekistan, inbegripet till parlamentets kapacitetsuppbyggnad, var missriktat och i stället borde riktas om till mer meningsfulla områden såsom landsbygdsutveckling eller miljö- och vattenförvaltning.

Onsdagen den 13 april 2016

173. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över aktiviteten inom Uzbekistans islamiska rörelse, som i augusti 2015 svor trohet till Islamiska staten och har rekryterat tusentals jihadister i Centralasien.

o

o o

174. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, utrike tjänsten och EU:s särskilda representant för Centralasien samt regeringarna och parlamenten i Kazakstan, Kirgizistan, Tadzjikistan, Turkmenistan och Uzbekistan.

Onsdagen den 13 april 2016

P8_TA(2016)0122

Utbrottet av zikaviruset

Europaparlamentets resolution av den 13 april 2016 om utbrottet av zikaviruset (2016/2584(RSP))

(2018/C 058/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Världshälsoorganisationens (WHO) uttalande av den 1 februari 2016, enligt vilket utbrottet av zikaviruset bedöms som ett internationellt hot mot människors hälsa,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1082/2013/EU av den 22 oktober 2013 om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa och om upphävande av beslut nr 2119/98/EG ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) ⁽²⁾,
- med beaktande av frågan till kommissionen om utbrottet av zikaviruset (O-000030/2016 – B8-0119/2016),
- med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. WHO förklarade den 1 februari 2016 att utbrottet av zikaviruset bedöms som ett internationellt hot mot människors hälsa.
 - B. Zikaviruset, som sprids via myggor, identifierades första gången 1947 hos rhesusapor i Zikaskogen i Uganda, med hjälp av ett övervakningssystem för gula febern (skogsformen).
 - C. Sjukdomsutbrott orsakat av zikavirus har då och då rapporterats från två europeiska områden, Martinique och Franska Guyana, och från Afrika, Amerika, Asien och Stillahavsområdet. Smitta har upptäckts i Europa, särskilt i de utomeuropeiska territorierna Guadeloupe och Saint-Martin.
 - D. 2007 spreds zikaviruset för första gången utanför de hittills kända endemiska gränserna och orsakade en epidemi på ön Yap i Mikronesien. Sen följde en omfattande epidemi i Franska Polynesien 2013-2014 och vidare spridning till flera länder i Oceanien, bl.a. Nya Kaledonien och Cooköarna. Dittills hade zikaviruset enbart ansetts orsaka lindrig sjukdom hos människor, men utbrottet i Franska Polynesien avslöjade att viruset kunde medföra neurologiska komplikationer (Guillain-Barrés syndrom och meningoencefalit).
 - E. Enligt Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) är infektionerna till största delen asymtomatiska (ungefär 80 procent).
 - F. Det största utbrottet av zikaviruset har skett i Brasilien, särskilt de nordöstra delarna.
 - G. I november 2015 förklarade det brasilianska hälsoministeriet att det rådde en nödsituation med hot mot människors hälsa i samband med den ovanliga ökningen av antalet nyfödda med mikrocefali i delstaten Pernambuco 2015. Den påfallande ökningen syns främst bland de allvarligaste formerna av mikrocefali, men vissa rapporter pekar på exceptionellt hög förekomst av lindrigare former av missbildningen redan några år före zikautbrottet 2015.

⁽¹⁾ EUT L 293, 5.11.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 104.

Onsdagen den 13 april 2016

- H. Myggans livscykel bestäms av faktorer som klimat, livsmiljö och biologisk mångfald, och spridning via myggor underlättas av mänskliga faktorer som klimatförändring, konstgjorda akvatiska livsmiljöer, avskogning, urbanisering och dåliga sanitära förhållanden, hushållsavfall, konflikter och resande.
- I. Utbrottet av zikaviruset har riktat ljuset mot de orättvisor som finns i de drabbade länderna, t.ex. vad gäller offentliga hälso- och sjukvårdssystem och levnadsförhållanden. Utbrottet har i oproportionerligt hög grad drabbat de fattigaste i samhället, som ofta bor nära öppet vatten och är dåligt rustade för att förebygga och bekämpa sjukdomen. Kvinnor är fortfarande i majoritet bland världens fattiga, och deras situation är särskilt prekär eftersom det i första hand är de i hushållet som ansvarar för mat, rent vatten och hygien och tar hand om de barn som har syndrom som är associerade med mikrocefali, något som kan kräva extra finansiella resurser, särskilt om det saknas adekvata eller överkomliga stödssystem.
- J. Importerade zikavirusinfektioner har rapporterats från flera europeiska länder. Den 11 februari 2016 rapporterade ECDC om mikrocefali hos en gravid kvinna i Slovenien, som utvecklade en zikaliknande infektion under graviditeten när hon bodde i Brasilien.
- K. Den 9 februari 2016 hade inga fall med autokton överföring av zikaviruset rapporterats på den europeiska kontinenten, men några fall hade rapporterats i de yttersta randområdena.
- L. Förekomsten av viruset har associerats med kluster av mikrocefali och andra neurologiska sjukdomar, inklusive Guillain-Barrés syndrom. Den 1 februari 2016 förklarade WHO att det finns starka misstankar om att zikafeber hos gravida kan orsaka mikrocefali. De betonade dock att det ännu inte finns några vetenskapliga belegg för detta.
- M. På grundval av allt fler preliminära forskningsuppgifter råder det vetenskaplig enighet om att zikaviruset är en av orsakerna till mikrocefali⁽¹⁾, en sjukdom som skadar de fosterceller som bildar hjärnan⁽²⁾, leder till att barn föds med ovanligt små huvuden och i de flesta fall försenad hjärnutveckling och verkar kunna skada fostret genom hela graviditeten⁽³⁾. Viruset är också en orsak till Guillain-Barrés syndrom. Osäkerheten om det ofödda barnets hälsa, liksom oklarheterna angående smittomekanismerna, sätter kvinnor och tonårsflickor – särskilt gravida kvinnor och deras familjer – i ett oerhört svårt läge, i synnerhet vad gäller deras hälsa och konsekvenserna på lång sikt för alla hushållsmedlemmar. Det oklara läget får på inga villkor anföras som skäl för att vänta med de brådskande beslut och åtgärder som krävs för att lösa den här krisen.
- N. Det finns många möjliga orsaker till mikrocefali, men ofta förblir orsaken okänd. I brist på specifik mikrocefalibehandling är det viktigt att det finns vårdteam med mångsidig kompetens som kan undersöka och vårda spädbarn och barn med mikrocefali. Tidiga åtgärder med program för stimulering och lek kan ha positiv inverkan på utvecklingen, och familjerådgivning och stöd till föräldrar är också extremt viktigt.
- O. Argentinska och brasilianska forskare har kopplat samman mikrocefaliklustret i Brasilien med larvgiftet pyriproxyfen, en dricksvattentillsats som användes i de drabbade områdena i Brasilien 2014. Som respons på denna eventuella koppling, i strid mot riktlinjerna från hälsoministeriet och med hänvisning till försiktighetsprincipen, stoppade de lokala myndigheterna i Rio Grande do Sul (en delstat i södra Brasilien) användningen av detta ämne den 13 februari 2016.

⁽¹⁾ <http://www.who.int/features/qa/zika/en/>

⁽²⁾ <http://www.nature.com/news/zika-highlights-role-of-controversial-fetal-tissue-research-1.19655>

⁽³⁾ Brasil, P. et al. N. Eng. J. Med. <http://dx.doi.org/10.1056/NEJMoa1602412> (2016).

Onsdagen den 13 april 2016

- P. Sedan oktober 2015 har 4 783 fall av mikrocefali rapporterats, men i över 700 av dessa rapporterade fall har man konstaterat att det inte rör sig om mikrocefali.
- Q. Av de 404 spädbarn som har fastställd mikrocefali är det bara 17 som bär på zikaviruset.
- R. Utbrottet av zikaviruset har kunnat iaktas i EU:s utomeuropeiska områden sedan 2013.
- S. Det finns viss risk för att lokal vektorburen överföring etablerar sig i Europa under sommaren 2016.
- T. Det finns i dagsläget varken behandling eller vaccin, men det indiska företaget Bharat Biotech meddelade den 3 februari 2016 att det hade två möjliga vaccin under utveckling, ett rekombinant vaccin och ett inaktiverat vaccin som befinner sig i stadiet med prekliniska djurförsök.
- U. Zikaviruset kan överföras sexuellt ⁽¹⁾, ⁽²⁾, och WHO har fastställt att det är "relativt vanligt" med sexuell överföring ⁽³⁾.
- V. Det har också förekommit uppgifter om överföring av zikavirus i samband med blodtransfusioner.
- W. Gränsöverskridande överföring av zikaviruset genom smittade resenärer och global handel är ett verkligt hot.
1. Europaparlamentet konstaterar att zikaviruset till största delen överförs till människor genom stick av smittade myggor av Aedes-släktet, främst arten Aedes aegypti i tropiska områden, och att det är samma mygga som överför denguefeber, chikungunya och gula febern.
 2. Europaparlamentet noterar att varken behandling eller vaccin finns i dagsläget och att myggorna som sprider zikaviruset sticker såväl inomhus som utomhus, mest dagtid. Enligt ECDC:s analys bygger de förebyggande insatserna därför för närvarande på personliga skyddsåtgärder, som att bära permetrinbehandlade kläder som täcker armar och ben (särskilt under de tidpunkter på dygnet då den myggart som bär på zikaviruset är som mest aktiv) och att sova eller vila i avskärmade eller luftkonditionerade rum, alternativt använda myggnät.
 3. Europaparlamentet betonar vikten av att ta fram kommunikationsplaner i lämplig omfattning för att öka allmänhetens kunskap och främja ett korrekt beteende för att undvika att bli stucken av myggor.
 4. Europaparlamentet välkomnar att ECDC kontinuerligt följer utvecklingen. Parlamentet uppmanar ECDC att regelbundet uppdatera sina riskbedömningar och sin epidemiologiska information. Parlamentet anser att ECDC bör tillsätta en expertkommitté för tropiska smittsamma sjukdomar i syfte att effektivt samordna och övervaka alla åtgärder som måste vidtas i EU.
 5. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut att ställa 10 miljoner euro till förfogande för forskning om zikaviruset och rekommenderar att man fokuserar på fall av allvarlig medfödd missbildning av hjärnan över hela Latinamerika och den misstänkta kopplingen till zikavirusinfektioner. Parlamentet undrar emellertid om detta belopp räcker för den stora vetenskapliga utmaningen att förstå zikavirusjukdomen och dess neurologiska komplikationer och ta fram diagnostiska tester och en behandling av sjukdomen.

⁽¹⁾ <http://www.dallascounty.org/departments/hhs/press/documents/PR2-2-16DCHHSReportsFirstCaseofZikaVirusThroughSexualTransmission.pdf>

⁽²⁾ <https://www.rt.com/news/333855-zika-sex-case-france/>

⁽³⁾ <http://www.reuters.com/article/us-health-zika-qanda-factbox-idUSKCN0X22TY>

Onsdagen den 13 april 2016

6. Europaparlamentet noterar att zikaviruset har observerats i 28 länder och att det kan ändra livet fullständigt, särskilt för unga och fattiga kvinnor, som till en förkrossande majoritet bor i de minst utvecklade delarna av dessa länder. Med tanke på att sjukdomen sannolikt kommer att spridas ytterligare betonar parlamentet att det internationella samfundet omgående måste omsätta lärdomarna från förra årets ebolakris i praktiken.
7. Europaparlamentet betonar att forskningen främst bör fokusera på förebyggande åtgärder, för att undvika spridning av viruset, och på behandlingsåtgärder. Parlamentet rekommenderar en tredelad strategi för zikaforskningen: att undersöka den mycket sannolika kopplingen mellan zikaviruset och medfödd missbildning av hjärnan, att ta fram behandlingar och vaccin och att ta fram tester för snabb och effektiv diagnos.
8. Europaparlamentet betonar att det behövs mer forskning om den eventuella kopplingen mellan mikrocefali och larvgiftet pyriproxyfen, med tanke på att det inte finns några vetenskapliga belägg som vederlägger denna koppling.
9. Europaparlamentet betonar att forskningen inte bör bortse från andra möjliga och kompletterande orsaker till mikrocefali.
10. Europaparlamentet lyfter fram de ytterligare finansieringsmöjligheter som finns genom Horisont 2020 och det sjunde ramprogrammet för forskning i syfte att ta fram vaccin för malaria och försummade infektionssjukdomar, däribland zikaviruset.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att resultaten från forskning som finansieras med EU-medel inte omfattas av immateriell äganderätt och att de produkter som utvecklas prissätts så att patienterna har råd med dem.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå särskilda åtgärder för europeiska regioner där zikaviruset redan finns, i syfte att utplåna alla potentiella överföringsvektorer i de regionerna, ge stöd till smittade personer, särskilt gravida kvinnor, och förhindra vidare spridning i de regionerna och till resten av den europeiska kontinenten.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en handlingsplan för att förhindra spridning av viruset i Europa och bistå medlemsstater och tredjeländer som kämpar mot den här epidemin i de regioner där utbrottet är allvarligare (huvudsakligen i Västindien och Central- och Sydamerika). Parlamentet anser att en sådan plan bör omfatta riktad och tillräckligt omfattande gratis utdelning av mekaniska barriärer som nät (för att undvika myggbett) och kondomer (för att undvika sexuell överföring). Parlamentet uppmanar kommissionen att ta fram riktlinjer för beteende, inriktade på personer som eventuellt är i riskzonen för zikavirusinfektion på grund av det epidemiologiska sammanhang de befinner sig i, med målsättningen att genom tidig upptäckt bryta smittokedjan via sexuellt umgänge och blodtransfusion.
14. Europaparlamentet pekar på vikten av att ha en könsmedveten strategi när man diskuterar finansiering och laboratoriebehov, med tanke på hur komplext det är att testa och utveckla säkra och effektiva vaccin som gravida kvinnor – som ofta är uteslutna från tidiga kliniska tester – både har råd med och faktiskt kan använda. Parlamentet uppmanar med kraft ekonomiska bidragsgivare att vara realistiska beträffande de förväntade kostnaderna för att ta fram vaccin, också när man tilldelar EU-medel för forskning, och sätta flickors och kvinnors trygghet i främsta rummet.
15. Europaparlamentet påpekar att zikaviruset har riktat ljuset mot bristerna både i det offentliga hälso- och sjukvårdssystemets respons – särskilt på primärvårdsnivå – och i systemet för tillhandahållande av tjänster och rättigheter för reproduktiv hälsa för kvinnor och flickor i de drabbade länderna – särskilt beträffande information och vård under och efter en graviditet, familjeplanering och abort – samtidigt som myndigheterna i dessa länder har rekommenderat kvinnor att inte bli gravida förrän man vet mer om zikaviruset.
16. Europaparlamentet erkänner behovet av att öka laboratoriekapaciteten för att bekräfta misstänkta zikavirusinfektioner i EU/EES, så att man kan skilja zikavirusinfektioner från andra arbovirusinfektioner (t.ex. denguefeber och chikungunya). Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att samordna forskning mellan laboratorier som arbetar med zikaviruset och att främja etablering av sådana laboratorier i de medlemsstater som ännu inte har sådana.

Onsdagen den 13 april 2016

17. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att föreslå strategier för att koppla samman vaccintillverkare, smittskyddsmyndigheter och andra nationella och offentliga hälsomyndigheter och vårdgivare, i syfte att främja utbytet av uppgifter och analyser.

18. Europaparlamentet betonar vikten av att öka kunskapen bland obstetiker, barnläkare och neurologer om att patienter som rest till Brasilien och andra drabbade länder sedan 2014 respektive personer som uppvisar medfödda missbildningar i det centrala nervsystemet, mikrocefali och Guillain-Barrés syndrom bör undersökas för zikavirusinfektioner.

19. Europaparlamentet noterar med oro att graviditet i många av de drabbade länderna inte alltid är ett frivilligt val, särskilt i de länder där sexuellt våld är vanligt förekommande. Parlamentet uppmanar EU att ge stöd till de drabbade länderna för att ge allmän tillgång till primärvård, inklusive mödravård före och efter förlossningen och diagnostisk testning för zikaviruset. Parlamentet uppmanar EU att stödja regeringarna i de drabbade länderna i arbetet med att erbjuda ett heltäckande paket med information och vård på området för sexuell och reproduktiv hälsa, inklusive familjeplaneringsmöjligheter, med tonvikt på tillgång till olika typer av preventivmetoder av hög kvalitet för alla kvinnor och tonårsflickor samt tillgång till säkra aborter, för att sätta stopp för den ökning av osäkra aborter som kan noteras sedan epidemin började. I detta sammanhang bör den nödvändiga dialogen om preventivmetoder och kvinnors och flickors rättigheter inledas med partnerländerna.

20. Europaparlamentet påpekar att hittills (10 februari 2016) har 25 EU/EES-länder, USA och Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar utfärdat rekommendationer om att gravida kvinnor och kvinnor som försöker bli gravida bör undvika resor till zikadragade områden.

21. Eftersom det i dagsläget varken finns profylax, behandling eller vaccin mot zikavirusinfektioner, och eftersom det finns risk för att lokal vektorburen smittöverföring etableras i Europa sommaren 2016, uppmanar Europaparlamentet kommissionen att omgående låta analysera insektsbekämpningsmedel vad gäller deras inverkan på människors hälsa och hur pass effektiva de är mot de myggor som är infektionsvektorer. Parlamentet uppmanar också kommissionen att samordna en uppsättning riktlinjer som de nationella myndigheterna kan genomföra till sommaren.

22. Europaparlamentet konstaterar att en kontrollalgoritm för gravida kvinnor som kommer tillbaka från ett zikadragat område har offentliggjorts. Parlamentet påpekar emellertid att en fråga som hälsomyndigheterna ännu inte har tagit itu med är den långa livslängden för zikavirus i sädesvätska och den dokumenterade överföringen av zikavirus genom sexuell umgänge, vilket kan ha följder för manliga resenärer som kommer tillbaka från områden där smittan finns. Med tanke på att det är vanligt med asymtomatiska infektioner anser parlamentet att manliga resenärer bör rekommenderas att använda kondom när de kommer tillbaka från områden där smittan finns tills det finns säkra uppgifter om denna typ av smittoöverföring.

23. Till följd av WHO:s rekommendationer om förebyggande åtgärder i europeiska länder uppmanar Europaparlamentet kommissionen och medlemsstaterna att skaffa betydligt bättre överblick över situationen vad gäller invasiva myggarter, förstärka myggbekämpningen genom att ta bort fortplantningsplatser (t.ex. vattensamlingar) och ha beredskap för besprutning med insektsbekämpningsmedel om ett utbrott sker samt öka insatserna för desinficering av gods, lastrum, kabiner och passagerarutrymmen på flygplan från smittade områden.

24. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att via ambassader ge information och stöd till EU-medborgare som bor och reser i drabbade områden.

25. Europaparlamentet uppmanar EU:s och tredjeländers flygbolag att genomföra ordentlig desinficering av flygplan som kommer från drabbade områden.

Onsdagen den 13 april 2016

26. Europaparlamentet anser att EU, för att bygga upp sin strategi mot zikaviruset, bör samråda med de medlemsstater och tredjeländer (nationella, regionala och lokala myndigheter) som redan har stor erfarenhet av övervakning, informationskampanjer, förebyggande åtgärder och/eller bekämpning av myggsläktet *Aedes* – till exempel Madeiras regionala myndigheter och Funchals kommun, som har över 10 års erfarenhet av den här frågan, och de franska yttersta randområdena och utomeuropeiska territorierna, där det sedan länge finns stora kunskaper om vektorburna nya sjukdomar och i synnerhet zikaviruset.
27. Europaparlamentet pekar på behovet av samordning inom EU och internationellt i kampen mot detta utbrott. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang den europeiska sjukvårdsstyrkan och anser att den kan vara behjälplig med att om så behövs mobilisera vårdpersonal och vårdutrustning för kampen mot zikaviruset. Parlamentet uppmanar också kommissionen att omgående ta fram en horisontell EU-strategi för global hälsa, som syftar till att uppfylla målen i den nya ramen för hållbar utveckling.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i samarbete med andra parter, hjälpa till med att kontrollera spridningen av zikaviruset också i utvecklingsländer och att föra in lämpliga åtgärder – t.ex. utveckling av hälsovårdskapaciteten, utbildning av hälsovårdspersonal, epidemiologisk övervakning, information till och mobilisering av civilsamhället och bekämpning av myggpopulationer – i befintliga landsspecifika utvecklingsprogram i samarbete med berörda länder.
29. Europaparlamentet betonar att alla förslag måste bygga på en bred uppsättning epidemiologiska studier som omfattar inte bara zikavirusets effekter utan även andra orsaker till dessa effekter.
30. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka kunskapen bland vårdpersonal och på kliniker som är specialiserade på resemicin om zikavirusepidemins utveckling och den vektorkontroll som myndigheterna planerar i drabbade områden, så att de kan inkludera zikavirusinfektion in sin differentialdiagnostik av boende och resenärer i de områdena och förbereda sig på eventuell karantän för resenärer som misstänks bära på zikaviruset i syfte att förhindra autokton smittöverföring. Parlamentet uppmanar de nationella hälsomyndigheterna att organisera en informationskampanj som samordnas av ECDC för att informera och lugna allmänheten i Europa och undvika onödig oro.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka vaksamheten vad gäller tidig upptäckt av importerade zikavirusinfektioner i EU, inklusive de utomeuropeiska territorierna och de yttersta randområdena, särskilt där det förekommer vektorer eller potentiella vektorer, för att minska risken för autokton smittöverföring. Parlamentet påpekar dessutom att det finns en risk, om än troligtvis låg och årstidsbunden, för import av zikavirus till tempererade klimatzoner där det finns *Aedes*-myggor (också områden i Nordamerika och Europa) och därmed risk för autokton smittöverföring.
32. Europaparlamentet betonar vikten av tillgång till en bred uppsättning hälso- och sjukvårdstjänster i kampen mot zikaviruset.
33. Europaparlamentet stöder FN:s uppmaningar⁽¹⁾ om att upphäva lagar och bestämmelser varigenom tillgången till hälsovård och rättigheterna på det sexuella och reproduktiva området begränsas, i strid med internationella normer. Parlamentet uppmanar sin beredvillighet att se till att de mänskliga rättigheterna respekteras när man vidtar åtgärder på folkhälsoområdet, särskilt rättigheter som rör hälsa och hälsorelaterade frågor.
34. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare och Världshälsoorganisationen.

⁽¹⁾ <http://www.un.org/apps/news/story.asp?NewsID=53173#>

Onsdagen den 13 april 2016

P8_TA(2016)0123

Situationen i Polen

Europaparlamentets resolution av den 13 april 2016 om situationen i Polen (2015/3031(RSP))

(2018/C 058/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördragen om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 2, 3, 4 och 6 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 mars 2014 om en ny EU-ram för att stärka rättsstatsprincipen (COM(2014)0158),
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,
- med beaktande av sin debatt i plenum den 19 januari 2016 om situationen i Polen,
- med beaktande av Venedigkommissionens yttrande av den 12 mars 2016 om ändringarna av den 22 december 2015 av lagen av den 25 juni 2015 om Polens författningsdomstol,
- med beaktande av artikel 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Respekt för rättsstaten, demokrati, mänskliga rättigheter, grundläggande friheter samt de värderingar och principer som finns förankrade i EU:s fördrag och internationella instrument om mänskliga rättigheter är maktpåliggande skyldigheter för unionen och dess medlemsstater och måste iakttas.
 - B. Enligt artikel 2 i EU-fördraget bygger EU på respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inbegripet rättigheter för personer som tillhör minoriteter – värden som är gemensamma för medlemsstaterna och som såväl EU som varje enskild medlemsstat måste respektera i all sin politik.
 - C. Enligt artikel 4.2 i EU-fördraget ska unionen respektera medlemsstaternas likhet inför fördragen samt deras nationella identitet.
 - D. Enligt artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen ska unionen och medlemsstaterna, enligt principen om lojalt samarbete, respektera och bistå varandra när de fullgör de uppgifter som följer av fördragen.
 - E. Enligt artikel 17 i EU-fördraget ska kommissionen säkerställa tillämpningen av fördragen.
 - F. Rättsstaten utgör demokratins stomme och är en av de grundläggande principerna för EU, som fungerar utgående från en förutsättning om ömsesidigt förtroende för att medlemsstaterna iakttar demokrati, rättsstat och grundläggande rättigheter, enligt vad som föreskrivs i stadgan om de grundläggande rättigheterna och i Europakonventionen.
 - G. Ett effektivt, oberoende och opartiskt rättsväsen är avgörande för rättsstaten och för att säkerställa att EU-medborgares grundläggande rättigheter och medborgerliga friheter skyddas.

Onsdagen den 13 april 2016

- H. Författningsdomstolen inrättades som en av de centrala kontrollinstanserna i en konstitutionell demokrati och för att Polen ska bli en rättsstat.
- I. Händelseutvecklingen på senaste tiden i Polen har varit ägnad att inge farhågor om huruvida författningsdomstolen klarar av att upprätthålla statsförfattningen och garantera att rättsstaten respekteras. Det handlar då främst om den politiska och juridiska tvisten om författningsdomstolens sammansättning och om de nya föreskrifterna för hur den ska fungera (bland annat om behandlingen av fall och i vilken ordning de ska behandlas, samt om att domförhet nu förutsätter fler närvarande ledamöter än tidigare och om att reglerna om vilken majoritet som krävs för beslutsfattande nu ändrats).
- J. Venedigkommissionen sade klart ifrån att författningsdomstolen inte kan borga för att Polens statsförfattning har absolut företräde, eftersom författningsdomstolens utslag av den 9 mars 2016 inte offentliggjorts och därför inte kan träda i kraft, något som undergräver rättsstaten. Venedigkommissionen varnade för att det skulle undergräva demokratin, de mänskliga rättigheterna och rättsstaten om man inkräktade på författningsdomstolens funktionsduglighet.
- K. De åtgärder som vidtagits av Polens regering och Republiken Polens president när det gäller författningsdomstolen innebär en risk mot den konstitutionella demokratin.
- L. Efter riktlinjedebatten den 13 januari 2016 beslutade kommissionen att inleda den strukturerade dialogen inom ramverket för rättsstatsprincipen genom att tillstålla den polska regeringen en skrivelse för att få klarhet i det rådande läget.
- M. Kommissionen är fördragens väktare och kommer nu att samla in och pröva all relevant information och bedöma om det finns omisskännliga antydningar om ett systeminbyggt hot mot rättsstaten.
- N. Ramverket för rättsstatsprincipen är avsett att åtgärda systeminbyggda hot mot rättsstaten, framför allt i situationer där en effektiv lösning med hjälp av överträdelseförfaranden inte ställer sig möjlig och där dessa hot inte längre förefaller kunna bemötas effektivt med hjälp av de "rättsstatsgarantier" som finns på nationell nivå.
- O. Polens nuvarande statsförfattning antogs 1997 och innefattar garantier för maktfördelning, politisk pluralism, press- och yttrandefrihet samt rätten till information.
- P. Det är inte bara krisen kring statsförfattningen som inger allvarlig oro hos Europaparlamentet, utan också andra frågor, till den del de kan innebära brott mot unionslagstiftningen och grundläggande rättigheter, bland dem också kvinnors rättigheter. Unionens institutioner måste noggrant övervaka sådant agerande från den polska regeringens sida.
1. Europaparlamentet anser det väsentligt att garantera att de gemensamma europeiska värden som förtecknas i artikel 2 i EU-fördraget respekteras fullt ut.
 2. Europaparlamentet anser att alla medlemsstater fullständigt måste följa unionslagstiftningen i sitt rättsliga och administrativa arbete, och att all lagstiftning, inklusive primärrätten i alla medlemsstater och kandidatländer, måste återspegla och följa grundläggande europeiska värden, såsom demokratiska principer, rättsstaten och respekten för grundläggande rättigheter.
 3. Europaparlamentet är allvarligt oroat över att det innebär en fara för demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstaten, att författningsdomstolens arbete i praktiken lamslagits.
 4. Europaparlamentet uppmanar med kraft Polens regering att utan ytterligare dröjsmål rätta sig efter författningsdomstolens dom av den 9 mars 2016, att offentliggöra den och genomföra den till fullo, och att genomföra domarna av den 3 och 9 december 2015.
 5. Europaparlamentet uppmanar Polens regering att fullständigt genomföra Venedigkommissionens rekommendationer. Parlamentet delar Venedigkommissionens uppfattning om att såväl Polens statsförfattning som europeiska och internationella normer kräver respekt för domarna från en författningsdomstol.

Onsdagen den 13 april 2016

6. Europaparlamentet välkomnar det besök som kommissionens vice ordförande Timmermans nyligen avlade i Polen, och hans uttalande vid kommissionens sammanträde den 6 april 2016 om inledandet av en dialog för att man skulle hitta en utväg ur det dagsaktuella läget, på grundval av fullständig respekt för statsförfattningens ramar, vilket innebär att författningsdomstolens utslag ska offentliggöras och genomföras. Parlamentet instämmer med hans farhågor om att man kan få två olika rättssystem jämsides med varandra, något som skulle leda till osäkerhet om rättsläget.
 7. Europaparlamentet stöder kommissionens beslut att inleda en strukturerad dialog inom ramverket för rättsstatsprincipen, där det bör klarläggas om de demokratiska värdena och rättsstaten i Polen står inför ett systeminbyggt hot. Parlamentet välkomnar kommissionens försäkran om att dialogen med de polska myndigheterna kommer att föras på ett opartiskt, evidensbaserat och samarbetsvilligt sätt, och uppmanar kommissionen att, för den händelse Polen under förloppet av den strukturerade dialogen inte skulle rätta sig efter Venedigkommissionens rekommendationer, aktivera det andra steget i förfarandet om rättsstatsprincipen genom att avge en ”rekommendation gällande rättsstatsprincipen” och erbjuda Polen stöd med att ta fram rättsstatsstärkande lösningar.
 8. Europaparlamentet framhåller dock att man måste göra allt för att respektera såväl EU:s och dess medlemsstaters fördragsfästa befogenheter som subsidiaritetsprincipen.
 9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet hålla parlamentet nära underrättat om sina bedömningar, samt om vilka framsteg som gjorts och vilka åtgärder som vidtagits.
 10. Europaparlamentet uttalar en förhoppning om att den strukturerade dialogen mellan Polens regering och kommissionen också kommer att föranleda en översyn av andra beslut från Polens regerings sida som ingett oro ur laglighetsynvinkel och ur synvinkel av sina eventuella konsekvenser för de grundläggande rättigheterna.
 11. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen, för att undvika dubbla måttstockar, ska övervaka alla medlemsstater på samma sätt när det gäller respekten för demokrati, rättsstat och mänskliga rättigheter, och rapportera tillbaka till parlamentet.
 12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt till Republiken Polens president.
-

Torsdagen den 14 april 2016

P8_TA(2016)0128

Pakistan, särskilt attacken i Lahore**Europaparlamentets resolution av den 14 april 2016 om Pakistan, särskilt attacken i Lahore (2016/2644(RSP))**

(2018/C 058/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Pakistan,
- med beaktande av uttalandet av den 27 mars 2016 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Federica Mogherini, om attacken i Lahore i Pakistan,
- med beaktande av uttalandet av den 29 oktober 2014 från EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, Stavros Lambrinidis,
- med beaktande av uttalandena från FN:s generalsekreterare, Ban Ki-moon, av den 27 mars 2016 om bombningen i Pakistan och av den 21 januari 2016 om angreppet mot Bacha Khan-universitetet,
- med beaktande av uttalandet av den 28 mars 2016 från FN:s säkerhetsråd om terrorattentat i Lahore i Pakistan,
- med beaktande av rapporterna från FN:s särskilda rapportör om religions- och trosfrihet,
- med beaktande av rapporten av den 5 januari 2015 från FN:s särskilda rapportör om minoritetsfrågor, Rita Izsák-Ndiaye, om hatpropaganda och hets mot minoriteter i medierna,
- med beaktande av uttalandet av den 27 mars 2016 från mottagaren av Nobels fredspris och Sacharovpristagaren Malala Yousafzei,
- med beaktande av rapporten av den 4 april 2013 från FN:s särskilda rapportör om domares och advokaters oberoende, Gabriela Knaul, och rapporten av den 26 februari 2013 från FN:s arbetsgrupp för påtvingade eller ofrivilliga försvinnanden om dess besök i Pakistan,
- med beaktande av artikel 18 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om dödsstraff, reviderade den 12 april 2013,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 20 juli 2015 om Pakistan,
- med beaktande av den femåriga åtagandepåten mellan EU och Pakistan från mars 2012, som innehåller sådana prioriteringar som gott styre och dialog om de mänskliga rättigheterna, liksom den närbesläktade andra strategiska dialogen mellan EU och Pakistan från den 25 mars 2014,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om främjande och skydd av religions- och trosfriheten,

Torsdagen den 14 april 2016

- med beaktande av sin resolution av den 17 december 2015 om årsrapporten om mänskliga rättigheter och demokrati i världen 2014 och Europeiska unionens politik på området ⁽¹⁾,

- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den 27 mars 2016 ledde ett attentat av en självmordsbombare på en lekplats i Gulshan-e-Iqbal Park i Lahore till minst 73 personers död och att över 300 skadades, däribland många kvinnor och barn. Den islamistiska terrorgruppen Jamaat-ul-Ahrar har tagit på sig skulden för attentatet och hävdar att det avsiktligt riktades mot kristna. De flesta av de skadade och dödade var dock muslimer, och alla var pakistanier.

 - B. Vid tidpunkten för terrorattentatet ägde våldsamma demonstrationer rum i Islamabad, där anhängare till Mumtaz Qadri, som dömts för mordet på guvernör Salman Taseer, krävde att Asia Bibi, en kvinna som anklagas för hädelse och dömts till döden och som guvernör Taseer hade försvarat, skulle avrättas. Tiotusentals människor deltog i Qadris begravning efter hängningen av honom och hyllade honom som en hjälte, och bilder cirkulerade på sociala medier. Den domare som först dömde Qadri blev tvungen att fly landet efter att ha tagit emot dödshot.

 - C. Vissa extremistgrupper tillåts utveckla sin ideologi och verksamhet obehindrat, till exempel vissa studentföreningar vid universiteten och advokatforumet Khatm-e-Nubuwwat, som uppges vara den drivande kraften bakom ökningen av åtal för hädelse i Pakistans domstolar och motsätter sig alla försök från lagstiftarna att reformera den berörda lagen.

 - D. Kristna och andra minoriteter utsätts inte bara för förföljelse av extremister, utan också rättslig diskriminering, särskilt på grund av Pakistans hädelselagar, som är diskriminerande och i stor utsträckning missbrukas av personer med personliga och politiska motiv. Även muslimer själva fortsätter att åtalas med hänvisning dessa lagar.

 - E. I årtal har terrorism och islamistisk extremism plågat det pakistanska folket, i synnerhet religiösa minoriteter, kvinnor och barn. Sedan antagandet av Europaparlamentets senaste resolution om Pakistan den 15 januari 2015 ⁽²⁾ har det inträffat tiotals andra terrorattentat och våldsamma angrepp mot religiösa minoriteter, i ett sammanhang av diskriminerande lagar och otillräcklig tillämpning.

 - F. Flera terrorgrupper i Pakistan riktar in sig på religiösa minoriteter såsom ahmadiyyamuslimer, kristna, shiamuslimer och hinduer, liksom sunnimuslimer med avvikande åsikter. I sin årsrapport för 2015 anmärkte Pakistans människorättskommission att gärningsmännen i de flesta fall åtnjöt straffrihet.

 - G. Enligt uppgift utnyttjas fortfarande barn som självmordsbombare av extremistgrupper. Regeringen har inte antagit lagstiftning om inrättande av en nationell kommission för barnets rättigheter, ett oberoende organ som ska slå vakt om och hävda barns rättigheter.

 - H. Efter talibanrebellernas skolmassaker i december 2014 återinförde Pakistans regering dödsstraffet efter ett sex år långt moratorium, till en början endast för terroristhandlingar men senare för alla brott som kan leda till dödsstraff. I slutet av 2015 hade Pakistan avrättat 326 personer – det högsta antalet någonsin och det tredje högsta i världen.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0470.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0007.

Torsdagen den 14 april 2016

- I. Striderna mellan den pakistanska militären och icke-statliga väpnade grupper har lett till mer än en miljon internflyktingar.
- J. Kvinnor från Pakistans religiösa minoriteter blir bortförda, gifts bort under tvång och tvingas konvertera till islam, en företeelse som till stor del ignoreras av polis och civila myndigheter.
- K. Pakistan spelar en viktig roll för att främja stabilitet i Sydasien och bör därför föregå med gott exempel genom att stärka rättsstaten och de mänskliga rättigheterna.
- L. EU står till fullo fast vid sin beslutsamhet att fortsätta dialogen och samarbetet med Pakistan inom ramen för den femåriga åtagandeplanen.
1. Europaparlamentet är djupt skakat över det attentat som ägde rum den 27 mars 2016 i Lahore och fördömer kraftfullt dessa vettlösa våldshandlingar mot så många oskyldiga människor.
 2. Europaparlamentet uttrycker sin djupa medkänsla och sitt deltagande med offrens anhöriga och sin solidaritet med Pakistans folk och regering.
 3. Europaparlamentet understryker att det är absolut nödvändigt att ställa förövarna bakom Lahoreattentatet inför rätta. Parlamentet uppmanar de pakistanska myndigheterna, särskilt de lokala och regionala, att se till att dessa handlingar faktiskt utreds och lagförs.
 4. Europaparlamentet uttrycker djup oro över de systematiska och grova kränkningarna av religions- och trosfriheten i Pakistan. Parlamentet betonar vikten av respekt för de grundläggande rättigheterna för alla religiösa och etniska minoriteter i Pakistan, så att de kan fortsätta att leva i värdighet, jämlikhet och trygghet och utöva sin religion i full frihet utan tvång, diskriminering, hot eller trakasserier av något slag, i enlighet med Pakistans grundprinciper.
 5. Europaparlamentet välkomnar regeringens reforminitiativ, såsom lagförslaget om att göra barnäktenskap olagligt och lagen om skydd av kvinnor från våld och trakasserier, upphörandet med blockeringen av YouTube, beslutet att utse Holi, Diwali och påsken till helgdagar för religiösa minoriteter samt premiärminister Nawaz Sharif personliga insats när han besökte en hinduisk religiös begivenhet. Regeringen uppmanas kraftfullt att ytterligare öka sina insatser för att skapa ett samhällsklimat som välkomnar minoriteter och tankemångfald. Parlamentet påminner i detta sammanhang om den nationella handlingsplanen, de utlovade och akut nödvändiga reformerna av koranskolorna, särskilt regeringsåtgärder mot hatpropaganda, samt reformen av polis- och rättsväsendet, som lyser med sin frånvaro. Parlamentet konstaterar att mer långtgående åtgärder bör vidtas i framtiden, särskilt på utbildningsområdet (rensa ut negativa fördomar och förutfattade meningar från läroplaner och läroböcker) och för att åtala personer som uppmanar till våld.
 6. Europaparlamentet välkomnar den pakistanska regeringens åtagande att ta itu med hotet från religiös extremism. Parlamentet uppmanar till fortsatt dialog mellan EU och dess medlemsstater, å ena sidan, och Pakistan, å andra sidan, om att säkerställa skyddet och främjandet av mänskliga rättigheter, framför allt i fråga om insatserna mot terrorism och genomförandet av säkerhetslagar.
 7. Europaparlamentet anser att den militära operation som aviserats i Punjab visserligen är vital i kampen mot terrorismen, men att en seger i det ideologiska kriget mot extremismen som säkrar en tolerant och progressiv framtid för Pakistan är lika viktig.
 8. Europaparlamentet uppmanar de pakistanska myndigheterna att bekämpa socialt och ekonomiskt utanförskap, inklusive den otrygga tillvaro som en stor majoritet av de kristna och andra religiösa minoriteter lever i.

Torsdagen den 14 april 2016

9. Europaparlamentet är bekymrat över den fortsatta användningen av hädelselagar i Pakistan och anser att detta förvärrar klimatet av religiös intolerans. Därför uppmanar parlamentet Pakistans regering att se över dessa lagar och deras tillämpning. Parlamentet uppmanar myndigheterna att säkerställa en korrekt och snabb rättskipning i alla mål om hädelse. Parlamentet noterar i synnerhet fallet Asia Bibi och uppmanar kraftfullt Högsta domstolen att fatta ett beslut i frågan.
10. Europaparlamentet uppmanar de pakistanska myndigheterna att garantera domstolarnas oberoende, rättsstaten och en rättvis rättegång i enlighet med internationella normer för rättsliga förfaranden. Parlamentet uppmanar vidare de pakistanska myndigheterna att ge tillräckligt skydd åt alla som är inblandade i hädelsemål, i synnerhet landets jurister, och att skydda anklagade, vittnen, deras anhöriga och de samhällsgrupper de tillhör från pöbelvåld, inklusive personer som frikänts men inte kan återvända hem. Parlamentet uppmanar Pakistans regering att se till att lämpliga rättsmedel och andra åtgärder som är tillämpliga enligt internationell människorättslagstiftning ställs till förfogande för offer för riktat våld och förföljelse.
11. Europaparlamentet påminner om sitt konsekventa motstånd mot dödsstraffet under alla omständigheter. Parlamentet noterar med stor oro den dramatiska ökningen av användningen av dödsstraffet i Pakistan, bland annat, vilket är högst beklagligt, mot minderåriga förbrytare. Parlamentet efterlyser ett nytt moratorium för avrättningar i avsikt att avskaffa dödsstraffet i Pakistan.
12. Europaparlamentet betonar att det i kampen mot terrorism och religiös extremism är avgörande att ta itu med de bakomliggande orsakerna genom att bekämpa fattigdomen, säkerställa religiös tolerans och trosfrihet samt garantera rätten till och säker tillgång till skolgång för barn, särskilt flickor.
13. Europaparlamentet uppmanar Pakistans regering att lämna en öppen inbjudan till FN:s särskilda rapportörer, framför allt den särskilda rapportören om främjande och skydd av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter vid bekämpning av terrorism, den särskilda rapportören om utomrättsliga, summariska och godtyckliga avrättningar samt den särskilda rapportören om religions- och trosfrihet, och att på alla sätt stödja det arbete som uträttas av den nationella kommissionen för de mänskliga rättigheterna.
14. Europaparlamentet uppmanar Pakistans regering att vidta nödvändiga åtgärder för att se till att utbildningsanstalter, platser för rekreation och samlingspunkter för minoritetsgrupper i områden som präglas av otrygghet och konflikter är tillräckligt skyddade och att minimera risken för att liknande kränkningar av och brott mot de mänskliga rättigheterna ska hända igen.
15. Europaparlamentet uppmanar alla regionala aktörer att avsevärt förbättra samarbetet mot terrorism. Parlamentet bekräftar vikten av ett villkorslöst internationellt åtagande att bekämpa terrorism, bland annat genom att hindra alla former av ekonomiskt stöd till terroristnätverk och ideologisk indoktrinering som underblåser extremism och terrorism.
16. Europaparlamentet välkomnar Pakistans ratificering av konventionen om barnets rättigheter och berömmar de åtgärder som vidtagits av de pakistanska myndigheterna angående barns rättigheter. Parlamentet uppmanar Pakistan att ratificera det fakultativa protokollet till konventionen om barnets rättigheter om indragning av barn i väpnade konflikter och att inrätta den nationella kommissionen för barnets rättigheter.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, vice ordföranden/den höga representanten, Federica Mogherini, Europeiska utrikestjänsten och rådet att helhjärtat gå in med Pakistans regering i kampen mot det hot som terrorismen innebär och att ytterligare bistå landets regering och folk i deras fortsatta insatser för att utrota terrorismen. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, Federica Mogherini, att regelbundet informera parlamentet om de framsteg som görs i dessa bilaterala insatser.
18. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare, FN:s råd för mänskliga rättigheter, ordförandeskapet för FN:s säkerhetsråd, FN:s höge flyktingkommissarie samt Pakistans regering och parlament.

Torsdagen den 14 april 2016

P8_TA(2016)0129

Situationen för människorättsförfvarare i Honduras**Europaparlamentets resolution av den 14 april 2016 om situationen för människorättsförfvarare i Honduras (2016/2648(RSP))**

(2018/C 058/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av EU:s riktlinjer om människorättsförfvarare och EU:s riktlinjer för att främja och skydda de mänskliga rättigheterna för homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella (hbti-personer),
- med beaktande av sin resolution av den 11 december 2012 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan ⁽¹⁾,
- med beaktande av slutrapporten från EU:s valobservatörsuppdrag till de allmänna valen i Honduras 2013 och dess uppföljningsuppdrag 2015 avseende straffrihet,
- med beaktande av EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati (2015-2019),
- med beaktande av FN:s rekommendationer till Honduras i den allmänna återkommande utvärderingen av den 8 maj 2015,
- med beaktande av rapporten från FN:s särskilda rapportör om de globala hoten mot människorättsförfvarare och om situationen för kvinnliga människorättsförfvarare,
- med beaktande av uttalandet den 18 mars 2016 i Genève från FN:s särskilda rapportör om situationen för människorättsförfvarare i Honduras,
- med beaktande av artikel 25 i arbetsordningen för den interamerikanska kommissionen för de mänskliga rättigheterna om mekanismen för försiktighetsåtgärder,
- med beaktande av Internationella arbetsorganisationens konvention om ursprungsfolk och stamfolk i självstyrande länder (ILO-konvention nr 169),
- med beaktande av uttalandet av den 17 februari 2016 från EU:s delegationschefer om den svåra situationen för hbti-personer i Honduras,
- med beaktande av uttalandena från EU:s myndigheter, däribland uttalandet av den 3 mars 2016 från EU:s delegation till Honduras och uttalandet av den 16 mars 2016 från talespersonen för vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Federica Mogherini,
- med beaktande av människorättsklausulerna i associeringsavtalet mellan EU och Centralamerika och partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Centralamerika, som varit i kraft sedan 2013,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 434, 23.12.2015, s. 181.

Torsdagen den 14 april 2016

- A. Enligt flera FN-rapporter om människorättsförsvarare utsätts miljöaktivister, försvarare av urbefolkningars rättigheter, journalister, rättstillämpare, fackanslutna, bönder, kvinnorrättsaktivister och hbtj-personer, och andra aktivister, fortfarande för övergrepp, våld, godtyckligt frihetsberövande, hot och mord i Honduras.
- B. Honduras regering har gjort positiva åtaganden och infört lagstiftning för att skydda människorättsförsvarare, journalister och rättstillämpare, som bland annat omfattar inrättandet av ett kontor för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, öppenhet från de nationella myndigheternas sida när det gäller att tillåta internationella delegationer för övervakning av mänskliga rättigheter samt antagandet av lagen för skydd av människorättsförsvarare från 2015.
- C. Honduras har trots detta nu blivit ett av de farligaste länderna i regionen för människorättsförsvarare. Honduras är dessutom ett av världens våldsammaste länder för miljöaktivister, då minst 109 miljöaktivister mördades mellan 2010 och 2015.
- D. Enligt uppgifter mördades Berta Cáceres, framträdande miljöaktivist och ledare för urbefolkningars rättigheter samt grundare av medborgarrådet av folkliga och urbefolkningars organisationer i Honduras (COPINH), den 3 mars 2016 i sitt hem av oidentifierade män. Hennes död väckte internationell bestörtning och allmän oro om situationen för försvarare av urbefolkningars rättigheter, miljö- och markrättigheter.
- E. Endast två veckor senare, den 16 mars 2016, mördades Nelson García, även han medlem av COPINH. Ett snabbt ingripande av de honduranska myndigheterna ledde till att den misstänkte mördaren kunde gripas.
- F. Den mexikanske medborgaren Gustavo Castro Soto, som var det enda ögonvittnet till mordet på Berta Cáceres och som själv blev skottskadad, hindrades från att lämna landet i nästan en månad av utredningstekniska skäl. Den 6 april 2016 fick han lämna landet.
- G. Honduras regering fördömde snabbt det avskyvärda dådet, förklarade att man skulle göra utredningen av mordet på Berta Cáceres till en nationell prioritering och informerade allmänheten om de framsteg som gjorts. Regeringen har officiellt bett om stöd från Amerikanska samarbetsorganisationen (OAS) med utredningen av detta mord.
- H. Berta Cáceres, som levde under ständigt hot, omfattades av försiktighetsåtgärder från den interamerikanska kommissionen för de mänskliga rättigheterna, men enligt uppgift genomförde den honduranska staten inte dessa på lämpligt sätt. Berta Cáceres är en av 15 människorättsförsvarare som har dömts mellan 2010 och 2016 i Honduras trots att de omfattades av dessa försiktighetsåtgärder.
- I. Dessa aktuella mord bör ses mot bakgrund av det fredliga motstånd som letts under ett årtionde av COPINH och andra aktivister mot bygget av vattenkraftsdammen Agua Zarca på Gualcarquefloden, ett megaprojekt som är högst beroende av europeiska investeringar och teknik och som enligt uppgift håller på att genomföras utan fria och välinformerade förhandssamtal för att få medgivande från berörda urbefolkningar, vilket krävs enligt ILO-konvention nr 169. Den nederländska utvecklingsbanken FMO och Finnfund har stoppat utbetalningarna till Agua Zarca-dammygget, som Berta Cáceres var en ledande motståndare till.
- J. Mordet den 24 januari 2016 på Paola Barraza, en försvarare av hbtj-rättigheter, transkvinna och medlem av föreningen Arcoiris, är en påminnelse om att situationen för hbtj-personer blir allt farligare i Honduras. Mordet är det senaste i raden av våldsamma mord på aktiva medlemmar av organisationer för hbtj-rättigheter de senaste elva månaderna, däribland morderna på Angy Ferreira, Violeta Rivas, Gloria Carolina Hernández Vásquez (även känd som Génesis Hernández), Jorge Alberto Castillo, Estefanía Zúñiga, Henry Matamoros och Josselin Janet Aceituno Suazo. Enligt rapporter har 235 hbtj-personer mördats i Honduras sedan 1994, varav endast 48 fall gått till domstol. Den nationella kommissionen för mänskliga rättigheter gör gällande att 92 procent av brotten inte har utretts ordentligt och därför förblir olösta.

Torsdagen den 14 april 2016

- K. FN:s särskilda rapportör om situationen för människorättsförsvarare, Michel Forst, uttalade sig den 18 mars 2016 och sade att "denna våldscykel inte kommer att upphöra förrän man tar itu med straffriheten och förövarna av sådana dåd ställs inför rätta", och han har betonat att de honduranska myndigheterna måste vidta konkreta åtgärder för att garantera säkerhet för alla människorättsförsvarare i landet och deras familjer.
- L. Honduras håller för närvarande på att reformera sin strafflag, vilken bör grunda sig på internationella konventioner och vara ett viktigt verktyg för att säkra rättigheterna för utsatta grupper.
- M. EU och dess medlemsstater stöder stärkandet av rättsväsendet och de mänskliga rättigheterna genom olika program och samarbetsprojekt, särskilt programmet för att stödja mänskliga rättigheter (PADH) och EuroJusticia.
- N. Flera medlemsstater har fortfarande inte ratificerat associeringsavtalet mellan EU och Centralamerika, vilket innebär att pelaren om den politiska dialogen inte har trätt i kraft. Respekten för demokrati, rättsstatsprincipen och medborgarnas politiska, medborgerliga och mänskliga rättigheter i båda regionerna utgör grundläggande beståndsdelar av associeringsavtalet.
1. Europaparlamentet fördömer i starkaste ordalag den senaste tidens mord på Berta Cáceres, Nelson García och Paola Barraza samt vart och ett av de tidigare mordena på andra människorättsförsvarare i Honduras. Parlamentet uttrycker sitt djupaste deltagande med de anhöriga och vännerna till alla dessa människorättsförsvarare.
 2. Europaparlamentet hyllar Berta Cáceres, en honduransk miljöaktivist och ledare för urbefolkningen Lenca, liksom grundare av och samordnare för COPINH, som ägnade sitt liv åt att försöka skapa ett mer demokratiskt samhälle i sitt land. Parlamentet betonar att mordet på Berta Cáceres är ett symboliskt fall i ett land med extremt många mord och utbredd straffrihet.
 3. Europaparlamentet uttrycker allvarlig oro över att de honduranska myndigheterna, trots de försiktighetsåtgärder som den interamerikanska kommissionen för de mänskliga rättigheterna utfärdat, misslyckades med att ge Berta Cáceres lämpligt skydd. Parlamentet uppmanar den honduranska regeringen att vidta alla åtgärder som står till dess förfogande för att genomföra de 92 försiktighetsåtgärder som för närvarande finns att tillgå i landet och därmed förhindra att liknande brott begås mot andra miljöaktivister och försvarare av urbefolkningars rättigheter som lever under hot.
 4. Europaparlamentet efterlyser akut omedelbara, oberoende, objektiva och noggranna utredningar av dessa och tidigare mord för att föra de som beställt mordena och de som utfört dem inför rätta och få ett slut på straffriheten. Parlamentet ser positivt på att företrädare för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter och OAS, på begäran av den honduranska regeringen, deltar i utredningen av mordet på Berta Cáceres. Parlamentet anser att tillgängliga instrument inom ramen för FN och den interamerikanska kommissionen för de mänskliga rättigheterna, såsom en oberoende internationell utredning, som begärdes av offren, skulle kunna hjälpa till att säkerställa en opartisk och rättvis utredning av dessa mord.
 5. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över det extrema våldet, särskilt mot hbt-personer och försvarare av deras rättigheter. Parlamentet betonar behovet av att genomföra omedelbara, noggranna och opartiska utredningar av mordena på aktiva medlemmar av olika organisationer för hbt-personers mänskliga rättigheter.
 6. Europaparlamentet betonar behovet av att stärka skyddet mot diskriminering och hatbrott på grund av sexuell läggning och könsidentitet, och att utveckla riktlinjer för god praxis i nära samarbete med det civila samhället. Parlamentet kräver att lämpliga nya åtgärder inkluderas för att förhindra diskriminering och hatbrott, och att skyddet av hbt-personer ingår som en del av en eventuell reform av strafflagen.
 7. Europaparlamentet är djupt oroat över den allmänna människorättsituationen i Honduras men välkomnar samtidigt de senaste rättsliga reformerna och den honduranska regeringens insatser för att förbättra den rådande situationen för människorättsförsvararna i landet. Parlamentet uppmanar de honduranska myndigheterna att verkställa och fullt utveckla den befintliga lagen för skydd av människorättsförsvarare från 2015, och att i lämpligt samarbete med det civila samhället se till att det nationella skyddssystemet för människorättsförsvarare, journalister och rättstillämpare är fullt fungerande och har tillräcklig finansiering. Parlamentet uppmanar Honduras regering att fullt ut genomföra de rekommendationer som den fått som en del av den senaste allmänna återkommande utvärderingen.

Torsdagen den 14 april 2016

8. Europaparlamentet uppskattar det arbete som EU:s delegationschef i Honduras, Ketil Karlsen, och hans team gjort för honduranska människorättsförsvarare. Parlamentet uppmanar EU:s delegation, och medlemsstaternas ambassader och konsulat i landet, att aktivt följa och övervaka processerna kring utredningen av mordet på människorättsförsvarare, och att ytterligare öka sina insatser för att hjälpa människorättsförsvarare som befinner sig i fara.
 9. Europaparlamentet anser att europeiska investerares verksamhet måste vara förankrad i kraftfulla miljörelaterade och sociala skyddsåtgärder. Parlamentet stöder helhjärtat genomförandet av FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, med tydliga krav på tillbörlig aktsamhet, riskhanteringsåtgärder och effektiva rättsmedel när det behövs. Parlamentet ser positivt på att både FMO och Finnfund gått ut och fördömt mordet på Berta Cáceres och att de har efterlyst en noggrann utredning, och att båda den 16 mars 2016, efter rapporter om mordet på Nelson García, stoppade all sin verksamhet.
 10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att se till att europeiskt stöd inte främjar eller tillåter utvecklingsprojekt såvida de inte uppfyller kraven på fria och välinformerade förhandssamråd med urbefolkningarna, säkerställer meningsfulla samråd med alla berörda grupper och har starka mänskliga rättigheter, arbetstagarrättigheter och miljömässiga garantier.
 11. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte gjort det att ratificera associeringsavtalet mellan EU och Centralamerika. Parlamentet uppmanar eftertryckligen rådet att utveckla en enhetlig politik i förhållande till Honduras som förpliktar de 28 medlemsstaterna och EU:s institutioner till ett starkt gemensamt budskap om vilken roll de mänskliga rättigheterna ska spela i förbindelserna mellan EU och Honduras och i regionen som helhet.
 12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/ unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, de nationella parlamenten i de 28 medlemsstaterna, Honduras president, regering och parlament, sekretariatet för den ekonomiska integrationsprocessen i Centralamerika, det centralamerikanska parlamentet, den parlamentariska församlingen EU–Latinamerika och Gemenskapen för Latinamerikas och Västindiens stater.
-

Torsdagen den 14 april 2016

P8_TA(2016)0130

Nigeria**Europaparlamentets resolution av den 14 april 2016 om Nigeria (2016/2649(RSP))**

(2018/C 058/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Nigeria,
- med beaktande av president Muhammadu Buharis tal inför Europaparlamentet den 3 februari 2016,
- med beaktande av de tidigare uttalandena från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om situationen i Nigeria,
- med beaktande av rådets slutsatser om situationen i Nigeria, bland annat resolutionen av den 9 februari 2015,
- med beaktande av FN:s generalsekreterares tidigare uttalanden om situationen i Nigeria,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds tidigare uttalanden om situationen i Nigeria,
- med beaktande av uttalandena från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och Förbundsrepubliken Nigerias utrikesminister vid den sjätte ministerdialogen mellan Nigeria och EU i Bryssel den 15 mars 2016,
- med beaktande av rådets beslut att föra upp Boko Haram på EU:s förteckning över terroristorganisationer, vilket trädde i kraft den 29 maj 2014,
- med beaktande av den andra översynen av Cotonouavtalet 2007–2013, ratificerad av Nigeria den 27 september 2010,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor från 1979,
- med beaktande av FN:s förklaring från 1981 om avskaffande av alla former av intolerans och diskriminering på grund av religion och tro,
- med beaktande av Afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter från 1981, ratificerad av Nigeria den 22 juni 1983,
- med beaktande av Nigerias statsförfattning, i synnerhet bestämmelserna om skydd för religionsfriheten i kapitel IV – Rätt till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet,
- med beaktande av resultatet av presidentvalet i Nigeria i mars 2015,
- med beaktande av rapporten av den 29 september 2015 från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter om kränkningar och övergrepp som begås av Boko Haram och effekterna på de mänskliga rättigheterna i de drabbade länderna,

Torsdagen den 14 april 2016

- med beaktande av FN:s hållbarhetsmål som antogs i september 2015,
- med beaktande av konventionen om barnets rättigheter, som ratificerades av Nigeria den 16 april 1991,
- med beaktande av Amnesty Internationals rapport *Nigeria: Still waiting for justice, still waiting for change. Government must prioritise accountability in the north-east*,
- med beaktande av rapporten från Human Rights Watch om Nigeria från januari 2016,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Med sina enorma naturtillgångar har Nigeria Afrikas största ekonomi och är världsdelen folkrikaste nation, med den största kulturella mångfalden. Nigeria spelar en central roll i regional och afrikansk politik, och är en drivande kraft bakom regional integration genom Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap (Ecowas). Likväl är landet av världens mest ojämlika länder, med en utbredd korruption som avsevärt bidrar till de ekonomiska och sociala klyftorna, och dess säkerhet hotas av den våldsbejakande extremistgruppen Boko Haram.
 - B. Åratal av militärdiktatur, korruption, politisk instabilitet och vanstyre har lett till att investeringarna i landets infrastruktur, utbildningsväsen och sociala tjänster blivit otillräckliga, vilket bidrar till att undergräva de sociala och ekonomiska rättigheterna i Nigeria.
 - C. Fler än sex av tio nigerianer lever på mindre än 2 US-dollar om dagen. Denna extrema fattigdom är ännu mer akut i de norra delstaterna, som är landets minst utvecklade. Fattigdomen bidrar till en social klyfta, fiendskap mellan religioner och regional splittring. Nigerias Gini-koefficient har ökat drastiskt och uppgick till 48,8 under 2010.
 - D. Organisationen Transparency International klassade Nigeria som 136:e bland 175 länder i sitt korruptionsindex för 2015. Enligt vissa beräkningar stjäls olja i Nigeria till ett värde av mellan tre och åtta miljarder USD per år.
 - E. Trots att president Muhammadu Buhari kom till makten under fredliga former i mars 2016 har freden och stabiliteten i Nigeria hotats av de många angrepp, dödanden och kidnappningar som iscensatts av den våldsbejakande extremistgruppen Boko Haram, liksom också av att ekonomin är vacklande till följd av de låga världsmarknadspriserna på olja, samt av att de politiska institutionerna är svaga, korruptionen inte åtgärdats och konflikterna i Nigerdeltat och i den centrala regionen Middle Belt fortfarande är olösta.
 - F. Boko Haram dödade minst 200 civilpersoner under 2014 och 2015. Antalet fördrivna personer uppskattas till över 2,6 miljoner och över 14,8 miljoner påverkas av Boko Harams upprorsverksamhet.
 - G. Terrorismen är ett globalt hot, men det är en förutsättning för att världssamfundet ska kunna samarbeta med de nigerianska myndigheterna för att bekämpa Boko Haram, att de nya styrande i landet är fullständigt trovärdiga och ansvarstagande och medger full insyn i sin verksamhet. En av de mest aktuella frågorna i Nigeria är att regeringen inte fått slut på straffriheten på högsta nivå för krigsförbrytelser. President Buhari har lovat inleda utredningar av denna fråga.
 - H. Boko Haram har som mål att inrätta en fullständig islamisk stat i Nigeria, inbegripet genomförandet av kriminella shariadomstolar över hela landet och att förbjuda västerländsk utbildning. Boko Haram har kidnappat kvinnor och flickor för att använda dem vid självmordsangrepp. Självmordsbombares angrepp på senaste tiden, bland annat den 16 mars, 11 februari och 31 januari 2016 i nordöstra Nigeria har krävt flera tiotals människoliv.

Torsdagen den 14 april 2016

- I. Sexuellt våld och könsrelaterat våld och våld mot homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella (hbt-personer) florerar fortfarande i de oroliga regionerna i nordöstra Nigeria, och situationen för grundläggande rättigheter, såsom utbildning för unga flickor och kvinnor och en rättvis fördelning av statens inkomster i samhället, undergår en drastisk försämring, vilket också gäller för kampen mot korruptionen.
- J. Den 14–15 april 2014 kidnappade Boko Haram omkring 270 skolflickor från en skola i Chibok i nordöstra Nigeria, och de flesta av dem är fortfarande försvunna. Man vet fortfarande inte exakt vad det blivit av dem, men det befaras att flertalet antingen tvingats gifta sig med upprorsmän eller själva bli upprorsmän, utsatts för sexuellt våld eller sålts som slavar, och flickor som inte var muslimer tvingats omvända sig till islam. Sedan 2009 har Boko Haram kidnappat över 2 000 kvinnor och flickor, bland annat omkring 400 från Damasak i delstaten Borno den 24 november 2014.
- K. Den nigerianska militären tillkännagav den 6 april 2016 att minst 800 stridande gett sig under de gångna tre veckorna. Nigerianska trupper har sedan den 26 februari 2016 vid angrepp på Boko Harams territorium i bergstrakterna mellan Nigeria, Tchad och Kamerun räddat 11 595 personer som hållits som gisslan.
- L. Den ytterst svåra situationen för de kidnappade skolflickorna har låtit en bredare uppsättning problem framgå, bland annat att skolor regelbundet utsätts för angrepp, att det är brist på lärare och att det råder ett akut behov av internationell finansiering för att byggnader som förstörts ska kunna repareras och återuppbyggas. Bristen på möjligheter till utbildning innebär att vissa barn inte fått någon skolundervisning på många år.
- M. Boko Haram ägnar sig urskillningslöst åt våldsbejakande extremism och har vållat oerhört lidande för människor av alla religioner och folkgrupper som ett resultat av sina många våldsdåd. Antalet dödade kristna i norra Nigeria rapporterats ha ökat i föl.
- N. Regionen Middle Belt har lidit av ekonomisk och politisk spänning mellan etniska och religiösa folkgrupper. Den senaste tidens våld har underblåsts av att nomaderna och jordbruksbefolkningen tävlar om makten och tillgången till mark.
- O. Olje- och gasssektorerna är fortfarande Nigerias huvudsakliga inkomstkällor, men nyttan med landets ekonomiska rikedomar är ytterst ojämnt fördelad. Fattigdomen och arbetslösheten i norra Nigeria är avsevärt större än i den oljerika södern. Enligt Världsbanken har Nigeria till följd av korruption sedan 1960 förlorat uppskattningsvis 400 miljarder US-dollar i oljeintäkter, och ytterligare 20 miljarder US-dollar i oljepengar har försvunnit från Nigerias statskassa de senaste två åren.
- P. Presidentens kansli har inrättat en särskild utredningsinstans för att undersöka påståenden om att säkerhetsstyrkor skulle ha begått kränkningar av de mänskliga rättigheterna, bl. a. i form av dödanden, tortyr och påtvingade försvinnanden.
- Q. I dagens läge har det inför Nigerias senat lagts fram lagförslag som syftar till att straffa spridande av "oseriösa påståenden" via sociala medier eller kritik mot regeringen eller andra via tryckta eller elektroniska medier.
1. Europaparlamentet välkomnar det fredliga maktskiftet i Nigeria efter presidentvalet och finner det uppmuntrande att president Buharis och hans regerings ambitiösa reformprogram möts med så stora förväntningar.
 2. Europaparlamentet är djupt oroat av de avsevärda sociala, ekonomiska, politiska och säkerhetsrelaterade utmaningar som Nigeria står inför, och beklagar att inga verkliga framsteg gjorts med åtgärderna mot korruptionen, som varit en skamfläck för det nigerianska samhället i flera tiotal år.

Torsdagen den 14 april 2016

3. Europaparlamentet erkänner att Nigeria kan bli en ekonomisk och politisk maktfaktor i Afrika, men att landet hämmats i sin utveckling av dålig ekonomisk styrning, svaga demokratiska institutioner och utbredd ojämlikhet. Parlamentet uppmanar ytterligare Europeiska unionen och dess medlemsstater att fullgöra sitt åtagande om att ge ett brett upplagt politiskt bistånd, utvecklingsbistånd och humanitärt bistånd som stöd till program på alla förvaltningsnivåer mot fattigdom, ungdomsarbetslöshet och kvinnors brist på egenmakt.

4. Europaparlamentet anser att korruptionsbekämpningen måste utspela sig under de nigerianska myndigheterna ledning, och anser att, om så inte sker, skulle detta innebära ytterligare år av fattigdom, ojämlikhet, vanrykte och färre investeringar från utlandet, liksom också undergräva ungdomarnas möjligheter i livet. Vidare erbjuder parlamentet sitt stöd till uppnåendet av detta mål, liksom också till strävandena efter att bryta kopplingen mellan korruption och terrorism.

5. Europaparlamentet berömmar de insatser som Buharis regering gjort för att framstå som trovärdigare i kampen mot korruptionen och genom att förordna att alla statens finansiella transaktioner ska gå genom en enda bank för att utgifterna ska kunna övervakas. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att vidta konkreta åtgärder för att effektivt hejda olagliga finansiella flöden samt skattebedrägerier och skatteflykt, och att främja demokratiskt internationellt samarbete i skattefrågor.

6. Europaparlamentet uttrycker solidaritet med Nigerias folk som lider av de terrordåd som förövats av Boko Haram och lett till att tusentals dödats och över två miljoner tvångsfördrivits. Parlamentet uppmanar med kraft Nigerias regering att vidta alla nödvändiga åtgärder för att tillförsäkra sin civilbefolkning skydd, i enlighet med regionala och internationella skyldigheter på de mänskliga rättigheternas område, även genom att inleda heltäckande, oberoende och effektiva utredningar av dessa brott.

7. Europaparlamentet fördömer skarpt det våld och de angrepp som Boko Haram förövat på sista tiden och uppmanar den federala regeringen att skydda befolkningen och åtgärda de grundläggande orsakerna till våldet genom att tillförsäkra alla medborgare lika rättigheter, också i form av åtgärder mot frågorna om ojämlikhet, kontroll över bördig jordbruksmark, arbetslöshet och fattigdom. Parlamentet avvisar alla de våldsamma repressalier som, i strid med humanitär rätt, förövats av den nigerianska militären. Parlamentet välkomnar dock den nigerianska arméns program med "säkra korridorer", som är avsett för rehabilitering av stridande från Boko Haram.

8. Europaparlamentet beklagar djupt massakern på oskyldiga kvinnor, män och barn, våldtäkterna, användningen av tortyr och rekryteringen av barnsoldater, och ställer upp för Nigerias folk i dess beslutsamhet att bekämpa alla former av våld i landet.

9. Europaparlamentet uppmanar Nigerias regering att ta fram en heltäckande strategi mot de grundläggande orsakerna till terrorism, och att, såsom det utlovats, utreda beläggen för att den nigerianska militären kan ha gjort sig skyldig till kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet välkomnar det toppmöte om säkerhet som ska hållas i Abuja i maj 2016, och uppmanar alla berörda parter att peka ut konkreta, fungerande lösningar för bekämpning av terrorism, utan att det ges avkall på respekten för mänskliga rättigheter och demokrati. Parlamentet framhåller ytterligare betydelsen av regionalt samarbete mot det hot som Boko Haram innebär.

10. Europaparlamentet efterlyser en internationell utredning, under FN:s överinseende, för att man ska kunna fastställa vilket ansvar tredjeländer har för att organisera och finansiera terroristgrupper i regionen, såsom Boko Haram.

11. Europaparlamentet anser att den andra årsdagen efter kidnappningen av skolflickorna i Chibok den 14 april bör ge Nigerias regering och det internationella samfundet en ny impuls till att utverka att de omedelbart och ovillkorligen släpps fria, vilket också gäller de 400 kvinnor och barn som kidnappades från staden Damasak i november 2014, och alla andra kidnappade kvinnor och barn.

12. Europaparlamentet vädjar till myndigheterna att de ska sörja för att kvinnor och flickor lätt kan få tillgång till alla tjänster inom området sexuell och reproduktiv hälsa.

Torsdagen den 14 april 2016

13. Europaparlamentet noterar med oro angreppen på skolor i norra Nigeria, vilka leder till att barn inte får möjlighet till utbildning och till risk för ökad radikalisering av det slag som våldsbejakande extremistgrupper såsom Boko Haram är beroende av.
 14. Europaparlamentet konstaterar att Boko Haram urskillningslöst slagit till mot muslimer, kristna, anhängare av andra religioner och personer utan religion, och fördömer det ökade våldet, också när det inriktas på religiösa institutioner och religionsutövare.
 15. Europaparlamentet fördömer dessutom angreppen på jordbrukare och de interetniska konflikterna mellan boskapsuppfödare och jordbrukare i området Middle Belt, framför allt i delstaterna Plateau och Taraba, där det inträffat svåra kränkningar av de mänskliga rättigheterna och där tusentals personer dödats sedan 2014.
 16. Europaparlamentet uppmanar Nigerias regering och internationella partner till ökade investeringar för att förebygga och lösa inre konflikter mellan jordbrukare och boskapsskötare genom stöd till samarbete kring initiativ till delad förvaltning av ekonomiska resurser och naturtillgångar.
 17. Europaparlamentet uppmanar president Buhari att se till att hans regering försvarar nigerianernas rätt till fri religionsutövning, samt alla landets invånares rättigheter i bredare bemärkelse, i överensstämmelse med landets lagar och statsförfattning, och uppmanar Nigerias religiösa ledare att hjälpa till med att bekämpa extremism och radikalisering.
 18. Europaparlamentet uppmanar med kraft vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik till fortsatt engagemang för diplomatiska insatser i Nigeria, för att åstadkomma fred, säkerhet, god samhällsstyrning och respekt för mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmanar dem framför allt med kraft att fortsätta den politiska dialogen med Nigeria i enlighet med artikel 8 i det reviderade Cotonouavtalet, och att i samband därmed ta upp frågor som är kopplade till de allmänna mänskliga rättigheterna, däribland tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet och förbud av alla former av diskriminering, i enlighet med internationella, regionala och nationella människorättsinstrument.
 19. Europaparlamentet uppmanar Nigerias myndigheter att förkasta det lagförslag om förbud mot oseriösa framställningar och andra frågor i samband därmed, som nu behandlas i Nigerias senat, eftersom det undergräver press- och yttrandefriheten i Nigeria.
 20. Europaparlamentet uppmanar Nigerias regering och regionala myndigheter att upphöra med kriminaliseringen av hbt-personer i Nigeria, och att garantera dem yttrandefrihet.
 21. Europaparlamentet uppmanar Nigerias regering att vidta krisåtgärder i Nigerdeltat, också i form av åtgärder för att få slut på olaglig oljeverksamhet.
 22. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska utrikesjämbudet, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, Förbundsrepubliken Nigerias president, Afrikanska unionens ordförande, den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen, Panafrikanska parlamentet och företrädare för Ecowas.
-

Torsdagen den 14 april 2016

P8_TA(2016)0133

2015 års rapport om Turkiet

Europaparlamentets resolution av den 14 april 2016 om 2015 års rapport om Turkiet (2015/2898(RSP))

(2018/C 058/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av 2015 års rapport om Turkiet från kommissionen (SWD(2015)0216),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 15 december 2015 om utvidgningen och stabiliserings- och associeringsprocessen och tidigare relevanta slutsatser från rådet och Europeiska rådet,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 november 2015 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén *EU:s utvidgningsstrategi* (COM(2015)0611),
- med beaktande av rådets beslut 2008/157/EG av den 18 februari 2008 om principerna, prioriteringarna och villkoren i partnerskapet för anslutning med Republiken Turkiet (nedan kallat *partnerskapet för anslutning*), samt rådets föregående beslut om partnerskapet för anslutning från 2001, 2003 och 2006,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet efter toppmötet mellan EU och Turkiet den 29 november 2015 samt EU:s och Turkiets handlingsplan,
- med beaktande av sin resolution av den 15 april 2015 om hundraårsminnet av det armeniska folk mordet ⁽¹⁾,
- med beaktande av regeringskonferensen den 14 december 2015, under vilken man officiellt inledde kapitel 17 om ekonomisk och monetär politik,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Turkiet, särskilt resolutionerna av den 10 februari 2010 om 2009 års framstegsrapport om Turkiet ⁽²⁾, den 9 mars 2011 om 2010 års framstegsrapport om Turkiet ⁽³⁾, den 29 mars 2012 om 2011 års framstegsrapport om Turkiet ⁽⁴⁾, den 18 april 2013 om 2012 års framstegsrapport om Turkiet ⁽⁵⁾, den 13 juni 2013 om situationen i Turkiet ⁽⁶⁾, den 12 mars 2014 om 2013 års framstegsrapport om Turkiet ⁽⁷⁾, den 13 november 2014 om turkiskt agerande som skapar spänningar i Cyperns exklusiva ekonomiska zon ⁽⁸⁾, den 15 januari 2015 om yttrandefrihet i Turkiet ⁽⁹⁾ och den 10 juni 2015 om 2014 års framstegsrapport om Turkiet ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av parlamentets uppmaning till kommissionen, i sin resolution om 2014 års framstegsrapport om Turkiet, att göra en bedömning av det sätt på vilket förhandlingarna hittills har förts och se hur förbindelserna och samarbetet mellan EU och Turkiet skulle kunna förbättras och intensifieras,
- med beaktande av förhandlingsramen för Turkiet från den 3 oktober 2005,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0094.

⁽²⁾ EUT C 341 E, 16.12.2010, s. 59.

⁽³⁾ EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 98.

⁽⁴⁾ EUT C 257 E, 6.9.2013, s. 38.

⁽⁵⁾ EUT C 45, 5.2.2016, s. 48.

⁽⁶⁾ EUT C 65, 19.2.2016, s. 117.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0235.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0052.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0014.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0228.

Torsdagen den 14 april 2016

- med beaktande av den förklaring som Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater utfärdade den 21 september 2005, inbegripet bestämmelsen att ett erkännande av alla EU:s medlemsstater är en nödvändig del av anslutningsprocessen, och av behovet av att Turkiet till fullo genomför tilläggsprotokollet till Ankaraavtalet genom att undanröja alla hinder för den fria rörligheten för varor utan fördomar eller diskriminering,
- med beaktande av att Turkiets anslutning till EU kräver att landet helt och hållet uppfyller Köpenhamnskriterierna och att EU har förmåga att integrera nya medlemsstater i enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets möte i december 2006,
- med beaktande av artikel 46 i den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna (Europakonventionen), enligt vilken de fördragsslutande parterna förbinder sig att rätta sig efter slutgiltiga domar från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Europadomstolen) i alla mål där de är parter,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av krisen i Syrien, ansträngningarna för att nå en vapenvila och en fredlig lösning och Turkiets skyldigheter att stärka stabiliteten och främja goda grannförbindelser genom intensiva insatser för att lösa kvarstående bilaterala frågor, tvister och konflikter med sina grannländer om land, havsgränser och luftrum, i enlighet med FN-stadgan och de värden och principer som EU grundas på,
- med beaktande av att respekten för rättsstatsprincipen, däribland särskilt maktdelning, demokrati, yttrandefrihet, mänskliga rättigheter, minoriteters rättigheter och religionsfrihet, står i centrum för förhandlingsprocessen,
- med beaktande av godkännandet av ett anslag på tre miljarder euro, varav en miljard från EU:s budget och resten från medlemsstaterna, för att hantera flyktingkrisen i Turkiet,
- med beaktande av det arbete som Kati Piri utfört i Europaparlamentets utrikesutskott som ständig föredragande för Turkiet,
- med beaktande av artikel 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Anslutningsförhandlingarna med Turkiet inleddes den 3 oktober 2005. Inledandet av dessa förhandlingar utgör startpunkten för en långsiktig och öppen process som grundar sig på rättvisa och stränga villkor och reformvilja.
 - B. Reformprocessen i Turkiet bör även i fortsättningen vara förankrad i EU med hänsyn till anslutningsförhandlingarnas och utvidgningsprocessens kapacitet att leda till förändringar.
 - C. I enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets möte i december 2006 krävs det att Köpenhamnskriterierna uppfylls helt och hållet och att EU har förmåga att integrera nya medlemsstater. Turkiet har åtagit sig att uppfylla Köpenhamnskriterierna, genomföra lämpliga och effektiva reformer och gradvis anpassa sig till EU:s regelverk. Dessa insatser bör betraktas som en möjlighet för Turkiet att stärka sina institutioner och fortsätta sin demokratiserings- och moderniseringsprocess.
 - D. Respekten för rättsstatsprincipen är av central betydelse i förhandlingsprocessen – särskilt maktdelning, yttrande- och mediefrihet, mänskliga rättigheter och demokrati, kampen mot korruption och organiserad brottslighet, goda grannförbindelser, religionsfrihet, föreningsfrihet och rätt till fredliga protester, minoriteters rättigheter, kvinnors rättigheter och kampen mot diskriminering av utsatta grupper såsom romer, personer med funktionsnedsättning och homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella (hbti-personer).

Torsdagen den 14 april 2016

- E. Reformtakten har bromsats upp när det gäller de politiska kriterierna och avsevärda bakslag har konstaterats när det gäller yttrandefriheten och mötesfriheten.
- F. Turkiet är fortfarande bland de länder som har det högsta antalet fängslade journalister i världen.
- G. Enligt *Freedom Houses* klassificering av press- och mediefrihet betraktas Turkiet fortfarande som ett land som inte har pressfrihet och som endast delvis har internetfrihet.
- H. Säkerhetssituationen försämras snabbt i Turkiet, både internt och externt.
- I. Turkiet har drabbats av många terroristangrepp, som tillskrivits den så kallade Islamiska staten i Irak och Levanten (Isil)/ (IS/Daish)– i Diyarbakir, Suruc, Ankara och Istanbul – och som har lett till att 150 oskyldiga människor har mist livet.
- J. De ryska bombningarna av Aleppo och andra delar av Syrien leder till att ett stort antal ytterligare flyktingar söker skydd i Turkiet.
- K. EU och Turkiet har enats om att blåsa nytt liv i förhandlingsprocessen och samarbeta ingående i fråga om migration.
- L. Det turkiska folket har visat en beundransvärd gästfrihet gentemot de många flyktingar som bor i Turkiet. Turkiet hyser världens största flyktingbefolkning med omkring 2,7 miljoner registrerade flyktingar från Syrien, Irak och Afghanistan, enligt UNCHR.
- M. De turkiska myndigheterna gick inte med på att återöppna det ortodoxa seminariet på ön Heybeliada.

I. Läget i förbindelserna mellan EU och Turkiet

1. Europaparlamentet är djupt bekymrat, till följd av bakslagen när det gäller respekten för demokratin och rättsstatsprincipen i Turkiet, över att den övergripande reformtakten i Turkiet avsevärt har bromsats under de senaste åren och att det inom vissa centrala områden, såsom rättsväsendets oberoende, mötesfriheten, yttrandefriheten och respekten för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen, har konstaterats en tillbakagång när det gäller uppfyllandet av Köpenhamnskriterierna, som kandidatländerna måste uppfylla.
2. Europaparlamentet understryker att Turkiet är en central strategisk partner för EU och att aktiva och trovärdiga förhandlingar skulle utgöra en lämplig ram för att ta till vara hela potentialen för förbindelserna mellan EU och Turkiet. Parlamentet gläder sig över att EU har blåst nytt liv i förhandlingarna och hoppas att inledandet av nya kapitel kommer att leda till konkreta framsteg. Parlamentet kräver i detta avseende konkreta framsteg och ett genuint engagemang från Turkiets sida. Parlamentet uppmanar sin uppmaning till kommissionen att göra en ny utvärdering av det sätt på vilket förhandlingarna hittills har förts och av hur förbindelserna och samarbetet mellan EU och Turkiet skulle kunna förbättras och intensifieras. Parlamentet stöder bestämt en strukturerad och mer frekvent och öppen politisk dialog på hög nivå om nyckelfrågor av gemensamt intresse, såsom migration, kampen mot terrorism, energi, ekonomi och handel.
3. Europaparlamentet anser att beslutet att senarelägga kommissionens framstegsrapport för 2015 till efter valet i november 2015 i Turkiet slog fel, eftersom det gav ett intryck av att unionen är beredd att inte ta upp frågan om kränkningar av grundläggande rättigheter så länge som Turkiets regering samarbetar i flyktingfrågan. Parlamentet uppmanar kommissionen att förpliktiga sig till att offentliggöra de årliga framstegsrapporterna enligt en särskild och fastställd tidsplan. Parlamentet uppmanar både kommissionen och rådet att inte ignorera den interna utvecklingen i Turkiet och att klart och tydligt försvara rättsstatsprincipen och grundläggande rättigheter i landet, i enlighet med Köpenhamnskriterierna och oberoende av andra intressen.

Torsdagen den 14 april 2016

4. Europaparlamentet noterar resultaten av parlamentsvalet den 1 november 2015 och bildandet av en ny regering. Parlamentet upprepar sin uppmaning att sänka tioprocentsspärren och kräver transparens i finansieringen av politiska partier och valkampanjer. Parlamentet gläder sig över att frivilliga från det civila samhället deltog aktivt i valet och att valdeltagandet var högt. Parlamentet fördömer dock hoten och trakasserierna mot medierna och diskrimineringen av oppositionspartierna i rapporteringen inför valet, den stämning av våld och hot som främst präglades av angreppen på enskilda kandidater och oppositionspartiernas kontor, i synnerhet folkets demokratiska parti (HDP), samt den starka politiska polariseringen. Parlamentet gläder sig över att den turkiska nationalförsamlingen i högre grad inkluderar minoritetsgrupper i Turkiet till följd av de senaste två valen och trots tioprocentsspärren.

5. Europaparlamentet kräver att tullunionen utökas och att dess tillämpningsområde utvidgas till nya sektorer, bland annat jordbruksprodukter, tjänster och offentlig upphandling. Parlamentet noterar att förhandlingarna om detta ska inledas under andra halvåret 2016. Parlamentet påminner om att tullunionen endast kan nå sin fulla potential om Turkiet till fullo genomför tilläggsprotokollet gentemot samtliga medlemsstater. Parlamentet anser att Turkiets intressen bör beaktas i framtida frihandelsavtal som EU ingår med tredjeländer, särskilt när det gäller förhandlingarna om det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar (TTIP) mellan EU och USA. Parlamentet kräver en förbättring av den fria rörligheten för personer och en utökning av de interkulturella utbytena.

6. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse att den politiska dialogen mellan EU och Turkiet på det utrikes- och säkerhetspolitiska området har intensifierats och att Turkiets anpassning till EU:s förklaringar och rådets beslut ökade under 2015. Parlamentet beklagar att Turkiet inte har anpassat sig till rådets beslut med anledning av Rysslands olagliga annektering av Krim och händelserna i östra Ukraina, däribland de restriktiva åtgärderna.

7. Europaparlamentet upprepar att Turkiet ytterligare bör anpassa sin utrikespolitik till EU:s utrikespolitik, i enlighet med bestämmelserna i förhandlingsramen. Parlamentet anser att det är av största vikt att öka informationsutbytet i utrikespolitiska frågor och att bjuda in den turkiske utrikesministern att delta i rådets (utrikes frågor) möten när detta är relevant. Parlamentet betonar Turkiets strategiska betydelse för EU:s energitrygghet, eftersom landet är ett centralt transitland. Parlamentet anser att det är av största vikt att snabbt utveckla energisamarbetet och bredda transitkorridoren för energi genom Turkiet till EU.

8. Europaparlamentet upprepar behovet av att stärka goda grannskapsförbindelser, vilka utgör en grundläggande del av förhandlingsramen och en väsentlig aspekt i utvidgningsprocessen. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang Turkiet att utöka insatserna för att lösa kvarstående bilaterala problem, bland annat oavgjorda rättsliga åtaganden och tvister med sina omedelbara grannar kring land- och sjögränser och luftrum, i enlighet med FN-stadgan och internationell rätt. Parlamentet uppmanar Turkiets regering att underteckna och ratificera Förenta nationernas havsrättskonvention (Unclos). Parlamentet uppmanar eftertryckligen Turkiets regering att stoppa de upprepade kränkningarna av grekiskt luftrum och territorialvatten samt den turkiska militärens överflygningar över grekiska öar. Parlamentet beklagar att det hot om casus belli (anledning till krigsförklaring) som har uttalats av den turkiska nationalförsamlingen mot Grekland ännu inte har dragits tillbaka. Parlamentet uppmanar kraftfullt Turkiet och Armenien att arbeta för att normalisera sina förbindelser, genom att förutsättningslöst upprätta diplomatiska förbindelser, och kräver att gränsen mellan Turkiet och Armenien öppnas, vilket kan leda till förbättrade förbindelser, i synnerhet när det gäller det gränsöverskridande samarbetet och den ekonomiska integrationen.

II. Respekt för rättsstatsprincipen, demokratin, mänskliga rättigheter och grundläggande friheter

9. Europaparlamentet anser, i linje med EU:s åtagande om rättsstatsprincipen och grundläggande värden, att det i Turkiet finns ett akut behov av reformer av rättsväsendet liksom på området för grundläggande rättigheter och rättvisa, frihet och säkerhet. Utan att det föregriper medlemsstaternas ståndpunkter uppmanar parlamentet Europeiska unionens råd att, så snart de officiella öppningsriktmärkena har uppnåtts, föreslå öppnandet av kapitlen 23 (Rättsväsen och grundläggande rättigheter) och 24 (Rättvisa, frihet och säkerhet) och att säkerställa att reformprocessen i Turkiet utformas på grundval av EU:s värderingar och standarder. Parlamentet uppmanar Turkiet att fullt ut samarbeta med Europarådet och Venedigkommissionen när det gäller reformen av rättsväsendet.

Torsdagen den 14 april 2016

10. Europaparlamentet beklagar den allvarliga tillbakagången under de senaste två åren när det gäller yttrandefriheten och åsiktsfriheten, både på nätet och i traditionella medier i Turkiet, som hamnar på 149:e plats av 180 rankade länder i det senaste pressfrihetsindexet från Reportrar utan gränser. Parlamentet påminner om att Turkiet enligt de turkiska myndigheternas egna siffror är det land som har det högsta antalet fängslade journalister. Parlamentet upprepar att åsiktsfrihet och yttrandefrihet, däribland oberoende medier, är grundläggande europeiska värden. Parlamentet gläder sig över författningsdomstolens avgörande som fastslår att Can Dündars och Erdem Güls rättigheter hade kränkts. Parlamentet påminner om att de båda fortfarande inväntar rättegång och att åklagarna kräver flera livstidsdomar, uttrycker sin oro över beslutet att utestänga allmänheten under hela rättegången samt kräver en ingående och objektiv utredning av anklagelserna mot journalisterna avseende vapentransporter till Syrien. Parlamentet fördömer den turkiska presidentens senaste uttalanden riktade mot författningsdomstolen. Parlamentet kräver att alla fängslade journalister omedelbart frigges och uppmanar europeiska diplomater att fortsätta att noggrant övervaka alla brottmål mot journalister. Parlamentet beklagar de personliga angreppen mot journalister och opponenter från ledande regeringstjänstemäns sida liksom det turkiska ledarskapets alltmer auktoritära tendenser. Parlamentet uppmanar Turkiet att motverka alla former av trakasserier mot journalister, i synnerhet genom att utreda alla fysiska angrepp och hot mot journalister och aktivt förebygga angrepp mot medieföretag, men även genom att minska de politiska spänningarna, som skapar förhållanden där yttrandefriheten i medierna och på internet inskränks.

11. Europaparlamentet noterar korruptionsindex för 2015 som offentliggjordes av *Transparency International* den 27 januari 2016, av vilket det framgår att korruptionen ökade i Turkiet under det senaste året och att Turkiet nu hamnar på 66:e plats. Parlamentet understryker att den turkiska regeringen bör ge klara och tydliga signaler om sin uppriktiga avsikt att bekämpa korruption på alla maktnivåer.

12. Europaparlamentet påminner om att kampen mot korruption bör vara en av Turkiets prioriteringar. Parlamentet uppmanar därför Turkiet att uppdatera strategin och handlingsplanen mot korruption, inrätta ett oberoende antikorrupsionsorgan och upprätta ett trovärdigt register över utredningar, åtal och fällande domar på alla nivåer.

13. Europaparlamentet kräver att oberoendet för medierna inom Koza Ipek Holding och mediegruppen Feza återupprättas och att alla statliga företrädare avlägsnas från styrelserna, att de tiotals avskedade arbetstagare som framfört sitt missnöje över förstatligandet återanställs och att anklagelserna om terrorism dras tillbaka.

14. Europaparlamentet fördömer de våldsamma och olagliga övertagen av flera turkiska dagstidningar, t.ex. nu senast Zaman, och uttrycker sin oro över Digiturks beslut att upphöra att sända vissa tv-kanaler, vilket bland annat påstås vara baserat på politiska motiv. Parlamentet uppmanar den turkiska regeringen att upphöra med de politiska och ekonomiska påtryckningarna mot oberoende medier. Parlamentet fördömer kraftfullt alla verbala och fysiska påhopp och det alltmer vanliga utnyttjandet av ärekränkings- och antiterrorlagstiftning mot journalister. Parlamentet noterar de innehållsrelaterade förbuden i samband med rapportering på nätet och i traditionella medier, samt blockeringarna av webbplatser, i synnerhet av sociala nätverk, vilket har lett till självcensur bland journalister som fruktar att kritik mot myndigheterna ytterligare skulle öka repressalierna. Parlamentet är djupt oroat över blockeringen av tiotusentals webbplatser och de ändringar som antogs i mars 2015 av internet- och medielagen, samt över att direktoratet för telekommunikationer (TIB) har befogenhet att blockera webbplatser inom fyra timmar av ett stort antal vaga orsaker. Parlamentet är oroat över att den turkiska satellitveve-leverantören Turksat fredagen den 26 februari 2016 stoppade sändningarna av IMC TV på begäran av en åklagare i Ankara som utredde om kanalen stödde en terroristgrupp. Parlamentet uttrycker sin oro över de ytterst höga skattetillägg som påförts medieorganisationer. Parlamentet kräver en översyn av internetlagen för att främja förhållanden som leder till yttrandefrihet på internet och skydd av privatlivet och personliga rättigheter. Parlamentet fördömer de turkiska regeringstjänstemännens försök att skrämma och, i vissa fall, utvisa flera utländska journalister. Parlamentet kräver en oberoende utredning av mordet på turkiskt territorium på journalisterna Naji Jerf och Ibrahim Abdel Qader samt Fares Hammadi från Syrienbloggen "Raqqa is Being Slaughtered Silently". Parlamentet beklagar vidare alla utredningar, gripanden, fängelsestraff och böter till följd av påstådda förolämpningar av statschefen, på grundval av artikel 299 i strafflagen. Parlamentet uppmanar den turkiska regeringen att omedelbart och som en prioriterad fråga ta itu med dessa problem för att skydda pluralismen i linje med internationella normer. Parlamentet anser att en öppen offentlig debatt är en väsentlig aspekt i alla sunda demokratier.

Torsdagen den 14 april 2016

15. Europaparlamentet uppmanar den turkiska regeringen att anta en stark dataskyddslag och inrätta en oberoende dataskyddsmyndighet, i linje med europeiska standarder, vilket skulle skapa nödvändiga förutsättningar för ett ändamålsenligt och effektivt internationellt polissamarbete och rättsligt samarbete samt informationsutbyte, samtidigt som det skulle bidra till att uppfylla kriterierna för viseringsliberalisering. Parlamentet uppmanar de turkiska myndigheterna att tydligt definiera undantag till lagstiftningens tillämpningsområde, särskilt avseende behandling av hälsorelaterade uppgifter, och att införa ett urvalsförfarande som garanterar oberoende för dataskyddsmyndighetens personal.

16. Europaparlamentet upprepar sin oro över antiterrorlagen, framför allt dess breda och extremt vaga definition av terrorism, organiserad brottslighet och propaganda, vilket gör det helt omöjligt att fastställa dessa brotts exakta art. Parlamentet insisterar på att strafflagstiftning och antiterrorlagstiftning måste vara förenlig med Europadomstolens rättspraxis, som till fullo bör respekteras och genomföras av Turkiet. Parlamentet uppmanar Turkiet att skapa ett politiskt och rättsligt klimat där rättsväsendet kan fullgöra sina uppgifter på ett oberoende och opartiskt sätt, även i praktiken, så att det inte blir ett instrument för att kväsa interna dissidenter. Parlamentet uppmanar Turkiet att genomföra alla domar som avkunnats av de europeiska domstolarna. Parlamentet är oroat över de talrika omplaceringarna, ofrivilliga förflyttningarna och uppsägningarna av domare och åklagare, som undergräver rättsväsendets oberoende, opartiskhet och effektivitet, liksom respekten för principerna om rättssäkerhet och maktindelning. Parlamentet efterlyser en snabb återställning av maktfördelningen och meningsfulla åtgärder för att säkerställa rättsväsendets fullständiga oberoende. Parlamentet beklagar förvrängningen av rättvisans gång till fördel för vissa politiker, vilket blev en vardaglig företeelse i Turkiet efter korruptionsskandalen 2013. Parlamentet understryker att den verkställande makten inom högsta rådet för domare och åklagare måste ges en begränsad roll och ett begränsat inflytande, och att det krävs adekvata garantier mot omplaceringar av domare mot deras vilja.

17. Europaparlamentet erinrar om att Turkiets exceptionella ekonomiska tillväxt det senaste årtiondet har lett till ett aldrig tidigare skådat uppsving på bostads- och infrastrukturområdet, ofta på bekostnad av miljö- och naturskyddsintressen. Parlamentet är särskilt oroat över de olika megaprojekten i landet, och väddar enträget till regeringen att göra miljö- och samhällskonsekvensbedömningar och att vederbörligen involvera lokalbefolkningen i projektutformningen, så att de långsiktigt negativa effekterna av urbanisering, utrymmeskonsumtion och miljöförstöring i möjligaste mån kan undvikas.

18. Europaparlamentet anser att den konstitutionella reformen bör utveckla ett sekulärt, pluralistiskt, inkluderande och tolerant samhälle. Parlamentet understryker att en ny konstitution bör bygga på ett brett samförstånd över hela det politiska spektrumet och samhället i stort, med full respekt för minoriteters rättigheter, oberoende av deras kulturella eller religiösa bakgrund, och därmed bilda en stabil grund för grundläggande rättigheter och rättsstatsprincipen. Parlamentet uppmanar eftertryckligen Turkiet att till fullo respektera rättsstatsprincipen och de grundläggande rättigheterna och friheterna, i synnerhet religiösa och etniska minoriteters frihet. Parlamentet betonar behovet av att anta heltäckande lagstiftning mot diskriminering, inklusive ett förbud mot diskriminering och hets på grund av etnicitet, religion, sexuell läggning, kön eller könsidentitet, och att införliva förbudet mot sådan diskriminering i en ny konstitution. Parlamentet understryker att detta inte bör hindra Turkiet från att bevilja medborgare särskilda rättigheter på grundval av etniskt ursprung, religion eller språk, så att de kan bevara sin identitet. Parlamentet konstaterar i detta avseende att ytterligare åtgärder krävs för att hantera de problem som den grekiska minoriteten ställs inför, särskilt med avseende på utbildning och äganderätt. Parlamentet uppmanar eftertryckligen de turkiska myndigheterna att vidta rättsliga åtgärder mot personer och organ som begår hatbrott, däribland antisemitism, vilket utlovades i regeringens "demokratiseringspaket" 2013. Parlamentet fördömer den turkiska regeringens passiva inställning till de allvarliga hoten mot kristna och deras präster i sociala medier. Parlamentet förväntar sig att den turkiska regeringen behandlar alla turkiska medborgare lika, oavsett deras religiösa övertygelser. Parlamentet uppmanar de turkiska myndigheterna, med hänsyn till att Turkiet har den största romska minoriteten i världen, att vidta konkreta och effektiva åtgärder för att uppnå verkligt lika rättigheter för romer i det turkiska samhället och att förbättra romernas situation, med särskild uppmärksamhet på de romska barnens situation och integreringen av romska kvinnor.

19. Europaparlamentet uppmanar Turkiet att fortsätta sitt nära samarbete med kommissionen om nya lagförslag som utarbetas och om genomförandet av gällande lagar, i syfte att garantera överensstämmelse med EU:s regelverk.

Torsdagen den 14 april 2016

20. Europaparlamentet understryker behovet av att i överensstämmelse med europeiska värden till fullo respektera rätten till olika livsstilar, såväl sekulära som religionsbaserade livsstilar, och att upprätthålla separationen mellan stat och religion.

21. Europaparlamentet betonar vikten av fortsatta reformer på området för tanke-, samvets- och religionsfrihet, genom att låta religiösa samfund bli juridiska personer, avskaffa alla begränsningar för utbildning och utnämning av präster samt för vilka som får efterträda dem i ämbetet, respektera relevanta domar från Europadomstolen och Venedigkommissionens rekommendationer och avskaffa all slags diskriminering eller hinder baserade på religion. Parlamentet uppmanar Turkiet att respektera det ekumeniska patriarkatets särdrag och betydelse och erkänna det som juridisk person. Parlamentet betonar behovet av att tillåta återöppnandet av Halkiseminariet och undanröja alla hinder för dess verksamhet samt tillåta offentlig användning av den ecklesiastiska titeln "ekumenisk patriark".

22. Europaparlamentet uppmanar den turkiska regeringen att stoppa byggandet av det planerade kärnkraftverket Akkuyu. Parlamentet påpekar att den tilltänkta platsen ligger i en region som kan drabbas av allvarliga jordbävningar och att detta därför utgör ett allvarligt hot inte bara mot Turkiet, utan mot hela Medelhavsregionen. Parlamentet begär därför att den turkiska regeringen ansluter sig till Esbokonventionen, enligt vilken konventionsparterna måste underrätta och samråda med varandra om större planerade projekt som kan få betydande negativa miljökonsekvenser över nationsgränser. Parlamentet uppmanar den turkiska regeringen att involvera, eller åtminstone konsultera, regeringarna i sina grannländer, såsom Grekland och Cypern, när det gäller Akkuyu-projektets eventuella vidareutveckling.

23. Europaparlamentet uttrycker oro över de fortsatt höga nivåerna av våld mot kvinnor och det bristande genomförandet av nationell lagstiftning för att förhindra våld mot kvinnor och skydda kvinnor. Parlamentet insisterar dessutom på att myndigheterna verkligen tillämpar befintliga lagar om våld mot kvinnor och våld i hemmet, som är ett utbrett problem i både landsbygds- och stadsområden, åtgärdar underrapporteringen av könsrelaterat våld, tillhandahåller stödtjänster och skyddsboenden för offer för sådant våld och straffar förövarna samt ökar medvetenheten i samhället om och motverkar dess acceptans av könsrelaterat våld. Parlamentet rekommenderar eftertryckligen regeringen att främja jämställdhet på det politiska, ekonomiska, sociala, kulturella, medborgerliga området liksom på alla andra områden.

24. Europaparlamentet uppmanar Turkiet att göra stora insatser för att skydda hbt-personers rättigheter. Parlamentet uttrycker sin starka oro över bristen på skydd för hbt-personer mot våldshandlingar. Parlamentet uttrycker i detta avseende sin besvikelse över att Turkiet inte har inbegripit skydd mot hatbrott på grund av sexuell läggning och könsidentitet i lagen om hatbrott. Parlamentet beklagar att hatbrott mot hbt-personer ofta förblir ostraffade eller att förövarnas domar mildras på grund av offrets påstådda "oberättigade provokation".

III. Den kurdiska fredsprocessen och situationen i sydöstra Turkiet

25. Europaparlamentet är djupt oroat över den försämrade situationen i sydöstra Turkiet. Parlamentet påminner om den turkiska regeringens ansvar att skydda alla befolkningar som lever inom dess område, oberoende av deras kulturella eller religiösa bakgrund. Parlamentet erkänner Turkiets legitima rätt att bekämpa terrorism, med iakttagande av internationell rätt, men betonar emellertid att säkerhetsåtgärder måste vidtas med respekt för rättsstatsprincipen och mänskliga rättigheter. Parlamentet understryker att alla insatser av säkerhetsstyrkor måste vara proportionella och får inte ske i form av kollektiva bestraffningar. Parlamentet fördömer de särskilda säkerhetsstyrkornas grova misskötsamhet och kräver att gärningsmännen ställs inför rätta. Parlamentet kräver att humanitär rätt tillämpas så att skadade kan få den vård som de har rätt till.

26. Europaparlamentet fördömer och anser det inte berättigat att PKK, som fortfarande finns med på EU:s förteckning över terroristorganisationer, åter har börjat tillgripa våld. Parlamentet betonar att våld inte kan lösa den kurdiska frågan och uppmanar eftertryckligen den turkiska regeringen att ta sitt ansvar och omedelbart återuppta förhandlingarna för att uppnå en heltäckande och varaktig lösning på den kurdiska frågan. Parlamentet uppmanar PKK att lägga ner sina vapen, överge terroristtaktiken och använda fredliga och lagliga metoder för att uttrycka sina förväntningar. Parlamentet fördömer kraftfullt alla angrepp mot säkerhetsstyrkor och civila. Parlamentet är i detta sammanhang djupt oroat över att YPG-H-milisen har börjat uppföra barrikader och gräva skyttegravar, men framhåller dock att fredliga protester måste tillåtas.

Torsdagen den 14 april 2016

27. Europaparlamentet uppmanar de turkiska myndigheterna att omedelbart upphäva utgångsförbuden eftersom de bryter mot den turkiska konstitutionen. Parlamentet uttrycker särskilt stark oro över situationen i Cizre och Sur/Diyarbakir, och fördömer att civila dödas, skadas och lämnas utan vatten, mat och vård. Parlamentet uppmanar Turkiet att låta den internationella rödakorsrörelsen lindra den pågående humanitära krisen i Cizre och Diyarbakir. Parlamentet uppmanar med kraft regeringen att tillåta att skadade förs till sjukhus, i enlighet med Europakonventionens interimistiska åtgärder, och att säkerställa säkra vägar att nå ut till civila i städer där det råder utgångsförbud. Parlamentet är djupt oroat över att antalet dödsfall och skadade bland civila ökar – något som måste utredas ingående – och att omkring 400 000 personer tvingats fly inom landet. Med hänsyn till den mänskliga värdigheten understryker parlamentet att familjer måste få hämta kropparna på gatorna och begrava dem. Parlamentet betonar den turkiska regeringens ansvar för att säkerställa respekten för de mänskliga rättigheterna samt garantera säkerhet och tillgång till varor och tjänster för hela civilbefolkningen i de huvudsakligen kurdiska delarna av Turkiet som berörs av strider. Parlamentet uppmanar den turkiska regeringen att inrätta en formell mekanism för akut bistånd och ersättning till personer som tvingats fly från sina hem, blivit arbetslösa och förlorat sina försörjningsmöjligheter. Parlamentet beklagar att det historiska arvet ödeläggs.

28. Europaparlamentet noterar med oro de stadsomvandlings- och omlokaliseringsprojekt i konflikttrabbade områden som nyligen avslöjades av den turkiska regeringen och beklagar beslutet om utbredd expropriering i distriktet Sur i Diyarbakir, inbegripet av egendom som tillhör kommunen och även kyrkans egendom, vilket skulle vara en kränkning av religiösa minoriteters rättigheter. Parlamentet uppmanar den turkiska regeringen att respektera regionens kulturella särart och avstå från att ge ytterligare makt åt den centraliserade lokala regeringsstrukturen i regionen. Parlamentet vill att exproprieringsbeslutet och ombyggnadsplanerna ses över genom att man inleder en dialog och ett samarbete med distrikten och storstadskommunen och respekterar de boendes och ägarnas rättigheter.

29. Europaparlamentet är bestört över de särskilda polisstyrkorna, de så kallade Esedullah-teamen, som förefaller bära ansvaret för allvarliga människorättskränkningar, däribland att avsiktligt ha dödat civila i sydöstra Turkiet. Parlamentet kräver att de turkiska myndigheterna genomför en grundlig utredning av Esedullah-teamens agerande, utkräver ansvar och straffar de personer som är skyldiga till människorättskränkningar.

30. Europaparlamentet efterlyser en omedelbar vapenvila och ett återupptagande av fredsprocessen för att uppnå en framförhandlad lösning på den kurdiska frågan. Parlamentet understryker att framsteg mot demokratisering och försoning måste prioriteras. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang inrättandet av en särskild kommitté i den turkiska nationalförsamlingen för att hitta en lösning på den kurdiska frågan, i syfte att bidra till varaktig fred genom att återinföra en känsla av rättvisa och läka de trauman som är sårbara för politiskt missbruk. Parlamentet uppmanar eftertryckligen EU att utan dröjsmål inta en aktiv roll i fredsprocessen. Parlamentet understryker vikten av att man prioriterar att stärka de sociala, kulturella och politiska rättigheterna för samt likabehandlingen av folk av kurdiskt ursprung. Parlamentet upprepar sin uppmaning till Turkiet, som medlem i Europarådet, att häva sina reservationer mot den europeiska konventionen om kommunal självstyrelse så att den kan genomföras fullt ut i alla avseenden.

31. Europaparlamentet beklagar kraftfullt trakasserierna och åtalerna mot över 1 000 akademiker som undertecknat ett upprop för fred. Parlamentet fördömer uppsägningen eller avstängningen av nästan 50 av dem, liksom frihetsberövandet av ytterligare fyra av undertecknarna. Parlamentet understryker att de personer som bär ansvaret för mordet på juristen Tahir Elçi – som ägnade sitt liv åt fred och mänskliga rättigheter – måste ställas inför rätta. Parlamentet är allvarligt oroat över de rättsliga utredningar som främst riktas mot HDP-medlemmar, liksom över de lokala borgmästare, varav 25 medborgmästare, som sitter i förvar och som avsatts samt de hot som många kurdiska politiker utsätts för.

32. Europaparlamentet fördömer kraftfullt IS/Daish terroristangrepp i Diyarbakir, Suruc, Ankara och Istanbul. Parlamentet uttrycker sin solidaritet med offren, deras familjer och Turkiets befolkning i frontlinjen för kampen mot extremism. Parlamentet fördömer lika kraftfullt bombdådet i Ankara den 17 februari 2016, som den militanta gruppen TAK (Kurdistans frihetshökar) tog på sig ansvaret för, liksom attentatet i Ankara den 13 mars 2016, och framför sina kondoleanser till offrens familjer och sörjande. Parlamentet betonar betydelsen av att dessa attentat utreds ingående i syfte att lagföra de skyldiga. Parlamentet anser att ett starkare samarbete mellan Europol och turkiska brottsbekämpande organ är avgörande för en effektiv kamp mot terrorism.

Torsdagen den 14 april 2016

33. Europaparlamentet välkomnar Turkiets deltagande i den globala koalitionen mot Daish och öppnandet av dess baser för USA och koalitionsstyrkorna. Parlamentet uppmanar med kraft Turkiet att agera med nödvändig återhållsamhet och i fullt samarbete med sina allierade i väst.

34. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen Turkiet att fortsätta att öka sina åtgärder för att förhindra att utländska stridande, pengar och utrustning når IS/Daish och andra extremistgrupper via turkiskt territorium. Parlamentet befarar att de turkiska myndigheterna inte har tillgripit alla medel som står till buds för att blockera och hindra IS/Daish aktiviteter, i synnerhet genom att bekämpa den olagliga handeln med olja över landets gränser. Parlamentet uppmanar EU att förbättra sin kapacitet att utbyta information och att samarbeta nära med de turkiska myndigheterna i denna fråga och ge ytterligare stöd för att bekämpa smugglingsnätverken. Parlamentet noterar bristerna i samband med gripandet av utländska stridande och kontrollen av gränserna mot Irak och Syrien.

35. Europaparlamentet välkomnar Turkiets stöd och bidrag till den överenskommelse som har nåtts mellan viktiga aktörer för att få ett slut på fientligheterna i Syrien och ge humanitärt bistånd till människor i nöd. Parlamentet ser det som ett viktigt steg mot att lösa Syrienkrisen. Parlamentet noterar att upphörandet av fientligheter bör gälla för alla parter i konflikten utom grupper som har angetts som terroristorganisationer av FN:s säkerhetsråd, och uppmanar alla parter att skyndsamt genomföra dessa åtaganden fullt ut. Parlamentet betonar sin uppfattning att konflikten i Syrien inte kan lösas militärt och vidhåller att en politisk lösning måste nås. Parlamentet fördömer Turkiets militära ingripande mot kurdiska styrkor i norra Syrien, vilket undergräver kampen mot IS/Daish och äventyrar ansträngningarna för att uppnå fred och säkerhet.

IV. Samarbetet mellan EU och Turkiet om flykting-/migrationskrisen

36. Europaparlamentet stöder ett förnyat politiskt engagemang mellan EU och Turkiet i fråga om geopolitiska utmaningar, däribland flykting- och migrationskrisen. Parlamentet uppskattar Turkiets stora humanitära bidrag med hänsyn till att landet hyser världens största flyktingbefolkning. Parlamentet uppmanar eftertryckligen EU och Turkiet att gemensamt förbättra och säkerställa anständiga levnadsvillkor och grundläggande förnödenheter i flyktinglägren och underlätta arbetet för FN:s flyktingkommissariat (UNHCR), för att undvika migranternas massförflyttningar. Parlamentet uppmanar eftertryckligen EU att fortsätta att arbeta med turkiska regeringstjänstemän för att säkerställa att migranterna har rätt dokumentation. Parlamentet påminner om att Turkiet är ett av de viktigaste transitländerna för migranter och flyktingar som kommer till EU, inte bara från Syrien utan från många andra länder. Parlamentet betonar betydelsen av samarbete med Turkiet när det gäller att hantera flyktingkrisen och förhindra förluster av människoliv till havs. Parlamentet välkomnar Natos övervakningsuppdrag i Egeiska havet.

37. Europaparlamentet ser positivt på att den gemensamma handlingsplanen mellan EU och Turkiet om flyktingar och migrationshantering började tillämpas den 29 november 2015, som en del av en övergripande samarbetsagenda som bygger på delat ansvar, ömsesidiga åtaganden och resultat, och insisterar på behovet att genomföra den omedelbart. Parlamentet betonar att migrationsarbetet mellan EU och Turkiet inte bör kopplas till förhandlingsprocessens tidsplan, innehåll och villkor. Att lägga ut flyktingkrisen på Turkiet är ingen trovärdig långsiktig lösning på problemet. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att visa solidaritet så att fler länder tar emot flyktingar för omplacering i en anda av delad börda och delat ansvar.

38. Europaparlamentet understryker att de tre miljarder EUR, och ytterligare finansiering, som utgör en del av faciliteten för flyktingar i Turkiet måste användas korrekt så att de omgående och direkt kommer till nytta för flyktingarna och deras vårdsamhällen genom projekt för att tillgodose de omedelbara behoven av mat, hälso- och sjukvård, sanitet samt utbildning. Parlamentet kräver att få bli fullt delaktigt i beslutsprocessen som medlagstiftare och budgetmyndighet, och kräver en snabbare utbetalning av de utlovade medlen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, i samarbete med Turkiet, se till att det inrättas en mekanism för att kontrollera att medlen används korrekt i detta syfte, att mekanismen övervakas noga och att Europaparlamentet får regelbunden information från kommissionen om hur medlen används. Parlamentet understryker att särskild uppmärksamhet bör fästas vid sårbara grupper såsom kvinnor och barn, särskilt föräldralösa barn, samt religiösa minoriteter såsom kristna och yazidier. Parlamentet betonar det brådskande behovet av att ta itu med det könsrelaterade våldet och övergreppen mot kvinnor och flickor på migrantvägarna genom Turkiet.

Torsdagen den 14 april 2016

39. Europaparlamentet gläder sig över den turkiska regeringens färsk beslut att öppna sin arbetsmarknad för syriska flyktingar. Parlamentet vill att ytterligare brådskande åtgärder vidtas så att alla 700 000 syriska barn ska få utbildning. Parlamentet berömmer den turkiska regeringen för att den ger syriska flyktingar gratis sjukvård och utbildning. Parlamentet beklagar att UNHCR:s vädjan om att öka finansieringen inte har fått gehör och att Världslivsmedelsprogrammet var tvunget att minska sin näringskvot till 80 procent på grund av minskade medel. Parlamentet berömmer Turkiet för att landet ensidigt har minskat detta finansieringsunderskott, och uppmanar medlemsstaterna och EU att öka anslagen till FN:s organ och de icke-statliga organisationer som är dess partner i Turkiet.

40. Europaparlamentet uppskattar att Turkiet tills nyligen har hållit fast vid en öppen gränspolitik för syriska flyktingar. Parlamentet gläder sig över att nya regler har trätt i kraft i det turkiska viseringssystemet, som redan har banat väg för ett kraftigt minskat antal olagliga inresor. Parlamentet betonar dock att en mycket strängare viseringspolitik, i linje med EU:s viseringspolitik, måste tillämpas gentemot länder som utgör en stor källa till irreguljär migration, för att minska tillströmningen av migranter som inte är i behov av internationellt skydd via Turkiet till EU. Parlamentet understryker att Turkiet behöver allt stöd för att strama åt säkerheten vid sina gränser och stärka sin kamp mot människosmugglare. Parlamentet uppmanar Turkiet att visa nolltolerans och vidta effektiva åtgärder för att stoppa människohandlarna och flyktingströmmen mot de grekiska öarna, som orsakar allvarliga humanitära, politiska, sociala och säkerhetsrelaterade problem i EU. Parlamentet uppmuntrar till mer samarbete mellan Turkiet, Bulgarien och Grekland vid sök- och räddningsinsatser i Egeiska havet, och uppmanar Frontex att erbjuda stöd till den turkiska kustbevakningen och stärka det bilaterala informationsutbytet. Parlamentet erkänner att åtgärder mot olaglig smuggling endast kan bli verkningsfulla tillsammans med införandet av säkra och lagliga vägar för flyktingar och asylsökande in i EU.

41. Europaparlamentet betonar att stävande av migrationen till EU inte får medföra tillbakavisande av flyktingar eller olagligt förvar. Parlamentet uppmanar, med hänsyn till den gemensamma handlingsplanen mellan EU och Turkiet, kommissionen att undersöka anklagelserna i Amnesty Internationals rapport av den 1 april 2016 om att Turkiet genomför ofrivilligt återvändande av syriska flyktingar. Parlamentet insisterar på att alla ofrivilliga återvändanden från Grekland till Turkiet måste vara helt förenliga med internationell rätt och EU:s lagstiftning avseende tillgång till asyl och internationellt skydd och genomförandet av grundläggande rättigheter och förfarandegarantier. Parlamentet uppmanar i detta hänseende kommissionen att noggrant följa det sätt på vilket de turkiska myndigheterna genomför avtalet och huruvida principen om "non-refoulement" respekteras i fall där personer återlämnas till Turkiet. Parlamentet upprepar sin uppmaning till den turkiska regeringen att dra tillbaka det geografiska förbehållet till Genèvekonventionen från 1951. Parlamentet vidhåller att det är avgörande att man sörjer för säkra och lagliga vägar för flyktingar, och uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att öka sina insatser för vidarebosättning avsevärt. Parlamentet anser att det är av yttersta vikt att finna en politisk lösning på Syrienkrisen. Turkiet uppmanas med kraft att avsevärt utöka sina insatser för att finna en politisk lösning, genom att avlägsna sina reservationer mot att kurder deltar i fredssamtalen i Genève.

42. Europaparlamentet ser positivt på att turkiska myndigheter och UNHCR i Turkiet harmoniserar sina databaser för registrering av flyktingar till ett enda registreringssystem. Det är brådskande att hitta tekniska sätt att göra denna databas driftskompatibel och förenlig med den europeiska databasen för registreringen av asylsökande, Eurodac. Parlamentet betonar att det också är viktigt att flyktingar som lämnar Turkiet för att resa till EU avregistreras från den turkiska databasen.

43. Europaparlamentet betonar att genomförandet av återtagandeaftalet med alla medlemsstater är mycket viktigt för EU eftersom det möjliggör en mer verkningsfull återvändandepolitik när det gäller migranter som inte är i behov av internationellt skydd. Parlamentet välkomnar den politiska överenskommelse som nåddes mellan de två parterna vid toppmötet mellan EU och Turkiet den 29 november 2015 för att återtagandeaftalet mellan EU och Turkiet skulle bli fullt tillämpligt från och med juni 2016. Parlamentet uppmanar samtliga parter att genomföra de befintliga bilaterala återtagandeaftalen fullt ut och på ett ändamålsenligt sätt och att se till att de återsända migranternas grundläggande rättigheter respekteras fullt ut.

44. Europaparlamentet uppmuntrar regeringen att fullt ut och på ett icke-diskriminerande sätt uppfylla kriterierna i färdplanen för viseringsliberalisering gentemot alla medlemsstater. Parlamentet påminner om att viseringsliberalisering är en meritbaserad process och att viseringsfria resor inte kommer att vara möjliga för turkiska medborgare förrän normerna har uppfyllts. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla ytterligare tekniskt stöd för att villkoren i färdplanen ska uppfyllas.

Torsdagen den 14 april 2016

V. Framsteg i samtalen om Cyperns återförening

45. Europaparlamentet lovordar de betydande framsteg som gjorts i samtalen om Cyperns återförening, under ledning av FN. Parlamentet välkomnar den gemensamma förklaringen av den 11 februari 2014 från de båda ledarna, vilken kan ligga till grund för en lösning. Utan att föregripa det slutliga avtalet stöder parlamentet utvecklingen av Republiken Cypern till en federation som omfattar båda befolkningsgrupper och båda zoner, med en enda suveränitet, en enda internationell juridisk person och ett enda medborgarskap, där politisk jämlikhet råder mellan de två befolkningsgrupperna och det finns lika möjligheter för alla medborgare, i linje med relevanta resolutioner från FN:s säkerhetsråd samt internationell rätt. Parlamentet berömmar den konstruktiva strategi som ledarna för öns grekcypriotiska respektive turkcypriotiska befolkningsgrupp tillämpar, liksom deras beslutsamhet och outtröttliga insatser för att uppnå en rättvis, övergripande och hållbar lösning så snart som möjligt. Parlamentet betonar hur viktigt det är för hela regionen och för Europa/EU att finna en lösning på Cypernfrågan, som pågått i årtionden. Parlamentet välkomnar därför möjligheten till en ny folkomröstning om återförening och uppmanar samtliga parter att bidra till ett positivt resultat.

46. Europaparlamentet understryker att avsaknaden av en lösning på Cypernfrågan påverkar utvecklingen av förbindelserna mellan EU och Turkiet, och uppmanar därför alla berörda parter att tillsammans försöka lösa den.

47. Europaparlamentet uppmanar Turkiet att fullgöra sin skyldighet att fullt ut och utan diskriminering genomföra tilläggsprotokollet till associeringsavtalet mellan EG och Turkiet med avseende på samtliga medlemsstater, inbegripet Republiken Cypern, eftersom fullgörandet av denna skyldighet skulle kunna ge en avsevärd skjuts åt förhandlingsprocessen.

48. Europaparlamentet finner Turkiets olagliga bosättningspolitik djupt beklaglig, och uppmanar Turkiet att avstå från att låta fler turkiska medborgare bosätta sig i den ockuperade delen av Cypern, vilket strider mot Genèvekonventionen och de folkrättsliga principerna. Parlamentet uppmanar eftertryckligen Turkiet att upphöra med alla åtgärder som förändrar den demografiska balansen på ön och därigenom hindrar en framtida lösning.

49. Europaparlamentet uppmanar Turkiet att avstå från alla åtgärder i Cyperns exklusiva ekonomiska zon som kan leda till friktion och kris i en mycket känslig region och få negativa effekter på förhandlingarna för att hitta en demokratisk lösning, som skulle få ett slut på den rådande oacceptabla dikotomiska situationen. Parlamentet erkänner medlemsstaternas rätt att ingå bilaterala och andra avtal inom ramen för sina suveräna rättigheter för att utnyttja sina nationella resurser inom sin exklusiva ekonomiska zon.

50. Europaparlamentet ser positivt på att de två ledarna enats om ett antal förtroendeskapande åtgärder, bland annat öppnandet av två nya gränsövergångsställen och sammankopplingen av elnäten. Parlamentet noterar dock att små eller inga framsteg gjorts när det gäller mobiltelefoners interoperabilitet, och uppmanar därför eftertryckligen båda sidor att utan dröjsmål genomföra alla överenskomna åtgärder. EU uppmanas att ge sitt fulla stöd till avtalet, både politiskt och finansiellt. Parlamentet uppmanar Turkiet att aktivt stödja förhandlingsprocessen och ett positivt resultat. Parlamentet uppmanar vidare Turkiet att börja dra tillbaka sina styrkor från Cypern och att lämna över det avstängda området Famagusta till FN, i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 550 (1984). Parlamentet gläder sig över att kommittén för saknade personer (som hanterar både grekcypriotiska och turkcypriotiska saknade personer) ges tillträde till alla relevanta platser. Parlamentet uppmanar dock eftertryckligen Turkiet att ge åtkomst till de relevanta arkiven, vilket skulle göra kommitténs arbete ännu effektivare.

51. Europaparlamentet välkomnar initiativet från Cyperns president, Nicos Anastasiades, att göra turkiska till officiellt EU-språk, och uppmanar eftertryckligen parterna att påskynda denna process. Parlamentet konstaterar att genomförandet av EU:s regelverk i den framtida turkcypriotiska delstaten när avtalet träder i kraft måste vara väl förberett. I detta avseende välkomnas inrättandet av den tillfälliga kommitté för EU-förberedelse som inbegriper bägge befolkningsgrupperna. Parlamentet uppmanar både parlamentet och kommissionen att intensifiera sitt arbete för att föra samtal med turkcyprioterna som förberedelse för deras fullständiga integrering i EU. Parlamentet uppmanar sin talman att vidta alla nödvändiga åtgärder i händelse av ett avtal.

o

o o

52. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europarådets generalsekreterare, Europadomstolens ordförande, medlemsstaternas regeringar och parlament samt Republiken Turkiets regering och parlament.

Torsdagen den 14 april 2016

P8_TA(2016)0134

2015 års rapport om Albanien**Europaparlamentets resolution av den 14 april 2016 om 2015 års rapport om Albanien (2015/2896(RSP))**

(2018/C 058/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Albanien, å andra sidan,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Thessaloniki den 19–20 juni 2003 om utsikterna till EU-medlemskap för länderna på västra Balkan,
- med beaktande av Europeiska rådets beslut av den 26–27 juni 2014 om att bevilja Albanien status som kandidatland för EU-medlemskap samt rådets slutsatser av den 15 december 2015,
- med beaktande av det sjunde mötet i stabiliserings- och associeringsrådet mellan Albanien och EU den 18 maj 2015 i Bryssel,
- med beaktande av Albaniens anslutning till Nordatlantiska fördragsorganisationen (Nato) den 1 april 2009,
- med beaktande av slutförklaringen från ordförandeskapet för det toppmöte om västra Balkan som hölls i Wien den 27 augusti 2015 samt rekommendationerna från det civila samhällets organisationer för toppmötet i Wien 2015,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 november 2015 *EU:s utvidgningsstrategi* (COM(2015)0611), åtföljt av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar *Albania 2015 Report* (SWD(2015)0213),
- med beaktande av de gemensamma slutsatser från den femte högnivådialogen om de centrala prioriteringarna som antogs i Tirana den 24 mars 2015,
- med beaktande av slutrapporten av den 8 september 2015 från OSSE/ODIHR:s valobservatörsuppdrag för de lokala valen den 21 juni 2015,
- med beaktande av det nionde sammanträdet i den parlamentariska stabiliserings- och associeringskommittén för EU och Albanien den 9–10 november 2015,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Albanien,
- med beaktande av det arbete som Knut Fleckenstein utträttat som utrikesutskottets ständige föredragande för Albanien,
- med beaktande av artikel 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Albanien har gjort stadiga framsteg på sin väg mot EU-anslutning.

Torsdagen den 14 april 2016

- B. (Potentiella) kandidatländer bedöms efter sina egna meriter, och tidsplanen för anslutningen avgörs av kvaliteten på de nödvändiga reformerna.
- C. Det finns dock fortfarande utmaningar som kräver snabb och effektiv behandling för att landet ska kunna göra ytterligare framsteg på sin väg mot EU-anslutning.
- D. Ett konsekvent antagande och fullständigt genomförande av reformer i fråga om de fem centrala prioriteringarna samt ett fortsatt politiskt engagemang är en förutsättning för ytterligare framsteg på vägen mot EU-anslutning.
- E. Skyddet av religionsfriheten, kulturarvet och föfogandet över egendom enligt rättsstatsprincipen är några av Europeiska unionens grundläggande värderingar.
- F. En konstruktiv och hållbar politisk dialog mellan de politiska aktörerna om EU-relaterade reformer är avgörande för ytterligare framsteg på vägen mot EU-anslutning. Rättvist agerande, konstruktiv dialog, samarbete och kompromissvilja mellan regeringen och oppositionen är av avgörande betydelse för en framgångsrik och hållbar reformprocess.
- G. I Albanien finns politisk enighet om och ett brett allmänt stöd för EU-anslutningsprocessen. Reformagendans framgång är starkt beroende av att det finns en demokratisk politisk miljö i landet.
- H. Fortsatta framsteg framför allt på områdena rättsstatlighet, reformer av rättsväsendet, kampen mot korruption och organiserad brottslighet, reform av den offentliga förvaltningen samt grundläggande rättigheter är mycket viktiga för hela reformprocessen. Albanien måste intensifiera ansträngningarna att få till stånd reformer på dessa och andra centralt prioriterade områden för att anslutningsförhandlingarna ska kunna inledas och för att befästa sin övergång till demokrati. EU har placerat rättsstatsprincipen i centrum för utvidgningsprocessen och vidare framhållit behovet av att stärka den ekonomiska styrningen och den offentliga förvaltningen i alla länder på västra Balkan.
1. Europaparlamentet välkomnar Albanien stadiga framsteg med de reformer avseende de centrala prioriteringarna som är ett krav för att anslutningsförhandlingarna ska kunna inledas. Parlamentet uppmuntrar Albanien regering, parlament och politiska partier att upprätthålla drivkraften i reformerna och påskynda genomförandet av reformerna. De uppmanas att skyndsamt gå vidare med en genomgripande reform av rättsväsendet. Parlamentet vidhåller att det är viktigt att dessa reformer genomförs korrekt och i tid.
 2. Europaparlamentet uppmanar alla politiska partier att göra fler ansträngningar för att delta i en mer konstruktiv och verklig politisk dialog som möjliggör antagande och genomförande av centrala reformer. Parlamentet är av den bestämda uppfattningen att ett hållbart samarbete mellan regeringen och oppositionen i Albanien parlament är av avgörande betydelse för landets EU-anslutningsprocess och för att uppfylla anslutningskriterierna. Med kraft understryks betydelsen av att upprätthålla åtagandena att skapa en demokratisk politisk kultur som omfattar öppenhet i fråga om dialog, förhandlingar och kompromisser samt fullständigt avståndstagande från bojkotter och radikalism. Parlamentet välkomnar inrättandet av och arbetet i det nationella rådet för europeisk integration, som förväntas göra den EU-relaterade reformprocessen mer inkluderande. Det är mycket viktigt att man stärker parlamentets kapacitet att övervaka genomförandet av och överensställningen med gällande regelverk.
 3. Europaparlamentet lovordar både regeringen och oppositionspartierna för ett konstruktivt samarbete och det enhälliga antagandet i parlamentet av lagen om utestängande av brottslingar från att utnämnas och väljas till offentliga ämbeten ("lagen om avkriminalisering"). Parlamentet välkomnar antagandet av förordningar i Albanien parlament och efterlyser ett fullständigt genomförande i enlighet med andan och bokstaven i denna lagstiftning. Parlamentet uppmanar med eftertryck Albanien parlament att föregå med gott exempel och genomföra lagarna så att man ökar medborgarnas och näringslivets förtroende för deras politiska företrädare och de offentliga institutionerna.

Torsdagen den 14 april 2016

4. Europaparlamentet välkomnar Albaniens engagemang för en omfattande och fullständig reform av rättsväsendet och uppmuntrar med eftertryck de albanska myndigheterna till skyndsamma fortsatta förberedelser inför denna mycket viktiga reform, så att man främjar medborgarnas förtroende för rättsväsendet. Parlamentet lovordar det arbete det tillfälliga parlamentsutskottet för en reform av rättsväsendet har utträttat hittills för att förbereda reformen. Det nära samarbetet med Venedigkommissionen uppskattas. Parlamentet uppmuntrar till en fortsatt samarbetsvillig inställning på vägen mot antagandet av denna reform. Parlamentet uppmanar alla parter att, genom att beakta Venedigkommissionens rekommendationer, verka för en kompromiss i fråga om avgörande förändringar av rättsväsendet, bl.a. i fråga om fullständigt oberoende och full ansvarsskyldighet för domare och åklagare samt en opartisk ställning för domstolarna, i synnerhet landets högsta domstol, författningsdomstolen och det högsta rättsliga rådet.

5. Europaparlamentet understryker behovet av att åtgärda de nuvarande bristerna i rättsväsendets funktionssätt, t.ex. en oberoende ställning i förhållande till andra grenar av makten, politisering, selektiv rättvisa och begränsad ansvarsskyldighet, utbredd korruption, ineffektiva kontrollmekanismer, otillräckliga resurser, i allmänhet långdragna rättsliga förfaranden och brist på tydliga yrkeskriterier för utnämning och befordran av domare. Parlamentet betonar behovet av att öka transparensen och att genomföra de relevanta rekommendationerna från Gruppen av stater mot korruption (Greco) i dess rapport för den fjärde utvärderingsomgången om förebyggande av korruption när det gäller domare och åklagare.

6. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att noggrant övervaka framstegen i reformen av rättsväsendet och uppmuntrar den att rapportera till parlamentet och rådet så snart Albanien har gjort tillräckliga framsteg i denna reform samt att beakta dessa slutsatser, och Albaniens framsteg i genomförandet av de fem centrala prioriteringarna, när den överväger att rekommendera att anslutningsförhandlingar inleds.

7. Europaparlamentet välkomnar antagandet av reformstrategin för den offentliga förvaltningen för perioden 2015–2020 och den åtföljande handlingsplanen för perioden 2015–2017 samt reformstrategin för förvaltningen av de offentliga finanserna för perioden 2014–2020. Parlamentet betonar behovet av en professionell och insynvänlig offentlig förvaltning som tjänar medborgarnas allmänna intresse, erbjuder medborgarna bättre tjänster och kan bana väg för effektiva anslutningsförhandlingar framöver. Parlamentet noterar satsningarna på en mer medborgarvänlig offentlig förvaltning. Regeringen uppmanas eftertryckligen att fortsätta sina insatser för att stärka den administrativa kapaciteten och avpolitisera – och bekämpa korruptionen i – den offentliga förvaltningen samt förbättra rekryteringsförfarandena på grundval av kvalifikationer och resultat. Parlamentet efterlyser ett fullständigt och effektivt genomförande av lagen om den offentliga förvaltningen och den nya lagen om administrativa förfaranden. Vidare efterlyses åtgärder för att stärka befogenheterna, oberoendet, effektiviteten och resurserna för människorättsstrukturer, såsom landets ombudsman. Parlamentet efterlyser lämpliga budgetanslag för de två nya posterna som barnkommissionär och kommissionär för förhindrande av tortyr. Parlamentet välkomnar antagandet av decentraliseringsstrategin för perioden 2015–2020 och av lagen om kommunal självstyrelse, som stärker den administrativa och finansiella kapaciteten för lokala förvaltningsenheter och föreskriver samråd mellan centrala och lokala förvaltningar. Parlamentet noterar behovet av att ytterligare klargöra funktion och ansvarsområden för lokala styrelseorgan och att fortsätta med en nära dialog med relevanta intressenter, däribland företrädare för det civila samhället.

8. Europaparlamentet är fortsatt oroat över den utbredda korruptionen, särskilt när det gäller utbildning, hälso- och sjukvård, rättsväsen, offentliga upphandlingar, offentlig-privata partnerskap (koncessioner), byggnadsverksamhet och fysisk planering, lokala styrelseorgan och offentlig sektor. De lokala styrelseorganen måste stärkas. Parlamentet välkomnar antagandet av den nationella strategin mot korruption för perioden 2015–2020 och den åtföljande handlingsplanen för perioden 2015–2017. De behöriga myndigheterna uppmanas att grundligt övervaka och se över handlingsplanen, förbättra resultaten vad gäller utredning, lagföring och fällande domar i ärenden som rör korruption på alla nivåer, strikt verkställa lagstiftningen mot korruption och stärka oberoendet för och samarbetet mellan institutioner som bekämpar korruption. Parlamentet välkomnar lagförslaget om skydd för visselblåsare och förbättrad insyn i och övervakning av de politiska partiernas finanser. Parlamentet betonar behovet av att stärka de brottsbekämpande organens kapacitet att genomföra proaktiva och effektiva utredningar. Parlamentet är av den bestämda uppfattningen att framsteg i arbetet med att reformera rättsväsendet i betydande utsträckning också kommer att främja kampen mot korruption och organiserad brottslighet.

Torsdagen den 14 april 2016

9. Europaparlamentet noterar regeringens engagemang i kampen mot organiserad brottslighet, vilket har lett till ett flertal framgångsrika storskaliga brottsbekämpande insatser, även i samarbete med myndigheter i grannländer och EU-medlemsstater. Icke desto mindre är parlamentet fortsatt oroat över det begränsade antalet slutliga fällande domar. Det är mycket viktigt att vidareutveckla samarbetet mellan åklagare och polis och att garantera en effektiv rättslig uppföljning. Parlamentet efterlyser tillräckliga resurser till polisen och åklagarväsendet för bekämpning av organiserad brottslighet. Parlamentet välkomnar de senaste insatserna mot narkotikahandlare, men konstaterar att denna handel fortfarande är ett allvarligt problem i Albanien. De behöriga myndigheterna uppmanas att förstärka sina insatser i kampen mot tillverkning och handel med droger och narkotika, bland annat genom att öka det internationella och regionala samarbetet. Parlamentet efterlyser ett förstärkt samarbete mellan de brottsbekämpande institutionerna på människohandelsområdet, bättre skydd och möjligheter till gottgörelse för offren samt bättre resultat när det gäller utredning, lagföring och fällande domar. De behöriga myndigheterna uppmanas att intensifiera sina insatser mot vapenhandeln.

10. Europaparlamentet noterar bedömningen och rekommendationerna från OSSE/ODIHR gällande valprocessen med anledning av de lokala valen i juni 2015, där ett antal oegentligheter iaktogs av internationella observatörer. Parlamentsvalet 2017 kommer att bli ett viktigt test när det gäller Albanien EU-integrationsprocess. De behöriga myndigheterna uppmanas att göra allt de kan för att förbereda ett fritt och rättvist val. Parlamentet välkomnar inrättandet i januari 2016 av ett tillfälligt parlamentsutskott för en valreform och uppmanar till ett effektivt genomförande av nämnda rekommendationer, särskilt som en del av arbetet med att förbereda inför – och genomföra – kommande val. Parlamentet är oroat över den allmänna politiseringen av valprocessen och uppmanar de behöriga myndigheterna att ta itu med bland annat de förfarandemässiga bristerna, exempelvis med avseende på stridigheter i samband med val, valkommissioners oberoende, transparens och effektivitet i finansieringen av politiska partier, påstådda fall av röstköp och hot mot väljare samt missbruk av statliga medel, i syfte att stärka allmänhetens förtroende för valprocessen. Parlamentet noterar att den centrala valkommissionen måste upprätta tydligt internt ansvar för tillsynen av partifinanser och gå lägre än att enbart göra formella kontroller av de politiska partiernas redovisningar.

11. Europaparlamentet välkomnar antagandet av en parlamentsresolution om det civila samhällets roll i landets demokratiska utveckling och noterar det förbättrade samarbetet mellan statliga institutioner och det civila samhällets organisationer, inbegripet dessa organisationers deltagande i sammanträdena med det nationella rådet för europeisk integration. Parlamentet lovordar antagandet av en färdplan för det civila samhället och uppmanar till ett friktionsfritt genomförande av den. Parlamentet rekommenderar att samarbetet med det civila samhällets organisationer institutionaliseras, så att man stärker demokratin och skyddet för mänskliga rättigheter och medborgerliga friheter genom allmänhetens deltagande och ökar insynen i beslutsfattandet. Parlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att minska den administrativa belastningen för det civila samhällets organisationer och se över skatteregler och övrig relevant reglering i syfte att underlätta privata donationer. De behöriga myndigheterna uppmanas att uppmanar det civila samhällets organisationer att aktivt delta i övervakningen av valprocessen och vara delaktiga i att i tid erbjuda omfattande information till allmänheten om EU-anslutningsprocessen.

12. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen den albanska regeringen att ägna särskild uppmärksamhet åt att förbättra ungas framtidsutsikter, investera i modernisering och reformera utbildningssystemet för att öka möjligheterna till anställning och yrkesutsikterna i synnerhet för unga. Parlamentet understryker behovet av att förvandla den nuvarande kompetensflykten till en kompetenscirkulation som stöder rörlighet samtidigt som den skapar stor potential för goda karriärutsikter i Albanien. Parlamentet välkomnar stödet för utbildning, sysselsättning och socialpolitik från instrumentet för föranslutningsstöd.

13. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till behöriga myndigheter att fortsätta skipa rättvisa för offren för händelserna den 21 januari 2011.

14. Europaparlamentet fördömer den dåliga behandlingen av misstänkta på polisstationer, det alltför stora antalet fångar i fängelserna och den otillräckliga medicinska vården och de dåliga förhållandena i förvarsanläggningarna.

Torsdagen den 14 april 2016

15. Europaparlamentet påminner om att institutionella mekanismer för att trygga barns rättigheter fortfarande är svaga. Parlamentet uppmanar eftertryckligen myndigheterna att förnya rättsväsendet för minderåriga så att det överensstämmer med internationella standarder. Parlamentet efterlyser en markant ökning av de finansiella anslagen för systemet för skydd av barn, i synnerhet skydds enheterna för barn på lokal och regional nivå. Parlamentet beklagar att vissa skydds enheter för barn har måst lägga ned verksamheten på grund av avsaknaden av finansiella resurser. Parlamentet uppmanar eftertryckligen myndigheterna att säkerställa barns tillgång till skydds enheter för barn även på landsbygden.

16. Europaparlamentet lovordar det klimat av religiös tolerans som råder i landet, det goda samarbetet mellan olika religiösa samfund samt dessa samfunds positiva förbindelser med staten. Alla behöriga myndigheter och religiösa samfund uppmanas att gemensamt verka för att bevara och främja den religiösa harmonin.

17. Bland de fem centrala prioriteringarna påminner Europaparlamentet om behovet av effektiva lagstiftningsmässiga och politiska åtgärder för att förstärka skyddet för mänskliga rättigheter, minoriteters rättigheter och politik mot diskriminering. Romer och egyptier lever under svåra förhållanden och ofta utsätts för social utestängning och diskriminering. Parlamentet lovordar antagandet av den nationella handlingsplanen för integrering av romer och egyptier under perioden 2015–2020 och för ett effektivare genomförande av politiken för integrering av romer. Såväl antalet inskrivningar och skolavhopp för romska barn som situationen för romska och egyptiska gatubarn, däribland fall av tvångsvräkning av dem utan föregående rättslig prövning eller tillhandahållande av annat lämpligt boende, är fortfarande ett problem. Skyddet för barns rättigheter och rättsväsendet för minderåriga måste förbättras. Parlamentsresolutionen om skydd av hbt-personers rättigheter och friheter välkomnas. Den andra upplagan av pridefestivalen i Tirana genomfördes i juni 2015 utan några större incidenter. Parlamentet rekommenderar att diskriminerande bestämmelser om transpersoner och intersexuella ska avlägsnas från befintlig lagstiftning. De behöriga myndigheterna uppmanas att fortsätta förbättra det inkluderande och toleranta klimatet gentemot alla minoriteter i landet, bland annat genom att stärka den roll som den statliga minoritetskommittén spelar.

18. Europaparlamentet rekommenderar att man med hjälp av lämpliga mekanismer tar itu med ojämställdhet mellan könen, könsdiskriminering och våld i nära relationer. Parlamentet välkomnar de ändringar i vallagen som antogs i april 2015 och som föreskriver en könskvot på 50 procent i kandidatlistorna för kommunalval.

19. Europaparlamentet noterar att respekten för äganderätten måste säkerställas och efterlyser med kraft såväl ett slutförande av processen med registrering och återlämnande av samt ersättning för egendom som ett effektivt genomförande av strategin för äganderätten för perioden 2012–2020. En bättre efterlevnad av äganderätten kommer att påverka lokala och utländska investeringar positivt.

20. Europaparlamentet betonar på nytt att professionella, oberoende och pluralistiska public service-medier och privata medier är mycket viktiga. Parlamentet är oroat över den utbredda själv censuren bland journalister, som ibland fysiskt hindras från att bevaka vissa evenemang, attackerar eller hotas på grund av sitt arbete, samt över fall av direkt ingripande i utgivarnas autonomi. I detta sammanhang beklagar parlamentet att Balkanländernas regionala nätverk för undersökande journalistik har hotats med ett förtalsmål till följd av sina undersökningar av en borgmästarkandidats brottsliga förflutna under de lokala valen 2015. Parlamentet efterlyser åtgärder för att stärka de yrkesmässiga och etiska standarderna för journalister och för förbättrat genomförande av lagen om audiovisuella medier. Man behöver öka insynen i regeringens reklam i medierna och vidta ytterligare åtgärder för att säkra oberoendet för myndigheten för audiovisuella medier (AMA) och för public service-kanalerna. Parlamentet är oroat över ändringar i förfarandet för val av generaldirektör för det albanska public service-radio/tv-bolaget (RTSh). Både regeringen och oppositionen uppmanas att garantera att det nationella sändningsföretaget fungerar korrekt genom att ta fram en kandidat till direktörsposten som man kan enas om. Parlamentet understryker behovet av att slutföra den försenade digitaliseringsprocessen.

21. Europaparlamentet konstaterar att Albanien i viss mån är på väg att utveckla en funktionsduglig marknadsekonomi. Parlamentet välkomnar den förbättrade skatteuppbörden och regeringens kampanj mot informellt arbete. Samtidigt som sysselsättningsgraden ökat är den höga arbetslöshetsnivån ett problem, särskilt ungdoms- och långtidsarbetslösheten, som utgör mer än 50 procent av den sammanlagda arbetslösheten. Parlamentet efterlyser med kraft mer uppmärksamhet för jämställdhet och ytterligare åtgärder för att öka kvinnors sysselsättning på arbetsmarknaden. Parlamentet är fortfarande oroat över de ihållande betydande bristerna med avseende på rättsstatligheten, det gällande regelverket, efterlevnaden av

Torsdagen den 14 april 2016

äganderätten och kampen mot korruption. Detta gör det svårare att åstadkomma förbättringar i företagsklimatet. Albanien uppmanas med kraft att på ett övergripande sätt ta itu med det fortfarande akuta problemet med landets omfattande svarta ekonomi, som är kopplat till den utbredda korruptionen, genom att vidta effektiva ekonomiska reformer. Parlamentet efterlyser med kraft åtgärder för att ta itu med bristerna när det gäller avtalsefterlevnad och rättsstatsprincipen, hantera den fortfarande omfattande informella ekonomin och prioritera programmet för en konsolidering av de offentliga finanserna och en minskning av statsskulden. Vidare efterlyses med eftertryck ett större stöd för skyddsmekanismer för konsumenter.

22. Europaparlamentet uppmanar Albanien att vidta ytterligare åtgärder för att anpassa sig till EU:s miljölagstiftning och kraven i kapitel 27. I detta hänseende välkomnas etableringen av en nationell myndighet för skyddade områden och en myndighet för den albanska kusten.

23. Europaparlamentet uppmanar Albaniens regering att kontrollera utvecklingen av vattenkraftverk i miljömässigt känsliga områden såsom runt floden Vjosa och i skyddade områden samt att upprätthålla integriteten hos befintliga nationalparker. Parlamentet rekommenderar att kvaliteten på miljökonsekvensbedömningar förbättras, vilket skulle göra det möjligt att beakta EU-standarder enligt fågeldirektivet, habitatdirektivet och ramdirektivet för vatten. Albaniens regering uppmanas att öka transparensen genom allmänhetens deltagande och samråd om planerade projekt.

24. Europaparlamentet uppmanar Albanien att genomföra de relevanta mätningarna i fråga om miljöskydd och avfallshantering, och att vidta ytterligare åtgärder mot felaktig avfallsdeponering och avlägsnande av felaktigt deponerat avfall, särskilt marint avfall.

25. Europaparlamentet uppmanar regeringen att anta och genomföra en nationell energistrategi. Parlamentet är oroat över att Albanien inte lämnat in någon handlingsplan för förnybar energi till energigemenskapen, vilket utlöste ett överträdelseförfarande. Likaledes oroar sig parlamentet över att Albanien inte anpassade sin lagstiftning till 2006 års direktiv om effektiv slutanvändning av energi inom energigemenskapens tidsfrist. Parlamentet uppmanar med kraft regeringen att göra mer för energieffektiviteten genom att anta en ny lag om energieffektivitet i byggnader.

26. Europaparlamentet lovordar Albanien för att landet fortsatt är en konstruktiv partner i regionen och en proaktiv aktör i det regionala samarbetet. Parlamentet betonar vikten av att säkerställa goda grannförbindelser, vilka förblir betydelsefulla. Albaniens engagemang för de regionala samarbetsinitiativ som inleddes vid de toppmöten om västra Balkan som hölls i Berlin 2014 och Wien 2015 är positivt. Parlamentet välkomnar Albaniens konstruktiva roll i agendan för uppkoppling. De behöriga myndigheterna uppmanas att se till att de tekniska standarder och icke-bindande åtgärder på transportområdet som antogs vid toppmötet mellan EU och länderna på västra Balkan i Wien 2015 genomförs heltäckande och snabbt före nästa toppmöte i Paris 2016.

27. Europaparlamentet välkomnar landets fortsatta politiska vilja att förbättra förbindelserna med Serbien och uppmanar Albanien och Serbien att vidta ytterligare åtgärder för att främja den regionala stabiliteten och samarbetet samt goda grannförbindelser. I ljuset av dessa satsningar uppmanar Albanien att fortsätta utvecklingen av en regional byrå för ungdomssamarbete med huvudkontor i Tirana, som är av största betydelse för vidare försoning i regionen, i synnerhet bland ungdomar. Parlamentet rekommenderar att man påskyndar konstruktionen av större infrastrukturprojekt såsom järnvägsanknytningen och den moderna motorvägen mellan Tirana och Skopje som en del av korridor VIII. Parlamentet lovordar Albanien för dess fullständiga anpassning till EU:s alla relevanta Gusp-förklaringar och Europeiska rådets slutsatser, samt för landets beredskap att bidra till de europeiska bistånds- och vidarebosättningssystemen för syriska flyktingar. Regeringen uppmanas eftertryckligen att göra ytterligare ansträngningar för att ta itu med det stora antalet uppenbart ogrundade asylansökningar som lämnas in i EU-medlemsstater och vidta kraftfulla åtgärder via mekanismen för uppföljning av viseringsliberaliseringen för att intensifiera det operativa samarbetet och informationsutbytet med EU-medlemsstaterna och grannländerna. Likaså uppmanas regeringen att överväga ytterligare åtgärder för att förbättra de socioekonomiska levnadsförhållandena. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag att upprätta en gemensam unionsförteckning över säkra ursprungsländer och förordar att Albanien införs i denna förteckning.

Torsdagen den 14 april 2016

28. I samband med Berlinprocessen stöder Europaparlamentet inrättandet av forumet för det civila samhället på västra Balkan, som ger företrädare för det civila samhället i regionerna en möjlighet att utbyta tankar, framföra sina frågor och utarbeta konkreta rekommendationer till beslutsfattarna. Parlamentet önskar att denna process ska fortsätta vid nästa toppmöte, som ska hållas i Paris 2016, och att förberedande seminarier ska anordnas för det civila samhällets organisationer i regionen.

29. Europaparlamentet välkomnar Albanien engagemang i kampen mot radikaliserings och terrorism och att landet antagit relevanta säkerhetsstrategier och en handlingsplan. Att den uppdaterade strategiska ramen omfattar en strategi för att motverka våldsam extremism välkomnas. Parlamentet är oroat över att Albanien, precis som andra länder, drabbas av förekomsten av återvändande utländska stridande, islamisk radikaliserings och våldsam extremism. I detta avseende välkomnar parlamentet åtgärder som den albanska regeringen har vidtagit för att förhindra utflödet av utländska stridande som skulle ansluta till IS i Irak och Syrien. Det är nödvändigt att fortsätta genomföra en effektiv politik för att förebygga islamisk radikaliserings, bemöta våldsam extremism även med deltagande av det civila samhällets organisationer och religiösa samfund, förebygga och avbryta strömmen av utländska terroriststridande, motverka finansiering av terrorism, ta fram en särskild rättsstatsbaserad strategi för underrättelseorganen och de brottsbekämpande myndigheterna och utveckla en konsekvent rättspolitik med avseende på lagöverträdare. Vidare rekommenderar parlamentet att man intensifierar ett effektivt regionalt samarbete och samarbetet med EU-medlemsstaternas relevanta tjänster i denna fråga, bland annat i fråga om informationsutbyte. Parlamentet anser att man i samband med alla åtgärder som vidtas för detta ändamål bör se till att de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna respekteras i enlighet med internationella normer och instrument.

30. Europaparlamentet beklagar att ingen meningsfull debatt för närvarande kan hållas i den parlamentariska stabiliserings- och associeringskommittén och att ingen rekommendation kunde antas vid dess nionde sammanträde, på grund av avsaknaden av samarbets- och kompromissvilja inom den albanska delegationen. Nämnade kommitté bör stärkas för att kunna bidra positivt till Albanien EU-anslutningsprocess.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina kommande rapporter inkludera detaljerad information om stöd från instrumentet för föranslutningsstöd till Albanien och genomförandet av åtgärder, särskilt sådant stöd av denna typ som tilldelats för genomförande av de centrala prioriteringarna och de berörda projekten, med beaktande av kommissionens förklaring om den strategiska dialogen med Europaparlamentet.

32. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till Albanien regering och parlament.

Torsdagen den 14 april 2016

P8_TA(2016)0135

2015 års rapport om Bosnien och Hercegovina

Europaparlamentets resolution av den 14 april 2016 om 2015 års rapport om Bosnien och Hercegovina (2015/2897(RSP))

(2018/C 058/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Bosnien och Hercegovina, å andra sidan ⁽¹⁾,
- med beaktande av att Bosnien och Hercegovina ansökte om medlemskap i Europeiska unionen den 15 februari 2016,
- med beaktande av rådets beslut av den 21 april 2015 om ingåendet av stabiliserings- och associeringsavtalet med Bosnien och Hercegovina,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 19 och 20 juni 2003 om västra Balkan och den tillhörande bilagan Thessaloniki-agendan för västra Balkan: I riktning mot europeisk integration,
- med beaktande av slutsatserna om Bosnien och Hercegovina från rådets möten den 12 mars, 12 oktober och 15 december 2015,
- med beaktande av det första mötet i den parlamentariska stabiliserings- och associeringskommittén EU–Bosnien och Hercegovina i Sarajevo den 5–6 november 2015 och de första mötena i stabiliserings- och associeringsrådet och stabiliserings- och associeringskommittén mellan Bosnien och Hercegovina och EU den 11 respektive 17 december 2015,
- med beaktande av slutförklaringen från ordförandeskapet för det toppmöte om västra Balkan som hölls i Wien den 27 augusti 2015 samt av rekommendationerna från det civila samhällets organisationer till toppmötet i Wien 2015,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 november 2015 *EU:s utvidgningsstrategi* (COM(2015)0611), åtföljt av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar *Bosnia and Herzegovina 2015 Report* (SWD(2015)0214),
- med beaktande av det skriftliga åtagande om EU-integration som Bosnien och Hercegovinas presidentråd gjorde den 29 januari 2015 och som godkändes av Bosnien och Hercegovinas parlamentariska församling den 23 februari 2015 samt Bosnien och Hercegovinas reformagenda 2015–2018, som antogs av alla tre förvaltningsnivåer i juli 2015,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om landet, däribland resolutionerna av den 9 juli 2015 om hågkomsten ⁽²⁾ av Srebrenica och av den 17 december 2015 om 20-årsdagen för Daytonavtalet ⁽³⁾,
- med beaktande av konferensen *European future of Bosnia and Herzegovina – 20 years after Dayton-Paris Peace Agreement*, som hölls i Europaparlamentet den 9 december 2015,
- med beaktande av det arbete som gjorts av Cristian Dan Preda såsom utskottets för utrikesfrågor ständige föredragande för Bosnien och Hercegovina,

⁽¹⁾ EUT L 164, 30.6.2015, s. 2.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0276.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0471.

Torsdagen den 14 april 2016

— med beaktande av artikel 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

- A. EU stöder fortsatt Bosnien och Hercegovinas europeiska utsikter och dess territoriella integritet, suveränitet och enhet.
- B. EU-anslutningen är en inkluderande process som kräver samsyn om reformagendan. Bosnien och Hercegovinas medborgare måste stå i centrum för de institutionella, ekonomiska och sociala reformerna.
- C. EU har förnyat sin strategi för Bosnien och Hercegovina i syfte att landet ska röra sig mot EU och ta itu med kvarvarande socioekonomiska och rättsstatsrelaterade utmaningar, så att landet kan förbereda sig för ett framtida medlemskap. Stabiliserings- och associeringsavtalet trädde i enlighet med denna strategi i kraft den 1 juni 2015.
- D. En ändamålsenlig samordningsmekanism mellan de olika förvaltningsnivåerna är oundgänglig för att säkerställa bättre samverkan med EU, underlätta anpassningen, genomförandet och efterlevnaden av EU-lagar och för att Bosnien och Hercegovinas medlemskapsansökan ska bli en framgång. Bosnien och Hercegovinas ministerråd antog ett beslut om ett samordningssystem inom processen för Bosnien och Hercegovinas europeiska integration den 26 januari 2016. Framsteg inom samordningen av EU-frågor kommer att bereda vägen för Bosnien och Hercegovina att fullt ut dra nytta av EU-bidrag.
- E. Det finns fortfarande 84 500 internflyktingar och ett stort antal flyktingar från Bosnien och Hercegovina i grannländerna, hela Europa och världen över.
- F. Starkt politiskt stöd är avgörande för att göra landets institutionella struktur effektivare.
1. Europaparlamentet välkomnar den första positiva kommissionsrapporten om Bosnien och Hercegovina och upprepar sitt entydiga åtagande för landets europeiska utsikter. Parlamentet uppmanar myndigheterna att visa beslutsamhet i det institutionella och socioekonomiska reformarbetet, däribland ett verkningsfullt genomförande av reformerna, och göra stadiga framsteg mot EU. Parlamentet efterlyser öppenhet under processen för att planera och genomföra reformer. Parlamentet välkomnar statens och entiteternas gemensamma handlingsplan för genomförande av reformagendan 2015–2018 och uppmanar till ett harmoniserat genomförande med målet att åstadkomma verkliga och synliga förändringar över hela landet och förbättra livet för Bosnien och Hercegovinas invånare.
 2. Europaparlamentet välkomnar Bosnien och Hercegovinas ansökan om EU-medlemskap, som lämnades in den 15 februari 2016. Parlamentet uppmanar rådet att granska denna ansökan vid första möjliga tillfälle och utan dröjsmål översända den till kommissionen så att förberedelserna av ett yttrande kan inledas.
 3. Europaparlamentet välkomnar Bosnien och Hercegovinas ministerråds antagande den 26 januari 2016 av ett beslut om inrättande av en samordningsmekanism för EU-frågor och, den 9 februari 2016, av en förhandlingsposition om antagandet av stabiliserings- och associeringsavtalet, till följd av Kroatiens anslutning till EU. Parlamentet påminner om att dessa inslag, parallellt med betydande framsteg i reformagendans genomförande, krävs för att EU ska behandla ansökan om medlemskap som trovärdig. Parlamentet uppmanar till harmonisering av entiteternas ståndpunkt i fråga om den antagna samordningsmekanismen utan dröjsmål och uppmanar till samarbete mellan alla aktörer för att ytterligare förbättra den. Parlamentet uppmanar till ett skyndsamt genomförande av densamma och begär ett konstruktivt samarbete i EU-frågor. Parlamentet understryker att denna mekanism är absolut nödvändig för ett effektivt beslutsfattande i EU-anslutningsprocessen. Parlamentet välkomnar de första konkreta samråden på parlamentarisk nivå i syfte att fullt ut genomföra samordningsmekanismen, och uppmanar till ytterligare intensifiering av sådana möten mellan de institutionella aktörerna. Parlamentet insisterar åter på anpassning av handelsmedgivanden som beviljas enligt stabiliserings- och associeringsavtalet. Parlamentet menar att ett fullt genomförande av stabiliserings- och associeringsavtalet, inklusive dess antagande, utgör en viktig del av Bosnien och Hercegovinas åtagande gentemot EU och att detta är en förutsättning för att medlemsansökan ska godkännas. Parlamentet rekommenderar Bosnien och Hercegovina att även samarbeta med EU-medlemsstaterna på sin väg mot EU.

Torsdagen den 14 april 2016

4. Europaparlamentet upprepar behovet av att även gå vidare med konstitutionella, rättsliga och politiska reformer, vilka skulle förvandla Bosnien och Hercegovina till en verkligt effektiv, inkluderande och fungerande stat med garantier för jämställdhet och demokratisk representation för alla landets konstituerande folkgrupper och alla medborgare, med garantier för att alla medborgare kan kandidera, vara valbara och kunna utföra uppdrag på alla politiska nivåer på lika villkor, oavsett etnisk eller religiös bakgrund, i enlighet med de principer som uttrycktes i parlamentets förra resolution, inte minst Köpenhamnskriterierna, EU:s regelverk, rekommendationerna från Venedigkommissionen samt den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna (Europakonventionen) och de relevanta besluten från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar myndigheterna att aktivt främja principerna om legitim representation, federalism, decentralisering och subsidiaritet samt europeiska värderingar och betydelsen av det europeiska perspektivet. Parlamentet uppmanar EU:s institutioner att delta aktivt i insatserna för att komma fram till en hållbar lösning avseende Bosniens och Hercegovinas konstitutionella arrangemang.

5. Europaparlamentet uppmanar de politiska och religiösa ledarna att avhålla sig från splittrande nationalistisk och separatistisk retorik som polariserar samhället och att fortsätta den politiska dialog och de aktiviteter som syftar till ömsesidig respekt, samförstånd och samarbete mellan legitima politiska representanter och skydd för samhällets mångfald. Parlamentet vill se alla medborgare inta en försonande och samarbetsvillig hållning, vilket är en nödvändig förutsättning för förverkligandet av det europeiska perspektivet.

6. Europaparlamentet betonar den viktiga roll som gräsrotsorganisationer i det civila samhället spelar i freds- och försoningsprocessen, särskilt ungdomars deltagande i interkulturella dialoger och utbyten, liksom på det politiska planet. Parlamentet noterar den betydelsefulla roll som kulturaktivister, konstnärer, författare och akademiker spelar för att främja dialog och förståelse mellan de olika grupperna i samhället. Parlamentet kräver främjande av utbildning för demokrati, grundläggande rättigheter och medborgarskap i Bosnien och Hercegovina.

7. Europaparlamentet noterar tillkännagivandet från Republika Srpskas president om att senarelägga den planerade folkomröstningen i Republika Srpska om Bosnien och Hercegovinas rättsväsende på nationell nivå. Parlamentet beklagar däremot att detta beslut inte har antagits av Republika Srpskas nationalförsamling. Parlamentet uppmanar till att tanken på en folkomröstning ska slopas helt och hållet eftersom den utmanar landets sammanhållning, suveränitet och integritet och riskerar att undergräva ansträngningarna för att förbättra den socioekonomiska situationen för alla Bosnien och Hercegovinas medborgare och för att uppnå ytterligare framsteg med landets EU-integration. Parlamentet betonar att eventuella brister i Bosnien och Hercegovinas rättsväsen bör behandlas i en anda av samarbete snarare än genom ensidiga initiativ inom ramen för den breddade strukturerade dialogen om rättsväsendet. Parlamentet påminner om att Daytonavtalet inte ger Republika Srpska någon rätt till utträde.

8. Europaparlamentet är djupt oroat över uttalandena från Republika Srpskas inrikesminister om den framtida utbildningen av Republika Srpskas specialpolisenheter i Ryska federationen, en fördjupning av samarbetet framför allt om informationsutbyte och avsikten att köpa rysk militär utrustning. Parlamentet uppmanar Republika Srpskas myndigheter att inte fortsätta med en självständig utrikes- och säkerhetspolitik som kan undergräva politiken på nationell nivå.

9. Europaparlamentet välkomnar ikraftträdandet av stabiliserings- och associeringsavtalet och att den parlamentariska stabiliserings- och associeringskommittén var det första gemensamma organet som inrättades på dess grundval. Parlamentet beklagar emellertid djupt att kommittén misslyckades med att anta en arbetsordning beroende på försöken att införa en etnisk spår i dess omröstningsbestämmelser. Parlamentet påminner om att det enligt stabiliserings- och associeringsavtalet krävs att arbetsordningen antas, och underlåtenhet att göra detta innebär ett direkt brott mot stabiliserings- och associeringsavtalets genomförande. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang med eftertryck den bosniska delegationen att konstruktivt verka för ett antagande av arbetsordningen utan dröjsmål vid den parlamentariska stabiliserings- och associeringskommitténs nästa sammanträde. Parlamentet välkomnar stabiliserings- och associeringsrådets första möten mellan Bosnien och Hercegovina och Europeiska unionen som hölls den 11 december 2015.

10. Europaparlamentet beklagar djupt att korruptionen, inbegripet den korruptionen på högsta nivå, fortsatt är utbredd och att politiska åtaganden inte har lett till några konkreta resultat. Parlamentet är fortfarande oroat över de svaga rättsliga och institutionella ramarna för att bekämpa korruptionen, på grund av vilka det ostraffat går att ägna sig åt korruption, och det låga antalet slutliga domar i korruptionsfall. Parlamentet uppmanar till en förbättring av meriterna avseende effektiv utredning och lagföring av vida uppmärksammade korruptionsmål, som inbegriper politiker, högt rankade officerare och tillsynsinstitutioner och av ärenden inom ramen för offentlig upphandling och privatisering. Parlamentet lovordar

Torsdagen den 14 april 2016

antagandet av strategin och handlingsplanen för korruptionsbekämpning för åren 2015–2019 och kräver att en tillräcklig budget anslås för dess genomförande. Parlamentet uppmanar till en avsevärd förbättring av det landsomfattande samarbetet mellan myndigheter. Parlamentet begär att det ska inrättas för ändamålet avsedda strukturer för förebyggande och övervakning av korruption och att det ska antas policydokument för förebyggande av korruption på alla myndighetsnivåer. Parlamentet begär fullt genomförande av rekommendationerna från Gruppen av stater mot korruption (Greco) utan dröjsmål.

11. Europaparlamentet understryker att ett fungerande och stabilt rättsväsende är av allra största vikt för att garantera rättsstaten i landet och för att Bosnien och Hercegovina ska kunna fortsätta att närma sig EU. Europaparlamentet ser med oro på det ökade trycket mot rättsväsendet från politiska aktörer. Parlamentet konstaterar det mycket akuta behovet av att stärka oberoendet för Bosnien och Hercegovinas rättsväsen. Parlamentet ser med särskild oro på fallen av politisk inblandning i domstolsförfaranden, politiseringen av utnämningsförfaranden i rättsväsendet, den fortsatta fragmenteringen i fyra olika rättssystem och bristen på ett effektivt och objektiva system för bedömning av domares yrkesmässiga kvalifikationer. Parlamentet välkomnar den uppdaterade strategin för reform av rättsväsendet 2014–2018 och efterlyser en handlingsplan för dess genomförande med starkt fokus på landsomfattande harmoniseringsåtgärder. Parlamentet bedömer det som nödvändigt att garantera ett mer professionellt, oberoende och ansvarstagande rättsväsende, inbegripet systematisk tillämpning av objektiva utnämningsskriterier. Parlamentet välkomnar det protokoll som undertecknats av justitieministrarna i entiteterna och på nationell nivå med målet att reformera de nationella rättsliga institutionerna och det höga domar- och åklagarrådet. Parlamentet välkomnar tillsättningen av ombudsmän men är oroat över de fortlöpande finansiella och personalrelaterade svårigheterna vid ombudsmannens kontor. Parlamentet uppmanar till ett skyndsamt antagande av lagen om reformer avseende ombudsmannen.

12. Europaparlamentet ser fortfarande med oro på att tillgången till kostnadsfri rättshjälp är starkt begränsad. Parlamentet uppmanar behöriga myndigheter att anta en lag om kostnadsfri rättshjälp på statlig nivå som en förutsättning för att säkerställa rättvis, effektiv och icke-diskriminerande tillgång till rättvisa. Parlamentet anser att genomförandet av en sådan lag är avgörande för att stärka medborgarnas förtroende för rättsstaten.

13. Europaparlamentet fördömer starkt den alltjämt gällande ordningslagen i Republika Srpska som undergräver de grundläggande demokratiska rättigheterna mötes- och föreningsfrihet samt mediefrihet. Parlamentet begär fullt genomförande av lagen om frihet till tillgång till information, som fortfarande är ojämn och ofta begränsas genom hänvisning till rätten till integritet och skyddet av de kommersiella intressena för företag som handlar med stater och som berövar medborgarna verkningsfulla medel för överklagande när tillgång nekats till information. Parlamentet lovordar antagandet av ändringarna av Bosnien och Hercegovinas strafflag, varigenom dess bestämmelser om tortyr, påtvingat försvinnande och våldtäkt anpassas till internationella standarder. Parlamentet begär att myndigheterna ska införliva de brott som finns förtecknade i tillägsprotokollet till den internationella konventionen om it-brottslighet i sin strafflag.

14. Europaparlamentet anser det viktigt att förbättra samarbetet mellan parlamenten på nationell nivå, entitetsnivå och i Brčko-distriktet och att gemensamma sammanträden hålls dem emellan. Parlamentet noterar de åtaganden som ingåtts inom ramen för parlamentarisk samverkan och begär att de rekommendationer som detta ledde fram till ska genomföras samt att den överenskomna samarbetsramen ska göras färdig att tas i bruk. Parlamentet välkomnar i detta avseende undertecknandet av principerna för en samarbetsmekanism för parlamenten i Bosnien och Hercegovina vad gäller verksamheter med anknytning till EU-integrationsprocessen. Parlamentet uppmanar till förbättrad övergripande samordning med kantonsförsamlingarna.

15. Europaparlamentet noterar den roll som parlamentarikerkommittén för säkerhet och försvar spelat när det gäller att säkerställa demokratisk kontroll över Bosnien och Hercegovinas väpnade styrkor. Parlamentet är bekymrat över den stora förekomsten av vapen som innehålls illegalt av befolkningen och över de alltjämt stora lager av ammunition och vapen som de väpnade styrkorna ansvarar för. Parlamentet lovordar de framsteg som de väpnade styrkorna gjort i fråga om att avhända sig den mest instabila ammunitionen och bygga upp hållbar kapacitet för att hantera resten av lagren. Man måste snabbt utforma en övergripande strategi för att ta itu med det återstående minröjningsarbetet, så att landet kan vara fritt från minor senast 2019. Parlamentet uppmanar kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att förbättra stödet på dessa områden.

Torsdagen den 14 april 2016

16. Europaparlamentet uppmanar medlemmarna av arbetsgruppen för utarbetande av ändringar av Bosnien och Hercegovinas vallag att se till att ändringarna av lagen lägger grunden till verkligt demokratiska val som ett uttryck för suveränitet. Parlamentet betonar att demokratiska val inte kan åstadkommas såvida inte ett brett spektrum av andra mänskliga rättigheter och grundläggande friheter kan utövas kontinuerligt utan diskriminering på grundval av etnicitet, religion, könstillhörighet, politiska eller andra uppfattningar, egendom, härkomst eller annan status, och utan godtyckliga och orimliga begränsningar.

17. Europaparlamentet är av åsikten att fragmenteringen av den offentliga förvaltningen, dess politisering och den svaga samordningen av politiken hindrar institutionella och lagstiftningsmässiga reformer och påverkar tillhandahållandet av offentliga tjänster till medborgare. Parlamentet uppmanar behöriga myndigheter på alla nivåer att stärka den politiska planeringen på medellång sikt och utveckla en övergripande och landsomfattande strategisk ram för reform av den offentliga förvaltningen och ett program för offentlig ekonomisk förvaltning, i överensstämmelse med de europeiska principer för offentlig förvaltning som har fastställts av OECD/Sigma för kandidater till EU-medlemskap.

18. Europaparlamentet erkänner jordbruk som en central ekonomisk sektor för Bosnien och Hercegovina, eftersom omkring 20 % av landets befolkning är direkt eller indirekt beroende av sektorn. Parlamentet välkomnar därför de framsteg som gjorts inom området livsmedelssäkerhet och veterinärpolitik och kommissionens beslut om att godkänna export av mjölk och mjölkprodukter från Bosnien och Hercegovina till EU. Parlamentet uppmanar till större insatser för att anpassa det officiella systemet för veterinär och fytosanitär kontroll till europeiska standarder och för att upprätta nödvändiga institutionella strukturer genom vilka det skulle bli möjligt att använda instrumentet för stöd inför anslutningen till landsbygdsutveckling. Parlamentet uppmanar regeringen att stödja inrättandet av ett jordbruksministerium på nationell nivå med en tillhörande utvecklingsstrategi.

19. Europaparlamentet uttrycker sin oro över de otillräckliga mekanismerna för samarbete mellan myndigheterna och civilsamhällets organisationer, däribland deras begränsade förmåga att delta i politisk dialog om reformagendan. Parlamentet anser det nödvändigt att stärka civilsamhällets roll och att få medborgare att delta i EU-anslutningsprocessen. Parlamentet upprepar sina uppmaningar om att öppna och inkludera mekanismer för offentligt samråd måste inrättas och genomföras. Parlamentet uppmanar behöriga myndigheter på alla nivåer att förbättra de relevanta rättsliga och finansiella ramarna, att anta en nationell strategi för civilsamhällets organisationer och att säkerställa öppen offentlig finansiering för dessa i syfte att främja en mer deltagande och inkluderande demokrati över hela landet. Parlamentet uppmanar civilsamhällets organisationer och aktivister att avsevärt stärka sina kapaciteter och strukturer samt föra en dialog med myndigheterna i Bosnien och Hercegovina, EU och det internationella samfundet. Parlamentet uppmanar de sistnämnda organen att bistå dem i detta.

20. Europaparlamentet noterar det osamordnade genomförandet av strategin för 2014–2016 om bekämpning av organiserad brottslighet. Parlamentet uppmanar till antagande och genomförande av en ny strategi och handlingsplan om penningtvätt i linje med rekommendationerna från Moneyval. Parlamentet betonar behovet av en strategi som utgår från offren och av en sektorsövergripande och omfattande strategi för att bekämpa narkotika- och människohandel. Parlamentet uppmanar EU och Bosnien och Hercegovinas myndigheter att arbeta tillsammans för att effektivt bekämpa människohandel och erbjuda offren skydd. Parlamentet välkomnar antagandet av handlingsplanen för bekämpande av människohandel i Bosnien och Hercegovina 2016–2019, inbegripet dess betoning av problem med anknytning till migrantarbetare och barns påtvingade tiggeri, och uppmanar till effektivt genomförande av densamma. Parlamentet är fortsatt bekymrat över den stora mängden olagliga vapen i Bosnien, som enkelt skulle kunna överföras till EU. Parlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att öka sina insatser för att lagföra vapenhandlare och vapensmugglare och till krafttag mot den okontrollerade spridningen av och olagliga handeln med vapen, i synnerhet små och lätta vapen och inte minst genom närmare samarbete regionalt samt mellan Bosnien och Hercegovina och EU.

21. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna att ta fram en handlingsplan för genomförandet av strategin för förebyggande och bekämpande av terrorism 2015–2020. Parlamentet uppmanar myndigheterna att öka sina ansträngningar för att säkra ett effektivare landsomfattande samarbete mellan polis, underrättelsetjänst och säkerhetsorgan i kampen mot terrorism och våldsbejakande extremism. Parlamentet efterlyser en förstärkning av Bosnien och Hercegovinas terrorismbekämpningskapacitet. Parlamentet uppmanar behöriga myndigheter att ta krafttag i kampen mot finansiering av terrorism, däribland inrättandet av en rättsligt ramverk som gör det möjligt att frysa terroristgruppers tillgångar. Parlamentet anser det nödvändigt att säkerhetsoperationer i Bosnien och Hercegovina samordnas och att data delas inom landet. Parlamentet understryker att närmare samarbete mellan regionala säkerhetstjänster också är av största vikt och uppmanar till ytterligare samarbete i det avseendet.

Torsdagen den 14 april 2016

22. Europaparlamentet betonar att Bosnien och Hercegovina har drabbats allvarligt av fenomenet med utländska stridande och radikaliserings. Parlamentet är bekymrat över radikaliserings av unga, varav ett stort antal – i jämförelse med andra länder i regionen – har anslutit sig till Daish. Parlamentet uppmanar till fortsatta och stärkta insatser mot radikaliserings och terrorism. Parlamentet välkomnar de ansträngningar som gjorts för att stärka den interreligiösa dialogen, inbegripet det gemensamma uttalandet av politiska och religiösa ledare om fördömande av terrorism och våldsbejakande extremism. Parlamentet välkomnar de första domarna mot utländska stridande för brotten finansiering av terroristverksamhet, offentlig anstiftan till terroristverksamhet samt för att ha organiserat sig och anslutit sig till Daish. Parlamentet kräver att det ska utarbetas effektiva avradikaliseringsprogram och att ansträngningarna för att tillhandahålla bättre ekonomiska perspektiv för Bosnien och Hercegovinas unga ska fortsätta, i linje med den positiva agendan för unga i västra Balkan, och därmed förebygga att de ansluter sig till radikala och extrema ideologier. Parlamentet uppmanar till att man tar hjälp av medierna, det akademiska samfundet och civilsamhället för att öka medvetenheten om riskfaktorer för att radikaliserings ska övergå i våldsbejakande extremism. Parlamentet uppmanar till inrättandet av nationella och regionala nätverk för kunskapsspridning om radikaliserings på grundval av bästa praxis och verktyg som finns tillgängliga från det EU-övergripande nätverket för kunskapsspridning om radikaliserings. Parlamentet uppmanar till närmare samarbete med EU:s och grannländernas säkerhetstjänster, inklusive utbyte av information. Parlamentet uppmanar till polisinsatser som görs i hela Bosnien och Hercegovina och som leder till gripanden av personer som misstänks för att organisera, stödja och finansiera terroristverksamhet.

23. Europaparlamentet noterar att den rättsliga och institutionella ramen för efterlevnaden av mänskliga rättigheter behöver förbättras avsevärt. Parlamentet vill att en landsomfattande antidiskrimineringsstrategi ska tas fram i samarbete med civilsamhällets organisationer. Parlamentet kräver återigen en tydlig definition av könsidentitet, sexuell läggning, ålder och funktionsnedsättning som grunder för diskriminering i lagen mot diskriminering. Parlamentet uppmanar till dess effektiva genomförande och till en starkare roll för ombudsmannen för mänskliga rättigheter. Parlamentet ser med oro på diskrimineringen av personer med funktionsnedsättning i samband med sysselsättning, utbildning, tillgång till hälso- och sjukvård och tillhandahållande av andra tjänster. Parlamentet ser med oro på det hatrelaterade våldet, hatpropagandan och den påstådda ökningen av hoten mot hbtqi-personer. Parlamentet uppmanar regeringen att ta itu med detta, bland annat genom att genomföra medvetenhetshöjande åtgärder om hbtqi-personers rättigheter riktade mot rättsväsendet, brottsbekämpande myndigheter och allmänheten. Parlamentet noterar de betydande framsteg som gjorts för att slutföra folkbokföringsprocessen för romer, men ser fortfarande med oro på de begränsade åtgärderna för att förbättra deras utsikter i fråga om hälsa, utbildning och sysselsättning. Parlamentet begär att i synnerhet myndigheterna ska bekämpa diskriminering på grundval av kön. Parlamentet uppmanar med eftertryck till upphävande av föreskriften om dödsstraff i konstitutionen för entiteten Republika Srpska.

24. Europaparlamentet beklagar att inga framsteg har gjorts för att verkställa domarna i Sejdić–Finci- och Zornić-målen och påminner om att Bosnien och Hercegovina fortfarande bryter mot Europadomstolens domar i dessa mål. Parlamentet understryker ännu en gång att underlåtenheten att verkställa dem fortfarande medför diskriminering av medborgare i Bosnien och Hercegovina och därför kan hindra landets väg mot EU-anslutning.

25. Europaparlamentet uppmanar till kraftfullare och grundligare utredningar och lagföring av hatbrott och hatpropaganda, inte minst där det skett på etniska grunder och där extremistisk ideologi spridits på sociala medier. Parlamentet beklagar att federationen fortfarande är det enda område på västra Balkan där påföljder för hatbrott inte regleras i strafflagen, och kräver att bestämmelsen ska inbegripas. Parlamentet kräver även att en bestämmelse om hatpropaganda ska inbegripas i strafflagen i samtliga entiteter.

26. Europaparlamentet upprepar att vallagen och valsystemet måste ge alla de tre konstituerande folkgrupperna och alla andra medborgare möjlighet att fritt och självständigt välja sina egna legitima politiska företrädare inom institutioner och myndigheter.

27. Europaparlamentet betonar den avgörande roll som det civila samhället spelar för att skydda och främja minoriteters rättigheter i landet och när det gäller att skapa social harmoni och tolerans och öka människors förståelse för de fördelar som mångfald innebär. Parlamentet uppmanar till fortsatt engagemang från civilsamhällets sida när det gäller att bemöta de utmaningar som etnisk splittring ger upphov till, i syfte att hjälpa landet att närma sig EU. Parlamentet efterlyser även bättre samordning mellan behöriga myndigheter och det civila samhällets organisationer för att säkerställa bättre efterlevnad av lagen om minoriteter.

Torsdagen den 14 april 2016

28. Europaparlamentet välkomnar antagandet av strategin för åren 2015-2018 att genomföra Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet. Parlamentet begär att ramstrategin för Istanbulkonventionens genomförande ska antas och genomföras skyndsamt. Parlamentet ser med oro på avsaknaden på nationell nivå av en övergripande rättslig ram om sexuella övergrepp, liksom av en lämplig skadeståndsmekanism för dem som blivit utsatta. Parlamentet uppmanar behöriga myndigheter att säkerställa tillräcklig finansiering och förbättring av lagstiftningen om kvinnojourer och att inrätta ett harmoniserat system för övervakning och insamling av data om fall av våld mot kvinnor. Parlamentet uppmanar även till att allt som kan göras ska göras för att öka kvinnors deltagande i politiken och på arbetsmarknaden, förbättra deras sociala och ekonomiska situation, särskilt vad gäller tillgång till rätten till mammaledighet och moderskapsförmåner, samt för att främja, skydda och stärka kvinnors rättigheter. Parlamentet uppmanar med eftertryck regeringarna på alla nivåer att öka medvetenheten om dessa frågor med hjälp av civilsamhället, så att kvinnor börjar utnyttja de skyddsmöjligheter som lagen erbjuder.

29. Europaparlamentet understryker den avgörande roll som utbildning spelar för att skapa och främja ett tolerant och inkluderande samhälle, men även när det gäller att uppmuntra till samarbete och sammanhållning över kulturella, religiösa och etniska skiljelinjer. Parlamentet noterar med besvikelse de blygsamma framsteg med att hantera fenomenet "två skolor under ett tak" och andra former av segregering och diskriminering i skolor, och beklagar att en gemensam läroplan ännu inte har börjat utvecklas. Parlamentet vill se konkreta åtgärder så att upphävandet av segregeringen i utbildningssystemet kan påbörjas. Parlamentet understryker behovet av avsevärda ansträngningar för att förbättra effektiviteten i det fragmenterade utbildningssystemet, samtidigt som rätten till lika utbildningsmöjligheter på Bosnien och Hercegovinas alla officiella språk garanteras, men även varje folkgrupps rätt till utbildning på sitt eget språk. Parlamentet uppmanar myndigheterna med kraft att effektivt förverkliga principer om inkluderande undervisning med avseende på barn med funktionsnedsättning.

30. Europaparlamentet ser positivt på Bosnien och Hercegovinas aktiva deltagande i plattformen för utbildning för västra Balkan samt dess fortsatta deltagande i Erasmus+ och ungdomsförbundet inom västra Balkan, vilket är mycket viktigt i kampen mot en mycket hög ungdomsarbetslöshet. Europaparlamentet välkomnar även Bosnien och Hercegovinas åtagande att delta i OECD:s PISA-undersökning 2018. Parlamentet anser att denna studie utgör ett användbart instrument för att debattera utbildningens kvalitet och nödvändiga reformer. Parlamentet lovordar att samtliga tretton utbildningsministerier och tillhörande myndigheter sagt sig vilja delta i denna gemensamma insats. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att finansiera Bosnien och Hercegovinas deltagande i studien med medel från instrumentet för stöd inför anslutningen.

31. Europaparlamentet betonar att oberoende och professionella medieinstitutioner utgör en av de viktigaste komponenterna i ett vitalt demokratiskt samhälle. Parlamentet är därför bekymrat över bakslagen när det gäller yttrandefrihet, fallen av politiska påtryckningar och hot mot journalister, inbegripet det faktum att vissa mediefilialer utsatts för bedrägliga finansiella och andra kontroller av lokala och nationella politiska myndigheter, och den fortsatta polariseringen av medierna längs politiska och etniska skiljelinjer. Parlamentet uppmanar behöriga myndigheter att se till att angreppen på journalister utreds grundligt och att det inrättas en rättslig ram för skydd av journalister. Parlamentet uppmanar dessutom eftertryckligen till skyndsamt säkrande av politiskt, institutionellt och finansiellt oberoende för tillsynsorganet i kommunikationsfrågor, liksom till säkerställande av insyn i medieägandet genom att man åtgärdar alla svagheter i lagstiftningen som systematiskt hindrar full insyn i detsamma. Parlamentet konstaterar att genomförandet av dessa åtgärder är avgörande för att man ska kunna garantera frånvaron av allt otillbörligt politiskt inflytande. Parlamentet vill se åtgärder för att säkerställa mediemångfald och sändningar på samtliga officiella språk. Parlamentet uppmanar även till stärkt redaktionellt oberoende och finansiell stabilitet för medier i allmänhetens tjänst, med tanke på hur viktigt det är med ett programföretag som verkar i allmänhetens tjänst för Bosnien och Hercegovinas sammanhållning. Parlamentet ser med oro på att riktade it-angrepp mot nyhetswebbplatser inte leder till åtal.

32. Europaparlamentet välkomnar framstegen med att minska eftersläpningen inom krigsbrottmålen. Parlamentet noterar farhågorna vid Internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien rörande statsåklagarmyndighetens otillräckliga uppföljning efter upprepade begäranden om slutförande av mål som rör krigsförbrytelser. Parlamentet uppmanar till översyn av den nationella strategin för krigsförbrytelser, till effektivare och bättre lagföring av sexuella våldshandlingar i väpnade konflikter och till förbättrat skydd för offren. Parlamentet kräver att deras rätt till effektiv ersättning garanteras.

33. Europaparlamentet noterar viss verksamhet och uppmanar till nya krafttag för att främja ett hållbart återvändande av internflyktingar och flyktingar, inte minst inom sysselsättning, utbildning, social trygghet, återlämnande av egendom och hälso- och sjukvård på lokal nivå. Parlamentet upprepar vikten av att uppmuntra till deras hållbara återvändande till

Torsdagen den 14 april 2016

Bosnien och Hercegovina, särskilt till Republika Srpska. Parlamentet uppmanar alla regeringsnivåer att skydda dem och snabba upp deras återvändande genom att införa och vidta alla nödvändiga lagstiftningsmässiga och administrativa åtgärder. Parlamentet vill att den reviderade strategin ska tillämpas effektivt när det gäller bilaga VII till Daytonavtalet. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla tillräckligt finansiellt och projektmässigt stöd, vilket skulle främja denna process. Parlamentet är oroat över det fortsatt höga antalet saknade personer och uppmanar behöriga myndigheter att inleda ett intensivt samarbete och öka ansträngningar för att finna de 7 019 personer som fortfarande saknas till följd av kriget. Parlamentet framhåller behovet av att ytterligare utveckla alternativa strategier för rättvisa, bland annat genom att utgå från FN:s utvecklingsprogramms strategi för övergångsrättvisa. Parlamentet uppmanar myndigheterna i Bosnien och Hercegovina att investera omfattande medel i relevanta program.

34. Europaparlamentet noterar att det, trots att återställandet och återuppbyggandet i Bosnien och Hercegovina efter kriget till stora delar varit framgångsrikt och fört landet närmare EU, återstår utmaningar i fråga om försoningsprocessens hållbarhet. Parlamentet betonar därför betydelsen av utbildning för försoning och ömsesidig förståelse i samhället.

35. Europaparlamentet välkomnar ökningen av registrerade anställningar, liksom de första stegen mot en stärkt samordning av politiken och ett förbättrat företagsklimat. Parlamentet är fortsatt bekymrat över statens inblandning i ekonomin, de offentliga finansernas kvalitet, det stora beroendet av finansiering från internationella investeringslån, de internationella investeringarnas oklara ursprung och de svåra arbetsmarknadsvillkoren. Parlamentet betonar behovet att ta itu med den ihållande och höga långtidsarbetslösheten (27,6 %), däribland den mycket höga ungdomsarbetslösheten (62,7 %), och den stora informella ekonomin samt att skapa en mer välfungerande arbetsmarknad.

36. Europaparlamentet välkomnar antagandet av ny arbetslagstiftning i båda entiteterna. Parlamentet beklagar att det saknas ett gemensamt inre ekonomiskt område, vilket är hämmande för företagsklimatet. Parlamentet uppmanar till ytterligare förbättrat företagsklimat genom att stärka rättsstaten, underlätta avtalsefterlevnaden och bekämpa korruptionen. Parlamentet beklagar att Bosnien och Hercegovina inte har utarbetat en strategi för små och medelstora företag på nationell nivå.

37. Europaparlamentet framhåller behovet av att reformera och harmonisera de oenhetliga systemen för socialt skydd på grundval av medborgarnas behov, för att alla ska ges lika behandling. Parlamentet noterar att fackförbundens och arbetstgares rättigheter, däribland hälso- och säkerhetslagarna, fortfarande är begränsade, och betonar vikten av att ytterligare stärka och harmonisera dessa lagar i hela landet.

38. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen till antagande av landsomfattande sektorsstrategier avseende transport, energi och miljö. Parlamentet betonar att dessa strategier behövs bland annat för att fullt ut dra nytta av EU:s stöd inför anslutningen.

39. Europaparlamentet ser positivt på Bosnien och Hercegovinas deltagande i initiativet för de sex länderna på västra Balkan ("Western Balkan 6 initiative"). Parlamentet framhåller betydelsen av två viktiga investeringsprojekt, "Stara Gradiška" i "Svilaj", som kommer att främja handel, regional integration och hållbar tillväxt. Parlamentet begär att myndigheterna ska se till att de tekniska standarder och mjuka åtgärder inom transport som man kom överens om vid toppmötet 2015 om västra Balkan i Wien (t.ex. anpassning/förenkling av gränsövergångsförfaranden, informationssystem, underhållsprogram, uppdelning och tredje parters åtkomst till nätverk) genomförs före kommande toppmöte i Paris under 2016.

40. Europaparlamentet begär att resultaten av folk- och bostadsräkningen omedelbart offentliggörs, eftersom dessa är avgörande för ekonomisk och social planering. Parlamentet påminner dessutom om att data från folk- och bostadsräkningen 2013 kommer att behövas för att fylla i det frågeformulär som Bosnien och Hercegovina kommer att erhålla från kommissionen.

Torsdagen den 14 april 2016

41. Europaparlamentet begär att Bosnien och Hercegovinas statistikmyndigheter ska anpassa sin statistik till Eurostats standarder.

42. Europaparlamentet bekymras över bakslagen vad avser informationssamhället. Parlamentet uppmanar till omedelbart genomförande av den digitala övergången. Parlamentet kräver att ett tillsynsorgan för ackreditering av lagarna avseende e-handel och e-signatur ska inrättas på nationell nivå, eftersom dessa fortfarande inte har genomförts i avsaknad av ett sådant organ. Parlamentet uppmanar de ansvariga myndigheterna att påskynda det framgångsrika genomförandet av det europeiska larmnumret 112, som infördes 2009.

43. Europaparlamentet noterar att begränsade åtgärder och insatser har förekommit avseende anpassning till klimatförändringarna och att inledande steg har tagits för att utveckla ett Natura 2000-nätverk för naturskydd. Parlamentet uppmanar behöriga myndigheter att upprätta en harmoniserad rättslig ram för miljöskydd och klimatåtgärder och att förbättra den strategiska planeringen och genomförandet av regelverket på dessa områden. Parlamentet uppmanar behöriga myndigheter att förebygga kraftiga luftföroreningar, i enlighet med EU:s miljöstandarder, inte minst när det gäller föroreningarna från oljeraffinaderiet i Bosanski Brod. Parlamentet framhåller att Bosnien och Hercegovina fullständigt måste genomföra sina skyldigheter enligt konventionen om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang (Esbo 1991) och protokollet om strategiska miljöbedömningar (Kiev 2003).

44. Europaparlamentet uppmanar Bosnien och Hercegovinas regering att reglera och övervaka utvecklingen av vattenkraftverk i miljömässigt känsliga områden och i skyddade och potentiellt skyddade områden, samt att upprätthålla integriteten hos befintliga nationalparker, däribland Sutjeska och Una. Parlamentet rekommenderar att kvaliteten på miljökonsekvensbedömningar förbättras, vilket skulle göra det möjligt att beakta EU-standarder enligt fågeldirektivet, habitatdirektivet och ramdirektivet för vatten. Parlamentet uppmanar Bosnien och Hercegovinas regering att öka transparensen genom allmänhetens deltagande och samråd om planerade projekt med befolkningsgrupper, vetenskapliga experter och den civila sektorn.

45. Europaparlamentet gratulerar Bosnien och Hercegovina till ordförandeskapet för energigemenskapen 2016. Parlamentet ser emellertid med oro på energigemenskapens införande av sanktioner mot Bosnien och Hercegovina. Parlamentet upprepar sitt krav på Bosnien och Hercegovina att vidta åtgärder för att ansluta till energiinfrastrukturen i angränsande länder och att respektera alla sina avtalsförpliktelser enligt fördraget om energigemenskapen.

46. Europaparlamentet fördömer den lag om allmän ordning och säkerhet som antogs i Republika Srpska i februari 2015, enligt vilken inlägg i sociala medier som stör den allmänna ordningen eller innehåller oanständigt, förolämpande eller kränkande innehåll kriminaliseras. Detta banar vägen för lagliga begränsningar av yttrandefriheten på internet och av fria medier, och kan ge upphov till självcensur bland användare av sociala medier.

47. Europaparlamentet berömmar Bosnien och Hercegovinas konstruktiva och proaktiva roll för att främja regionalt samarbete. Parlamentet anser att konkret samarbete på områden som rör gemensamma intressen kan bidra till stabilisering på västra Balkan. Parlamentet välkomnar gränsavtalet med Montenegro. Parlamentet efterlyser fortsatta insatser för att ta itu med olösta bilaterala frågor, däribland gränsdragningsfrågorna med Serbien och Kroatien och frågorna om gränsöverskridande miljöförstöring. Parlamentet välkomnar Bosnien och Hercegovinas ministerråds första gemensamma sammanträde med Serbiens regering, som ägde rum den 4 november 2015 i Sarajevo.

48. Parlamentet välkomnar ökningen av takten för anpassning till Gusp-beslut från 52 % till 62 %. Parlamentet anser det nödvändigt, mot bakgrund av Bosnien och Hercegovinas ansökan om att bli medlemmar i EU, att utrikespolitiken i stor utsträckning samordnas med EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik.

49. Europaparlamentet uppmanar Bosnien och Hercegovinas myndigheter att i samband med de kommande lokalvalen genomföra de relevanta rekommendationerna från internationella och lokala observatörer och OSSE/ODIHR i syfte att säkerställa valförfarandets trovärdighet och integritet. Parlamentet begär att myndigheterna utan dröjsmål ska reglera lokalvalen i Mostar.

Torsdagen den 14 april 2016

50. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/ unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, Bosnien och Hercegovinas presidentråd, Bosnien och Hercegovinas ministerråd, Bosnien och Hercegovinas parlamentariska församling samt regeringarna och parlamenten i Federationen Bosnien och Hercegovina och Republika Srpska samt regeringarna i de tio kantonerna.

Torsdagen den 14 april 2016

P8_TA(2016)0136

Att uppnå målet om fattigdomsbekämpning mot bakgrund av hushållens ökande kostnader

Europaparlamentets resolution av den 14 april 2016 om att uppnå målet för fattigdomsbekämpning mot bakgrund av hushållens ökande kostnader (2015/2223(INI))

(2018/C 058/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), särskilt artikel 3 och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artikel 9,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga för de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 1 och artikel 34.3,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 av den 25 juni 2015 om Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska centrumet för investeringsrådgivning och portalen för investeringsprojekt på europeisk nivå samt om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013 – Europeiska fonden för strategiska investeringar ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 av den 11 mars 2014 om fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska socialfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1081/2006 ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda bestämmelser för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG ⁽⁷⁾, och Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om översynen av handlingsplanen för energieffektivitet ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT L 169, 1.7.2015, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 72, 12.3.2014, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 470.

⁽⁴⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 289.

⁽⁵⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 320.

⁽⁶⁾ EUT L 257, 28.8.2014, s. 214.

⁽⁷⁾ EUT L 315, 14.11.2012, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT C 169 E, 15.6.2012, s. 66.

Torsdagen den 14 april 2016

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Kommissionens arbetsprogram 2016 – Dags för nya tag* av den 27 oktober 2015 (COM(2015)0610),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 mars 2014 om en genomgång av strategin Europa 2020 för smart, hållbar tillväxt för alla (COM(2014)0130),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: en europeisk ram för social och territoriell sammanhållning* (COM(2010)0758) och Europeiska och sociala kommitténs och Regionkommitténs yttranden samt parlamentets resolution av den 15 november 2011 ⁽²⁾ i samma fråga,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 om Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla (COM(2010)2020), samt parlamentets resolution av den 16 juni 2010 om Europa 2020 ⁽³⁾,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 64/292 av den 28 juli 2010 *The human right to water and sanitation* ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens pilotprojekt för utveckling av en gemensam metod för referensbudgetar i EU,
- med beaktande av rapporten från Unicefs Innocenti Research Center (2012) *Measuring child poverty: New league tables of child poverty in the world's rich countries* ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rapporten från Unicefs Innocenti Research Center (2014) *Children of the Recession: The impact of the economic crisis on child well-being in rich countries* ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens *EU Employment and Social Situation, Quarterly Review* från september 2015 ⁽⁷⁾,
- med beaktande av kommissionens åtgärds paket för sociala investeringar av den 20 februari 2013,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 15 juni 2011 om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: en europeisk ram för social och territoriell sammanhållning ⁽⁸⁾,
- med beaktande av OECD:s rapport *In It Together: Why Less Inequality Benefits All* av den 21 maj 2015,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 18 september 2013 om samordnade europeiska åtgärder för att förebygga och bekämpa energifattigdom ⁽⁹⁾,
- med beaktande av yttrandet av Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 10 december 2013 om en europeisk minimiinkomst och fattigdomsindikatorer ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT L 153, 18.6.2010, s. 13.

⁽²⁾ EUT C 153 E, 31.5.2013, s. 57.

⁽³⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 57.

⁽⁴⁾ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/64/292&Lang=F

⁽⁵⁾ http://www.unicef-irc.org/publications/pdf/rc10_fre.pdf

⁽⁶⁾ https://www.unicef.fr/sites/default/files/userfiles/2014_Bilan12_Innocenti.pdf

⁽⁷⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=en&catId=89&newsId=2345&furtherNews=yes>

⁽⁸⁾ EUT C 248, 25.8.2011, s. 130.

⁽⁹⁾ EUT C 341, 21.11.2013, s. 21.

⁽¹⁰⁾ EUT C 170, 05.06.2014, s. 23.

Torsdagen den 14 april 2016

- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 31 mars 2011 om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning ⁽¹⁾,
- med beaktande av det gemensamma yttrandet av den 3 oktober 2014 från kommittén för socialt skydd och sysselsättningskommittén om en halvtidsöversyn av Europa 2020-strategin ⁽²⁾,
- med beaktande av rapporten från kommittén för socialt skydd av den 10 mars 2015 om den sociala situationen i EU (2014) ⁽³⁾,
- med beaktande av studierna *The State of Lending: The Cumulative Costs of Predatory Practices* ⁽⁴⁾ från juni 2015 och *Le panier de la ménagère pauvre* ⁽⁵⁾ från augusti 2008,
- med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd av den 15 februari 2011 om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: flaggskeppsinitiativ inom Europa 2020-strategin ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 september 2015 om uppföljning av det europeiska medborgarinitiativet Right2Water ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 8 juli 2015 om initiativ för grön sysselsättning: Ta vara på den gröna ekonomins jobbpotential ⁽⁸⁾,
- med beaktande av rådets beslut (EU) 2015/1848 av den 5 oktober 2015 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2015 ⁽⁹⁾, och Europaparlamentets ståndpunkt av den 8 juli 2015 om förslaget till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 27 november 2014 om 25:e årsdagen av FN:s konvention om barnets rättigheter ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 juni 2013 om subventionerat boende i Europeiska unionen ⁽¹²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 juli 2012 med rekommendationer till kommissionen om tillgång till grundläggande banktjänster ⁽¹³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om vikten av ett system med minimiinkomst för att bekämpa fattigdom och främja ett öppet samhälle för alla i Europa ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT C 166, 7.6.2011, s. 18.

⁽²⁾ Gemensamt yttrande från sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd till rådet, Europeiska rådet 13809/14 SOC 662 EMPL 120 EDUC 297 ECOFIN 876, 3 oktober 2014.

⁽³⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7744&visible=0>.

⁽⁴⁾ Center for responsible lending, Durham, <http://www.responsiblelending.org/state-of-lending/cumulative/>, http://www.uvcw.be/no_index/cpas/panier-etude-qualitative.pdf

⁽⁵⁾ Ricardo Cherenti, belgiska förbundet för lokala socialtjänstcentrum, http://www.uvcw.be/no_index/cpas/panier-etude-quantitative.pdf.

⁽⁶⁾ Yttrande från kommittén för socialt skydd till rådet, Europeiska unionens råd, 6491/11, SOC 124, av den 15 februari 2011.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0294.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0264.

⁽⁹⁾ EUT L 268, 15.10.2015, s. 28.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0261.

⁽¹¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0070.

⁽¹²⁾ EUT C 65, 19.2.2016, s. 40.

⁽¹³⁾ EUT C 349 E, 29.11.2013, s. 74.

⁽¹⁴⁾ EUT C 70 E, 8.3.2012, s. 8.

Torsdagen den 14 april 2016

- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0040/2016), och av följande skäl:
- A. Mellan 2008 och 2013 ökade antalet personer som riskerade fattigdom och social utestängning i EU från 117 miljoner till 122,6 miljoner. Under 2013 riskerade 16,7 % av EU:s befolkning fattigdom efter sociala transfereringar, 9,6 % befann sig i en situation med allvarlig materiell fattigdom och 10,7 % av hushållen ansågs ha mycket låg arbetsintensitet. Denna utveckling strider mot EU:s strategiska mål som anges i Europa 2020-strategin och som syftar till att minska antalet människor som lever i eller riskerar att drabbas av fattigdom och social utestängning med minst 20 miljoner till 2020.
- B. Enligt Eurostats metod är gränsen för risk för fattigdom 60 % av den nationella disponibla medianinkomsten.
- C. Energibesparingar och effektivitetsförbättringar, särskilt vad gäller byggnadsbeståndet, skulle kunna få många hushåll att undgå energifattigdom. 10 % av EU-medborgarna låg efter med sina räkningar för el, vatten och värme 2015 (37 % i den mest utsatta medlemsstaten), 12 % av EU-medborgarna kunde inte värma upp sina hem tillräckligt 2014 (60 % i den mest utsatta medlemsstaten), 16 % av EU-medborgarna bodde i hus med läckande tak och fuktiga väggar 2014 (33 procent i den mest utsatta medlemsstaten) enligt SILC-statistik.
- D. Antalet långtidsarbetslösa överstiger tolv miljoner personer, av vilka 62 % har varit arbetslösa i över två år i rad. De långtidsarbetslösa riskerar i högre grad att drabbas av fattigdom och social utestängning.
- E. Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt och dess fortsatta existens är viktig vid en tidpunkt då den sociala krisen drabbar allt fler européer.
- F. I artikel 34.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna anges att i syfte att bekämpa social utestängning och fattigdom ska unionen erkänna och respektera rätten till socialt stöd och till stöd till boendet som är avsedda att trygga en värdig tillvaro för alla dem som saknar tillräckliga medel.
- G. Priserna på grundläggande varor och tjänster har stundtals ökat ganska snabbt i vissa länder och därmed också familjernas kostnader.
- H. "Kroniskt fattiga", som ofta är långtidsarbetslösa men ibland låginkomsttagare, ensamstående föräldrar som är arbetslösa eller som i genomsnitt arbetar färre timmar i veckan än huvudförsörjaren, räknas genomgående till de mest utsatta grupperna.
- I. Än så länge finns det inga fastställda indikatorer på absolut fattigdom.
- J. Dåliga eller bristfälliga bostäder begränsar i hög grad möjligheterna till ett normalt liv. Under krisen har utsatta personers bostadskvalitet (inklusive tillräcklig isolering osv.) minskat på grund av brist på pengar till underhåll. Det kan påverka den psykiska hälsan att bo i en dålig bostad en längre tid.
- K. Familjernas ökade kostnader för boende, mat, el, gas och vatten, transporter, sjukvård och utbildning, gör det svårare att uppnå målet om fattigdomsbekämpning i Europa 2020-strategin.
- L. Kostnaderna för grundläggande och livsnödvändiga varor och tjänster har i många EU-länder stigit snabbt de senaste åren, vilket lett till att hushållens allmänna omkostnader ökat.

Torsdagen den 14 april 2016

- M. Den ekonomiska och finansiella krisen och lägre inkomster för hushållen har sammantaget gjort att arbetslösheten och den sociala utestängningen ökat inom EU, särskilt bland de mest utsatta grupperna, och därigenom har kostnaderna för välfärdstjänsterna stigit.
- N. Ungdomsarbetslösheten, som redan tidigare var högre än arbetslösheten bland andra åldersgrupper, har exploderat i EU i och med krisen och överstiger nu 20 %, vilket gör att ungdomar riskerar fattigdom redan från mycket tidig ålder. FN:s kommitté för barnets rättigheter uttryckte i sina avslutande synpunkter på de senaste regelbundna rapporterna från vissa europeiska länder oro över den växande fattigdomen och/eller risken för att barn drabbas av fattigdom till följd av den ekonomiska krisen. Denna ökning påverkar rätten till hälsa, utbildning och social trygghet.
- O. Fattigdomen, som har legat på en hög nivå under många år i medlemsstaterna, har en allt större inverkan på ekonomin, skadar den ekonomiska tillväxten, ökar det offentliga budgetunderskottet och minskar EU:s konkurrenskraft.
- P. Att inte ha lämplig bostad och tillräcklig uppvärmning inverkar negativt på en persons hälsa, utbildning, sysselsättning och sociala delaktighet, särskilt för de mest utsatta. I både de norra och de södra medlemsstaterna lider människor av att inte kunna värma upp sina bostäder. Uppgifter från EU-Silc visar att andelen hushåll med hög boendeutgift i förhållande till den disponibla inkomsten (enligt besittningsstatus) är större för hyresgäster i den privata hyressektorn i vissa medlemsstater, vilket kan förklaras av låg bostadskvalitet och höga priser. Många familjer har svårt att klara av utgifterna för grundläggande varor och tjänster, också som en följd av ökande energipriser.
- Q. Energifattigdom står i samband med allmän fattigdom och beror på flera underliggande faktorer, däribland problem med hälsa och funktionsnedsättning, brist på tillgång till skraddarsyddas erbjudanden eller onlinetjänster, låga inkomster, typ av uppvärmning i hushållet och bostädernas kvalitet och energiprestanda.
- R. Arbetslösa, ensamstående föräldrar, låginkomstfamiljer, änkor och änkemän, kroniskt sjuka, äldre människor, ungdomar, personer med funktionsnedsättning och minoriteter tillhör de mest sårbara och löper störst risk att hamna i fattigdom och drabbas särskilt hårt av höga levnadsomkostnader.
- S. De stora skillnaderna mellan medlemsstaterna när det gäller socialt bistånd och minimiinkomst innebär att det sociala biståndet i vissa medlemsstater minskar fattigdomsriskerna med 60 %, men i andra med bara 15 %. Det sociala biståndet minskar i genomsnitt fattigdomsriskerna i EU med 35 %.
- T. Eurofound's kommande rapport "Housing in Europe" kommer att innehålla en modell som visar att de befintliga bostädernas brister (enligt uppgifter för 2011) kostar totalt mer än 170 miljarder euro per år i hälso- och sjukvårdsutgifter för ekonomierna i EU-28. Om alla nödvändiga reparationer utfördes skulle 8 miljarder euro i hälso- och sjukvårdskostnader sparas in första året, och fördelarna skulle fortsätta öka i framtiden.
- U. FN har fastställt att den mänskliga rätten till vatten och sanitet ger alla rätt till vatten, för personligt bruk och hushållsbruk, som är säkert, av god kvalitet, fysiskt tillgängligt, prismässigt överkomligt, tillräckligt och acceptabelt. FN har dessutom rekommenderat att 3 % av ett hushålls inkomster bör betraktas som ett tak för eventuella vattenavgifter. Privatiseringen av vattentjänster har en negativ inverkan på hushåll som lever i eller riskerar fattigdom.

Torsdagen den 14 april 2016

- V. Energifattigdom är ett växande problem inom EU som antagligen kommer att förvärras under de närmaste åren till följd av förväntade energiprisökningar, ökade löneskillnader i kombination med ökad allmän fattigdom, avsaknad av effektiva uppvärmningssystem samt allmänt dåligt isolerade bostäder, särskilt i länderna i Medelhavsområdet.
- W. I EU lever tolv miljoner fler kvinnor än män i fattigdom. Några faktorer som bidrar till denna ojämlikhet är löne- och pensionsklyftorna mellan könen, den stora andelen kvinnor med osäkra anställningar och det faktum att kvinnor inte kan förvärvsarbeta på grund av barnomsorgens överkomliga kostnad.
- X. Skillnaderna mellan män och kvinnor i fråga om lön, arbetstider och yrkeskarriärens längd får direkt inverkan på kvinnornas liv som pensionärer. Kvinnor över 65 år löper betydligt större risk att drabbas av fattigdom eller socialt utanförskap än deras manliga motsvarigheter, eftersom en kvinnas genomsnittliga pensionsinkomst för närvarande är lägre, och ofta betydligt lägre, än en mans.
- Y. Energiunionen måste vidta effektiva åtgärder för att bekämpa energifattigdomen, som drabbar mer än 100 miljoner människor inom EU, genom att ge de mest utsatta konsumenterna egenmakt, förbättra energieffektiviteten för de mest utsatta och ta fram korrigerande åtgärder så att människor som behöver energi också har råd med den.
- Z. I direktiv 2012/27/EU uppmanas medlemsstaterna att utarbeta program för att höja medvetenheten och informera och ge råd åt enskilda och hushåll om energieffektivitet.
- AA. En familjs fattigdomssituation är odelbar, varför energifrågans betydelse för fattigdom måste framhållas.
- AB. En renovering av det nationella byggnadsbeståndet för att förbättra energieffektiviteten kommer att ge direkta effekter i form av minskade energikostnader, särskilt för mindre bemedlade familjer. Det kommer också att skapa sysselsättning.
- AC. I EU lägger 22 348 834 hushåll (ungefär 11 % av befolkningen) mer än 40 % av den disponibla inkomsten på boende. I den europeiska planeringsterminen fastställs att andelen hushåll med hög boendeutgift i förhållande till den disponibla inkomsten är en samhällelig trend man bör hålla ett vakande öga på. I EU har 21 942 491 hushåll (ungefär 10,8 % av befolkningen) svårt att hålla en tillräcklig bostadstemperatur. EU och medlemsstaterna bör skyndsamt fastställa, genomföra och vidmakthålla politiska åtgärder som gör det möjligt för hushållen att täcka sina boendekostnader, inklusive bostadsbidrag.
- AD. Energimarknadspriserna håller på att utjämnas i Europa medan köpkraften inte utjämnas i samma grad.
- AE. Att ha någonstans att bo är en grundläggande rättighet, som kan ses som en förutsättning för utövande av och tillgång till andra grundläggande rättigheter och till ett värdigt liv. EU bör beakta att det är medlemsstaternas internationella skyldighet att garantera tillgång till en värdig och lämplig bostad. Rätten till tillgång och stöd till boende erkänns både i artikel 34 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i artiklarna 30 och 31 i Europarådets reviderade sociala stadga och i artikel 25 i Förenta nationernas allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, och den återfinns i många av medlemsstaternas grundlagar.
- AF. Bostadsrelaterade kostnader utgör den största utgiftsposten för hushållen i EU. Den kraftiga ökningen av bostadsrelaterade kostnader (mark, fastighet, hyra, energiförbrukning) är en källa till instabilitet och oro och måste anses utgöra ett stort problem.

Torsdagen den 14 april 2016

- AG. Bostadsbristen och energifattigdomen är större i länder med en lägre andel subventionerade hyresbostäder (det vill säga i länder i Östeuropa och Medelhavsområdet).
- AH. Andelen subventionerade hyresbostäder av det totala antalet bostäder tyder på att väst- och nordeuropeiska länder har en större andel subventionerade bostäder jämfört med EU-genomsnittet, medan länderna i Medelhavsområdet och Östeuropa har ett minimalt antal subventionerade bostäder (ungefär 5 %) eller helt saknar en sådan sektor.
- AI. Eurofound har kommit fram till att obetalda el- och gasräkningar är en huvudsaklig skuldtyp för många låginkomsttagare, vilket ibland förbises.
- AJ. Subventionerade bostäder spelar en viktig roll för att uppnå målet i Europa 2020-strategin att minska fattigdomen, eftersom de bidrar till att säkerställa hög sysselsättning samt social integration och sammanhållning, främjar yrkesmässig rörlighet och gör det möjligt att bekämpa fattigdom.
- AK. I Eurofound's rapport "Access to benefits: reducing non-take-up" framhålls uttryckligen problemet med att system för sociala förmåner och minimiinkomst inte alltid når dem som har rätt till dem. Det räcker inte att upprätta sådana system, man måste också se till att berättigade personer utnyttjar dem. De långsiktiga besparingarna med att förmåner snabbt, ändamålsenligt och effektivt når målgruppen måste också beaktas.
- AL. Krisen har påverkat hushållens villkor för tillgång till bostäder och investeringarna i subventionerade bostäder i EU. Offentliga utgifter för investeringar i subventionerade bostäder har drabbats hårt av detta och medlemsstaterna och unionen måste agera skyndsamt för att säkerställa rätten till värdiga bostäder till rimliga priser.
- AM. Fattigdom och social utestängning är en avgörande social faktor för hälsa och levnadsförhållanden, däribland förväntad livslängd, särskilt med hänsyn till hur barnfattigdom påverkar barns hälsa och välbefinnande.
- AN. Rådets kommitté för socialt skydd uttryckte i sitt yttrande av den 20 maj 2010 oro över att dagens ekonomiska och finansiella kris kan få negativa följder för medborgarnas tillgång till hälso- och sjukvård samt för medlemsstaternas hälso- och sjukvårdsbudgetar.
- AO. Dagens ekonomiska och finansiella kris kan få allvarliga följder för hälso- och sjukvårdssektorn i flera medlemsstater, både på utbuds- och efterfrågesidan.
- AP. Begränsningarna på grund av den rådande ekonomiska och finansiella krisen skulle i hög grad kunna underminera den finansiella och organisatoriska hållbarheten i medlemsstaternas hälso- och sjukvårdssystem och därmed hindra lika tillgång till vård i respektive land.
- AQ. Kombinationen av fattigdom och andra former av utsatthet, som barndom eller ålderdom, funktionsnedsättning eller minoritetsbakgrund, ökar ytterligare risken för ojämlikhet i hälsa och omvänt, dvs. dålig hälsa kan leda till fattigdom och/eller social utestängning.

Torsdagen den 14 april 2016

- AR. Enligt de senaste uppgifterna från Eurostat har 21 % av hushållen i EU-28 inte tillgång till internet och 20 % av befolkningen mellan 16 och 74 år uppger att de aldrig har använt internet. Andelen hushåll med tillgång till internet är högst i Nederländerna (95 %), medan andelen hushåll med tillgång till internet är lägst i Bulgarien (54 %).
- AS. Den digitala inre marknaden är en av den nya kommissionens tio prioriteringar och i framtiden kommer vissa digitala färdigheter att krävas för 90 % av arbetstillfällena. Medan 59 % av EU:s medborgare har tillgång till 4G-nätet uppgår andelen i landsbygdsområden till högst 15 %.
- AT. Ett värdigt arbete är det bästa sättet att komma bort från risken att drabbas av fattigdom och social utestängning. Kunskaper i och tillgång till informations- och kommunikationsteknik utgör obestridliga tillgångar för arbetssökande.
- AU. FN:s generalförsamlings resolution 64/292 av den 28 juli 2010 om den mänskliga rättigheten till vatten och sanitet erkänner rätten till säkert och rent dricksvatten som en grundläggande rättighet som är nödvändig för full livskvalitet och åtnjutande av samtliga mänskliga rättigheter.
- AV. De sektorsövergripande könsaspekterna av fattigdom kräver ett helhetsgrepp för hantering av flerfaldig diskriminering och frågor som t.ex. bostäder, energikostnader, offentliga tjänster, anställningstrygghet, otrygga anställningsförhållanden och skattepolitik.
- AW. Målen för fattigdomsbekämpning kan inte uppfyllas om inte fattigdomen bland kvinnor åtgärdas eftersom det är nödvändigt med jämställdhet samt ekonomisk egenmakt och emancipation för kvinnor för att åstadkomma en uppåtriktad konvergens vad gäller fattigdomsminskning.
- AX. Databeskrivning och beslutsfattande om fattigdom, levnadsomkostnader och inkomster hushållsvis förutsätter likformighet och lika resursfördelning mellan hushållets medlemmar. I praktiken ser hushållen olika ut och fördelningen kan vara ojämlig och könsuppdelad, vilket kräver att beslutsfattandet baseras på individuella utgifter och inkomster.
- AY. 17 % av alla hushåll med en förälder, i de allra flesta fall en kvinna, har inte råd att hålla bostaden varm, vilket ska jämföras med bara 10 % av befolkningen i stort. Grossistpriserna på energi har minskat, medan konsumentpriserna ökat, vilket driver upp kostnaderna. Tyvärr saknas en EU-omfattande definition av energifattigdom, samtidigt som förekomsten drabbar kvinnor i oproportionerligt hög grad.
- AZ. Arbetslösheten bland unga kvinnor är högre än i andra åldersgrupper, vilket gör att unga kvinnor riskerar att drabbas av fattigdom redan tidigt.
- BA. Stigande hushållskostnader och alltför höga boendekostnader är en av faktorerna bakom kvinnlig hemlöshet; samtidigt behövs mer forskning om andelen kvinnor som förlorar eller lämnar sina hem och orsakerna till detta. Hushållens och enskilda personers skuldsättning är direkt kopplade till hushållskostnaderna och är en av nyckelfaktorerna bakom fattigdom och socialt utanförskap.

Torsdagen den 14 april 2016

Grundläggande rekommendationer

På grundval av rekommendationerna i denna resolution:

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att investera fullt ut för att bekämpa fattigdom och social utestängning och anta en integrerad strategi för att bekämpa olika former av fattigdom genom ett helhetsgrepp som binder samman den ekonomiska politiken och utbildnings-, sysselsättnings-, energi-, transport och socialpolitiken på grundval av bästa praxis.
2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att underteckna ett moratorium för avstängning av uppvärmning under vintern för att säkerställa att inget hushåll under en fastställd vinterperiod kan stängas av från energi eller att de som har blivit avstängda måste få energi återinkopplad, med betoning på att de därmed relaterade kostnaderna är det offentligas ansvar, eftersom socialpolitik främst är statens ansvar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att bedöma vilka åtgärder de ska vidta för att uppfylla WHO:s standarder för tillräcklig bostadstemperatur.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en konsekvensbedömning av systemen för minimiinkomst i EU och att överväga ytterligare åtgärder med beaktande av de ekonomiska och sociala förhållandena i varje medlemsstat samt att bedöma om systemen gör det möjligt för hushållen att tillgodose sina grundläggande personliga behov. Parlamentet uppmanar kommissionen att på denna grundval bedöma metoder och medel för att på medlemsstatsnivå tillhandahålla en tillräcklig minimiinkomst, i överensstämmelse med nationell praxis och nationella traditioner, med hänsyn till särdragen i var och en av dessa för att stödja social konvergens i hela unionen.
4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att nationella, regionala och lokala myndigheter använder sig av EU:s struktur- och investeringsfonder på ett mera effektivt, målriktat och nogt övervakat sätt för att ta itu med energifattigdomen, ökade levnadsomkostnader, social utestängning, bostadsbrist och bristfälliga bostäder. Kommissionen bör möjliggöra större flexibilitet på detta område.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ägna ett toppmöte åt minskningen av fattigdom, extrem fattigdom och social utestängning och tillgång till skälig levnadsstandard.

EU-strategier för att uppnå målet för fattigdomsbekämpning

6. Europaparlamentet beklagar att antalet personer som lever i eller riskerar fattigdom eller social utestängning ökar trots att Europa 2020-strategin syftar till att minska antalet människor i denna kategori med minst 20 miljoner. Parlamentet beklagar också att fattigdomsindexet har visat på förbättringar endast i vissa medlemsstater. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förnya sitt åtagande att uppnå målet för fattigdomsbekämpning som ligger allt längre utom räckhåll.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge alla tillgång till tillräckligt stöd, inklusive minimiinkomst så länge det behövs, och att tillhandahålla olika typer av ersättning vilket är mycket viktigt för att ta itu med en fattigdomssituation där kostnaderna inte kan sänkas på kort sikt. Parlamentet framhåller vikten av att fastställa kriterier för stödberättigande för att kunna dra fördel av ett system för tillräcklig minimiinkomst.
8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ompröva och anpassa all politik som kan leda till ökad fattigdom.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att studera möjligheten att förlänga fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt efter programperioden 2014–2020, och att bättre samordna den med andra EU-fonder, särskilt Europeiska socialfonden, samt att arbeta med en aktiv sysselsättningspolitik för att underlätta för de mest behövande att komma in på arbetsmarknaden. Kommissionen bör också utvärdera i vilken utsträckning de mest behövande och utsatta grupper, t.ex. yngre kvinnor, ensamstående föräldrar, personer med funktionsnedsättning och äldre kvinnor har dragit nytta av programmet.

Torsdagen den 14 april 2016

10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att underlätta för föreningar som bekämpar fattigdom att få tillgång till EU-finansiering från fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt, utan att öka den administrativa bördan för dessa föreningar som ofta är underbemannade.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inrätta mekanismer för att erkänna de färdigheter som har förvärvats på informell snarare än formell väg.
12. Europaparlamentet betonar att instrument som ungdomsgarantin måste användas med en heltäckande förståelse för sysselsättningsstrukturen i de regioner där de ska användas. För detta krävs höjd kompetens hos arbetsförmedlingarna, dvs. när det gäller hanteringen av arbetssökande då hänsyn ska tas till samtliga egenskaper hos den sökande, till behovet av omskolning och till utvecklingssektorerna genom att direktkontakt upprätthålls med näringslivet för att få reda på vilka kompetensbehov som finns.
13. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att föreslå en pelare för sociala rättigheter. Parlamentet erinrar om att pelaren bör uppfylla artikel 9 i EUF-fördraget.
14. Europaparlamentet stöder kommissionens avsikt att säkra ett socialt AAA-kreditbetyg för EU genom att lägga fram nya åtgärder i syfte att effektivisera social- och sysselsättningspolitiken, vilket innefattar en tydlig strategi för bekämpning av könsrelaterade aspekter av social utestängning.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utarbeta, anta och genomföra en EU-ram för att minska fattigdomen och social utestängning i linje med Europa 2020-strategin, bestående av konkreta åtgärder, inklusive vad gäller energifattigdom.
16. Europaparlamentet påminner om Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande om samordnade europeiska åtgärder för att förebygga och bekämpa energifattigdom, och noterar att kommittén rekommenderar "att man inrättar ett europeiskt observationscentrum för fattigdom med främsta fokus på energifattigdom. Detta observationscentrum ska omfatta alla berörda parter och bidra till arbetet med att fastställa europeiska indikatorer på energifattigdom (tillsammans med Eurostat), göra en lägesbeskrivning, identifiera bästa praxis och formulera rekommendationer för att bättre förebygga och hantera problemet och för att utveckla europeisk solidaritet på detta område". Parlamentet betonar vikten av att ta fram indikatorer och samla in uppgifter om hushållens förbrukning och kostnader i samband med energifattigdom för att få tillförlitlig information och möjliggöra evidensbaserat beslutsfattande och effektiv övervakning.
17. Europaparlamentet anser att fattigdom och social utestängning innehåller en generationskomponent och understryker behovet av att underlätta för barn i hushåll som lever under fattigdomsgränsen, att få tillgång till utbildning och förespråkar en politik inriktad på att förebygga att de lämnar skolan i förtid.
18. Europaparlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att i en situation med växande fattigdom intensifiera sina insatser för att hjälpa de människor som riskerar fattigdom eller social utestängning, vilket inbegriper ett uttalat jämställdhetsperspektiv, till exempel i form av en rådsrekommendation, för att nå Europa 2020-strategins mål om fattigdomsminskning.
19. Europaparlamentet framhåller åter vikten av att ge kvinnor och flickor egenmakt genom utbildning, inbegripet formell och informell utbildning, och utbildningens roll när det gäller att motverka könsstereotyper och stigmatisering av fattigdom och att höja inkomstnivån genom kvinnors deltagande i sektorer där de varit underrepresenterade, t.ex. vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och företagande, och uppmanar kommissionen att integrera yrkesutbildningsmål för kvinnor i de landsspecifika rekommendationerna.
20. Europaparlamentet uppmanar varje medlemsstat ska lämna in ett detaljerat förlopp för sin fattigdomsminskningsplan och ange hur dess strategi tar upp könspecifika aspekter av fattigdom och socialt utanförskap.

Torsdagen den 14 april 2016

Fattiga hushålls resurser och inkomster

21. Europaparlamentet betonar att en skälig inkomst är grundläggande för ett värdigt liv. Europaparlamentet framhåller att även om sysselsättning kan vara avgörande för att ta sig ur fattigdom är det viktigt att ha en minimiinkomst som är tillräcklig för att tillgodose de grundläggande behoven. Parlamentet erinrar om att 16,7 % av befolkningen i EU-28 riskerar fattigdom efter sociala transfereringar och att deras disponibla inkomst ligger under den nationella fattigdomsgränsen, och att fattigdomen bland förvärvsarbetande och den absoluta fattigdomen fortfarande är oacceptabelt hög.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för den europeiska terminen lämna rekommendationer till medlemsstaterna om den politik som ska genomföras och relevanta reformer för att effektivt bekämpa fattigdom och social utestängning, i syfte att främja social utjämning, med hänsyn till varje medlemsstats förutsättningar.

23. Europaparlamentet påminner om Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande om en europeisk minimiinkomst och fattigdomsindikatorer. I yttrandet uttrycks stöd för en europeisk ram om en tillräcklig minimiinkomst med gemensamma normer och indikatorer, metoder för uppföljning av genomförandet av den och förbättrad dialog mellan aktörer, medlemsstaterna och EU-institutionerna. En sådan ram måste vara fakta- och rättighetsbaserad och ta hänsyn till de sociala och ekonomiska förhållandena i varje medlemsstat samt respektera subsidiaritetsprincipen.

24. Europaparlamentet betonar att minimiinkomstsystem bör förhindra och lyfta hushåll ut ur allvarlig materiell fattigdom och möjliggöra en inkomst som ligger över fattigdomströskeln. Parlamentet erinrar om att minimiinkomstsystem på nationell nivå kan vara viktiga instrument för att uppfylla artikel 9 i EUF-fördraget genom att man garanterar tillräckligt socialt skydd, bekämpning av social utestängning, deltagande i samhället, skydd av människors hälsa samt större jämlikhet. Parlamentet instämmer i Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande att minimiinkomstsystem bör åtföljas av livslångt lärande, deltagande av berörda parter och aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärder som syftar till att hjälpa arbetslösa att komma in på arbetsmarknaden igen och hitta anständiga jobb.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillhandahålla information, rådgivning och stöd till människor som riskerar fattigdom och social utestängning så att de fattar välgrundade beslut rörande sin energiförbrukning, stödja icke-statliga aktörer och lokala myndigheter som tillhandahåller riktad energirådgivning och utbildar energirådgivare samt förpliktiga energileverantörer att i sina energiräkningar till hushållen infoga information om åtgärder för att minska energiförbrukningen och öka energieffektiviteten.

26. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna och kommissionen att i förekommande fall föra en proaktiv politik för adekvata bostäder för att säkra tillgång till en bra bostad. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillämpa en rimlig hyrespolitik när skyndsamma sociala åtgärder krävs och framhåller att den bör åtföljas av långsiktiga boende- och samhällsprogram för att öka antalet bostäder för olika socialt missgynnade målgrupper. Det behövs fortfarande effektiva åtgärder i hela EU för att förhindra att det uppstår ytterligare bostadsbubblor, t.ex. en effektiv konsumentskyddslagstiftning på bostadslänemarknaden. Parlamentet uppmanar till åtgärder i detta avseende som syftar till att hjälpa ekonomiskt trängda hushåll att stanna i primärbostaden.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att garantera EU-medborgarnas grundläggande rätt till stöd till boende som en förutsättning för ett värdigt liv. Betydelsen av hyresbostäder till överkomligt pris som ett sätt att underlätta tillgång till bostäder för låginkomsttagare måste erkännas. Parlamentet uppmanar med eftertryck medlemsstaterna att säkerställa ett tillräckligt antal bostäder till överkomligt pris.

28. Europaparlamentet understryker att fattigdom bland äldre är ett stort problem i många medlemsstater. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att reformera sina pensionssystem för att garantera en tillräcklig pensionsinkomstnivå samt pensionssystemens hållbarhet och säkerhet.

Torsdagen den 14 april 2016

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med hemlösheten som är en extrem form av fattigdom, särskilt dödsfall under vintern bland hemlösa och personer som bor i kalla hem. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att omvärdera sina framsteg med att utrota sådan extrem form av fattigdom.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att skyndsamt fastställa, genomföra och vidmakthålla politiska åtgärder som gör det möjligt för hushållen att täcka sina boendekostnader, inklusive tillhandahållande av bostadsbidrag, mot bakgrund av att 22 348 834 hushåll (omkring 11 % av EU:s befolkning) lägger mer än 40 % av sin disponibla inkomst på sitt boende och att 21 942 491 hushåll (omkring 10,8 % av EU:s befolkning) har svårt att hålla en tillräcklig temperatur i hemmet.

31. Europaparlamentet påminner om att låginkomsthushåll och personer som riskerar fattigdom är mer beroende av tillgången till överkomliga högkvalitativa allmänna tjänster. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkra de nödvändiga offentliga utgifterna för att låginkomsthushåll ska få tillgång till högkvalitativa och överkomliga offentliga tjänster.

Fattiga hushålls utgifter

32. Europaparlamentet välkomnar kommissionens arbete med en referensbudget, vilket är ett steg i rätt riktning mot bakgrund av att det fortfarande är en utmaning att på ett mer välavvägt sätt och på grundval av fakta gripa sig an både inkomster och utgifter i fattiga hushåll. Parlamentet påpekar att referensbudgetar som speglar hushållens kostnader skulle kunna användas för att utforma det stöd som ska ges och pröva stödets lämplighet. Parlamentet anser att ett sådant instrument skulle vara av stort värde för att blåsa nytt liv i EU:s sociala sammanhållning, minska ojämlikheten och uppnå Europa 2020-strategins mål vad gäller fattigdom och social utestängning. Lägre hushållsutgifter för fattiga hushåll kommer att inverka positivt på de berörda hushållen samt på ekonomin, särskilt den lokala ekonomin, och den sociala sammanhållningen.

33. Europaparlamentet erinrar om att fattiga hushåll spenderar största delen av sin inkomst på mat, boende samt el, vatten och gas. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att i större utsträckning koppla samman olika politikområden med tanke på fattigdomsbekämpningen, förbättra utbytet av bästa praxis och främja en regelbunden dialog med de personer som lever i fattigdom, så att de kan bidra till att utvärdera den politik som berör dem.

34. Europaparlamentet betonar att det hittills inte finns någon definition av energifattigdom på EU-nivå och att det därför är mycket svårt att riktigt bedöma hur allvarlig energifattigdomen är i EU och vilka orsakerna och följderna är. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med berörda aktörer utveckla en gemensam definition av energifattigdom och fastställa vilka faktorer som bidrar till hushållens sårbarhet.

35. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla konsekvensbedömningar och information om bästa praxis för att bekämpa energifattigdom i medlemsstaterna i detta sammanhang. Alla invånare i EU måste få energi till överkomligt pris.

36. Europaparlamentet betonar att det är ytterst viktigt att förebygga att ännu fler ungdomar hamnar i energifattigdom i framtiden.

37. Europaparlamentet konstaterar att ekonomisk och finansiell utbildning från tidig ålder har visat sig förbättra det ekonomiska beslutsfattandet senare i livet, bland annat när det gäller hantering av utgifter och intäkter. Parlamentet rekommenderar utbyte av bästa praxis och främjande av sådana utbildningsprogram som riktar sig till kvinnor och flickor i utsatta och marginaliserade befolkningsgrupper som är drabbade av fattigdom och socialt utanförskap.

38. Europaparlamentet betonar att en betydande andel av de personer som drabbas av energifattigdom riskerar fattigdom och social utestängning och därför inte har råd med den initiala förskottsinvestering som krävs för energieffektivitetsanordningar som till exempel isolering och förnybar energi. Parlamentet påpekar att detta skapar en ond cirkel där en större andel än nödvändigt av hushållets inkomst kontinuerligt används till att betala gas-, vatten- och elräkningar medan bl.a. bristen på energieffektivitet eller energi inte åtgärdas.

Torsdagen den 14 april 2016

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, Europeiska jämställdhetsinstitutet och medlemsstaterna att undersöka kvinnlig hemlöshet samt dess orsaker och bakomliggande faktorer, eftersom denna företeelse är otillräckligt kartlagd. Könsspecifika faktorer som bör beaktas är bland annat könsbaserat ekonomiskt beroende, tillfälligt boende och undvikande av sociala tjänster.

40. Europaparlamentet stöder initiativet om att utforma en referensbudget som riktlinje och uppmanar kommissionen att ta könsspecifika hänsyn vid dess utformning, till exempel ojämställdhet i hushåll.

41. Europaparlamentet anser att kvinnors längre förväntade livslängd också måste tas i beaktande som en potentiell faktor i samband med utsatthet och utanförskap.

Riktad finansiering och politik för bekämpning av fattigdom och energifattigdom

42. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU att genom t.ex. EIB bevilja mikrolån och räntefria lån eller lån till låg ränta för låginkomsthushåll för att stödja deras forskottsinvesteringar i förnybar energi eller energieffektivitet, såsom isolering, solenergi och energieffektiva apparater.

43. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att de investeringar som görs, både i nya bostäder och i renoveringar av redan befintliga bostäder, ska bygga på energieffektivitet.

44. Europaparlamentet erinrar om att inriktningen av viss politik och EU-finansiering på att minska fattiga hushålls energikostnader genom investering i förnybar energi eller energieffektivitet kan ge många positiva effekter på medellång sikt: förbättring av de berörda personernas levnadsförhållanden och hälsa, minskade hushållskostnader vilket innebär budgetlätnader för fattiga familjer, ökade lokala investeringar, skapande av lokala arbetstillfällen och uppnående av målen i Europa 2020-strategin.

45. Europaparlamentet anser dessutom att användningen av fonder måste övervakas samt att det måste bli lättare att få information om och tillgång till sådana resurser.

46. Europaparlamentet framhåller vikten av att bekämpa fattigdomen inte endast ur ett socialt eller politiskt perspektiv utan även ur ett ekonomiskt perspektiv, med effekter på medellång sikt. Kommissionen bör bland sina prioriteringar ta med nödvändigheten av att bekämpa den nuvarande ojämlikheten som är till stor skada för tillväxten, påverkar sammanhållningen mycket negativt och ökar fattigdomen.

47. Europaparlamentet understryker unionens och medlemsstaternas roll för att minska hushållens energikostnader. Unionen bör försäkra sig om en trygg försörjning och förhindra stora prisvariationer och spekulation på energimarknaden, stärka sammanlänkningarna, i högre grad integrera marknaden och göra hållbara investeringar i energi och öka investeringarna i forskning om förnybar energi. Medlemsstaterna bör stärka sina åtgärder för energieffektivitet i hushållen och särskilt uppmärksamma fattiga och socialt utestängda hushåll som inte är anslutna till elnätet. Parlamentet anser att unionen bör prioritera konsumentskyddet.

48. Europaparlamentet beklagar de finansiella spekulationer som görs i naturresurser och energikällor, särskilt sådana som inte är flyttbara, t.ex. vattenkraft, och uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att vidta de åtgärder som krävs, även skattevägen, för att minska fattiga familjers energikostnader.

49. Europaparlamentet välkomnar att investeringar i energieffektivitet och förnybar energi är stödberättigande inom ramen för ESI-fonderna 2014–2020, med tanke på deras betydelse för att minska hushållens energikostnader. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utnyttja EU-fondernas hela potential för att bekämpa energifattigdom. Parlamentet betonar att man bör ta itu med hinder för ett effektivt utnyttjande, såsom mindre organisationers tillgång till medel från sammanhållningsfonden eller bristande information, särskilt om ansökningsvillkoren.

Torsdagen den 14 april 2016

50. Europaparlamentet erinrar om att en inriktning på mottagare som antingen arbetar med eller är del av fattiga hushåll kräver vissa förutsättningar, som är bättre tillgodosedda i ESI-fonderna men i mindre omfattning i större fonder såsom Eruf.

51. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att underlätta användningen av tvärgående finansiering särskilt mellan ESF och Eruf vad gäller förnybar energi eller energieffektivitetsprojekt med inriktning på energifattiga hushåll. Parlamentet betonar de många fördelarna med flerfondsprogram för att ta itu med tvärgående frågor rörande t.ex. energifattigdom.

52. Europaparlamentet betonar att låginkomsthushåll i landsbygdsregioner tenderar att ha mycket låg boendestandard, och det gäller såväl hyresgäster som bostadsägare. Parlamentet påminner om att detta förvärrar den så kallade inlåsningseffekten med höga förbrukningskostnader utan utrymme för investeringar för att sänka energikostnaderna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra programmen Leader och Ejflu mer riktade mot att bekämpa energifattigdom i landsbygdsområden, genom att använda de operativa programmen och finansieringen för att generera diversifierad förnybar energi inom särskilt lokala nätverk som inkluderar energieffektivitetsåtgärder för byggnader med inriktning på hushåll som drabbats av energifattigdom.

53. Europaparlamentet påminner om att hyresgäster har begränsad tillgång till medel för energieffektivitet, eftersom de inte äger fastigheten. Parlamentet påminner om att hyresgäster kan ha mindre incitament att investera, eftersom de kan flytta enklare och oftare än dem som äger sin bostad. Parlamentet välkomnar kommissionens pilotprojekt "Bränsle-/ energifattigdom – Bedömning av krisens effekter och översyn av existerande och möjliga nya åtgärder i medlemsstaterna", som syftar till att ta itu med detta problem. Utifrån resultaten av detta pilotprojekt uppmanas kommissionen att utarbeta bestämmelser som möjliggör EU-stöd till energieffektivitetsåtgärder som vidtas av hyresgäster.

54. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna om att minst 20 % av de totala ESF-resurserna i varje medlemsstat bör örönmärkas för målet "Främja social delaktighet, bekämpa fattigdom och diskriminering" och att fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt även ska kunna användas till åtgärder för social delaktighet.

55. Europaparlamentet understryker att de hushåll som har det sämst ställt upplever en omedelbar lättnad och förbättrade levnadsförhållanden, när de får tillgång till småskaliga förnybara energiresurser till låg kostnad, t.ex. solpaneler för hus som inte är anslutna till energinätet.

Sammankoppling av sociala mål och energipolitik

56. Europaparlamentet välkomnar att EU:s energipolitiklagstiftning erkänner sociala mål i strategier för energieffektivitet, framför allt i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet och direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda. Det är beklagligt att de relevanta bestämmelserna i direktiv 2012/27/EU om inriktning på hushåll som påverkas av energifattigdom och subventionerat boende (artikel 7.7) inte tillämpas fullt ut av medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att i sin översyn och konsekvensbedömning av energieffektivitetspaketet utvärdera genomförandet och tillämpningen av artiklarna 7.7 och 5.7. Parlamentet uppmanar också kommissionen att på grundval av denna bedömning överväga att skärpa artikel 7, särskilt 7.7, så att medlemsstaterna i sina kvotpliksystem för energieffektivitet uppmantras att inkludera sociala mål.

57. Europaparlamentet påminner om att lokala myndigheter också har en roll att spela i främjandet av alternativa finansieringsinstrument, inklusive kooperativa modeller, och i främjandet av kollektiva köpeavtal som gör det möjligt för konsumenter att samordna sin energiefterfrågan och som därigenom leder till lägre energipriser. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja de lokala myndigheternas roll när det gäller att lindra energifattigdomen.

58. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppfylla WHO:s standarder för tillräcklig bostadstemperatur och att stödja de mest utsatta grupperna, särskilt yngre barn, äldre och kroniskt sjuka och funktionshindrade så att deras hälsa och välbefinnande kan skyddas.

Torsdagen den 14 april 2016

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta omedelbara åtgärder för att ta itu med osäkra anställningar som gör att arbetstagaren inte får en regelbunden och trygg inkomst samt hindrar denne från att upprätta en hållbar budget och betala hushållsräkningar.

60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att alla får tillgång till överkomlig, pålitlig, hållbar och modern energi, i överensstämmelse med FN:s mål för hållbar utveckling.

Boende och fattigdom

61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att komma med avgörande åtgärder när det gäller subventionerade bostäder och öka energieffektivitetsinvesteringarna i subventionerade hyresbostäder med hjälp av EU-medel. Parlamentet rekommenderar medlemsstaterna att utöka utbudet av bra subventionerade bostäder, för att garantera att alla, framför allt de mest missgynnade, får en lämplig bostad. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i högre grad använda sig av sina möjligheter att tillhandahålla subventionerade bostäder med alternativa rättsliga konstruktioner. Parlamentet rekommenderar medlemsstaterna att stödja konsumentorganisationer.

62. Europaparlamentet framhåller betydelsen av tillgänglig barnomsorg av god kvalitet för att föräldrarna ska återvända till arbetet och öka sina inkomster. Detta är särskilt viktigt för ensamstående föräldrar, och kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att omedelbart vidta åtgärder som förbättrar barnomsorgsbestämmelserna.

63. Europaparlamentet konstaterar att ökad energieffektivitet, renoveringar och förnybar energi är nyckeln till att bekämpa energifattigdom. Parlamentet uttrycker oro över att bostadsrenoveringspolitiken ofta inte riktar sig till de mest utsatta. Parlamentet framhåller att bostadsrenoveringspolitiken först och främst måste rikta sig till fattiga, ekonomiskt utestängda och utsatta hushåll, med tonvikt på dem som konfronteras med ojämställdhet och flerfaldig diskriminering.

64. Europaparlamentet pekar på den viktiga roll som socialt företagande och alternativa företagsmodeller, t.ex. kooperativ och ömsesidiga bolag, har för att underlätta kvinnors sociala inkludering och ekonomiska egenmakt, särskilt bland marginaliserade befolkningsgrupper, och ett ökat ekonomiskt oberoende.

65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inrätta processer för involvering av berörda parter och samråd där man uppmanar och underlättar för personer som riskerar fattigdom och socialt utanförskap, särskilt kvinnor och flickor, att delta direkt i beslutsfattandet om social inkludering på alla nivåer.

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införa åtgärder som utjämnar det enorma lönegapet mellan könen i EU, vilket för närvarande är 16 % och ökar till 39 % när det gäller pensioner. Dessa åtgärder är av avgörande betydelse för ensamstående mödrar, vars hushållskostnader kan vara en mycket stor börda.

67. Europaparlamentet konstaterar att ensamstående föräldrar, av vilka majoriteten är kvinnor, löper högre risk än genomsnittet att hamna i fattigdom (34 %). Parlamentet noterar att en huvudsaklig bidragande faktor till denna högre risk är att ensamstående föräldrar på grund av kostnader för barnomsorg antingen utestängs från förvärvsarbete eller har osäkra, lågt betalda anställningar. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att lagstifta om en lön som det går att leva på och som garanterar att arbetstagarnas grundläggande behov kan uppfyllas.

68. Europaparlamentet konstaterar att löne- och pensionsskillnaderna mellan könen är centrala bidragande orsaker till kvinnors fattigdom. Parlamentet noterar de långsiktiga återverkningarna på kvinnors fattigdom av att kvinnor stängs ute från traditionellt mansdominerade ekonomiska sektorer, såsom teknik, vetenskap, högre chefspositioner och beslutsfattande, och av att kvinnor är överrepresenterade i sektorer med jämförelsevis låga löner, såsom omsorg, offentliga tjänster, deltidsarbete och lågavlönade otrygga anställningar. Parlamentet uttrycker oro över att feminiseringen av fattigdomen delvis drivs på av ett väletablerat och ojämlikt normsystem som leder till att mansdominerade sektorer, t.ex. finanssektorn, prioriteras i näringspolitik och löneavtal.

Torsdagen den 14 april 2016

69. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att ta itu med kvinnlig fattigdom och social utestängning genom initiativ som garanterar arbetstillfällen av god kvalitet i kvinnodominerade sektorer med en lön som det går att leva på. Parlamentet pekar på den roll fackföreningar kan spela för att ge kvinnor representation och inflytande på arbetsplatsen och bekämpa utanförskap. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att föreslå och genomföra arbetsgivarspecifika och sektorspecifika löneundersökningar för att visa på de ojämlika lönesystem som påverkar kvinnor och män på samma arbetsplats, som ett sätt att påskynda framstegen i riktning mot lika lön.

70. Europaparlamentet framhåller att det i kampen mot fattigdom och social utestängning krävs riktade politiska strategier för att ta itu med de särskilda förhållandena för utsatta och marginaliserade befolkningsgrupper, som konfronteras med särskilda former av ojämställdhet och flerfaldig diskriminering. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta att ta fram strategier för att bekämpa fattigdom och social utestängning för kvinnor med funktionsnedsättning, äldre kvinnor, flykting- och invandrarkvinnor, romska kvinnor och kvinnor från etniska minoriteter, kvinnor på landsbygden och i eftersatta bostadsområden, ensamstående mammor samt kvinnliga högskole- och universitetsstudenter.

Fattigdom och tillgång till hälso- och sjukvård

71. Europaparlamentet påminner om att lika tillgång till allmän hälso- och sjukvård av hög kvalitet är en internationellt erkänd grundläggande rättighet, särskilt inom EU.

72. Europaparlamentet påminner om att tillgången till hälso- och sjukvård ofta begränsas av ekonomiska eller regionala faktorer (t.ex. i glesbygd), framför allt när det gäller primärvård (såsom tand- och ögonvård) och förebyggande vård.

73. Europaparlamentet understryker att kombinationen av fattigdom och andra former av utsatthet (som barndom eller ålderdom, funktionsnedsättning eller minoritetsbakgrund) ytterligare ökar risken för ojämlikhet i hälsa och att dålig hälsa kan leda till fattigdom.

74. Europaparlamentet betonar vikten av hälso- och sjukvårdstjänster för att överbrygga klyftorna i fråga om förmåga, främja social integration och bekämpa fattigdom och social utestängning.

75. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande "Handlingsplanen för e-hälsa 2012–2020 – Innovativ hälsovård för det 21:a århundradet", som innehåller kompletterande åtgärder för att framför allt förbättra tillgången till hälso- och sjukvårdstjänster, minska hälso- och sjukvårdskostnaderna och öka jämlikheten mellan EU-medborgarna.

76. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta sitt arbete för att utjämna de sociala och ekonomiska ojämlikheterna, vilket skulle kunna göra det möjligt att till slut utjämna en del av ojämlikheterna i hälso- och sjukvård. Parlamentet uppmanar också kommissionen och medlemsstaterna att, med utgångspunkt i de universella värdena mänsklig värdighet, frihet, jämlikhet och solidaritet, rikta uppmärksamheten på behoven hos utsatta grupper, t.ex. människor som lever i fattigdom.

77. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att lösa problemen med ojämlikhet i tillgången till hälso- och sjukvård av betydelse för människors vardag, exempelvis tandvård och ögonvård.

78. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att göra sitt yttersta för att uppmuntra medlemsstaterna att ge patienter ersättning och att göra allt som behövs för att minska ojämlikheterna i tillgång till läkemedel för behandling av tillstånd och sjukdomar som benskörhet efter övergångsåldern och Alzheimers sjukdom, vilka i vissa medlemsstater inte ersätts, och att göra så omedelbart.

Informations- och kommunikationsteknik och fattigdom

79. Europaparlamentet beklagar djupt att kommissionens strategi för en digital inre marknad i Europa inte tar hänsyn till behovet av att säkra allmän, jämlik och obegränsad tillgång till ny teknik, nya marknader och nya digitala telekommunikationssätt, särskilt för personer som riskerar fattigdom eller social utestängning.

Torsdagen den 14 april 2016

80. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att införa strategier för att minska den digitala klyftan och främja lika tillgång till ny informations- och kommunikationsteknik, särskilt för personer som riskerar fattigdom eller social utestängning.

Vatten och fattigdom

81. Europaparlamentet påminner om att FN:s generalförsamling erkänner rätten till rent dricksvatten av hög kvalitet och sanitära anläggningar som en mänsklig rättighet. Parlamentet konstaterar dock att tillgång till dricksvatten inte garanteras i vissa områden, framför allt på landsbygden och i isolerade områden, och att alltfler har svårt att betala sina vattenräkningar. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra sitt yttersta för att utan dröjsmål se till att alla har tillgång till dricksvatten. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att säkerställa ett minibehov av vatten och skydda sårbara hushålls mänskliga rättigheter.

82. Europaparlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att snarast göra allt de kan för att hela befolkningen ska ha tillgång till dricksvatten.

o

o o

83. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 14 april 2016

P8_TA(2016)0137

Den privata sektorn och utveckling

Europaparlamentets resolution av den 14 april 2016 om den privata sektorn och utveckling (2014/2205(INI))

(2018/C 058/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av kommissionens meddelande *En starkare roll för den privata sektorn i insatserna för att uppnå hållbar tillväxt för alla i utvecklingsländerna* (COM(2014)0263) och rådets slutsatser om detta av den 23 juni 2014 och 12 december 2014,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Ett globalt partnerskap för fattigdomsbekämpning och hållbar utveckling efter 2015* (COM(2015)0044),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Ett anständigt liv för alla* (COM(2013)0092) och rådets slutsatser om detta av den 25 juni 2013,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring* (COM(2011)0637) och rådets slutsatser om detta av den 14 maj 2012,
- med beaktande av den handlingsplan för privata investeringar som kan bidra till ett uppnående av målen om hållbar utveckling och som ingår i Unctads rapport om investeringar i världen från 2014 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 februari 2014 om att främja utveckling genom ansvarsfulla affärsmetoder, inklusive utvinningsindustrins roll i utvecklingsländerna ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2014 om EU och den globala utvecklingsramen efter 2015 ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 maj 2015 om finansiering för utveckling ⁽⁴⁾ och då i synnerhet sin uppmaning till den privata sektorn om att anpassa sig till målen för en hållbar utveckling,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2014 om äganderättens, egendomsägandets och förmögenhets-skapandets roll när det gäller att utrota fattigdom och främja hållbar utveckling i utvecklingsländerna ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rapporten från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om verksamheten inom EU-plattformen för kombinerade mekanismer vid externt samarbete från inrättandet till utgången av juli 2014 (COM(2014)0733),
- med beaktande av Parisförklaringen om biståndseffektivitet av den 2 mars 2005 och handlingsprogrammet från Accra av den 4 september 2008,

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2014_en.pdf.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0163.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0059.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0196.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0250.

Torsdagen den 14 april 2016

- med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 16/2014: *Ändamålsenligheten i att kombinera bidrag från regionala investeringsinstrument med lån från finansinstitut för att stödja EU:s externa politik*,
- med beaktande av Busanpartnerskapet för ett effektivt utvecklingssamarbete från den 1 december 2011 ⁽¹⁾, särskilt punkt 32 om vikten av att erkänna den privata sektorns centrala roll när det gäller att driva på innovation, välstånd, inkomster och sysselsättning, samt att mobilisera inhemska resurser och på så sätt bidra till minskad fattigdom,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen om offentlig-privat ⁽²⁾ samarbete och det partnerskap för välstånd ⁽³⁾ som bildades genom Busaninitiativets byggsten för den privata sektorn,
- med beaktande av slutdokumentet *The future we want* från Förenta nationernas Rio+20-konferens om hållbar utveckling den 20–22 juni 2012 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av FN:s vägledande principer om företag och mänskliga rättigheter ⁽⁵⁾,
- med beaktande av FN:s Global Compact-initiativ och OECD:s riktlinjer för multinationella företag: *Complementarities and Distinctive Contributions* ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Unctads investeringspolitiska ram för hållbar utveckling ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Afrikanska utvecklingsbanksgruppens strategi för utveckling av den privata sektorn 2013–2017 med titeln: *Supporting the transformation of the private sector in Africa* ⁽⁸⁾,
- med beaktande av ILO:s trepartsförklaring om principer för multinationella företag och socialpolitik ⁽⁹⁾,
- med beaktande av Unidos Limadeklaration om vägen mot en inkluderande och hållbar industriell utveckling ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av ILO:s agenda för anständigt arbete,
- med beaktande av artikel 9.2 b i Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som fastställer krav på att säkerställa att enskilda enheter som erbjuder anläggningar och service dit allmänheten äger tillräde beaktar alla aspekter av tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande *En förnyad EU-strategi 2011–2014 för företagens sociala ansvar* (COM(2011)0681),
- med beaktande av den globala utvecklingsramen för tiden efter 2015, i vilken den privata sektorns roll som den viktigaste samarbetspartnern i genomförandet av insatser och i övergången till en grön ekonomi framhålls,
- med beaktande av de frivilliga riktlinjerna för ansvarsfull markförvaltning från 2010 ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/development/effectiveness/49650173.pdf>.

⁽²⁾ http://www.mofa.go.jp/mofaj/annai/honsho/seimu/nakano/pdfs/hlf4_5.pdf.

⁽³⁾ http://www.ifc.org/wps/wcm/connect/topics_ext_content/ifc_external_corporate_site/idg_home/p4p_home.

⁽⁴⁾ <http://www.uncsd2012.org/content/documents/727The%20Future%20We%20Want%2019%20June%201230pm.pdf>.

⁽⁵⁾ http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf.

⁽⁶⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/34873731.pdf>.

⁽⁷⁾ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/diaepcb2012d5_en.pdf

⁽⁸⁾ http://www.afdb.org/fileadmin/uploads/afdb/Documents/Policy-Documents/2013-2017_-_Private_Sector_Development_Strategy.pdf.

⁽⁹⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-ed_emp/-emp_ent/-multi/documents/publication/wcms_094386.pdf.

⁽¹⁰⁾ http://www.unido.org/fileadmin/Lima_Declaration.pdf

⁽¹¹⁾ http://www.un.org/disabilities/documents/convention/convention_accessible_pdf.pdf

⁽¹²⁾ <http://www.fao.org/nr/tenure/voluntary-guidelines/en/>.

Torsdagen den 14 april 2016

- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för internationell handel (A8-0043/2016), och av följande skäl:
- A. Den offentliga sektorns roll är grundläggande för att nå målen om hållbar utveckling. Den privata sektorn är en motor för skapande av välbefinnande och ekonomisk tillväxt i alla marknadsekonomier och svarar för 90 % av sysselsättningen och inkomsterna i utvecklingsländerna. Enligt FN står den privata sektorn för 84 % av utvecklingsländernas BNP och kan utgöra en hållbar grund för inhemsk resursmobilisering, vilket leder till ett minskat bidragsberoende så länge sektorn regleras ordentligt, följer principerna för mänskliga rättigheter och miljöstandarder och är kopplad till konkreta långsiktiga förbättringar för den inhemska ekonomin, en hållbar utveckling och minskad ojämlikhet.
- B. Enligt FN:s utvecklingsprogramms fattigdomsindex tjänar 1,2 miljarder människor mindre än 1,25 amerikanska dollar per dag. Ojämlikheterna ökar och utgör, tillsammans med fattigdomen, ett av de största hoten mot den globala stabiliteten.
- C. Det finns ett tydligt samband mellan utvecklingen av en stark tillverkningsindustri och marknadens bidrag till fattigdomsminskningen: om förädlingsvärdet för tillverkningsindustrin ökar med 1 % per capita minskar antalet personer som lever i fattigdom med nästan 2 %⁽¹⁾.
- D. Behovet av investeringar i utvecklingsländerna är mycket stort och beräknas uppgå till 2,4 biljoner amerikanska dollar mer per år än i dag. Privat finansiering kan komplettera, men inte ersätta, offentlig finansiering.
- E. FN utnämnde 2012 till kooperationernas år för att understryka deras roll för att säkra utvecklingen, stärka människors egenmakt, öka den mänskliga värdigheten och bidra till att nå millenniemålen för en hållbar utveckling. Den kooperativa sektorn i världen har cirka 800 miljoner medlemmar i över 100 länder och beräknas omfatta över 100 miljoner arbetstillfällen globalt.
- F. Mikroföretag och små och medelstora företag, vilka utgör ryggraden i alla marknadsekonomier, åläggs mycket större regleringsbördor i utvecklingsländer än inom EU. I utvecklingsländerna verkar de flesta av dem inom den informella ekonomin, som präglas av osäkerhet och inom vilken de saknar rättsligt skydd, arbetsrättigheter och tillgång till finansiering. Enligt Världsbankens rapport *Doing Business 2014* är regleringsbördan i själva verket störst i de fattigaste länderna⁽²⁾.
- G. Industrialisering (i synnerhet genom utveckling av lokala små och medelstora företag) och små och medelstora industrier, är en drivkraft för välbefinnande och utveckling.
- H. I FN:s förklaring om rätten till utveckling från 1986 bekräftas att utveckling är en grundläggande mänsklig rättighet. I förklaringen fastställs ett människorättsbaserat synsätt som karaktäriseras av förverkligandet av alla mänskliga rättigheter (ekonomiska, sociala, kulturella, civila och politiska). I förklaringen fastställs även att det internationella samarbetet ska stärkas.

⁽¹⁾ http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf

⁽²⁾ Världsbanksgruppen, *Doing Business 2014: Understanding Regulations for Small and Medium-Size Enterprises*, 29 oktober 2013.

Torsdagen den 14 april 2016

- I. Utländska direktinvesteringar kan bidra till uppnåendet av millenniemålen för en hållbar utveckling, vilket återspeglas i Unctads förslag om investeringar i millenniemålen (en handlingsplan för att främja bidragen till den privata sektorn ⁽¹⁾), om direktinvesteringarna regleras på rätt sätt och kopplas till konkreta förbättringar i den inhemska ekonomin, i synnerhet när det gäller överföringar av teknik och skapandet av utbildningsmöjligheter för den lokala arbetskraften, inklusive kvinnor och ungdomar.
- J. Importtullar spelar en avgörande roll för de statliga inkomsterna och gör det möjligt för nya branscher att växa fram på utvecklingsländernas egna inhemska marknader. Importtullar på bearbetade jordbruksprodukter kan skapa utrymme för ett mervärde och jobbskapande inom landsbygdsekonomier, samtidigt som de främjar livsmedelssäkerheten.
- K. I utvecklingsländerna finns 60 % av arbetstillfällena inom den informella sektorn i mikroföretag och små och medelstora företag, men 70 % av dessa företag saknar finansiering från finansinstitut, trots att de skulle behöva det för att växa och skapa arbetstillfällen.
- L. Av de 100 största ekonomiska aktörerna i världen är 51 företag och de 500 största multinationella företagen svarar för närmare 70 % av världshandeln.
- M. Det genomsnittliga förädlingsvärdet per capita för tillverkningsindustrin är 10 gånger högre i industriländer än i utvecklingsländer och 90 gånger högre än i de minst utvecklade länderna ⁽²⁾,
- N. Skatteutrymmet i utvecklade länder och utvecklingsländer begränsas i realiteten av kraven från globala investerare och finansmarknader. Enligt internationella valutafonden påverkas i synnerhet utvecklingsländerna av företagets skatteflykt, och de är mer beroende av inkomstskatter från företag som inkomstkälla än vad OECD-länderna är. EU:s medlemsstater tillämpar i stor utsträckning förfaranden som gör det lättare för transnationella företag och enskilda att smita undan skatt.
- O. Den högnivåpanel som ger råd åt FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon om utvecklingsagendan för perioden efter 2015 rådfrågade koncerncheferna för 250 företag (med en årsomsättning på 30 miljarder dollar) från 30 länder och drog slutsatsen att hållbarhet måste vara en integrerad del av företagets strategier för att de ska kunna utnyttja affärsmöjligheterna i samband med hållbar tillväxt. Den privata sektorns beredvillighet att bidra till en hållbar utveckling hindras ofta av bristen på tydliga modeller för företag att ingå partnerskap med den offentliga sektorn. Den privata sektorn har potential att tillhandahålla varor och tjänster till fattiga samhällen och befolkningar, vilket leder till minskade kostnader, ökade valmöjligheter samt produkter och tjänster som är skraddarsydda efter deras specifika behov, samt bidrar till spridningen av miljömässiga och sociala skyddsmekanismer och standarder.
- P. I brist på en allmänt vedertagen definition kan offentlig-privata partnerskap definieras som överenskommelser mellan flera privata aktörer, offentliga organ eller civilsamhällesorganisationer för att uppnå samhällsmål av ömsesidig nytta genom ett utbyte av resurser och/eller expertkunskaper.
- Q. De europeiska instituten för biståndsfinansiering, en grupp med 15 bilaterala institutioner som spelar en viktig roll för att ge långsiktig finansiering till den privata sektorn i utvecklings- och reformeringsekonomier, har som mål att investera i företag som ger en rad olika utvecklingseffekter, allt ifrån tillhandahållande av tillförlitlig elförsörjning och rent vatten till att ge små och medelstora företag tillgång till marknader för små jordbruk.

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/PublicationChapters/wir2014ch4_en.pdf

⁽²⁾ http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf

Torsdagen den 14 april 2016

- R. Offentlig-privata partnerskap har i flera decennier varit vanliga i utvecklade länder, framför allt i Europa och Förenta staterna. I dag används de allmänt av de flesta biståndsgivare i utvecklingsländerna och svarar för cirka 15–20 % av de totala infrastrukturinvesteringarna.
- S. Fortfarande är 2,5 miljarder människor, de flesta kvinnor och unga, utestängda från företagsvärlden, den formella finanssektorn och möjligheten att äga fastigheter och mark. Det finns en stadig könsklyfta på mellan sex och nio procentenheter när det gäller inkomsterna i utvecklingsländer. Social dialog är ett betydelsefullt sätt att stödja jämställdhet på arbetsplatsen och vända mönstret med underrepresentation inom företagen i utvecklingsländerna.
- T. Väl utformade och effektivt genomförda offentlig-privata partnerskap kan mobilisera långsiktig privat och offentlig finansiering, skapa tekniska och affärsmässiga innovationer och ha inbyggda mekanismer som säkerställer att sådana partnerskap hålls ansvariga för utvecklingsresultaten.
- U. De offentlig-privata partnerskapen i utvecklingsländerna har hittills i första hand varit inriktade på energi-, infrastruktur- och telekommunikationsbranscherna, medan de potentiella möjligheterna inom sektorer såsom jordbruk, utbildning, grön teknik, forskning och utveckling, hälsovård och äganderätt till stor del förblir outnyttjade.
- V. Närmare två tredjedelar av Europeiska investeringsbankens (EIB) utlåning till AVS-länderna under de senaste tio åren har varit inriktad på verksamheter inom den privata sektorn. EIB:s Cotonouinvesteringsfacilitet har vunnit anseende som en unik, riskbärande revolverande fond för finansiering av högriskinvesteringar som ska främja utvecklingen av den privata sektorn.
- W. Trots att 45 miljoner nya arbetssökande kommer ut på utvecklingsländernas arbetsmarknader varje år ⁽¹⁾ uppger 34 % av företagen i 41 länder att de inte kan hitta de arbetstagare de behöver.
- X. I agendan för förändring betraktas kombinerad finansiering som ett viktigt instrument för att få fram ytterligare resurser genom att kombinera EU-bidrag med lån eller kapital från offentliga och privata finansärer. I revisionsrättens särskilda rapport 16 (2014) om att kombinera bidrag kom man dock fram till slutsatsen att i nästan hälften av de undersökta fallen var det inte uppenbart att bidragen var berättigade, för ett antal av dessa fall fanns det tecken på att investeringarna skulle ha gjorts även utan EU-bidraget.
- Y. Tillverkningsindustrin, med 470 arbetstillfällen runt om i världen 2009 och cirka en halv miljard jobb 2013 ⁽²⁾, ger stora möjligheter för sysselsättning och skapande av välstånd samt för att erbjuda bra och högkvalitativt arbete.
- Z. Förmögenheterna i världen koncentreras i allt större utsträckning till en liten, rik elit och den rikaste procenten beräknas äga mer än hälften av världens tillgångar 2016.
- AA. Rättvisa och progressiva skattesystem med kriterier för välstånd och social rättvisa spelar en nyckelroll för att minska ojämlikheterna genom att åstadkomma en omfördelning från höginkomsttagande medborgare till de mest behövande i ett land.

⁽¹⁾ Uppbyggnad av en sysselsättningsorienterad ram för stark, hållbar och balanserad tillväxt – i *The Challenges of Growth, Employment and Social Cohesion*, (Tillväxtens, sysselsättningens och den sociala sammanhållningens utmaningar) bakgrundshandlingar för den gemensamma konferensen mellan ILO och Internationella valutafonden, ILO, 2010

⁽²⁾ https://www.unido.org/fileadmin/user_media/Research_and_Statistics/ UNIDO_IDR_2013_main_report.pdf

Torsdagen den 14 april 2016

En långsiktig strategi för samarbete med den privata sektorn

1. Europaparlamentet påpekar att den privata sektorns investeringar i utvecklingsländer kan bidra till att uppnå FN:s mål för hållbar utveckling om de regleras ordentligt. Parlamentet välkomnar och instämmer i rådets slutsatser av den 12 december 2014 om en större roll för den privata sektorn inom utvecklingssamarbetet. Parlamentet välkomnar kommissionens initiativ att hjälpa den privata sektorn att, vid sidan om andra statliga och icke-statliga biståndsorganisationer och inkluderande företagsmodeller såsom kooperativ och sociala företag, bli en verklig partner i arbetet för en inkluderande och hållbar utveckling inom ramen för FN:s mål för en hållbar utveckling. Detta kräver att den privata sektorn åtar sig att verka för ett gott styre, minskad fattigdom och skapande av välstånd genom hållbara investeringar samt för att minska ojämlikheterna, främja mänskliga rättigheter och miljöstandarder och öka egenmakten hos lokala ekonomier. Parlamentet understryker att de privata och offentliga aktörernas olika roller måste vara helt klara och erkännas av alla inblandade parter.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att aktivt engagera sig i diskussionerna om 2030-agendan, samtidigt som man erkänner mångfalden inom den privata sektorn och de utmaningar som det innebär att utrota fattigdomen bland de mest marginaliserade och de som är svårast att nå. Parlamentet anser att man i EU:s politik för att involvera den privata sektorn i utvecklingen behöver specificera vilken privat sektor man riktar sig till.
3. Europaparlamentet understryker att framtida partnerskap inom 2030-agendan för hållbar utveckling i större utsträckning måste fokusera på att motverka fattigdom och ojämlikhet. Parlamentet påminner om att offentligt utvecklingsbistånd måste fortsätta att spela en central roll för att utrota alla former och fattigdom och möta grundläggande sociala behov i utvecklingsländer, och får inte ersättas av privat finansiering. Parlamentet erkänner att det finns möjligheter att stärka privat finansiering genom officiellt utvecklingsbistånd under förutsättning att man uppfyller krav på transparens, ansvarighet, ägande och samordning med ländernas prioriteringar och en hållbar skuldförvaltning.
4. Europaparlamentet efterlyser mer offentliga investeringar i offentliga tjänster som är tillgängliga för alla, i synnerhet inom transportsektorn och för att skapa tillgång till dricksvatten, hälsovård och utbildning.
5. Europaparlamentet anser att de privata och offentliga sektorerna är som mest effektiva när de samarbetar för att skapa en miljö som främjar investeringar och företagande samt lägger grunden för ekonomisk tillväxt. Parlamentet understryker att alla partnerskap och allianser med den privata sektorn måste grundas på gemensamma värdeprioriteringar så att företagens affärs mål anpassas till EU:s utvecklingsmål och följer internationella standarder om utvecklingseffektivitet. Parlamentet anser att de måste utvecklas och ledas tillsammans med de aktuella partnerländerna så att risker, ansvarsområden och vinster delas. De måste också vara kostnadseffektiva och ha precisa utvecklingsmål, regelbundna milstolpar och tydlig ansvarighet och öppenhet.
6. Europaparlamentet välkomnar utländska privata investeringar i utvecklingsländer för att skynda på den inhemska utvecklingen. Parlamentet betonar vidare betydelsen av att uppmuntra ansvarstagande investeringar som ger stöd till lokala marknader och bidrar till att motverka fattigdomen.
7. Europaparlamentet stöder det arbete som de europeiska instituten för biståndsfinansiering gör då dess medlemmar bidrar med kapital till företag i utvecklingsländer genom direktinvesteringar till företag, samt indirekt genom att avsätta kapital till lokala affärsbanker och riskkapital till tillväxtmarknader, med fokus på mikroföretag och små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar kommissionen att gynna denna typ av program genom sin finansiering och sitt samarbete, eftersom den privata sektorn är av yttersta vikt i utvecklingsländerna.
8. Europaparlamentet vill att det tas fram effektivare standarder för öppenhet och ansvarsskyldighet för EU:s teknikföretag i samband med export av teknik som kan användas för att kränka mänskliga rättigheter, underlätta korruption eller motarbeta EU:s säkerhetsintressen.
9. Europaparlamentet betonar att EU:s områden för handels-, investerings-, säkerhets- och utvecklingspolitik är sammankopplade och får direkta effekter i utvecklingsländerna. Parlamentet påminner om att artikel 208 i Lissabonfördraget innehåller principen om en konsekvent politik för utveckling, vilken innebär att utvecklingssamarbetets mål måste beaktas i sådan politik som sannolikt kommer att påverka utvecklingsländerna. Parlamentet vill att all handels- och investeringspolitik ska utvärderas utifrån dess utvecklingseffekt, i synnerhet när det gäller universell tillgång till varor och tjänster av allmänt intresse. Parlamentet understryker betydelsen av att förbättra kapitlen om hållbar utveckling i alla framtida bilaterala handelsavtal i syfte att inkludera effektiva rapporteringsordningar för den privata sektorn.

Torsdagen den 14 april 2016

10. Europaparlamentet betonar behovet av att undersöka hur den privata sektorn kan integreras ytterligare i den europeiska grannskapspolitiken för att hjälpa till att skapa ekonomisk tillväxt och arbetstillfällen i Europas grannländer, till exempel genom att dela kunskap och ge tillgång till kapital.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja, stödja och finansiera offentlig-privata partnerskap som en första möjlighet samt att införa obligatoriska och allmänt tillgängliga bedömningar av effekterna på fattigdomen och samhället när utvecklingsprogram genomförs tillsammans med den privata sektorn.
12. Europaparlamentet uppmanar EU att inkludera ett formellt samråd med civilsamhällets organisationer och de samhällen som direkt och indirekt påverkas av utvecklingsprojekt.
13. Europaparlamentet framhåller de enorma möjligheter att uppnå ett EU-mervärde som kan skapas genom partnerskap med den privata sektorn, i nära samordning med medlemsstaterna och berörda internationella organisationer, som i många fall har bevisad erfarenhet av att arbeta tillsammans med den privata sektorn. Parlamentet understryker att en fullt fungerande marknadsekonomi, som bygger på rättsstatsprincipen, fortsätter att vara en betydande drivkraft för ekonomisk och social utveckling och betonar att EU:s utvecklingspolitik bör återspegla detta.
14. Europaparlamentet välkomnar ramen för affärsengagemang med FN, där det understryks att en robust privat sektor som ger ekonomisk tillväxt är avgörande för att nå målen om en hållbar utveckling och att den privata sektorn ger viktiga bidrag till delade ekonomiska, sociala och miljömässiga framsteg.
15. Europaparlamentet välkomnar den privata sektorns deltagande i OECD:s högnivåforum för biståndseffektivitet. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang särskilt innovativa sätt att öka utvecklingsfinansieringen från den privata sektorn och den gemensamma Busanförlaringen från 2011 om att öka och utvidga det offentlig-privata samarbetet för bred, inkluderande och hållbar tillväxt.
16. Europaparlamentet välkomnar att andelen obundet, bilateralt bistånd stadigt har ökat, men uttrycker sin oro över fortsatta formella och informella former av bundet bistånd⁽¹⁾. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att genomföra det åtagande de gjorde vid det europeiska samförståndet om utveckling om fortsatt avbindning av bistånd, utöver gällande OECD-rekommendationer. Parlamentet betonar att det finns en tillväxtskapande potential i ytterligare avbindning av bistånd, vilket skulle gynna lokala branscher i utvecklingsländer. Parlamentet kräver en höjning av det reella biståndet och en hållbar uppbyggnad av de regionala och lokala värdekedjorna samt större egenmakt för lokala aktörer och en fokusering på uppbyggande av hållbara regionala/lokala värdekedjor. Parlamentet betonar betydelsen av lokalt och regionalt ägande och av partnerländers egna nationella strategier och reformagendor, samt av att utvecklingsprojekt inkluderas och att ett mervärde skapas genom att säkra lokala försörjningskedjor. Parlamentet anser att utvecklingspolitiken spelar en viktig roll för att bekämpa grundorsakerna till de rådande migrationsströmmarna till EU.
17. Europaparlamentet erkänner att alla länder, men i synnerhet utvecklingsländer, har rätt att införa tillfälliga kapitalbegränsningar för att förhindra en ekonomisk kris till följd av kortfristiga och volatila flöden av privat kapital. Parlamentet vill se att inskränkningar av denna rätt tas bort från alla handels- och investeringsavtal, inklusive inom Världshandelsorganisationen.
18. Europaparlamentet påpekar att EU måste beakta tillgängligheten vid sitt stöd till den privata sektorn eftersom en utestängning av en stor del av befolkningen, till exempel personer med funktionsnedsättning, innebär att en icke-försumbar marknad undanhålls från de privata företagen.

Stöd till lokala, privata aktörer i utvecklingsländerna

19. Europaparlamentet framhåller att regleringsbördan för mikroföretag och små och medelstora företag i utvecklingsländerna är betydligt tyngre än för motsvarande företag inom EU och att de saknar rättsligt skydd och äganderätt, samt är verksamma inom den osäkra informella ekonomin. Parlamentet understryker därför betydelsen av markregistreringssystem. Den lokala privata sektorn i utvecklingsländerna måste främjas genom till exempel tillgång till finansiering och främjande av företagande. Kommissionen, andra biståndsgivare och utvecklingsorgan uppmanas att öka sitt stöd för att bygga upp de inhemska små och medelstora företagens kapacitet.

⁽¹⁾ ActionAid (2005) Real Aid An Agenda for Making Aid Work, s. 4.

Torsdagen den 14 april 2016

20. Europaparlamentet uppmanar EU att främja nationellt ägda utvecklingsstrategier för att utforma den privata sektorns bidrag till utveckling inom en utvecklingsram som fokuserar på inhemska kooperativ, mikroföretag och små och medelstora företag, i synnerhet småskaliga jordbruk, eftersom de erbjuder störst potential för att driva på en rättvis utveckling i länderna.

21. Europaparlamentet understryker behovet av att öka stödet för partnerskap med utvecklingsländer i syfte att modernisera deras utvecklingsram genom att skapa en bra miljö för privata initiativ, erbjuda stödmekanismer för företag och samtidigt hitta rätt balans mellan att skapa en omgivning som främjar investeringar och skyddar offentliga intressen och miljön genom reglering. Parlamentet noterar att det finns ett behov av att upprätta tillförlitliga banksystem och skatteförvaltningar i utvecklingsländer som kan erbjuda tillräcklig ekonomisk styrning och förvaltning för offentliga och privata medel. Parlamentet uppmanar partnerländernas regeringar att införa en tidsfristklausul så att onödiga regler kan upphävas och påpekar att lagstiftningen bör bli föremål för konsekvensbedömningar för att bedöma negativ påverkan på sysselsättningen och hot mot miljöstandarder.

22. Europaparlamentet uppmanar EU att stärka utvecklingsländernas kapacitet att mobilisera inhemska inkomster för att bekämpa skatteundandragande, korruption och illegala finansiella flöden, och i synnerhet för att hjälpa de minst utvecklade länderna och instabila stater att bygga upp mer effektiva och stabila statliga institutioner genom bland annat utveckling av rättvisa och effektiva skattesystem. Parlamentet uppmanar i detta syfte EU att uppgradera sitt ekonomiska och tekniska stöd till utvecklingsländer för att säkerställa större öppenhet och ökat ansvarstagande. Parlamentet uppmanar EU, dess medlemsstater, alla berörda organisationer samt de utvecklade länder och utvecklingsländer som har undertecknat Busanpartnerskapet för ett effektivt utvecklingssamarbete att uppfylla sina åtaganden om att öka insatserna för att bekämpa korruption och illegala finansiella flöden.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionens GD Internationell utveckling och samarbete att tillsammans med GD Näringsliv etablera regionala stödstrukturer för små och medelstora företag och mikroföretag i utvecklingsländer, med Enterprise Europe Network som modell, för att hjälpa dem in i den legala ekonomin, få tillgång till finansiering och kapital, få tillträde till marknader och övervinna rättsliga hinder, samt att i synnerhet stärka de mellanliggande organisationer som representerar dem. Parlamentet understryker att sådana strukturer med tiden också kan bli forum för lansering av lokala och regionala offentlig-privata partnerskap inom allt från jordbruksföretag till yrkesutbildning och hälso- och sjukvårdsprogram för att därigenom underlätta kapacitetsuppbyggnad, kunskaps- och erfarenhetsutbyte, samt sammanlagning av lokala och internationella resurser.

24. Europaparlamentet upprepar att det är EU:s ansvar att stödja ett rättvist globalt skattesystem, vilket omfattar att etablera effektiva obligatoriska krav för landsvis rapportering för transnationella företag, upprätta offentliga register över de verkliga ägarna till företag, förvaltningsbolag eller liknande organ samt säkerställa ett automatiskt utbyte av skatteinformation och en rättvis fördelning av beskattningsrätten vid förhandling om skatte- och investeringsavtal med utvecklingsländer. Parlamentet anser även att utländska direktinvesteringar endast ska gå till företag och fonder som är beredda att offentliggöra vilka de verkliga ägarna är och redovisa sina räkenskaper landsvis.

25. Europaparlamentet påminner om att tullsystem är en grundläggande del av de regleringar som främjar en utveckling och ett jobbskapande inom den privata sektorn som gynnar fattiga. Parlamentet konstaterar dock med oro att de ekonomiska partnerskapsavtalen innebär obligatoriska tullsänkningar för ett rad ekonomiska sektorer i AVS-länder, trots att ett avskaffande av alla tullar på importen från EU skulle leda till betydande minskningar av tullinkomsterna, i vissa fall med hela 15–20 % av de statliga inkomsterna. Parlamentet kräver att EU utformar sin handelspolitik i enlighet med principen om en konsekvent politik för utveckling.

26. Europaparlamentet välkomnar EIB:s finansieringsram för effektfinsiering via Cotonouinvesteringsfaciliteten, som gör det möjligt för EIB att utöka sitt stöd till den privata sektorn på mer riskfyllda områden och under mer besvärliga förhållanden. Parlamentet beklagar nedskärningarna i EIB:s utlåning till Asien. Parlamentet betonar att alla EIB-investeringar inom Cotonouinvesteringsfaciliteten bör anpassas till de nationellt ägda utvecklingsstrategierna, i enlighet med principen om demokratiskt ägande.

Torsdagen den 14 april 2016

27. Europaparlamentet understryker det faktum att i instabila stater och i länder som byggts upp efter en konflikt är hindren mot utvecklingen av den privata sektorn större än på andra ställen samt kräver mer riktade insatser för att förbättra investeringsklimatet, avskaffa hämmande, föråldrade företagsregleringar, motverka aggressivt företagsagerande och bekämpa den utbredda korruptionen. Parlamentet rekommenderar i detta sammanhang att kommissionen arbetar tillsammans med partnerländerna och den privata sektorn för att forma den politiska dialogen och överbrygga den omfattande misstro som finns mellan myndigheterna och den privata sektorn på grund av en tradition med vinstmaximerande beteende, vänskapstjänster och bristande legitimitet.

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och utvecklingsländerna att öka sina ansträngningar för att stärka kvinnors ekonomiska egenmakt och upprätta stödmekanismer för kvinnliga företagare. Parlamentet noterar att en sparinriktad strategi för att inkludera kvinnor i ekonomin har visat sig ge goda resultat och rekommenderar att ett jämställdhetsperspektiv ska integreras i alla partnerskapsprogram i kombination med utbildning i företagande för kvinnor, unga, personer med funktionsnedsättning och nätverk som riktar sig till kvinnliga företagare. Parlamentet vill se ett utökat stöd till lokala kvinnliga företagare så att de kan ta del av den tillväxt som den privata sektorn genererar. Parlamentet rekommenderar att man vidtar åtgärder för att övervaka processen för att öka kvinnors ekonomiska egenmakt, och konstaterar att enligt Internationella valutafonden skulle inkomsten per capita öka kraftigt om kvinnor och män bidrog lika mycket till arbetskraften.

Att engagera den europeiska och internationella företagssektorn för att skapa hållbar utveckling

29. Europaparlamentet framhåller att den privata sektorns potentiella bidrag till en långsiktig hållbar utveckling inte bara handlar om ekonomi, erfarenheter och expertkunskaper, utan inkluderar utvecklingen av lokala värdekedjor och distributionskanaler som kan skapa sysselsättning, minskad fattigdom, ökad jämlikhet, främjande av kvinnors rättigheter och möjligheter, miljömässig hållbarhet, ökad räckvidd och effektivitet samt ytterligare tillgång till kommersiellt tillgängliga och rimligt prissatta produkter, tjänster och tekniker. Parlamentet vill att utvecklingsarbetet ska spela en betydelsefull roll vid genomförandet av avtalade internationella standarder, såsom FN:s vägledande principer för företagande och mänskliga rättigheter och ILO:s standarder, bland annat genom samarbete med europeiska företag och investerare för att säkerställa att deras affärsverksamhet och försörjningskedjor i utvecklingsländerna fullt ut följer de vägledande principerna och OECD:s riktlinjer för multinationella företag.

30. Europaparlamentet understryker att den sociala dialogen är avgörande för att säkerställa att den privata sektorn engagerar sig effektivt i utvecklingen. Parlamentet betonar att det är utvecklingsländernas ansvar att stödja den sociala dialogen mellan den privata sektorns arbetsgivare, arbetstagare och nationella myndigheter som ett sätt att främja gott styre och statens stabilitet. I synnerhet uppmanas utvecklingsländerna att se till att den sociala dialogen även omfattar industrikluster och industriella frizoner för bearbetning på export.

31. Europaparlamentet understryker att den privata sektorn, i synnerhet lokala små och medelstora företag, måste utgöra en del av den politiska dialogen tillsammans med alla andra utvecklingspartner för att kunna underlätta en ömsesidig förståelse, hantera förväntningar och säkerställa effektivitet och insyn. Parlamentet understryker i detta sammanhang EU-delegationernas viktiga roll i utvecklingsländer som en plattform för sådana dialoger. Parlamentet understryker den positiva roll som företagen spelar som katalysatorer för socialt inkluderande utveckling samt deras kapacitet att stärka samhällen genom skapande av arbetstillfällen och inkomster. Parlamentet påpekar framför allt att arbetstagarna har skapat delade tjänstekooperativ och tjänsteföreningar för att bistå vid deras egen sysselsättning inom den informella ekonomin, samtidigt som spar- och kreditkooperativ ger tillgång till banktjänster som annars saknas i många landsbygdsområden och finansierar bildandet av småföretag och mikroföretag. Parlamentet erkänner att den privata sektorn inkluderar aktörer såsom sociala företag och rättvisemärkta organisationer som har sociala och miljömässiga principer inbyggda i sitt arbete. Parlamentet uppmanar kommissionen att erkänna dessas insatser vid sitt arbete rörande den privata sektorns roll i utvecklingen.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja förslaget från investerare och andra berörda parter om att stödja bindande bestämmelser om social, miljömässig och människorättslig rapportering från företag, i enlighet med EU:s direktiv om icke-finansiell rapportering, eftersom detta utgör ett av de nya förslagen till FN:s mål om hållbar utveckling.

Torsdagen den 14 april 2016

33. Europaparlamentet vill att EU bidrar till att stärka och bygga upp strukturer, nätverk och institutioner för inhemska privata aktörer, i synnerhet mikroföretag och små och medelstora företag, och beaktar deras roll vid utformningen av den nationella och regionala politiken.

34. Europaparlamentet understryker att ett av de största hindren för privata företags engagemang i utvecklingsländerna är bristen på projekt som kan godtas av bankerna till följd av de svaga rättsliga, institutionella och finansiella ramarna och det bristfälliga upprätthållandet av lagstiftningen, samt bristen på resurser för investeringsplanering och projektberedning. Parlamentet efterlyser ett ökat tekniskt stöd till partnerländernas offentliga företag för att öka deras kapacitet att ta ansvar för ledningen av offentlig-privata partnerskap och hävda äganderätten i slutet av processen. Parlamentet understryker att den privata sektorn måste se en lönsamhet i långsiktiga investeringar eftersom de annars, beroende på aktieägarnas intressen, kan sakna den långsiktiga vision som krävs för lönsamhet i de sociala sektorer som är nödvändiga för mänsklig utveckling.

35. Europaparlamentet noterar att de privata satsningarna på infrastruktur i utvecklingsländerna har ökat kraftigt, från 18 miljarder US-dollar 1990 till 150 miljarder US-dollar 2013. Parlamentet vill se ett fortsatt engagemang i detta avseende, och konstaterar att bristen på infrastruktur hämmar tillväxten inom den privata sektorn eftersom produktionen och skapandet av sysselsättning undermineras.

36. Europaparlamentet understryker den enorma potential som finns för att etablera offentlig-privata partnerskap inom jordbruket, vilket bör ske enligt tydliga och starka regler för äganderätt och besittningsrätt för att förhindra markrofferi och säkerställa en utvidgad och effektiv jordbruksproduktion. Parlamentet välkomnar att man under 2014 startade ett EU-program för att stärka markförvaltningen i afrikanska länder. Parlamentet rekommenderar att EU och dess delegationer spelar en större roll i samarbetet med partnerregeringar samt EIB, Internationella jordbruksutvecklingsfonden (IFAD) och andra liknande organ för att involvera den privata sektorn i att finna marknadsbaserade lösningar på problem inom jordbruket. Parlamentet understryker behovet av att upprätta ekonomiska incitament för att undvika utestängning av små, avlägset belägna befolkningar och jordbrukare som odlar spannmål utan större kommersiellt intresse, eller som knappast kommer att vara attraktiva för jordbruksföretag. Parlamentet understryker att säkerhetsklausuler bör inkludera sociala och miljömässiga riskbedömningar, samråd med behöriga representanter för de berörda samhällena, med deras fria, på förhand inhämtade och välinformerade samtycke till det aktuella projektet samt rättsligt stöd för dessa samhällen vid behov. Parlamentet uppmanar kommissionen att låta projekten åtföljas av övervakningsförfaranden samt att förhandla om en översyn av kontrakt i de fall då dessa har visat sig vara skadliga för lokalbefolkningen.

37. Europaparlamentet understryker även de risker som är kopplade till offentlig-privata företag inom jordbruket, däribland markrofferi vilket måste förhindras. Parlamentet understryker betydelsen av att fokusera på stöd till småskaliga jordbrukare, i synnerhet kvinnor, och uppmanar kommissionen att koppla alla offentlig-privata partnerskap där EU-medel används inom jordbrukssektorn till heltäckande åtgärder för att skydda småskaliga jordbrukare, boskapsskötare och andra utsatta markanvändare mot risken att förlora tillträde till mark eller vatten. Parlamentet understryker att säkerhetsklausuler bör inkludera sociala och miljömässiga riskbedömningar som ett villkor för att inleda det aktuella projektet samt rättsligt stöd för dessa samhällen vid behov. Parlamentet rekommenderar att projekten från G8-gruppens nya allians ersätts av initiativ under det övergripande programmet för utveckling av det afrikanska jordbruket (CAADP). De ekonomiska och sociala ersättningarna måste vara bindande åtaganden och alternativa utvecklingsplaner måste alltid beaktas.

38. Europaparlamentet rekommenderar att EU fortsätter att stödja förnybara och gröna energiprojekt i utvecklingsländer, i synnerhet i landsbygdsområden, på ett hållbart sätt. Parlamentet välkomnar att en av prioriteringarna i EIB:s finansieringsram för effektfinsiering är investeringar i energisektorn, som generellt betraktas som en avgörande faktor för att få fart på den ekonomiska tillväxten i Afrika. Parlamentet förväntar sig innovativa finansieringsinstrument för att driva på investeringar från den privata sektorn inom förnybar energi, energieffektivitet och tillgång till energi. Parlamentet uppmanar även EIB och de europeiska instituten för biståndsfinansiering att ge ytterligare stöd till investeringsprojekt för begränsning av och anpassning till klimatförändringarna i Afrika, i enlighet med EU:s åtaganden och skyldigheter enligt Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring. Parlamentet påminner om att man måste prioritera småskaliga, fristående och decentraliserade energiprojekt för att säkerställa energitillträde till landsbygdsområden, samtidigt som man undviker de potentiella negativa sociala och miljömässiga effekter som storskalig energinfrastruktur kan få.

Torsdagen den 14 april 2016

39. Europaparlamentet uppmanar EU att utveckla en robust regleringsram som bygger på utvecklandet av effektiva kriterier inom vilka den privata sektorn måste verka, däribland främjande av långsiktiga, kontraktsbyggande offentlig-privata företag. Parlamentet uppmanar EU att endast verka för användandet av offentlig-privata partnerskap om lönsamhetsbedömningar visar att det inte finns några andra billigare och mindre riskfyllda möjligheter. EU uppmanas att införa en effektiv säkerhetspolitik för offentlig-privata partnerskap för att säkerställa att de mänskliga rättigheterna, inklusive kvinnors rättigheter, respekteras.

40. Europaparlamentet välkomnar de resultat som uppnåtts när det gäller att slå ihop offentliga och privata resurser för hälso- och sjukvård och bättre tillgång till läkemedel, samt i syfte att i allt högre grad utnyttja tekniköverföringsmöjligheterna i utvecklingsländerna. Parlamentet vill se att EU hjälper till att öppna vägar för samarbete utöver tillgången till mediciner för att reformera dysfunktionella hälsovårdssystem i utvecklingsländer. Parlamentet understryker att stödet till lokala små och medelstora företag och industrier kan utvidgas genom inte bara finansieringsinstrument, utan även genom tekniköverföring, kapacitetsuppbyggnad, utveckling av hållbara leveranskedjor och kontakter mellan företag.

41. Europaparlamentet understryker betydelsen av att minska klyftan mellan utbildningssystemet och den befintliga arbetsmarknaden i utvecklingsländer. Kommissionen uppmanas att bedriva program för och stödja offentlig-privata partnerskap som inkluderar alla berörda intressenter, skolor, universitet, utbildningscentrum och privata aktörer för att erbjuda utbildningsmöjligheter som är relevanta för marknaden. Parlamentet vill se att man upprättar varvade yrkesutbildningsinstitut i vilka unga människor kan genomgå professionella lärlingsprogram där tonvikten ligger på de praktiska aspekterna av ett yrke samtidigt som de deltar i teoretiska föreläsningar vid specialiserade yrkesskolor.

42. Europaparlamentet påpekar att den statliga kapaciteten som reglerare måste utvecklas för att framgångsrikt kunna nå en hållbar utveckling.

Principer för samarbete med den privata sektorn

43. Europaparlamentet understryker att ett engagemang med företagssektorn kräver flexibla metoder som inte bara är skraddarsydd till de önskade resultaten utan även tar hänsyn till i vilken utsträckning de lokala förhållandena är gynnsamma för privata företag och investeringar. Parlamentet rekommenderar en differentierad strategi när det gäller minst utvecklade länder och instabila stater. Investeringarna och den privata sektorns engagemang när det gäller målen för en hållbar utveckling varierar kraftigt mellan utvecklingsländerna. Biståndsgivarna uppmanas att ge större delen av sitt stöd till de minst utvecklade länderna i form av bidrag.

44. Europaparlamentet välkomnar kriterierna för direkt stöd till den privata sektorn i kommissionens meddelande om den privata sektorn och utveckling. Parlamentet efterlyser en tydligt definierad ram som ska styra alla partnerskap med den privata sektorn genom att upprätta riktmärken såsom åtgärder som riktar sig till mikroföretag, strategier för tillgång till krediter och inkludering på marknadsmarknaden för missgynnade grupper, kvinnor och unga människor. Dessa riktmärken måste säkerställa efterlevnad av principen om en konsekvent politik för utveckling och principerna om utvecklings-effektivitet samt uppfyllnad av målen för utvecklingspolitiken, i synnerhet när det gäller minskning av fattigdom och ojämliketer. Parlamentet anser att alla beslut för att främja offentlig-privata partnerskap genom kombinerad finansiering i utvecklingsländer bör bygga på en grundlig bedömning av dessa mekanismer när det gäller utvecklingens effekter, ansvarstagande och insyn samt på de lärdomar som har dragits från tidigare erfarenheter.

45. Europaparlamentet oroas över att det inte alltid finns skyddsmekanismer för att garantera en ändamålsenlig användning av offentliga medel. Man måste komma överens om mätbara resultatindikatorer, övervakning och utvärderingsmekanismer under den förberedande fasen av projektet, samtidigt som man även ser till att investeringarna följer internationella människorätts-, social-, miljö- och insynsnormer och att den privata sektorn betalar rättvisa skatter. Parlamentet understryker betydelsen av riskbedömningar, hållbar skuldsättning, öppenhet och investerarskydd. Parlamentet framhåller vikten av de nationella parlamentens formella rådgivande och granskande roll samt civilsamhällets roll för att säkerställa fullständig ansvarighet och öppenhet. Offer för övergrepp från företag bör ges en effektiv tillgång till rättslig prövning och kompensation i det utvecklingsland där ett utvecklingsprojekt bedrivs.

Torsdagen den 14 april 2016

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att företag som ingår i utvecklingspartnerskap anpassas till målen om en hållbar utveckling och följer och respekterar principerna om ett ansvarsfullt företagande. Parlamentet uttrycker sitt kraftfulla stöd för ett effektivt och heltäckande spridande och genomförande av FN:s vägledande principer för företagande och mänskliga rättigheter inom och utanför EU samt understryker behovet av att vidta alla nödvändiga politiska och lagstiftande åtgärder för att åtgärda de brister som förhindrar ett effektivt genomförande av dessa, däribland tillgång till rättslig prövning. Parlamentet rekommenderar att alla företag som verkar i utvecklingsländer erbjuder en öppenhet som följer OECD:s riktlinjer för multinationella företag när det gäller att respektera de mänskliga rättigheterna, bidra positivt till samhället och miljön i utvecklingsländer och samarbeta med civilsamhällesorganisationer. Medlemsstaterna bör upprätta nationella planer för att genomföra FN:s vägledande principer för företagande och mänskliga rättigheter och i synnerhet OECD:s vägledning om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfulla leveranskedjor för mineraler från konfliktdrabbade områden och högriskområden.

47. Europaparlamentet betonar att man i EU:s handels- och utvecklingspolitik måste respektera utvecklingsländernas, i synnerhet de minst utvecklade ländernas, politiska och ekonomiska utrymme, så att de kan behålla viktiga importavgifter när så behövs och därmed bidra till kvalificerade och anständiga arbetstillfällen inom de lokala tillverknings- och jordbruksbearbetningsindustrierna. På så sätt skapas inhemsk, mervärdeskapande industriell tillväxt och diversifiering, vilka utgör nyckelkomponenter i den inkluderande ekonomiska och sociala utvecklingen. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att främja konkreta åtgärder för att säkerställa att multinationella företag betalar skatt i de länder där deras vinster genereras, samt att främja en effektiv, landsspecifik rapportering inom den privata sektorn, vilket ökar den inhemska marknadens möjligheter att mobilisera resurser och skapa en rättvis konkurrens.

48. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja den pågående processen inom FN för att utarbeta ett internationellt bindande rättsligt instrument för transnationella företag och andra bolag när det gäller respekt för de mänskliga rättigheterna, eftersom detta kommer att tydliggöra de transnationella företagens skyldigheter när det gäller mänskliga rättigheter och företagens skyldigheter gentemot stater, samt skapa effektiva rättsmedel för offer i de fall då den inhemska lagstiftningen uppenbarligen inte räcker till för att effektivt åtala dessa företag.

49. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åsikt att de strategiska pelarna i ILO:s agenda för anständigt arbete måste främjas som ett sätt att bemöta ojämlikheterna och den sociala utestängningen, i synnerhet inom de mest marginaliserade grupperna, däribland kvinnor, barn, äldre och personer med funktionsnedsättning. Parlamentet understryker att företag måste verka för en rättvis behandling av arbetstagare och säkerställa en säker och hälsosam arbetsmiljö, socialt skydd och social dialog, samtidigt som man upprättar ett konstruktivt förhållande mellan arbetstagare, företagsledning och underleverantörer.

Vägen framåt: vilka steg måste tas för att den privata sektorn ska bli en stadigvarande partner i utvecklingspolitiken?

50. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner och organ att utarbeta en tydlig och strukturerad ram för partnerskap och allianser med den privata sektorn i utvecklingsländerna, och understryker samtidigt att det parallellt med en utökad roll för den privata sektorn är viktigt att utveckla lämpliga säkerhetsklausuler och institutionell kapacitet.

51. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att utveckla en tydlig och konkret strategi för att se till att den privata sektorn följer de nationella regeringarnas och civilsamhällets utvecklingsprioriteringar i utvecklingsländer.

52. Europaparlamentet anser att det på EU-nivå bör inrättas sektoriella flerpartsplattformar som samlar den privata sektorn, civilsamhällesorganisationer, icke-statliga organisationer, tankesmedjor, partnerländernas regeringar, biståndsgivare, kooperativa organisationer, sociala företag och andra aktörer för att undanröja förbehåll och bristen på förtroende bland aktörerna och lösa de utmaningar som oavsiktligen uppstår vid gemensamma insatser för utveckling. Parlamentet understryker i detta sammanhang EU-delegationerna i de respektive ländernas viktiga roll för att främja sådana dialoger. Kommissionens förslag om att stärka befintliga mekanismer, såsom det politiska forumet om utveckling, är ett steg i rätt riktning.

Torsdagen den 14 april 2016

53. Europaparlamentet tar del av revisionsrättens rekommendation om att kommissionen tydligt ska visa att EU-biståndet ger ett ekonomiskt och utvecklingsmässigt mervärde vid projekt med kombinerad finansiering. Parlamentet stöder kommissionens avsikt att utvidga kombinerad finansiering till annat än infrastruktur, t.ex. hållbart jordbruk, sociala sektorer och utveckling av den lokala privata sektorn om kommissionen kan motivera detta. Parlamentet understryker emellertid att all kombinerad finansiering måste vara helt förenlig med principerna för effektivitet i utvecklingen, såsom ägarskap, ansvarstagande och insyn, och man måste se till att målen om hållbar utveckling främjas. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera mekanismerna om kombinerade lån och bidrag och att stärka sin kapacitet att förvalta projekt med kombinerad finansiering i enlighet med revisionsrättens rekommendationer. Kommissionen uppmanas att demokratisera styrningsstrukturen i EU:s plattform för kombinerad finansiering och dess regionala system för kombinerad finansiering genom att ha ett ingående samarbete med alla intressenter på lokal nivå, däribland partnerregeringar, nationella parlament, privata aktörer, fackföreningar och lokalsamhällen. Parlamentet kräver att kommissionen ska stärka kriterierna för att upprätta biståndsbidrag och fastställa beloppen för dessa, samt att i detalj specificera mervärdet av den kombinerade finansieringen för vart och ett av dess projekt.

54. Europaparlamentet vill att EIB:s mandat för extern utlåning ska utökas för att stärka dess bidrag till hållbar utveckling och framför allt för att delta mer aktivt i den nya strategin för den privata sektorn genom kombinerad finansiering, medfinansiering av projekt och lokal utveckling inom den privata sektorn. Parlamentet efterlyser dessutom ökad insyn och ökad ansvarighet i partnerskap och projekt som har anknytning till EIB. Parlamentet påminner om att EIB-finansiering genom unionens garanti för EIB i utvecklingsländer bör ha som primärt mål att minska och, på lång sikt, utrota fattigdomen. EIB och medlemsstaternas övriga institutioner för utvecklingsfinansiering uppmanas att se till att de företag som får stöd inte undandrar skatt.

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att partnerskap och lån till den privata sektorn i låginkomstländer och instabila stater kopplas till direkta bidrag till civilsamhällesorganisationer och anpassas till utvecklingsprioriteringarna i de berörda länderna, i syfte att engagera medborgarna och skapa flerpartsprocesser med civilsamhällesorganisationer, lokala myndigheter och fackföreningar.

56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att alla EU:s delegationer har utbildad och kvalificerad personal som är beredda att främja och förverkliga partnerskap med aktörer från den privata sektorn. Parlamentet noterar att åtagandet att påskynda inrättandet av EIB-kontor i EU:s delegationer är ett steg i rätt riktning och uppmanar kommissionen att ute på fältet tillämpa medlemsstaternas bästa praxis eftersom det normalt är deras ambassader som aktörer inom den privata sektorn först vänder sig till.

57. Europaparlamentet vill se ett starkare engagemang från kommissionens sida när det gäller att utnyttja kommissionens politiska styrka och verka för dialog gentemot partnerländers regeringar och lokala myndigheter för att underlätta en ökad och mer positiv samverkan med den privata sektorn. Parlamentet understryker att landsstrategidokument, nationella indikativa program och budgetstöd kan vara de mest värdefulla instrumenten för att leda näringslivets miljöreformer i partnerländerna och främja inhemsk industrialisering. Parlamentet rekommenderar att EU stöder Unctads handlingsplan för investering i målen för en hållbar utveckling. Att utforma, strukturera och genomföra offentlig-privata partnerskap är fortfarande en komplex uppgift och för att det ska lyckas måste det finnas en positiv omgivning som de kan verka inom.

58. Europaparlamentet framhåller att ansvaret för effektiva gemensamma åtgärder inte bara vilar på de berörda biståndsgivarna och företagen, utan även partnerländernas regeringar. Parlamentet uppmanar EU att arbeta för att stärka partnerländernas kapacitetsbyggande för att kunna bedöma när de ska delta i offentliga-privata partnerskap. Parlamentet understryker att gott styre, rättssäkerhet, en ram för företagsreformer, korruptionsbekämpning, hantering av de offentliga finanserna och effektiva offentliga institutioner är av avgörande betydelse för investeringar, innovation och utveckling av den privata sektorn.

Torsdagen den 14 april 2016

59. Europaparlamentet vill se en tydligare fokusering på förbättrad samordning bland biståndsgivarna och gemensam planering, samt på mätbara resultat och utvecklingsresultat för att maximera effekten av EU:s utvecklingspolitik och säkerställa en fullständig insyn i utvecklingsutgifterna.

o

o o

60. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, FN:s generalsekreterare, Unctad, Unido och högnivåpanelen för utvecklingsramen för perioden efter 2015.

Tisdagen den 12 april 2016

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2016)0099

Begäran om upphävande av Hermann Winklers immunitet**Europaparlamentets beslut av den 12 april 2016 om begäran om upphävande av Hermann Winklers immunitet (2016/2000(IMM))**

(2018/C 058/24)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av den begäran om upphävande av Hermann Winklers immunitet som översändes den 25 september 2015 av åklagarmyndigheten i Leipzig med anledning av en förundersökning gällande en trafikolycka (med referensnummer 600 AR 3037/15), och som tillkännagavs i kammaren den 14 december 2015,
 - med beaktande av att Hermann Winkler avsaigt sig rätten att höras i enlighet med artikel 9.5 i arbetsordningen,
 - med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
 - med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011 och 17 januari 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 46 i Tysklands grundlag (*Grundgesetz*),
 - med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0062/2016), och av följande skäl:
- A. Åklagarmyndigheten i Leipzig (Tyskland) har översänt en begäran om upphävande av den parlamentariska immuniteten för Hermann Winkler, ledamot av Europaparlamentet, i samband med inledandet av en förundersökning gällande ett påstått brott.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 12 maj 1964, Wagner/Fohrmann och Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, domstolens dom av den 10 juli 1986, Wybot/Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, tribunalens dom av den 15 oktober 2008, Mote/parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C-200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Tisdagen den 12 april 2016

- B. Enligt artikel 9 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska ledamöterna på sin egen stats territorium åtnjuta den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras stat.
 - C. Enligt artikel 46.2 i Tysklands grundlag (*Grundgesetz*) får en ledamot inte ställas till svars för en straffbelagd handling utan parlamentets tillstånd, om han inte grips på bar gärning eller under påföljande dag.
 - D. Begäran hänför sig till en förundersökning gällande en allvarlig trafikolycka som skedde den 23 september 2015 och som Hermann Winkler var inblandad i.
 - E. Det straffrättsliga förfarandet rör inte något yttrande den berörda ledamoten av Europaparlamentet gjort eller någon röst han avlagt under utövandet av sitt ämbete i den mening som avses i artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier.
 - F. I ljuset av den information som utskottet inhämtat saknas det skäl att misstänka att det straffrättsliga förfarandet syftar till att skada ledamotens politiska verksamhet (*fumus persecutionis*).
 - G. Det påstådda brottet saknar uppenbarligen samband med Hermann Winklers utövande av sitt uppdrag som ledamot av Europaparlamentet.
 - H. Det är därför tillrådligt att den parlamentariska immuniteten upphävs i det aktuella ärendet.
 - 1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Hermann Winklers immunitet.
 - 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till de tyska myndigheterna och till Hermann Winkler.
-

Tisdagen den 12 april 2016

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2016)0094

Produkter med ursprung i vissa AVS-stater *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 april 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om tillämpning av de ordningar som ska tillämpas på produkter med ursprung i vissa stater som ingår i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) enligt avtal om att sluta ekonomiska partnerskapsavtal eller som leder till att sådana partnerskapsavtal sluts (omarbetning) (COM(2015)0282 – C8-0154/2015 – 2015/0128(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – omarbetning)

(2018/C 058/25)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2015)0282),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 207.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0154/2015),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 8 oktober 2015 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽²⁾,
 - med beaktande av skrivelsen av den 16 september 2015 från utskottet för rättsliga frågor till utskottet för internationell handel i enlighet med artikel 104.3 i arbetsordningen,
 - med beaktande av artiklarna 104 och 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel (A8-0010/2016), och av följande skäl:
- A. Enligt yttrandet från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller kommissionens förslag inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.
1. Europaparlamentet antar sin ståndpunkt vid första behandlingen genom att godta kommissionens förslag med beaktande av rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 32, 28.1.2016, s. 23.

⁽²⁾ EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

Tisdagen den 12 april 2016

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2015)0128

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 april 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om tillämpning av de ordningar som ska tillämpas på produkter med ursprung i vissa stater som ingår i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) enligt avtal om att sluta ekonomiska partnerskapsavtal eller som leder till att sådana partnerskapsavtal sluts (omarbetning)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2016/1076.)

Tisdagen den 12 april 2016

P8_TA(2016)0095

Partnerskapsavtal om fiske med Danmark och Grönland: fiskemöjligheter och ekonomisk ersättning ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 april 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av det protokoll om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Danmarks regering och Grönlands lokala regering, å andra sidan (11634/2015 – C8-0377/2015 – 2015/0152(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 058/26)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (11634/2015),
 - med beaktande av utkastet till protokoll om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Danmarks regering och Grönlands lokala regering, å andra sidan (11633/2015),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 43 samt artikel 218.6 andra stycket a och artikel 218.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0377/2015),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och artikel 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från fiskeriutskottet och yttrandena från utskottet för utveckling och budgetutskottet (A8-0067/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att protokollet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Grönland.

Tisdagen den 12 april 2016

P8_TA(2016)0096

Avtal mellan EU och Macao om vissa luftfartsaspekter ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 april 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Folkrepubliken Kinas speciella administrativa region Macaos regering om vissa luftfartsaspekter (05255/2014 – C8-0040/2015 – 2012/0015(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 058/27)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (05255/2014),
 - med beaktande av utkastet till avtalet mellan Europeiska unionen och Folkrepubliken Kinas speciella administrativa region Macao om vissa luftfartsaspekter (08179/2012),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 100.2 samt artikel 218.6 andra stycket a och artikel 218.8 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0040/2015),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för transport och turism (A8-0072/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och till Folkrepubliken Kinas speciella administrativa region Macaos regering.

Tisdagen den 12 april 2016

P8_TA(2016)0097

Lägsta normalskattesatsen för mervärdesskatt ***Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 april 2016 om förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller varaktigheten för skyldigheten att efterleva den lägsta normalskattesatsen (COM(2015)0646 – C8-0009/2016 – 2015/0296(CNS))****(Särskilt lagstiftningsförfarande – samråd)**

(2018/C 058/28)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (COM(2015)0646),
 - med beaktande av artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C8-0009/2016),
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0063/2016).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet beklagar att kommissionen lade fram sitt förslag så sent, vilket innebär att tillämpningen av en lägsta normalskattesats för mervärdesskatt kommer att gälla retroaktivt.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 293.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 4. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 5. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
 6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Ändringsförslag 1**Förslag till direktiv****Artikel 1 – led 1**

Direktiv 2006/112/EG

Artikel 97

Kommissionens förslag

Från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december **2017** får normalskattesatsen inte vara lägre än 15 %.

Ändringsförslag

Från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december **2018** får normalskattesatsen inte vara lägre än 15 %.

Tisdagen den 12 april 2016

P8_TA(2016)0098

Avtal om strategiskt samarbete mellan Brasilien och Europol *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 april 2016 om utkastet till rådets genomförandebeslut om godkännande av Europeiska polisbyråns (Europol) ingående av avtalet om strategiskt samarbete mellan Förbundsrepubliken Brasilien och Europol (13980/2015 – C8-0010/2016 – 2016/0801(CNS))

(Samråd)

(2018/C 058/29)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets utkast (13980/2015),
 - med beaktande av artikel 39.1 i fördraget om Europeiska unionen, i dess ändrade lydelse enligt Amsterdamfördraget, och artikel 9 i protokoll nr 36 om övergångsbestämmelser, i enlighet med vilka Europaparlamentet har hört av rådet (C8-0010/2016),
 - med beaktande av rådets beslut 2009/371/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av Europeiska polisbyrån (Europol) ⁽¹⁾, särskilt artikel 23.2,
 - med beaktande av rådets beslut 2009/934/RIF av den 30 november 2009 om antagande av tillämpningsföreskrifter för Europolis förbindelser med partner, inbegripet för utbyte av personuppgifter och sekretessbelagd information ⁽²⁾, särskilt artiklarna 5 och 6,
 - med beaktande av rådets beslut 2009/935/RIF av den 30 november 2009 om fastställande av förteckningen över de tredjestater och organisationer med vilka Europol ska ingå överenskommelser ⁽³⁾,
 - med beaktande av artiklarna 59 och 50.1 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0070/2016).
1. Europaparlamentet godkänner rådets utkast.
 2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 3. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra den text som parlamentet har godkänt.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, efter ikraftträdandet av den nya Europolförordningen (2013/0091(COD)), göra en bedömning av bestämmelserna i samarbetsavtalet. Kommissionen uppmanas att informera parlamentet och rådet om resultatet av denna bedömning och, om så är lämpligt, lägga fram en rekommendation om tillstånd att inleda en internationell omförhandling av avtalet.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och Europol.

⁽¹⁾ EUT L 121, 15.5.2009, s. 37.

⁽²⁾ EUT L 325, 11.12.2009, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 325, 11.12.2009, s. 12.

Tisdagen den 12 april 2016

P8_TA(2016)0101

Avelsdjur och avelsmaterial från dem *I****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 april 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om avelstekniska och genealogiska villkor för handel med och import till unionen av avelsdjur och avelsmaterial från dem (COM(2014)0005 – C7-0032/2014 – 2014/0032(COD))****(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)**

(2018/C 058/30)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2014)0005 – 2014/0032(COD)),
 - med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2014)0004 – 2014/0033(COD)),
 - med beaktande av artikel 294.2 och artiklarna 42 och 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0032/2014),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 25 mars 2014 ⁽¹⁾,
 - efter att ha hört Regionkommittén,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 18 december 2015 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A8-0288/2015).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Eftersom innehållet i kommissionens förslag COM(2014)0004 har införlivats i denna ståndpunkt anser Europaparlamentet att lagstiftningsförfarande 2014/0033(COD) har förfallit.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2014)0032**Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 april 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om avelstekniska och genealogiska villkor för avel, handel med och införsel till unionen av renrasiga avelsdjur, hybridavelssvin och avelsmaterial från dem och om ändring av förordning (EU) nr 652/2014, rådets direktiv 89/608/EEG och 90/425/EEG och upphävande av vissa akter med avseende på djuravel (förordningen om djuravel)***(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2016/1012.)*

⁽¹⁾ EUT C 226, 16.7.2014, s. 70.

Onsdagen den 13 april 2016

P8_TA(2016)0111

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: ansökan EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks

Europaparlamentets resolution av den 13 april 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (ansökan från Sverige – EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks) (COM(2016)0061 – C8-0033/2016 – 2016/2022(BUD))

(2018/C 058/31)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0061 – C8-0033/2016),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1309/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1927/2006 ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽²⁾, särskilt artikel 12,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾, särskilt punkt 13,
- med beaktande av det trepartsförfarande som föreskrivs i punkt 13 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för regional utveckling,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A8-0077/2016), och av följande skäl:
 - A. Unionen har inrättat lagstiftnings- och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbas av konsekvenserna av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln eller av den globala finansiella och ekonomiska krisen, och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, för att underlätta omplaceringen och återinträdet på arbetsmarknaden för arbetstagare som blivit uppsagda, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad *fonden*).
 - C. Antagandet av förordningen om fonden återspeglar överenskommelsen mellan parlamentet och rådet om att återinföra kriteriet för utnyttjande i krislägen, öka unionens ekonomiska bidrag till 60 % av den totala uppskattade kostnaden för de föreslagna åtgärderna, effektivisera handläggningen av ansökningar om medel ur fonden inom kommissionen och av parlamentet och rådet genom att förkorta tiden för bedömning och godkännande, öka antalet stödberättigade åtgärder och förmånstagare genom att inbegripa egenföretagare och ungdomar, samt finansiera incitament att starta egna företag.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

Onsdagen den 13 april 2016

- D. Sverige lämnade in ansökan EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks om ekonomiskt stöd från fonden efter uppsägningar inom den näringsgren som i Nace rev. 2 klassificeras under huvudgrupp 29 (Tillverkning av motorfordon, släpfordon och påhängsvagnar) främst i Nuts 2-regionen Övre Norrland (SE33). 500 av 647 uppsagda arbetstagare som är berättigade till stöd från fonden förväntas delta i åtgärderna. 470 av dessa arbetstagare sades upp vid Volvo Group Truck Operation EMEA efter nedskärningar vid anläggningen i Umeå, och 177 andra vid fyra underleverantörer eller producenter i efterföljande produktionsled (IL Logistics AB, Lemia, Caverion och Istringhausen).
- E. Ansökan lämnades in med stöd av insatskriteriet i artikel 4.1 a i förordningen om fonden, enligt vilket minst 500 arbetstagare ska ha blivit uppsagda under en referensperiod på fyra månader i ett företag i en medlemsstat. Detta omfattar även arbetstagare som har blivit uppsagda vid underleverantörer eller producenter i efterföljande produktionsled och/eller egenföretagare som har upphört med sin verksamhet.
- F. Medlemsstaterna är ansvariga för den finansiella kontrollen av åtgärder inom ramen för fonden i enlighet med artikel 21.1 i förordningen om fonden.
1. Europaparlamentet delar kommissionens åsikt att villkoren enligt artikel 4.1 a i förordningen om fonden är uppfyllda och att Sverige därför är berättigat till ekonomiskt stöd på 1 793 710 EUR enligt denna förordning, vilket utgör 60 % av de totala kostnaderna på 2 989 518 EUR.
 2. Europaparlamentet noterar att de svenska myndigheterna lämnade in sin ansökan om ekonomiskt stöd från fonden den 16 september 2015, och att kommissionen avslutade sin bedömning av ansökan den 16 februari 2016 och underrättade parlamentet samma dag.
 3. Europaparlamentet beklagar att kommissionen på grund av en mycket stor brist på personal inte kunde respektera tidsfristen för att slutföra bedömningen av denna ansökan. Parlamentet påminner om att med tanke på stödmottagarna bör stödet göras tillgängligt så snabbt och effektivt som möjligt. Medlemsstaterna och de unionsinstitutioner som är med och antar besluten om stöd från fonden bör göra sitt yttersta för att minska handläggningstiderna och förenkla förfarandena för att säkerställa ett smidigt och snabbt antagande av beslut om utnyttjande av fonden.
 4. Europaparlamentet noterar att tillverkningen av nyttofordon inte längre domineras av europeiska och nordamerikanska tillverkare, på grund av de framväxande asiatiska lastbilstillverkarna. Parlamentet påpekar att tillverkningen av tunga lastbilar i unionen minskade 2014 och det gjorde även exporten av tunga nyttofordon, bussar och turistbussar (en minskning med 6,3 miljarder EUR, eller - 11 %) samtidigt som unionens totala import av nyttofordon ökade (+10 %). Parlamentet noterar att det har varit svårt för lastbilsbranschen att genomföra en genomgripande omvandling och anpassa sig, samtidigt som branschen blivit alltmer global. Parlamentet noterar att de svenska myndigheterna menar att den delvisa förflyttningen av Volvos enhet i Umeå har sin grund i behovet att öka effektiviteten och minska kostnaderna för att kunna stå sig i den nuvarande och förväntade globala konkurrensen, och utgör en del av Volvos optimeringsprogram.
 5. Europaparlamentet påpekar att uppsägningarna är en utmaning för Västerbottens län (där Umeå är residensstad) eftersom de lediga tjänsterna i regionen är koncentrerade till högkvalificerade områden samtidigt som de flesta av de berörda arbetstagarna enbart har gymnasieutbildning. Parlamentet noterar att man i ansökan hänvisar till en rapport nyligen i vilken det hävdas att 40 000 nya arbetstagare kommer att behövas i region Västerbotten. Parlamentet välkomnar de åtgärder som är inriktade på arbetstagare som behöver specialiserad utbildning.
 6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillsammans med arbetsmarknadens parter utarbeta strategier för en proaktiv hållning till de planerade förändringarna på arbetsmarknaden och att skydda arbetstillfällena och kompetens i unionen på grundval av heltäckande konsekvensbedömningar för handeln som ska göras av kommissionen för varje handelsavtal.
 7. Europaparlamentet noterar att ungdomar som varken arbetar eller studerar inte omfattas av ansökan eftersom regionen inte är berättigad till sådana insatser inom ramen för sysselsättningsinitiativet för ungdomar.

Onsdagen den 13 april 2016

8. Europaparlamentet välkomnar att de svenska myndigheterna den 30 januari 2015 beslutade att inleda de individanpassade åtgärderna, långt innan beslutet fattades att bevilja stöd från fonden för det föreslagna samordnade paketet.
9. Europaparlamentet noterar att Sverige planerar nio typer av åtgärder för de uppsagda arbetstagare som omfattas av denna ansökan, nämligen i) kartläggning och individuell planering, ii) jobbsökaraktiviteter och vägledning, iii) åtgärder för motivation och hälsa, iv) främjande av företagande, v) utbildning och vidareutbildning, vi) validering av kunskaper och erfarenheter, vii) jobbcoachning med privata tjänsteleverantörer, viii) rese- och flyttkostnader, ix) arbetssökarbidrag.
10. Europaparlamentet välkomnar de åtgärder som är inriktade på arbetstagarnas motivation och hälsa. Parlamentet anser att sådana åtgärder är nödvändiga för att stärka motivationen och erbjuda hjälp till dem som fått nedsatt hälsa till följd av uppsägningen. Parlamentet uppskattar också åtgärderna för validering av deltagarnas kunskaper och erfarenheter.
11. Europaparlamentet noterar det höga belopp som kommer att användas till bidrag och incitament. Parlamentet noterar också att finansieringen av dessa åtgärder är begränsad till ett högsta belopp på 35 % av de totala kostnaderna för det samordnade paketet med individanpassade tjänster, i enlighet med förordningen om fonden, och att dessa åtgärder förutsätter att de berörda stödmottagarna aktivt söker arbete eller deltar i utbildning.
12. Europaparlamentet väntar på svaret från kommissionen med en bekräftelse på att arbetssökarbidraget inte påverkar medlemsstatens skyldighet med avseende på aktiva arbetsmarknads- eller socialskyddsåtgärder. Parlamentet förväntar sig också en analys av komplementariteten med de åtgärder som får stöd inom ramen för fonden.
13. Europaparlamentet noterar att det samordnade paketet av individanpassade tjänster har tagits fram i samråd med de berättigade stödmottagarna och deras företrädare samt med lokala offentliga aktörer.
14. Europaparlamentet påminner om att det samordnade paketet med individanpassade tjänster ska utformas utifrån framtida utsikter på arbetsmarknaden och önskad kompetens och vara förenligt med övergången till en resurseffektiv och hållbar ekonomi, i enlighet med artikel 7 i förordningen om fonden.
15. Europaparlamentet påminner om vikten av att förbättra de uppsagda arbetstagarnas anställbarhet med hjälp av anpassad yrkesutbildning och av att erkänna den kompetens som en arbetstagare förvärvat under hela sitt yrkesliv. Parlamentet förväntar sig att den utbildning som erbjuds i det samordnade paketet ska anpassas inte bara till de uppsagda arbetstagarnas utan också till näringslivets faktiska behov och de berörda yrkessektorernas framtidsutsikter.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i framtida förslag närmare ange inom vilka sektorer arbetstagarna kan förväntas finna sysselsättning och om den utbildning som erbjuds är anpassad till de ekonomiska framtidsutsikterna och arbetsmarknadsbehoven i de regioner som berörs av uppsägningarna.
17. Europaparlamentet noterar att de svenska myndigheterna bekräftar att de åtgärder som avses inte får stöd från något annat av unionens finansieringsinstrument. Parlamentet uppmanar till kommissionen att lägga fram en jämförande analys av dessa uppgifter i sina årsrapporter för att säkerställa fullständig respekt för det befintliga regelverket och förhindra all överlappning mellan EU-finansierade tjänster.
18. Europaparlamentet noterar att hittills har tjugotvå ansökningar om stöd från fonden, inklusive denna, gällt tillverkning av motorfordon, släpfordon och påhängsvagnar. Tolv av dessa ansökningar grundar sig på handelsrelaterad globalisering och tio på den globala finansiella och ekonomiska krisen.

Onsdagen den 13 april 2016

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant bedöma ärenden där finansiering begärs från fonden för uppsägningar till följd av företags utlokaliseringsstrategier och att se till att dessa företag till fullo iakttagit de obligatoriska skyldigheter gentemot de uppsagda arbetstagarna som åligger företagen enligt nationell rätt eller kollektivavtal, och att fonden används som en kompletterande åtgärd.
 20. Europaparlamentet betonar på nytt att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell rätt eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
 21. Europaparlamentet uppskattar det förbättrade förfarande som kommissionen införde efter parlamentets begäran att bidragen snabbare skulle göras tillgängliga. Parlamentet noterar den tidspress som den nya tidsplanen för med sig och de potentiella effekterna för hur effektivt ärendena behandlas.
 22. Europaparlamentet påminner kommissionen om dess ansvar och skyldighet att i god tid tillhandahålla detaljerad information som bekräftar att det föreslagna arbetssökarbidraget inte påverkar medlemsstatens skyldighet med avseende på aktiva arbetsmarknads- eller socialskyddsåtgärder samt en detaljerad analys som visar hur dessa åtgärder inom ramen för fonden kompletterar andra åtgärder.
 23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkra allmänhetens tillgång till samtliga handlingar som berör ansökningar om medel ur fonden.
 24. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 25. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 26. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.
-

Onsdagen den 13 april 2016

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (ansökan från Sverige – EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut (EU) 2016/618.)

Onsdagen den 13 april 2016

P8_TA(2016)0112

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: EGF/2016/000 TA2016/tekniskt stöd på kommissionens initiativ**Europaparlamentets resolution av den 13 april 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EGF/2016/000 TA 2016 – tekniskt stöd på kommissionens initiativ) (COM(2016)0078 – C8-0095/2016 – 2016/2025(BUD))**

(2018/C 058/32)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0078 –C8-0095/2016),
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1309/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1927/2006 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽²⁾, särskilt artikel 12,
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾, särskilt punkt 13,
 - med beaktande av sin resolution av den 24 juni 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, i enlighet med punkt 13 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2015/000 TA 2015 – tekniskt stöd på kommissionens initiativ) ⁽⁴⁾,
 - med beaktande av det trepartsförfarande som föreskrivs i punkt 13 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013,
 - med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A8-0078/2016), och av följande skäl:
- A. Unionen har inrättat lagstiftnings- och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbas av konsekvenserna av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln eller av den globala finansiella och ekonomiska krisen, och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- B. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad *fond*).

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 855.⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.⁽³⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0237.

Onsdagen den 13 april 2016

- C. Antagandet av förordningen om fonden återspeglar överenskommelsen mellan parlamentet och rådet om att återinföra kriteriet för utnyttjande i krislägen, öka unionens ekonomiska bidrag till 60 % av den totala uppskattade kostnaden för de föreslagna åtgärderna, effektivisera handläggningen av ansökningar om medel ur fonden inom kommissionen, parlamentet och rådet genom att förkorta tiden för bedömning och godkännande, öka antalet stödberättigade åtgärder och förmånstagare genom att inbegripa egenföretagare och ungdomar, samt finansiera incitament att starta egna företag.
- D. Det högsta årliga belopp som är tillgängligt via fonden 2015 är 150 miljoner EUR (i 2011 års priser). På kommissionens initiativ får enligt artikel 11.1 i förordningen om fonden högst 0,5 % av detta belopp (dvs. 828 060 EUR 2016) användas för tekniskt stöd för att finansiera förberedande åtgärder, övervakning, insamling av uppgifter, upprättande av en kunskapsbas, administrativt och tekniskt stöd, informations- och kommunikationsinsatser samt den revision, kontroll och utvärdering som krävs för att genomföra denna förordning.
- E. Europaparlamentet har vid upprepade tillfällen understrukit fondens betydelse som ett EU-instrument för stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa med avseende på ett förbättrat mervärde, ökad effektivitet och anställbarhet för stödmottagarna.
- F. Det föreslagna beloppet på 380 000 EUR motsvarar ca 0,23 % av det högsta årliga belopp som är tillgängligt via fonden för 2016.
1. Europaparlamentet stöder de åtgärder som kommissionen föreslagit och som ska finansieras som tekniskt stöd i enlighet med artikel 11.1 och 11.4 samt artikel 12.2, 12.3 och 12.4 i förordningen om fonden.
 2. Europaparlamentet påminner om betydelsen av nätverksverksamhet och utbyte av information om fonden, och stöder därför finansieringen av fondens expertgrupp med kontaktpersoner samt nätverksseminarier om genomförandet av fonden. Parlamentet förväntar sig att detta informationsutbyte även ska bidra till en bättre och mer detaljerad rapportering om hur framgångsrika åtgärderna som finansieras av fonden är i medlemsstaterna, särskilt när det gäller räckvidden och stödmottagarnas återanställningsgrad. Parlamentet stöder också alla initiativ som syftar till att öka deltagandet och rådfrågningen av de lokala myndigheter som dagligen förvaltar de åtgärder som finansieras av fonden.
 3. Europaparlamentet välkomnar det fortsatta arbetet med standardiserade förfaranden för ansökningar till fonden och för förvaltning av den med hjälp av funktionerna i systemet för elektroniskt datautbyte (SFC2014), som möjliggör en förenkling och snabbare behandling av ansökningarna samt bättre rapportering. Parlamentet noterar att kommissionen under 2016 har för avsikt att prioritera förberedelsen och finputsningen av modulen för slutrapporter som avslutar genomförandet av varje fondärende. Parlamentet noterar dock att kostnaderna för förfarandet att integrera fonden i SFC2014, som belastar fondens budget, kommer att fortsätta vara relativt höga.
 4. Europaparlamentet välkomnar integreringen av rapportering i systemet för elektroniskt datautbyte (SFC2014). Parlamentet anser att detta kommer att minska den administrativa bördan för medlemsstaterna och underlätta användningen av rapporter för utvärderingsändamål.
 5. Europaparlamentet noterar att förfarandet att integrera fonden i SFC2014 har pågått i flera år och att kostnaderna för detta som belastar fonden har varit relativt höga. Parlamentet noterar att denna kostnadsnivå kommer att fortsätta under ytterligare ett år, varefter kostnaden kommer att sjunka.
 6. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte redogjort för vilka framsteg som gjorts när det gäller integreringen i SFC2014 från början av 2011 till och med 2014, vilket parlamentet begärde i sin resolution av den 24 juni 2015 om förslaget om tekniskt stöd 2015. Parlamentet påminner kommissionen om att redogöra för vilka framsteg som gjorts, enligt begäran ovan, och att inkludera den senaste utvecklingen.
 7. Europaparlamentet anser att SFC2014 även skulle kunna användas för att göra det möjligt för kommissionen att samla in detaljerade uppgifter om konsekvenserna av stödet via fonden, särskilt när det gäller återanställningsgraden för uppsagda arbetstagare som har dragit nytta av stöd från fonden. Parlamentet insisterar på en bättre utvärdering av vilken typ av jobb som hittas och av kvaliteten på dessa jobb samt av tendensen på medellång och lång sikt när det gäller den återinträdesgrad som uppnås genom insatser inom ramen för fonden.

Onsdagen den 13 april 2016

8. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen har för avsikt att investera 70 000 EUR av den tillgängliga budgeten för tekniskt stöd i åtgärder för att särskilt förbättra övervakningen och utvärderingen av konsekvenserna av fondens stöd för enskilda deltagare. Parlamentet rekommenderar följande:

- Budgeten för övervakning och utvärdering bör användas för att bedöma de långsiktiga effekterna för stödmottagarna, ändamålsenligheten och effektiviteten av att använda stödet på plats samt för att genomföra en djupare analys av de ekonomiska förändringar som leder till att mottagare av stöd från fonden sägs upp.
- Fondens samordnare och medlemsstaten bör lämna uppgifter om stödmottagarnas sysselsättningsresultat tolv månader efter genomförandet av åtgärderna. Kommissionen ska sammanställa dessa uppgifter, även stödmottagarnas återanställningsgrad, och göra dessa tillgängliga för Europaparlamentet och rådet.
- Mer detaljerad information om de åtgärder som de enskilda deltagarna fått tillgång till bör registreras och tydligt redovisas för att det t.ex. ska vara möjligt att göra en tydligare kostnadsnyttoanalys av olika åtgärder, särskilt med avseende på högre administrativa kostnader (åtgärder enligt artikel 7.4 i förordningen om fonden).
- Godkännandet av de slutgiltiga rapporterna om ärendena bör åtföljas av uppgifter om det fullständiga resultatet för mottagarna (på aggregerad nivå).

9. Parlamentet understryker behovet av att ytterligare stärka förbindelserna mellan alla som är involverade i ansökningar till fonden, särskilt arbetsmarknadens parter och intressenter på regional och lokal nivå, för att skapa största möjliga synergieffekter. Parlamentet betonar att samverkan mellan den nationella kontaktpersonen och regionala eller lokala gemonförandepartner i ett ärende bör stärkas och kommunikations- och stödsystem samt informationsflöden (interna uppdelningar, uppgifter och ansvar) bör klargöras och alla berörda parter bör vara överens om detta.

10. Europaparlamentet uppmanar på nytt kommissionen att inom rimliga tidsfrister bjuda in parlamentet till möten och seminarier med expertgrupperna i enlighet med relevanta bestämmelser i ramavtalet om förbindelser mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen⁽¹⁾.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att motivera beslutet att lägga ut halvtidsutvärderingen i enlighet med artikel 20.1 a i förordningen om fonden på en extern entreprenör. Parlamentet begär att kommissionen beslutar hur man ska agera utifrån kostnadsnyttoanalysen med en klar inriktning mot objektivitet, resultat, mervärde, anställbarhet och effektivitet.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i halvtidsutvärderingen av fonden inkludera alla aspekter avseende kostnadseffektiviteten för samtliga projekt inom ramen för fonden, uppgifter om direktstöd, samt förslag om hur medlemsstaternas deltagande i fonden kan förbättras och hur synergierna med andra åtgärder som omfattas av fonden eller av nationella program kan ökas. Parlamentet noterar att detta arbete bör kombineras med inrättandet av en fullständig databas över resultatet av samtliga fondåtgärder. Parlamentet efterlyser en debatt om resultatet av halvtidsutvärderingen i syfte att bedöma huruvida fonden är det effektivaste verktyget för utmaningarna i samband med uppsägningar.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inkludera en kvalitativ och kvantitativ analys av fondens stöd till ungdomar upp till 25 år som varken arbetar eller studerar och att förlänga denna åtgärd efter december 2017, på ett permanent och hållbart sätt genom att föreslå en ny förordning om fonden, särskilt med avseende på genomförandet av ungdomsgarantin och den pågående ungdomsarbetslöshetskrisen.

⁽¹⁾ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

Onsdagen den 13 april 2016

14. Europaparlamentet betonar betydelsen av att öka den allmänna medvetenheten om fonden och dess synlighet. Parlamentet påminner medlemsstaterna om att de enligt artikel 12 i fondförordningen måste informera de direkta mottagarna, myndigheterna, arbetsmarknadens parter, medierna och allmänheten om de åtgärder som finansieras genom fonden.
 15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och samtliga berörda institutioner att vidta de åtgärder som krävs för att ytterligare förbättra förfaranden och budgethantering för att öka effekten av fonden. Parlamentet noterar i detta sammanhang att parlamentet håller på att utarbeta ett initiativbetänkande på grundval av kommissionens utvärdering, för att bedöma hur förordningen om fonden fungerar och de granskade ärendena.
 16. Europaparlamentet uppskattar det förbättrade förfarande som kommissionen införde efter parlamentets begäran att bidragen snabbare skulle göras tillgängliga. Parlamentet noterar den tidspress som den nya tidsplanen för med sig och de potentiella effekterna för hur effektivt ärendena behandlas. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i större utsträckning dra nytta av kommissionens stöd innan den formella ansökan lämnas in.
 17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och samtliga berörda institutioner att ställa sig bakom en mer omfattande tillämpning av undantaget från de trösklar som gäller för att komma i fråga, till förmån för små och medelstora företag, en förlängning av referensperioderna samt en möjlighet att inbegripa uppsagda arbetstagare som utför relaterade tjänster åt uppsagda arbetstagare i referensföretaget, vilket skulle bidra till en effektivare och värdefullare användning av fonden.
 18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att på ett tydligare sätt framhäva den additionalitet som insatser inom ramen för fonden skapat och förbindelserna till andra fonder, och att överväga på vilka sätt fonden bäst kan ge ett mervärde, hur man kan säkerställa synergier med andra finansieringskällor och hur man kan undvika att åtgärder finansieras som skulle ha finansierats ändå och överlappningar.
 19. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 20. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.
-

Onsdagen den 13 april 2016

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EGF/2016/000 TA 2016 – tekniskt stöd på kommissionens initiativ)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut (EU) 2016/619.)

Onsdagen den 13 april 2016

P8_TA(2016)0113

Förslag till ändringsbudget nr 1/2016: Nytt instrument för tillhandahållande av krisstöd inom unionen

Europaparlamentets resolution av den 13 april 2016 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 1/2016 till 2016 års allmänna budget – Nytt instrument för tillhandahållande av krisstöd inom unionen (07068/2016 – C8-0122/2016 – 2016/2037(BUD))

(2018/C 058/33)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾, särskilt artikel 41,
- med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016, slutgiltigt antagen den 25 november 2015 ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽³⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EU) 2016/369 av den 15 mars 2016 om tillhandahållande av krisstöd inom unionen ⁽⁶⁾,
- med beaktande av det förslag till ändringsbudget nr 1/2016 som kommissionen antog den 9 mars 2016 (COM(2016)0152),
- med beaktande av den ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 1/2016 som rådet antog den 16 mars 2016 och översände till Europaparlamentet den 17 mars 2016 (07068/2016 – C8-0122/2016),
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor,
- med beaktande av artiklarna 88 och 91 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A8-0130/2016), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 48, 24.2.2016.

⁽³⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽⁴⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 163, 23.6.2007, s. 17.

⁽⁶⁾ EUT L 70, 16.3.2016, s. 1.

Onsdagen den 13 april 2016

- A. Den massiva tillströmningen av flyktingar och migranter till Europa har skapat en exceptionell situation där ett stort antal personer är i akut behov av humanitärt bistånd inom unionen. Denna nödsituation har mer än uttömt den kapacitet som de flesta berörda länderna har att hantera en sådan situation. Det fanns inga lämpliga instrument på unionsnivå för att hantera katastrofdrabbade människors humanitära behov inom unionen.
- B. Den 2 mars 2016 presenterade kommissionen ett förslag till en förordning från rådet som syftar till att fylla en lucka i de tillgängliga instrumenten för att hantera humanitära behov inom unionen. Förordningen baseras på artikel 122.1 i EUF-fördraget, som inte tilldelar Europaparlamentet någon roll. Förordning (EU) 2016/369 antogs av rådet den 15 mars 2016.
- C. Kommissionen föreslog därefter en ändringsbudget som syftar till att skapa en budgetstruktur för detta instrument och att genom omfördelning inom rubrik 3 i den fleråriga budgetramen tillhandahålla 100 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden och 80,2 miljoner EUR i betalningsbemyndiganden för omedelbara finansieringsbehov.
- D. Kommissionens beräknar att detta nya instrument skulle kräva 300 miljoner EUR 2016 (och 200 miljoner EUR 2017 och 200 miljoner EUR 2018) men att framtida behov sannolikt kommer att öka om migrant- och flyktingströmmarna fortsätter på nuvarande nivåer.
- E. Kommissionen föreslår också att man ska förstärka personalstyrkan hos Europols europeiska centrum mot terrorism och tillhandahålla motsvarande åtagande- och betalningsbemyndiganden till ett belopp av 2,0 miljoner EUR genom omfördelning från fonden för inre säkerhet.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag att låta unionens budget tillhandahålla krisstöd inom unionen för att hantera de humanitära följderna av den rådande flyktingkrisen. Parlamentet framhåller den allt värre situationen för migranter och asylsökande, särskilt på grund av de europeiska ländernas osamordnade insatser, vilket gör det än viktigare och mer brådskande med sådant krisstöd. Parlamentet betonar att man måste visa solidaritet med de medlemsstater som står inför sådana krissituationer på sina territorier.
 2. Europaparlamentet noterar att det brådskar med den lösning som kommissionen har föreslagit. Parlamentet noterar att det efter inrättandet av två förvaltningsfonder och en facilitet för flyktingar i Turkiet har införts en ny ad hoc-mekanism utan en övergripande strategi för att angripa flyktingkrisen och utan att man fullt ut har garanterat parlamentets befogenheter som medlagstiftare. Det är problematiskt att det nya instrumentet inte grundas på ett förslag från kommissionen om en förordning, enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Parlamentet har alltid agerat konstruktivt och snabbt för att stödja alla initiativ i samband med flyktingkrisen, och gör så fortfarande genom att snabbt anta den föreliggande ändringsbudgeten.
 3. Europaparlamentet anser att man bör överväga hållbarare rättsliga ramar och budgetramar, så att man i framtiden kan få fram humanitärt bistånd inom unionen när omständigheterna så kräver. Sådant katastrofstöd för att möta kriser och oförutsedda situationer bör, genom sin blotta karaktär, täckas av särskilda instrument och räknas utöver taken i den fleråriga budgetramen.
 4. Europaparlamentet välkomnar kommissionens utfästelse att inte omfördela anslag från budgeten för externt humanitärt bistånd. Kommissionen föreslår att man ska finansiera den första delutbetalningen inom detta nya instrument genom att återföra anslag från asyl-, migrations- och integrationsfonden vilka redan avsåg att garantera att bördorna fördelas mellan medlemsstaterna när det gäller att ta hand om flyktingarna. Parlamentet tror inte att hela beloppet kan täckas genom omfördelning utan att detta påverkar resultaten i samband med asyl-, migrations- och integrationsfonden som inte kan undgå att komma i ett pressat läge i år, och som kan behöva ytterligare förstärkning om omplaceringsplanen ska kunna följas i full omfattning. Därför betraktar parlamentet dessa 100 miljoner EUR som en tidig betalning av anslag, vilken måste kompenseras vid ett senare tillfälle. Det finns ingen marginal kvar under rubrik 3, och flexibilitetsmekanismen har redan använts i sin helhet för 2016. Därför är parlamentet positivt till att man så snart som möjligt utnyttjar marginalen

Onsdagen den 13 april 2016

för oförutsedda utgifter för det återstående beloppet för innevarande år, och uppmanar kommissionen att presentera ett förslag om detta. Parlamentet förutser att det kommer att bli ofrånkomligt med en höjning av taket i rubrik 3 för att beakta alla behov i samband med flykting- och migrationskrisen.

5. Europaparlamentet godkänner den föreslagna personalökningen hos Europol's europeiska centrum mot terrorism, med tanke på det rådande säkerhetsläget i Europeiska unionen. Denna ökning kommer att ske utöver de redan överenskomna ökningarna inom ramen för den nyligen genomförda revideringen av den rättsliga ramen för Europol.

6. Europaparlamentet uppmanar enträget kommissionen att undanta all byråer som i vidare mening sysslar med migration och säkerhet från kravet på en 5-procentig personalminskning, då samtliga är underbemannade i förhållande till den enorma ökningen av arbetsbördan och arbetsuppgifterna under de senaste två åren. Kommissionen uppmanas att se till att det råder balans mellan de byråer som sysslar med rättsliga och inrikes frågor, och att respektera deras arbetsbörda och arbetsuppgifter.

7. Europaparlamentet bekräftar sin vilja att anta förslaget till ändringsbudget nr 1/2016 som kommissionen har presenterat, med hänsyn till den akuta situationen.

8. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 1/2016.

9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att förklara ändringsbudget nr 1/2016 slutgiltigt antagen och se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och revisionsrätten samt till de nationella parlamenten.

Onsdagen den 13 april 2016

P8_TA(2016)0114

Utnämning av en ledamot av revisionsrätten – Samo Jereb**Europaparlamentets beslut av den 13 april 2016 om nomineringen av Samo Jereb till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C8-0025/2016 – 2016/0804(NLE))****(Samråd)**

(2018/C 058/34)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av artikel 286.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C8-0025/2016),
 - med beaktande av artikel 121 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A8-0060/2016), och av följande skäl:
 - A. Europaparlamentets budgetkontrollutskott har granskat den nominerade kandidatens kvalifikationer, särskilt i förhållande till de villkor som anges i artikel 286.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 - B. Vid sitt sammanträde den 15 mars 2016 höll budgetkontrollutskottet en utfrågning med rådets kandidat till uppdraget som ledamot av revisionsrätten.
 1. Europaparlamentet tillstyrker rådets förslag till utnämning av Samo Jereb till ledamot av revisionsrätten.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och, för kännedom, till revisionsrätten samt till Europeiska unionens övriga institutioner och medlemsstaternas revisionsorgan.
-

Onsdagen den 13 april 2016

P8_TA(2016)0115

Utnämning av en ledamot av revisionsrätten – Mihails Kozlovs

Europaparlamentets beslut av den 13 april 2016 om nomineringen av Mihails Kozlovs till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C8-0411/2015 – 2015/0814(NLE))

(Samråd)

(2018/C 058/35)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av artikel 286.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C8-0411/2015),
- med beaktande av artikel 121 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A8-0059/2016), och av följande skäl:
 - A. Europaparlamentets budgetkontrollutskott har granskat den nominerade kandidatens kvalifikationer, särskilt i förhållande till de villkor som anges i artikel 286.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 - B. Vid sitt sammanträde den 15 mars 2016 höll budgetkontrollutskottet en utfrågning med rådets kandidat till uppdraget som ledamot av revisionsrätten.
 1. Europaparlamentet tillstyrker rådets förslag till utnämning av Mihails Kozlovs till ledamot av revisionsrätten.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och, för kännedom, till revisionsrätten samt till Europeiska unionens övriga institutioner och medlemsstaternas revisionsorgan.

Onsdagen den 13 april 2016

P8_TA(2016)0116

Utnämning av en ledamot av revisionsrätten – Jan Gregor**Europaparlamentets beslut av den 13 april 2016 om nomineringen av Jan Gregor till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C8-0412/2015 – 2015/0815(NLE))****(Samråd)**

(2018/C 058/36)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av artikel 286.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C8-0412/2015),
 - med beaktande av artikel 121 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A8-0057/2016), och av följande skäl:
 - A. Europaparlamentets budgetkontrollutskott har granskat den nominerade kandidatens kvalifikationer, särskilt i förhållande till de villkor som anges i artikel 286.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 - B. Vid sitt sammanträde den 15 mars 2016 höll budgetkontrollutskottet en utfrågning med rådets kandidat till uppdraget som ledamot av revisionsrätten.
 1. Europaparlamentet tillstyrker rådets förslag till utnämning av Jan Gregor till ledamot av revisionsrätten.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och, för kännedom, till revisionsrätten samt till Europeiska unionens övriga institutioner och medlemsstaternas revisionsorgan.
-

Onsdagen den 13 april 2016

P8_TA(2016)0117

Utnämning av en ledamot av revisionsrätten – Ladislav Balko

Europaparlamentets beslut av den 13 april 2016 om nomineringen av Ladislav Balko till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C8-0413/2015 – 2015/0816(NLE))

(Samråd)

(2018/C 058/37)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av artikel 286.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C8-0413/2015),
 - med beaktande av artikel 121 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A8-0055/2016), och av följande skäl:
 - A. Europaparlamentets budgetkontrollutskott granskade sedan den nominerade kandidatens kvalifikationer, särskilt i förhållande till de villkor som anges i artikel 286.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 - B. Vid sitt sammanträde den 15 mars 2016 höll budgetkontrollutskottet en utfrågning med rådets kandidat till uppdraget som ledamot av revisionsrätten.
 1. Europaparlamentet tillstyrker rådets förslag till utnämning av Ladislav Balko till ledamot av revisionsrätten.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och, för kännedom, till revisionsrätten samt till Europeiska unionens övriga institutioner och medlemsstaternas revisionsorgan.
-

Onsdagen den 13 april 2016

P8_TA(2016)0118

Utnämning av en ledamot av revisionsrätten – Janusz Wojciechowski**Europaparlamentets beslut av den 13 april 2016 om nomineringen av Janusz Wojciechowski till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C8-0414/2015 – 2015/0817(NLE))****(Samråd)**

(2018/C 058/38)

Europaparlamentet fattar detta beslut,

- med beaktande av artikel 286.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C8-0414/2015),
 - med beaktande av artikel 121 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A8-0061/2016), och av följande skäl:
 - A. Europaparlamentets budgetkontrollutskott har granskat den nominerade kandidatens kvalifikationer, särskilt i förhållande till de villkor som anges i artikel 286.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 - B. Vid sitt sammanträde den 15 mars 2016 höll budgetkontrollutskottet en utfrågning med rådets kandidat till uppdraget som ledamot av revisionsrätten.
 1. Europaparlamentet avstyrker rådets förslag till utnämning av Janusz Wojciechowski till ledamot av revisionsrätten.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och, för kännedom, till revisionsrätten samt till Europeiska unionens övriga institutioner och medlemsstaternas revisionsorgan.
-

Torsdagen den 14 april 2016

P8_TA(2016)0124

Beslut om att inte invända mot en delegerad akt: närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Europaparlamentets beslut att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 5 april 2016 om rättelse av delegerad förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex (C(2016)01934 – 2016/2639(DEA))

(2018/C 058/39)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av kommissionens delegerade förordning (C(2016)01934),
- med beaktande av kommissionens skrivelse av den 11 mars 2016, i vilken parlamentet uppmanas att tillkännage att det inte avser att invända mot den delegerade förordningen,
- med beaktande av skrivelsen av den 7 april 2016 från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd till utskottsordförandekonferensens ordförande,
- med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen ⁽¹⁾, särskilt artikel 160 och artikel 284.5,
- med beaktande av rekommendationen till beslut från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd,
- med beaktande av artikel 105.6 i arbetsordningen,
- med beaktande av att ingen invändning har gjorts inom den tidsfrist som anges i artikel 105.6 tredje och fjärde strecksatsen, vilken löpte ut den 13 april 2016 och av följande skäl:
 - A. Efter offentliggörandet av kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 ⁽²⁾ upptäcktes två fel.
 - B. Det första felet avser presumtionen om en tulldeklaration som fastställs i artikel 139 i delegerad förordning (EU) 2015/2446 för vissa av de varor som avses i artikel 136.1 i den delegerade förordningen. Ordningen på de varor som anges i artikel 136 i delegerad förordning (EU) 2015/2446 ändrades under den slutliga översynen av den delegerade förordningen innan den antogs. Av misstag uppdaterades inte hänvisningarna till dessa varor i artikel 139 i den delegerade förordningen, och därför bör denna hänvisning rättas.
 - C. Det andra felet avser artikel 141.1 i delegerad förordning (EU) 2015/2446. Den för närvarande tillämpliga artikel 233.1 b i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽³⁾, enligt vilken gränspassage – i ett antal begränsade och mycket specifika fall – får betraktas som en tulldeklaration för tillfällig import, export eller återexport, inkluderades av misstag inte i delegerad förordning (EU) 2015/2446, och därmed finns det ingen möjlighet att deklarerat vissa varor enbart genom passage över gränsen för unionens tullområde. Artikel 141.1 i delegerad förordning (EU) 2015/2446 bör därför rättas.

⁽¹⁾ EUT L 269, 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex (EUT L 343, 29.12.2015, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

Torsdagen den 14 april 2016

- D. Dessa två fel kommer att påverka handelsflödena och få mycket negativa konsekvenser för både tullmyndigheter och handeln om de inte rättas före den 1 maj 2016 när de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr 952/2013 börjar tillämpas.
- E. Den delegerade förordningen kan träda i kraft först vid utgången av den granskningsperiod som fastställts för parlamentet och rådet, om varken parlamentet eller rådet har gjort invändningar eller om både parlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. I artikel 284.5 i förordning (EU) nr 952/2013 fastställs granskningsperioden till två månader efter delgivningsdagen, dvs. fram till den 5 juni 2016, och den kan förlängas med ytterligare två månader.
- F. På grund av ärendets brådskande karaktär bad dock kommissionen den 11 mars 2016 parlamentet om en tidig bekräftelse av den delegerade förordningen före den 1 maj 2016.
1. Europaparlamentet tillkännager att det inte invänder mot den delegerade förordningen.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och kommissionen.
-

Torsdagen den 14 april 2016

P8_TA(2016)0125

Skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter ***II

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 april 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän uppgiftsskyddsförordning) (05419/1/2016 – C8-0140/2016 – 2012/0011(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

(2018/C 058/40)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (05419/1/2016 – C8-0140/2016),
 - med beaktande av de motiverade yttranden från den belgiska deputeradekammaren, det tyska förbundsrådet, den franska senaten, den italienska deputeradekammaren och Sveriges riksdag som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 23 maj 2012 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 10 oktober 2012 ⁽²⁾,
 - med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttranden av den 7 mars 2012 ⁽³⁾ och den 19 november 2015 ⁽⁴⁾,
 - med beaktande av kommissionens yttrande (COM(2016)0214),
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽⁵⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2012)0011),
 - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 76 i arbetsordningen,
 - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0139/2016).
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med rådets ståndpunkt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 229, 31.7.2012, s. 90.

⁽²⁾ EUT C 391, 18.12.2012, s. 127.

⁽³⁾ EUT C 192, 30.6.2012, s. 7.

⁽⁴⁾ EUT C 67, 20.2.2016, s. 13.

⁽⁵⁾ Antagna texter, 12.3.2014, P8_TA(2014)0212.

Torsdagen den 14 april 2016

P8_TA(2016)0126

Behandlingen av personuppgifter i brottsförebyggande syfte *II**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 april 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om skydd för enskilda personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter, och om ersättande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (05418/1/2016 – C8-0139/2016 – 2012/0010(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

(2018/C 058/41)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (05418/1/2016 – C8-0139/2016),
 - med beaktande av de motiverade yttranden från det tyska förbundsrådet och Sveriges riksdag som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 10 oktober 2012 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av yttrandena från Europeiska datatillsynsmannen av den 7 mars 2012 ⁽²⁾ och 19 november 2015 ⁽³⁾,
 - med beaktande av kommissionens yttrande (COM(2016)0213),
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽⁴⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2012)0010),
 - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 76 i arbetsordningen,
 - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0138/2016).
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med rådets ståndpunkt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 391, 18.12.2012, s. 127.

⁽²⁾ EUT C 192, 30.6.2012, s. 7.

⁽³⁾ EUT C 67, 20.2.2016, s. 13.

⁽⁴⁾ Antagna texter 12.3.2014, P8_TA(2014)0219.

Torsdagen den 14 april 2016

P8_TA(2016)0127

Användning av PNR-uppgifter ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 april 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om användning av PNR-uppgifter för att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra terroristbrott och grov brottslighet (COM(2011)0032 – C7-0039/2011 – 2011/0023(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 058/42)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0032),
- med beaktande av artiklarna 294.2, 82.1 andra stycket led d och 87.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0039/2011),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av de bidrag som det bulgariska parlamentet, den tjeckiska senaten, det tyska förbundsrådet, den italienska senaten, den nederländska första kammaren, det österrikiska nationalrådet, det portugisiska parlamentet och den rumänska senaten lagt fram om utkastet till lagstiftningsakt,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 5 maj 2011 ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande av den 25 mars 2011 ⁽²⁾,
- med beaktande av domstolens dom av den 8 april 2014 i de förenade målen C-293/12 och C-594/12, Digital Rights Ireland och Seitlinger m.fl., C-293/12 och C-594/12 ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽⁴⁾,
- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 7 december 2015 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artiklarna 59 och 188 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för transport och turism (A7-0150/2013),
- med beaktande av talmanskonferensens beslut av den 18 september 2014 om oavslutade ärenden från den sjunde valperioden,
- med beaktande av betänkande 2 från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för transport och turism (A8-0248/2015).

⁽¹⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 107.

⁽²⁾ EUT C 181, 22.6.2011, s. 24.

⁽³⁾ Domstolens dom av den 8 april 2014, Digital Rights Ireland och Seitlinger m.fl., förenade målen C-293/12 och C-594/12, ECLI:EU:C:2014:238.

⁽⁴⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

Torsdagen den 14 april 2016

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2011)0023

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 april 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/... om användning av passageraruppgiftssamlingar (PNR) för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda och lagföra terroristbrott och grov brottslighet

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv (EU) 2016/681.)

Torsdagen den 14 april 2016

P8_TA(2016)0131

Skydd av företagshemligheter från att olagligen anskaffas, utnyttjas och röjas ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 april 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om att skydda know-how och företagsinformation (företagshemligheter) som inte har röjts från att olagligen anskaffas, utnyttjas och röjas (COM(2013)0813 – C7-0431/2013 – 2013/0402(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 058/43)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0813),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0431/2013),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 25 mars 2014 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 18 december 2015 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A8-0199/2015).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2013)0402

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 april 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/... om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv (EU) 2016/943.)

⁽¹⁾ EUT C 226, 16.7.2014, s. 48.

Torsdagen den 14 april 2016

P8_TA(2016)0132

Beräkningen av Europaparlamentets inkomster och utgifter för budgetåret 2017**Europaparlamentets resolution av den 14 april 2016 om beräkning av Europaparlamentets inkomster och utgifter för budgetåret 2017 (2016/2019(BUD))**

(2018/C 058/44)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾, särskilt artikel 36,
- med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽²⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013 av den 22 oktober 2013 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 28 oktober 2015 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2015 om det gemensamma förslag till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016 som förlikningskommittén har antagit inom ramen för budgetförfarandet ⁽⁶⁾,
- med beaktande av generalsekreterarens rapport till presidiet inför upprättandet av det preliminära förslaget till parlamentets budgetberäkning för budgetåret 2017,
- med beaktande av det preliminära förslag till budgetberäkning som presidiet upprättade den 11 april 2016 i enlighet med artiklarna 25.7 och 96.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av förslaget till budgetberäkning som budgetutskottet upprättat i enlighet med artikel 96.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 96 och 97 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A8-0131/2016), och av följande skäl:

A. Detta förfarande är det andra fullständiga budgetförfarande som genomförs under den nya valperioden och det fjärde året i den fleråriga budgetramen för 2014–2020.

⁽¹⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 287, 29.10.2013, s. 15.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0376.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0407.

Torsdagen den 14 april 2016

- B. Budgeten för 2017, såsom den föreslås i generalsekreterarens rapport, skulle präglas av ett fullföljande och en intensifiering av institutionens politik att genomföra effektivitetsvinster inom alla områden där detta är möjligt utan att försämra ledamöternas och personalens arbetsmiljö.
- C. Generalsekreteraren har föreslagit fyra prioriterade mål för 2017 års budget, nämligen säkerhet och it-säkerhet, utfasning av det tillfälliga undantaget för iriska, löpande åtgärder för ökat stöd till ledamöterna i samband med utövande av deras mandat och insatser för att göra parlamentet attraktivt för allmänhet och besökare.
- D. Med hänsyn till den aktuella politiska och säkerhetsmässiga situation som uppstått till följd av terroristattacker i Europa, bör 2017 års budgetförfarande resultera i en förstärkning av parlamentets säkerhet och it-säkerhet.
- E. Generalsekreteraren har föreslagit en budget på 1 910 073 000 EUR för parlamentets preliminära budgetberäkning för 2017, vilket innebär en övergripande ökning med 3,9 % jämfört med 2016 års budget, varav 1,7 % betraktas som ordinarie utgifter och skulle utgöra 19,26 % av rubrik 5 i den fleråriga budgetramen för 2014–2020.
- F. Mellan 2017 och 2022 kommer undantaget avseende översättning av alla officiella dokument till iriska gradvis att upphävas, vilket innebär att alla officiella dokument även ska översättas till iriska. Ett belopp på 3,7 miljoner EUR föreslås för ytterligare extraordinära utgifter för att uppfylla detta nya språkliga krav, vilket motsvarar 0,2 % av den övergripande ökningen.
- G. Det krävs 47,6 miljoner EUR i kompletterande särskilda investeringar för att stärka säkerheten och it-säkerheten, vilket motsvarar 2,6 % av den övergripande ökningen.
- H. Inflationen har konstant minskat sedan 2011. Den faktiska inflationen på parlamentets arbetsorter under 2015 och 2016 var lägre än den faktiska ökningen av dess budget.
- I. Nästan 60 % av budgeten består av indexreglerade utgifter som huvudsakligen gäller ledamöternas och personalens arvoden och löner och som justeras i enlighet med tjänsteföreskrifterna, och av avtalsförpliktelser som gäller sektorsspecifik indexering som vanligtvis är högre än den normala inflationsnivån.
- J. I sin resolution av den 29 april 2015 om beräkning av Europaparlamentets inkomster och utgifter för budgetåret 2016 ⁽¹⁾ betonade parlamentet att 2016 års budget bör ha en realistisk grund och att den bör vara förenlig med principerna om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning.
- K. Europaparlamentets trovärdighet som en del av budgetmyndigheten beror i stor utsträckning på dess kapacitet att kontrollera sina egna utgifter.
- L. Den 26 oktober 2015 antog presidiet en ny uppsättning regler för hanteringen av ersättningen för assistentstöd till ledamöterna som innebär en skärpning av kraven för ersättning av utgifterna för kontrakten för lokala parlamentsassistenter, närmare bestämt genom att öronmärka åtminstone 25 % av ersättningen för assistentstöd till ledamöterna för att täcka utgifter för ackrediterade assistenter.

Allmänna ramar

1. Europaparlamentet understryker att den andel som motsvarar parlamentets budget för 2017 bör ligga under 20 % av rubrik 5. Parlamentet noterar att i det preliminära förslaget till budgetberäkning, enligt presidiets ståndpunkt av den 9 mars 2016, uppgick denna andel till 19,26 %, vilket är lägre än vad som uppnåddes 2016 (19,39 %) och det andra lägsta avsnittet av rubrik 5 under de senaste åtta åren. Parlamentet minskar ytterligare sin andel av rubrik 5 för att uppnå 19,17 % år 2017.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0172.

Torsdagen den 14 april 2016

2. Europaparlamentet anser emellertid att med hänsyn till den ekonomiska avmattningen i medlemsstaterna bör den beräknade inflationsnivån för 2017 inte betraktas som det främsta riktmärket för ökningarna av ordinarie utgifter.
3. Europaparlamentet noterar att man har begärt extraordinära utgifter som motsvarar en ökning på 0,2 % jämfört med 2016 års budget för utfasningen av det tillfälliga undantag för iriskan som infördes genom rådets förordning (EG) nr 920/2005 av den 13 juni 2005 ⁽¹⁾.
4. Europaparlamentet noterar begäran om en ökning på 2,6 % för säkerhet och it-säkerhet, vilket skulle innebära mer än en fördubbling av de avsatta anslagen 2016. Parlamentet uppmanar eftertryckligen generalsekreteraren att på ett transparent sätt förse budgetutskottet med detaljerade uppgifter om aktuella och kommande säkerhets- och it-säkerhetsåtgärder och hur kostnaderna för dessa åtgärder är fördelade.
5. Europaparlamentet godkänner anslaget till extraordinära utgifter för säkerhetsinvesteringar under 2017 till följd av den analys som lades fram inför presidiet i februari 2016 och som kompletterades av den undersökning som gjordes efter händelserna den 22 mars 2016 (47,6 miljoner EUR) och anslaget till extraordinära utgifter för utfasningen av det tillfälliga undantaget för användningen av det iriska språket (3,7 miljoner EUR).
6. Europaparlamentet begränsar ökningen av sina ordinarie utgifter för 2017, med undantag av de två extraordinära anslagen, till 1,4 % jämfört med de ordinarie utgifterna i 2016 års budget och 0,6 % jämfört med 2016 års budget.
7. Europaparlamentet fastställer den övergripande nivån för budgetberäkning för 2017 till 1 900 873 000 EUR, vilket motsvarar en total ökning på 3,4 % jämfört med 2016 års budget.
8. Europaparlamentet understryker att parlamentet bör ges tillräckliga medel så att det kan utöva sin centrala uppgift som ett lagstiftande organ och budgetmyndighet. Parlamentet betonar att man i den aktuella ekonomiska situationen bör förvalta dessa resurser på ett rigoröst, pragmatiskt och effektivt sätt. Parlamentet påpekar att det med hänsyn till den demokratiska processen i EU visserligen är korrekt att säkerställa en lämplig nivå för finansiering av parlamentet, men att insatser för att göra besparingar och ytterligare effektivisera utnyttjandet av offentliga medel bör kraftfullt rekommenderas.
9. Europaparlamentet betonar att den största andelen av parlamentets budget och dess årliga indexering bestäms av lagstadgade eller kontraktsenliga skyldigheter som parlamentet inte kan påverka under budgetförarbetet.

Transparens, tillgänglighet och läsbarhet

10. Europaparlamentet uppmanar generalsekreteraren att lägga fram ett förslag om presentation av budgeten för allmänheten på lämplig detaljnivå och på ett begripligt och användarvänligt sätt på parlamentets webbplats, så att alla medborgare kan skapa sig en bättre förståelse av parlamentets verksamhet och prioriteringar samt dithörande utgiftsmönster. Parlamentet anser att ett första steg skulle kunna vara att på parlamentets webbplats offentliggöra den grafiska information som för närvarande är tillgänglig på intranätet.
11. Europaparlamentet anser när det gäller budgetförarbetet att all relevant information bör lämnas till presidiet och budgetutskottets ledamöter vid varje etapp i förarbetet, i god tid och på ett begripligt sätt samt med de detaljer och utgiftsfördelningar som är nödvändiga för att presidiet, budgetutskottet och de politiska grupperna ska kunna föra ändamålsenliga diskussioner och basera sina beslut på en heltäckande bild av parlamentets budget och dess behov.
12. Europaparlamentet understryker behovet av precision och transparens när det gäller budgetens utveckling från ett år till ett annat. Parlamentet anser att även om vissa extraordinära utgifter t.ex. för säkerhet är motiverade i budgeten för 2017, så är det ökade utnyttjandet av extraordinära utgifter varje år problematiskt när det gäller budgetkontroll och budgetstabilitet. Parlamentet efterlyser en mer exakt definition av extraordinära utgifter. Parlamentet anser att man för att säkra ansvar och jämförbarhet när det gäller uppgifterna i den allmänna budgeten bör undersöka om de extraordinära utgifterna bör ingå i beräkningsbasen för den procentuella skillnaden mellan budgetarna från ett år till ett annat.

⁽¹⁾ EUT L 156, 18.6.2005, s. 3.

Torsdagen den 14 april 2016

13. Europaparlamentet upprepar sitt krav på en budgetplanering på medellång och lång sikt, med en tydlig åtskillnad mellan investeringar och driftsutgifter i samband med parlamentets verksamhet och dess stadgeenliga skyldigheter (inbegripet avseende hyror och förvärv), i enlighet med parlamentets resolution av den 29 april 2015 om beräkning av Europaparlamentets inkomster och utgifter för budgetåret 2016 ⁽¹⁾, och efterlyser därför en ändring av presentationen där en klar åtskillnad görs mellan investeringar och driftsutgifter

14. Europaparlamentet lovordar presidiet och GD ITEC för den nya utformningen av ledamöternas personliga sidor på parlamentets officiella webbplats, vilken bidrar till ökad transparens när det gäller deras arbetsgruppers sammansättning och status (införande av en ny flik "assistenter" med underrubrikerna assistenter, ackrediterade assistenter, ackrediterade assistenter (gruppering), lokala assistenter, tjänsteleverantörer, betalningsombud och praktikanter). Parlamentet uppmanar generalsekreteraren att se till att det finns nödvändiga kontroller för genomförandet av den nya uppsättning regler för hanteringen av ersättningen för assistentstöd till ledamöterna som presidiet antog den 26 oktober 2015.

15. Europaparlamentet anser att man minst vart femte år bör utarbeta en budget på basis av faktiska behov inom enskilda budgetposter, och inte på basis av ett system med koefficienter.

Säkerhet och it-säkerhet

16. Europaparlamentet efterlyser en budgetplanering på medellång och lång sikt, med tydlig information om utgifterna för säkerhet och it-säkerhet. I ljuset av den senaste tidens händelser uppmanar parlamentet dessutom presidiet att uppdatera det övergripande säkerhetskonceptet och snarast möjligt, dock senast i juni 2016, informera om detta.

17. Europaparlamentet anser att alla åtgärder på detta område bör baseras på en klar bedömning av parlamentets behov och åtgärdernas proportionalitet i förhållande till riskerna. Parlamentet uppmanar generalsekreteraren och presidiet att i god tid före parlamentets behandling av 2017 års budget förelägga budgetutskottet ett övergripande säkerhetskoncept med en global utvärdering av uppfattade risker och de säkerhetsåtgärder som planerats liksom möjliga alternativ, tillsammans med en detaljerad bedömning av deras budgetmässiga konsekvenser på 2017 års budget och efterföljande budgetar, där det görs en klar åtskillnad mellan investeringar och återkommande utgifter, och att redogöra för de åtgärder som planerats för att öka säkerheten inom och utanför parlamentets byggnader, tillsammans med dessa åtgärders inverkan på 2017 års budget. Parlamentet efterfrågar också information om de ekonomiska konsekvenserna av avtalen om interinstitutionellt administrativt samarbete på säkerhetsområdet.

18. Europaparlamentet uppmanar generalsekreteraren att bedöma om det finns behov av att se över befintliga försäkringsavtal (för ledamöter och personal) i ljuset av terrorishoten, och att vid behov lägga fram förslag för att åtgärda eventuella brister.

19. Europaparlamentet anser att säkerhetssystemet utanför parlamentets byggnader även i fortsättningen bör garanteras av de belgiska myndigheterna.

Stärkt stöd till ledamöterna i samband med utövande av deras mandat

20. Europaparlamentet noterar de pågående insatserna för att stärka stödet till ledamöterna i samband med utövande av deras mandat.

21. Europaparlamentet välkomnar utvidgningen av ledamotsportalen (e-portalen), men uppmanar dock generalsekreteraren att i linje med initiativet om en "papperslös miljö" förbättra det aktuella systemet som innebär att en papperskopia av betalningsbeskeden skickas till ledamöterna, med målet att det ska vara helt avskaffat i slutet av 2017. Parlamentet anser att e-portalen standardmässigt bör erbjuda denna funktion elektroniskt till alla ledamöter, vilket skulle generera avsevärda besparingar i både tid och pengar.

22. Europaparlamentet gläder sig över att kvaliteten på den rådgivning och forskning som erbjuds ledamöterna och utskotten har förbättrats. Parlamentet påminner om att man när Europaparlamentets utredningstjänst inrättades 2013 planerade en utvärdering efter halva tiden för att bedöma hur effektivt samarbetet fungerade mellan denna tjänst och

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0172.

Torsdagen den 14 april 2016

utredningsavdelningarna. Parlamentet uppmanar därför generalsekreteraren att genomföra denna utvärdering och att lämna resultatet till budgetutskottet före utgången av 2016. Parlamentet anser att denna utvärdering bör innehålla förslag till hur man kan säkerställa att det stöd som tillhandahålls av Europaparlamentets utredningstjänst på bästa sätt kopplas till utvecklingen inom de olika tematiska utskotten och samtidigt tillgodoser de enskilda ledamöternas behov, och inte överlappar med utredningsavdelningarnas verksamhet eller uppmuntrar till konkurrens mellan olika enheter.

23. Europaparlamentet anser att man bör bedöma ledamöternas behov i deras valkretsar, även så att hänsyn tas till skillnader mellan valkretsar, i syfte att i högre grad stödja ledamöterna i deras valkretsarbete. Parlamentet anser att mobila arbetsutrymmen för ledamöterna och stöd i valkretsarna bör baseras på en bedömning av faktiska behov och utnyttjande, och bör inte generera avsevärda eller återkommande ytterligare kostnader för parlamentet. Parlamentet insisterar på att ingen datautrustning bör tillhandahållas eftersom ersättningarna för allmänna utgifter är tillräckliga omfattande för att täcka inköp av modern utrustning. Parlamentet ifrågasätter behovet av att utveckla privata mobila arbetsutrymmen för ledamöterna, eftersom detta inte verkar motsvara det sätt på vilket ledamöterna och deras kontor organiserar sig.

24. Europaparlamentet medger att it-verktygen är viktiga instrument för ledamöterna när de utför sina uppgifter. Parlamentet upprepar dock att det är nödvändigt att tillåta installation av fri programvara, vilket skulle möjliggöra avsevärda besparingar i kommunikationsutgifter och förbättra arbetsflödet i ledamöternas kontor, samtidigt som hänsyn tas till it-säkerhet och uppgiftsskydd garanteras.

25. Europaparlamentet kräver att möjligheten att elektroniskt underteckna alla typer av interna dokument, såsom formulär och skriftliga förklaringar, bör generaliseras, parallellt med att tillförlitligheten och säkerheten garanteras. Parlamentet begär att man undersöker möjligheten att installera ett verifieringssystem med TAN-kod på ledamöternas mobiltelefoner. Parlamentet anser vidare att användningen av fax inte bör uppmuntras, utan gradvis fasas ut om den enskilda ledamöten så beslutar.

26. Europaparlamentet välkomnar den nya reform angående ytterligare skriftliga frågor som utskottet för konstitutionella frågor antog den 3 september 2015 på begäran av budgetutskottet, i samband med antagandet av parlamentets budget för budgetåret 2016. Parlamentet uppmanar generalsekreteraren att upprätta nödvändiga kontroller för genomförandet av den nya tolkningen. Parlamentet uppmanar talmanskonferensen att göra en utvärdering av detta nya system för skriftliga frågor när det gäller ytterligare frågor för att analysera de besparingar som åstadkommit, och att senast i augusti 2016, före parlamentets behandling av budgeten under hösten 2016, informera budgetutskottet om resultaten av denna bedömning.

27. Europaparlamentet anser att anslagen till utgifterna för assistentstöd till ledamöterna för 2017 bör bibehållas på samma nivå som för 2016 och respektera den bindande indexeringsindexering som gäller enligt tjänsteföreskrifterna.

28. Europaparlamentet anser att den nuvarande beskrivningen av ledamöternas parlamentariska verksamhet på parlamentets webbplats inte är korrekt och att den inte avspeglar ledamöternas verkliga verksamhet och engagemang. Parlamentet föreslår att den nuvarande metoden med rangordning av webbplatser avskaffas och att information om varje enskild ledamöts verksamhet bättre framhålls på parlamentets officiella webbplats. Parlamentet kräver en utvärdering av presentationen av röstmotiveringar och anföranden på en minut, i synnerhet möjligheten att visa dem separat från inläggen i kammaren, samt en bedömning av mervärdet med röstförklaringar och möjliga alternativ. Parlamentet förväntar sig att presidietts behöriga arbetsgrupp som arbetar med denna fråga lägger fram sin agenda och sina slutsatser inför budgetutskottet så snart de finns tillgängliga.

Ledamöternas utgifter

29. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till presidiet att fastställa mer exakta bestämmelser för redovisnings-skyldigheten när det gäller utgifter som ersätts inom ramen för ersättningarna för allmänna utgifter, vilket skulle kunna inkludera kostnadseffektiva åtgärder, t.ex. att ledamöterna offentliggör sina utgiftsverifikationer, vilket ett allt större antal ledamöter redan gör, och åtföljas av ett förenklat system för återbetalning av oanvända medel. Parlamentet upprepar att sådana åtgärder inte borde kräva extrapersonal för parlamentets administration.

Torsdagen den 14 april 2016

Fastighetspolitiken

30. Europaparlamentet påminner om att fastighetsstrategin på medellång sikt, som antogs av presidiet 2010, håller på att ses över. Parlamentet beklagar att presidiet ännu inte har slutfört sina diskussioner om parlamentets fastighetsstrategi på medellång sikt. Parlamentet uppmanar generalsekreteraren att så snart som möjligt, och senast i augusti 2016 före parlamentets behandling av budgeten under hösten 2016, lägga fram den nya fastighetsstrategin på medellång sikt för budgetutskottet.

31. Europaparlamentet uppmanar presidiet att lägga fram en långsiktig strategi för parlamentets fastigheter. Parlamentet påminner om att långsiktiga investeringar såsom parlamentets fastighetsprojekt måste hanteras med försiktighet och transparens. Parlamentet insisterar på strikt kostnadshantering, projektplanering och kontroll. Parlamentet uppmanar sin begäran om en transparent beslutsprocess inom fastighetspolitiken, baserad på tidig information, med full hänsyn till artikel 203 i budgetförordningen. Parlamentet anser att en rapport om orsakerna till förseningen och de högre kostnaderna för Europeiska historiens hus bör ingå i den långsiktiga fastighetsstrategin.

32. Europaparlamentet kräver att situationen för Europaparlamentets fastighetsbestånd korrekt återspeglas i budgeten. Parlamentet begär därför att kostnaden för KAD-byggnaden tydligt framgår i parlamentets slutliga budget, och kräver att investeringar i fast egendom i framtiden budgetiseras så att man kan undvika uppsamlingsöverföringar.

33. Europaparlamentet anser att i det rådande ekonomiska läget bör inga ytterligare Parlamentarium-projekt lanseras utan att budgetutskottet först tillfrågas och ger sitt godkännande.

34. Europaparlamentet föreslår därför att man från och med 2018 inför en specifik budgetpost för investeringar i byggnader, som skulle använda de anslag som föreslås 2017 för extraordinära utgifter som bas för finansieringen under 2018.

35. Europaparlamentet föreslår, med hänsyn till de extraordinära omständigheter 2017 som kräver höga investeringar i säkerhetsinfrastruktur, att man använder alla medel som inte utnyttjats i slutet av 2017 till att betala kostnaderna för byggandet av KAD-byggnaden, för att i så hög grad som möjligt undvika räntebetalningar till bankerna för lån som måste tas för att finansiera byggandet.

36. Europaparlamentet kräver mer information om läget när det gäller projektet att renovera PHS-byggnaden. Parlamentet begär att presidiet inleder och behandlar en undersökning avseende renoveringen. Parlamentet förväntar sig att presidiet beaktar behovet av hälsosamma och säkra arbetsvillkor när tidsplanen för renoveringen fastställs. Parlamentet uppmanar presidiet att informera budgetutskottet om alla åtgärder så snart information finns tillgänglig. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang presidiet att förbereda omvandlingen av PHS-byggnaden till en exemplarisk modern byggnad i fråga om energieffektivitet och att snabbt inleda moderniseringen av byggnaden.

37. Europaparlamentet uppmanar ansvariga vice talmän att presentera en framstegsrapport om KAD-byggnaden för budgetutskottet.

38. Europaparlamentet anser att de strukturella och organisatoriska reformer som syftar till att öka effektiviteten, den miljömässiga hållbarheten och ändamålsenligheten bör fortsätta med hjälp av en grundlig undersökning av möjliga synergier och besparingar. Parlamentet påminner om de avsevärda besparingar som skulle kunna göras om man endast hade en arbetsort i stället för tre (Bryssel, Strasbourg och Luxemburg). Parlamentet understryker att denna process inte får äventyra den höga kvaliteten på parlamentets lagstiftningsarbete, dess budgetbefogenheter och kontrollbefogenheter samt kvaliteten på ledamöternas, assistenternas och personalens arbetsförhållanden.

Personalrelaterade frågor

39. Europaparlamentet välkomnar förslaget att minska antalet tjänster i tjänsteförteckningen med 60 tjänster år 2017 i linje med den överenskommelse som nåddes med rådet om förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016 och som godkändes av förlikningskommittén inom ramen för budgetförslaget den 14 november 2015.

Torsdagen den 14 april 2016

40. Europaparlamentet påminner om att den totala personalstyrkan i de politiska grupperna ska undantas från målet att minska personalen med 5 % i överensstämmelse med de beslut som fattades i förbindelse med budgetåren 2014, 2015 och 2016.
41. Europaparlamentet stöder inrättandet av de ytterligare tjänster som krävs för översättning och tolkning från och till iriska. Parlamentet undantar dessa extra tjänster från minskningsmålet på 5 % i linje med kommissionens rekommendation. Parlamentet uppmanar generalsekreteraren att konsultera de irländska ledamöterna med avseende på en eventuell rationalisering av användningen av det iriska språket, utan att undergräva ledamöternas garanterade rättigheter.
42. Europaparlamentet stöder införandet av tolkning till ett internationellt teckenspråk av samtliga debatter i kammaren så att åtminstone dessa faktiskt blir tillgängliga för alla europeiska medborgare.
43. Europaparlamentet välkomnar de effektivitetsvinster som har gjorts på området för översättning och tolkning. Parlamentet uppskattar kvaliteten och mervärdet när det gäller de tjänster som tillhandahålls av tolkarna. Parlamentet kräver en varaktig överenskommelse i ett tidigt skede mellan generalsekreteraren och företrädarna för tolkarna, där högkvalitativa arbetsvillkor kombineras med en effektiv förvaltning i syfte att undvika obalanser när det gäller arbetstider och allmän otrygghet bland tolkarna, så att hänsyn tas till sociala rättigheter. Parlamentet uppmanar generalsekreteraren att lägga fram nya förslag till rationalisering, såsom ökad användning av översättning och tolkning på begäran, i synnerhet när det gäller verksamheten i Europaparlamentets tvärpolitiska grupper. Parlamentet anser att det språkprofilsystem som är i kraft sedan oktober 2014 för ändringsförslag på utskottsnivå är ett exempel på möjliga effektivitetsvinster och att det kan utvecklas ytterligare. Parlamentet anser att tolkningen och översättningen står i centrum för en europeisk demokrati som är öppen för alla, och kräver därför att man motsätter sig alla reformer som skulle hindra maximal tillgång för alla till Europaparlamentets verksamhet och handlingar.
44. Europaparlamentet uppmanar presidiet att utvärdera och, vid behov, se över bestämmelserna för praktikanternas ställning, och att bland annat införa en minimilön och harmonisera priserna för cateringtjänster för alla praktikanter både i parlamentets administration och i ledamöternas kansli, i syfte att säkerställa lika behandling och skydda praktikanternas sociala rättigheter.
45. Europaparlamentet uppmanar presidiet att se över bestämmelserna för ersättning av kostnader för resor mellan parlamentets arbetsorter för ackrediterade ledamotsassistenter, i syfte att anpassa dem till de bestämmelser som gäller för övrig personal.
46. Europaparlamentet anser att ett tredje förfarande bör införas så att ett kontrakt mellan en ledamot och en assistent genom kan upphävas genom ömsesidigt samförstånd.

Chaufförtjänster/rörlighet

47. Europaparlamentet uttrycker förbehåll när det gäller förslaget att internalisera chaufförtjänsterna och ersätta den externa tjänsteleverantören med kontraktsanställda vid parlamentet, vilket kommer att medföra cirka 3,7 miljoner EUR i omedelbara extra utgifter. Parlamentet anser att ett väl organiserat externt kontrakt, som ingåtts i enlighet med tillämpliga regler för offentlig upphandling, där den externa tjänsteleverantören har en klar skyldighet att ta ansvar för säkerhets- och bakgrundskontroller samt för att säkra anständiga arbetsvillkor och löner bör övervägas som en alternativ möjlighet. Parlamentet skulle enbart överväga en internalisering om dess kostnader inte överstiger kostnaderna för det nuvarande systemet, och om det möjliggör anständiga arbetsvillkor och löner till chaufförerna, jämnare könsfördelning och användning av mer miljövänliga bilar. Parlamentet kräver att detaljerad information lämnas till budgetutskottet innan något beslut fattas.
48. Europaparlamentet uppmanar generalsekreteraren att samråda med de belgiska myndigheterna för att säkra lätt tillträde och ett allmänt bästa utnyttjande av den nya direkta tågförbindelsen mellan Luxemburgstationen i Bryssel och Zaventem-flygplatsen, vilket skulle kunna innebära att ledamöternas passerkort används i stället för det nuvarande laissez-passer-systemet.

Torsdagen den 14 april 2016

49. Europaparlamentet anser att bilparken bör bestå av mer kostnadseffektiva, bränslesnåla och säkra bilar. Parlamentet betonar att företräde bör ges till användning av minibussar och bussar, till och från flygplatsen, enligt fastställd tidtabell. Parlamentet uppmanar generalsekreteraren att rapportera om möjligheten att helt övergå till elektriska fordon i slutet av årtiondet.

50. Europaparlamentet uppmanar generalsekreteraren att diskutera med parlamentets resebyrå. Parlamentet uppmanar resebyrån att göra mer omfattande prisjämförelser. Parlamentet uppmanar vidare resebyrån att aktivt leta efter billigare biljetter i samband med bokningarna och att rent generellt erbjuda mer konkurrenskraftiga priser för ledamöterna och alla personalkategorier samtidigt som lämpliga villkor för biljettbyten säkerställs.

Kommunikation

51. Europaparlamentet kräver att få tillgång till resultatet av efterhandsutvärderingen av den övergripande strategin och metoden för 2014 års informations- och kommunikationskampanj (utvärderingsrapporten var väntad till före det andra halvåret 2015).

52. Europaparlamentet uppmanar återigen generalsekreteraren att rapportera till budgetutskottet om utvärderingen av 2014 års parlamentsvalkampanj samt om ändamålsenligheten när det gäller parlamentets kommunikationsåtgärder för att nå ut till allmänheten.

53. Europaparlamentet anser att parlamentets informationskontor spelar en viktig roll för att sprida allmän information om parlamentets och unionens verksamhet. Parlamentet anser att åtgärder för att öka effektiviteten vid parlamentets informationskontor bör övervägas. Parlamentet anser vidare att informationskontoren i största möjliga utsträckning bör placeras i samma byggnader som kommissionens representationer och dela de administrativa tjänsterna med dessa. Parlamentet kräver att en utvärdering görs av informationskontorens mål, arbetsuppgifter och resultat och används som bas för fastställandet av prioriteringarna.

54. Europaparlamentet kräver att en utvärdering görs av möjligheten till ett närmare samarbete med ARTE i Strasbourg i syfte att skapa ett europeiskt mediecentrum för utbildning av unga journalister.

55. Europaparlamentet uppmanar generalsekreteraren att lägga fram en rapport om de företag och organisationer som har fått tillträde till Europaparlamentet för att anordna forum med anknytning till deras verksamheter. Parlamentet uppmanar generalsekreteraren att säkra balans mellan de olika sektorer och de olika typer av organisationer som beviljas tillträde till Europaparlamentet.

Övriga frågor

56. Europaparlamentet uppmanar bestämt generalsekreteraren att lägga fram en detaljerad rapport om genomförandet av de administrativa delarna av samarbetsavtalen mellan parlamentet, Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, och att på grundval av denna rapport utveckla möjliga arrangemang för ytterligare administrativt samarbete på områden såsom logistik, infrastruktur eller säkerhet.

57. Europaparlamentet uppmanar bestämt generalsekreteraren att redogöra för den nuvarande förvaltningen av parlamentets gym och utnyttjandet i nuläget av parlamentets personal i detta sammanhang. Parlamentet kräver dessutom klargöranden av den pågående tvisten och de möjligheter som finns för att säkerställa en effektiv och kostnadseffektiv förvaltning av gymmet i framtiden.

58. Europaparlamentet anser att ytterligare besparingar kan göras på möbler då man anser att ökningen på 3 589 832 EUR för 2016 och en liknande ökning för 2017 jämfört med 2 415 168 EUR 2015, är allt annat än rimlig.

59. Europaparlamentet välkomnar en mer begränsad och effektiv användning av flyttlådor. Parlamentet anser att flyttlådor kan delas i samband med resorna till Strasbourg.

60. Europaparlamentet uppmanar generalsekreteraren att till fullo genomföra andan och bokstaven i budgetförordningen när det gäller miljöanpassad och ekonomiskt effektiv offentlig upphandling, genom att förstärka parlamentets upphandlingsstrategi i detta avseende.

Torsdagen den 14 april 2016

61. Europaparlamentet vill att man fortsätter att sträva efter att åstadkomma energibesparingar, i synnerhet när det gäller belysnings- och uppvärmningssystemen i byggnaderna, eftersom diskussionerna om 2016 års budget har visat att det finns utrymme för förbättringar.

62. Europaparlamentet vill i högre grad främja hälsosamma och ekologiska livsmedel. Parlamentet uppmanar därför också presidiet att utvärdera möjligheten att tillhandahålla hälsosamma livsmedel, inte enbart i form av en diversifiering av tjänsterna, utan också och framför allt i form av färsk frukt och färska grönsaker till mer överkomliga priser.

o

o o

63. Europaparlamentet antar budgetberäkningen för budgetåret 2017.

64. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och budgetberäkningen till rådet och kommissionen.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV